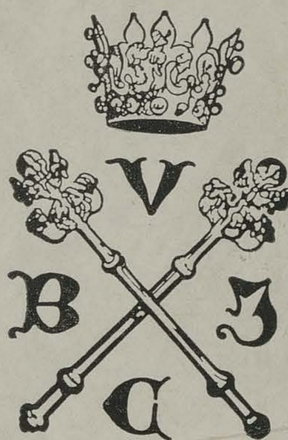

V
B J
C

LIMITES
REGNI POLONIAE,
&
MAGNI DUCATUS LITUANIAE,
ex
ORIGINALIBUS
ET EXEMPLIS AUTHENTICIS
DESCRIPTI.
&
IN LUCEM EDITI
Annô 1758.



VILNAE.
In Typographia Regia & Reipublicæ Collegii Vilnensis Scholarum Piarum. Cum facultate & Privilegio.





AD

CELSISSIMVM JOSEPHVM ALEXANDRVM

A PRVSSIS PRINCIPEM
IN JABŁONOW ET LACHOWCE,
COMITEM IN ZAWAŁOW ET LISIANKA
L. B. IN PODHORCE, VICHOLCZ &c.

JABŁONOVIVM

PALATINVM NOVOGRODENSEM
GVBERNATOREM BVSCENSEM,
CORSVNENSEM, DZWINOGRODENSEM, VOŁPENSEM,
ONYXTINENSEM, ZAGOSTENSEM &c. &c.
CAPITANEVM,
NEC NON
LAVARIENSEM, & RAKANCINENSEM, TENVTARIVM;
COHORTIS LORICATÆ ROTHMAGISTRVM;
EQVITEM TORQVATVM, ET COMMENDATOREM
ORDINVM S. SPIRITVS, S. MICHAELIS, ET S.
HVBERTI.

DOMINVM

BENEVOLENTISSIMVM

MATHIAS DOGIEL *Scholarum Piarum.*

CELSISSIME PRINCEPS
DOMINE
CLEMENTISSIME.



ogitanti mihi, mentemque ad præclara Illuſtrium Virorum Nomina convertenti, cui hanc, quam ex Tabulario Reipublicæ ſumma fide congeſſi, de Limitibus Regni, & Magni Ducatus Litvaniæ Monumentorum, Transactionumque ſeriem dedicarem. Tuum CELSISSIME PRINCEPS PALATI-

NE *Magnum Nomen inprimis ſe obtulit. Devovendæ nimirum erant Gemmæ iſtæ Principi hac tempeſtate Sapientiſſimo, qui earum pretium, & valorem penitius noſceret, qui in his rebus intelligeret, easque ex ſuo ingenio cenſere, æſtimareque poſſet. Cum enim Studium Rei Diplomaticæ in Polonia neglectum pæne ſit, quanti veteres Tabulæ, aliaque recentioris ævi Inſtrumenta, a quibus Juris Publici momenta pendent, habendæ ſint, haud multi certe ſunt, qui norunt. Mirum ſane non erit Germanis, qui ut univerſæ Rei Literariæ, ita Diplomatum longe peritiſſimi, prudentiſſimique Æſtimatores ſunt, Exemplum unius Autographi aliquot mille Aureis redimi, quod apud Noſtrates magno theatro fortaſſe ſpectaretur.*

Quamquam vero dubitandum mihi non erat PRINCEPS CELSISSIME, *quin hanc Operam, quam Tuo dicare Nomini deliberatum cum animo habui, placide, benevoleque ſuſciperes, attamen exuperavit ſpem, expectationemque noſtram mira Tuæ benevolentiæ comitas, facilitasque, cum non tantum, ut hic Liber ſub Tuis in Publicum prodiret Auſpiciis, indulgentiſſime conceſſeris, ſed etiam, qui Tuus inſignis eſt in bonas Literas amor, ſingularibus nos Tuis beneficiis auctos feciſti.*

Ma-

Magnis enim, ac illustribus, quæque similes sibi in paucis habent Virtutibus Tuis hunc pulcherrimum adiicis cumulum, ut in bonarum Literarum Cultores benignitate sis incredibili. Id vero tanto maiore Reipublicæ Literariæ bono accidit, quanto PRINCEPS CELSISSIME *plures in Te Ipso sunt Literæ, nec eæ vulgares, sed interiores quædam, & reconditæ. Ita enim totum Te ad studia doctrinæ contulisti, ut vitam insuavem Tibi, atque ingratam putes, nisi illam in Artibus ingenuis, liberalibusque exigas disciplinis.*

Inde fit, ut quantum Tibi per Publica Negotia datur, nullum tempus elabi sinas, quo non in Literariis lucubrationibus operoso, multoque studio desudes, atque elabores. Cum vero singularis prope, & divina Ingenii Tui sit vis, abundantia, acumen, magnitudo, animique contentio vehementissima, vigiliarumque & laborum; quibus non modo non angeris, sed etiam oblectaris, perfunctio inenarrabilis, facile sapientissimos quosque multis post Te reliquisti intervallis.

Ne vero assentatiunculis quibusdam Tuam Gratiam PRINCEPS CELSISSIME *aucupari cuidam videamur,*

mur, Teſtes luculentiſſimos Tuorum de Literis, & Literatis meritorum producimus ACTORUM ERUDITORUM LIPSIENSIUM *Scriptores, qui Te* PRINCIPEM *divina quadam mente, conſilioque præditum, Rerum ad remotiſſimam Antiquitatem ſpectantium, Hiſtoriæ univerſæ, Chronologiæ, Anecdotorum Promptuarium, omnium Librorum, Manuſcriptorumque viventem Bibliothecam, omnis Eruditionis, Doctrinæ, Scientiarumque cumulatiſſimum Theſaurum, Poloniæ ſuæ Varronem, bonarum Literarum Inſtauratorem, & Propagatorem, earundemque Mecænatem Beneficentiſſimum iure, meritoque appellant, Cui in acceptis referendum eſt, quid quid laudis publicæ apud Exteros conſecutæ ſunt Muſæ Polonæ.*

Sed iam maiora Tuæ ſapientiæ, atque in ſtudiis doctrinæ multi, celeberrimique Nominis Argumenta ſunt, ipſæ Tabulæ; Tua ſcilicet PRINCEPS CELSISSIME *Opera, Judicii, Ingenii, Laborum, Vigiliarumque Tuarum immortalia Monumenta, in vario Argumenti genere, nempe Hiſtorico, Politico, Critico, Mathematico, ac Poetico concinnata; quorum ſexdecim iam evulgata omnium Eruditorum teruntur manibus, undecim vero quæ in Manuſcriptis extant, in Lucem publicam*

pro-

propediem ſunt edenda. Elegantiſſime igitur ſapientes huius ætatis Viri Tuam exprimunt Imaginem, dum Te inter Muſas non degere ſolum, ſed etiam conſeneſcere velle, ex vero prædicant. Quæ quidem præclara multiplicis doctrinæ Tuæ Documenta dum perſequor, illud mihi in mentem ſubit, quod olim CAIUS PLINIUS *enumeratis Avunculi ſui Libris Macro ſcripſit*: Nonne Tibi videtur recordanti quantum legerit, quantum ſcripſerit, in nullis Officiis fuiſſe: rurſus cum audis, quantum laboris publicis Officiis impenderit, nec ſcripſiſſe ſatis, nec legiſſe?

Quantum vero gloriæ, & Ornamenti ex Tuo Nomine Literariæ accedat Reipublicæ, latet neminem. Quæ enim Celſiſſimæ Domus Tuæ ſit Antiquitas, Præſtantia, Auctoritas, & Magnitudo, enarratu certe difficile eſt. Namque ut multi Rerum Polonicarum tradunt Scriptores, ante milleſimum iam inde ſalutis humanæ Annum, apud Pruſſos Ducali inſignita Nomine JABLONOVIORUM *floruit Familia, indeque in Poloniam traducta, ac propagata fuit eo incremento, ut ex fortibus, & magnis Heroibus fortiores, Rerumque geſtarum fama ſemper Maiores procrearentur Nepotes. In hanc unam Domum omnes Regni Poloniæ,*

niæ, & M. D. L. Principes, quotquot regnarunt, coaluerunt Familiæ. JOANNIS III. *Regis Poloniæ Neptis ex Fratre, Conſors erat Palatini Ruſſiæ, Supremi Exercituum Regni Ducis, Avi Tui, & ut aliquid de* MICHAELE *Rege innuamus,* MICHAEL *Dux in Zbaraz Wiſniowiecki Palatinus Vilnenſis, Supremus Exercituum M. D. L. Dux, Aviæ Tuæ* ANNÆ KAZANOWSCIÆ *de Stirpe Mohilankarum, Moldaviæ Duciſſarum oriundæ, Frater erat Amitinus. Hæc inſuper cum Regia, Pruſſis oriunda* PIASTORUM, *Hæc cum* JAGELLONUM *Stirpe arctiſſimo Conſanguinitatis, & neceſſitudinis ſeſe coniunxit vinculo: qua de re cumulatius in Epiſtola Dedicatoria, cum illud Volumen, in quo res Pruſſiæ Diplomaticæ continentur, in Lucem prodibit, ut ſuo loco dicetur.*

Sereniſſimum vero feliciter hodie in Galliis imperantem LUDOVICUM XV. *Regem; quam proxima attingas affinitate, quis ignorat? Notum eſt omnibus Te* CELSISSIME PRINCEPS, MARIÆ *Sereniſſimæ Galliarum Reginæ eſſe Avunculum, Regisque* STANISLAI LESZCZINII *Amitinum Fratrem, Sereniſſimi vero* DELPHINI *Avum, notum eſt Amitam Tuam eſſe Sereniſſimam Reginam* LESZCZINIAM.

Jam

Jam ad publica illa, quibus Te totum Patriæ, cuius summo teneris amore, addixisti, me converto Officia. Illa vero pro duplici Reipublicæ ratione, Belli nimirum, aut Pacis, ne utrique Negotiorum parti deesses, divisa esse voluisti.

Utrisque igitur Te conspicuum, Tuæque Patriæ utilissimum Civem reddidisti: Testantur id per Te difficillimis Reipublicæ temporibus, semel atque iterum militares magna cum laude suscepti, & confecti ad Gedanum labores. Testes habes Tuæ fortitudinis exteras Nationes, ac in eis inprimis Germaniam, quæ Tuam ad Rhenum Militaris Rei omnibus numeris absolutam scientiam, invictamque, cum acri, magnoque animo adversa omnia premeres, constantiam, repetitis vicibus cum summo Gentis Tuæ honore suspexit.

Cum vero Bellica Munera pro illorum dignitate magna Laudum Tuarum propagatione obieris, jam non minorem Te in iis, quæ Pacis tempore susceperas, optime sustinendis, omnibus probasti.

Nam cum excelſitatem, magnitudinemque animi ad omnes Officiorum partes exequendas Ducem habeas, & Moderatricem, jam Operum Tuorum admiranda eſt Majeſtas, Dignitas, & Amplitudo.

Titulum Ducalem, quo Celſiſſima Domus Tua olim gloriabatur, poſt tot Sæculorum intervalla Tu Primus, Gentis Tuæ Caput, Tui unius cura, ſtudioque feliciter inſtauraſti. Res Patriæ, Tuæque Stirpis tot præſtantiſſimis in Lucem publicam editis, edendisque Codicibus illuſtraſti. Arces Lachovcenſem in Wolhinia, nec non Podhorecenſem in Ruſſia magnis Munitionibus, Operibusque inſignia Propugnacula excitaſti; & quod Tuæ in Rem publicam Liberalitatis perpetuum Monumentum futurum eſt, curſum publicum Veredariorum (Poſtam vocant) in Wolhinia, & Ukraina pro commodo Provinciarum illarum Tuis inſtituiſti ſumptibus.

Quis jam hic fundatas a Te, Tuisque Beneficiis cumulatas Eccleſias, magnificentiſſima Auguſtalia, ſplendidiſſima Palatia, aliaque ingentibus

tibus impensis erecta, perfectaque cum suis Apparatibus Ædificia, quibus Terras Tuas æque, atque Patriam ornasti, perfecte enarrare, exponereque, quis illas Tuas Lachovcensem, Podhorecensem, Jabłonoviensem, *copia, numeris, præstantia, atque delectu rarissimorum Codicum, evulgatorum, & Manuscriptorum, infinitaque antiquitate instructissimas Bibliothecas describere poterit?*

Immortalis certe Actorum, Gestorumque Tuorum, Princeps Celsissime, *memoria futura est. Mirum igitur jam nemini videri potest, summa* Te *ubique famæ, existimationisque celebritate excipi, neque tantum Serenissimum Regem nostrum* AVGVSTVM III. *singulari in Te esse animo, sed etiam Christianissimi Regis Galliæ tantam voluntatis in Te propendere inclinationem, ut cum alias multiplicia suæ Benevolentiæ signa palam* Tibi *exhibuerit, tum maxime, cum* Te *non ita pridem Insignibus* Ordinis Sancti Spiritus *adornaret.*

Sed jam Nominis, Ingenii, Meritorum, Operumque Tuorum magnitudo divinis aliorum laudi-

laudibus celebrata cumulatius est, Nosque id Instituti majore opera alibi prosequemur. Nunc PRINCEPS CELSISSIME *Series hæc Monumentorum, Documentorumque ad declarandos Regni Poloniæ, & Magni Ducatus Litvaniæ Limites pertinentium, grati erga* TE *mei animi, antequam luculentius proferam, Testimonium sit.*

Vilnæ d. 18. Aug. An. MDCCLVIII.





PRAEFATIO.



Ullo meliore modo Patriæ nos gratificari posse existimamus, quam cum in eo contentionis plurimum, studiique consumimus, ut Monumenta Reipublicæ squallore detersa, atque ab interitu vindicata in lucem proferamus. Nulla enim otii literarii cura præstantior, nullum lucubrationum privatarum genus est, unde majores in Rempublicam fructus, & emolumenta, ac utilitates derivari possint. Offerunt scilicet

ſe haud raro inſignia Patriæ Documenta hactenus incognita, quæ non tantum rerum geſtarum gloriam, memoriamq; virtutis continent, ſed pondera etiam rerum ſecum trahunt, atq; in negotiis publicis ſingularia ſunt adminicula.

Itaq; Jura Finium Regni & Magni Ducatus Litvaniæ, veteribus æque ac recentioribus Tabulis, quas ex Originalibus, & Apographis ſumma fide deſcripſimus, illuſtrata congeſſimus, ſperamusque hanc noſtram operam Publico non ingratam, nec inutilem fore. Si enim magni ſemper apud doctos Viros fuit eorum induſtria, qui vetera Monumenta, quod ex iis aliquid ad notitiam antiquitatis accedebat, varia licet, & nullo materiarum nexu cohærentia divulgarunt, majora profecto ſunt, quæ ad uſum rerum faciunt, atque rationes Juris Publici in ſe continent. Enim vero non

eo

eo more, quem plerique finitimorum secuti sunt, hos Limites indicamus. Pensum illi suum fabulis, scriptorumque ejusdem farinæ opinionibus absolvunt, quorum Antesignanus Conrigius in Libro de Finibus Imperii Germanici, cum Poloniam attigit, in eo omnem operam contrivit, ut non inscite nugari videretur. Exemplaria Documentorum producimus, quorum summa auctoritas. Nimirum igitur ea rei evidentia est, ut illi adversari nemo possit.

Equidem pro varia Reipublicæ fortuna, varias Regni, & M. D. Litvaniæ accessiones, diminutiones, Limitesq; tum dilatatos, tum restrictos, & Jus quod Reipublicæ in quasdam Provincias, quæ ab Exteris possidentur, adhuc superest, luculentius in Codice Diplomatico videre unicuiq; pronum erit; non omnia tamen, quæ hic recensemus in illa Monumentorum serie habebuntur: neque

enim

enim Limites inter Poloniam & Litvaniam, & nonnulla alia hujus argumenti in illo Codice continentur. Prætereo quod Operis in ſex Volumina diviſi non facilis cuiq; copia futura eſt. Hæc ratio Inſtituti fuit, cur præſentem de Limitibus Regni & Magni Ducatus Litvaniæ Libellum ſeparatim imprimi fecimus.

Exigua quidem mole opella plerisq; videbitur, quo tamen pretio habenda ſit, ſummis ingeniis exquiſitaq; doctrina viros, qui cum Literarum juxta, atq; rationum in Literis periti ſint, æquos illius æſtimatores futuros confidimus.

TENOR PRIVILEGII.

AUGUSTUS III. DEI Gratia Rex Poloniæ &c. Significamus &c. Singularem benevolentiam, favorem, protectionemque Noſtram Regiam merentur Patres Scholarum Piarum, qui omnem induſtriam, conatus, ſtudiaque ſua in id conferunt, ut publicæ, quam poſſunt maxime, provideant utilitati. Cum igitur ſupplicatum Nobis ab iis eſſet, ut Privilegium Noſtrum, quod ipſis die decima Decembris Anno 1754. pro imprimendo Codice Diplomatico huius Reipublicæ ab eis collecto nunc confirmaremus, ac confirmationem Noſtram Regiam ſub Sigillo M. D. L. edi faceremus &c. Nos petitionem eorum gratam habentes &c. Privilegium Noſtrum &c. confirmamus &c. ac denuo edicimus,

cimus, ne quiſquam alius, præter præfatos Patres Scholarum Piarum Collegii Vilnenſis, Opus ſimilis argumenti, & materiæ, ſive in toto, ſive in parte, Typis excudere audeat, tam in Regno Poloniæ, quam in Magno Ducatu Litvaniæ annexiſque Provinciis, ſub pœna mille Aureorum Hungaricalium, & confiſcatione omnium librorum, aliiſque pœnis contra convulſores Mandatorum Noſtrorum Lege publica ſancitis. Inſuper &c. In quorum fidem &c. Datum Varſaviæ, die 16. Menſis Martii Anno Domini MDCCLVII. Regni vero Noſtri XXIV.



NOVA ACTA ERUDITORUM.

publicata Lipſiæ

Calendis Iulii Anno MDCCLVI.

IOSEPHI ALEXANDRI, S. R. I. PRINCIPIS IABLONOVII Operum recenſio.

Etſi verum eſt illud *Quinctiliani*, nihil præcepta atque artes valere, niſi adiuvante natura; tamen, ſi ad naturam eximiam atque illuſtrem acceſſerit ratio quædam & conformatio doctrinæ, tum illud neſcio quid præclarum ac ſingulare ſolet exiſtere. Non quod natura, ſine doctrina, numquam valeat ad laudem; ſed quod hoc maior laus eſt, quo plus tuo ſis ſtudio, tuaque opera conſequutus. Hoc ſi ita eſt, uti profecto eſt, neminem unum, credimus, qui melioribus litteris animum imbuerit, carere laudibus oportere; omnium minime eos, qui ad nobilitatem generis, & naſcendi felicitatem, etiam litterarum amorem, &, quod maius eſt, copiam doctrinæ, adiunxerint. In ea quidem fortuna homines, ſi, quas amare non poſſunt, ſaltem non oderint, litteras, contenti ſumus. Si vero prodeat ex iis aliquis, qui ſe ad meliorum litterarum culturam quaſi demittere, atque inter primas curarum hæc ipſa ſtudia habere videatur; qui velit inter Muſas non degere ſolum, ſed etiam, neque aliter iucundius, conſeneſcere; qui denique hæc ſacra Muſarum colentes diligat, iisque, intercedente quaſi aliqua animorum coniunctione, cum voluptate utatur: hunc talem niſi elogio proſequamur, omnique poſteritati commendemus, oſtentemusque exemplum poſteris, inepti ſimus. Eſt hæc celſiſſimi *Iablonovii* Principis imago, quam hic exprimimus, amice Lector,

ctor, non ea quidem talis, qualem amor litterarum, & copiosa doctrina, quibus ad miraculum excellit atque eminet, iure suo deposcant; sed qualem, ne in Optimi Principis modestiam peccare videamur, nonnisi primis quasi lineis adumbravimus. Erit tempus, quo hunc Poloniæ suæ Varronem, hoc litterariæ reipublicæ, & in Eruditorum, & in Mæcenatum ordine, ornamentum, grata prædicabit posteritas, dicetque nepotibus, quam magna sint, quamque præclara in omnem eruditionem, Iablonovii Principis non intermoritura umquam merita. Nos Ei vitam & valetudinem, crudamque senectam, bono rei litterariæ, ex animo precamur: iam, quæ Suæ doctrinæ atque eruditionis monumenta prostare voluerit, recensituri. Sunt igitur hæc:

I) *Ustawy y zdanya;* seu Apophtegmata ac sententiæ, depromtæ ex variis fontibus, &c. Varsaviæ, typis Patrum Scholarum piarum, 1741. in 8. editio altera. Flores sunt, ex Ameloto de la Houssaye, Oxenstierna, aliisque decerpti, lingua vernacula, Polonica, eleganter redditi; quibus tamen multa etiam de suo addidit Auctor celsissimus, qui hunc librum Consanguineo & Socero suo, Duci in Wisznowiec, dicavit, eaque occasione usus est ad Genealogiam & Historiam celsissimæ huius gentis, qua fieri potuit accuratione, exponendam. Quam avide fuerit exceptus liber, etiam hoc documento est, quod exempla iam frustra quæruntur.

II) *L'Empire des Sarmates;* idiomate gallico, cuius neque Gallum indigenam poeniteat, scripta Sarmatarum historia. Opus egregium, iam tertium editum est, Halis propter Salam, anno exeunte 1755. 4. posteaquam primum Halis 1741. dein Norimbergæ apud Lochnerum 1748. prodiisset. De gente Sarmatarum, nemo unus adhuc, vel uberius, vel exactius commentatus est, quam hoc libro a celsissimo Principe Iablonovio factum ex vero prædicamus. A Scythiæ Sarmatis Slavos, a Slavis Polonos descendisse, tam egregie, tamque luculenter docuit, ut ea omnia, quæ apud Auctores in universum omnes, de hoc argumento, dispersa legimus, in eius opere, ad temporum ordinem exacta, coniunctim exposita videas; eoque in labore, profecto non tenui,

nui, an magis laudare Auctoris sollertiam, an acumen iudicii, debeamus, certe ambigimus. Addita est, non Poloniae solum, sed & Magni Ducatus Litvaniae, geographica & topographica descriptio, cum chronologia Regni elaboratissima.

III.) *Osada Kleynotow Rycerskich*, i. e. Heraldica, seu scientia stemmatum vel insignium Familiarum illustrium Poloniae, cum nonnullis eo pertinentibus supplementis atque additamentis, magnam partem non solum e tabulario Regni & M. D. Litvaniae, sed etiam ex chartophylaciis diversorum Regni tribunalium, praefecturarum, & familiarum illustrium, desumtis. Leopolii, typis Collegii Soc. Iesu 1743. in 4. & cum accessionibus, iterum, ibidem 1752. cum tabulis aeneis quamplurimis, affabre sculptis. Lingua vernacula scriptus liber est, qua nemo adhuc, quod sciamus, eam artem expressit; quid quod Heraldica, paucis Polonorum cognita, fere ibi locorum in contemtu fuit. Vindicavit eam a civium suorum socordia, celsissimus Iablonovius, deditque Poloniae primus praecepta artis, quam ignorare Polonos, nobilitate conspicuos, & splendore imaginum prae reliquis Europae incolis florentes, omnium minime decebat. Est locus, ubi etiam de originibus Poloniae, magni Duc. Litvaniae, & Prussiae, Auctor disseruit; quemadmodum & appendiculae loco, de successione, ex iure Polonico, commentatus est: quam iuris Regni particulam, nondum scimus exacte definitam antea fuisse. Dedicatio, origines Principum Radiviliorum, & Comitum Sapieha, ita illustrat, ut simul eruditionem Auctoris, & amorem patriae, luculenter testetur.

IV.) *Histoire ancienne, par Rollin*, &c. Historia antiqua est, a celsissimo Principe, Polonico sermone, e Rollini Gallico, reddita. Laudant in eo libro praeclarum linguae patriae nitorem, quo effectum est, ut iam exempla desiderentur. Prodiit Lublini, typis collegii Soc. Iesu, 1744. in 4.

V.) *Tabulae Iablonovianae*, &c. Amstelaedami partim, 1744. partim Norimbergae 1748. in charta regia maxima foliis integris, typis excusae sunt. Genealogiam inclutae Gentis Suae his tabulis proposuit Auctor celsissimus, inque eo opere viginti quinque annis integris desudavit, effecitque

pertinaci induſtria, magniſque ſumtibus, ut, in quo plurium doctorum virorum ſocietas vix profeciſſet, id iam uni ipſi debeatur. Quam, in Viro Principe, laboris patientiam, hoc magis ſuſpicimus, quo eſt, etiam in iis, qui omnem ætatem in litteris terunt, infrequentior. Alteram editionem parat Auctor celſiſſimus, novis acceſſionibus, atque emendationibus quibusdam, locupletatam.

VI.) *Vita & Martyrium d. Euſtachii*, carmine heroico Polono, Leopolii, typis Collegii Societatis Ieſu, plag. 50. In eo opere, Vita Martyris ita expoſita eſt, ut ſimul præclara inde doctrinæ moralis præcepta depromantur. Sed etiam carminis ipſius elegantia, laudem apud omnes meruit, quotquot ſermonis Poloni ita gnari ſunt, ut etiam de poeſi Polona exacte iudicent.

VII.) *Deſcriptio fundationis arcis & Capellae Lachovcenſis*, 1751. in 8. Lingua vernacula ſcriptus liber eſt, qui præter iſtius arcis, quæ eſt in dominio Celſiſſimi Principis, habitum, egregia multa, neque alibi obvia, de Ducatu & Palatinatu Volhyniæ, magna lectionis copia, complectitur.

VIII.) *Pars Scripturae Sacrae*, cum *Pſalterio*, lingua Polonica reddita, 1752. in 4. Operam dedit Auctor celſiſſ. ut quam exactiſſime poſſet, ſenſum Scripturæ Sacræ adſequeretur, quare etiam verſionem ſuam, ad aliam Kochanowskii, & metricam Saronskii, exegit. Quo ſtudio id conſequutus eſt, ut patriæ linguæ perfectam ſcientiam, quæ in hoc opere inprimis enitet; ſimul vero pietatis præclarum ſpecimen, quod in tractandis ſacris litteris ediderit; & Cives Poloni, & exteri, agnoſcant atque ſuſpiciant. Opus matri dicatum eſt, dedicatoria Epiſtola, etiam pietatis in Parentes indice.

IX.) *Muſaeum Polonum*, Leopolii 1752. 4. Eſt recenſio Scriptorum Poloniæ, rariorum potiſſimum, interpoſito Auctoris, de cuiusque præſtantia, iudicio. Proſtant quidem varii variorum, de Scriptoribus Polonis, commentarii; qualis eſt *Sam. Joah. Hoppii*, Gedani 1707. 4. editus, quem dein-

deinceps obſervationibus *Gabriel. Groddeck & Valentin. Schlieff* auctum, novæ editioni Dlugoſſi Lipſienſi Tomo I. præmiſſum videas; quo etiam referendus egregius liber *David. Braunii*, Coloniæ 1723. 4. de Scriptoribus Poloniæ & Pruſſiæ, tam impreſſis, quam manu ſcriptis; *Starovolſcii* item centum illuſtrium Scriptorum Polonicorum Elogia & Vitæ, Francof. 1625. 4. in quo tamen libro diligentiam deſiderant, & iudicii acumen, peritiores; quod etiam pretium levi libello *Varſevitii*, de Regibus, Sanctis, Bellatoribus, & Script. Polonis, Romæ, 1601. 8. Poſnaniæ 1629. 8. ſtatuendum eſt. Sed omnem horum Virorum diligentiam, erudionem, iudicandi peritiam, longe ſuperavit celſiſſimus Iablonovius, qui, de quibus libris iudicium tulit, eos non legit ſolum, ſed etiam, absque odio, aut gratia, quo quisque loco habendus ſit, ingenue & ex vero profeſſus eſt.

X.) *De Progreſſu Artis Poeticae*, Diſſertatio, Leopolii 1753. fol. Manuductionem continet ad poeticen, ſermone Polono; appendicis loco Index Poetarum Polonorum additus eſt, qui aliquod quaſi Muſæi Polonici ſupplementum dici poterit.

XI.) *Trigonometria*, 1753. 4. Liber itidem lingua vernacula ſcriptus, atque uſui potiſſimum Officialium Regni Poloniæ deſtinatus, quorum intererat, habere aliquem de ſuis civibus trigonometram, qui exactius Grzebſcio & Solſcio eam Mathematum particulam traderet. Quæ adiunctæ ſunt tabulæ, partim problematibus trigonometricis illuſtrandis, partim vero menſuris atque ponderibus explicandis, inſerviunt.

XII.) *Podhorecenſia*, liber Gelliana diligentia congeſtus, ex omni re litteraria, ſelectas animadverſiones exhibet, typis excuſus Leopoli 1754. 4. Nomen a caſtro celſiſſimi Principis ſortitus eſt, cui etiam originem debet. Addita ſunt quædam a nobiliſſimo Anglo, *Georgio Scop*, quæ ad elegantiores litteras æque pertinent.

XIII.) *Dodecas Ducum Martis Poloniae & Magni Duca-*

tus Lituaniae, ſeu *claſſicum Sarmatiae*, Tomus I. typis Ioannis Filipowicz, Leopolii 1754. in fol. Iſtius operis hanc eſſe rationem Auctor celſiſſimus voluit, ut tribus Tomis omnia ea complecteretur, quæcunque ad artis militaris in Polonia hiſtoriam pertinent. Primo igitur Tomo, poſt Præfationem, quæ omnem Libri oeconomiam ſuccincte exponit, quinque Diſſertationes ſunt, niſi malis Sectiones dicere. *Prima*, belli ducum in Polonia originem, muneris rationes, prærogativas denique, reique adeo bellicæ Polonæ hiſtoriam, proponit. Quibus ut fidem conciliaret Auctor, addidit, quæ huc pertinent, magno a ſe labore conquiſitas, Regni conſtitutiones. Quo effecit, ut primus argumentum hoc tractaſſe, eique præclaram lucem adfudiſſe, merito cenſeatur. Sequitur ſeries ducum belli, qui fuere in Polonia inde ab anno Chriſti 1000. ad noſtram uſque ætatem; qui labor, dici nequit, qua ſollertia fuerit, a celſiſſimo Auctore, quave adcuratione, argumento dicatus, quod nemo adhuc Polonorum occupaverat, etſi eſſet Patriæ perquam glorioſum. Diſſertatio *altera* exhibet vitam & res geſtas belli ducum militiæ regiæ, quam Domum Regiam, ſolemni vocabulo, adpellant. *Tertia* ad Regimentarios, (vulgo, ſed barbare, Generaliſſimos dicunt,) qui & ſupremorum ducum munere fungebantur, pertinet. *Quarta* de illis exponit ducibus, qui omni vita ſua exercuerunt militiam. *Quinta* denique vitas ducum quorundam, ſermone Polono, ad finem hiſtoriæ, complectitur. *Tomus II.* continebit aliorum VI. Ducum vitas; *Tomus III.* qui & ultimus, fata reliquorum, eodem ordine, proponet, eritque, quemadmodum opus univerſum, exemplo ducibus, qui ſunt, quique futuri ſunt impoſterum, qua fide & alacritate, qua fortitudine & conſtantia, ſit rebus Patriæ, bono reipublicæ, a bonis civibus, belli ducibus, invigilandum.

XIV.) *Anecdota Iablonoviana*, ad antiquiſſimæ & inclutæ gentis Iablonoviæ Hiſtoriam pertinent, cuius immunitates & privilegia concinno ordine recenſentur. Varſaviæ, typis Scholarum Piarum, 1754. in 4. Præclaro operi, ultimam manum adiecit Illuſtriſſ. *Zaluskius*, Comes, Supremus Regni Referen-

Referendarius, Vir, & amore litterarum, & præſtantia doctrinæ, a nobis ſæpenumero iam laudatus. Hic igitur, quidquid erat in incomparabili litteraria ſupellectile ſua, quod ad ornamenta celſiſſimæ Gentis Iablonoviæ pertineret, id omne, ultro lubensque, amplificandis exornandisque Anecdotis Iablonovianis ſuppeditavit. Eſt vero etiam propterea liber hic magnifaciendus, quod multa ei inſunt ad hiſtoriam antiquam Prutheno-Polonam ſpectantia. non facile alibi explicatius tradita.

XV) *Nagody*, ſeu *Nuptiæ Cananeæ*, Lipſiæ, typis Langenhemii, 1755. in 8. liber devotioni ſacer, in ſectiones quinque tributus. Prima, de Summi Numinis exiſtentia præcipit; reliquis, preces varias, & ſupplicationes, pias meditationes, aliaque iſtius generis, auctor exhibet.

XVI) *Bibliotheca Iablonoviana*, Lipſiæ apud Breitkopfium, 1755. Voluminibus IV. in 4. Egregium hunc inſtructiſſimæ Bibliothecæ Iablonovianæ catalogum, congeſſit M. *Frieder. Sigismundus Witzleben* Vir doctiſſimus; qui etiam, additis, ubi neceſſum videbatur, obſervationibus, cavit, ne vel præſtantia libri, vel raritas, vel quidquid ad litterariam hiſtoriam pertinet, ignoraretur. Qua diligentia effecit, ut Catalogi iſtius lectio, magnam ſit utilitatem omnibus iis, qui cognoſcendæ rei litterariæ deſiderio ducuntur, allatura. De ipſa, hoc Catalogo deſcripta, librorum omnis generis præſtantiſſimorum copia, dicere propterea ſuperſedemus, quod, qui eam maximis ſumtibus, magnoque delectu, congeſſit, Celſiſſimus Iablonovius, non ſolum qui libri boni ſint unus omnium optime intelligit, ſed etiam iis legendis tantum temporis & ſtudii impendit, ut Suo eum merito ambulantem Bibliothecam dixeris. Ex quo, qualem ipſe ſibi Bibliothecam inſtituerit, facile intelligitur. Poſtremus Catalogi Tomus, Codices Bibliothecæ Iablonovianæ membranaceos recenſebit. Gratulamur Poloniæ litteratæ, eique perpetuum precamur, hunc talem bonorum librorum amorem, quo in ſpem adducimur, fore, ut redeat omnino bonarum litterarum in Sarmatis cultu-

ra,

ra, cessetque tandem aliquando inveteratus ille, & exitialis artibus omnibus, error, nullam esse ex litteris, omnem ex bellica virtute, gloriam.

Atque hæc quidem sunt celsissimi Iablonovii opera, exscripta typis: reliquorum, quibus faventem Lucinam adprecamur, titulos adponemus. *Prima* omnium futura est, *de origine, progressu, cultura, perfectione denique, litteraturæ Slavo-Polonæ*, Dissertatio historico-critica. Argumentum a nemine occupatum.

II) *Ephemerides peregrinationum Iablonovianarum*, sermone Gallico.

III) *Astronomia.*

IV) *Repertorium Historiæ.*

V) *Collectanea poetica selecta.*

VI) *Orationes Iablonovii*, comitiales, nuptiales, funebres, vernaculo sermone habitæ, & uno volumine exhibendæ.

VII) *Vindiciæ Poloniæ contra Bohemiam*, seu Scriptores Bohemos, qui putant, S. Adalberti ossa, quæ Gnesinæ adservantur, esse in Bohemia.

VIII) *Tabularium locupletissimum Gentis Iablonoviæ.*

IX) *Diarium obsidionis Gedanensis.*

X) *Tabula Geographica Regni Poloniæ*, a Dom. S. Hilaire delineata, a celsissimo Iablonovio Principe instituta, atque ad omnes artis regulas, ex vero proposita.

XI) *Duodecim orationes Ciceronis*, emendandæ Eloquentiæ inservituræ.

Interest rei publicæ litterariæ, vivere & valere Auctorem celsissimum, quod una nobiscum omnes ii exoptaturi sunt, qui amant litteras, & qui, quantum ad earum gloriam, tam præclarum, tanti Principis, exemplum, conferat, intelligunt.

LIMITES

Inter Regnum Poloniæ & Marchiam Brandeburgicam.

Recognitio Comitum de Dresen, quod Castra Dresen (Driessen) et Santhok, ad Coronam Regni Poloniæ antiquitus pertinentia, a CASIMIRO *Rege Poloniæ in Feudum acceperint.* Datum Cracoviæ d. 22 Julii, anno 1365.

Ex Originali Sigill. 4.



In Nomine Domini Amen. Cum de Jure quilibet potius suo Domino naturali, quam extraneo fideliter obedientiam in omnibus licitis & honestis exhibere teneatur, noverit igitur tam præsens ætas, quam futura. Quod, Nos DOBROGOST, una cum fratribus Nostris, videlicet, ARNOLDO, HOLRICO, & BARTHOLDO, Comite de *Dresen*, vero zelo justitiæ inclinati, considerantes gesta Progenitorum nostrorum, quomodo, & qualiter ipsi cum Castris, videlicet, *Dresen*, & *Santhok* ad Coronam Regni Poloniæ ab olim pertinebant, & quæ inter Limites eiusdem Regni sunt inclusa, cum territoriis eis iunctis, eadem Castra, videlicet, *Dresen*, & *Santhok*, cum adiacentiis ipsorum, ex nunc ab Excellentissimo Principe Domino CASIMIRO Illustri Rege Poloniæ, in feudum verum recipimus, sibi & suæ Coronæ de eisdem Castris homagium facientes, promittentes fide bona, & absque fraude totius doli, eundem Dominum Regem, & eius Successores, contra quemlibet hostem juvare, tueri, ac pro viribus defensare, & nusquam deserere, etiam in ad-

verſis, etiam ad noſtra Caſtra intromittere gentem ſuam volumus, & ſpondemus, expugnatione civitatum, & terrarum ſub hoſtibus degentium quoties, & quando ſibi & ſuo Capitaneo videbitur expedire. In cuius rei teſtimonium præſentes fieri iuſſimus, Sigillorum Noſtrorum munimine roboratas. Actum, & Datum Cracoviæ, Die Sanctæ Mariæ Magdalenæ, Anno Domini milleſimo trecenteſimo ſexageſimo quinto. Præſentibus VENCESLAO Nemodlimenſi, HENRICO Zaganenſi, Magnificis Principibus. JOANNE Cracovienſi, FLORIANO Lancicienſi, Cancellariis. ANDREA Palatino Cracovienſi, WIRZBONTA Poznanienſi, SANDZIVOGIO Naklenſi, Caſtellanis. NICOLAO, dicto STRALA *de Grundzens*, PREDBOVIO *de Breſte*, & aliis multis fide dignis.

Homagium ULRICI *hæredis de Dreſno (Drieſſen)* VLADISLAO *Regi, et Regno Poloniæ præſtitum. Anno 1402.*

Ex Originali.

NOS VLRICVS Hæres de *Dreſno* ad univerſorum notitiam per hæc ſcripta deducimus: quod matura deliberatione, non aliquo errore ſeducti, ſed ex certa ſcientia voluntateque ultronea, de conſilio Genitricis noſtræ cariſſimæ, Sereniſſimum Principem Dominum VLADISLAUM Regem Poloniæ, Dominum noſtrum gratioſiſſimum in Dominum noſtrum recepimus, ſibique & eius Coronæ ac Regno Poloniæ cum Caſtro noſtro *Dreſno* perpetuo & homagialiter una cum Succeſſoribus noſtris, tanquam vero Domino noſtro, & hæredi adhærere & ſubici, ac verus ſubditus & Regnicola, ipſius eſſe promittimus, & eius Dominationi ſubiicimur, ut præmittitur homagialiter tenore præſentium mediante. Cui quidem Domino VLADISLAO, & eius Regno homagium & ſubiectionis ac obedientiæ debitum, ſuper fidelitate tenenda præſtitimus, per Nos & Succeſſores

res nostros inviolabiliter & perpetue tenendum, more solito & consueto. Ita quod præter ipsum Dominum VLADISLAUM, & eius Successores, ac Coronam Regni Poloniæ, nullum Dominum, aut hæredem, & protectorem debemus quæritare, sed ipsis tanquam verus subditus & homagialis fideliter adhærere, & eos ab omnibus insultibus quorumlibet inimicorum præmunire. Eo etiam non obmisso, quod de Castro nostro prædicto *Drezno* toto nostro posse de commodis ipsius Domini Regis, & terrarum eius curabimus providere, & ipsum ac terras ipsius ab omnibus incommodis, dispendiis, atque damnis toto posse nostro, ut præmittitur, præmunire, eo specialiter addito & expresso, quod si nos mori sine prole contigerit, ex tunc prædictum Castrum nostrum *Drezno*, ad ipsum Dominum Regem Poloniæ, & Coronam ipsius devolvetur: similiter si proles nostræ, si quas Nos habere continget, sine liberis, & succedaneis morientur, Castrum prædictum ad ipsum Dominum Regem, & Coronam ipsius perpetue pertinebit, quod ad manus Domini Regis nobis decedentibus, ut præmittitur, tenebitur, & regetur; cui quidem Domino Regi Burgrabius noster præsens, una cum consorte & Comite nostris, cum eodem Castro nostro ad manus SANDZIVOGII *de Ostrorog* promissionem facient; similiter & cæteri Burgrabii in ipso Castro eligendi & statuendi pro parte Domini Regis, ipsi Domino SANDZIVOGIO promissiones super obedientia & fidelitate tenenda, cum ipso Castro facient fideliter, & præstabunt, promittentes insuper, quod pro necessitate ipsius Domini VLADISLAI Regis, & Coronæ Regni Poloniæ prædictum Castrum nostrum *Drezno*, ad repellendas quorumlibet inimicorum ipsorum insidias volumus concedere, & ipsum sibi tanquam proprium eius, quotiescunque opus fuerit, aperire. Horum quibus sigillum nostrum appensum est testimonio literarum. Actum in *Raczansz*, feria quinta ipso die corporis Christi, Anno Domini millesimo quadringentesimo secundo, præsentibus his Venerabilibus in Christo Patribus Dominis, Domino NICOLAO de CUROW Archiepiscopo

 Gneznensi,

Gneznensi, Domino JOANNE Vladislaviensi, ALBERTO Poznaniensi, & Domino JACOBO Plocensi, Episcopis, Magnificisque Viris Dominis SANDZIWOGIO Swidwa Poznaniensi, & SANDZIWOGIO *de Schulino* Kallizienſi, Palatinis, multisque aliis noſtris fidis, & amicis.

Inſtrumenta tria prolatorum teſtium ſuper limitatione finium Regni Poloniæ, et Marchiæ novæ. Anno 1422. d. 25 Octobris.

Ex Originali.

Inſtrumentum Primum.

In Nomine Domini Amen. Sub anno eiusdem Nativitatis Domini milleſimo quadringenteſimo viceſimo ſecundo. Indictione decima quinta, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris & Domini noſtri, Domini Martini divina Providentia Papæ Quinti Anno Quinto, Die viceſima quinta menſis Octobris, hora tertiarum, vel quaſi, in Cubiculo Venerabilis Patris Andreæ Abbatis Monaſterii in Paradiſo Ordinis Ciſtercienſis, Poznanienſis Diœceſis. In mei Notarii publici, & teſtium infraſcriptorum præſentia, Conſtituti perſonaliter Nobiles Domini DOBROGOSTIUS *de Kamiona*, & HENRICUS KONOPKA in *Bukowiecz* hæredes, armigeri dictæ Diœceſis Poznanienſis medio Juramento, quod quilibet eorum tacta imagine Crucifixi præſtitit de dicenda veritate in cauſa, quæ inter Sereniſſimum Principem & Dominum, Dominum VLADISLAUM Dei gratia Regem, ac totum Regnum Poloniæ ab una, & Venerabilem Dominum PAULUM *de Rusdorff*, Magiſtrum Generalem, ac totum Ordinem Cruciferorum de Pruſſia, parte ab altera, de, & ſuper diſtinctione limitum, ſive Granicierum inter prænominatum Regnum Poloniæ, & terras ſive Dominia dicti Magiſtri Generalis, Ordinis Crucife-

rorum

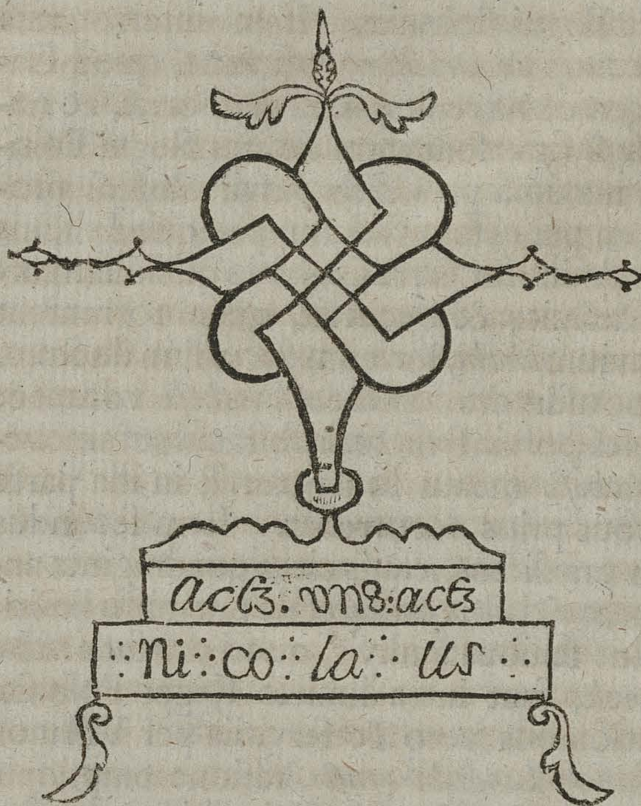
rorum de Pruſſia, & ſignanter ſuper diſtinctione limitum, gadium, ſive granicierum Novam Marchiam reſpicientium, vertitur, ſeu verti ſperatur, depoſuerunt, ſive teſtati ſunt. Et primo Nobilis præfatus Dominus DOBROGOSTIUS *de Kamiona* ætatis octoginta annorum ſicut dictum eſt, juratus & interrogatus: quid ſibi conſtaret de dictis limitibus, gadibus, ſive graniciebus, Regnum Poloniæ, ac Novam Marchiam reſpicientibus? reſpondit: quod omnes villæ in iſta parte fluvii *Wartha* videlicet *Deſchno*, *Karmin*, *Ulin* & *Borek*, ab antiquo pertinebant, & ſpectabant ad Coronam, & Regnum Poloniæ ſupradictum, ac intra eiusdem Regni limites ſitæ ſunt, & locatæ. Item interrogatus de cauſa ſcientiæ, reſpondit: quod recordatur quia Villani dictarum villarum in ſignum ſubiectionis & ſervitutis debitæ, ſicut & ceteri Villani villarum ad monaſteria in *Paradiſo* & in *Blezow* ſpectantium ſolvere ſolebant Capitaneis Caſtri, & pro ipſo Caſtro *Medzyrzecz*, ſingulis annis certas contributiones, ſeu obventiones, videlicet, ova ad feſtum Paſchæ, & pro porco, vulgo *Wieprzowe*. Item interrogatus quo modo dictæ villæ ſunt devolutæ ad oppidum *Landisberg*? reſpondit,quod quidam Abbas Monaſterii in*Paradiſo* prædicti,nomine ANDREAS, qui, prout,teſtis retulit eundo ad Curiam Romanam in via defunctus eſt, dictam villam *Karmin* præfatis Oppidanis *Landisbergenſibus* pro certa ſumma pecuniarum, quam ad præſens non recordatur, vendidit coactus & compulſus, eo, quod dicti Oppidani *Landisbergenſes* Curiam dicti Domini Abbatis cum multo Comitatu ſubintrantes, ipſam Curiam, ac Eccleſiam in eadem villa *Karmin* iniurioſe concremarunt, ac alia plura damna eidem villæ intulerunt, propter quæ dictus Abbas ipſam villam a præfatis iniuriis & damnis protegere ac defendere non valens, eam vendidit prout ſupra: Et ſubiunxit, quod præfati Oppidani *Landisbergenſes*, ſingulis annis ratione emptionis, & venditionis dictæ villæ *Karmin*, ſolverunt & ſolvunt ac in perpetuum ſe aſtrinxerunt & obligaverunt ſolvere duodecem talenta piperis Domino Abbati, pro tempore exiſtenti, & ſuo Conventui in *Paradiſo* in *Frankenfordis*

ſibi, vel cui ipſe Dominus Abbas levanda commiſerit, reponenda, præſentanda, & cum effectu aſſignanda. Item idem teſtis adiecit, quod ſæpe dicti Oppidani *Landisbergenſes* ratione ſervitiorum a prædicta villa *Karmin* debitorum, ſtrenuo & nobili militi Domino DOMORATH Capitaneo Maioris Poloniæ Generali, totiens quotiens ſingulis annis per eum moniti fuerant, unum vas de vino, & aliud de cereviſia *Landisbergenſi*, & interdum unum currum de nucibus mellanis, in ſignum ſervitutis ratione dictæ villæ *Karmin* debitæ, pro Caſtro *Medirzecz* pro honore dicti Domini DOMORATH dederunt, petentes ne ad ſervitia dicto Caſtro *Medirzecz* taliter, ut prædictum eſt, debita ſtringerentur. Et poſt deceſſum dicti Domini DOMORATH alii Capitanei ſeu Tenutarii ſucceſſerunt in Caſtrum *Medirzecz*, qui ignorabant de ſervitiis Villanorum villæ *Karmin* prædictæ, ex eo quod fuerint hoſpites, videlicet de terra *Cracovienſi*: & poſtea ortæ ſunt gverræ in Regno Poloniæ, ita quod dicti Oppidani *Landisbergenſes* pro ſervitiis, Contributionibus, ſeu obventionibus de ipſa villa *Karmin* debitis, minime fuerunt moniti, & ſic evadere volunt, & dicto Caſtro *Medirzecz* ſervire: Villanos prædictos prohibent, in præiudicium Domini Regis, & Coronæ Regni Poloniæ. Item dixit ſe a multis ſenibus audiviſſe: quod quidam nobilis *Terrigena* Regni Poloniæ, limites inter hæreditates ſuas & bona dictorum Oppidanorum de *Landisberg* volens diſtinguere, conveniens cum præfatis Oppidanis *Landisbergenſibus*, diſpoſuit, ordinavit, & concluſit, quod pondera de fœno fortiter ligata ad medium fluminis *Wartha* ponere debuerunt, ſicut & fecerunt, & quacunque dicta pondera ſeu ligaturæ fæni per aquam dicti fluminis *Wartha* decurrerent, illic limites hinc inde diſtingui deberent, & notari, & factum eſt ita, quod ubicunque dicta pondera per aquam fluxerunt, ibi ab utraque parte limites notaverunt, & eos ſervaverunt, ſicque præfatus nobilis medietatem fluminis *Warthæ*, & medietatem pontis, ante dictum oppidum *Landsberg* in eodem flumine ſiti libere, tenuit, & poſſedit, & medietatem pontalium ſeu telonii recepit

pro

pro uſu ſuo, ſicut Terrigena Regni Poloniæ. Item interrogatus quid ſibi conſtaret de Caſtro *Dreſen (Drieſſen)* reſpondit, quod Caſtrum prædictum *Drezen*, & omnes hæreditates, ſilvæ, borræ, ac nemora in iſta parte fluvii *Notheſz* ſita, ſunt intra limites Regni Poloniæ; non obſtante iſto, quod maxima pars dicti fluvii *Notheſz* propter obſtaculum retro Caſtrum per artem factum, per quod dictus fluvius *Notheſz* quaſi retrograde in iſta parte Caſtri in quendam torrentem, *Birzwenich* dictum, defluit, & decurrit, quem torrentem *Birzwenich* propter dictum fluvium *Notheſz* in eum decurſum ductum, Caſtrum *Drezen* pro ſe per hoc uſurpare cupientes, *Notheſz* vocant & appellant. Et, prout idem teſtis depoſuit, ſi dictum obſtaculum amoveretur, ſæpe dictus fluvius *Notheſz* meatu ſuo naturali in illa parte Caſtri *Drezen* decurreret, prout prius decurrebat. Item ſecundus teſtis HENRICUS KONOPKA prædictus, ætatis circa quadraginta annorum, juratus & interrogatus, quid ſibi conſtaret de præmiſſis limitibus? reſpondit: quod a multis ſenibus audivit, quod præfatæ villæ *Drezno*, *Karmin*, *Ulim*, & *Borek*, ſunt intra limites Regni Poloniæ ſitæ & locatæ, de contributionibus vero & ſervitiis per Villanos dictarum villarum, & Oppidanos *Landisbergenſes*, ratione emptionis earundem, depoſuit, ut teſtis primus; De aliis dixit ſibi non conſtare, ſuper quibus omnibus & ſingulis præmiſſis, Magnificus ac ſtrenuus Dominus SANDZIVOGIUS Palatinus Poznanienſis, & Capitaneus Maioris Poloniæ Generalis præfati Domini VLADISLAI Regis, ac totius Coronæ Regni Poloniæ, ſuoque nomine petiit a me Notario publico infraſcripto, ſibi fieri, & confici unum, vel plura, publicum, ſeu publica inſtrumenta; Acta ſunt hæc Anno, Indictione, Pontificatu, die, Menſe, hora, & loco, quibus ſupra; præſentibus ibidem Venerabili ſtrenuo & Nobilibus Viris Dominis ANDRÆA ABBATE, prædicto DOBROGOSTIO *de Pruſchino*, CUNRATOWSKI Armigero Poznanienſis Diœceſis prædictæ, teſtibus ad præmiſſa vocatis ſpecialiter, & rogatis:

Et ego



Et ego Nicolaus, quondam Joannes Tarnowski Clericus Poznaniensis Diœcesis, publicus Imperiali authoritate Notarius, prædictis juramentis, depositionibus, aliisque omnibus & singulis præmissis dum sic, ut præmittitur, agerentur, & fierent, una cum prænominatis testibus præsens interfui, eaque sic fieri vidi, & audivi. Ideo hoc præsens publicum Instrumentum manu mea propria scripsi, & in hanc publicam formam redegi. Signo & nomine meo, solitis & consuetis consignando, in fidem & testimonium omnium & singulorum præmissorum rogatus & requisitus.

Instrumentum Secundum.

Ex Originali. Anno 1422. d. 28 Octobr.

In Nomine Domini Amen. Sub anno Nativitatis Eiusdem millesimo quadringentesimo vicesimo secundo, indictione decima quinta, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris & Domini nostri, Domini Martini, divina Providentia Papæ Qvinti, anno quinto, die vicesima octava mensis Octobris, hora tertiarum, vel quasi, in domo strenui Domini Theodorici, Vexilliferi Poznaniensis,

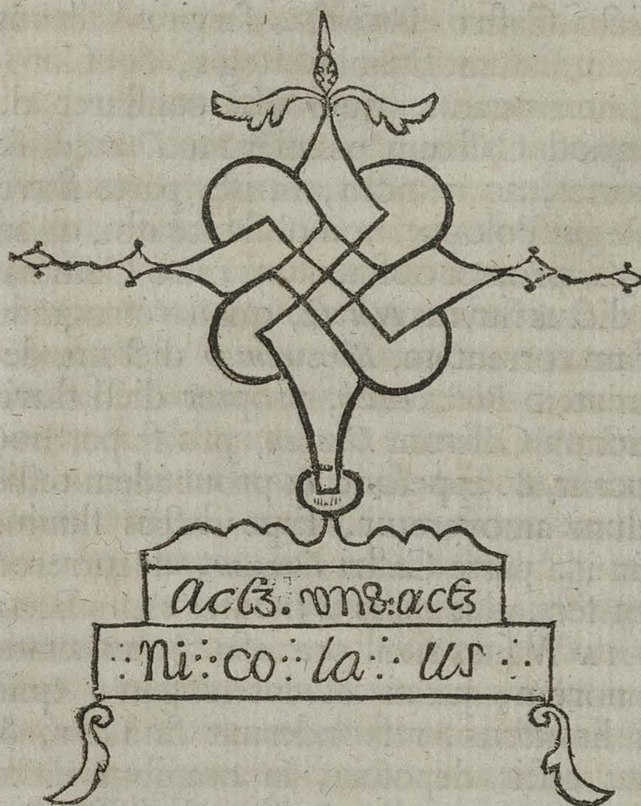
in

in Oppido *Miedzytoth.* In mei Notarii publici, & testium infra scriptorum præsentia, constituti personaliter præfatus Dominus THEODORICUS, Nobilis THOMISLAUS BRIL *de Borziszko* hæredes, Armigeri dictæ Poznaniensis Diœcesis, & providus MATHIAS WARTINA, Oppidanus ibidem in *Medzytoth*, medio Juramento, quod quilibet eorum tacta imagine Crucifixi præstitit, de dicenda veritate in Causa, quæ inter Serenissimum Principem, & Dominum, Dominum VLADISLAUM Dei gratia Regem, ac totum Regnum Poloniæ, ab una, & Venerabilem Dominum PAULUM *de Rusdorff*, Magistrum Generalem, ac totum Ordinem Cruciferorum de Prussia, parte ab altera, de, & super distinctione limitum, sive granicierum inter ipsum Regnum Poloniæ, & Terras, sive Dominia dicti Magistri Generalis, & Ordinis Cruciferorum de Prussia, & signanter super distinctione limitum, gadium, sive granicierum, novam Marchiam respicientium, vertitur, seu verti speratur, deposuerunt, sive testati sunt. Et primo præfatus Dominus THEODORICUS quinquaginta annorum, vel circa, sicut dictum est, juratus, & interrogatus, quid sibi constaret, de dictis limitibus, gadibus, sive granieciebus Regnum Poloniæ, ac novam Marchiam respicientibus? respondit: quod omnes villæ in ista parte fluvii *Wartha*, videlicet: *Deschno*, *Karmin*, *Ulin*, & *Borek*, ab antiquo pertinebant, & spectabant ad Coronam, & Regnum Poloniæ supra dictum, ac intra Regni eiusdem limites, sitæ sunt & locatæ. Item interrogatus de causa scientiæ, respondit: quod recordatur, quia Villani dictarum villarum in signum subiectionis, & servitutis debitæ, sicut & ceteri Villani villarum ad Monasteria in *Paradiso*, & in *Blezowo*, spectantes, solvere solebant Capitaneis Castri, & pro ipso Castro *Medirzecz*, singulis annis certas Contributiones, seu obventiones, videlicet: Ova ad festum Paschæ, & pro porco vulgariter *Wieprzowe.* Item interrogatus quomodo dictæ villæ sunt devolutæ ad Oppidum *Landisberg*, respondit, quod quidam Abbas Monasterii in *Paradiso* prædicti, nomine ANDREAS, dudum defunctus, dictam villam *Karmin*,

præfatis Oppidanis Landisbergenſibus pro certa ſumma pecuniarum, quam ad præſens non recordatur, vendidit coactus, & compulſus, eo quod dicti Oppidani Landisbergenſes, curiam dicti Domini Abbatis, cum multo comitatu ſubintrantes, ipſam curiam ac Eccleſiam in eadem villa *Karmin*, iniurioſe concremarunt, ac alia plura damna eidem villæ intulerunt, propter quæ dictus Abbas, ipſam villam a præfatis iniuriis, & damnis, protegere, & defendere non valens, eam vendidit, prout ſupra. Subindeque præfati Oppidani Landisbergenſes ſingulis annis, ratione emptionis & venditionis dictæ villæ *Karmin*, ſolverunt, & ſolvunt, ac in perpetuum ſe aſtrinxerunt, & obligaverunt ſolvere duodecem talenta piperis Domino Abbati, pro tempore exiſtenti, & ſuo Conventui in *Paradiſo*, in *Frankenfordis*, ſibi, vel cui ipſe Dominus Abbas levanda commiſerit, reponenda, præſentanda, & cum effectu aſſignanda. Item idem teſtis adiecit, quod ſæpe dicti Oppidani Landisbergenſes, ratione ſervitiorum a prædicta villa *Karmin* debitorum, Strenuo & Nobili Militi Domino DOMORATH, Capitaneo Maioris Poloniæ, toties, quoties ſingulis annis per eum moniti fuerant, unum vas de vino, aliud de cereviſia Landisbergenſi, in ſignum ſervitutis, ratione dictæ villæ *Karmin*, debitæ pro Caſtro *Medirzecz*, pro honore dicti Domini DOMORATH dederunt, petentes, ne ad ſervitia dicto Caſtro *Medirzecz* taliter, ut prædictum eſt, debita ſtringerentur. Item interrogatus, unde ſibi conſtaret? reſpondit: quod dictum vinum & cereviſiam prædictos Oppidanos Landisbergenſes in curribus adducere vidit, & idem vinum ac cereviſiam cum Patruo ſuo, Domino DOMORATH prædicto, bibit; & poſt deceſſum dicti Domini DOMORATH, alii Capitanei, ſeu Tenutarii ſucceſſerunt in Caſtrum *Medirzecz*, qui ignorabant de ſervitiis Villanorum villæ *Karmin* prædictæ, ex eo, quod fuerunt hoſpites; & poſtea ortæ ſunt guerræ in Regno Poloniæ, ita, quod dicti Oppidani Landisbergenſes pro ſervitiis, Contributionibus, ſeu obventionibus de ipſa villa *Karmin* debitis, minime ſunt moniti,

& ſic

& ſic evadere volunt, & dicto Caſtro *Medirzecz* ſervire Villanos prædictos prohibent, in præiudicium Domini Regis, & Coronæ Regni Poloniæ. Item interrogatus, quid ſibi conſtaret de Caſtro *Drezen*, reſpondit: quod Caſtrum prædictum *Drezen*, & omnes hæreditates ſilvæ, borræ, ac nemora, in iſta parte fluvii *Noteſz* ſita, ſunt intra limites Regni Poloniæ, non obſtante iſto, quod maxima pars dicti fluvii *Noteſz*, propter obſtaculum retro Caſtrum per artem factum, per quod dictus fluvius *Noteſz*, quaſi retrograde in iſta parte Caſtri in quendam torrentem, *Birzwenich* dictum, defluit, & decurrit, quem torrentem *Birzwenich*, propter dicti fluvii *Noteſz* in eum decurſum, dictum Caſtrum *Drezen*, pro ſe per hoc uſurpare cupiendo, *Noteſz* vocant, & appellant, & prout idem teſtis depoſuit, ſi dictum obſtaculum amoveretur, ſæpe dictus fluvius *Noteſz* meatu ſuo naturali in illa parte Caſtri *Drezen*, decurreret, prout prius decurrebat. Item ſecundus teſtis THOMISLAUS BRIL cum tertio videlicet MATHIA WARTINA, prædicti ambo ætatis ſeptuaginta, vel circa, annorum, jurati & interrogati, quid eis conſtaret de præmiſſis limitibus, reſponderunt ſimiliter, & eodem modo, prout primus teſtis depoſuit, in omnibus dictis ſuis ſuperius expreſſis ſecum concordando, & ſic eſſe affirmant. Super quibus omnibus & ſingulis præmiſſis, Magnificus, ac Strenuus Dominus SANDIVOGIUS, Palatinus Poznanienſis, & Capitaneus Maioris Poloniæ Generalis, præfati Domini VLADISLAI, Regis, ac totius Coronæ Regni Poloniæ, ſuoque, nominibus, petiit a me Notario publico infra ſcripto ſibi fieri & confici unum, vel plura, publicum, ſeu publica inſtrumenta. Acta ſunt hæc anno, Indictione, Pontificatu, die, menſe, hora, & loco, quibus ſupra. Præſentibus ibidem Nobilibus Viris Dominis DOMORATH, filio ſtrenui Domini THEODORICI prædicti, VILHELMO Advocato in *Medzich*, & DOBESLAO *de Borczysko* Armigeris Poznanienſis Diœceſis prædictæ, teſtibus ad præmiſſa vocatis ſpecialiter, & rogatis.



Et ego NICOLAUS quondam JOANNES TARNOWSKI Clericus Poznanienſis Diœceſis, publicus Imperiali authoritate Notarius, prædictis juramentis, depoſitionibus, aliisque omnibus & ſingulis præmiſſis, dum ſic, ut præmittitur, agerentur & fierent, una cum prænominatis teſtibus præſens interfui, eaque ſic fieri vidi, & audivi. Ideo hoc præſens publicum Inſtrumentum manu propria ſcripſi, & in hanc publicam formam redegi. Signo, & nomine, meis ſolitis, & conſuetis conſignando, in fidem & teſtimonium omnium, & ſingulorum præmiſſorum rogatus, & requiſitus.

Inſtrumentum Tertium.

Quo continentur teſtimonia prolatorum teſtium ſuper limitatione finium Regni Poloniæ, et novæ Marchiæ. Anno 1422. d. 29 Octobr.

Ex Originali.

In Nomine Domini Amen. Sub anno Nativitatis Eiusdem Domini, milleſimo quadringenteſimo viceſimo ſecundo, Indictione decima quinta, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, ac

Domini

Domini Noſtri, Domini Martini divina Providentia Papæ V, anno quinto, die viceſima nona menſis Octobris, hora tertiarum, vel quaſi, in præſentia Nobilis Domini DOBROGOSKI in *Sirakowo* Hæredis, Armigeri Poznanienſis Diœceſis, in mei Notarii publici, ac teſtium infra ſcriptorum præſentia, conſtituti perſonaliter Nobiles Viri NICOLAUS in *Zathono*, & JOANNES in *Jabłonowo* hæredes, nec non providi NICOLAUS PYCZYKAUS, & NICOLAUS TUKIERKA, Oppidani ibidem in *Sirakowo*, dictæ Poznanienſis Diœceſis, medio Juramento, quod quilibet eorum tacta imagine Crucifixi præſtitit, de dicenda veritate, quam inter Sereniſſimum Principem, & Dominum, Dominum VLADISLAUM Dei gratia Regem, ac totumRegnumPoloniæ, ab una: &VenerabilemDominum PAULUM *de Rusdorff*, Magiſtrum Generalem, ac totum Ordinem Cruciferorum de Pruſſia, parte ab altera, de, & ſuper diſtinctione limitum, ſeu granicierum, inter ipſum Regnum Poloniæ, ac Terras, ſive Dominia dicti Magiſtri Generalis, & Ordinis Cruciferorum de Pruſſia, & ſignanter ſuper diſtinctione limitum, gadium, ſeu granicierum novam Marchiam reſpicientium, vertitur, ſeu verti ſperatur, depoſuerunt, ſive teſtati ſunt. Et primo præfatus NICOLAUS ZATHOMSKI, ætatis nonaginta annorum, vel circa, ſicut dictum eſt, juratus & interrogatus, quid ſibi conſtaret de dictis limitibus, gadibus, ſive graniciebus Regnum Poloniæ, ac novam Marchiam reſpicientibus? reſpondit: quod omnes villæ in iſta parte fluminis *Wartha*, videlicet: *Deſchno*, *Karmin*, *Ulin*, & *Borek*, ab antiquo pertinebant, & ſpectabant ad Coronam, & Regnum Poloniæ ſupradictum, ac intra eiusdem Regni Limites ſitæ ſunt, & locatæ. Item interrogatus de cauſa ſcientiæ, reſpondit: quod recordatur, quia Villani dictarum villarum in ſignum ſubiectionis, & ſervitutis debitæ, ſicut & ceteri Villani villarum ad Monaſteria in *Paradiſo*, & *Blezowo* ſpectantium, ſolvere ſolebant Capitaneo Caſtri, & pro ipſo Caſtro Medzyrecenſi ſingulis annis certas contributiones, ſeu obventiones, videlicet pro

 porco

porco vulgariter *Wieprzowe;* Item interrogatus, quomodo dictæ villæ ſunt devolutæ ad Oppidum *Landisberg*, reſpondit: quod quidam Abbas Monaſterii in *Paradiſo* prædicti, nomine ANDREAS, qui dudum defunctus eſt, dictam villam *Karmin* præfatis Oppidanis Landisbergenſibus pro certa ſumma pecuniarum, quam ad præſens non recordatur, vendidit coactus, & compulſus, eo quod dicti Oppidani Landisbergenſes Curiam dicti Domini Abbatis cum multo comitatu ſubintrantes, ipſam Curiam, ac Eccleſiam in eadem villa *Karmin* injurioſe concremarunt, ac alia plura damna eidem villæ intulerunt, propter quæ, dictus Abbas ipſam villam a præfatis injuriis, damnis, protegere & defendere non valens, eam vendidit prout ſupra; alias vero villas prædictas ignorat, quas dicti Oppidani Landisbergenſes pro ſe uſurpaverunt. Et ſubiunxit: quod præfati Oppidani Landisbergenſes ſingulis annis ratione emptionis, & venditionis dictæ villæ *Karmin* ſolverunt, & ſolvunt, ac in perpetuum ſe aſtrinxerunt, & obligarunt ſolvere duodecim talenta piperis Domino Abbati pro tempore exiſtenti, & ſuo Conventui in *Paradiſo* in *Frankenfordis*, ſibi, aut cui ipſe Dominus Abbas levanda commiſerit, reponenda, præſentanda, & cum effectu aſſignanda. Item idem teſtis adiecit, quod ſæpe dicti Oppidani Landisbergenſes, ratione ſervitiorum a prædicta villa *Karmin* debitorum, ſtrenuo & Nobili militi Domino DOMORATH, Capitaneo Maioris Poloniæ, totiens quotiens ſingulis annis per eum moniti fuerant, unum vas de vino, & aliud de cereviſia Landisbergenſi, in ſignum ſervitutis, ratione dictæ villæ *Karmin* debitæ, pro Caſtro *Medzyrzecz*, pro honore dicti Domini DOMORATH dederunt, petentes, ne ad ſervitia dicto Caſtro *Medzyrzecz* taliter, ut prædictum eſt, debita ſtringerentur. Et poſt deceſſum dicti Domini DOMORATH, alii Capitanei, ſeu Tenutarii ſucceſſerunt in Caſtrum *Medzyrzecz*, qui ignorabant de ſervitiis Villanorum villæ *Karmin* prædictæ, & aliarum villarum prædictarum, ex eo, quod fuerint hoſpites, videlicet de Terra Cracovienſi,

quidam

quidam Dominus SWOKZYANETZ. Et poſtea ortæ ſunt guerræ in Regno Poloniæ ita, quod dicti Oppidani Landisbergenſes pro ſervitiis, Contributionibus, ſeu obventionibus de ipſa villa *Karmin*, & aliis, in jure non fuerunt moniti, & ſic evadere volunt, ita, ut dicto Caſtro *Medzyrzecz* ſervire Villanos prædictos prohibent, in præiudicium Domini Regis, & Coronæ Regni Poloniæ. Item dixit ſe a multis Senibus audiviſſe, quod quidam Nobilis, terrigena Regni Poloniæ, limites inter hæreditates ſuas, & bona dictorum Oppidanorum de *Landisberg*, volens diſtinguere, conveniens cum præfatis Oppidanis Landisbergenſibus diſpoſuit, ordinavit, & concluſit, quod pondera de fœno fortiter ligata ad medium fluminis *Wartha* poni debuerunt, ſicut & fecerunt, & quacunque dicta pondera, ſeu ligaturæ fœni per aquam dicti fluminis *Wartha* decurrerent, illic limites granicie diſtingui deberent, & notari; & factum eſt ita, quod ubicunque dicta pondera per aquam fluxerunt, ibi ab utraque parte limites notarunt, & eas ſervarunt, ſic, quod præfatus Nobilis medietatem fluminis *Warthæ*, & medietatem pontis, ante dictum Oppidum *Landisberg*, in eodem flumine ſibi libere tenuit, & poſſedit, & medietatem pontalium, ſeu thelonei recepit, pro uſu ſuo, ſicut terrigena Regni Poloniæ. Inſuper idem teſtis dixit ſe audiviſſe, quod idem terrigena in medio pontis eiusdem ſuper fluvio, *Wartha* dicto, ante Oppidum *Landisberg*, habuit verſus partem ſuam, huc ad Poloniam unam clauſuram, ſeu valvam ſuper catenis conſtructam, quam ſuis ſeris claudebat, aliam vero valvam, ſeu clauſuram ſimilem dicti Oppidani Landisbergenſes, in eodem ponte, verſus Oppidum *Landisberg*, habuerunt. Item interrogatus, quid ſibi conſtaret de Caſtro *Drezen?* reſpondit, quod Caſtrum prædictum *Drezen*, & omnes hæreditates, ſilvæ, borræ, aut nemora in iſta parte fluvii *Notheſz* ſita, ſunt intra limites Regni Poloniæ, non obſtante iſto, quod maxima pars dicti fluvii *Notheſz*, propter obſtaculum retro Caſtri partem factum, per quod dictus

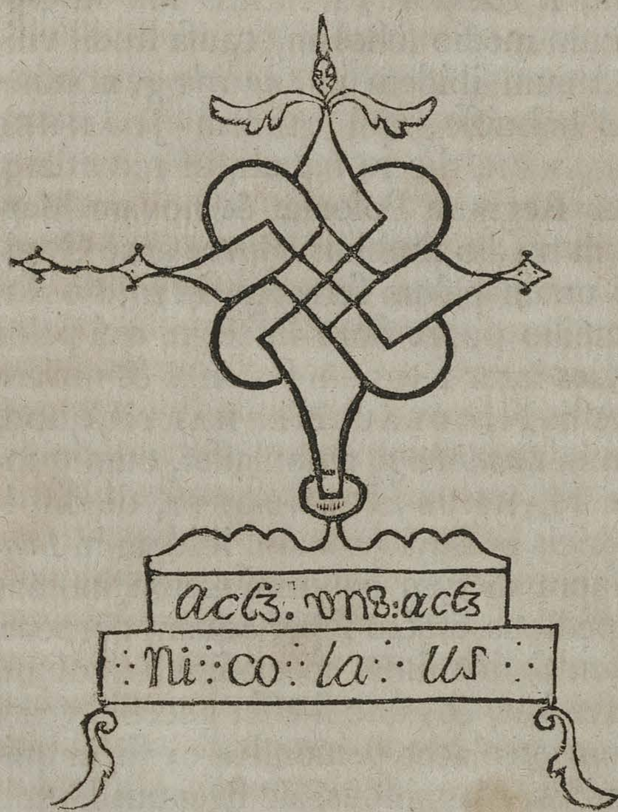
fluvius

fluvius *Nothesz* quasi retrograde in ista parte Castri, in quendam torrentem, *Birzwenich* dictum, defluit, & decurrit, quem torrentem *Birzwenich*, propter dicti fluvii *Nothesz*, in eum decursum, dictum Castrum *Drezen*, pro se pro hoc usurpare cupientes, *Nothesz* vocant, & appellant, & prout idem testis deposuit, si dictum obstaculum amoveretur, sæpe dictus fluvius *Nothesz*, meatu suo naturali in illa parte Castri *Drezen* decurreret, prout prius decurrebat. Item sic dictus testis JOANNES JABLONOWSKI productus erat, sexaginta annorum, vel citra, juratus & interrogatus, quid sibi constaret de prædictis limitibus? respondit, quod a multis senibus audivit, quod præfatæ villæ *Dreschno*, *Karmin*, *Ulim* & *Borek*, sunt intra limites Regni Poloniæ sitæ & locatæ, de Contributionibus vero, & ruinis per Villanos dictarum villarum, & Oppidanos Landisbergenses, ratione emptionis earundem, deposuit ut testis primus. Item subiunxit, se scire de quadam turri lignea, quæ stetit super monte fortalitii in *Woronki*, quod recepta de *Woronki*, & in fluvio *Wartha* ipsa turris usque in *Santhok* missa, & ibidem in *Santhok*, dicta turris iterum super monte fortalitii *Santhok*, fuit extructa & locata, quod fortalitium *Santhok* spectabat, & spectare dignoscitur ab antiquo ad Regnum Poloniæ eo, quod idem Tenutarius, seu Capitaneus tenuit ambo fortalitia prædicta *Woronki* & *Santhok*, nomine Regis Poloniæ. Item tertius, & quartus testis NICOLAUS LGESIKAUS, & NICOLAUS KUKIELKA prædicti, jurati & interrogati, quid ipsis constaret de primis, responderunt per omnia ut præcedentes. Item anno Indictionis, Pontificatus, die, mense, quibus supra, hora vesperorum, vel quasi. In domo providi Viri NICLOS HEKHARTH Oppidani in *Ostrog*, constituti personaliter Nobilis Dominus NICOLAUS BAWOROWSKI Armiger, & prædictus NICLOS HEKHARTH dictæ Posnaniensis Diœcesis, medio juramento, quod quilibet eorum tacta imagine Crucifixi præstitit, de dicenda veritate in causis, & articulis supra dictis, deposuit. Et primo dictus NICOLAUS BAWO-

ROWSKI,

ROWSKI, ſeptuaginta annorum ætatis, vel citra, dixit ſe in juventute ſua, apud Tenutarium in fortalitio *Hochczit*, per unam ſeptimanam clavigeram fuiſſe, quod fortalitium *Hochczit*, tunc ſpectabat, & pertinebat ad Coronam Regni Poloniæ, de quo etiam eſt publica vox, & fama. Item teſtis NICLOS HEKHARTH prædictus, juratus & interrogatus, quid ſibi conſtaret de præmiſſis, & erat ſeptuaginta annorum, reſpondit, ſe tempore iuventutis ſuæ in Oppido *Landisberg*, tribus annis cum medio ſcholam, cauſa ſtudii viſitaſſe, & apud quendam Oppidanum ibidem in *Landisberg*, nomine JOANNEM COTH, expenſas habuiſſe, qui quidem JOANNES COTH, dicto NICLOS HETHARTH, dicere habuit, ut recordaretur, quod vera granicies inter Regnum Poloniæ & novam Marchiam eſt, & fore dignoſcitur in medio fluminis *Wartha* ante Oppidum *Landisberg*, & dixit fieri unum palum ferreum, in medio fluminis eiusdem *Wartha*, ſub medio ponte ſtare infixum, qui palus mediat, & ſignat veras granicies inter Regnum Poloniæ & novam Marchiam. Item adiecit idem teſtis NICOLAUS HEKHARTH, quod, dum eodem tempore ſcholam in *Landisberg*, ambulaſſet, cum quodam ſuo conſtudente nomine HANNUS HOENDORFF, de diſtrictu *Glogovien*, & cum aliis Clericis in fluvio *Wartha*, ibidem in *Landisberg*, notavit quidam caſu ſupra dictum palum ferreum, notans & cum manibus ſuis palpans, pedibus, erecto ſuper aquam corpore, ſtare ſe dixit, de eodem dicens ad ſocios ſuos: ecce adinveni palum, de quo hoſpes meus mihi referebat, & nunc ſi eſſet neceſſe, vellet eundem palum invenire, & ipſum cui placet, demonſtrare; ſuper quibus omnibus, & ſingulis præmiſſis, Magnificus, ac ſtrenuus Dominus SANDIVOGIUS, Palatinus Poznanienſis, Capitaneus Majoris Poloniæ Generalis, præfati Domini VLADISLAI Regis, ac totius Coronæ Regni Poloniæ, ſuoque, nominibus petiit a me Notario Publico infra ſcripto, ſibi fieri, & confici unum, vel plura, publicum ſeu publica inſtrumenta. Acta ſunt hæc anno, indictione, Ponti-

ficatu, die, menſe, hora & loco quibus ſupra, præſentibus Diſcretis Viris Dominis STEPHANO PLEBANO in *Sirakowo*, & Nobilibus DOBROGOSTIO hærede ibidem, nec non STANISLAO PLEBANO in *Oſtrog*, & JOANNE KNISCHIO hærede Armigero Poznanienſis Diœceſis prædictæ; teſtibus ad præmiſſa vocatis ſpecialiter & rogatis.



Et ego NICOLAUS, quondam JOANNIS TARNOWSKI Clericus Poznanienſis Diœceſis, publicus Imperiali authoritate Notarius, prædictorum juramentorum, depoſitionibus, aliiſque omnibus & ſingulis præmiſſis, dum ſic, ut præmittitur, agerentur, & fierent, una cum prænominatis teſtibus præſens interfui, eaque ſic fieri vidi, & audivi. Ideo hoc præſens publicum Inſtrumentum manu mea propria ſubſcripſi, & in hanc publicam formam redegi. Signo & nomine meis ſolitis, & conſuetis conſignando, in fidem & teſtimonium omnium & ſingulorum præmiſſorum rogatus & requiſitus.

PETRUS

PETRUS *Episcopus Lubucensis, cum suo Capitulo recognoscit* CASIMIRUM *Regem Poloniæ, esse Dominum et Patronum Ecclesiæ suæ Lubucensis, eidemque fructus perceptos, et expensas litis remittit.* Datum, Cracoviæ, die 25 Junii Anno 1369.

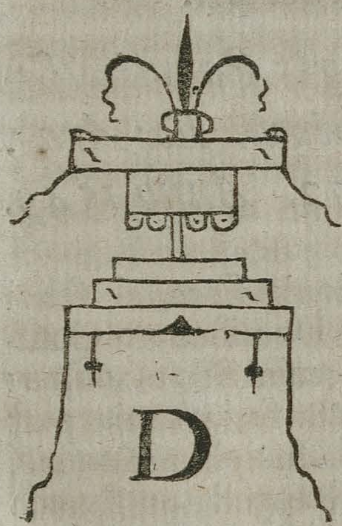
Ex Originali.

In Christi Nomine Amen. Nos PETRUS Dei, & Apostolicæ sedis gratia Episcopus Lubucensis, ad universorum notitiam deducimus per præsentes, quod orta dudum inter Dominum HENRICUM bonæ memoriæ Episcopum Lubucensem Prædessorem nostrum, & Capitulum suum Lubucense ab una, ac Serenissimum Principem Dominum CASIMIRUM Regem Poloniæ Illustrem parte ab altera, materia quæstionis super occupatione, detentione, seu spoliatione, Bonorum, Villarum, Jurium, Jurisdictionum Ecclesiæ nostræ Lubucensis, in ipsius Regis Poloniæ Dominio & Regno constitutis, & in Romana Curia diutius ventilata, quamvis pro prædicto Prædecessore nostro, & Capitulo ipsius, ac contra Dominum Regem pridem lata fuit sententia definitiva, per Reverendissimum Patrem Dominum NICOLAUM olim Episcopum Tusculanum Cardinalem, cui eadem causa cum per Sanctissimum Patrem Dominum INNOCENTIUM Papam VI, tum per Dominum URBANUM Papam V, immediatum Successorem suum, fuerat delegata; tamen quia appellatione interposita, pro parte dicti Domini Regis, ad sedem Apostolicam ab eadem ipsa sententia multipliciter videbatur impugnari; Nos una cum Capitulo nostro volentes nobis & Ecclesiæ nostræ consultius providere, mediantibus Reverendis Patribus Dominis JAROSLAO Archiepiscopo Gnesnensi, nec non FLO-

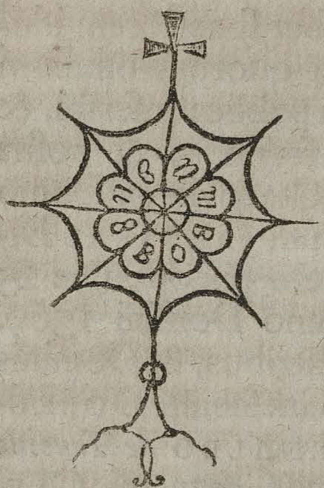
RIANO Cracovienſi, & JOANNE Poſnanienſi Epiſcopis, per concordiam in *Kaliſz* quarta feria infra Octavas Epiphaniæ Domini, ſub anno Nativitatis Eiusdem milleſimo trecenteſimo ſexageſimo octavo. Præſentibus & conſentientibus Dominis JACOBO ENGILGORI, PETRO *de Loslavia*, JOANNE CONOPLATH, NICOLAO *de Borth*, & NICOLAO BARAN, Canonicis Eccleſiæ, & Procuratoribus Capituli Lubucenſis factam, & ſub ſigillis Regalibus Sereniſſimorum Principum Dominorum Regum Hungariæ, & Poloniæ, nec non noſtris, & Capituli noſtri Lubucenſis prædicti roboratam omnem materiam quæſtionis, duximus ſopiendam; verum, quia per oblivionem in dicta concordia de infraſcriptis articulis mentio aliqualis non habetur, pro qua timetur dicto Domino noſtro Regi Poloniæ, vel ipſius Regnicolis in futurum, de quo toto corde doleremus poſſe præiudicium generari, promittimus tenore præſentium, & ſpondemus dictum Dominum Regem, ac ipſius terras, & homines cuiuscunque conditionis exiſtant, ullatenus vigore dictæ ſententiæ, ullo unquam tempore impetere, moleſtare, vel quomodolibet impedire, imo præfatæ ſententiæ renuntiavimus, & renuntiamus expreſſe per præſentes. Item recognoſcimus dictum Regem Poloniæ noſtrum, & Eccleſiæ noſtræ verum Dominum, & Patronum, & ideo percepta omnia, & ſingula, ac expenſas, ad quas dictus Dominus Rex nobis & Capitulo noſtro prædicto per dictam ſententiam fuerat condemnatus, ponimus in gratiam eiusdem Domini Regis, ſperantes indubie ipſum virtute Nobilitatis ſuæ, etiam non coactum, nos & Eccleſiam noſtram Magnificentia Regia conſolari, qui etiamſi nihil faceret, quod non credimus, pro eisdem, ipſa tamen percepta, & expenſas ab eodem Domino Rege petere nolumus in vita vel morte, nec notamus eundem propter hoc, vel ſuos homines ſive terras, incidiſſe in aliquas Suſpenſionis, Excommunicationis, vel Interdicti finaliter latas, ab homine latas, canone vel ſtatuto; & ſi forte notari poſſent incidiſſe quoquo modo, conſentimus ipſos homines, & terras ſuas ab

eisdem

eisdem abſolvi, etiam ad cautelam, per quemlibet ſuperiorem idoneum, & Interdictum huiusmodi relaxari. In quorum omnium evidentiam pleniorem præſentes literas in forma publica inſcribi, & per Notarium publicum infraſcriptum ſcribi fecimus, & noſtri Sigilli appenſione muniri. Actum, & Datum Cracoviæ in Domo habitationis Reverendi in Chriſto Patris Domini JAROSLAI Divina providentia Sanctæ Gneſnenſis Eccleſiæ Archiepiſcopi, Die 25 menſis Junii, hora veſperarum, vel quaſi, anno Domini 1369. Indictione ſeptima. Præſentibus Reverendis Patribus, & Dominis præfato Domino JAROSLAO Archiepiſcopo Gneſnenſi, DOBROGOSTIO Decretorum Doctore Præpoſito, ARNALDO *de Taucina* Scholaſtico Cracovienſi, BELCZONE Scholaſtico Gneznenſi, CLEMENTE Archidiacono Caliſienſi Gneznenſis Diœceſis, JOANNE *de Leſſis* Præpoſito Lubucenſi, STANISLAO *de Skrzyny* Canonico Cracovienſi, & aliis pluribus fide dignis teſtibus ad præmiſſa.



Et ego NICOLAUS quondam MICHAELIS *de Radkowiecz* Clericus Vratislavienſis Diœceſis, publicus authoritate Imperiali Notarius, præmiſſæ concordiæ reſtaurationi, ſive renuntiationi, recognitioni, conſenſui, & aliis omnibus, & ſingulis ſuperius expreſſatis, dum ſic agerentur & fierent, una cum prænominatis teſtibus, & Notario Publico infra ſcripto præſens interfui, eaque omnia & ſingula ſic fieri vidi, & audivi, rogatus ſcripſi, & in hanc publicam formam redegi, me ſubſcribens cum Sigillo dicti Domini Epiſcopi Lubucenſis, ſigno & manu, quibus utor, in fidem & teſtimonium præmiſſorum.



Et ego AMBOLDUS JOANNIS *de Campino* Clericus Gneſnenſis Diœceſis, Publicus authoritate Apoſtolica, & Imperiali Notarius, præmiſſis omnibus & ſingulis una cum prænominatis teſtibus & Notario publico ſupra ſcripto præſens interfui, & requiſitus hic me ſubſcripſi, præſens inſtrumentum publicum conſignando meo ſigno, & nomine conſueto in teſtimonium præmiſſorum, & præfatus Dominus PETRUS Epiſcopus Lubucenſis præſentibus decrevit, & mandavit ſigillum ipſius appendendum.

LIMITES

Inter Poloniam, & Pomeraniam.

Deſignatio Finium per Nuntios Regis Poloniæ facta inter Poloniam, et Pomeraniam. Ex Arch. Regni. Liber Leg. Lit. M. f. 172. Anno 1549.

Tranſitus ſeu ductio finium, inter Regni Poloniæ fines, ab felici Ducatu Pomeraniæ, iuxta exiſtimationem Dominorum Commiſſariorum Sereniſſimi Principis, & Domini Domini SIGISMUNDI AUGUSTI Dei gratia Regis Poloniæ &c. Facta feria tertia poſt Dominicam *Cantate*, Anno Domini MDXLIX. Incipit a flumine, quod fluit in Campo retro *Poplaw* minus, quod appellatur flumen vulgariter Polonice *Blyſa Striga*, quod flumen minus *Poplow* adhærere Regno Poloniæ ſignificat. Hoc ipſum flumen incidit in fluvium *Damice* dictum, poſtea limites ipſi per *Damice* usque per ſtagna

ſtagna *Coprinenski*, atque per medium ſtagni magni *Damen* dicti progrediuntur, cuius ſtagni medietas pertinet ad Regnum. Item a ſummitate ipſius ſtagni magni *Damen*, per fluvium ſive torrentem dictum *Kulebarsflett*, usque ad altos tres lapides. Deinde ab illis lapidibus, qui lapides deponuntur per ſenes Regni Poloniæ, nuper duo proſtati ad terram fere, & tertius lapis hactenus non eſt evulſus, & ſtat erectus: hoc per paucos annos factum fieri narrant. Poſtea ab illis lapidibus palude, quod Polonice dicitur *Tuceſze błota*. Item ab hoc loco per mericam *Kolonwa* dictam, quæ adeo vere debet inclyto Regno Poloniæ. Item per montem *Virginis*, qui locus etiam ad Regni Poloniæ fines pertinere debeat, ab hoc loco directo tramite ad ſtagnum dictum *Tuche*, quod ſtagnum ad dextram partem, hoc eſt, ad fines Regni Poloniæ pertinere, per Polonos dignoſcitur; ab inde tramite recto, per declivia, usque ad montes. Deinde usque ad finem paludis Polonice *Waterbrok* dicti, ab inde traducuntur fines inter Inclytum Regnum, & felicem Ducatum Pomeraniæ per paludem dictum *Welthetraw* protenſive, usque ad paludem *Krunmelin*, quod ſtagnum inter limites ponetur. Deinde directo tramite per borram, usque ad ſtagnum parvum, quod dicitur *Pritſtem*, ab hoc loco usque ad ſtagnum dictum *Bnode*. Cuius ſtagni tres tracturæ poloniæ Regno pertinere debent; ad quod ſtagnum trahitur flumen *Zakow* dictum, a quo flumine per littus dicti lacus, tranſeunt fines ad littus magni ſtagni *Pyleborch* dicti, cuius ſtagni tractare ſagenas tres ad Regnum pertinere debet. Exinde per fluvium ex iſto ſtagno fluentem, qui iam *Pylone* dicitur, usque ad ſtagnum *Dolgenſe*, usque ad ſummitatem dicti ſtagni per fluvium *Pilane*, usque ad vadum ipſius fluminis, ad quod devenit via magna & notabilis, dicta hoc nomine *Via Marchionalis*. Demum ipſa via usque ad pertorrentem *Plitznicze*, ad ſylvam, quæ appellatur *Gurgir*, ab hac ſylva usque per flumen, quod dicitur nigrum flumen, quo flumine fines terminari, in fluvium *Ligda*, alias *Kuddowe* apud *Landeg* Ducatum Pruſſiæ. Et ex oppoſito per alterum fluvium

vium dictum *Dabernithс* terminantur fines *Kraienke* a partibus vel finibus Prussiæ.

LIMITES
Inter Poloniam & Silesiam.

Actum in Castro Posnaniensi Sabbatho in Vigilia Festi Immaculatæ Conceptionis Beatissimæ Mariæ Virginis, Anno Domini Millesimo septingentesimo vigesimo sexto.

Oblatum est Officio præsenti Castrensi Posnaniensi ad Acticandum, & Actis præsentibus perpetuo relinquendum Decretum granicierum, per Illustrissimos, tam Sacræ Regiæ Maiestatis Poloniæ, quam & Sacræ Cæsareæ Regiæque Maiestatis Commissarios, inter Regnum Poloniæ ab una, & Ducatum Silesiæ ab altera parte, & Dominia, *Raviciense* in Regno, ac *Hernstadiense*, ac *Stramburgense* in Ducatu Silesiæ expeditur, manibus eorundem Illustrissimorum Commissariorum propriis subscriptum, & Sigillis Gentilitiis in rubro expressis communitum, sanum, salvum, & illæsum tenoris eiusmodi. Quemadmodum Sacra Cæsarea Regiaque Maiestas, velut supremus Dux Silesiæ, Augustissimus & Invictissimus CAROLUS Sextus, Divina favente Clementia Electus Romanorum Imperator, Rex Germaniæ, Hispaniæ, nec non Hungariæ, Bohemiæ, Dalmatiæ, Croatiæ, & Sclavoniæ, Archidux Austriæ, Dux Burgundiæ, Styriæ, Carynthiæ, Carniolæ, Marchio Moraviæ, Dux Lucemburgæ, ac Superioris & Inferioris Silesiæ &c. Et Sacra Regia Maiestas Serenissimus AUGUSTUS Secundus Dei Gratia Rex Poloniæ, Magnus Dux Litvaniæ, Russiæ, Prussiæ, Masoviæ, Samogitiæ, Livoniæ, Smolensciæ, Kiioviæ, Volhyniæ, Podoliæ,

Podlachiæ, Severiæ, Czerniechoviæque, nec non Hæreditarius Dux Saxoniæ, Princeps Elector, Domini Noſtri Clementiſſimi. Nos hoc nomine Commiſſarios OTTONEM VENCESLAUM Sacri Romani Imperii Comitem a NOSTESZ, Hæreditarium Dominum in *Lobvis*, *Proven*, & *Metrzdorff*, Sacræ Cæſareæ, Regiæque Maieſtatis intimum & actualem Conſiliarium, Camerarium, nec non Capitaneum Ducatus Vratislavienſis, ERNESTUM JULIUM Sacri Romani Imperii Comitem *de Gellhorn*, Liberum Baronem de *Peters Valdau*, Hæreditarium Dominum in *Blansko*, ſuæ Sacræ Cæſareæ, Regiæque Catholicæ Maieſtatis Camerarium, & Supremi Gubernii utriusque Ducatus Sileſiæ Conſiliarium, & JOANNEM CHRISTOPHORUM, Baronem *de Schweinitz*, Hæreditarium Dominum *Thſcheplau*, *Wilkau*, *Witſtchitz*, *Milcke* & *Benckendorff*, Ducatus Glogovienſis Judicii Terreſtris Aſſeſſorem, & Nos JOANNEM a *Radomicko* RADOMICKI Palatinum Junivladislavienſem, Maioris Poloniæ Generalem, Mederecenſem, Oſſiecenſem Capitaneum, FRANCISCUM a *Bnin* RADZEWSKI, Succamerarium Poſnanienſem & MATHIAM *de Iwanowice* KOZMINSKI Pocillatorem Poſnanienſem ad limites Ducatus Sileſiæ, & Regni Poloniæ in fundamento Compactatorum, de anno milleſimo ſexcenteſimo ſeptuageſimo ſeptimo, die vigeſima quarta Aprilis, inter Auguſtiſſimum Imperatorem LEOPOLDUM, & Sereniſſimum Regem JOANNEM Tertium, nunc ab utrinque glorioſiſſimæ memoriæ approbatorum, & in huncce finem ablegarunt, ut non tantum controverſias horum limitum, ante & poſt prædicta Compactata, inter Incolas Regni, & Ducatus exortas, atque violentias inter eos perpetratas disiudicemus, ſed & vetuſtate aut iniuria temporis obſcuratos limites renovemus, videlicet in Diſtrictibus Sileſiæ, Palatinatibus Poſnanienſi & Caliſſienſi adiacentibus, ut hic fomes controverſiarum, & violentiarum inter hoſce Incolas & ſubditos eradicetur: Nosque & mutua noſtra declaratione ad diem & locum invicem Nobis aſſignatum condeſcendimus, ibidemque Iuramentum a No-

 ſtris

ſtris Clementiſſimis Dominis iuxta Compactata præſcriptum ſuper recte iudicando explevimus, & Iurisdictionem noſtram fundavimus, Partesque per literas Innoteſcentiales citatas audivimus, & intelleximus, quod inter villam *Czehen*, ad Dominium Cæſareo & Regio Camerale Hernſtadienſe pertinentem, in Ducatu Sileſiæ, & villam *Laſzczyna* in Regno Poloniæ nulla, ratione granicierum & limitum intervenit quæſtio, & fundus in poſſeſſione utrarum partium abſque omni controverſia exiſtat. Signa limitanea vero vetuſtate obſcurata ſunt. Proinde Nos in loco Campeſtri ſub villis *Tribuſth*, Illuſtri Baroni *de Rotmau* pertinente, & dicta villa *Czedhen* in Ducatu, & *Laſzczyna* in Regno exiſtentes ſcopulum angularem harum villarum, ab earum Poſſeſſore & Adminiſtratoribus indicatum, nobis & partibus præſentibus renovari, & ſignis metalliis impoſitis communiri fecimus. Qui ſcopulus angularis itaque Regnum Poloniæ ab una, & Ducatum Sileſiæ parte ex altera, & villas prædictas *Laſzczyna* in Regno, *Czehen*, atque *Tribuſth* in Ducatu diſtinguit, & incipit granicies inter eandem villam *Czehen*, & villam *Laſzczyna*. Et quoniam abhinc iuxta indicatos ſcopulos, & arbores limitales procedendo, usque ad ſcopulum, unde deſinit fundus villæ *Laſzczyna*, & incipit villæ *Schierakowo*, Illuſtriſſimo Comiti Sapieha Capitaneo Bobrwycenſi pertinentis pervenimus, & hunccеScopluum partes itidem agnoverunt, nobisque porro præfatus Illuſtriſſimus Comes Sapieha, & Adminiſtrator Bonorum Hernſtadienſium *de Reinthal* limites continuantes inter *Schierakowo*, & Hernſtadienſes villas usque ad palum in fundo nuncupato *Maſſel* exiſtentem, oſtendit. Itaque huncce ſcopulum pariter in præſentia noſtra renovari fecimus, directionem renovationis inter mediorum ſcopulorum vero, ac augmentationis eorum, nec non infixionis palorum in locis paludinoſis, & dimenſurationis diſtantiæ: videlicet unius eiusmodi ſigni limitalis ab altero, noſtris Actuariis ſive Secretariis, juratis adhunc actum a nobis expreſſe deputatis commiſſimus. Quæ commiſſa expedita ſunt, ut ſequitur; & quidem dimenſuratio facta a pede unius ſcopuli ad pedem alterius.

Numerus

Numerus Scopulorum.		*Virgæ Geometricæ 7 ulnarum & ½ Vratislaviensium.*	*Residuæ ulnæ excedentes longitudinem Virgarum Geometricarum.*
Numero 1mo usque 2dum.	Sunt - - - - - -	6	2
2- 3	- - - - - - -	11	6
3- 4	- - - - - - -	14	*med.*
4- 5	- - - - - - -	14	5
5- 6	- - - - - - -	14	3.*et med.*
6- 7	- - - - - - -	18	*med.*
7- 8	- - - - - - -	6	1.*et med.*
8- 9	- - - - - - -	9	---
9-10	- - - - - - -	16	1.*et med.*
10-11	- - - - - - -	13	*med.*
11-12	- - - - - - -	9	---
12-13	- - - - - - -	9	---
13-14	- - - - - - -	13	5
14-15	- - - - - - -	9	7
15-16	- - - - - - -	4	7
16-17	- - - - - - -	12	5
17-18	- - - - - - -	11	1
18-19	- - - - - - -	12	2
19-20	- - - - - - -	15	3
20-21	- - - - - - -	14	7
21-22	- - - - - - -	15	---
22-23	- - - - - - -	14	4
23-24	- - - - - - -	12	6-*et med.*

Numerus Scopulorum. a usque *Numero*		*Virgæ Geometricæ*	*Residuæ ulnæ excedentes longitudinem Virgarum Geometricarum.*
24-25	Sunt - - - - - - - -	8	7
25-26	- - - - - - - -	13	---
	NB. Hic Vigeſimus ſextus ſcopulus eſt ultimus in Territorio Cæſareo Regii Cameralis Pagi *Czeben*, & abhinc incipit Territorium itidem Cameralis pagi *Urinſaul*, in quo quidam Nobilis prædium, cum appertinentibus nonnullis agris & ſylvis poſſidet. Reſiduæ vero ſylvæ & agri una cum reſiduis huius pagi incolis ſpectant ad Cæſareo Regiam Hernſtadienſem Cameralem Præfecturam, hic pagus quoque conterminus eſt Polonico Dominio *Laſzczyna*, iſthic etiam continuat via, quæ ex Poloniæ Regno *Bojanovia* penes *Rakuſſka*, per locum *Maſſel* nominatum, *Schierakovam*, vel *Rewitruni* tendit.		
26-27	- - - - - - - -	11	3
27-28	- - - - - - - -	16	6
28-29	- - - - - - - -	17	---
29-30	- - - - - - - -	4	3. *et med.*
30-31	- - - - - - - -	4	*med.*

Numerus Scopulorum. a usque *Numero*		*Virgæ Geometricæ.*	*Residuæ ulnæ excedentes longitudinem Virgarum Geometricarum.* med.
31-32	Sunt - - - - - - -	14	
32-33	- - - - - -	11	5
33-34	- - - - - - - - -	11	2
34-35	- - - - - - -	8	6
35-36	- - - - - - - -	14	4
36-37	- - - - - - -	15	4
37-38	- - - - - - - -	16	7
38-39	- - - - - - - -	10	7
39-40	- - - - - - -	10	5.*et med.*
40-41	- - - - - - - -	9	2.*et med.*
41-42	- - - - - - -	12	7
42-43	- - - - - - - -	14	3
43-44	- - - - - -	13	3
44-45	- - - - - - - -	12	4

NB. Apud hunc 45 Scopulum finitur ſylva ad prædium ante nominati Nobilis pertinens, & incipit ſylva Ruſticorum & ſubditorum Cæſareo Regiæ Hernſtadienſis Cameralis Præfecturæ, quæ ſylva itidem conterminata eſt Polonico Dominio *Laſzczyna*, & inter hanc ſylvam, & inter hocce Polonicum Dominium *Laſzczyna*, adhuc dum con-

Numerus Scopulorum. a usque *Numero*		*Virgæ Geometricæ.*	*Residuæ ulnæ excedentes longitudinem Virgarum Geometricarum.*
	tinuat via penes *Rakuffka Bojanowa* veniens, vel *Schierakovam*, vel *Rubichum*, tendens.		
45-46	Sunt - - - - - - -	16	5
46-47	- - - - - -	8	*med.*
47-48	- - - - - - - -	14	5
48-49	- - - - - -	10	4
49-50	- - - - - - - -	11	1.*et med.*
50-51	- - - - - - -	11	4
	NB. Apud hunc 51 Scopulum finiuntur limites ſylvæ pertinentis ad Ruſticos & ſubditos Cæſareo Cameralis pagi *Urinſaul*, & incipiunt limites itidem Cæſareo Cameralis pagi *Sandeborſkie*, qui pagus pariter conterminus eſt Polonico Dominio *Laſzczyna*, pariterque iſthic via penes *Rakuffka Bojanowa* veniens, & *Schierakovam*, vel *Ravitium*, per *Maſſel* tendens continuat.		
51-52	- - - - - - -	12	5
52-53	- - - - - - - -	13	2.*et med.*
53-54	- - - - - - -	13	6
54-55	- - - - - - - -	11	6
55-56	- - - - - - -	11	4.*et med.*
56-57	- - - - - - -	12	2
57-58	- - - - - - -	11	3

Numerus

Numerus Scopulorum. a usque *Numero*		*Virgæ Geometricæ.*	*Residuæ ulnæ excedentes longitudinem Virgarum Geometricarum.*
58-59	Sunt - - - - - -	12	---
59-60	- - - - - -	11	2
60-61	- - - - - - -	12	2.*et med.*
61-62	- - - - - -	9	2.*et med.*
62-63	- - - - - - -	10	2.*et med.*
63-64	- - - - - -	6	6.*et med.*
64-65	- - - - - - -	12	3
65-66	- - - - - -	8	*med.*
66-67	- - - - - - -	8	6.*et med.*
67-68	- - - - - -	9	---
68-69	- - - - - - -	9	3.*et med.*
69-70	- - - - - -	9	4.*et med.*
70-71	- - - - - - -	13	3.*et med.*
71-72	- - - - - -	11	---
72-73	- - - - - - -	10	2
73-74	- - - - - -	5	6
74-75	- - - - - - -	12	1
75-76	- - - - - -	15	---

NB. Apud hunc 76 Scopulum finiuntur limites ſupranominati Cæſareo Generalis pagi *Sandebuski*, & incipiunt limites Cæſareo Cameralis pagi *Backen*, qui pagus etiam adhuc conterminus eſt

Numerus

Numerus Scopulorum.		*Virgæ Geometricæ.*	*Resiðuæ ulnæ excedentes longitudinem Virgarum Geometricar.*
a usque *Numero.*	Polonico Dominio *Laſzczyna*, & inibi etiam via penes *Rakuſſka*, via *Bojanowa* veniens, & *Schierakowam*, vel *Ravitium* per *Maſſel* tendens adhuc continuat.		
76- 77	Sunt - - - - - -	7	5
77- 78	- - - - - - -	12	7
78- 79	- - - - - - -	11	2
79- 80	- - - - - - -	6	5
80- 81	- - - - - - -	13	7
81- 82	- - - - - - -	6	2
82- 83	- - - - - - -	6	2.*et med.*
83- 84	- - - - - - -	11	6
84- 85	- - - - - - -	11	*med.*
85- 86	- - - - - - -	12	---
86- 87	- - - - - - -	13	1
87- 88	- - - - - - -	6	2.*et med.*
88- 89	- - - - - - -	6	3
89- 90	- - - - - - -	8	3
90- 91	- - - - - - -	12	4.*et med.*
91- 92	- - - - - - -	7	2
92- 93	- - - - - - -	13	1
93- 94	- - - - - - -	13	1
94- 95	- - - - - - -	11	5
95- 96	- - - - - - -	11	5
96- 97	- - - - - - -	12	---
97- 98	- - - - - - -	11	7
98- 99	- - - - - - -	10	6
99-100	- - - - - - -	8	5

Numerus

Numerus Scopulorum. a usque *Numero*		*Virgæ Geometricæ.*	*Residuæ ulnæ excedentes longitudinem Virgarum Geometricarum.*
	NB. Apud hunc centesimum Scopulum defacto stat grandis limitanea quercus, apud quam finiuntur Laszczynenses limites, & incipiunt Sierakovienses, vel Ravicienses limites, e regione horum limitum in Cæsareo Territorio super colliculo sunt famosæ illæ tres mensæ sic dictæ, quod inibi olim Lignicenses, Bugenses & Volavienses Silesiæ Duces cibo se refecerint, cum illic loci venationi vacarent, abhinc iam sæpius nominata penes *Rakuffka Bojanowa* veniens, ad *Sierakowam*, seu *Ravitium* tendens via adhuc continuat.		
100-101	Sunt - - - - - -	8	4
101-102	- - - - - - -	6	6.*et med.*
102-103	- - - - - - -	8	1
103-104	- - - - - - -	5	3.*et med.*
104-105	- - - - - - -	8	2
105-106	- - - - - - -	8	3
106-107	- - - - - - -	10	---
107-108	- - - - - - -	9	2.*et med.*
108-109	- - - - - - -	11	---
109-110	- - - - - - -	8	1
110-111	- - - - - - -	10	---
111-112	- - - - - - -	7	3.*et med.*
112-113	- - - - - - -	8	2.*et med.*
113-114	- - - - - - -	8	1.*et med.*
114-115	- - - - - - -	10	5.*et med.*
115-116	- - - - - - -	5	4.*et med.*
116-117	- - - - - - -	8	2
117-118	- - - - - - -	5	6

Numerus Scopulorum. a usque *Numero*		*Virgæ Geometricæ.*	*Residuæ ulnæ excedentes longitudinem Virgarum Geometricarum.*
118-119	Sunt - - - - - - -	5	1
119-120	- - - - - - - -	6	3.*et med.*
120-121	- - - - - - - -	6	---
121-122	- - - - - - - -	7	6.*et med.*
122-123	- - - - - - - -	7	3
123-124	- - - - - - - -	6	6.*et med.*
	NB. Apud hunc 124 Scopulum finiuntur limites Cæsareo Cameralis pagi *Bakcen*, & incipiunt limites Cæsareo Cameralis pagi *Woydnick*, ex parte Silesiæ, ex parte vero Regni Poloniæ continuant limites Dominii Sierakoviensis & Raviciensis per sic nominatum locum *Massel*.		
124-125	- - - - - - - -	4	5.*et med.*
125-126	- - - - - - - -	7	1
126-127	- - - - - - - -	6	4.*et med.*
127-128	- - - - - - - -	8	6.*et med.*
128-129	- - - - - - - -	5	6
129-130	- - - - - - - -	11	4
130-131	- - - - - - - -	6	---
131-132	- - - - - - - -	8	2
132-133	- - - - - - - -	9	1

Numerus Scopulorum & Palorum. a usque *Numero*		*Virgæ Geometricæ*	*Residuæ ulnæ excedentes longitudinem Virgarum Geometricarum.*
133-134	Sunt - - - - - - - -	6	1
134-135	- - - - - - -	6	7
135-136	- - - - - - - - -	9	4
136-137	- - - - - - -	8	4
137-138	- - - - - - - -	6	5.*et med.*
138-139	- - - - - - -	6	3.*et med.*
139-140	- - - - - - - -	10	2
140-141	- - - - - - -	7	---
141-142	- - - - - - - -	14	1
142-143	- - - - - - -	10	5
143-144	- - - - - - - -	13	4.*et med.*
	NB. Apud hunc Centesimum quadragesimum quartum Scopulum, ex parte Cæsarea incipit, sic nominatus locus *Wilkolmer*, *Graupffrauch*, & hoc nomen retinet, seu servat usque ad locum *Massel* dictum.		
144-145	- - - - - - - -	13	2
145-146	- - - - - - - -	13	1
146-147	- - - - - - - -	12	7
147-148	- - - - - - - -	6	*med.*
148-149	- - - - - - - -	4	5

Numerus Scopulorum & Palorum. a usque *Numero*		*Virgæ Geometricæ.*	*Residuæ ulnæ excedentes longitudinem Virgarum Geometricarum.*
149-150	Palus - - - - - -	13	---
150-151	- - - - - - -	13	6.*et med.*
151-152	- - - - - - - - -	13	4
152-153	- - - - - - - -	7	6
153-154	- - - - - - -	5	*med.*
154-155	- - - - - - - -	6	3.*et med.*
155-156	- - - - - - -	5	3
156-157	- - - - - - - -	10	6
157-158	- - - - - - -	7	3
158-159	- - - - - - - -	12	1
	NB. Apud hunc Scopulum 159. tam ex parte Silesiæ, quam ex parte Poloniæ incipit locus ab immemorabili tempore *in das Massel* nominatus.		
159-160	- - - - - - -	6	5
160-161	- - - - - - - -	11	5
161-162	- - - - - - -	13	3
162-163	- - - - - - - -	12	4
163-164	- - - - - - -	11	*med.*
164-165	- - - - - - - -	7	3
165-166	- - - - - - -	11	1.*et med.*
166-167	- - - - - - - -	12	4.*et med.*

Numerus

Numerus Scopulorum & Palorum. a usque *Numero*		*Virgæ Geometricæ.*	*Residuæ ulnæ excedentes longitudinem Virgarum Geometricar.*
167-168	Palus - - - - -	13	4
168-169	- - - - - - -	9	---
169-170	- - - - - -	17	5
170-171	- - - - - - -	5	6.*et med.*
	NB. Transeundo viam in villam *Massel* tradentem.		
171-172	- - - - - -	8	6.*et med.*
172-173	- - - - - - -	3	3
173-174	- - - - - -	3	2.*et med.*
174-175	- - - - - - -	9	3
175-176	- - - - - -	5	2.*et med.*
176-177	- - - - - - -	5	6
177-178	- - - - - -	9	3.*et med.*
178-179	- - - - - - -	9	3.*et med.*
179-180	- - - - - -	9	3
180-181	- - - - - - -	9	3
181-182	- - - - - -	10	4
182-183	- - - - - - - -	9	3.*et med.*
183-184	- - - - - - -	9	5
184-185	- - - - - - -	9	3
185-186	- - - - - - -	9	3
186-187	- - - - - - -	9	4
187-188	- - - - - -	9	4

Numerus Scopulorum & Palorum. a usque *Numero*		*Virgæ Geometricæ.*	*Residuæ ulnæ excedentes longitudinem Virgarum Geometricarum.*
188-189	Palus - - - - - - -	9	3.*et med.*
189-190	- - - - - - - -	9	4
190-191	- - - - - - - - - -	9	3.*et med.*
191-192	- - - - - - -	9	3.*et med.*
192-193	- - - - - - - -	9	4
193-194	- - - - - - - -	9	4.*et med.*
194-195	- - - - - - - - -	10	2.*et med.*
195-196	- - - - - - - -	8	5.*et med.*
196-197	- - - - - - - - - -	8	1
197-198	- - - - - - - -	10	5
198-199	- - - - - - - - - -	10	—
199-200	- - - - - - - - -	6	2
200-201	- - - - - - - - - -	13	—
201-202	- - - - - - - -	15	1
202-203	- - - - - - - - - -	11	6.*et med.*
203-204	- - - - - - -	8	5
204-205	- - - - - - - - - -	9	1
	NB. Inter hæc duo ſigna limitanea, vel terminalia ex parte Cæſarea finiuntur limites Cæſareo Cameralis pagi *Woydnick*, & incipiunt limites Cæſareo Cameralis pagi *Schwinaren.*		

Numerus

Numerus Scopulorum & Palorum. a usque *Numero*		*Virgæ Geometricæ.*	*Residuæ ulnæ excedentes longitudinem Virgarum Geometricarum.*
205-206	Palus - - - - - -	11	5
206-207	- - - - - -	10	2
207-208	- - - - - - - -	10	*med.*
208-209	- - - - - -	10	---
209-210	- - - - - - - -	11	4
210-211	- - - - - -	8	6
211-212	- - - - - - - -	9	2
212-213	- - - - - -	6	6 *et med.*
213-214	- - - - - - - -	8	2
214-215	- - - - - -	10	2. *et med.*
215-216	- - - - - - - -	11	3. *et med.*
216-217	- - - - - -	11	2. *et med.*
217-218	- - - - - - - -	12	*med.*
218-219	- - - - - -	11	1
219-220	- - - - - - - -	7	---
220-221	- - - - - -	9	6
221-222	- - - - - - - -	6	*med.*
222-223	- - - - - -	11	4
	NB. Inter 223 Scopulum & 224 Palum est ex Poloniæ villis, vel prædiis transitus, per sic nominatum montem *Sauberg*, ad Cæsareo Regios Camerales pagos *Heyduken* & *Schwinaren*.		

Numerus

Numerus Scopulorum & Palorum. a usque *Numero*		*Virgæ Geometricæ.*	*Residuæ ulnæ excedentes longitudinem Virgarum Geometricarum.*
223-224	Palus - - - - - -	9	3
224-225	- - - - - - - -	8	1
237-238	- - - - - - -	8	3
238-239	- - - - - - - -	8	7
239-240	- - - - - - -	8	*med.*
240-241	- - - - - - - -	9	---
241-242	- - - - - - -	8	1
242-243	- - - - - - - -	8	6
243-244	- - - - - - -	7	7
244-245	- - - - - - - -	9	---
245-246	- - - - - - -	8	*med.*
246-247	- - - - - - - -	8	3.*et med.*
247-248	- - - - - - -	6	6
248-249	- - - - - - - -	5	2
249-250	- - - - - - -	8	3
250-251	- - - - - - - -	10	---
251-252	- - - - - - -	9	6 *et med.*
252-253	- - - - - - -	8	7
253-254	- - - - - - -	10	---
254-255	- - - - - - -	7	6 *et med.*

Numerus Scopulorum & Palorum. a usque *Numero*		*Virgæ Geometricæ.*	*Residuæ ulnæ excedentes longitudinem Virgarum Geometricarum.*
255-256	Palus - - - - - -	9	4. *et med.*
256-257	- - - - - -	9	5. *et med.*
257-258	- - - - - - - -	5	2. *et med.*
	NB. Hic 258 Triangularis Palus eſt ultimum Cæſareo Regii Hernſtadienſis Territorii Cameralis terminale ſignum, apud quod Cæſareo Regii Hernſtadienſis Cameralis Territorii cum Regno Poloniæ diſlimitatio terminatur; ſiquidem ab hoc Triangulari Palo ſuum initium ſumit Territorium Dynaſtiæ Trahensbergenſis, & ſic, uti præfertur, ſcopuli, ſeu limitantes cumuli erecti ſunt centum octuaginta octo, & quercini inuſta Cæſarea aquila ſignati, pali ſeptuaginta infixi univerſim, denique ducenta quinquaginta octo vera, & legitima ſigna terminalia.		

Conti-

Continuantes vero negotium limitaneum, & ad Causam controversam inter prædictum Illustrissimum Comitem SAPIEHA, Possessorem villarum *Sierakowa*, *Rawicz*, *Schimanowa*, & *Polono Dęmbno* parte una, & Excellentissimum Comitem ab HARTZFELD Dynastam Trachembergensem, Hæreditarium Dominum villarum *Laskowo*, *Korzenko*, & *Theudo Dęmbno* parte altera descendentes, ibidemque expeditis ab his partibus ductibus, earum desuper probationes, & reprobationes, ac conclusiones submittivas exaudientes. Siquidem de situatione locorum juxta Instrumentum, seu recessuale anno millesimo quingentesimo trigesimo primo, Feria quinta, die S. Matthæi Apostoli, & Evangelistæ confectum, a partibus litigantibus productum, sufficienter informari non potuimus. Proinde ex Inquisitione testium fide dignorum investigationem resolvimus. Quoniam vero hoc in termino Illustrissimus Comes SAPIEHA, semotis quibusvis beneficiis, Iuris comprobationem juratoriam Excellentissimo Comiti de HARTZFELD, super realitatem Ductus sui cum sex testibus sponte detulit, & Comes de HARTZFELD ad hanc comprobationem juratoriam libere consensit.

Nos itaque Commissarii auditis, & perlectis hisce, quæ in Iudicium nostrum, ut præfertur, deducta sunt, hocce Iuramentum, uti in re dubia, iustum censuimus, & Comitem de HARTZFELD, ad præfatam comprobationem juratoriam admissibilem esse decrevimus, atque hacce comprobatione præstita, ad erectionem Scopulorum, & infixionem Palorum, juxta ductum Comitis de HARTZFELD, procedendum fore sententiavimus.

Et quoniam per Secretarium nostrum Polonicum facta insinuatione peremptoria huius Decreti, atque ad audiendam hancce comprobationem Comite de SAPIEHA, nec per se, nec per Mandatarium comparente, præfatus Comes de HARTZFELD, cum sex testibus delatum Iuramentum in sequentem ab ipsomet Comite SAPIEHA porrectam Rotam deposuit.

Ego

Ego N. N. Iuro Deo Omnipotenti, quod juxta Inſtrumentum anni milleſimi quingenteſimi trigeſimi primi, & ſecundum illud ductum meum per vera ſigna in arboribus exſecata, incipiendo a palo, a quo realiter duxi, & ſpecificata loca, quæ in Inſtrumento iſtius anni reperiuntur, non aliter nominare ſcio, quam prout monſtraverim in his locis eſſe nominata, utpote *Krzyck Zaiazdy*, *Mokra*, *Struga*, Scopulum determinantem tres Hæreditates effective demonſtraverim, & fluvium *Orla* ibi eſſe nominatum, ubi præſentavi, & hæc, quæ Iuramento exprimo, ſecundum obloquentiam ſcripti, non appetendo quidpiam, in avulſionem fundorum Regni Poloniæ, quam & Vicini mei, invoco, ut Deus me adiuvet, & Chriſti Domini Paſſio.

Teſtes vero in ſequentem.

Ego N. N. Iuro Deo Omnipotenti, quod ductus Illuſtriſſimi Comitis de HARTZFELD remonſtratus verus, & realis eſt, tam per ſigna in arboribus exſecata, incipiendo a Scopulo, a quo, quam per nominata loca in iis, non aliis locis, in quibus demonſtratum eſt, eſſe vere, & realiter illa, utpote locus *Krzyck*, *Zaiazdy*, *Mokra*, *Struga*, & ſcopulum prope *Orlam* iacentem, tum etiam in eo loco *Orlam* eſſe, ubi demonſtratum eſt Illuſtriſſimis Commiſſariis, & quod hocce Teſtimonium præſto nullo corruptionis favore, ac gratiæ particularis intereſſe, ſed quod per veram notitiam hæc omnia in Inſtrumento expreſſa habeo, & pro certo ſuo, hoc nunc dico, ſic me Deus adiuvet, & Chriſti Domini Noſtri Paſſio.

Adeoque ad executionem Decreti noſtri proceſſimus, & erectionem Scopulorum, ac infixionem Palorum, utpote ſignorum limitaneorum inter Regnum, ac Ducatum, ac villas prædictas litigantium fieri fecimus ſequenti ordine. Nempe incipiendo a Palo triangulari, ad quem Territorium Cæſareo Regiæ Præfecturæ Bonorum Cameralium Hernſtadienſes, & ſylva ad urbem *Hernſtadt* pertinens cum Poloniæ Regno, & ſæpedicta villa *Sierakowo* limitare deſinit.

Numerus Scopulorum & Palorum videlicet a Palo prædicto Triangulari in Fundo Maſſel usque ad		*Virgæ Geometricæ 10 Pedes continentes.*	*Pedes.*
Numer. 1	Palus - - - - - -	5	
a 1. *ad* 2	- - - - - - - - - -	5	—
2- 3	- - - - - - -	5	—
3- 4	- - - - - - - -	5	—
4- 5	- - - - - - -	5	—
5- 6	- - - - - - - -	5	—
6- 7	Scopulus ſine ſignis metalliis inter arbores alneas - - - -	7	6
7- 8	Palus - - - - - - -	7	4
8- 9	- - - - - - -	5	—
9-10	- - - - - - - -	5	—
10-11	- - - - - - -	5	—
11-12	- - - - - - - -	5	—
12-13	- - - - - - -	5	—
13-14	- - - - - - - -	4	—
14-15	- - - - - - -	5	—
15-16	- - - - - - - -	5	—
16-17	Scopulus, in quo truncus quercinus, & lapides campeſtres ſunt - -	5	—

Numerus

Numerus Scopulorum & Palorum.		*Virgæ Geometricæ*	*Pedes.*
17-18	Palus - - - - - -	5	---
18-19	- - - - - -	5	---
19-20	- - - - - - -	5	---
20-21	- - - - - -	5	---
21-22	- - - - - - -	5	---
22-23	- - - - - -	---	---
	Scopulus, cui lapides campeſtres in forma Crucis, vitra, carbones, lateres, & ferri ſcoria inſita, ac eius cuſpidi tres lapides impoſiti, & apud iſtum ſcopulum finitur ſic nominatus locus *Maſſel* penes viam ex *Sierakowa*, quæ per *Maſſel* tendit - - -	9	3
23-24	Palus penes viam ex *Sierakowa* -	29	3
24-25	Scopulus cum ſupra memoratis ſignis metalliis ad iſtam viam abhinc perviam, & agros ad dextram verſus prædium *Guskyanum* - - -		
25-26	Scopulus ad unum cornu huius prædii	17	4
26-27	Scopulus ad alterum cornu huius prædii	19	8
27-28	Scopulus apud viam ex *Sierakowa*	12	6
	NB. Iſti tres ſcopuli complectuntur prædium *Guskyanum.*		
28-29	Scopulus ad viam ex *Sierakowa* penes quercum limitalem - - -	39	8
29-30	Scopulus - - - - - -	36	2
	NB. Inter iſtos duos ſcopulos tendit via ex *Sierakowa.*		

Numerus Scopulorum & Palorum.		*Virgæ Geometricæ.*	*Pedes.*
30-31	Scopulus ad initium loci *Krzyck* -	18	8
31-32	Scopulus - - - - - - -	46	4
32-33	Palus - - - - - -	23	4
33-34	Scopulus apud viam cruciatam tendentem ex *Korzensko* Ravitium -	25	—
34-35	Scopulus - - - - -	25	2
35-36	Scopulus - - - - - -	46	—
36-37	Palus - - - - - -	30	—
37-38	Scopulus - - - - - -	23	—
38-39	Scopulus in fine loci *Krzyck*, & ſylva, ubi deſinit limes Laskovienſis cum *Sierakowa*, & initium capit villa *Korzensko* cum *Sierakowa* - - -	29	2
39-40	Scopulus in agro ſub Prædio ſic dicto, *Lauffins* - - - - - -	19	—
40-41	Scopulus - - - - -	18	8
41-42	Palus - - - - - - -	30	6
42-43	Scopulus ad inciſam quercum metalem	45	—
43-44	Scopulus - - - - - - -	19	6
44-45	Scopulus ubi tres extiterunt quercus limitales - - - - - -	21	8
	NB. Hic finitur Territorium Sierakovienſe cum *Korzenko*, & inchoatur limes villæ *Szymanowa*, itidem cum villa *Korzenko*.		
45-46	Scopulus in campum, verſus ſiniſtram	29	6

Numerus

Numerus Scopulorum & Palorum.		*Virgæ Geometricæ.*	*Pedes.*
46-47	Scopulus - - - - - -	29	6
47-48	Palus - - - - - - -	34	---
48-49	Scopulus in via, quæ Ravitium tendit	40	---
49-50	Palus - - - - - - -	27	4
50-51	Scopulus - - - - -	31	5
51-52	Scopulus - - - - - -	35	4
52-53	Palus - - - - - - -	40	2
53-54	Scopulus ad ſic dictum locum *Zaiazde*, apud Polono Dęmbnenſem viam, & hic deſinit limes villæ *Korzensko* cum villa *Szymanowa*, & incipit limes villæ *Theudo Dęmbno* cum *Szymanowa* -	27	2
54-55	Scopulus in pratis *Dęmbno* - -	9	2
55-56	Scopulus - - - - - -	30	6
56-57	Palus - - - - - -	30	6
57-58	Scopulus - - - - - -	24	1
58-59	Scopulus - - - - - -	29	8
59-60	Palus - - - - - - -	17	6
60-61	Scopulus in fine pratorum *Dęmbno*, & initio ſylvæ *Dęmbno* - -	16	2
61-62	Scopulus - - - - - -	18	2
62-63	Scopulus - - - - -	15	8
63-64	Scopulus penes antiquam viam -	16	6
64-65	Scopulus - - - - - -	18	---
65-66	Scopulus penes viam Sarnenſem & Monticulum - - - - -	15	6

Numerus

Numerus Scopulorum & Palorum.		*Virgæ Geometricæ.*	*Pedes.*
66-67	Scopulus	12	4
67-68	Scopulus	17	6
68-69	Scopulus	14	2
69-70	Scopulus	23	—
70-71	Scopulus ad initium *Mokra Struga*	13	—
71-72	Palus	15	—
72-73	Palus	14	—
73-74	Scopulus	17	4
74-75	Scopulus	20	—
75-76	Scopulus	21	2
76-77	Scopulus in quo truncus quercinus, & alia ſigna metallia	17	6
77-78	Palus	12	—
78-79	Scopulus in monticulo ad finem gurgitis *Mokra Struga*	11	6
79-80	Scopulus ad viam ex Sarne tendentem ad villam *Theudo Dębno*	11	8
80-81	Scopulus	20	2
81-82	Scopulus	22	4
82-83	Scopulus	9	—
83-84	Scopulus angularis, ubi deſinit limes villæ *Szymanowa*, cum villa *Theudo Dębno*, & incipit limes villæ *Awolno* cum memorata villa *Dębno*	10	—

Et ſic

Et ſic, uti præfertur, ſcopuli, ſeu limitantes cumuli erecti ſunt quinquaginta unus, & quercini pali inuſta Cæſarea aquila partim ſignati, partim vero anchora, quam Comes de HALTZFELDT in armis ſuis præſefert triginta tres infixi, incipitque poſtremo dicta villa, videlicet *Theudo Dęmbno*, cum villa *Stwolno*, in Regno limitare, quarum jam dictarum villarum limites disiudicandi reſtant, proinde ad eandem disiudicationem terminum talem, qualem modo perfigere debuimus, ad diem duodecimam menſis Maji, anni milleſimi ſeptingenteſimi vigeſimi ſeptimi limitamus, prorogamus, & differimus præſentibus, cum eo judicii Commiſſarialis Decreto, quatenus partes inter ſe agentes, videlicet Poſſeſſores villarum *Stwolno*, *Goleiewo*, *Goleiewko*, & *Pokosław* parte una, parte vero altera villarum *Theudo Dęmbno*, *Gaudke*, & *Zmigrod*, ac alii ſubſequentes a violentis invaſionibus fundorum ſeſe abſtineant, ſub pænis judicio Commiſſoriali arbitrariis; verum quivis illorum in poſſeſſione, & uſu maneat, in quo ante ductum ſuum exiſtebat, Decreto præſenti ad præmiſſa mediante.

Actum in Territorio inter villam *Gaudke* & *Łąkła*, die decima ſexta Novembris, anno milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo ſexto. OTTO VENCESLAUS Comes *Noſtycz* & *Reineck*, manu propria. Locus Sigilli rubri. ERNESTUS IULIUS Comes *de Gellhorn*, manu propria. Locus ſigilli rubri. IOANNES CHRISTOPHORUS LIBER BARO *de Schunitz*. Locus ſigilli rubri. IOANNES ANTONIUS *a Radomicko* RADOMICKI Palatinus Iunivladisłavienſis, Majoris Poloniæ Generalis, manu propria. Locus ſigilli gentilitii in rubro expreſſi. FRANCISCUS *a Brun* RADZEWSKI Succamenarius Palatinus Poſnanienſis, manu propria. MATHIAS *de Iwanowice* KOZMINSKI Pocillator Poſnanienſis. Originale vero eiusdem Decreti, hic circa Acta, perpetuitatis gratia, relictum eſt, illisque inſutum.

IOANNES CHRISOSTOMUS *z Bozy* RADOIEWSKI Vexill. Bidgoſt.
Iudex Surrogatus Caſtren. &
Vicecapitaneus Poſnanienſis.

(L.S.)

Ex Actis Caſtren.
Poſnanien. extrad.
Correxit FALĘCKI.
mppr.

Rationes ad Puncta Responsi Legati Cæsarei, Anno 1730. porrecta, exhibitæ, quibus probatur, quod Actus Dislimitationis inter Bona Rawicz Polonica, & Laskowo Silesitica, non possit subsistere. Ex Arch. Illustrissimi Comitis Dębowski Episcopi Cujaviensis.

Ad Imum.

Non potest excusari error in male inchoato actu, quia non erat potestatis Dominorum Commissariorum, ad suum beneplacitum incipere, ubi voluerunt; habuerunt enim in instrumento sibi dato præscriptam regulam, inchoare a fundo Domini ZAKŘEWSKI & ante omnia, iniurias eidem illatas, incarcerationem contra jura Regni, quæ neminem, nisi jure victum, captivare permittunt, investigare, & decidere, satisfactionemque injuriato Nobili procurare. Illi vero mente instrumenti frustrata, suo beneplacito rem inceperunt.

Ad IIdum. Verum est, quod procul dubio bonus eventus Commissionis fuisset, si Domini Commissarii processissent ad ea, quæ illis instrumentum indicabat, hoc est, ad iniurias Domino ZAKREWSKI illatas; sed ex responso secundi puncti Illustrissimi, Excellentissimi Domini Magni Legati patet, Dominos Commissarios Silesiæ a principio dislimitationis non habuisse facultatem decidendi de violentiis Domino ZAKREWSKI illatis, quia illis modo primum Illustrissimus, Excellentissimus Dominus Comes *de Wratislaw* procuravit hanc potestatem, uti docet responsum. Sumus ergo & in hoc iniuriati, quia nos hoc, in quo fuimus maxime gravati, evincere sine scitu Sacræ Cæsareæ, Regiæque Catholicæ Maiestatis non potuimus. Ad finem huius puncti facit spem Illustrissimus, Excellentissimus Dominus Legatus novæ Commissionis cum Domino GAIEWSKI, quod & nos demississime exposcimus.

Ad

Ad IIItium. Non ideo tempus bimeſtre, & unus dies præfixum eſt tenore Compactatorum, ne res longius protrahantur, uti Illuſtriſſimus, Excellentiſſimus Dominus Legatus aſſerit, ſed ideo, ut nihil præcipitetur, locusque detur reflexioni, & combinationi, quod juris beneficium per hunc actum Polonis fuit ademptum.

Quod vero Illuſtriſſimus, Excellentiſſimus Dominus Legatus aſſerit Dominum Capitaneum, uti Patrem, & Tutorem liberorum, habuiſſe jus ad actionem granicialem, ad hoc reſpondemus: Rempublicam pupillorum, & fundi eſſe primam protectricem, cuius juribus incompetens Actor præiudicare non potuit.

Ad IVtum & Vtum reſponſum, ratione juramenti præſtiti, tales damus rationes: *Primo* Rotam juramenti fuiſſe malam, Gentique noſtræ præiudicioſiſſimam; fuit enim hoc juramentum non realitatis, ſed crudelitatis. Iuravit enim Dominus Comes, quod *alium ductum non aliter nominare ſcio.* Quis unquam vidit ſimilem actum? ubi debuit præſtare juramentum affirmative, juravit ſuppoſitive. Neſcire enim alium ductum Dominum Comitem concedimus, ſed deciſive id, quod poſitive neſcivit, juramento comprobare, ſine læſa conſcientia non potuit. *Secundo:* Iuramentum non fuit ſero reclamatum, quia ante bimeſtre; ſed actus Commiſſionis contra compactata præcipitatus ante propoſitum juramentum a teſtibus, qui teſtes, ſi non fuerant Nobiles, ſaltem non ſubditi Domini Comitis debuerant eſſe. Plebeiæ enim, & ſubiectæ perſonæ metu Dominorum, odio adverſariorum jurare, & teſtari poſſunt. Deinde aſſeritur ab Illuſtriſſimo, Excellentiſſimo Domino Magno Legato, non eſſe Legem Sileſiæ jurare in ultimo ſcopulo; Nos reſpondemus: ſi in uno lex noſtra eſt acceptata, nimirum in delatione juramenti, debuit neceſſario & in aliis punctis obſervari: & hic negamus per omnia Dominum Capitaneum potuiſſe deferre juramentum. Delatio enim juramenti donum quoddam ſapit; fundus autem Reipublicæ ab uno homine particulari donari non potuit. Deinde eſt gravis in contextu decreti error.

Rationes ex quibus patet Granicies inter Rawicz, Stwolno etc. noviter erectas non posse subsistere.

Ima Ratio.

Respondetur ad rationes Illustrissimi, Excellentissimi Magni Legati, in anteriori conferentia datas, & præcipue ad illam, quam Illustrissimus Legatus dederat, quod res sit juramento evicta, & dicimus: Si Decretum latum fuisset ex documentis partem convincentibus, ex inquisitionibus ductum suum probantibus, tunc talis sententia juramento conclusa, posset esse difficilis ad meliorandum. Sed hic, sin secus factum, uti nos contextus decreti edocet, & adhuc probat, nulla Domino Comiti fuisse documenta, quia in sola ratione delati juramenti fundatur, & inde sequitur.

IIda Ratio. Sciverunt bene Domini Commissarii Silesiæ rem agi inter Gentes. Ergo si habuissent documenta rem evincentia, certo certius noluissent acceptare delationem juramenti; quia, tanquam jure, potuissent evincere, noluissent dono habere; etenim delatio juramenti donum quoddam sapit. Hinc

IIItia Ratio. Si Fundus Reipublicæ ab uno homine particulari potuit benevole alienari, uti patet ex fundamentali Decreti ratione, non induco hic rationem ex anterioribus conferentiis sæpius repetitam, defunctum Dominum Capitaneum fuisse, tantum Bonorum *Rawicz* ad vitalitium Possessorem, sed pro illa Illustrissimi Legati responsione, hanc rem debuisse Polonos Commissarios inquirere, quid ad nos? talem subiungo reflexionem: verum est nostros hac in parte errasse; sed hic error rei iniustæ, uti evidenter patet, (sola enim delatio juramenti Domino Comiti rem evicit) nullum potest dare fundamentum. Qua ergo conscientia fundus indebite lucratus possideri potest?

IVta Ratio.

IVta Ratio. Quando ad delationem juramenti ventum eſt, debuit primo juramentum iniungi parti Actoreæ, quia ſecundum omne jus, & æquum, deficientibus documentis, Actor prior eſt ad comprobandum. In tenore vero Decreti nulla mentione facta de Actore, ſtatim nomine defuncti Domini Capitanei iniunctum Citato juramentum: quod tamen ab Actore judicialiter nunquam eſt delatum. Patet ergo gravis Decreti error, qui non poteſt, niſi per aliam Commiſſionem corrigi.

Vta Ratio. Quod Dominus Comes juramentum præſtitit non attendente parte.

VIta Ratio. Iuramentum peractum eſt non in ultimo ſcopulo, uti eſt moris, & conſuetudinis, ſed in territorio cum ſex teſtibus ſubditis, qui ſi non Nobiles, ſaltim non ſubditi debuerant fuiſſe; Hæc, quæ ad *Rawicz* pertinent.

Quod vero attinet ſcopulos contumaciales, inter villas Domini Capitanei Coſtenſis, & Domini VILKONSKI erectos, hi ullatenus ſubſiſtere non poſſunt. Quia per illam ſecundariam limitationem Vratislaviæ, non in loco controverſo factam, terminus Commiſſionis erat præterlapſus, Commiſſariique per hanc illicitam actionem ſemet ipſos functione privarunt, illosque ſcopulos contra omnem æquitatem, neſcio, qua authoritate, erexerunt. Dominus Capitaneus Coſtenſis ad extremum comparere non potuit, quia Dominus Comes per totam Sileſiam illi minabatur, quod congregatis aliquot centenis militum, bona ipſius invadet, & eundem Viennam ducet. Uti docet *manifeſtatio in Coſten* per eundem Capitaneum facta. *Feria ſexta poſt Feſtum Sancti Ægidii, Milleſimo, ſeptingenteſimo, vigeſimo octavo anno.*

O GRANICACH
z Panſtwy Cara Tureckiego.

Nauka Krola JMCi Dzierżawcy Winnickiemu, Panu KRZYSZTOFOWI KMITYCZOWI *dana, o Granicach między Páńſtwy JKMCi y Ziemią Wołoſką, takze y Białogrodem.*

Ex Archivo M. D. L. Lib. 29. fol. 51.

Powiadamy Tobie, iż temi razy piſał do Nas Przyiaciel y Sąſiad Naſz, Seliman Car Turecki, abyśmy oznaymili Jemu o Granicach Páńſtw Naſzych Koronnych, y W. X. Litt. z Ziemią Wołoską, y Białogrodem, a on chce, y ma przysłać do oglądania tych Granic z Dworu ſwoiego człeka dobrego, y życzy, abyśmy tez y My z Dworu naſzego dobrego Człeka na ukazywanie, y znaczenie tych Granic tam posłali, y te Granice posłańcow Jego pokazać kazali. Zaczym My z ſtrony Páńſtwa Naſzego Korony Polskiey, ſzlemy tam Dworzanina Naſzego Pana Bernata Mateiewskoho, a z Xięſtwa Wielkiego Litt. Ciebie na to obieramy. A tak rozkazuiemy ci, abyś posłał do Semena Babinskoho, y o tym iemu przez liſt wiedzieć dał, aby on tę wſzyſtkę ſprawę y Regeſtra, iakośmy pierwiey tę rzecz ſpolnych Granic, weſpoł z Zemeninem Winnickim, Bohuſzom Słupicoju iemu byli polecili, do ciebie przysłał, y doſtatecznie Tobie opowiedział, iako onę Granice między temi Páńſtwy Naſzemi, y Ziemią Wołoską, y Białogrodem z dawna wſobie ſię maią. A ty też y ſam pilnie tego dowiadywać ſię będzieſz od Kijan, od Czerkaſow, od Kanewcow, y Zie-

mian Bracławskich y Winnickich, Ludzi ſtarych a wiadomych, iako one Granice, y po ktorym mieyscu między temi Państwy leżą; trzeba zaś, abyś ſię tak ſprawił, żebyś zawczaſu o tych Granicach Korony y Xięſtwa Wielkiego Litt. z Ziemią Wołoską y Białogrodem doſtatecznie wywiedziałſię, y temu Posłowi naſzemu Panu Mateiewskomu, tudzieſz Posłowi Tureckiemu ukazał ie, y opowiedział. Przykazuiemy zaś Tobie, żebyś z Panem Mateiewkim ſię zniosł, y wziąwſzy od niego porozumienie, na mieyſce umowione ziechał, y te Granice Państw naſzych, Korony Polskiey, y Xięſtwa Wielkiego Litt. z Ziemią Wołoską y Białogrodem, doſtatecznie y dowodnie temu Posłowi Cara Tureckiego opowiedział, y ukazał, na to też oſobliwſzą baczność miec będzieſz, y pilnie tego dopatrzyſz, żeby one Granice Korony z Xięſtwem Wielkim Litewskim nie pomieſzałyſię, ale aby zachowane były; tak, iako y pierwiey z ſtarodawna między temi Państwy naſzemi. To też onemu Posłowi Tureckiemu trzeba, abyśćie oznaymili, zkąd, y po ktore mieyſca idą Granice Xięſtwa Wielkiego Litt. a od ktorych też mieyſc poczynaćſię Granice Koronne, a gdzie konczyć ſię maią. Wczym maſz dobrze y roſtropnie poſtąpić, żeby przez Was one Granice Korony Polskiey oſobliwie, a Xięſtwa też Wielkiego Litewskiego oſobno dobrze były wywiedzione, y iemu opowiedziane. Tam zaś na tę usługę naſzą trzeba, abyś słuſznym y radnym obyczaiem poiechał, iako Tobie Dzierżawcy naſzemu przyſtoi; a My do Semena Babinskoko liſt naſz piſali, przykazuiąc, aby on tę wſzyſtkę ſprawę, y Regeſtra tych Granic y uroczyſzcz do Ciebie przysłał, a oſobliwe też liſty naſze piſać kazalismy do Sprawcow Staroſtwa Bracławskiego y Winnickiego, że Ty im o tym znać daſz, żeby oni obrawſzy po iednemu, albo po dwu Ziemian, ludzi dobrych w Bracławiu y w Winnicy, ktorzyby tych Granic dobrze byli wiadomi, posłali z tobą Bohuſza Słupicy, ktoregośmy pierwiey z Babinskim o to posłali, ktory ieśliby umarł, zdało ſię

Nam

Nam ku tey ſprawie weſpoł z Tobą przyłączyć Dzierżawcę Zytomirskiego, Kniazia Bohuſza Fedorowicza Koreckiego, o czym iuż liſt Naſz do niego piſać rozkazalismy, y takową naukę około tego iemu daliśmy, żeby on na tych miaſt weſpoł z wami tam był, y ow liſt Naſz do niego piſany Tobie odesłać roskazaliſmy, abyś go do Kniazia Koreckiego z tym liſtem Naſzym posłał, y weſpoł z nim, y z Panem Mateiowskim zniosłzyſię, tę rzecz według teraznieyſzego rozkazania Naſzego ſprawował. Co zaś należy do Granic Oczakowskich, ieśliby ow posłanieć Cara Tureckiego z Wami około tego rozmowiał, y o Granicach Oczakowskich pytałſię, Wy iemu na to odpowiecie: że my Granic Oczakowskich tobie ukazywać nie mozemy, bo Oczakow ieſt Krola JMCi, y ſtoi na gruncie właſnym Xięſtwa Wielkiego Litt. y zdawnych czaſow ktemu Panſtwu Jegomiłośći nałezał, y trzymany był. Jakoż w piſmach dokończalnych Tatarskich, ktore Carowie Perekopſcy z Przodkami Hoſpodarskiemi, y z Jego miłośćią ſamym Hoſpodarem Naſzym ſtanowili, Oczakow ku Pańſtwu Jego Miłośći Xięſtwu Wielkiemu Litt. ieſt opiſan, y zawſze to do Panſtwa Jego Miłośći Hoſpodarskiego nalezało. A tak my z tych przyczyn Granic Oczakowkich pokazywac niemożemy, a ieſzcze Posłańcu Cara Tureckiego. Jeśli on was pytać będzię o Granice Xięſtwa Wielkiego Litt. te w Xięgach naſzych były opiſane, ktore My kazaliśmy wypiſać, y w liſcie Naſzym do Ciebie, y do Kniazia Koreckiego oſobliwie posłać. Wy iako z tego ſpisku, tak też y z tego Regeſtru, od Babinskiego przysłanego, wyrozumiecie te Granice, a ktemu y Sami od Ziemian y Mieſzczam Bracławskich, y Winnickich, y inſzych około, tego dowiadywać ſię będziecie, abyśćie wiedzieli, iak ſię macie w tym ſprawić.

Nauka

Nauka tym ktorzy od Nas na ukazanie Granic między Naſzemi, a Cara Tureckiego Państwy ſą wysłani y wyſadzeni. Roku 1542.

Ex Archivo Regni.

Naprzod, gdy wysłańcy, a ludzie ktey rzeczy przez Nas obrani, y wysłani z temi, ktorzy będą od Cara Tureckiego ku tey też to rzeczy posłani, ziadą ſię, tedy powiedzą im pozdrowienie, y łaskę naſzę. Potym powiedzą, iż gdyśmy do Cara JMCi Tureckiego, Przyiaciela Naſzego kilka Posłow słali naſzych, aby te rzeczy, a Granice, ktore ſą naſze, a o ktore tez ludzie zobopolni trudnosci a ſzkody mieli byli okazane, tedy ta rzecz, acz iuż była, y przez Cara JMCi Tureckiego, y przez Nas naznamianowana, y poſtanowiona, aby tam byli Ludzie z obudwu ſtron zesłani, a wſzakoż ta rzecz ku skutku nie przyſzła była dla inſzych potrzeb, y trudnoſci tak naſzych, iako Cara JMCi Tureckiego Przyiaciela Naſzego. Alić gdyśmy teraz Naſzego Człowieka Mikołaia Tłomacza poslednieyſzy kroć słali do Cara JMCi Tureckiego Przyiaciela Naſzego, tedy on nam przez niego, y przez Liſty ſwoie wskazał, że to ieſt JMCi wola, aby te Granice były oglądane, y poſtanowione, ku ktorym oglądaniu, y poſtanowieniu, wyiechać Sędziakowi Syliſtrskiemu, y z inſzemi Sędziakami pogranicznemi rozkazał, iakoż to Poſeł ten, ktory teraz nie dawno u Nas od tego Sędziaka był z Liſty Carskiemi, ktore kniemu Car JMC Turecki piſał, aby ku tey rzeczy wyiechał, y z inſzemi, y ktorego nam przepis z ſwoim Liſtem posłał, ktory Ludzie naſi, będzieli tego potrzeba, ukażą, potwierdził, żądaiąc y daiąc Nam znać abyśmy też ku tey rzeczy kogobyśmy chcieli z Ludzi Naſzych posłali, a tak My w tey umowie y poſtanowieniu, ktore ſię między Nami, a między Carem JMCią Tureckim Przyiacielem, y Sąſiadem Na-

ſzym ſtało, czyniąc dosyć, Waſześmy y z inſzemi ku tey rzeczy posłali, ku okazaniu Granic Naſzych, a pol ku ktorych okazaniu powiedzą, żeśmy gotowi, a Liſt ten mocy Naſzey, ktoryśmy wam, y naſzym poddanym z wami dali, Granice okazać, tedy tym ktorzy będą z ſtrony Cara Tureckiego okażą, ieśli że ſię o mocy pytać będą.

Potym gdy Ludzie Tureckiego Cara na tę rzecz im odpowiedzą, tedy powiedzą naſi, iż ieſteśmy gotowi granice, ktore ſą dawne a prawdziwe między Naſzemi, a Cara Tureckiego Pańſtwy okazać, ktore będą okazować według nauki ludzi Naſzych pogranicznych. A to maią na baczności mieć, y o to ſię pilnie ſtarać, y około tego chodzić, aby oni naprzod Granice Naſze Ludziom posłanym ktey rzeczy Tureckiego Cara okazali. Jeżeliby tego więc naſi przewieść nie mogli, iżby przodkiem Granice Naſze okazowali, tedy pozwolą Tureckiego Cara Ludziom, iżby oni naprzod okazowali, a z niemi naſi poiadą, a wſzakoż tak pozwolić maią, iż też naſi poddani maią okazować Granice Naſze, po okazaniu ludzi Tureckich, za ktoremi też Turcy iechać, a oni oglądać będą powinni, gdy będą okazować Naſze Granice.

Ktore gdy będą okazować naſi ktey rzeczy posłani, będą ſię domagać tego na tych, ktorzy będą od Cara Tureckiego zesłani, aby te Granice, ktore ſą prawdziwe a ſtarodawne, ktore okazować będą znakami, iakiemi wiecznemi byli iuż oznaczone, tak iż by ony wiecznie znać y trwać miały, między naſzemi, a Cara Tureckiego Pańſtwy, a iżby też iuż tych rzeczy a trudności, ktore około tych Granic bywały, wieczny Koniec był y Pokoy.

Jeśli że więc nie będą ſię mogli na to zgodzić, aby były Granice tak, iako Naſzy ukazować będą, uczynione y poſtanowione, tedy te rzeczy, a rozności Naſzey na Nas, a Turcy na Cara Tureckiego włozyć, a z niemi ſię na Nas odzywać maią, a wſzakoż naſi cokolwiek Turcy mowić będą, a co za przyczyny dawać, przecz by te Granice tak być nie miały pilnie wſzyſtko piſać będą, a Nam

to wſzyſtko

to wſzyſtko potym maią posłać, abyśmy potym mieli naukę, iakobyśmy mieli w tey rzeczy drugi raż poſtępować z Tureckim Carem, a oney koniec uczynić wieczny, a też naſi będą pilnie te pola oglądać, o ktore między niemi rożnica będzie, a nam potym naukę dać, iakobyśmy potym mieli Granice nayprośćiey czynić z Carem Tureckim, acz też z nieiakim Ziemie nieſzkodliwym upuſzczeniem naſzym.

Jeśli że więc Turcy będą mowić, iż to Tatarskie ſą pola, bo potym znać, iż ſą na nich ieſzcze Groby Tatarskie, a iż też Tatarowie będąc naſzemi przeciwniki, tych ziem ku Oczakowi zawżdy używali, czemuż by teraz, Pan naſz Car Turecki, ktory ieſt Przyiacielem Waſzemu Panu, za tą przyczyną używać tego nie miał? Powiedzą naſi, iż my na on czas daliśmy byli, y dopuścili Tatarow Oczakowa używać, ktory ieſt własny Naſz, y na Naſzey Ziemi ieſt dla Posług, ktore Tatarowie na on czas nam czynili, o ktorych teraz milczeli, dla tego, że ieſt teraz w Ręku Cara Tureckiego, z ktorym My mamy przyiaźń, przymierze, y Pokoy, ale powiedzą, iż pol tych nie było dano ku używaniu Tatarom nigdy, y owſzem ony z nich bardzo bito y ſpędzano, tak iako też tego teraz dobre znaki ſą. A też bez tych pol Poddani Naſi obeyśćſię żadnym obyczaiem nie mogą, dla żywnośći ſwey, y ſtatkow ſwoich, y też iż wiedzą że ich z ſtarodawna były w używaniu. Ale gdy pola wedle ſtarych a prawdziwych Granic ograniczone będą, tedy Poſeł Naſz powie, że radzi my to uczyniemy, y na potym, dla tey przyiaźni, ktora ieſt między Carem Tureckim, owce paſać dopuśćim, na tych naſzych polach za naymem y płatem słuſznym, y podobnym. Ktore pola naymować, powiedzą naſi że maią moc, ktorą im, My dawamy, a tak będą one naymować ludziom Carskim, ieśli że będą chcieć, tak iako będzie naylepiey, a naypoczćiwiey, y nam pożyteczniey mogło bydź, co My ich rozumowi, y wierze poruczamy.

Krzywdy ktore ieśli będą z Obudwu Stron, tedy one porownać, y zgodzić obyczaiem przyiacielskim, y pogranicznym będą mogli, y mocni, do ktorych by ſię zgodzić niemogli, ani ich porownać, tedy ony na Nas iako inſze rzeczy a ſprawy, o ktorych ſię nie będą mogli zgodzić, włożą.

Y inſze też rzeczy, ktore ſą y przez Sobockiego, y przez Wielamowskiego od Tureckiego Cara nam obiecane, aby były uczynione, domagać ſię tego naſi będą, iako opuſzczenie więzniow, o Tatary, y o Kozaki Białogrodskie, ktorzy czynili ſzkody w Pańſtwach naſzych, aby byli pokarani, o moſt aby był w Tehinie zrzucon, y o inſze rzeczy, ktore z Liſtow tych, ktore Tłomacz Naſz od Cara Tureckiego przyniosł, y z Odpowiedzi Sobockiemu daney, y z Liſtu Wielamowskiego ſzerzey wyrozumieią.

Jeśli powiedzą Turcy, iż te pola y Ziemie były, y ſą Walaskie, powiedzą naſi, iż ani ſą, ani byli, ale ſą Naſze właſne, y młyn, ktorym alleguią, ktoryśmy dali byli Walachom pożywać na czas, iż Nam, y Koronie Polskiey przy ktorey na on czas byli, posługi wielkie czynili, za używanie y młynow, y inſzych rzeczy, ktore od Przodkow naſzych mieli, na ktore rzeczy ſą Liſty, y Zapiſy u Nas, ktoremi te rzeczy ſą opiſane, y ktoremi zapiſali iż Ziemie, y mieysca niektore, y Młyny zawzdy naſze, y na naſzey Ziemi były, ktore Liſty, y Zapiſy, kiedy ktemu przyidzie, a tego potrzeba będzie, my okazać ieſteśmy gotowi.

Co ſię dotycze tego pośledniey ſzego Tatar rozgromienia, ktore ſię przez Pretwicza y przez inſze ſtało, o ktore ſię Poſeł Sędziaka Siliſtrskiego, ktory teraz niedawno u Nas był, y Carskim, y Pana ſwego Imieniem skarżył, mieniąc, y powiadaiąc, żeby tam wten czas mieli ludzie, y konie Tureckie naſi pobrać, tedy naſi wywiedziawſzy ſię z Pretwicza, y z inſzych, iako ſię ſama w ſobie rzecz ma, y iako ſię to ſtało, powiedzą Sędziakowi Siliſtrskiemu, y inſzym Cara Tureckiego Ludziom, iż naſi nieſą nic w tym winni, bo nie wiedzieli oni, żeby tam Turcy bydź mieli, iedno za Tatary,

ktorzy

ktorzy w Pańſtwach naſzych ſzkody czynili, bieżeli. A włożą na Turki naſi winę, skarżąc, przed Sędziakiem, że oni nad przymierze y przyiażń, ktora ieſt między Nami, a Carem Tureckim, czynić to Pańſtwom, y Poddanym Naſzym śmieli, a będą proſić Sędziaka, aby tym rzeczom on w czas zabieżał, a JegoMCi Tureckiego Cara Ludziom rozkazał, żeby na potym tego nieczynili, ale iżeby ſię wedle przymierza, a przyiażni tey, ktora ieſt między Nami, a Carem Tureckim zachowali, a ono mocnie tak, iako My trzymamy, trzymali, a to ieſzcze Ludzie naſi Ludziom Tureckim powiedzą, co ſię im będzie widziało na ten czas lepſzego, y potrzebnieyſzego, bo my to ich roſtropnośći, y rozumowi poruczamy.

Granica Xięſtwa Litewſkiego z Ziemią Tatarſką Perokopską, Oczakowem, Białymgrodem, y Ziemią Wołoską.

Ex Archivo M. D. L. Lib. 29. fol. 52.

Te ſą Granice Wielkiego Xięſtwa Litt. Swiadecwo Hoſpodarowi powiedzieli ludzie ſtarzy Kijanie, Czerkaſzanie, Konewſcy, ktorzy wiedzieli poki te Granice Hoſpodarskie, y po ktorym mieyscu ſą Granice, y Uroczyſzcza do Pańſtwa Jegomiłośći Xięſtwa Wielkiego Litt. należące z Ziemią Tatarską Perekopską, Oczakowem, Białymgrodem, y z Ziemią Wołoską. Naypierwiey powiedzieli, iż Ziemia Waſzey Miłośći Hoſpodarska Wielkiego Xięſtwa Litt. poczęłaſię od Marafy rzeczki, ktora w pada w Dnieſtr, y na niz Dnieſtrem po połowie Dnieſtra mimo Tehinu aż gdzie Dnieſtr w padł w morze: a z tam tąd od uyscia Dnieſtru miedzą poſzła Granica mimo Oczakow aż do uyscia Dnepru, a Oczakow na Ziemi Waſzey Miłośći Hoſpodarskiey ſtoi, a od

Uyscia Dniepru do Tawania. A u Tawania przewozy były Waſzey Miłości Hoſpodarskiey na połowę z Perekopskim Carem, a po tey ſtronie Tawania z Perekopską Ziemią Granica Waſzey Miłośći po owczą wodę, y w wierzch owczey wody, a od wierzchu owczey wody w wierzch Somora, y w wierzch Oryca aż do Dorica, a od Dorica cicha Soma, po cichą Somę, a na tey że Granicy Kniaź Semen Olelkowicz wyſyłał Namieſnika ſwego Swirpłowa, ktory od niego Czerkaſy trzymał, y ten potym mieysca obieżdzał, y potym w Uroczyſzczach Granice kładł tak z Ziemią Tatarską, iako y z Białymgrodem tudzieſz z Ziemią Wołoską.

Dislimitatio ſive Tractatus, inter Achmetum Imperatorem Turcarum, et AUGTSTUM II. *Regem, et Regnum Poloniæ, quo fines et Limites inter utraque Dominia definiuntur.* Datum 14 Novembris, Anno 1703.

Ex Archiv. Regni.

In nomine Sanctiſſimæ individuæque Trininitatis Amen.

Ex mandato Sereniſſimi, potentiſſimique Imperatoris Turcarum Sultani Achmetani filii Soltan Mechmetani, cuius felicitatem Imperii Deus protegat & conſervet, emanarunt plenipotentes literæ

ræ ad illum & Excellentiſſimum Chadzi Juzow Baſſa, ratione Dislimitationis cum Regno Poloniæ de tenore tali:

Quoniam ex gratia Dei ſubſecuta eſt felicitas ad pacificationem & communem quietem; ex poteſtate itaque Imperii noſtri demandamus, cum inter Sereniſſimum Regem Regni Poloniæ, M. D. Lit. nec non Hæreditarium Ducem Saxoniæ, & Electorem Imperii ſui, & Czarum Moſchoviæ, acceptatus ſit Tractatus pacis, firmamque habet authoritatem. Exinde Magnifice Gubernator Baſſa, imperamus, ut iuxta obloquentiam eiusdem Tractatus, & omnia puncta cum Regno Poloniæ, & Ducatu Moſchoviæ in negotio Dislimitationis procedas, & te ita regas, prout deſtinatus, & deſignatus eras ſuperintendens a præterito Imperatore Soltan Mustaffa Chano fratre noſtro; nam & a Maieſtate noſtra in eadem jurisdictione tua confirmes, ſicut & penes te reſidens, fama, & virtute probatus Imbraim Aga, quem uti muneris iſtius capacem deſignamus Commiſſarium, ad dislimitationem cum Regionibus Poloniæ, cum quo & jurisperitum Notarium mittas, ubi unanimiter ſatisfacere Tractatui neceſſum eſt, nimirum ut fundus Thenimenſis incipiendo a littoribus *Tyræ*, Imbraim Aga cum Dominis Poloniæ exdividat, juxta officium ſibi competens, & quam diligentiſſime negotiationem ſuam ex integro perficere curet. Tali itaque ordine & expeditione, & gratia Dei accepta ab Illuſtriſſimo & Excellentiſſimo Domino ſuperius ſpecificato Baſſa; ego Imbraim Aga diſceſſi *Themia* acceptis in Crimenſibus, & Budziacenſibus dignis ſenibus, fineque confinio carentibus, ſubſtituto in loco, ubi fluvius *Jahorlik* in *Tyram* incidit, ubi a Sereniſſimo & Potentiſſimo Auguſto II. Rege, & Regno Poloniæ, communicato prius conſilio cum Illuſtriſſimo & Excellentiſſimo Domino Hieronymo Lubomierski S. Romani Imperii Principe, Caſtellano Cracovienſi, ſupremo exercituum Duce, ut Generali cuſtodum Duce comparuerint, cum plena & perfecta ad determinanda confinia poteſtate Illu-

ſtriſſimi

ſtriſſimi ac Excellentiſſimi Commiſſarii, videlicet primus MARTINUS CHOMENTOWSKI Palatinus Braclavienſis. Secundus JOANNES KONIECPOLSKI Stabuli Regni Præfectus. Tertius STEPHANUS HUMIECKI Subdapifer Regni, & in vicino, ubi *Tyram* præfatus fluvius influit, ſubſtiterunt, cum quibus in primo ſtatim congreſſu, & in negotio dislimitationis, plurimæ ab utrinque propoſitiones factæ ſunt, poſt quas petierunt Documenta, Inſtrumentaque ſibi exhiberi, & veritatem deducere: quæ Confinia a memorato fluvio incipere debeant, quibus teſtimonia dignorum tam Crimenſium, quam Budziacenſium hominum pro firmitate limitum ab hoc fluvio incipientium pro documento produximus, Poloni itidem Commiſſarii produxerunt primam dislimitationem ante 70. annos ad datam præſentis inſtrumenti factam, quæ fuit inſuper attendentia ABAZI BASSA cum Commiſſario MUTESENICA, CHUSEIM AGA, & STANISLAO KONIECPOLSKI Caſtellano Cracovienſi, ſupremoque Duce Exercituum Poloniæ, uti Commiſſario ex parte Poloniæ, cuius dislimitationis ductus eſt *Jaborlik*, Turcice *Cainar* appellatus, & hoc documento confinia ipſa demonſtrarunt, & ſic unanimiter ſine ullo dubio cognovimus eſſe fines, & initia eorum a memorato fluvio, & ita non procul a memorato, ubi ſe jungit cum *Tyra* in fundo *Thunico*, quem non ita pridem inhabitant Coſaci, ſubditi feliciſſimi Chani Crimſcenſis, ſupra eundem fluvium ex oppoſito Polonæ villæ, ubi itidem habitant ſubditi & Incolæ. Ex illis locis vero, ut memoratæ villæ transferantur, fuit propoſitum, atque pars propoſuit transferri debere, ſequitur ut transferantur & veſtræ; concluſum itaque, ut, ſi in concordia non habitabunt, & ſi injuria aliqua inter illos oſtendetur, tunc omnia ab utrinque demoliri debebunt, ſi vero in eſſe ſuo, & integritate per villam permanſerint, tamen nulla fortalitia ex utraque parte erigi debent, & hæc eſt impoſita conditio concernens *Raſzkow* & *Kamionka*, quæ oppida quondam Palatini Valachiæ BASILII filia tenebat in poſſeſſione ſua, in

ſumma

ſumma Palatino Sandomirienſi data 40. millia florenorum jure obligatorio *Raſzkow*, *Kamionka* vero etiam Palatino Sandomirienſi data viginti millium Polonicorum, ſimiliter jure obligatorio cum eadem declaratione, ut tamdiu præfata oppida in poſſeſſione usque ad præſentem limitationem fluvii *Kainardzie*, & jurisdictionem ejus teneat, donec ipſa præfata ſumma reponetur, & ideo clara res eſt, ut hæc prætenſio cum Actoribus & Succeſſoribus defunctæ Dominæ pacificetur; ut aut oppida ſucceſſoribus Dominæ, aut ſumma reſtituatur. Ad quam propoſitionem ſubjuncta eſt ratio, quod Podoliam, & Ukrainiam totam ſereniſſimus Sultanus Turcarum Nobis reſtituerit, & hæc prætenſio reſpicit modernum poſſeſſorem *Raſzkow*, & *Kamionka*, id eſt Illuſtriſſimum & Excellentiſſimum Dominum KONIECPOLSKI, qui, uti præſens, poſtquam illi circa requiſitionem futuram ab Actoribus demonſtratum fuerit documentum, ſatisfactionem obtulit, & obligavit, & ſuper hoc medio aſſenſum eſt. E converſo propoſuerunt Illuſtriſſimi, & Excellentiſſimi Domini Commiſſarii, ſiquidem occaſio præſentationum orta eſt, habemus & nos quoque huic ſimilem prætenſionem. Nonnullus enim Dominus de Regno noſtro, habet ſimilem prætenſionem requirendi debitum apud *Boioros*, & incolas Valachiæ, uti hæc prætenſio jam delata eſt Illuſtriſſimo & Excellentiſſimo Domino BASSA SERASKIERO qua cognita cauſa injunxerat, ut officioſe ſatisfiat, ſed quia & HOSPODAR & BOIARI pro tunc erant *Adrianopoli*, ideo hæc prætenſio ſortiri non potuit effectum, & hæc prætenſio eſt unius ex Regno noſtro Magnatis evidens, & in quo commiſſa eſt cura Illuſtriſſimis & Excellentiſſimis D. D. ad dislimitationem Deputatis, & ſerio inquirebatur dicendo, quod in ſimili occaſione, & negotiis docent Nos & Tractatus ipſi, ut Juſtitia conſervetur, & exinde pro re juſta cognita eſt ad Valachos prætenſio, & mutue ad Valachos requiratur. Item, ut confinia inter Poloniam & Valachiam ſint munda, proponebatur, repoſitum inter Nos & Va-

lachos ipſe Deus fulmine, & ira dislimitavit, ut nunc temporis, quoad fundum nemo queritur ex Valachis, neque de læſis finibus, aut damnificatione eorum, nihilominus habemus a Valachis multas injurias, contra veterem conſvetudinem in aliquibus locis; circa *Sorikau* & *Chocimum* trajectus, vulgo *promi* solum noſtri erant, & ab aliquot annis Palatini Valachiæ illos quoque ſibi uſurparunt; quod eſt veteri, & moderno Tractatu (quoniam nobis ſolum competunt) cautum. Itaque, ut præfati trajectus Polonis tantum ſerviant, deferri id præfulgidæ Portæ volunt, optimaque forma ad Palatinum Valachiæ appromittitur, ut hæc injuria ceſſet, quæ parti infertur. Item vigiliis ad *Tyram* poſitis ex parte Poloniæ, Valachi Adfines circa fines reſidentes, multa damna avertent in expilandis alvearibus, & aliis rebus, quod damnum, ut recompenſetur, requirebatur, & hoc ſimiliter deferre Præfulgidæ Portæ declaratum, ut exeat *Ferman* ad Palatinum Valachiæ pro compenſatione damnorum. Item Poloni tribus vicibus ad *Jaborlik* præſentationem ſuam promoverunt, quod ab antiquo fundi Ukrainiæ ad illos tantummodo pertinebant, ſed ſub tempus hoſtilitatis Turcicæ, & Chami Crimenſis, rebellis CHMIELNICKI violenter Regionem illam poſſedit, cujus poſtea filius duxerat uxorem Dominam, & hæc a Palatino Sandomirienſi uſque ad medietatem fluvii *Kainardzie*, juriſdictionem ſuam habuit; & quoniam hoc realiter deductum eſt, unanimiter decernimus, ut *Cairar* fluvius ſit communis partibus, qui in *Tyram* defluit. Et in iſto loco ex una parte oſtium ſit Turcicum, ex altera vero ſit poſitum Poloniæ, in quibus oſtiis electi ſunt de novo a Nobis Commiſſariis duo ſcopuli, & quidem Poloni ſuo ſcopulo impoſuerunt in memoriam lapidem cum inſcriprione anni, & Perſonarum dislimitantium; inde circa villam *Carter*, ubi fluvius oritur, proceſſimus, & incolis idoneis ex utraque parte ſupra fluvium ſigna metalia fecimus, & ex una parte Turcica, ex altera Polonica in oppoſitum ſibi in oſtiis montium locata, uſque ad ſiniſtram ejusdem

dem rivuli, itidem, ubi duos magnos ſcopulos unum ſpectavimus, a quo loco in declivitate montis circa *Cairar* inter medios montes eundo, in partibus noſtris ſimiliter ſcopulos poſuimus uſque ad montem, eandem vallem in dexteram & ſiniſtram partem dividentem, ut alii vocant, *Widły*, a quo loco duæ valles, una dextera, quam pro ductu noſtro accepimus, ſiniſtram Poloniæ, dexteram vero Ottomannis attributam, & in dextera parte Ottomanni, in læva Poloni ſigna ſua locarunt, inde una hora itineris ad locum *Kokantik* capitalem appellatum, per tranſverſum tractus, ut vocant, *Kuczmański Szak* tranſivimus, ubi repertum eſt ſignum, alias *Stara Mogiła*, & nomen ei *Jagnizcia Mogiła*, quæ, cum non ſit reperta alia ſimilis, pro ſigno utriuſque partis habetur. Inde ſolita via *Gumanium* verſus tendente venimus, ubi Caput *Dely* lacus nuncupatur, ulterius vero eundo *Markow* appellatam ſylvam ad meridiem ex parte noſtra accepimus, in ſiniſtram vero partem ubi magna auris *Codema* ad ſeptentrionem finitur, ubi ſylva eſt Poloniæ; hac ergo mercatoria via per edita Montium eundo ad finem *Dely Jeziora*, *Ucha* lacus appellati, Sylvula eſt ad meridiem Ottomanica, & qua aqua nullibi reperiri potuit, ductum habet, per vallem *Codema* eſt ductus Poloniæ, magis vero remotior ad meridiem tendens Turcicus, & taliter ad ſeptentrionem, ultra & ultra per dorſum montis proficiſcendo in locis *Vidonerſis*, extruebantur ſcopuli, donec ad locum confiniis noſtris determinatum, id eſt flumen *Boh*, quem *Sina Woda* ingreditur, pervenimus, & ibi ſubſtitimus, ibi circa oſtium fluminis duo ſcopuli Turcici ſunt erecti, ad meridiem, & ſeptentrionem, item duo ſigna metalian ſunt fundata a Polonis, & vertici unius, id eſt, proximiori littori *Boh* impoſitus eſt lapis, annum, & finem, & limitem continens, propter majorem notitiam, & memoriam, & hoc ordine Regni Poloniæ cum Imperio Ottomanico confinia Dominiorum ſuorum emundarunt, innovarunt, & diviſerunt, nihil intacti, obſcuri, & controverſi relinquendo, pro ma-

jore firmitate, & ſecuritate mutua, limites inter nos unanimiter conſtituti, & ſuperius ſpecificati, in caſum alicujus controverſiæ ſupra hæc produci, & demonſtrari debebunt, & ideo ab invicem inſtrumenta hæc dislimitatoria in manus Commiſſoriales traduntur, & pro majori robore mutuis manibus ſubſcribuntur, & ſigillis muniuntur. Datum ad ſcopulos terminales fluvium *Boh* nuncupatum, ubi *Sina Woda* influit ex altera parte, 14. Novembris & Turciæ diebus primis lunæ Novembris anno 1115. in originali Turcico ſubſcriptum.

Hadzi Imbraim na Rozgraniczenie z Polską Kommiſſarz naznaczoni za Hetmanem Ceſarskim.

(L. S.)

MARCIN CHOMEĆTOWSKI Woiewoda Bracławski Kommiſſarz J. K. Mc. i Rzeczypoſpolitey.

JAN KONIECPOLSKI Koniuſzy W. K. Kommiſſarz, y Regimentarz J. K. Mc. i Rzeczypoſpolitey.

STEPHAN HUMIECKI Podſtoli Koronny Kommiſſarz J. K. Mc. i Rzeczypoſpolitey cum ſigillis propriis.

Informatio Hiſtorica Chocimo Fortalitio non ita pridem in Moldavia ad confinia Regni Poloniæ extructo Ex Archivo Regni. Acta annorum &c. Tom. 1. fol. 248.

QUum Reſpublica Polona inter omnes Vicinos, quibus circumdatur, ab Ottomanorum vel maxime vicinia præcavendum ſibi habeat, non modo propter faciles pactorum infractiones, ſed etiam propter inſperatas excurſiones, quas Tartari, & alii

& alii portæ Vaſalli in Ditiones Polonas facere non verentur, eo vel maxime tempore, quo Reſpublica ſecuritate pacis freta, ab armorum laſſitudine reſpirare ſolet, prout anno præterito ab hiſce Portæ Ottomanicæ ſubjectis populis devaſtationem Ukrainæ paſſa eſt. Ideo, ut ab inopinatis infractionibus, & invaſionibus ſecurior eſſe poſſit, talia pacta, & Tractatus magna ſangvinis ſui profuſione, lucrari conata eſt, quibus vicinam hanc potentiam longius a limitibus ſuis removere poſſit. Proinde inter ſolennes pactorum Tabulas, cum variis orientis Imperatoribus initas, præcipue cum Oſmano Magno anno 1621. religioſe ſtipulatum voluit ad omnem poſteritatem, quatenus in Provinciis Moldaviæ, & Valachiæ nullus ab utrinque miles(videlicet nec Polonus, nec Muſulmanus, nec Tartarus) ſubſiſtere poſſit, ſed ut ambæ hæ Provinciæ maneant ab omni prorſus milite vacuæ, ſerviantque pro *Bariera*, & pro pagulo inter duo Dominia Poloniæ, & Portæ.

Intentio hujus ſanctionis ea fuit, ut caſu, quo infractio pactorum ab aliquo meditaretur, invaſio tamen inopinata præpediretur, nam, antequam exercitus Ottomanus limitibus Poloniæ admoveretur, oporteret, ut ſpatium itineris duarum Provinciarum Valachiæ, & Moldaviæ dimetiretur, quod uti clandeſtine, & raptim fieri non poſſet, ita Reſpublica facile per Exploratores præmonita, venienti hoſti præſto obviaret.

Conventio hæc ſat longo tempore ab utrinq; obſervata, ſucceſſive tamen a Turcis infracta eſt, vel maxime poſt conflictum ad fluvium *Pruth* peractum, ubi Sereniſſimum CARUM PETRUM ad pacis ineundæ conditiones adegerunt. Pro tunc jam Porta Ottomanica credens ſe ſuperiorem in armis, eo tempore, quo Polonia viribus & nervo belli exhauſta erat, non modo per domeſtica diſturbia, ſed etiam per belli cum Rege Sveciæ diſcrimina, illo, dico, tempore apertius, & magis impune, infractionem pactorum arripuit Porta, cæpitq; non tantum Chocimum (duobus

fere milliaribus a *Cameneco* Podoliæ diſſitum) in fortalitium Ottomanicum erigere, verum etiam in aliis Valachiæ, & Moldaviæ locis præſidia Turcarum imponere, imo & Tartaris, ut Colonias ſuas in illas Provincias deducerent, permiſit.

Ad hanc notoriam pactorum infractionem, Sereniſſimus divæ memoriæ AUGUSTUS II. ſolenniter ſtatim conqueri non intermiſit per Commiſſarios, & Legatos ſuos apud Portam Ottomanicam, & præcipue per legationem Illuſtriſſimi Domini Palatini Maſoviæ *Chomentowski*, qui *Conſtantinopoli* diutius moratus, dum requiſitionem Regis, & Reipublicæ eludi animadverteret, fecit ibidem declarationem in ſpeciem manifeſti, quod Sereniſſimus Rex, & Reſpublica infractionem hanc pactorum ſilentio præterire minime poterunt, ſed uti in colligatione belli defenſivi cum Principibus Chriſtianis comprehenduntur, ita læſionem, & præjudicium tantæ importantiæ colligatis ſuis deferre obligati erunt.

Interea hoc intervallo exortum fuit bellum inter Imperatorem Romanorum, & Portam Ottomanicam, quod ultimato Tractatu Paſſarovicenſi terminatum eſt. Sub tractu belli iſtius, videbatur Porta renuntiaſſe incæptæ fortificationi Chocimenſi, eamq; neglectam aliquot annis deſeruerat; nihilominus Sereniſſimus Rex AUGUSTUS II. demolitionem ejus integralem, non modo apud Portam, ſed & apud colligatos, & mediatores Principes perurgebat. Eo fine Illuſtriſſimo & Reverendiſſimo Domino Epiſcopo protunc Livoniæ, nunc Cujavienſi Plenipotentiario ſuo ad Aulam Viennenſem miſſo, inter puncta inſtructionis commiſit, quatenus infractionem hanc pactorum Cæſari, & colligatis Principibus repræſentet, eorumq; opem, & interpoſitionem invocet, pro inſtaurando pactorum vigore. Hæc Reverendiſſimi Domini Epiſcopi Cujavienſis Viennæ negotiatio nota bene eſt Excellentiſſimo Domino Talmann Miniſtro ſuæ Cæ-

ſareæ

ſareæ Majeſtatis, nam & cum ipſo conferentias ſuas deſuper habuit.

Demum, dum Tractatui Paſſarovicenſi campus aperiretur, eadem Majeſtas Regia AUGUSTUS II. Sereniſſimo Principi Regio Filio ſuo, nunc vero Regi & Domino Noſtro Clementiſſimo Viennæ pro tunc degenti, gratioſe commiſit, inſtare apud Sereniſſimam Cæſaream Majeſtatem, ut circa Tractatus illius conditiones, ratio quoq; demoliendi fortalitii Chocimenſis e congruo haberetur, ne tam Poloniæ, quam & Tranſylvaniæ, cui adjacet, præjudicio ſit. Et defacto Mandata a Cæſarea Majeſtate, eo nomine ad Miniſtros ſuos paciſcentes fuere expedita, nihilominus alium effectum non obtinuere, niſi quod articulo 16. Tractatus Paſſarovicenſis, campus reſervatus eſt Reipublicæ Poloniarum, negotium iſtud ſuo tempore cum Porta Ottomanica pertractandi.

Pace dein cum Imperatore Romanorum concluſa, Turcæ rediere illico ad meditationes perficiendi Fortalitii Chocimenſis, majoriq; quam antea cura operi incubuerunt, atq; aucto Præſidio Turcico, Baſſam inibi cum titulo SIERASKIER *Baſſa* (quod Poteſtatem Gubernatoris fortalitii, & Provinciæ illius denotat) impoſuerunt. Informatus Sereniſſimus Rex defunctus de hac Turcarum mente, tum & de variis inter confinantes querelis, quæ ex occaſione viciniæ Turcicæ oriri cæperant, convocavit Senatus Conſilium Varſaviæ in anno 1727. in quo de negotio Chocimenſi deliberatum eſt, atq; ſumpto motivo ex articulo illo Paſſarovicenſi, quo facienda requiſitio Reipublicæ reſervata eſt, internuntius ad Portam Ottomanicam denuo deſtinatus eſt, quatenus de novis belli præparamentis notitiam caperet, demolitionemq; Fortalitii Chocimenſis requireret. Fuerant & aliæ diſpoſitiones in eodem Conſilio factæ, ſcilicet muniendi Cameneci, tum pro obviandis inter confinantes exorbitantiis.

Baſſa

Baſſa Chocimenſis certior factus de hac ad Portam ablegatione, eandem antevertere conatus eſt, allegando multis rationibus, quod obligatio ejusmodi accelerarer potius, quam amoveret bellum.

Interim accidit, quod mercatoribus Polonis adempta ſunt jumenta, & merces, quod Polonis interdictum fuerit commercium cum Valachis, & Moldavis, quod notabiles ammunitiones belli, & plura tormenta bellica Chocimum adducta ſunt, quæ omnia ad inſtructionem internuntio acceſſerunt, ſed ablegatio hæc, quæ in Perſona Domini Colonelli POPIEL deſtinata fuit, diutius difficultabatur. Baſſa vero, ad frequentes Ducum, & Senatorum requiſitiones, palliare, & excuſare ſatagebat omnes Portæ actiones, allegans, & per barbam ſuam jurans, quod Porta pacis infractionem cum Polonia non intendat, quod fortalitium Chocimenſe non alio motivo, quam boni ordinis in Valachia conſtituendi, ne incolæ inſoleſcant, erectum ſit, & quod unicuiq; Principum in ſuis Dominiis facere licet, quæ libent. Repoſitum eſt ad hoc Chocimenſi Baſſæ, quod, ſi principibus liceret facere omnia, quæ vellent, ad quid ſervirent pacta, & Tractatus, quæ magna ſangvinis effuſione comparantur, atq; ſtatuuntur, ſed hæc omnia nullum in hucuſq; effectum in rem reſtabiliendorum Pactorum effecere. Interea præter alia ab hac vicinitate pericula contagio etiam peſtis, quæ Turcis admodum familiaris eſt, timenda venit, prout experientia docuit.

Cum igitur, & illa ablegatio Colonelli POPIEL fruſtrata ſit, Sereniſſimus Rex venientibus ad ſe ablegatis, tam à Porta, quam à Hano Crimenſi, infractionem Pactorum remonſtrare haud intermiſit, reſtaurationemq; eorundem continuo requirebat, prout ex Diariis conferentiarum cum ablegatis Ottomanicis, fuſius patet. Ad extremum in Anno 1732. iterum ablegationem in Perſona Jlluſtriſſimi Domini SIERAKOWSKI Excubiarum Regni Præfecti, Sereniſſimus Rex expediverat, qui Conſtantinopoli permanſit uſq,

ad

ad fata ſuæ Regiæ Maieſtatis, ſed & hic præter ſpecioſa verba, nihil ſolidi, & effectivi retulit.

Et hæc eſt ſeries Actorum & ſollicitudinis, quam Sereniſſimus grat: mem: Rex & Reſpublica ſuſtinuere in procuranda demolitione Chocimenſi, tum & in alijs pactorum Læſionibus reparandis.

Nunc Sereniſimus AUGUSTUS Tertius, feliciter Nobis Regnans, Magni Patris ſui inſiſtens veſtigiis, in promovendo bono publico, Læſiones haſce Colligatis Principibus, nec non mediatoribus Tractatus Carlovicenſis, majorem in modum recommendare non deſinit, quatenus circa proſperos armorum Chriſtianorum ſucceſus, pactis vigor, & religioſa obſervantia reſtituatur.

TRACTATUS CARLOVICENSIS, præter expreſſa Puncta, etiam alias Capitulationes, quæ huic Tractatui non adverſantur, ratas, approbatas, & in ſuo robore inviolabiles eſſe vult, quales ſunt Capitulationes cum OSMANO, & AMURATHE. Igitur

ANno 1621. per ſolennem Tractatum obligavit ſe Oſmanus, & Porta Ottomanica, Sigiſmundo Regi, & Reipublicæ Poloniarum. Et quidem

Articulo VI. Quod Tartari nullas excurſiones in ditiones Polonicas facere præſument, quinimo a tranſitu Oczakovienſi per Sultanum arceri debent

Arti: VII. Si quæ damna Polonis Tartari fecerint, compenſationem eorum dare tenebuntur, & Tartarorum Hanus a Sultano Domino ſuo puniendus foret.

Arti: XII. In Moldavia, non alij Palatini, quam Chriſtiani ſubſtitui debent, immunes ab avaritia, & amatores pacis, & qui curam haberent manutenendæ tranquillitatis inter utraq; Dominia.

Arti: XIII. Chocimum debet remitti, & manere in manibus Palatini Moldaviæ. *Nunc ibidem Seraskier impoſitus.*

Arti: XVI. Antiquiores Tractatus his conformes debent manuteneri, & novi debent manere inviolabiles.

Arti: XVII. Quicunq; præſumpſerit violare unum ex his Articulis, debet æſtimari periurus, & tractari ſicut talis.

Anno 1634 Amurathes IV. *itidem per ſolennem Tractatum ſe obligavit*, Vladislao *Regi, & Reipublicæ Polonæ; & quidem*

Arti: 1*mo.* Quod Palatini Valachiæ, & Moldaviæ confirmabuntur per Sultanum Turcarum, ex conſenſu, & ad recomendationem Regis Poloniæ.

Nunc ſæpius immutati proprio Sultani arbitrio.

Arti: V. Quod Turcæ nullum erigent fortalitium ad limites Poloniæ.

Arti: VII. Quod Articuli antea approbati, etiamnum in ſuo robore manere debent.



GRANI-

GRANICE z ROSSYĄ

AUGUST Trzeci z Bożey Łaski KROL Polski, Wielki Xiążę Litewski, Ruski, Pruski, Zmuydźki, Mazowiecki, Kijowski, Wołynski, Podolski, Podlaski, Inflantski, Smolenski, Siewierski, y Czerniechowski, á Dziedziczny Xiążę Saski, y Elektor.

(a) *OZnaymuiemy tym Liſtem Extraktem Náſzym, komu to wiedzieć náleży, iż w Xięgach Metryki Kancellaryi Náſzey W. X. L. znayduie ſię Kommiſſya rozgraniczenia z Moſkwą Wieliza, i Białey, zá Nayiaśnieyſzego Predeceſſora Náſzego Krola Jmci Polskiego, i Wielkiego Xiążęcia Litewskiego* WŁADYSŁAWA *Czwartego, w Roku tyśiącznym ſześćſetnym trzydzieſtym piątym, Dnia wtorego Mieſiąca Nowembra, przez Kommiſſarzow ſporządzona, i ſupplikowano Nam ieſt przez Pánow, Rad, i Urzędnikow, przy boku Náſzym rezyduiących, abyśmy tę Kommiſſyą z tychże Xiąg Metryki Kancellaryi Naſzey, W. X. L.* per Extractum authentice *wydać pozwolili, ktora słowo do słowa z Polskiego wypiſuiąc ták ſię w ſobie ma.*

Z Bożego Miłośierdzia Wielkiego Hoſpodara Cára, i Wielkiego Kniazia MICHAYŁA FIEDOROWICZA wſzyſtkiey Roſſyi Samodzierżyca Władymirskiego, Cara Aſtrachańskiego, Cára Sybirskiego, Hoſpodara Pskowskiego i

 Wielkie-

(a) Traktat Roku 1686. Mieſiąca Maia 6. dnia zawárty, ktory poſpolicie Traktatem Grzymułtowſkim názywáią, ieſzcze od Rzeczypoſpolitey nie ieſt potwierdzony, ani Kommiſſya do uczynienia Granic, *ad mentem* tego Traktatu dotąd nie była naznaczona: záczym kładą ſię tu, dawnieyſze Granice przez ſpoſob Hiſtoryi. *Vide Coſt: Vol:* 6. *fol:* 145. *n.* 37. *Item Conſt: an:* 1712. *fol:* 219.

Wielkiego Kniazia Twerskiego, Juhorskiego, Permskiego, Wiatckiego, Bołhorskiego, i innych Hoſpodara, i Wielkiego Kniazia Nowohoroda, Nizowskiey Zemli, Rezańskiego, Roſtawskiego, Udorskiego, Obdarskiego, Kondyńskiego, i wſzyſtkiey Sywerney ſtrony Powelitela, i Hoſpodara, i Werskiey Ziemi, Kartoliskich, i Hruzyńskich Carow, i Kabardyńskiey Ziemi, Czerkaskich, i Horskich Kniaziey, i innych wielu Hoſpodarſtw Hoſpodara, i Obładetela, Jego Carskiego Wieliczeńſtwa Miedzowi Sędziowie Ja z Carskiego Wieliczeńſtwa Stolnik, i Námieſtnik Raskoy, Kniaź Piotr FIEDOROWICZ Wolkoński, Ja Carskiego Wieliczeńſtwa Dworzanin Ofonaſey Hryhorewicz Zelabuskoy, Ja Carskiego Wieliczeńſtwa Diak Makifor Tałyzyn, z rozkazania Wielkiego Hoſpodara náſzego Cara, i Wielkiego Kniazia MICHAYŁA FIEDOROWICZA wſzyſtkiey Ruśi Samodzierżca, i wielu Hoſpodarſtw Oſudara, i Obładetela, á po umowie Wielkiego Roſſyskiego Hoſpodarſtwa, Wielkich Posłow Carskiego Wieliczeńſtwa Bojar, Bojarzyna, i Namieſtnika Pskowskiego FIEDORA IWANOWICZA, Szeremeta, Boiarzyna, i Námieſtnika Szudalkoho Kniazia Olexieia Michayłowicza Lwowa, z Towarzyſzy Wielkiego Hoſpodára WŁADYSŁAWA Czwartego z Bożey Łaski Krola Polskiego, i Wielkiego Xiążęcia Litewskiego, Ruskiego, Pruskiego, Zmuydzkiego, Mazowieckiego, Kijowskiego, Wołyńskiego, Podolskiego, Smoleńskiego, Podlaskiego, Czerniechowskiego, Połockiego, Witebskiego, Mścisławskiego, Inflantskiego, Oſtońskiego, i innych; á Szwedzkiego, Godzkiego, Wandalskiego Dziedzicznego Krolá Xiążęcia Finlańskiego, i innych Jego Krolewskiego Wieliczeńſtwa Korony Polskiey, i Wielkiego Xięſtwa Litewskiego, Pánow, Rad, i Wielkich Posłow Kniazia Jakuba Zadzika Biskupa Chełmińskiego, i Pomezańskiego, z Towarzyſzy, i Posłaniki Carskiego Wieliczeńſtwa Bojar, i Pánow, Rad, Korony Polskiey, i Wielkiego Xięſtwa Litewskiego, zieżdżaliśmy między Teropcem, i Teropeckim Uiezdem z Wielizem, i z Wieliską Włością i między Białą i Teropeckim Uiezdem, ná

ziezdnym

zieżdnym mieyſcu Teropeckim Uiezdźie, niżey Uścia rzeczki *Markomli* pięć wierſt, u rzeki *Dźwiny* nazwánym *Podwrowice* Krolewskiego Wieliczeńſtwa, z Miedzowemi Sędziami, z Krzyſztofem Eydziatowiczem Piſarzem Grodzkim Smoleńskim, z Pawłem Fiedorowiczem Boreyſzą Dworzaninem Krolewskim, Podſtarościm Bielskim, z Janem Żabą Dworzaninem Krolewskim Podſtolicem Witebskim, Roku od ſtworzenia Swiata ſiedmtyſięcy ſto czterdzieſtego trzeciego, Oktobra dwudzieſtego czwartego dnia á według Rzymskiego Kalendarza tyſiąc ſześćſet trzydzieſtego czwartego roku, Mieſiąca Novembra trzeciego dnia. A ziechawſzy ſię ná to ziezdne mieyſce My Sędziowie z obu ſtron wykonaliśmy przyſięgę całuiąc Krzyż, i wypytywaliśmy ſię od ſtarych ludzi zá przyſięgą ich przez całowanie Krzyża uczynioną o prawdziwych granicach, i czyniliśmy tey Jesieni granice Teropeckiego Uiezdu z Wielizem, i z Wieliską Włością, z Bielskim Uiezdem, uczyniliśmy i granice Ziemi Carskiego Wieliczeńſtwa, między Teropeckim uiezdem i Wielizem, i włością Wieliską, i z Bielskim Uiezdem Krolewskiego Wieliczeńſtwa, z Ziemią z Wieliskiem Uiezdem, i z Wieliską włością, i z Bielskim Uiezdem, po Teropeckiey ſtronie Teropeckiego Uiezdu, z dołu rzeki Dzwiny, od Uścia rzeczki Dźwincy, od Łuckoho Uiezdu, w gorę Dźwiną rzeką, po lewą ſtronę do rzeczki Oleśnicy, i do rzeczki Chotenicy, i do rzeczki Zyzcy, i do Uścia Toropy rzeki, i przeiechawſzy Toropę rzekę, w gorę Dźwiną rzeką do rzeczki Borowny, i do rzeczki Seredokirny, i do Ruczaiu Łominohi, i do rzeczki Chotuniki, i do puſtoſzy Michalewy, do puſtoſzy Łukowa ſiedliſzcza, á pod puſtoſzą Łukim Siedliſzczem jezioro Łukoie, i wskroś precz to jezioro Łukoie przełzła Dzwina rzeka, i tego jeziora połowa należy do Carskiego Wieliczeńſtwa, á druga połowa ieſt w ſtronie Jego Krolewkiey Mci Polskiego Wieliczenſtwa, i w wierzch Dzwiną rzeką do Uścia rzeczki Krotyſzy, i do Neſterowa Jaziſzcza, i puſtoſzy Kozina, i do rzeczki Wiaziemki, i do rzeczki Perezunicy, i do Uścia

rzeczki Markomli. A od Uścia rzeczki Markomli wgorę Dzwiną rzeką po rzeczkę Dobryſzycę Toropeckiego uiezdu, ktora wpadła w Dźwinę rzekę, przeciw rzeczki Barłowki Bielskiego Uiezdu, i od Uyścia rzeczki Dźwincy, od Lꞔukiego Uiezdu, w gorę Dzwiną rzeką do rzeczki Dobryſzycy, po lewey ſtronie ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa Teropeckiego Uiezdu, wśi, Chaty, i puſtoſze, rzeki, jeziora, i laſy i wſzelakie wſtępy; á Krolewskiego Wieliczeńſtwa, ziemi między Wieliżem i Wielizką włością z Toropcem, i z Toropeckim uiezdem uczynili granicę po Wieliskiey ſtronie Dzwiny rzeki Wielizkiego uiezdu, od derewni Kamienki co na przeciw Uścia rzeki Dzwiny Lꞔuckiego uiezdu, po prawey ſtronie w gorze rzeką Dzwiną derewni Bełołuskiey do wśi Ohryſzkowa, i do Pohoſtu Oſtrowna z jeziorem Oſtrownem i do derewni Boiewy, á pod derewnią Boiewą Lꞔukoie jezioro, i wskroś tego Lꞔukoie jeziora, przeſzła Dzwina rzeka, i tego jeziora połowa w Carskiego Wieliczeńſtwa, á połowa wſtronie Krolewskiego Wieliczeńſtwa, i do derewni Sołowy Bielskiego Uiezdu, i do derewni Szłykowy i innych derewni Bielskiego Uiezdu po rzeczkę Barłewkę, po prawey ſtronie po za rzece Dzwinie, wſzyſtko Krolewskiego Wieliczeńſtwa ziemia, laſy, i jeziora, i wſzelakie wſtępy, á wieś Ohryſzkowo, i Oſtrowieński pohoſt, z derewniami i z puſtoſzami za Dzwiną rzeką na Wieliskiey ſtronie Krolewskiego Wieliczeńſtwa, Starozylcowie Wielizkiey włości Chrześcianie Petruſzka, Lꞔukianow, i Hryſzko Iwanow odwiedli Sobrażem, ku Wieliżu, i ku Wieliſzkiey włości, po ziemnemu obyczaiu całowawſzy Krzyż, á Dzwina rzeka, od uyścia rzeki Dzwinnicy od Lꞔuckiego Uiezdu, i od derewni Kamienki Wieliskiego Uiezdu w gorę tąż Dzwiną rzeką należy po połowie do Carskiego Wieliczeńſtwa, i do Krolewskiego Wieliczeńſtwa po rzeczkę Dobryſzycę Teropeckiego Uiezdu, i po rzekę Barłowkę Bielskiego Uiezdu, á Carskiego Wieliczeńſtwa ziemia Teropeckiego Uiezdu na Bielskiey ſtronie, Kozaryńskie włości, Iwano-

wo,

wo, Pomieście, Karomolina, Pustosz, Judyno, á do niey siedm pustoszy, pustosz Zemcowa, pustosz Terentewo, pustosz Nikonowo, pustosz Szczałhonowo, pustosz Rykino, pustosz Szyrkowo, Wieliczkowo. Takoż pustosz Jaczatino, i ta pustosz Jodinoy, z pustoszami iest Krolewskiego Wieliczeństwa, w stronie w Bielskim Uiezdzie, á przeciw tey pustoszy Jodynoy z pustoszami wotneynemi iest Carskiego Wieliczeństwa w stronie w Teropeckim Uiezdźie. Krolewskiego źaś Wieliczeństwa ziemia Bielskiego Uiezdu na Teropeckiey stronie u Dzwiny rzeki niżey rzeczki Wiazemki Pustosze, Pustosz Kazinoy, Osinowica, takoż ku niey siedm pustoszy, pustosz Jesimiewskaia, pustosz Stepanowa, pustosz Połubnino, pustosz Kupreszowo, pustosz Ulianowo, pustosz Fiedoszczowo, pustosz Lukianowo, á więcey tego My Carskiego Wieliczeństwa, i Krolewskiego Wieliczeństwa oboie Sędźiowie, po nakazaniu miedzowego dźieła Teropeckiego, i Rzewskiego, i Zubcowskiego, i Wiazemskiego Uiezdu, z Bielskim Uiezdem tey jesieni dokończyc nie mogliśmy, w czym między nami względem tego ziemnego dźiału wiele było sporu, i nastąpiło zimno, i miedz czynić niemożna było, á zaczym odłożyliśmy tę miedzowe dźieło; podług innych rady uczyniliśmy między sobą zapisy, że się mamy ziechać my Carskiego Wieliczeństwa Sędźiowie, z Sędźiami Krolewskiego Wieliczeństwa, i że to miedzowe dźieło w roku następuiącym siedm tysięcy sto czterdźiestym trzecim, Miesiąca Augusta pierwszego dnia według Ruskiego Kalendarza, á według Rzymskiego Kalendarza, roku Tysiąc sześćset trzydźiestego piątego, Miesiąca Augusta jedynastego dnia, w Teropeckim Uiezdźie u rzeki Dzwiny, i u rzeczki Dobroszycy Teropeckiego Uiezdu, przeciw rzeczki Barłowki Bielskiego Uiezdu kończyć mamy, prowadząc miedze tych Uiezdow, ktore nam miedzować kazano, i po Poselskiey umowie poczynić miedze prawdziwe, bez wszelkiey chytrośći, i omamienia. My tedy Carskiego Wieliczeństwa miedzowi Sędźiowie, Ja Stolnik i Námie-

Namieśnik Ryskoy Kniaź Piotr Fiedorowicz Wołkoński, Ja Dworzanin Ofanoſey Hryhorewicz Zelabuskiey, Ja Diak Mikifor Tałyzyn, po naſzey zapiſowey oſtrożności dla Miedzowego działu Teropeckiego Uiezdu ku rzece Dźwinie, i ku rzece Dobryſzycy naprzeciw rzeczki Barłowki Bielskiego Uiezdu przyſzlismy, także Krolewskiego Wieliczeńſtwa miedzowi Sędźiowie Krzyſztof Eydźiatowicz Piſarz Grodzki Smoleński, Paweł Fiedorowicz Boreyſza Dworzanin J. K. Mci Podſtarości Bielski, według naſzych opiſow ku rzece Dźwinie i ku rzece Barłowce Bielskiego Uiezdu przyſzliśmy. A z temi Krolewskiego Wieliczeńſtwa pierwſzemi miedzowemi Sędźiami, za Krolewskim rozkazaniem przysłani ſą inni, za miedzowych Sędźiow: pierwſzy Jan Zaba, i drugi Sędźia Jan Sawoſtanowicz Milewski, Sekretarz i Dworzanin J. K. Mci. My tedy Carskiego Wieliczeńſtwa miedzowi Sędźiowie Stolnik i Namieśnik Raskoy, Kniaź Piotr Fiedorowicz Wołkoński, Dworzanin Ofonaſey Hryhorewicz Zelabuskoy, Dźiak Mikifor Tałyzyn z miedzowemi Sędźiami Krolewskiego Wieliczeńſtwa, z Krzyſztofem Eydźiatowiczem Piſarzem Grodźkim Smoleńskim, z Janem Sawoſtanowiczem Milewskim Sekretarzem i Dworzaninem J. K. Mci, z Pawłem Fiedorowiczem Boreyſzą Dworzaninem J. K. Mci, i Podſtarościm Bielskim u rzeki Dzwiny i u rzeki Dobroſzycy Teropeckiego Uiezdu, na przeciw rzeki Barłowki Bielskiego Uiezdu ziechaliśmy ſię, i o miedzowym dźiele namawialiśmy ſię i Krolewskiego Wieliczeńſtwa nowy Sędzia Jan Sawoſtanowicz Milewski, Sekretarz i Dworzanin J. K. Mci, przy Zapiſach Krzyż całował, roku od ſtworzenia świata ſiedm tyſięcy ſto czterdźieſtego trzeciego Mieſiąca Auguſta dwudźieſtego czwartego dnia, á według Kalendarza Rzymskiego roku tyſiąc ſześćſet trzydźieſtego piątego, Mieſiąca Septembra trzeciego dnia. A zatym My Carskiego Wieliczeńſtwa miedzowi Sędźiowie, z miedzowemi Sędźiami Krolewskiego Wieliczeńſtwa Teropeckiego, i Rzewskiego, i Zubcowskiego, i Wiaziemskiego

Uiezdu

Uiezdu Krolewskiego Wieliczeńſtwa, o ſprawiedliwych miedzach z Bielskim Uiezdem, wſzelką pilnością wypytywaliśmy ſię z Starożylcow za całowaniem Krzyża od onych, i ſtare miedze roſtrzebialiśmy, i Teropeckiego, Rzewskiego, Zubcowskiego, Wiaziemskiego Uiezdow z Bielskim Uiezdem rozgraniczenie czyniliśmy, i poſtanowiliśmy rozgraniczenie Ziem Teropeckiego, i Rzewskiego, i Zubcowskiego, i WiaziemskiegoUiezdow Krolewskiego Wieliczeńſtwa z Ziemią Bielskiego Uiezdu, od pierwſzego rozgraniczenia, od rzeki *Dżwiny*, od rzeczki Dobreſzycy Teropeckiego Uiezdu, i od rzeczki Barłowki Bielskiego Uiezdu w gorę *Dżwiną* rzeką, do brodu do kamienia zwierſtę. Po lewey ſtronie rzeki Dźwiny Ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa Teropeckiego Uiezdu, puſtoſze Owsiewskoy Kniaźia Owerkeia Szechowskoho, á po prawey ſtronie po zá Dźwinie rzece Ziemia KrolewskiegoWieliczeńſtwa Bielskiego Uiezdu, Derewni Barłowey, á rzeka Dźwina od rzeczki Dobryſzycy Teropeckiego Uiezdu, i od rzeki Barłowki Bielskiego Uiezdu po brod *Kamień*, po połowie w Ziemi Carskiego Wieliczeńſtwa ku Teropeckiemu Uiezdu, i po połowie Krolewskiego Wieliczeńſtwa ku Bielskiemu Uiezdu. A w brodzie u Kámienia u Dźwiny rzeki ná Bielskiey ſtronie, ná więkſzey Bielski ey drodze Soſna, á ná niey dwa hranie nowe, i wykopana iama, á w niey węgle, i kamienie, i kopiec wyſypany. A od tey ſoſny co z znákami, od iamy, od Dźwiny rzeki do jeziorka *Karaſinca* po lewey ſtronie, granica, źiemia, i rzeka Dźwina z obą brzegámi Carskiego Wieliczeńſtwa Teropeckiego Uiezdu, derewni Babenkowey Teropczanina Semiona, Skworcowa; á po prawey ſtronie rubież, i Bielski Uiezd, do Jeźiora Karaſińca ná wiorſtę borem Bielskiego Uiezdu ieſt Krolewskiego Wieliczeńſtwa budynki derewni Barłowy, nie doieżdzaiąc Jeziorka Karasińca. Przeiechawſzy więkſzą Bielską drogę ná ſośnie hrań, á jeziorka Karaſińca połowa do Carskiego Wieliczeńſtwa ku Tropeckemu Uiezdu, á druga połowa Krolewskiego Wieliczeńſtwa ku Bielskiemu Uiezdu. Prze-

ſzy jeziorko Karaſiniec, w borze ná krzywey ſoſnie hrań ná przećiw ſoſny, w borze ná hrywinie wykopana iama, á w niey węgle. W lewey ſtronie Ziemia i rzeka *Dźwina* Carskiego Wieliczeńſtwa Teropeckiego Uiezdu. *Siemionowa*, *Pomeſtya*, *Swarcowa.* A po prawey ſtronie Ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa, Bielskiego Uiezdu, derewni *Barłowy.* A od krzywey Soſny, z hraniem, i od iamy w borze ná hrywinie, ná ſosnie hrań, i u ſosny iama, á w niey węgle, i kopiec wyſypany. Po lewey ſtronie Ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa Teropeckiego Uiezdu, á po prawey ſtronie Ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego Uiezdu. A od tey ſoſny z hraniem, i od iamy skończył ſię bor. W czarnym leśie ná ſośnie hrań, á od tey ſoſny z hraniem Czarnym laſem do drogi *Proſołęczney*, ktorą ieżdzą do derewni Berłowey, w Bielskie Uiezd, i z Teropeckiego Uiezdu, i z Derewni Berłowey, ná drodze ſosna, ná niey hrań, pod nią iama ſtara, a ta iama odnawiana, i w niey węgle. Od tey zaś ſosny i od iamy iadąc tąż Barłowską drogą nie daleko w czarnym leśie w prawo przy drodze Olſza, á ná niey hrań. Po lewey ſtronie Ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa Teropeckiego Uiezdu Derewni Barłowy. A ná prawey ſtronie Ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego Uiezdu, Puſtoſze *Luſzkowy.* A od Olſzy z hraniem, i od Barłowskiey drogi Czarnym Laſem proſto przez czarne błoto ná Luſzkowską drogę, á ná Jedlinie hrań, á náprzeciw Jedliny przy *Luſzkowskiey* drodze iama, á w niey kámienie, i kopiec wyſypany. Ná lewey ſtronie Ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa Teropeckiego Uiezdu, Puſtoſz *Tyſzkowo.* Po prawey ſtronie Ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa, Puſtoſz *Luſzkowo*, i Puſtoſz *Serbaykowo.* A od jedliny z hraniem, i od iamy, i od Luſzkowey drogi czarnym laſem, i błotem trzy wierſty do Uścia rzeczki Chotowica; ná lewey ſtronie Ziemia, i rzeka Dzwina z obiema brzegami Carskiego Wieliczeńſtwa Teropeckiego Uiezdu, po prawey ſtronie Ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego Uiezdu. A ná Uściu rzeki Chotowicy ná brzegu ná wiązie drzewie

wie hrań i cyrkuł, á ná przeciw wiązu iama, á w niey węgle, i kopiec wyſypany; á rzeczka Chotowica wyſzła z mchow Teropeckiego Uiezdu, i wpadła w Dźwinę rzekę. Ná lewey ſtronie Ziemia i rzeka Dźwina z obiema brzegami Teropeckiego Uiezdu, ſianożęci Siemiona Skwarcowa. Ná prawey ſtronie Ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa, Bielskiego Uiezdu, Puſtoſze *Luſzkowey.* A od uścia rzeczki Chotowicy i od wiązu z hraniem, od iamy i od kopca tam wyſypanego w gorę Rzeczką *Chotowicą*, i Chotowickim błotem trzy wiorſty do Ruczaiu, ktory wyſzedł z Chotowickiego błota, i przy Ruczaiu ná jedlinie hrań, i cyrkuł. Po lewey ſtronie rzeki *Chotowicy* Ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa Teropeckiego Uiezdu, i rożnych mieſzkańcow, á po prawey ſtronie, i po záruczaiu Chotowiſcem Ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego Uiezdu, Puſtoſze *Mikuliny.* A błoto Chotowickie po połowie ku Teropeckiemu i ku Bielskiemu uiezdu; á od tey ſoſny z hranią przeiechawſzy *Chotowicki* Ruczay ná ſośnie hrań, á ſoſna ſtoi ná drodze, á od drogi przez bor podle *Chotowickiego* błota rzeki ku *Welesie*, ku Usciu rzeczki *Bereżińcy* borem, ná lewey ſtronie Ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa Teropeckiego Uiezdu, rożnych mieſzkańcow, po prawey ſtronie Ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa, Bielski Uiezd. Puſtoſze *Mikulinoy.* Niedoiechawſzy rzeki *Weleſy*, i Uścia rzeczki Bereżińcy w borze ná ſośnie hrań, i Cyrkuł. Ná przeciw ſoſny iama, i w niey węgle. Ná lewey ſtronie Ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa Teropeckiego Uiezdu, Derewnie Bernowey. Po práwey ſtronie Ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego Uiezdu. A od ſoſny z hraniem, i od iamy borem do rzeczki *Bereżińcy*, á u rzeczki *Bereżińcy* ná dębie dwie hránie, á ná przeciw ich iama, á w tey iamie węgle, i kopiec wyſypany, wyżey zaś tey iamy ſucha ſoſna, á ná tey ſośnie hrań ſtara Litewka. Po lewey ſtronie Ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa Teropeckiego Uiezdu, Siemiona Skworcowa. Ná práwey ſtronie Ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa, Bielskiego Uiezdu. Puſtoſze Szczyberowe. A Rzeczka Bereżińca wyſzła

 z jeżio-

z jeźiora Bereźińca, Teropeckiego Uiezdu, i wpadła w Rzekę Weleſę. A od Dębu, i od Iamy, i od Soſny przeſzedłſzy Rzekę *Berezińcę* ná Uściu *Berezińcy* Rzeki, u Rzeki *Waleſy* dwa Dęby, á ná nich hranie i Cyrkuły. A od Dębow w Uście Rzeczki *Berezińcy* w Rzekę *Weleſę*. Od Uyścia záś Rzeczki *Bereźińcy* w wierzch Rzeki *Weleſy* po lewey ſtronie *Weleſy* Rzeki Ziemia, i Laſy, Łąki, i wſzelakie wſtępy Carſkiego Wieliczeńſtwa Teropeckiego Uiezdu, rożnych pomieſzczykow, á po prawey ſtronie po za Wieliſą Rzeką Ziemie, i Laſy i Sianożęci, i wſzelakie wſtępy Krolewſkiego Wieliczeńſtwa Bielſkiego Uiezdu, Puſtoſze Szczyberowey. A od Uścia rzeczki *Berezińcy* w gorę rzeką Weleſą ſiedm wierſt do Puſtoſzy Kołotowa Teropeckiego Uiezdu, i do Uścia ruczaiu Szemetowa, i rzeki Wieleſy. Od Uścia rzeczki Berezińcy w gorę, do Puſtoſzy Kołotowa Teropeckiego uiezdu, i do ruczaiu *Szemetowa* ná ſiedm Wierſt po połowie Carſkiego Wieliczeńſtwa ku Teropeckiego Uiezdu rożnych Pomeſzczykow, á po połowie Krolewſkiego Wieliczeńſtwa ku Bielſkiemu Uiezdu. A ná Uściu ruczaiu Szemetowa u rzeki Weleſy wiąz, á na nim hrań, i cyrkuł. U tegoż wiązu iama, á w niey węgle. Od wiązu z hranią i od iamy w gorę ruczaiem Szemetowſkim. Ten záś wiąz z hranią i iama ná prawey ſtronie ruczaiu *Szemetowa* ieſt ná Bielſkiey Ziemi. A od rzeki Weleſy, i od Uścia Szemetowa ruczaiu, i od wiązu z hranią, i od iamy, w gorę ruczaiem Szemetowſkim, miedze Puſtoſzy *Kołotowa* Teropeckiego Uiezdu, i miedze Bielſkiego Uiezdu czarnego laſu, ná prawo miedzą, á ná miedzy Jedlina, á ná niey hrań, i cyrkuł. Ná lewey ſtronie Ziemia Carſkiego Wieliczeńſtwa Teropeckiego Uiezdu, i rożnych Pomeſzczykow, á ná prawey Ziemia Krolewſkiego Wieliczeńſtwa, Bielſkiego Uiezdu. A od tey Jedliny z hranią borem, drogą, ktorą ieżdżywali do Teropeckiego Uiezdu, z Puſtoſzy Kołotowey ná Puſtoſz Szemetową Bielſkiego Uiezdu ku czarnemu laſu; á nie do-

ieżdżaiąc,

ieżdżaiąc czarnego laſu ſoſna, nà ktorey ſośnie hrań i cyrkuł. Ná lewey ſtronie Ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa Teropeckiego Uiezdu, i rożnych Pomeſzczykow. A ná prawey ſtronie Ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego Uiezdu. A od tey ſoſny z hranią w czarny las tąż drogą, i ná drodze Jedlina, á ná niey hrań, i Cyrkuł. A od tey Jedliny tąż drogą ku *Szemetowskiemu* mchu, á przy końcu Szemetowskiego mchu ná Jedlinie hrań, i Cyrkuł. A od tey Jedliny tąż drogą przez paſzenną Ziemię ku Ruczaiu *Jaſienowcu*, á w Ruczaiu *Jaſienowcu* Jedlina, ná Iedlinie hrań i Cyrkuł, á potym po wſzyſtkich znakach, w lewo tych znakow, i hrani, Ziemia, i laſy, i Sianożęci, i wſzelakie wſtępy Carskiego Wieliczeńſtwa Teropeckiego Uiezdu rożnych pomieſzczykow. A ná prawey ſtronie potym po tych znakach, i hraniach Ziemie, Laſy, i wſzelakie wſtępy Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego Uiezdu. A od tey Jedliny z znakami przez *Jaſienowiec* Ruczay czarnym laſem ná ſtarą miedzową Jamę, á w tey ſtarey jamie węgle, á tá iama odnowiona, i naſypana węglami, á w tey iamie dąb, na dębie hrań i Cyrkuł. Od tey Jamy, i od dębu z hraniem przez paſzennę Ziemię, Puſtoſze *Kokorewa* Teropeckiego Uiezdu, i poczynka *Szemetowa* Bielskiego Uiezdu. Na miedzy ſoſna, na niey hrań, i Cyrkuł. A od ſoſny z hraniem, czarnym laſem ku drodze co ieżdżą z Derewni Chotyni Teropeckiego Uiezdu na Puſtoſz *Szemetową* Bielskiego Uiezdu, ſoſna, a na ſośnie hrań i cyrkuł, przy drodze jama, a w niey kamienie. A po tych Uroczyszczach, i hraniach, na lewey ſtronie Ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa Teropeckiego Uiezdu, Derewnia Chotina Iwana, *Czachłokowa*, a po prawey ſtronie Ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego Uiezdu, Poczynka *Szemetowa.* A od ſoſny z hranią i od Jamy czarnym laſem między Puſtoszami Bezmennowa Teropeckiego Uiezdu, Hryhoria Kuszelowa, i między poczynką Szemetową Bielskiego Uiezdu ku Dębowi, a na Dębie hrań i cyrkuł.

kuł. Od dębu zaś proſto czarnym laſem między też Puſtosze między Puſtosze Bezmenowy Teropeckiego Uiezdu, a Bielskiego Uiezdu między Szemetową poczynką. Tam Jedlina, a na niey hrań, i cyrkuł. A od Jedliny z hraniem, czarnymże laſem między Puſtosze *Bitminowe* Teropeckiego Uiezdu, i między Puſtosze *Bedryna* Bielskiego Uiezdu, ku dębowi, a na dębie hrań i cyrkuł. A od tego dębu z hraniem czarnymże laſem przeſzedłſzy Puſtoſz Borku Bezmenową Teropeckiego Uiezdu, i Puſtoſz Bedryną Bielskiego Uiezdu, Jedlina, á ná niey hrań i cyrkuł. A od tey jedliny z hranią czarnymże laſem między Puſtoſzą Borku Teropeckiego Uiezdu, i między Puſtoſzą *Stepanowa poczynka* Bielskiego Uiezdu Oſina, á ná niey hrań, i cyrkuł. Po lewey ſtronie tych wſzyſtkich Uroczyſzcz i hrań ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa Teropeckiego Uiezdu, puſtoſz Bezmenowa Hryhora Kuſzelewa, á po praweyſtronie ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego Uiezdu. A od tego jasionu z hraniem, czarnymże laſem ku drodze, ktorą ieżdżą z Puſtoſzy Borku Teropeckiego Uiezdu, na puſtoſz Stepanow Poczynok Bielskiego Uiezdu. Tam ná drodze iama, á w iamie kamienie: á od iamy przez drogę czarnymże laſem, á w czarnym leſie jedlina, á ná niey hrań i cyrkuł. Od tey jedliny z hraniem czarnymże laſem między puſtoſze Borku Teropeckiego Uiezdu, i między puſtoſze Czerncowoy Bielskiego Uiezdu tam na dębie hrań, i cyrkuł. A od dębu z hraniem czarnymże laſem między puſtoſże Borku Teropeckiego Uiezdu, i między puſtoſze Czerncowoy Bielskiego Uiezdu: w czarnym leſie dąb, á na dębie hrań, i cyrkuł. Od tego dębu z hraniem tymże czarnym laſem do ruczaiu, ktory wyſzedł z czarnego laſu, i z błota, á w tym ruczaiu Oſina, á na Oſinie hrań, i cyrkuł. Od Oſiny z hranią ruczaiem wdoł do wiłowatey ſoſny, na ktorey hrań, i cyrkuł; ta zaś ſoſna ſtoi na ziemi Carskiego *W*ieliczeńſtwa, Teropeckiego Uiezdu, na lewey ſtronie ruczaiu; á od ruczaiu i

wiłowátey

wiłowatey ſoſny z hranią, tymże czarnym laſem, hradą miedzy tąż puſtoſzą Borku Teropeckiego Uiezdu, i między puſtoſzą Staryni Bielskiego Uiezdu ſoſna, á na niey hrań, i cyrkuł. Od tey ſoſny z hranią tymże czarnym laſem, hradą, do Spirydowskiego Mchu między tąż puſtoſzą Borku Teropeckiego Uiezdu, i między puſtoſzą Spirydową Bielskiego Uiezdu ku wiłowatey ſośnie, á na ſośnie hrań, i cyrkuł, blisko ktorey iama, á w tey iamie węgle. Po tych wſzyſtkich Uroczyſzczach i hraniach, na lewey ſtronie ziemia, laſy, i wſzelkie wſtępy Carskiego Wieliczeńſtwa Teropeckiego Uiezdu, puſtoſzy Borku Hryhora Kuſzelewa, á na prawey ſtronie ziemia, laſy, i wſzelkie wſtępy Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego Uiezdu, puſtoſzy Staryny, i puſtoſzy Spirydowskiey. Od wiłowatey ſoſny z hranią i od iamy, Spirydowskim Mchem w doł, na ktorym Mchu ſoſna, á ná niey hrań, i cyrkuł; á od tey ſoſny z hranią, tymże Spirydowskim Mchem wdoł między puſtoſze Borku Teropeckiego Uiezdu, i między puſtoſzy Jaſeno, Bielskiego Uiezdu, gdźie ſoſna, á ná niey hrań, i cyrkuł. Od tey ſoſny z hranią w lewo około teyże puſtoſzy Borku do hrady, na ktorey ſoſna, á na niey hrań i cyrkuł. Pod tąż ſoſną jama, w ktorey węgle, á od tey ſoſny z hranią i od iamy tąż hradą podle *Czyſtowo Mchu*, do rozwiłowatey ſoſny, na ktorey hrań, i cyrkuł. Od rozwiłowatey ſoſny z hranią, podle tegoż *Czyſtowo* mchu do oſiny, na ktorey hrań i cyrkuł. Po wſzyſtkich tych Uroczyſzczach i hraniach, na lewey ſtronie ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa Teropeckiego Uiezdu, Pomeſtia Hryhora Kuſzelewa, á w prawey ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego Uiezdu puſtoſzy Zelezowey. Od tey ſoſny z hranią i od Czyſtowo Mchu w bor przez ruczay, á w borze iama, á w iamie węgle, i na niey wyſypany kopiec. Na przeciw iamy jedlina, na ktorey hrań i cyrkuł, á od tey iamy z kopcem, i od jedliny z hranią podle ruczaiu, ruczaiem w doł w borze ſoſna, na ktorey hrań, i cyrkuł.

Ná le-

Na lewey ſtronie ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa Teropeckiego Uiezdu, puſtoſzy Borku Hryhora Kuſzelewa, á na prawey ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego Uiezdu, puſtoſzy Zelezowey. Od tey ſoſny z hranią do drogi, ktorą iadą na puſtoſz Borek, przy drodze na ſośnie hrań, i cyrkuł. Od tey ſoſny z hranią, i od drogi podle tegoż ruczaiu wdoł w borze na opaloney ſośnie hrań i cyrkuł, á od opaloney ſoſny z hranią poſzedł ruczay w bor, w ktorym ſoſna wiłowata, á ná niey hrań i cyrkuł. Naprzeciw wiłowatey ſoſny z hranią iama, á ná niey kopiec wyſypany; po lewey ſtronie ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa, Teropeckiego Uiezdu, puſtoſzy Borku Hryhora Kuſzelewa, á na prawey Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego Uiezdu, puſtoſzy *Zelezowey*. Od wiłowatey ſoſny z hranią, i od iamy w borze, na ſośnie hrań, i cyrkuł, á od tey ſoſny z hranią w tymże borze do ſoſny, á ná niey hrań i cyrkuł, od tey ſoſny z hranią do inſzey ſoſny, na ktorey hrań i cyrkuł, naprzeciw tey ſoſny iama, w niey węgle, i głowa kobyla, á na niey kopiec wyſypany. Od tey ſoſny z hranią, i od iamy z węglami, w tymże borze na ſośnie hrań, i cyrkuł. A przeiechawſzy drogą ktorą iadą z Derewni Symonichy Teropeckiego Uiezdu, do Derewni Jamiſzcze tegoż Uiezdu, przez puſtoſz Zelezowo Bielskiego Uiezdu. Po tych Uroczyſzczach na lewey ſtronie ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa Teropeckiego Uiezdu, Pomeſtie Hryhora Kuſzelewa, á na prawey ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego Uiezdu, puſtoſzy Zelezowey. Od tey ſoſny z hranią tymże borem do ruczaiu *Koczenka*, na ktorego brzegu ſoſna, á na niey hrań, i cyrkuł, á pod Soſną iama, á w niey węgle, i kopiec wyſypany. Od tey ſoſny z hranią i od iamy ruczaiem, Koczenkiem, w niz do Dzwiny rzeki. Na lewey ſtronie ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa Teropeckiego Uiezdu, puſtoſzy Borku Hryhora Kuſzelewa, á na prawey ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego Uiezdu puſtoſzy Zelezowey. U Dzwiny rze-

ki ná

ki na uściu ruczaiu Koczenka, na wale na dwu ſoſnach hrań, i cyrkuł, pod ſoſnami iama z węglami, á ná niey kopiec wyſypany. Od dwoch ſoſen z hraniami, i od iamy w prawo w wierzch Dzwiną rzeką. Na lewey ſtronie ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa Teropeckiego Uiezdu puſtoſzy Borku Hryhora Kuſzelewa, á na prawey ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego Uiezdu puſtoſzy Zelezowey. Niżey ruczaiu Koczenka Dzwiną rzeką w niz do brodu Kamienia; po obu ſtronach Dzwiny rzeki ziemia, laſy, ſianożęcie, i wſzelkie wſtępy Carskiego Wieliczeńſtwa Teropeckiego Uiezdu, á od uścia ruczaiu Koczenka Dzwiną rzeką w wierzch do puſtoſzy Zelezowey, i Szyſzymorowey Bielskiego Uiezdu; á od Teropeckiego Uiezdu do Olexeiewey ziemi Naſzczokina Derewni Jamiſzcza, na Granicy brzoza, na ktorey hrań i cyrkuł, pod brzozą iama z węglami, á ná niey kopiec wyſypany. Podle iamy Litewski znak: około trzech dębow powbiiane koły, chroſtem oplecione, i ziemią naſypane, á około nich brozda wykopana, á po Litewsku kopiec. A ktore poznie, i ſianne pokoſy po nad Dzwiną rzeką były Teropeckiego Uiezdu między puſtoſzą Zelezowy, i między puſtoſzą Szyſzymorowey Bielskiego Uiezdu Hryhora Kuſzelewa, poznia Platowicha, i poznia Jałowik Jakuba Maslenika, poznia Platowik Kuźmy Maslenika, poznia Owczynka Iwana Czohłokowa, poznia Małe łohi; te poznie i ſianne pokoſy w ziemi Bielskiego Uiezdu ſą Krolewskiego Wieliczeńſtwa, á Carskiego Wieliczeńſtwa poznie w ziemi Teropeckiego Uiezdu. Poznie zaś i ſianne pokoſy ktore ſą nad Dzwiną rzeką na Teropeckiey ſtronie rożnych Bielskich puſtoſzy Babirewskiey włości, poznia Lewaſzycha, poznia Botok, poznia Popycha, poznia Platowik, poznia Niwiſzcze, poznia Szewerdycha, poznia Stupina, i inne poznie ktore ſą za Dzwiną rzeką na Teropeckiey ſtronie od uścia ruczaia Koczenka do Olexieiowey ziemi Naſzczokina, Derewni Jamiſzcza do brzozy z hranią, i do iamy, i do Litewskiego kopca, ſą po

m † polo-

połowie Carskiego Wieliczeńſtwa, ku ſtronie Teropeckiego Uiezdu, i Krolewskiego Wieliczeńſtwa ku ſtronie Bielskiego Uiezdu. A od brzozy, i od iamy, i od kopca w wierzch Dzwiną rzeką, po obu ſtronach Dzwiny rzeki Teropecki Uiezd. A od Dzwiny rzeki, i od brzozy z hranią, i od iamy, i od kopca na prawo w gorę podle wału, na wale dąb, á na nim hrań i cyrkuł. Przeciw tego dęba na gorze iama, á w niey węgle i kopiec wyſypany: na lewey ſtronie ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa Teropeckiego Uiezdu Olexeiowa, pomeſtia Naſzczokina, Derewnia Jamiſzcza, á na prawą ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego Uiezdu puſtoſzy Szyſzymorowey. A od dęba z hranią i od iamy wałem borowym, á na węgle wału trzy ſoſny w iednym mieyſcu, á na iedney ſośnie hrań i cyrkuł. A od ſoſny z hranią węglaſtymże wałem borowym: na wale dwie ſoſny w iednym mieyſcu, á na iedney ſośnie hrań i cyrkuł. Po lewey ſtronie ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa, Teropecki Uiezd, Olexeiowoz, pomeſtia Naſzczokina, Derewnia Jamiſzcza; á po prawey ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielski Uiezd puſtoſz Szyſzymorowa, á od tych dwu ſoſen tymże borowym wałem: na wale ſoſna, na ſośnie hrań, i cyrkuł. A od tey ſoſny tymże borowym wałem na węgle wału ſoſna, na niey hrań i cyrkuł. A od tey ſoſny z hranią tymże wałem przeiechawſzy drogę, ktorą ieżdżą do Derewni Klin, Teropeckiego Uiezdu Hryhora Kuſzelewa: na mogiłach ſoſna á na ſośnie hrań i cyrkuł. A od ſoſny z hranią przez Kładbiſzcze, Mohilice, zſzedł wał podle Jaſienskiey drogi: na lewey ſtronie ſoſna, á na niey hrań i cyrkuł, naprzeciw ſoſny iama, á w niey węgle i kopiec wyſypany. Po tym znaku na lewey ſtronie ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa, Teropecki Uiezd Olexeia Naſzczokina Derewnia Jamiſzcza, á na prawey ſtronie od tego znaku ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa, Bielski Uiezd, puſtoſz Szyſzymorowa. A od ſoſny z hraniem i od iamy, Jaſieńską drogą ku błotu Medunickiemu, i ku

Morti-

Mortiſzczu w czarny las: na prawey ſtronie na ſośnie hrań, i cyrkuł, á ſoſna na Bielskiey ſtronie. A od ſoſny z hranią tąż Jaſieńską drogą w lewo, podle błota Mieduniskiego, iama, w niey węgle. Naprzeciw iamy na brzozie hrań i cyrkuł, á u iamy kopiec wyſypany: na lewey ſtronie ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa: błoto Medunik, i czarny las, Uiezd Teropecki, Olexeia Naſzczokina Derewnia Jamiſzcza; á na prawey ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa, Uiezd Bielski Puſtoſze Jaſeni, a od iamy i od brzozy z hraniem, i od ſtarego Horodyſzcza, i od Jasieńskiey drogi ná Miedunickie błoto, á ná nim Olcha, ná ktorey hrań i cyrkuł. Od Olchi z hraniem, ná Oſinie hrań i cyrkuł. A od Oſiny z hraniem, tymże Miedunickim błotem, ſtarym Horodyſzczem ku Oſinie, ná Oſinie hrań, á ta hrań między Puſtoſzą Jaſenim Bielskiego Uiezdu, i między Olexieiowem pomieſzkaniem Naſzczokina, Derewni Jamiſzcza Teropeckiego Uiezdu. A od tey Oſiny z hraniem wyſzedłſzy z Miednickiego błota między paſznią iedlina, ná iedlinie hrań i cyrkuł: ná lewey ſtronie Ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa Teropeckiego Viezdu Derewni Jamiſzcza Olexieia Naſzczokina, á ná prawey Ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego Uiezdu, puſtoſzy Jaſenia. A od iodły z hraniem, ſtarym Horodyſzczem, miedzą, ziemią paſzną proſto ku Jaſieńskiey, śrzedniey, zapolney drodze na ſtarą złamaną ſoſnę, á u ſoſny iama, á w niey kamienie. Od ſoſny złamaney, i od iamy paſzennemi ziemiami na ſuche dąbki, ku drugiey zapolney Jaſieńskiey drodze: przeſzedłſzy drogę wykopana iama, a w niey kamienie, potym Uroczyſzczem na lewey ſtronie ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa, Teropeckiego Uiezdu, Olexieia Naſzczokina, puſtoſzy Pawłowey; na prawey zaś ſtronie ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego Uiezdu, puſtoſzy Jaſieńskiey; lecz od zapaloney drogi, i od iamy, paſznymi gruntami w rog na czarny las, á na rogu w czarnym leſie na iedlinie hrań i cyrkuł; od tey zaś jedliny z hranią czarnym także

łaſem ku jedlinie, na ktorey hrań i cyrkuł: A od tey jedliny z hranią czarnym znowu laſem ku ſośnie, na ktorey hrań i cyrkuł; a od ſoſny z hranią czarnym także laſem ku jedlinie z hranią i cyrkułem. Potym Uroczyſzczem na lewey ſtronie ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa Teropeckiego Uiezdu, puſtoſzy Manwytowey Olexieia Naſzczokina, á na prawey ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa, Bielskiego Uiezdu, puſtoſzy Jaſieńskiey; od jodły zaś z hranią czarnym laſem aż do iodły także z hranią i cyrkułem, a od tey iodły z hranią i cyrkułem czarnym laſem do Łukaſzowego ruczaiu, gdźie przełaz, i rozdwoiona olcha z hranią i cyrkułem: á od Łukaſzowego ruczaiu i od olchy pomienioney czarnym błotem ku oſinie, na ktorey hrań i cyrkuł. Potym Uroczyſzczem na lewey ſtronie ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa, Teropeckiego Uiezdu, Derewni Hołowaczowey Opanaſa Korniłowa; á na prawey ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego Uiezdu puſtoſzy nazwaney Koziny, á od oſiny z hranią czarnym błotem na Łukaſzowski ruczay, kędy Mościſzcze, á z Mościſzcza na przełaz, poprzeczną drogą, między puſtoſzą nazwaną Muchinoy Bielskiego Uiezdu, i między puſtoſzą Pohołki Teropeckiego Uiezdu Hrehorego Kuſzelewa, gdźie iama, á w niey węgle; przeciw tey iamy, na iedlinie hrań i cyrkuł; od poprzeczney zaś drogi, i od iamy, i od jedliny z hranią, czarnym laſem i Łukaſzowskim ruczaiem, ku rzecce nazwaney Kropiwna, przy ktorey rzecce Olcha z hranią i cyrkułem; od tey zaś rzeczki Kropiwny, i od olchy z hranią, w gorze rzeczki Kropiwny, do uścia puſtey rzeczki, przy ktorey puſtey rzecce, na olſie hrań z cyrkułem. Potym uroczyſzczem ná lewey ſtronie Ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa Teropeckiego Uiezdu, puſtoſzy Pohołki Hrehorego Kuſzelewa, á na prawey Ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego Uiezdu puſtoſzy Muchinoy, á od uścia Puſtey rzeczki, i od Olchy z hranią, w gorę teyże rzeczki, ná ktorey brzegu iodła z hranią i cyrkułem; á od iodły

dły z hranią i cyrkułem, i od brzegu puſtey rzeczki, śrzodkiem puſtey rzeczki i ruczaiu trzcinami ku Poholskiemu mchowi, gdźie ná oſinie hrań i cyrkuł, a od oſiny z hranią Poholskim Mchem do Poholskiey drogi, ktorą ieżdżą z Teropeckiego Uiezdu z puſtoſzy Pohołki Hrehorego Kuſzelewa Bielskiego Uiezdu, na puſtoſz nazwaną Wereteia. Na tey zaś drodze ſą dwie ſoſny, każda z nich maiąca po hrani i po cyrkule. Potym uroczyſzczem na lewey ſtronie ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa Teropeckiego Uiezdu puſtoſzy Pohołki Hrehorego Kuſzelewa, á na prawey ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego Uiezdu puſtoſzy Wereteia. Lecz od dwoch wyżey wſpomnionych ſoſen z hraniami, i od drogi, tymże Poholskim mchem dołem, między puſtoſzą Pohołki Teropeckiego Uiezdu, i między puſtoſzą Ryſzkową Bielskiego Uiezdu do ſoſny, ná ktorey hrań i cyrkuł, á od ſoſny z hranią tymże ieſzcze Poholskim mchem między Derewnią Sawina Teropeckiego Viezdu Woyny Naſzczokina, i między puſtoſzą Ryſzkowo Bielskiego Viezdu także do ſoſny, ná ktorey hrań i cyrkuł: á od tey ſoſny z hranią, tymże Poholskim mchem wdoł, gdźie znowu ſoſna z hranią i cyrkułem, od ktorey ſoſny z hranią tymże Poholskim mchem w prawo ku ruczaiowi Lipickiemu, przy ktorym, ruczaiu ſoſna z hranią i cyrkułem, od tey záś ſoſny z hranią poszedł dukt ze mchu w czarny las, ku uyściu ruczaiu Lipickiego, ktory wpadł w Poholski mech przy rozdwoioney brzoźie, ná ktorey hrań i cyrkuł. Potym uroczyszczem, ná lewey ſtronie Ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa, Teropeckiego Viezdu puſtoszy Koszkińskiey, Woyny Naſzczokina: á na prawey Ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego Viezdu, puſtoszy Ryszkowey; á od rozdwoioney brzozy, i od uścia ruczaiu Lipickiego, wierzchem tegoż ruczaiu, między puſtoszą Koszkina Teropeckiego Uiezdu, i między ruczaiem Lipickim z prawey ſtrony; ná Bielskiey Ziemi iama, w ktorey

węgle, wgorę zaś tey iamy tymże ruczaiem postępuiąc iest sosna, ná ktorey hrań i cyrkuł, ná lewey stronie Ziemia Carskiego Wieliczeństwa Teropeckiego uiezdu pustoszy Zaykowey Hrehorego Kuszelewa, á na prawey Ziemia Krolewskiego Wieliczeństwa Bielskiego uiezdu pustoszy Ryszkowey. Lecz od tey iamy i od sosny z hranią tymże Lipickim ruczaiem, wgorę do paszni pustoszy Zaykowey Teropeckiego uiezdu Hryhorego Kuszelewa, gdźie ná iedlinie hrań i cyrkuł, od ktorey iedliny z hranią, tymże Lipickim ruczaiem wgorę, między pustoszą Zaykową Teropeckiego uiezdu, i między pustoszą Husewo, Bielskiego uiezdu, do dębu, ná ktorym hrań i cyrkuł, ten záś dąb z hranią stoi na lewey stronie Lipickiego ruczaiu ná Teropeckiey Ziemi; á od dębu z hranią i od Lipickiego ruczaiu ná lewo, ku drodze, ktorą ieżdżą z pustoszy Zaykowey Teropeckiego uiezdu, ná pustosz nazwaną Husewo Bielskiego uiezdu czarnym lasem ku iedlinie, ná ktorey hrań i cyrkuł. Przeciw tey iedliny z hranią niedaleko Zaykowey drogi iest iama w ktorey węgle. Od iedliny zaś wyżey pomienioney z hranią i od iamy, przez tęż samą Zaykowską drogę czarnym lasem, między pustoszą Zaykowo Teropeckiego uiezdu, i między pustoszą Husewo Bielskiego uiezdu, do iedliny, ná ktorey hrań i cyrkuł. Potym uroczyszczem, ná lewey stronie Ziemia Carskiego Wieliczeństwa Teropeckiego uiezdu, pustoszy Zaykowey, Hrehorego Kuszelewa, á na prawey Ziemia Krolewskiego Wieliczeństwa Bielskiego uiezdu, pustoszy Husewo. Lecz od pomienioney iodły z hranią, czarnym lasem między pustoszą Osipową Teropeckiego uiezdu Iwana Tarbeiewa, i między pustoszą Husewo Bielskiego uiezdu stoi iodła, ná ktorey hrań i cyrkuł; Od tey iodły z hranią między paszenną Ziemią Bielskiego uiezdu, i między siennemi pokosami Teropeckiego uiezdu Iwana Tarbeiewa do osiny, ná ktorey hrań i cyrkuł; od tey osiny z hranią między pustoszą Osipową Teropeckiego uiezdu, i między

i między puſtoszą Huſewo Bielskiego Uiezdu, do drugiey Oſiny z hranią i cyrkułem, á od oſiny z hranią między tymiż puſtoszami, Teropeckiego Uiezdu puſtoszy Oſipowey, i puſtoſzy Huſewo Bielskiego Uiezdu, ku obſzernieſzey drodze nazwaney Mozayka, gdźie iodła z hranią i cyrkułem; przeciw zaś tey iedlinie nà drugiey ſtronie pomienioney drogi mozayki iama, w ktorey węgle,. Potym uroczyszczem, ná lewey ſtronie Ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa Teropeckiego Uiezdu puſtoſzy Oſipowey Iwana Tarbeiewa, á ná prawey Ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego Uiezdu puſtoſzy Huſewo. Lecz od przerzeczoney iodły z hranią, i od Mozayki drogi, i od iamy proſto między paszennemi laſami ná błoto, kędy brzoza, ná ktorey hrań i cyrkuł; á od brzozy z hranią proſto czarnym laſem ku drodze, ktorą ieżdżywali z Teropeckiego uiezdu z puſtoſzy nazwaney Botynoy do puſtoſzy Klennik Bielskiego Uiezdu. Przy tey drodze trzy ſą Oſiny z iednego wychodzące korzenia, ná iedney z tych Oſin hrań, á ná drugiey cyrkuł: á od tych Oſin z hranią i cyrkułem, czarnym laſem, między puſtoszą Nekraſowo Iwanowey gory tegoż Teropeckiego Uiezdu, Iwana Jaſikowa, i między puſtoſzą Klennik Bielskiego Uiezdu, do iodły z hranią i cyrkułem, á od iodły z hranią i cyrkułem przez mech, między puſtoſzą Nebralowo Iwanowey gory tegoż Teropeckiego Uiezdu, i między puſtoſzą Klennik Bielskiego *U*iezdu, mimo oſinę z hranią i cyrkułem, od ktorey oſiny z hranią tymże czarnym laſem między też puſtoſze, to ieſt, Nebraſową Iwanowey gory Teropeckiego *U*iezdu, i puſtoſzą Klennik Bielskiego Uiezdu, na iodłę z hranią i cyrkułem; lecz od tey iodły z hranią także czarnym laſem między też puſtoſze do oſiny z hranią i cyrkułem; á potym uroczyſzczem i pohranią na lewey ſtronie ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa Teropeckiego *U*iezdu puſtoſzy Nebraſowey Iwanowey gory tegoż Iwana Jazikowa, á na prawey ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego Uiezdu puſtoſzy Klennik.

Lecz

Lecz od przerzeczoney ofiny z hranią czarnym lafem, i błotem ku iedlinie, na ktorey takoż hrań i cyrkuł, á od iedliny z hranią czarnym lafem do puftey rzeczki, na ktorey puftey rzeczki brzegu ftoi jedlina z hranią i cyrkułem; od ktorey iodły z hranią lewą ftroną puftey rzeczki na dwoiftą olchę takoż z hranią i cyrkułem; ta zaś olcha ftoi na lewey ftronie puftey rzeczki w Teropeckim uiezdzie. Potym uroczyfzczem na lewo ziemia, i lafy, i fianne pokofy, i wfzelakie wftępy Carskiego Wieliczeńftwa Teropeckiego uiezdu rożnych pomefzczykow, á na prawo ziemia Krolewskiego Wieliczeńftwa Bielskiego uiezdu; pufta zaś rzeczka przez połowę w Carskim Wieliczeńftwie z ftrony Teropeckiego uiezdu, á po połowie w Krolewskim Wieliczeńftwie z ftrony Bielskiego uiezdu. Lecz od pomienioney rozdwoioney Olchy z hranią, i od puftey rzeczki w lewo czarnym lafem Hołubcami, ku brzozie, na ktorey hrań i cyrkuł, od ktorey brzozy z hranią czarnym lafem takoż Hołubcami, i mchem Łuczynnikiem do drogi, ktora idźie z Teropeckiego uiezdu ku puftofzy Zaboria, na puftofz Dubrowkę Bielskiego uiezdu; á przefzedłfzy drogę ftoi brzoza z hranią i cyrkułem. Od tey zaś drogi i brzozy z hranią tymże lafem nazwanym Hołubcami, i mchem Łuczynnikiem, do iodły z hranią i cyrkułem. Potym uroczyfzczem, i pohranią na lewey ftronie ziemiá Carskiego Wieliczeńftwa Teropeckiego uiezdu, puftofzy Zaboria Woyny Nafzczokina: á na prawey ziemia Krolewskiego Wieliczeńftwa Bielskiego uiezdu puftofzy Dubrowka. Lecz od przerzeczoney iodły z hranią tymże lafem Hołubcami i mchem Łuczynnikiem ku ofinie, na ktorey hrań i cyrkuł, á od ofiny z hranią tymże lafem Hołubcami i mchem Łuczynnikiem ku fośnie z hranią i cyrkułem. A od fofny z hranią przefzedłfzy mech Łuczynnik, tymże lafem Hołubcami znowu ku fośnie, ná ktorey takoż hrań i cyrkuł. Lecz od tey fofny z hranią tymże lafem Hołubcami ku drodze, ktorą ieżdżą z puftofzy Hrydyni Teropeckiego uiezdu, ná puftofz Łubeńki Bielskie-

Bielskiego Uiezdu; przy tey zaś drodze iodła z hranią i cyrkułem, á ná lewey ſtronie Ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa Teropeckiego uiezdu puſtoſzy Hrydyni, Matuieia Jaźińkowa, ná prawey záś Ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego Uiezdu puſtoſzy Lubienki. Lecz od wſpomnioney iodły z hranią, przez drogę tymże laſem Hołubcami ku ſośnie, ná ktorey hrań i cyrkuł: á od ſoſny z hranią tymże znowu laſem Hołubcami między puſtoſz Bołtowo Teropeckiego uiezdu Sierhieia Korniłowa, i między puſtoſz Lubienki Bielskiego uiezdu, do iodły, ná ktorey hrań i cyrkuł; á od tey iodły z hranią tymże czarnym laſem Hołubcami między też puſtoſz Lubienki Bielskiego uiezdu, i między puſtoſz Stepanowo Teropeckiego uiezdu, Sierhieia Korniłowa, do iodły z hranią i cyrkułem, od ktorey iodły z hranią takoż czarnym laſem Hołubcami ku drodze, ktorą ieżdżywali z puſtoſzy Bołtowey Teropeckiego uiezdu w czarny las Hołubcy. U tey zaś drogi dwie ſą iodły z iednego wychodzące korzenia, z nich ná iedney hrań, á ná drugiey cyrkuł. Po tych poznakach i hraniach ná lewey ſtronie Ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa Teropeckiego uiezdu, puſtoſzy Bołtowey Sierhieia Korniłowa z bracią iego, á ná prawey po tychże poznakach Ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego Uiezdu, puſtoſzy Lubienki. Lecz od pomienionych dwoch iodeł z hranią i cyrkułem przez tęż ſamą drogę proſto laſem Hołubcami, między tąż puſtoſzą Bołtowo Teropeckiego Uiezdu, i między puſtoſzą Lubienką Bielskiego uiezdu ſtoi iodła z hranią i cyrkułem, od tey iodły z hranią tymże laſem Hołubcami znowu do iodły z hranią i cyrkułem, lecz i od tey iodły z hranią tymże znowu laſem Hołubcami ku drodze, ktorą ieżdżą z Teropeckiego uiezdu puſtoſzy Stepanowey, ná puſtoſz Lubienki Bielskiego uiezdu, á przy tey drodze iama kamieniami napełniona, ná drugiey zaś ſtronie drogi iodła z hranią i cyrkułem; lecz ná lewo Ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa Teropeckiego uiezdu, puſtoſzy

Bołtowey, i puſtoſzy Stepanowey, á na prawo Ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego uiezdu, puſtoſzy Lubińki. Od przerzeczoney záś iamy, i od iodły z hranią, i od drogi tymże laſem Hołubcami, między puſtoſzą Stepanowo Teropeckiego uiezdu, i między puſtoſzą Lubienki Bielskiego uiezdu ſtoi dąb, ná ktorym hrań i cyrkuł: á od dębu z hranią tymże ieſzcze laſem Hołubcami, między temiż puſtoſzami, to ieſt, Stepanowo Teropeckiego Uiezdu, i Lubienko Bielskiego Uiezdu znayduie ſię iodła z hranią i cyrkułem, á od tey iodły z hranią, tymże laſem Hołubcami ku ruczaiowi nazwanemu Wierchowie, ktory wyſzedł z laſu. Lecz między puſtoſzą Jwaſzkowo Teropeckiego Uiezdu, i między puſtoſzą Dułowy Bielskiego Uiezdu ieſt oſiná, ná ktorey hrań i cyrkuł, od tey oſiny z hranią, i od ruczaiu Werchowia, tymże ruczaiem wdoł ku drodze, ktorą ieżdżą z puſtoſzy Iwaſzkowey Teropeckiego Uiezdu ku puſtoſzy Dułowo Bielskiego Uiezdu; u tey záś drogi iama, w niey kamienie, lecz po drugiey ſtronie drogi iodła, ná ktorey hrań i cyrkuł: tá zaś tak iodła z hranią, iako i iama ná prawey ſtronie ruczaiu ná Bielskiey Ziemi, á po tych poznakach i pohraniach, ná lewey Ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa Teropeckiego Uiezdu puſtoſzy Stepanowey, i puſtoſzy Iwaſzkowey Teropczanina Sierhieia Korniłowa, á ná prawey ſtronie po tychże poznakach i pohraniach Ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego Uiezdu puſtoſzy Dułowey. Zaś od iamy, i od drogi, i od iodły z hranią tymże ruczaiem w doł między puſtoſz Iwaſzkowo Teropeckiego Uiezdu, i między puſtoſz Dułowo Bielskiego Uiezdu ku trzem Olchom z iednego korzenia wychodzącym: z nich ná iedney hrań, á ná drugiey cyrkuł; od tych zaś trzech olch z hranią i cyrkułem wdoł tymże ruczaiem do oſiny, ná ktorey takoż hrań i cyrkuł. Tak zaś te olchy, iako i oſina z hraniami, ną prawey ſtronie ruczaiu ná Bielskiey Ziemi. Potym od oſiny z hranią w doł tymże ruczaiem ku Ieziorkowi puſtemu, przy ktorym jeziorku

puſtym

puſtym ná Bielskiey Ziemi dąb z hranią i cyrkułem. Lecz to jeziorko przez połowę należy do Carskiego Wieliczeńſtwa, z ſtrony Teropeckiego uiezdu, á przez połowę do Krolewskiego Wieliczeńſtwa, z ſtrony Bielskiego uiezdu. Potym od dębu z hranią i od jeziorka puſtego ná bor, w ktorym borze ſoſna z hranią i cyrkułem, od tey zaś ſoſny z hranią tymże borem, także ku ſośnie rozdwoioney, ná ktorey hrań i cyrkuł, lecz od tey rozdwoioney ſoſny z hranią znowu tymże borem i czarnym laſem, ku rzecę Dźwinie, á z tamtąd ſtarą rubieżą ku Witowey iamie: przy rzecę Dźwinie, i przy ſtarey rubieży, i przy Witowey iamie ieſt poſtawiony słup iodłowy z hranią i cyrkułem, wedle ktorego słupa Witowey ſtarey iamy, wykopana iama nowa, naſypana węglami, á przy niey wyſypany kopiec; ná lewey ſtronie od Witowey ſtarey iamy, i od słupa z hranią, i od nowey iamy w doł ponad Dźwiną rzeką Sianne pokoſy, i wſzelkie wſtępy Carskiego Wieliczeńſtwa Teropeckiego uiezdu, Sierhieia Korpy Niłowa z bracią iego, á na prawey od ſtarey rubieży, od Witowey iamy, od słupa z hranią, i od nowey iamy, Ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego uiezdu. Lecz od ſtarey rubieży, i od Witowey iamy, i od słupa z hranią, i od nowey iamy wdoł Dźwiną rzeką, á przeiechawſzy tę rzekę, przez Zaharską Ziemię Bielskiego uiezdu, ku uściu ruczaiu Talca Bielskiego uiezdu, potym ku Zaharskiey rubieży. Pomieniona zaś rzeka Dźwina zacząwſzy od Witowey iamy, i od słupa z hranią, i od nowey iamy, dołem aż do ruczaiu Talca i Zaharskiey rubieży, ieſt po połowie w Carskim Wieliczeńſtwie, w ziemi Teropeckiego uiezdu, á po połowie Krolewskiego Wieliczeńſtwa ziemi Bielskiego uiezdu; niżey zaś Zacharskiey rubieży ruczaiu Talca, rzeka Dzwina, i wſzelkie wſtępy z obu ſtron rzeki Dzwiny, ſą Carskiego Wieliczeńſtwa ziemi Teropeckiego uiezdu. Przy Dźwinie rzece na Zacharskiey rubieży wykopana iama, w ktorey węgle, ta zaś iama z węglami na lewey ſtronie ruczaiu Talca, na Teropeckiey

ziemi. Potym od Dźwiny rzeki i od Zacharskiey rubieży, i od uścia ruczaiu Talca, i od iamy w gorę ruczaiem Talcą, do Moskiewskiey drogi, ktorą ieżdżą z Teropeczy do jeziora nazwanego Wołodimierowo. Przy tey zaś Moskiewskiey drodze na lewey ſtronie ruczaiu Talca, na Teropeckiey ziemi ieſt iama, w ktorey kamienie, á przy iamie słup ſoſnowy, na ktorym hrań, lecz przeciw iamy iodła z hranią i cyrkułem: gdźie po lewey ſtronie ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa Teropeckiego uiezdu puſtoſz Wawlidina Teropeczanina Iwana Afidowa, á na prawey ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego uiezdu Zacharskiey puſtoſzy. Lecz od Moskiewskiey drogi, i od iamy, i od słupa, i od iodły z hranią w gorę tymże ruczaiem Talcą w czarny las, kędy iodła z hranią i cyrkułem, á od tey iodły z hranią skończył ſię ruczay Talec w leſzczynie czarnego laſu, gdźie dąb z hranią i cyrkułem, od ktorego dębu z hranią tymże czarnym laſem i leſzczyną znowu ku dębowi, na ktorym takoż hrań i cyrkuł, á od tego dębu z hranią mchem i czarnym laſem na wygon, gdźie ſoſna z hranią i cyrkułem. Tu na lewey ſtronie ziemia przy tych znakach i hraniach Carskiego Wieliczeńſtwa Teropeckiego Uiezdu, puſtoſzy Rykowey Teropeczanina Juria Skorobohatoho, á ná práwey Ziemia po tychże poznakach i hraniach Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego Uiezdu puſtoſzy Zacharskiey. Od wſpomnioney potym ſoſny z hranią wyſzedłſzy z wygonu w czarny las ieſt jodła z hranią i cyrkułem, od ktorey jodły znowu czarnym laſem ku ſośnie, ná ktorey takoż hrań i cyrkuł, á od tey ſoſny z hránią tymże czarnym laſem do oſiny z hranią i cyrkułem, od ktorey oſiny z hranią czarnymże laſem znowu ku Oſinie, ná ktorey tákoż hrań i cyrkuł; lecz od tey oſiny z hranią czarnym takoż laſem do trzeciey oſiny z hranią i cyrkułem, od ktorey oſiny z hranią tymże ieſzcze czarnym laſem przez drogę, ktorą ieżdżą z Teropeckiego uiezdu z puſtoſzy Zettkowa Juria Skorobohatoho Bielskiego uiezdu, na Zacharskiey puſtoſzy;

u tey

u tey drogi ieſt iodła z hranią i cyrkułem, od ktorey drogi i iodły z hranią czarnym laſem w iedlinnik, gdźie na ſośnie hrań i cyrkuł. Od tey ſoſny z hranią czarnym laſem do oſiny, na ktorey hrań i cyrkuł. Od oſiny z hranią tymże czarnym laſem do drugiey oſiny, na ktorey hrań i cyrkuł. Po tych zaś uroczyſzczach, znakach i hraniach na lewey ſtronie ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa, Teropeckiego uiezdu, czarne laſy rożnych pomeſzczykow Lubuckiey włości, á na prawey ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa, Bielskiego uiezdu, Zacharskiey puſtoſzy; od pomienioney oſiny z hranią tymże czarnym laſem przeſzedłſzy drogę, ktorą iadą z puſtoſzy Bruchaczewy Teropeckiego uiezdu, do Zacharskiey puſtoſzy Bielskiego uiezdu, na iedlinie hrań i cyrkuł. Od iedliny z hranią czarnymże laſem na oſinie hrań i cyrkuł, á od oſiny z hranią pomienionym czarnym laſem, przeſzedłſzy nie daleko do drugiey drogi, ktorą iadą do laſu z Teropeckiego uiezdu, z puſtoſzy Bruchaczewskiey, do Zacharskiey puſtoſzy przez Berezuchi, gdźie na oſinie hrań i cyrkuł. Od tey oſiny z hranią przez Bruchaczowską drogę czarnym laſem przez mech, przy ktorym ſoſna, á na niey hrań i cyrkuł. Od ſoſny z hranią czarnym laſem i mchem do drugiey ſoſny, na ktorey hrań i cyrkuł. Od tey ſoſny z hranią mchem Demidowskim, przy tym mchu oſina, na ktorey hrań i cyrkuł. Od pomienioney oſiny z hránią tymże Demidowskim mchem do ſoſny, na ktorey hrań i cyrkuł, á od ſoſny z hranią, tymże Demidowskim mchem do drogi, ktorą ieżdżywali z Teropeckiego uiezdu i z Lubuckiey włości, do Zacharskich puſtoſzy Bielskiego uiezdu; przy drodze na ſośnie hrań i cyrkuł, Po tych zaś uroczyſzczach, znakach i hraniach na lewey ſtronie Ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa Teropeckiego uiezdu, Lubuckiey włości, á na prawey ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego uiezdu Zacharskiey puſtoſzy. Przeſzedłſzy drogę od ſoſny z hranią nad Demidowskim mchem do Niedźwiedźiego oſtrowu, na

brzozie hrań i cyrkuł; á od brzozy z hranią podle Demidowskiego mchu, w czarnym leſie na iedlinie hrań i cyrkuł. Od iedliny z hranią czarnym laſem, nie dochodząc rzeki Hruſtiny, na oſinie hrań i cyrkuł. Od oſiny z hranią czarnym laſem do rzeki Hruſtiny, á przeſzedłſzy rzekę Hruſtinę w czarnycm leſie ná brzegu, na rozdwoionym wiązie hrań; rzeka zaś Hruſtina wychodźi z Teropeckiego uiezdu, i płynie przez Zacharskie puſtoſzy Bielskiego uiezdu, á wpada w rzekę Dźwinę. Po tych uroczyſzczach, znakach i hraniach ná lewey ſtronie ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa Teropeckiego uiezdu, rożnych pomeſzczykow Lubuckiey włości, á na prawey ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego uiezdu Zacharskich puſtoſzy. Od rzeki Hruſtiny i od rozdwoionego wiązu z hranią czarnym laſem i mchem, przy ktorym ná rozdwoioney iedlinie hrań i cyrkuł. Od tey iedliny z hranią czarnym laſem i mchem do krzywego dębu, ná ktorym hrań i cyrkuł. Od krzywego dębu z hranią czarnym laſem ná widłowatym klonie hrań i cyrkuł, á od widłowatego klonu czarnym laſem i mchem, przy ktorym mchu ná oſinie hrań i cyrkuł. Od oſiny z hranią czarnym laſem i mchem do iedliny, ná ktorey hrań i cyrkuł; od tey iedliny do drugiey, ná ktorey hrań i cyrkuł. Od tey iedliny z hranią czarnym laſem i mchem, á przy mchu ná oſinie hrań i cyrkuł. Od oſiny z hranią czarnym laſem i mchem do iedliny, ná ktorey hrań i cyrkuł. Od iedliny z hranią czarnym laſem i mchem, przy ktorym ná iedlinie hrań i cyrkuł, a od tey iedliny z hranią czarnym także laſem do iedliny, na ktorey hrań i cyrkuł. Od tey iedliny z hranią pomienionym czarnym laſem do inſzey iedliny ná ktorey hrań i cyrkuł, od tey żaś iedliny z hranią przez drogę, ktorą iadą od rzeki Loſoſiny z Teropeckiego uiezdu, do puſtoſzy Pazuſzyno Teropeckiego takoż uiezdu Teropczanina Olexeia Zelenowo; á przeiechawſzy drogę, ná dębie hrań i cyrkuł, od tego zaś dębu czarnym laſem i mchem do oſiny, ná ktorey hrań i cyrkuł. Od oſiny z hranią

czarnym lasem do iedliny, ná ktorey hrań i cyrkuł. Przy teyże drodze, ktorą iadą od rzeki Łosośny do pustoszy Pazuszyno, przeszedłszy tę drogę wprawo małym ruczaiem w czarnym lesie ná osinie hrań, i cyrkuł. Potych zaś uroczyszczach, znakach i hraniach ná lewey stronie Ziemia Carskiego Wieliczeństwa Teropeckiego uiezdu Lubuckiey Włości rożnych Pomesczykow, a ná prawey Ziemia Krolewskiego Wieliczeństwa, Bielskiego uiezdu, Zacharskich pustoszy. Od osiny z hranią czarnym lasem i mchem przez drogę, ktorą iadą od rzeki Łosośny z Teropeckiego uiezdu, do pustoszy Pazuszyno, w Teropecki także uiezd, przy mchu ná iedlinie hrań i cyrkuł; od tey iedliny z hranią czarnym lasem i mchem do sosny, ná ktorey hrań i cyrkuł. Od sosny z hranią tymże czarnym lasem ná iedlinie hrań i cyrkuł, á od tey iedliny do osiny, ná ktorey hrań i cyrkuł. Od osiny z hranią czarnym lasem do dębu, ná ktorym hrań i cyrkuł, á od dębu z hranią czarnym lasem między pustoszę Pazuszyną Teropeckiego uiezdu Olexeia Zelenowa, i pustoszę Kuznecową Bielskiego uiezdu, Zacharskich pustoszy, w czarnym lesie dąb ná ktorym hrań i cyrkuł. Potych uroczyszczach, znakach i hraniach ná lewey stronie Ziemia Carskiego Wieliczeństwa Teropeckiego uiezdu Lubuckiey włości Pomeszczykow, á ná prawey Ziemia Krolewskiego Wieliczeństwa Bielskiego uiezdu Zaharskich pustoszy. Od dębu z hranią czarnymże lasem do iedliny, ná ktorey hrań i cyrkuł, od tey iedliny z hranią do dębu, á ná nim hrań i cyrkuł. Od dębu z hranią czarnym lasem do iedliny, ná ktorey hrań i cyrkuł; od tey iedliny do drogi, ktorą iadą z pustoszy Pazuszyney Teropeckiego uiezdu do pustoszy Kuznecowy Bielskiego uiezdu. Przy tey drodze ná iedlinie hrań i cyrkuł, á od tey iedliny z hranią czarnym lasem i mchem, przy Pazuszyney drodze, ná iedlinie hrań i cyrkuł. Od iedliny z hranią przez Pazuszyńską drogę, w czarnym także lesie iedlina, á ná niey hrań i cyrkuł, od tey iedliny

tymże

tymże czarnym laſem do inſzey iedliny, ná ktorey hrań i cyrkuł. Od tey iedliny z hranią czarnym laſem i mchem przez drogę, ktorą ieżdżą z Derewni Powaliſzyna Teropeckiego uiezdu, do puſtoſzy Pazuſzyno Teropeckiego także uiezdu, w czarnym leſie ná iedlinie hrań i cyrkuł. Od iedliny z hranią w prawo tymże czarnym laſem i mchem do oſiny, ná ktorey hrań i cyrkuł, od oſiny z hranią czarny laſem i mchem do iedliny, ná ktorey hrań i cyrkuł. Od tey iedliny czarnym laſem i mchem do inſzey iedliny, ná ktorey hrań i cyrkuł, z tąd tymże czarnym laſem i mchem do dębu, á ná nim hrań i cyrkuł. Od dębu z hranią czarnym laſem i mchem do oſiny, ná ktorey hrań i cyrkuł, od tey oſiny tymże czarnym laſem i mchem do drugiey oſiny, na ktorey hrań i cyrkuł. Od tey oſiny do dębu, á ná nim hrań i cyrkuł; od dębu zaś z hranią czarnym laſem i mchem na iedlinie hrań i cyrkuł, od tey iedliny tymże czarnym laſem i mchem przy mchu iedlina, ná niey hrań i cyrkuł. Od iedliny z hranią czarnym laſem przy mchu, u drogi, ktorą iadą z puſtoſzy Pazuſzyno Teropeckiego uiezdu, do puſtoſzy Sobolewo Bielſkiego uiezdu, w czarnym leſie iedlina, á ná niey hrań i cyrkuł. Od tey iedliny z hranią, drogą puſtoſzy Sobolewey Bielſkiego uiezdu, przy tey drodze wykopana iama, á w iamie kamienie; naprzeciw iamy ná prawey ſtronie drogi ná ſośnie hrań i cyrkuł. Po tych zaś uroczyſzczach, znakach, i hraniach ná lewey ſtronie Ziemia Carſkiego Wieliczeńſtwa Teropeckiego uiezdu, Lubuckiey włości rożnych Pomeſzczykow, a ná prawey Ziemia Krolewſkiego Wieliczeńſtwa Bielſkiego uiezdu Zacharſkich Puſtoſzy. Od iamy i ſoſny z hranią w prawo tymże czarnym laſem, ku puſtoſzy Sobolewey Bielſkiego uiezdu, do iedliny, ná ktorey hrań i cyrkuł, od tey iedliny z hranią ku teyże puſtoſzy Sobolewey w leſie wykopana iama, a w niey kamienie. Od iamy z kamieńmi ná paſzenney Ziemi puſtoſzy Sobolewey ná iedlinie hrań i cyrkuł, od tey iedliny proſto do puſtoſzy Sobolewey na paſzenney Ziemi

wyko-

wykopana iama, á w niey kamienie. Od tey iamy na paſzni teyże puſtoſzy Sobolewy znak Litewski: około brzozowego pnia obito kołami, chroſtem opleciono, ziemią nasypano, á w koło tego row wykopany, co po Polsku nazywa ſię kopiec. Od tego Litewskiego kopca w teyże puſtoſzy Sobolewey na paſzni wykopana iama, i w niey kamienie; podle tey iamy poſtawiony słup ſoſnowy, á na nim hrań i cyrkuł. Od iamy i od słupa z hranią do Moskiewskiey drogi, przy ktorey iama, á w niey kamienie, po drugiey zaś ſtronie Moskiewskiey drogi poſtawiony słup ſoſnowy, á na nim hrań i cyrkuł. Od iamy i słupa z hranią proſto do inſzey iamy kamieniami nasypaney, od tey iamy przez paſznię do laſu, á niedochodząc laſu iama z kamieniami. Od tey iamy do laſu, w ktorym na ſośnie hrań i cyrkuł, od ſoſny zaś ruczaiem do rzeki Dźwiny w niz, gdźie na brzegu tey rzeki iama wykopana, á w niey kamień wielki. Po tych wſzyſtkich uroczyſzczach, znakach, i hraniach na lewey ſtronie ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa, Teropeckiego uiezdu, do połowy puſtoſzy Sobolewey Olexeia Zelenoho, ktorą zamieniono na puſtoſz Judiną, i na poznią Samulichę; na prawey zaś ſtronie tych uroczyſzcz, znakow i hrani, ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa, Bielskiego uiezdu puſtoſzy Sobolewey, puſtoſzy Tudiney, i poźni Samulichy, ktore należały do Teropeckiego uiezdu pomeſtia Olexeia Zelenoho, á ta puſtoſz i poźnia uſtąpione ſą w zamianę do Bielskiego uiezdu, do połowy puſtoſzy Sobolewey Bielskiego uiezdu. Od iamy i ruczaiu, ktore ſą nad Dźwiną, i od puſtoſzy Sobolewey w niz Dźwiną do Witowey iamy, oba brzegi Krolewskiego Wieliczeńſtwa, Bielskiego uiezdu. Od tey iamy, ktora ieſt nad rzeką Dźwiną, i od ruczaiu, i puſtoſzy Sobolewey w wierzch Dźwiny do Rzewskiey rubieży, po ruczay Krutec po połowie Carskiego Wieliczeńſtwa do Teropeckiego uiezdu, á po połowie Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego uiezdu, po ten namieniony ruczay Krutec rubież z Bielskim i

 Rzewskim

Rzewskim uiezdem, á od ruczaia Krutca w wierzch ponad Dźwiną, po obu ſtronach Dźwiny Rzewski i Teropecki uiezd; między Rzewskim zas i Bielskim uiezdem, uczyniona rubież, od Dźwiny rzeki, od uścia ruczaiu Krutca pomienionym ruczaiem Krutcem w wierzch przeiechawſzy Dźwinę nad uściem ruczaiu Krutca na wale ſoſna, á na niey hrań i cyrkuł, naprzeciw ſoſny iama, w ktorey kamienie, á na wierzchu kopiec ſypany. Ruczaiem Krutcem w wierzch na lewey ſtronie ziemia z borem Carskiego Wieliczeńſtwa, á na prawey ziemia także z borem Krolewskiego Wieliczeńſtwa. Od ſoſny z hranią, i iamy do drogi, ktorą iadą z Dubny Teropeckiego uiezdu do rzeki Rożni Bielskiego uiezdu, á przeſzedłſzy drogę nad ruczaiem Krutcem iedlina, na ktorey hrań i cyrkuł. Od iedliny z hranią idąc ponad ruczaiem Krutcem w gorę, w wierzchu ruczaiu Krutca na ſośnie hrań i cyrkuł; á od wierzchu pomienionego ruczaiu i od ſoſny z hranią do czarnego laſu, gdźie na iedlinie hrań i cyrkuł. Od iedliny z hranią do mchu, przy ktorym ſoſna, á na niey hrań i cyrkuł, od tey ſoſny podle tegoż mchu druga ſoſna z hranią i cyrkułem, potym oſina, á na niey hrań i cyrkuł. Od oſiny z hranią przy mchu na widłowatey ſośnie hrań i cyrkuł, od tey ſoſny idąc ku czyſtemu mchu, ſoſna, á na niey hrań i cyrkuł. Po tych uroczyſzczach, znakach, i hraniach od ruczaiu Krutca aż po czyſty mech, na lewey ſtronie ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa Rzewskiego uiezdu, z borem, z czarnemi laſami i mchem, á na prawey ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego uiezdu, z czarnym także laſem. Od pomienioney ſoſny z hranią na czyſty mech, gdźie na widłowatey ſośnie hrań i cyrkuł, od tey ſoſny na tymże czyſtym mchu oſina z hranią i cyrkułem; od ſoſny z hranią zkończył ſię czyſty mech, za ktorym ſoſna, á na niey hrań i cyrkuł. Od tey ſoſny przeſzedłſzy rzeczkę Fediaiewkę, na brzegu tey rzeczki ſtoi iedlina, na ktorey hrań i cyrkuł; rzeczka zaś Fediaiewka idźie z Rzewskiego uiezdu w Bielski uiezd.

uiezd. Od tey rzeczki, i od iedliny z hranią ſoſna, á na niey hrań i cyrkuł; od tey ſoſny do drugiey, na ktorey hrań i cyrkuł; podle tey ſosny iama na cztery węgły, wewnątrz kamienie, á na wierzchu kopiec usypany. Po tych zaś uroczyſzczach, znakach, i hraniach na lewey ſtronie ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa Rzewskiego uiezdu, czarny las, á na prawey ziemia Krolewskego Wieliczeńſtwa Bielskiego uiezdu, czarny tekże las.

Od ſoſny z hranią, i od iamy w czarnym leſie na ſośnie hrań i cyrkuł, od tey ſoſny tymże czarnym laſem do drugiey ſoſny z hranią i cyrkułem; ztąd do błota, na ktorym ſoſna, á na niey hrań i cyrkuł. Od tey ſoſny do iedliny, na ktorey hrań i cyrkuł, ztąd do widłowatey iedliny z hranią i cyrkułem; od widłowatey iedliny na ſośnie hrań i cyrkuł, od tey ſoſny z hranią w czarnym leſie iedlina, á na niey hrań i cyrkuł. Od iedliny z hranią w tymże czarnym leſie ſoſna, na ktorey hrań i cyrkuł, z tąd do drugiey podobneyże, potym do trzeciey i czwartey w namienionym czarnym leſie. Od oſtatniey ſoſny z hranią iedlina, na ktorey hrań i cyrkuł. Po tych uroczyſzczach, znakach i hraniach na lewey ſtronie ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa, Rzewskiego uiezdu, czarny las, á na prawey Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego uiezdu, czarny takoż las.

Od iedliny z hranią do puſtoſzy rogowey Rzewskiego uiezdu, á niedochodząc tey puſtoſzy rogowey Rzewskiego uiezdu na iedlinie hrań i cyrkuł; od tey iedliny z hranią w puſtoſzy rogowey Rzewskiego uiezdu na wiąźie hrań i cyrkuł. Od wiązu z hranią między drogi, ktorędy iadą z rożnych mieyſc do Zukowa, i między puſtosz rogową Rzewskiego uiezdu, Rzewitina-Fedorową pomeſtia Maczechina na brzoźie hrań i cyrkuł, á naprzeciw brzozy iama z węglami, na ktorey kopiec usypany. Po tych uroczyſzczach, znakach i hraniach na lewey ſtronie ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa Rzewskiego uiezdu, pomeſtia Fedorowskiego Maczechina, puſtoszy rogowey, á na prawey ziemia Krolewskiego

Wieliczeńſtwa Bielskiego uiezdu puſtoſzy Czeczetino. Od brzozy z hranią i iamy przeszedłszy ruczaik na iedlinie hrań i cyrkuł, á od iedliny z hranią, idąc ku rzecce Neteśmie, druga iedlina z hranią i cyrkułem, potym do rzeczki Neteśmy mchem podle czarnego laſu. Ta rezeczka Neteśma z Bielskiego uiezdu płynie w Rzewski uiezd; tę rzeczkę przeszedłszy idąc ku puſtoszy Charytanowey Rzewskiego uiezdu, nie dochodząc tey puſtoszy ná iedlinie hrań i cyrkuł; puſtosz zaś Charytanowa Rzewskiego uiezdu ieſt nad brzegiem rzeczki Neteśmy. Po tych uroczyszczach, znakach, i hraniach na lewey ſtronie ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa Rzewskiego uiezdu, puſtoszy Charytanowey Fedorowskiego Pomeſtia Maczechina, á na prawey ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego uiezdu, czarny las.

Od iedliny z hranią przeſzedłſzy puſtoſz Charytanową Rzewskiego uiezdu, ná prawey ſtronie rzeczki Neteśmy ná iedlinie hrań i cyrkuł, od tey iedliny do widłowatey brzozy, ná ktorey hrań i cyrkuł, á podle niey iama z kamieniami, á ná wierzchu kopiec. Od widłowatey brzozy z hranią i od iamy, ná iedlinie hrań i cyrkuł, od tey iedliny, do drugiey także z hranią i cyrkułem, z tąd do oſiny, ná ktorey hrań i cyrkuł. Po tych uroczyſzczach, znakach, i hraniach ná lewey ſtronie Ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa, Rzewskiego uiezdu, czarny las, á na prawey ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego uiezdu, czarny także las. Od oſiny z hranią do iedliny, ná ktorey hrań i cyrkuł, od tey iedliny przeſzedłſzy ruczay druga iedlina z hranią i cyrkułem, z tąd do widłowatego dębu, ná ktorym hrań i cyrkuł. Od widłowatego dębu do drugiego takoż widłowatego z hranią i cyrkułem, z tąd do trzeciego dębu, ná ktorym hrań i cyrkuł. Od tego dębu do potroynych iedlin, te zaś iedliny wychodzą z iednego pnia, ná iedney z nich hrań, ná drugiey cyrkuł. Od trzech pomienionych iedlin, iedlina z hranią i cyrkułem, potym do inſzey iedliny, ná ktorey także

że hrań i cyrkuł, potym do brzozy z hranią i cyrkułem, z tąd do osiny, ná ktorey hrań i cyrkuł. Od osiny z hranią do iedliny, ná ktorey hrań i cyrkuł, z tąd do drugiey, trzeciey, czwartey, piątey, szostey i siodmey podobneyże z hranią i cyrkułem iedliny; od tey ostatniey iedliny, przeszedłszy ruczay, ná iedlinie hrań i cyrkuł, od iedliny z hranią i od ruczaiu iedlina, á na niey hrań i cyrkuł, od tey iedliny do widłowatey iedliny także z hranią i cyrkułem. Od widłowatey iedliny z hranią, ná brzegu rzeczki Pochotińki ná dębie hrań i cyrkuł, rzeczka zaś Pochotińka wychodźi z Bielskiego uiezdu, á płynie w Rzewski uiezd. Od dębu z hranią przeszedłszy rzeczkę Pochotinkę, ná brzegu tey rzeczki ná osinie hrań i cyrkuł, od tey osiny do widłowatego dębu, ná ktorym hrań i cyrkuł. Po tych wszystkich uroczyszczach, znakach i hraniach, ná lewey stronie ziemia Carskiego Wieliczeństwa Rzewskiego uiezdu, mech i czarny las, á ná prawey Ziemia Krolewskiego Wieliczeństwa Bielskiego uiezdu czarny takoż las. Od widłowatego dębu z hranią ná brzożie hrań i cyrkuł, od brzozy z hranią iedlina, á ná niey hrań i cyrkuł, po tey idą trzy iedliny z hranią i cyrkułem, po ktorych osina, ná ktorey hrań i cyrkuł. Od osiny z hranią, do drugiey osiny z hranią i cyrkułem od tey osiny do iedliny, á na niey hrań i cyrkuł, od iedliny ná widłowatey sośnie hrań i cyrkuł. Od widłowatey sosny z hranią w czarnym lesie na iedlinie hrań i cyrkuł, od tey iedliny między owczyną niwą Newskiego uiezdu, i między Pustoszą Baszewą Bielskiego uiezdu, na sośnie hrań i cyrkuł, od tey sosny na osinie hrań i cyrkuł. Od osiny z hranią iedlina, ná ktorey hrań i cyrkuł, od tey iedliny ná widłowatym dębie hrań i cyrkuł, od widłowatego dębu z hranią, do osiny z hranią i cyrkułem, od tey osiny ku rzece czarney, ná ktorey brzegu na iedlinie hrań i cyrkuł. Po tych zaś wszystkich uroczyszczach, znakach i hraniach na lewey stronie ziemia Carskiego Wieliczeństwa, Rzewskiego uiezdu, czarny las, a na prawey ziemia Krolewskiego Wieliczeń-

ſtwa Bielskiego uiezdu, czarny także las. W tych czarnych laſach, iak ſię wyżey ciągnie duktowa miedza, iam nie można było kopać, ponieważ błota wielkie i mchy, przytym też u rzeki czarney ſtał ſię ſpor o ziemię; z ſtrony Carskiego Wieliczeńſtwa ludźie ſtarzy pokazywali miedzę od rzeczki czarney, czarnym laſem do ruczaiu Mikityńskiego, od tego ruczaiu przez rzekę Zukopę do więkſzey gonney Teropeckiey drogi, ktorą ieżdżą przez Tudmę rzekę ku brodowi, ku rzece Tudmie; z ſtrony zaś Krolewskiego Wieliczeńſtwa ſtarzy ludźie pokazywali miedzę od pomienioney rzeczki czarney, czarnym takoż laſem, do ruczaiu Poczaiewskiego, i do rzeki Zukopy, á tą rzeką w niz do rzeki Tudmy, rzeką zaś Tudmą w wierzch do brodu, do pomienioney gonney drogi, ktorą iadą przez Tudmę rzekę, i była ſprzeczka między Sędźiami i ſtaremi ludźmi o piętnaśćie puſtoſzy, o puſtoſz Manuyłową z innemi puſtoſzami. Tę zaś ſporną ziemię od rzeki czarney po brod rzeki Tudmy, Krolewskiego Wieliczeńſtwa ſtary człek Bielskiego uiezdu Chrześcianin Jermołka Michayłow, wykonawſzy przyſięgę przez pocałowanie Krzyża, obwodźił z obrazem według Ziemiańskiego zwyczaiu; potym uczyniono ograniczenie tey ſporney ziemi: od rzeczki czarney, przeszedłszy tę rzeczkę na ſośnie hrań i cyrkuł, od tey ſoſny z hranią w czarnym leſie iedlina, á na niey hrań i cyrkuł, od iedliny z hranią czarnym także laſem do drugiey iedliny z hranią i cyrkułem, od tey ſoſny tymże czarnym laſem do dębu, ná ktorym hrań i cyrkuł. Od dębu z hranią do oſiny, a na niey hrań i cyrkuł, od oſiny do iedliny, od iedliny do drugiey iedliny z hranią także i cyrkułem, od tey iedliny pomienionym czarnym laſem do trzeciey podobney, a od tey przez ruczay do oſiny, ná ktorey hrań i cyrkuł. Od tey oſiny do drugiey inszey w tymże czarnym leſie z hranią i cyrkułem, od oſiny z hranią do iedliiny, na ktorey hrań i cyrkuł, z tąd tymże czarnym laſem w wierzch ruczaiu Poczaiewskiego, gdźie na iedlinie hrań i cyrkuł. Po tych wszyſtkich

znakach,

znakach, uroczyszczach i hraniach od rzeczki czarney na lewey ſtronie ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa Rzewskiego uiezdu, czarny las, a na prawey ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego uiezdu, czarny także lás. Od wierzchu ruczaiu Poczaiewskiego, i od iedliny z hranią ruczaiem Poczaiewskim w niz, na iedlinie hrań i cyrkuł, a tá iedlina z hranią ſtoi ná prawey ſtronie ruczaiu Poczaiewskiego, ná Bielskim gruncie. Od tey iedliny tymże ruczaiem Poczaiewskim w niz do inney iedliny z hranią i cyrkułem, ktora ſtoi na lewey ſtronie Poczaiewskiego ruczaiu, ná Rzewskiey ziemi. Od tey iedliny z hranią, tymże ruczaiem Poczaiewskim w niz do drogi, ktorą iadą z Derewni Luhow Rzewskiego uiezdu do Ziukopskich iam, Bielskiego uiezdu. Przy drodze ná iedlinie hrań i cyrkuł, a iedlina ſtoi na lewey ſtronie Poczaiewskiego ruczaiu na Rzewskim gruncie, na drugiey zaś ſtronie tego ruczaiu przy drodze iama z kamieniami. Od tey iedliny z hranią, od iamy i od drogi tymże Poczaiewskim ruczaiem w niz do rzeki Zukopy, na brzegu ktorey nad uściem ruczaiu Poczaiewskiego Litewski kopiec: około krzaku powbiiane koły, chroſtem oplecione, i ziemią naſypane, a w koło row wykopany. Po tych znakach, uroczyſzczach, i hraniach w niz ruczaiem Poczaiewskim do rzeki Zukopy, na lewey ſtronie ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa Rzewskiego uiezdu, a na prawey ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa puſtoſze, laſy, i wſzelakie wſtępy Bielskiego uiezdu. Od uścia ruczaiu Poczaiewskiego, i od Litewskiego kopca w niz rzeką Zukopą do uścia rzeki Tudmy, na lewey ſtronie po rzekę Zukopę w niz, ziemia, puſtoſze, i laſy Carskiego Wieliczeńſtwa Rzewskiego uiezdu rożnych pomeſzczykow, a na prawey po rzekę Zukopę w niz, aż do uścia rzeki Tudmy puſtoſze, laſy, i ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego uiezdu, rzeka zaś Zukopa od uścia ruczaiu Poczaiewskiego w niz do uścia rzeki Tudmy ieſt po połowie Carskiego Wieliczeńſtwa, ná ſtronie Rzewskiego uiezdu, i Krolewskiego Wieliczeńſtwa ná ſtronie

Bielskie-

Bielskiego uiezdu. Taż rzeka Zukopa w niz od uścia rzeki Tudmy, i po obu ſtronach tey rzeki Zukopy ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa, Rzewskiego uiezdu, na uściu zaś rzeki Tudmy, na brzegu rzeki Zukopy na prawey uiezdu ſtronie obu rzek, na Bielskiey ziemi Litewski kopiec: około iedliny obito kołami, chroſtem opleciono, ziemią naſypano, a w koło rowem okopano. Od uścia rzeki Tudmy, i od kopca rzeką Tudmą w wierzch przez dwa jeżiorka Hłuckich, do więkſzey Teropeckiey gonney drogi, ktorą ieżdżą z Zukopskich dołow Bielskiego uiezdu, do Preczyſtoy na Wyſokie Rzewskiego uiezdu, do brodu rzeki Tudmy, a Tudmę w brod przeiechawſzy, na lewey ſtronie gonney drogi na Rzewskiey ziemi iama z węglami, po drugiey zaś ſtronie gonney drogi Litewski kopiec, tym ſpoſobem co i wyżey, podle ktorego kopca na iedlinie hrań. Od uścia rzeki Tudmy i od kopca rzeką Tudmą w wierzch, do więkſzey Teropeckiey gonney drogi, a z tąd do brodu, iamy z węglami, do Litewskiego kopca i iedliny z hranią, na lewey ſtronie ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa, puſtoſze, laſy, i wſzelkie wſtępy Rzewskiego uiezdu, a na prawey ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa, puſtoſzy, laſy i wſzelkie wſtępy Bielskiego uiezdu, rzeka zaś Tudma od Zukopy rzeki z jeżiorkami, przez ktorych śrzodek przechodźi Tudma, w wierzch po więkſzą gonną drogę do brodu, iamy, do Litewskiego kopca i iedliny z hranią, ieſt po połowie Carskiego Wieliczeńſtwa do Rzewskiego uiezdu; a po połowie Krolewskiego Wieliczeńſtwa do Bielskiego uiezdu. Od brodu rzeki Tudmy, od iamy, kopca, i od iedliny z hranią, więkſzą Teropecką gonną drogą, ku Preczyſtey Wyſokiey, przy drodze na iedlinie hrań i cyrkuł, od iedliny z hranią przy teyże drodze na oſinie hrań i cyrkuł, od oſiny z hranią iedlina, po niey druga z hranią i cyrkułem przy teyże drodze. Od tey iedliny przy wyżey pomienioney drodze nad ruczaiem iama z kamieniami. Po tych uroczyſzczach, znakach, i hraniach na lewey ſtronie ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa

ſtwa Rzewskiego uiezdu, czarny las, i puſtoſz Boranowo Ofonaſowa, pomeſtie Jelczaninowo, á na prawey ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego uiezdu.

Od iamy i od większey gonney drogi w lewo ruczaiem w niz, do uścia Białego ruczaiu, ktory ieſt między Wyſokim Preczyſtey Rzewskiego uiezdu, i między puſtoſzą Pawłowey gory Bielskiego uiezdu, á na uściu białego ruczaiu kopiec Litewski: około olchy wbite koły, chroſtem oplecione i ziemią naſypane. Od uścia białego ruczaiu, i od kopca, białym ruczaiem w wierzch do puſtoſzy Pawłowey gory Bielskiego uiezdu, i do Preczyſtey Wyſokiego Rzewskiego uiezdu. W puſtoſzy Pawłowey gory na brzegu białego ruczaiu iama z kamieniami, od iamy tymże ruczaiem białym w wierzch, nad ruczaiem iedlina, á na niey hrań i cyrkuł, od tey iedliny, do drugiey nad tymże ruczaiem, ztąd w wierzch białego ruczaiu, gdźie na iedlinie hrań i cyrkuł, od wierzchu białego ruczaiu i od iedliny z hranią, do większey gonney Teropeckiey drogi, przy ktorey na iedlinie hrań i cyrkuł. Na lewey ſtronie po tych uroczyſzczach, znakach i hraniach ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa Rzewskiego uiezdu, puſtoſz Przeczyſtey Boga Rodźice na Wyſokim z innemi puſtoſzami, á na prawey ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego uiezdu puſtoſz Pawłowa gora, z innemi Puſtoſzami. Od iedliny z hranią w lewo większą Teropecką gonną drogą do dębu, na ktorym hrań i cyrkuł, od dębu z hranią przy teyże gonney drodze iedlina, á na niey hrań i cyrkuł, od tey iedliny do drugiey inſzey z hranią także i cyrkułem, dąb zaś i iedliny ſtoią na lewey ſtronie drogi na Rzewskim gruncie. Od tey iedliny z hranią tąż większą gonną drogą do rzeki Noſzny, nad ktorą Litewski kopiec: około iedliny obito kołami tymże ſpoſobem co i wyżey. Po tych uroczyſzczach, znakach i hraniach na lewey ſtronie ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa, Rzewskiego uiezdu czarny las, á na prawey ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego uiezdu, także czarny las. Od większey Teropec-

kiey gonney drogi, i od kopca w prawo, rzeką Noſzną wniz, między puſtoſze Holnewo, Rzewskiego uiezdu, i Borakowo Bielskiego uiezdu do brodu, ktorym przeieżdżaią rzekę Noſznę, i do uścia ruczaiu, ktory wychodźi z Rzewskiego uiezdu. U rzeki Noſzny na lewey ſtronie na uściu ruczaiu iama, á w niey węgle, podle iamy na iedlinie hrań i cyrkuł. Na teyże lewey ſtronie rzeki Noſzny ziemia, laſy i wſzelkie wſtępy Carskiego Wieliczeńſtwa, Rzewskiego uiezdu, puſtoſz Holnewo Jakuba Daſzkowa, á na prawey ſtronie rzeki Noſzny ziemia, laſy i wſzelkie wſtępy Krolewskiego Wieliczeńſtwa, Bielskiego uiezdu, puſtoſz Borakowo, á rzeka Noſzna od większey gonney drogi i od Litewskiego kopca w niz do brodu, i do uścia ruczaiu, tudzieſz do iamy i do iedliny z hranią, ieſt po połowie Carskiego Wieliczeńſtwa do Rzewskiego uiezdu, á po połowie Krolewskiego Wieliczeńſtwa do Bielksiego uiezdu. Od brodu, ktory idzie przez rzekę Noſznę, od uścia raczaiu, iamy i od iedliny z hranią w czarnym leśie ná oſinie hrań i cyrkuł, od oſiny z hranią do iedliny z hranią i cyrkułem, od tey do drugiey inſzey w tymże leſie, z tąd do dębu, ná ktorym hrań i cyrkuł, od tego dębu do drugiego i trzeciego, zkąd do oſiny z hranią i cyrkułem. Od oſiny z hranią w czarnym tákoż leſie ná dębie hrań i cyrkuł, od dębu do oſiny, od tey oſiny do inſzego znowu dębu, od tego dębu do iedliny, ná ktorey hrań i cyrkuł, od tey iedliny idźie ośm podobnych z hranią i cyrkułem iedlin. Po tych zaś Uroczyſzczach, znakach i hraniach ná lewey ſtronie ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa, Rzewskiego uiezdu czarny las, á ná prawey ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa, Bielskiego uiezdu, czarny tákoż las. Od oſtatniey z wyżey námienionych ośmiu jedlin, w czarnym leśie ná oſinie hrań i cyrkuł, od oſiny z hranią tymże laſem do iedliny, od tey do inſzey oſiny z hranią i cyrkułem. Od tey oſiny do Staroruskiey wielkiey drogi, przy ktorey ná iedlinie hrań, i cyrkuł. Po tych zaś uroczyſzczach, znakach i hraniach ná lewey ſtronie ziemia Carskiego Wieliczeń-

ſtwa

ſtwa Rzewskiego uiezdu Puſtoſz Bobrowo, Puſtoſz Sunidowo i czarny las, á ná prawey ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego uiezdu, czarny tákże las.

Od iedliny z hranią tąż Staroruską drogą, przy ktorey ná iedlinie hrań i cyrkuł, od iedliny z hranią do inſzych pięciu iedlin z hranią takoż i cyrkułem; á po tych hraniach ná lewey ſtronie ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa, Rzewskiego uiezdu, Puſtoſz Mohilica, á ná prawey Ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa, Bielskiego uiezdu czarny las. Od piątey iedliny z hranią tąż Staroruską drogą idą inſze cztery iedliny, z ktorych ná każdey hrań i cyrkuł; od oſtatniey iedliny tąż Staroruską drogą przez mech do inney iedliny, á ná niey hrań i cyrkuł, od tey iedliny tąż ſamą drogą przez drugi mech ná oſinie hrań i cyrkuł, od oſiny z hranią tąż drogą do puſtoſzy małych Moſzkow, Bielskiego uiezdu, tu przy drodze ná lewey ſtronie ná iedlinie hrań i cyrkuł, ná drugiey zaś ſtronie drogi oſina, á niey hrań i cyrkuł. Po tych uroczyſzczach i hraniach ná lewey ſtronie ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa, Rzewskiego uiezdu, czarny las, á ná prawey ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa, Bielskiego uiezdu, czarny także las. Od jedliny i oſiny z hraniami, i od wielkiey Staroruskiey drogi w lewo, ná błocie oſina, á ná niey hrań i cyrkuł, od oſiny z hránią ná tymże błocie ná ſośnie hrań i cyrkuł. Od oſiny z hranią przez mech, ktory ieſt około puſtoſzy Małych Moſzkow, Bielskiego uiezdu, ná ſośnie także hrań i cyrkuł, od tey ſoſny w czarnym leſie ná oſinie hrań i cyrkuł, á od tey oſiny z hranią tymże czarnym laſem do czterech innych oſin z hraniami i cyrkułami; á po tych uroczyſzczach i hraniach ná lewey ſtronie ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa, Bielskiego uiezdu czarny las, á ná prawey ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa, Bielskiego uiezdu, puſtoſz Małe Moſzki, i puſtoſz Wielkie Moſzki. Od oſtátniey oſiny ze czterech námienionych, czarnym laſem przez wielką drogę ſtaroruską, do drogi, ktorą iadą z Puſtoſzy Boryſowiczowey Bielskiego Uiezdu, ku rzece Tudzie, i ku rzecce Mochowey,

wey, ktora wychodzi z czarnego laſu. Przy drodze ná brzegu rzeczki Mochowey na iedlinie hrań i cyrkuł, od drogi i od iedliny z hranią w prawo, rzeczką Mochową wniz do rzeki Tudy, na ktorey brzegu na uściu rzeczki Mochowey po lewey ſtronie iama z węglami, na drugiey zaś ſtronie pomienioney rzeczki Mochowey nad uściem kopiec Litewski: około olchy obito kołami i chroſtem opleciono tymże co i wyżey ſpoſobem. Po tych znakach, uroczyſzczach i hraniach na lewey ſtronie Ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa Rzewskiego uiezdu czarny las, a na prawey ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa, Bielskiego uiezdu puſtoſz Boryſowicze małe, puſtoſz Boryſowicze więkſze i czarne laſy. Od uścia rzeczki mochowey, od iamy z węglami i od Litewskiego kopca, wniz Tudą, do uścia rzeczki Noczney, a na uściu rzeczki Noczney na brzegu rzeki Tudy, po lewey ſtronie rzeczki Noczney, na Rzewskim gruncie iama z węglami, na drugiey zaś ſtronie, nad brzegiem teyże rzeczki Noczney, na Bielskiey ziemi Litewski kopiec: około iedliny obito Kołami tak, iako i wyżey. Od uścia rzeczki Noczney, od iamy z węglami i od Litewskiego kopca w prawo, w wierzch rzeczki Noczney do uścia rzeczki Mikulichy, gdzie na prawey ſtronie, na gruncie Bielskim na iedlinie hrań i cyrkuł. Od iedliny z hranią i od uścia rzeczki Mikulichy, rzeczką Mikulichą w wierzch do drugiey iedliny z hranią i cyrkułem. Na lewey ſtronie rzeki Tudy, i rzeczek Noczney i Mikulichy, po tych uroczyſzczach, znakach i hraniach ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa, Rzewskiego uiezdu, puſtoſze i czarne laſy, á na prawey ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa, Bielskiego uiezdu, puſtoſze takoż i czarne laſy; á rzeczka Mochowa od drogi, ktorą iadą z puſtoſzy Boryſowiczowey Bielskiego uiezdu, i od iedliny z hranią do rzeki Tudy w niz podobnym ſpoſobem i rzeká Tuda, od uścia rzeczki Mochowey wniz do uścia rzeczki Noczny, tudzieſz i rzeczka Noczna od rzeki Tudy w wierzch do uścia rzeczki Mikulichy,

łichy, i rzeczka Mikulicha, od rzeczki Noczney w wierzch do iedliny z hranią, ſą po połowie Carskiego Wieliczeńſtwa do Rzewskiego uiezdu, á po połowie Krolewskiego Wieliczeńſtwa do Bielskiego uiezdu, á rzeká Tuda, od uścia rzeczki Noczney wniz po obu ſtronach, z ziemią, laſami i wſzelkiemi wſtępami Carskiego Wieliczeńſtwa do Rzewskiego uiezdu. Od rzeczki Mikulichy i od iedliny z hranią w prawo, w czarnym leſie na oſinie hrań i cyrkuł, od oſiny do iedliny, od iedliny tymże czarnym laſem do drugiey iedliny, na ktorey hrań i cyrkuł. Od tey iedliny czarnym takoż laſem do wielkiey drogi Mozayki, przy ktorey na iedlinie hrań i cyrkuł, od wielkiey drogi Mozayki i od iedliny z hranią tymże czarnym laſem do dwu innych iedlin z hraniami i cyrkułami, od ktorych w tymże czarnym leſie na mchu trzecia iedlina, á za nią na tymże ſamym mchu czwarta z hraniami i cyrkułem. Ztąd w wierzch rzeczki Witki, gdźie na błocie na iedlinie hrań i cyrkuł. Po tych uroczyſzczach i hraniach na lewey ſtronie ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa, Rzewskiego uiezdu, czarny las, á na prawey ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego uiezdu, czarny także las. Od iedliny z hranią, od błota i od wierzchu rzeczki Witki w lewo, rzeczką Witką wniz do rzeki Berezy; na lewey ſtronie rzeczką Witką wniz aż do rzeki Berezy, ziemia, puſtoſze, laſy i wſzelkie wſtępy Carskiego Wieliczeńſtwa, Rzewskiego uiezdu, á na prawey, Krolewskiego Wieliczeńſtwa, Bielskiego uiezdu, rzeczka zaś Witka aż do rzeki Berezy ieſt po połowie Carskiego Wieliczeńſtwa, do Rzewskiego uiezdu, á po połowie Krolewskiego Wieliczeńſtwa, do Bielskiego uiezdu. Na uściu rzeczki Witki na brzegu Berezy iama z węglami, á na drugiey ſtronie teyże rzeczki Witki, nad brzegiem Berezy, Litewski kopiec: około oſiny obito kołami, tymże co i wyżey ſpoſobem, podle ktorego kopca na oſinie hrań. Od uścia rzeczki Witki, rzeką Berezą w wierzch, do rzeczki Talicy, i do Pohoſtu, gdźie był Spas nad

Berezą Bielskiego uiezdu, á na lewey ſtronie na brzegu rzeki Berezy w Rzewskim uiezdźie przy drodze, ktorą iadą z Rzewa do Białey, iama, w niey kamienie i węgle, i kopiec uſypany. Naprzeciw iamy i kopca poſtawiony słup dębowy, na ktorym hrań i cyrkuł, na prawey zaś ſtronie rzeki Berezy, w Bielskim uiezdzie Litewski kopiec: około brzozy obito kołami, tak iako i wyżey. Od iamy, słupa z hranią i od Litewskiego kopca rzeką Berezą w gorę, do ruczaiu Zeltuchi; na lewey ſtronie ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa, Rzewskiego uiezdu, á na prawey Krolewskiego Wieliczeńſtwa, Bielskiego uiezdu. Na uściu ruczaiu Zeltuchi, na Rzewskim gruncie, na iedlinie hrań i cyrkuł, u tegoż uścia pomienionego ruczaiu, na Bielskim gruncie także iedlina z hranią i cyrkułem, rzeka zaś Bereza od uścia rzeczki Witki w wierzch do ruczaiu Zeltuchi, po połowie Carskiego Wieliczeńſtwa, do Rzewskiego uiezdu, á po połowie Krolewskiego Wieliczeńſtwa, do Bielskiego uiezdu. Od uścia ruczaiu Zeltuchi, i od iedlin z hraniami w wierzch ruczaiem Zeltuchą, nad ktorym na iedlinie hrań w cyrkule, iedlina zaś ſtoi na gruncie Bielskim, na prawey ſtronie ruczaiu. Od tey iedliny z hranią w wierzch ruczaiu Zeltuchi, do wierzchu rzeczki Połdenki, gdźie na Bielskiey ziemi, za rzeczką Połdenką, na iedlinie w cyrkule hrań, á na Rzewskiey ſtronie, nad tąż rzeczką Połdenką druga iedlina, á naniey hrań i cyrkuł. Od iedlin z hraniami, rzeczką Połdenką wniz, na Rzewskim gruncie, na iedlinie hrań i cyrkuł, na przeciw ktorey na Bielskim gruncie także iedlina z hranią we śrzodku cyrkułu, te zaś obie iedliny ſtoią na brzegu rzeczki Połdenki. Od tych iedlin rzeczką Pełdenką wniz do puſtoſzy Rozboyney, Rzewskiego uiezdu, gdźie u rzeczki Połdenki, na iedlinie hrań i cyrkuł, naprzeciw puſtoſzy Rozboyney, u teyże rzeczki Połdenki, na Bielskim gruncie, na podwoyney iedlinie hrań w cyrkule. Od puſtoſzy Rozboyney i od iedlin z hraniami, tąż rzeczką Połdenką wniz, do puſtoſzy Seliſzna, Rzewskie-

go

go uiezdu, gdźie na Rzewskiey ſtronie nad rzeczką Połdenką, na jaworze hrań i cyrkuł, á naprzeciw puſtoſzy Seliſzna Rzewskiego uiezdu, nad rzeczką Połdenką puſtoſz także Seliſzna, Bielskiego uiezdu, gdźie na wiązie hrań w cyrkule. Od puſtoſzy Seliſzny w niz rzeczką Połdenką do rzeki Oſuchi, á ná uściu rzeczki Połdenki, u rzeczki Oſuchi ná Rzewskiey ſtronie, w puſtoſzy Połdenney iama z węglami, i kopiec uſypany, przy nim ná iedlinie hrań i cyrkuł, ná Bielskiey zaś ſtronie u rzeki Oſuchi, ná uściu rzeczki Połdenki, Litewski kopiec: około brzozy obito kołami, chroſtem opleciono, i ziemią naſypano, á ná brzozie w cyrkule hrań. Od rzeki Berezy, od uścia ruczaiu Zeltuchi, tymże ruczaiem w wierzch, á rzeczką Połdenką wniz do rzeki Oſuchi, po wſzyſtkich tych uroczyſzczach, znakach i hraniach ná lewey ſtronie ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa, Rzewskiego uiezdu, á ná prawey ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa, Bielskiego uiezdu, ruczay zaś Zeltucha i rzeczka Połdeńka aż do Oſuchi, ieſt po połowie Carskiego Wieliczeńſtwa, Rzewskiego uiezdu, á po połowie Krolewskiego Wieliczeńſtwa, Bielskiego uiezdu.

Od uścia Połdenki, od kopca, iamy, i od iedliny z hranią rzeką Oſuchą wniz do Puſtoſzy Chlebnikowo, ktora należała do Rzewskiego uiezdu, i do Puſtoſzy Kowalina, gdzie naprzeciw puſtoſzy Chlebnikowey u rzeki Oſuchi ná iedlinie hrań i cyrkuł. Od puſtoſzy Kowaliney Rzewskiego uiezdu, od puſtoſzy Chlebnikowey i od iedliny z hranią, rzeką Oſuchą w niz do puſtoſzy Wyſockiey Rzewskiego uiezdu, i do rzeczki Płoskiey, ktora wychodzi z Rzewskiego uiezdu, á wpada w rzekę Oſuchę. Od puſtoſzy Wyſockiey i od rzeczki Ploski, Oſuchą rzeką wniz do puſtoſzy Woszutiney, od puſtoſzy Woſzutiney do puſtoſzy Krywonoſowey, niedochodząc ktorey rzeczka Sucha wpada w Oſuchę rzekę z Rzewskiey ſtrony. Od puſtoſzy Krywonoſowey wniz rzeką Suchą, ná brzegu rzeki Oſuchi potroyna ſoſna, á ná niey hrań i cyrkuł, ſoſna zaś ſtoi ná Rzewskim gruncie. Od potroyney ſoſny z hranią, rzeką Oſu-

chą

chą wniz do rzeczki Czerneyki, ta zaś rzeczka z Rzewskiego Uiezdu płynie w rzekę Osuchę. Od rzeczki Czerneyki rzeką Osuchą wniz, gdzie ná brzegu tey rzeki cztery brzozy z iednego pnia wychodzą, á ná iedney z nich hrań i cyrkuł. Od poczworney brzozy z hranią rzeką Osuchą w niz do rzeczki Dobreyki, ná ktorey uściu nad rzeką Osuchą iama z węglami, i kopiec usypany. Náprzeciw iamy ná brzozie hrań i cyrkuł, ná Bielskim zaś gruncie nad Osuchą ná uściu rzeczki Dobreyki Litewski kopiec: około brzozy obito kołami tym sposobem, co i wyżey, á ná brzozie w cyrkule hrań, rzeka zas Osucha wniz, od uscia rzeczki Połdenki tudzieſz od iamy i kopca do uścia rzeczki Dobreyki, do iamy kopca i do brzozy z hranią, ieſt po połowie Carskiego Wieliczeńſtwa do Rzewskiego uiezdu, a po połowie Krolewskiego Wieliczeńſtwa do Bielskiego uiezdu. Pohoſt zaś Nikoła Kotelne, ktory należał do Rzewskiego uiezdu Carskiego Wieliczeńſtwa, z puſtoſzami za rzeką Witką, na Bielskiey ſtronie Witki rzeki, nad Osuchą, gdźie na Bielskiey ſtronie Rzewskiego uiezdu puſtoſz Chlebnikowo z innemi puſtoſzami, a ta ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa Pohoſtu Nikole Kotelne z Puſtoſzami, i Puſtoſz Chlebnikowo takoż z Puſtoſzami ieſt w źiemi Krolewskiego Wieliczeńſtwa w Bielskim uiezdźie, a Krolewskiego Wieliczeńſtwa ziemi w tych Puſtoſzach mieysce ieſt w Rzewskim uiezdźie do Bielskiego uiezdu, Pohoſt, gdźie był Spas na brzoźie z Puſtoſzami ná Rzewskiey ſtronie rzeki Berezy, i Osuchy rzeki ná Rzewskiey także ſtronie Bielskiego uiezdu Puſtoſze Krywonosowe z innemi. Od rzeki Osuchi, od uścia rzeczki Dobreyki i od brzozy z hranią, tudźieſz od kopca rzeczką Dobreyką w wierzch, gdźie na Rzewskim gruncie na sośnie hrań i cyrkuł, a na Bielskim gruncie u teyże rzeczki Dobreyki na brzoźie hrań w cyrkule, z tąd przez Osuſzką drogę, przy ktorey na Rzewskim gruncie wykopana iama, a w niey węgle, podle iamy na brzoźie hrań i cyrkuł, na Bielskiey zaś ſtronie przy teyże drodze na osinie hrań w cyrkule. Od iamy, brzozy, i osiny

z hraniami

z hraniami proſto do Koſarowskiego mchu, gdźie ná iedlinie hrań w cyrkule. Po tych uroczyſzczach, znakach, i hraniach od rzeki Oſuchi, od uścia rzeczki Dobreyki, tąż rzeczką w wierzch po Koſarowski mech na lewey ſtronie ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa Rzewskiego uiezdu, á na prawey ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego uiezdu, rzeczka zaś Dobreyka po namienione znaki i hranie ieſt po połowie Carskiego Wieliczeńſtwa do Rzewskiego uiezdu, a po połowie Krolewskiego Wieliczeńſtwa do Bielskiego uiezdu. Od iedliny z hranią tymże Koſarowskim, mchem do oſiny, na ktorey hrań i cyrkuł, od tey oſiny tymże mchem do inſzey z hranią w cyrkule; od tey oſiny do brzozy z hranią i cyrkułem, od brzozy tymże Koſarowskim mchem do iedliny, na ktorey w cyrkule hrań, ztąd do oſiny, a od oſiny do podwoyney ſoſny, na ktorey hrań w cyrkule. Od podwoyney ſoſny, tymże mchem do oſiny z hranią, od oſiny do potroyney brzozy, na ktorey wyſzedłſzy z Koſarowskiego mchu nad ruczay, hrań w cyrkule. Po tych zaś uroczyſzczach i hraniach na lewey ſtronie ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa Rzewskiego uiezdu á na prawey ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego uiezdu. Od potroyney brzozy laſem do ſoſny podwoyney, na ktorey hrań i cyrkuł, od tey ſoſny tymże laſem nad ruczaiem na iedlinie hrań w cyrkule, od iedliny nad tymże ruczaiem na olſie hrań i cyrkuł, od olchy do oſiny, od oſiny laſem do drogi, ktorą ieżdżą do rzeczki Jabłoni, ná ktorey brzegu u pomienioney drogi na Rzewskiey ziemi iama z węglami, i kopiec uſypany, naprzeciw iamy na podwoyney brzoźie hrań i cyrkuł, na Bielskim zaś gruncie na prawey ſtronie drogi Litewski kopiec: około oſiny obito kołami, chroſtem opleciono i ziemią naſypano, a naprzeciw kopca na drugiey oſinie hrań w cyrkule. Po tych uroczyſzczach i hraniach na lewey ſtronie ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa Rzewskiego uiezdu, a na prawey ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego uiezdu. Od iamy, brzozy, od Litewskiego ko-

pca i od ofiny z hranią, rzeczką Jabłonią w niz, granica Zubcowskiego uiezdu z Bielskim, do Puſtoſzy Dudkowey Zubcowskiego uiezdu, i do Puſtoſzy Klinu Bielskiego uiezdu, gdźie nad rzeczką Jabłonią na Bielskim gruncie Litewski kopiec: około brzozy obito kołami tak iako i wyżey. Od Puſtoſzy Dudkowey Zubcowskiego uiezdu, i puſtoſzy Klinu Bielskiego uiezdu, tudźieſz od kopca Litewskiego rzeczką Jabłonią w niz do rzeki Oſuchy, na lewey ſtronie ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa Zubcowskiego uiezdu, á ná prawey Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego uiezdu, rzeczka zaś Jabłonia od Rzewskiey granice, od iamy, kopca i hrani po rzekę Oſuchę ieſt po połowie Carskiego Wieliczeńſtwa do Zubcowskiego uiezdu, á po połowie Krolewskiego Wieliczeńſtwa do Bielskiego uiezdu. Na uściu rzeczki Jabłoni, gdźie wpada w Oſuchę, iama okrągła z kamieniami, i kopiec uſypany, przy iamie słup ſoſnowy, ná ktorym hrań; iama zaś i słup ſtoi ná Zubcowskim gruncie w Puſtoſzy Ilney. Od uścia rzeczki Jabłoni i od iamy rzeką Oſuchą w niz do ruczaiu kamieńca, na lewey ſtronie ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa Zubcowskiego uiezdu, a na prawey Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego uiezdu, rzeka zaś Oſucha po ruczay Kamieniec po połowie do Zubcowskiego i Bielskiego uiezdu. Przeiechawſzy Oſuchę, i ruczay Kamieniec, na uściu tego ruczaiu nad pomienioną rzeką Oſuchą ná Zubcowskiey ſtronie wykopana iama, w niey węglę, tamże i kopiec uſypany. Od uścia Kamieńca i od iamy ruczaiem Kamieńcem w wierzch do Bowykińskiego błota, na lewey ſtronie tego ruczaiu ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa, Zubcowskiego uiezdu, a na prawey Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego uiezdu. Nie dochodząc Bowykińskiego błota nad ruczaiem Kamieńcem, ná Zubcowskiey ſtronie, na ſamorodnym kopcu brzoza, na niey dwie hranie i cyrkuł. Od tey brzozy z hraniami ruczaiem Kamieńcem w wierzch, á ten ruczay wchodźi w Bowykińskie błoto, na lewey ſtronie Zubcowskiego uiezdu, na widłowatey brzoźie hrań,

od brzo-

od brzozy nie daleko idąc podle Bowykińskiego błota, na iednym pniu cztery iedliny, ná ktorych hrań i cyrkuł; od tych iedlin przez Bowykińskie błoto do Suchodołu, gdźie na ſośnie hrań i cyrkuł. Od ſoſny czarnym laſem, z ktorego wychodząc na rog Puſtoszy Czyżowey Bielskiego uiezdu, iama z węglami i kopiec, naprzeciw iamy cztery oſiny, na iedney z nich hrań i cyrkuł, iama zaś i oſiny na Zubcowskim gruncie. Od iamy i czterech oſin podle laſu do rzeczki małey L,uſeyki, w leſie zaś na Zubcowskiey ziemi ſześć oſin wielkich, na każdey z nich hrań. Od tych oſin do rzeczki pomienioney L,uſeyki, na ktorey brzegu, na Zubcowskiey ſtronie iama z węglami i kopiec, przy iamie słup ſoſnowy, na ktorym hrań. Po tych zaś uroczyszczach i hraniach na lewey ſtronie ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa, Zubcowskiego uiezdu, a ná prawey Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego uiezdu. U rzeczki małey L,uſeyki był ſpor o ziemię. Starzy ludźie z ſtrony Carskiego Wieliczeńſtwa Zubcowskiego uiezdu Chrześcianie, prowadźili dukt od rzeczki małey L,uſeyki między Puſtoſze, do rzeczki większey L,uſei, do Puſtoſzy Korolewey, á z ſtrony Krolewskiego Wieliczeńſtwa ſtarzy także ludźie Bielskiego uiezdu Chrześcianie wyprowadzali miedzę Bielskiego z Zubcowskim uiezdem, od iamy i słupa wyżey namienionego rzeczką małą L,uſeyką w niz, do większey L,uſei, a tą rzeczką w wierzch do teyże Puſtoſzy Korolewey, ſpor zaś ten był o cztery Puſtoſze, ktore ſą między rzeczkami małą L,uſeyką, i większą L,uſeią, to ieſt Puſtoſz Korowaiewo, Ożerowo, Siderowo i Puſtoſz Płotkino. Po dokończonych zapiſach o tę ſporną ziemię czterech Puſtoſzy u rzeczki L,uſeyki, Michayło Szytikow z Żerebia człek ſtary Bielskiego uiezdu Chrześcianin z ſtrony Krolewskiego Wieliczeńſtwa podiął ſię tę ſporną ziemię czterech Puſtoſzy z obrazem, według Ziemiańskiego obyczaiu, obwieść, iakoż obwiodł i rubież uczynił, od iamy i słupa z hranią, rzeczką małą L,uſeyką w niz do większey L,uſei, na uściu rzeczki

małey Luſeyki Litewski kopiec: około trzech olch obito kołami, chroſtem opleciono i ziemią naſypano, rzeczka zaś mała Luſeyka od iamy i słupa z hranią do więkſzey Luſei, ieſt po połowie Carskiego Wieliczeńſtwa do Zubcowskiego uiezdu, á po połowie Krolewskiego Wieliczeńſtwa do Bielskiego uiezdu. Od Litewskiego kopca rzeczką więkſzą Luſeią w wierzch, do Puſtoſzy Korowaiewey i Turychiney Bielskiego uiezdu, tudźieſz do Puſtoſzy Waſilewey Zubcowskiego uiezdu, i do rzeczki Rabinki, ná lewey ſtronie źiemia Carskiego Wieliczeńſtwa Zubcowskiego uiezdu, a na prawey Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego uiezdu, rzeczka zaś więkſza Luſeia, od uścia małey Luſeyki w wierzch do rzeczki Rabinki, ieſt po połowie Carskiego Wieliczeńſtwa do Zubcowskiego uiezdu, á po połowie Krolewskiego Wieliczeńſtwa Bielskiego uiezdu, rzeczki zaś, pomieniona mała Luſeika i więkſza Luſeia, wychodzą z Bielskiego uiezdu. U rzeczki Rabinki ſtał ſię także między ſtaremi ludźmi ſpor. Z ſtrony Carskiego Wieliczeńſtwa, ſtarcowie Zubcowskiego uiezdu Chrześcianie prowadźili miedzę Zubcowskiego z Bielskim uiezdem od uścia rzeczki Rabinki, więkſzą Luſeią w wierzch przez czarny las i mchy, ná pięć wierſt, od rzeczki zaś większey Luſei do czarney grząźi, ku Wiazemskiey granicy błotami i mchami na wierſty dwie; z ſtrony zaś Krolewskiego Wieliczeńſtwa ſtarzy ludźie prowadźili miedzę Bielskiego z Zubcowskim uiezdem, od większey Luſei do rzeczki Rabinki, a rzeczką Rabinką w wierzch czarnym laſem do drogi, ktorą ieżdżywano z Zubcowskiego w Wiazemski uiezd, przez czarną grząź, pomienioną zaś drogą i czarnym laſem do Wiazemskiey granice, i do teyże czarney grzęźi. Tę ſporną ziemię, czarne laſy, z ſtrony Krolewskiego Wieliczeńſtwa ſtarzec Bielskiego uiezdu, Chrześcianin, Hryſzko Stepanow z Zerebia z obrazem, według Ziemiańskiego zwyczaiu, obwiodł, i uczyniono rubież, od rzeczki więkſzey Luſei do rzeczki Rabinki, na uściu tey rzeczki, na Zubcowskiey ſtronie, iama z węglami i kopiec, á na brzoźie hrań i cyrkuł, na Bielskiey zaś ſtro-

nie na uściu rzeczki Rabinki Litewski kopiec: około brzozy obito kołami, chrostem opleciono i ziemią nasypano, przy kopcu słup sosnowy na ktorym hrań. Od uścia rzeczki Rabinki, i od kopca rzeczką Rabinką w wierzch do drogi, krorą ieżdżywano z Zubcowskiego uiezdu, w Wiazemski i Bielski uiezd przez czarną grząź, u drogi na lewey stronie na Zubcowskim gruncie na iedlinie hrań, pod nią iama z węglami i kopiec, na Bielskim zaś gruncie na prawey stronie drogi Litewskiey kopiec: około osiny obito kołami tymże sposobem co i wyżey, á na osinie hrań. Rzeczka zaś Rabinka od uścia w wierzch do drogi, iamy, kopca i hrańi, iest po połowie Carskiego Wieliczeństwa, do Zubcowskiego uiezdu, á po połowie Krolewskiego Wieliczeństwa, do Bielskiego uiezdu, á ta rzeczka wychodźi z Zubcowskiego uiezdu. Od iamy, kopca i hrańi tąż drogą w prawo w czarny las, gdźie przy drodze na brzoźie hrań i cyrkuł, od tey brzozy w czarnym także lesie u drogi na osinie hrań i cyrkuł. Od osiny z hranią tąż drogą, przy ktorey Litewski kopiec: około dwoch osin obito kołami, chrostem opleciono i ziemią nasypano, á na każdey osinie hrań. Od kopca tąż drogą na inszey osinie hrań i cyrkuł, od tey osiny tąż drogą w czarney grząźi na dwu iedlinach hrań, podle nich iama z węglami i kopiec. Y po te mieysca Zubcowski uiezd z Bielskim uiezdem, od rzeczki Rabinki po czarną grząź. Po tych zaś uroczyszczach znakach i hraniach na lewey stronie ziemia Carskiego Wieliczeństwa Zubcowskiego uiezdu, á na prawey ziemia Krolewskiego Wieliczeństwa Bielskiego uiezdu.

Przeszedłszy Czarną grząź miedza zaczyna się Wiazemskiego uiezdu z Bielskim. U drogi na Wiazemskim gruncie na brzoźie hrań i cyrkuł, pod nią iama z węglami i kopiec, na Bielskiey zaś Ziemi przy teyże drodze Litewski kopiec: około osiny obito kołami tym sposobem, co i wyżey. Od iamy, brzozy i kopcą tąż drogą i czarnym lasem do suchego rogu, gdźie na

Wiazemskiey ſtronie na brzożie hrań i cyrkuł, pod nią iama z węglami, na Bielskiey zaś u tegoż ſuchego rogu Litewski kopiec: brzoza w około obita kołami i chroſtem opleciona. Od iamy i kopca Litewskiego, od ſuchego rogu, czarnym laſem na iedlinie hrań i cyrkuł, od iedliny tymże laſem do drugiey iedliny z hranią i cyrkułem. Po tych znakach i hraniach od czarney grząźi na lewey ſtronie Ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa, Wiazemskiego uiezdu, á na prawey Krolewskiego Wieliczeńſtwa, Bielskiego uiezdu. Wyszedłszy z czarnego laſu w puſtosz Motiahiną Wiazemskiego uiezdu, na iedlinie hrań i cyrkuł, pod nią iama z węglami, á niżey iamy w teyże puſtoſzy Motiahiney, Wiazemskiego uiezdu, Litewski kopiec: około brzozy obito kołami, chroſtem opleciono i ziemią naſypano, á na brzożie hrań. Od iamy i kopca do błota, i do rzeczki Zamoſzny, na ktorey brzegu, na Wiazemskim gruncie, w wyżey pomienioney puſtoſzy iama z węglami i kopiec, tamże słup dębowy z dwiema hraniami. Po tych uroczyſzczach, znakach i hraniach na lewey ſtronie Ziemia Carskiego Wieliczeńſtwa, Wiazemksiego uiezdu, puſtosz Motiahino, á na prawey Ziemia Krolewskiego Wieliczeńſtwa, Bielskiego uiezdu, naprzeciw puſtoszy Motiahiney, za rzeczką Zamoszną puſtosz Kuczyno Bielskiego uiezdu. Od iamy i słupa z hranią, rzeczką Zamoszną wniz, do puſtoszy Oſtronoſowey Wiazemskiego uiezdu, i do puſtoszy Brednika, Bielskiego uiezdu, w puſtoszy Oſtronoſowey wykopana iama z węglami i kopiec uſypany, przy iamie słup dębowy z dwiema hraniami, á w puſtoszy Bredniney, Bielskiego uiezdu, Litewski kopiec: około brzozy obito kołami, i ziemią w poł z węglami naſypano, około kopca row wykopany. W teyże puſtoſzy Oſtronoſowey niżey iamy z węglami, po rzeczkę Zamoſzenkę, po słup i brzozę z hraniami, o piętnaście ſążni, brzoza z hranią, około ktorey oſypano ziemią, przy tey brzożie iama, ta zaś brzoza i iama miedzowa Carskiego Wieliczeńſtwa, miedzowych Wia-

zem-

zemskich Sędźiow, Kniaźia Mikity Michayłowicza Mereckiego z Towarzyſzami. W puſtoſzy zaś Bredniney Bielskiego uiezdu, wniz po rzeczkę Zamoſzenkę, niżey kopca o piętnaście także ſążni, do brzozy z hranią, około ktorey oſypano ziemią, á podle niey iama, á ten znak graniczny ieſt Krolewskiego Wieliczeńſtwa, Wiazemskich także miedzowych Sędźiow, Stolnika Smoleńskiego ALEXANDRA REUTA z Towarzyſzami, między ktoremi puſtoſzami i znakami płynie rzeczka Zamoſzenka w Bielski i Wiazemski uiezd, á wpada w rzekę Dniepr. Po te znaki graniczne Wiazemskich miedzowych Sędźiow, po puſtoſz Oſtronoſową Wiazemskiego, i Bredniną Bielskiego uiezdu, na lewey ſtronie ziemia Wielkiego Hoſpodara naſzego, Cara i Wielkiego Kniaźia MICHAYŁA FEDOROWICZA, całey Ruſi Samodźierżca, Teropeckiego, Rzewskiego, Zubcowskiego, i Wiazemskiego uiezdow, á na prawey ziemia Krolewskigo Wieliczeńſtwa, Wielizkiego uiezdu, Wielizkiey włości, i Bielskiego uiezdu. Na tym dukcie granicznym hranieśmy położyli, iamy pokopali, i uroczyſzcza wſzelkie, rzeki, ieziora, i wſzelkie znaki potym Rubieżu poczynili, iako wyżey ieſt w tym granicznym opiſaniu wyrażono. A co ſię tycze drogi między temi Horodami Carskiego Wieliczeńſtwa, ktore my rozgraniczyli między Teropcem, Rzewą Wołodymerową, Zubcowem i Wiazmem, z Horodami Krolewskiego Wieliczeńſtwa, Wielizem, Wielizką włością, z Białą, i tych Horodow z uiezdami, po dokończonym zapiſie wielkich Posłow oboyga ſtron, i rozgraniczeniu naſzym, po wſzyſtkich drogach między temi Horodami Krolewskiego Wieliczeńſtwa, wſzelkim ludźiom po ziemi Carskiego Wieliczeńſtwa, ſpokoyno iezdźić wolno będźie bez wſzelkiey zaczepki Wielkiego Hoſpodara naſzego Cara, i Wielkiego Xiążęcia Michayła FEDOROWICZA całey Ruſi Samodźierżcy, czego Teropeccy, Rzewſcy, Zubcowſcy, i Wiazemſcy Woiewodowie, Namieſtnicy, i wſzyſcy służący ludźie, mocno i nienaruſzenie trzymać, i poſtrze-

gać

gać maią, ażeby wyżey opiſanych rubieży i miedz nie przeſtępowano, ani też gruntow Wielizkiego uiezdu i Wieliskiey włości, tudźieſz Bielskiego uiezdu do Teropeckiego, Rzewskiego, Zubcowskiego, lub Wiazemskiego uiezdu nie przywłaſzczano, w ziemię tych uiezdow nie wdźierano ſię, ani też żadnego gwałtu Polskim i Litewskim ludźiom nie czyniono, iako oraz wſtępow do gruntow oromych i nie oromych, ſianożęci, ryb łowienia, laſow, drzew bartnych, bobrow, i innego zwierza bicia, za granicą nie pozwalano. Co ſamo i wielki Hoſpodar Władysław Krol Polski, Wielki Xiążę Litewski, i Panowie Radni Korony Polskiey i W. X. L. tudźieſz Wieliżcy i Bielſcy Woiewodowie, Staroſtowie, Dźierżawcy i wſzyſcy ich ludźie służący poſtrzegać maią, ażeby za opiſane wyżey granice nie przechodźić, i ziemi Wielkiego Hoſpodara naſzego Cara i Wielkiego Kniaźia Michayła Fedorowicza całey Ruśi Samodźierżca, Wielkich Jego Carskiego Wieliczeńſtwa Roſſyiskich Hoſpodarſtw, Teropeckiego, Rzewskiego, Zubcowskiego i Wiazemskiego uiezdow do Wieliża i Białey nie przywłaſzczać, gwałtu nikomu nie czynić, do gruntow oromych i nie oromych, ſianożęci, ryb łowienia, laſow, drzew bartnych, bobrow i innego zwierza bicia, w ſtępu nie pozwalać.

Y te ograniczenie my oboyga Wielkich Hoſpodarſtw Sędźiowie po umowach naſzych i granicznych zapiſach, opiſali i poſtanowili. Z ktoreykolwiek tedy ſtrony znaydźie ſię taki, ktoryby ſię ważył granice przeſtępować, pola wyrabiać, barcie ſtawić, ſianożęcie koſić, ryby łowić, lub inſzemi iakiemi ſpoſobami w zagraniczny grunt ſię wdźierać, powinni będą tak wielkiego Hoſpodara naſzego, Cara i Wielkiego Kniaźia Michayła Fedorowicza całey Ruśi Samodźierżcy ukrainni Woiewodowie, Namieſtnicy, i wſzyſcy do ich władzy należący ludźie, ktorzy znaydować ſię będą w Teropcu, Rzewie, Zubcowie, Wiazmie, iako też i z Krolewskiey ſtrony, Wielizki i Bielski, Staroſtowie, Dźierżawcy

żawcy i wſzyſcy od nich dependuiący, ktorzy w pomienionych będą Horodkach, między ſobą ſię znieść, i dobrych ludźi na mieyſce zesłać, i kazać o ſzkodach i krzywdach informować ſię, á z ktorey ſtrony winowayca ſię znaydźie, temu świadka poſtawienie ma bydź nakazane, i winny ma bydź karany, ażeby tym ſpoſobem między pogranicznemi oſzukaniu i nieprawdźie zabieżeć, á przez to wiecznie trwać maiącego ograniczenia dźieła, ktore uczynili wielkiego Hoſpodara naſzego Cara i wielkiego Kniazia Michayła FEDOROWICZA, Boiarowie jego Carskiego Wieliczeńſtwa i wielcy Posłowie z Panami Radnemi i wielkiemi Posły, nie naruſzyć. Na ktorychkolwiek zaś mieyſcach ziemie i wſzelkie wſtępy my oboyga ſtron miedzowi Sędźiowie rozgraniczali, na tych mieyſcach na granicy kazaliśmy znaki położyć, i gdźiekolwiek tylko iaki znak miedzowy ieſt położony, wymieniony ieſt w tym opiſaniu. Z nami zaś miedzowemi Carskiego Wieliczeńſtwa Sędźiami byli na rozgraniczeniu Teropeckiego, Rzewskiego, Zubcowskiego, i Wiazemskiego uiezdow z Wieliżem, z włością Wielizką i Bielskim uiezdem ſtarzy ludźie Chrześcianie z Teropeckiego uiezdu: Jaroſzka Fedorow, Iwaſzko Maluſzkin, Senka Iwoilew, Iwaſzko Stoiaka, Sidorko Karpow, Iwaſzko Worozew, Fedka i Ortiuſzka Jakimowy, Ileyka Oſtachow, Właśko Fedorow, Jakowec Mikiforow, Fedka Petrikow, Sidorko Dorochow, Dawidko Maximow, Ofonasko Ofremow, Laſzko Dorofieiow, Szarapko Waſilew, Iwaſzko Chomtała. Z Rzewskiego uiezdu: Hawryłko Ihnatow, Ontoſzko Stepanow, Iwaſzko Ołuchow, Mikułko Panin, Mikitka Talitekoy, Lewko Awidnica, Tymoſzka Puſzniczenok, Hryſzka Smolkow, Kurbatko Iwanow, Fedka Sidorow, Jewśiuk Iwanow, Iwaſzko Ofonaſew, Hawryłko Iwanow. Z Zubcowskiego uiezdu: Pośniaczko Tiakin, Iliuſzka Jeſinskoy, Stepaſzko Semenow, Iwaſzko Mikitin. Z Wiaemskiego uiezdu: Iwaſzko Tymofiew, Hus, Iwaſzko Syerhiew Tołſtoy. A dla większego, mocnieyſzego i nienaruſzonego tych gra-

nicznych opiſow utwierdzenia, i dotrzymania bez wſzelkiego oſzukania i zdrady, My wielkiego Hoſpodara naſzego, Cara i wielkiego Kniazia Michayła Fedorowicza całey Ruſi Samodźierżcy, ja Carskiego Wieliczeńſtwa Stolnik i Namieſtnik Raski Kniaź Petro Fedorowicz Wołkoński, já Jego Carskiego Wieliczeńſtwa Dworzanin Ofonaſey Hryhoriewicz Zalubuzki, i ia Carskiego Wieliczeńſtwa Dźiak Mikifor Tałyżyn, z miedzowemi Sędziami Wielkiego Hoſpodara Władysława Krola Polskiego i W. Xiążęcia Litewskiego, z Krzyſztofem Eydźiatowiczem Piſarzem Grodzkim Smoleńskim, Janem Sawoſtianowiczem Milewskim Sekretarzem i Dworzaninem J. K. Mci, z Pawłem Fedorowiczem Boreyſzą Dworzaninem J K Mci, i Podſtarościm Bielskim, te graniczne opiſy rękami właſnemi podpiſali, i pieczęciami ztwierdzili, do ktorych opiſow podpiſali ſię także na mieyſcu ſtarych ludźi Carskiego Wieliczeńſtwa Chrześcian, Dworzanie Teropeccy, Rzewſcy, Zubczanie i Wiazemczanie. Piſano w Wiazemskim uiezdzie, w Puſtoſzy Offronoſowey nad rzeczką Zamoſzenką, naprzeciw Puſtoſzy Bredniney Bielskiego uiezdu. Roku od ſtworzenia Swiata ſiedm Tyſiącznego ſetnego czterdźieſtego czwartego, Mieſiąca Nowembra wtorego dnia, a według Rzymskiego Kalendarza Roku od narodzenia Chryſtuſa Pana i Zbawiciela naſzego Tyſiąc ſześćſet trzydzieſtego piątego, Mięſiąca Nowembra wtorego Dnia

(L.S.) (L.S.) (L.S.)

Do tego Rozgraniczenia, Carskiego Wieliczeńſtwa Miedzowy Sędźia Stolnik i Namieſtnik Razki, Petro Fedorowicz Wołkoński podpiſał ſię, i z nim podpiſali ſię także Miedzowy Sędźia i Dworzanin Ofonaſey Hryhoriewicz Zelabuski, i Dźiak Mikifor Tałyżyn.

Na

Na mieyſcu zaś ſtarych ludźi, z Teropeckiego uiezdu do tego Rozgraniczenia podpiſali ſię Dworzanie Carskiego Wieliczeńſtwa: Dworzanin Miron Koromolin, Dworzanin Semion Skworcow Teropczanin, Dworzanin Iwan Dedeniow i Dworzanin Petro Obaſzew, a na mieyſcu ſtarych ludźi Rzewskiego, Zubcowskiego, i Wiazemskiego uiezdow, Dworzanin Carskiego Wieliczeńſtwa Semen Lutkouskoy, Dworzanin Hryhory Diron, i Dworzanin Petro Taſznikow Zubczanin.

My tedy Krol do pomienioney Suppliki łaskawie ſię skłoniwſzy, zwyż wyrażone rozgraniczenie z Moskwą Wieliza, i Białey, z Xiąg przerzeczonych Metryki Kancellaryi náſzey W. X. L. Extraktem ſtronie potrzebuiącey wydać, y dla większey wagi Pieczęć W. X. L. przyciſnąć rozkazaliśmy. Dan w Kancellaryi naſzey W. X. L. &c.





LIMITES

Inter Regnum Poloniæ ac Magnum Ducatum Litvaniæ, nec non Prussiam.

Ex Archivo Regni.

ANno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo sexto. Descriptio Finium, Injuriarum, & Differentiarum Subditorum Sacræ Majestatis Regiæ, Magni Ducatus Litvaniæ, & Masoviæ, occasione Finium utrinque exortarum, ex mandato, & speciali commissione Sacræ Majestatis Regiæ facta, & a prima die Augusti in sequentes dies continuata; videlicet: ex parte Regni, seu Ducatus Masoviæ per Venerabilem, & Generosos DAVIDEM PONIATOWSKI Custodem Gnesnensem, Canonicum Posnaniensem, & LAURENTIUM PRZYBOROWSKI, ex parte vero Ducatus Litvaniæ, per NICOLAUM ANDRASZOWICZ, Equisonem Ducatus Litvaniæ, & STANISLAUM KOMOROWSKI Sacræ Regiæ Maiestatis Junioris Notarium.

Inceptum est autem hoc ipsum negotium in eo loco, ubi conveniunt fines Ducatus Masoviæ, Magni Ducatus Litvaniæ, & Ducatus Prussiæ, apud fluvium *Lek*, ab oppido *Wansosze* tribus cum medio miliaribus distante, qui fluvius insigniter dividit ipsos Ducatus, & supra quem fluvium ab uno anno positus est scopulus angularis magnus, lapidibus refertus, cum columna lapidea, & murata, stemmate Ducatus Litvaniæ, altero vero Ducatus Prussiæ insignita, quæ duntaxat dividit Magnum Ducatum Litvaniæ cum Ducatu Prussiæ. Sunt vero illi tres villæ vicinæ, plane e regione ipsius columnæ sitæ; videlicet: *Bogusze* Ducatus Masoviæ, Ducatus vero Litvaniæ *Foczylowo*, ac *Prostki* Ducatus Prussiæ, unde vadit limes Masoviæ cum Prussia recte usq; ad lacum inclusive, ex quo exit fluvius *Wisza*.

Quia vero illic fluvio prædicto *Lek* distingvente, & in fluvium *Bebrza* ingrediente, sub oppido *Goniądz*, nulla prorsus differentia, aut querela inter subditos reperta existit:

Quare imprimis itum eſt a Nobili Domino JOANNE ZELINSKI Præfecto Caſtri *Goniądz*, Magnifici Domini STANISLAI ROWOYNE Palatini Płocenſis Hæreditarii, ducente, & oſtendente fines inter bona Ducatus Maſoviæ, & Litvaniæ, fluvio videlicet *Bebrza*, usq; ad eum locum, ubi fluvius ſive torrens *Trzcianka* incidit in ipſum fluvium *Bebrza*, quinq; miliarium via terreſtri eundo, per fluvium vero duodecim miliaribus, & nulla alia ſigna finium regundorum, aut Privilegium præter ipſum fluvium oſtendit.

Præterea Nobilis Dominus STANISLAUS JURKOWSKI, Vicecapitaneus Arcis & oppidi *Tykocin* continuando progreſsum dictorum finium inter Ducatus præfatos Litvaniæ, & Maſoviæ, incepit ductionem finium a prædicto fluvio *Bebrza* incipiendo, ubi præfatus torrens *Trzcianka* in ipſum fluvium *Bebrza* ingreditur, uſq; ad fluvium *Narew*, verſus oppidum *Tykocin* in contrarium fluvii aſcendendo per ſpatium quatuor miliarium, & ubi diſtrictus Viſnenſis cum Diſtrictu Zebrovienſi coeunt, & nulla alia ſigna metalia, aut privilegia oſtendit; verificando tamen intentionem & ductionem ſuam is ipſe Vicecapitaneus Tykocinenſis, ſtatuit catervam Nobilium fide dignorum, qui ſuapte perhibuerunt teſtimonium, & perhibebunt, ubi opus erit, prædictam ductionem veram & legitimam eſse.

Ex adverſo Generoſus Dominus BAGIENSKI JACOBUS Vexillifer, & Vicecapitaneus Viſnenſis perimendo prædictam oſtenſionem finium, utpote nullam & Privilegiis certorum Nobilium (tum exhibitorum & inferius inſcriptorum) contrariam, incepit oſtenſionem, & ductionem finium inter præfatos Ducatus, a fluvio *Bebrza* ſub oppido *Goniądz* fluente, usq; ad eum locum, ubi monticulus *Barwik*, ſive *Oſtrow* dictus, ex ea parte fluvii, ubi eſt Ducatus Litvaniæ, jacens, prædicto fluvio *Bebrza* eſt contiguus.

Ea autem eſt deſcriptio prædicti *Barwik*: intermediat inter fluvium *Bebrza*, & certas paludes *Bielawy* dictas, quibus a nobis peditibus adiri neutiquam potuit. Viſus tamen eſt a nobis, & luſtratus a quatuor viris illuc utrinque per paludem illam magno negotio miſ-

ſis.

ſis. Abundat lignis, & arboribus communibus, & habet mellificia communia ex parte Ducatus Litvaniæ, bonorum *Goniądz*, & *Tykocin*, ac ex parte Ducatus Maſoviæ, bonorum *Wizna*.

A quo quidem *Barvik* dictus Dominus BAGIENSKI, cum ſuis multis ſenibus etiam nobilibus continuavit oſtenſionem finium per ſilvam *Dobarcz* denſiſſimam (quam Capitaneus ex *Goniądz* proteſtabatur eſſe Domini ſui) loco paludinoſo etiam ſitam, duobus ferme ſtadiis a *Barvik* ſe protendentem, ſemita quadam ex lignis inſtaurata, uſq; in campum villæ *Dobarcze*, ubi via parva emicuit, qua iterum proceſſit uſq; ad viam publicam, quinq; aut ſex ſtadiis a *Barvik* diſtantem, ex *Goniądz* in villam *Trzciana* ducentem, recte ad molendinum villæ *Trzciana*, eidem viæ contiguum. Inde vero ducebat verſus oppidum *Lomza* eadem via per medium prædictæ villæ *Trzciana*, quam inter Ducatus præfatos rivulus quidam illic oriundus uſq; ad montem dividit, *Przełayna gora* dictum, in borra optima prope fines villæ *Cibarzewo* conſiſtentem. Poſtremo vero continuavit progreſſum finium is ipſe Vicecapitaneus Viſnenſis uſq; ad villam *Nieciecz* dictam, fluvio *Narew* continguam, ubi pons deſtructus eſt, & ubi Diſtrictus Viſnenſis eſse deſiit; pons autem prædictus deſtructus eſt per olim Dominum *Gaſtholt*, ideo, ut ædificaret molendinum, & viam publicam perderet, ne eſſet aliqua nota, aut cognitio finium, & limitum ex antiquo obſervatorum, & ut augeret ſibi quæſtum vectigalium in *Tykocin* maximo Reipublicæ præjudicio, & ſubditorum itinere longiori tranſeuntium gravamine.

Ne vero a quopiam ambigi poſſit, quanta ſit diſtantia & differentia loci utriusq; ductionis, viſum eſt Dominis Reviſoribus ſingula breviter deſcribere in eum, qui ſequitur, modum. Diſtantia in longitudinem eſt circiter quinque miliarium, in latitudine vero alicubi duorum, alicubi trium miliarium; habet in ſe prata optima, magno pretio æſtimata, quibus intermedia eſt ſilva optima, ſeptem aut octo ſtadijs in latitudinem pertranſibilis, tranſitus tamen ita eſt difficilis, ut ea felicitate præſentis æſtatis a nobis magno præjudicio equorum

transſiri potuit. Reſiduitas pratorum ipſorum adjacet ripæ & fluvio *Bebrza*.

Præterea in loco ipſo differentiarum conſiſtunt iſtæ villæ: medietas villæ *Trzciana*, *Wola Dobarska*, tres villæ Nobilium Schoczowie dictorum, villa *Zayki Bykowie* Tributarij ſalis.

Ad extremum præfatus Dominus Jacobus Bagienski verificando ex parte Ducatus Maſoviæ oſtenſionem præſentem ſuam dictorum finium eſſe veram, & legitimam, produxit coram Dominis Reviſoribus Reſcriptum quoddam examinationis teſtium certorum triginta Nobilium, ex libro Judiciorum Terreſtrium Diſtrictus Viſnenſis, Sigillo Terreſtri obſignatum, coram certis Commiſſariis Sacræ Maieſtatis Regiæ, Anno Domini milleſimo quingenteſimo quinto, feria tertia proxima poſt Feſtum Sanctæ Luciæ factam, a ductione, & oſtenſione ſua nec tantillo diſcrepantem, oſtendens præterea Regeſtra & Acta Judiciorum Mellicidarum Viſnenſium a triginta tribus annis, quibus exigebatur ad Caſtrurm *Wizna* datio mellis *Naſtana* dicta, ex ſilvis, quæ ſunt in illa parte fluvii *Bebrza* & *Narew*, ubi eſt differentia cum Dominis Litvaniæ.

Exhibuit præterea dictus Dominus Bagienski ex parte nobilium de *Bożejowo* Privilegium ſufficiens, olim Jlluſtris Domini Vladislai DEI Gratia Ducis Maſoviæ, de data in *Płocko*, feria quinta in Octava Corporis CHRISTI Anni Milleſimi quadringenteſimi trigeſimi ſexti, quo donavit inter cætera Nobili Nicolao de *Popielowo* decem jugera pratorum poſt fluvium *Bebrza* dictum, altius fluvii *Narew*.

Aliud vero Privilegium Jlluſtris olim D. Vladislai DEI Gratia Ducis Maſoviæ, de data etiam in *Płocko*, feria quarta poſt Feſtum Sanctæ Dorotheæ Anni Domini milleſimi quadringenteſimi triceſimi ſexti, quo Privilegio donavit perpetuo Nobilibus Stephano Lingero, Joanni Debeslao de *Szczelczyno*, & Boguslao de *Chilino*, ſexaginta manſos menſuræ Culmenſis, in Terra Viſnenſi ſitos, ſuper flumine *Bebrza* dicto, cum utriſq; ripis fluvii ejuſdem *Bebrza*.

Tertium Privilegium produxit Jlluſtris olim D. Vladislai, DEI Gratia

Gratia Ducis Masoviæ, de data in *Wizna* feria quarta ante Dominicam *Lætare*, Anni Domini millesimi quingentesimi tricesimi sexti, quo donavit perpetuo Nobili Notario de *Wizna* triginta mansos mensuræ Culmensis *Brzostowo* nuncupatos, cum ripis utrisq; fluvii *Bebrza*.

Quarto loco Nobilis MATHIAS MOCZARZ de *Dombrowka* certo Rescripto ex Actis Judicii Terrestris Visnensis Sigillo Terrestri obsignato se habere octo mansos penes fluvium *Bebrza* cum utraque ripa ejusdem fluvii docuit.

Quinto loco Nobiles TARGONSCII docuerunt sufficienter Privilegio perpetuo, Jllustris olim Dñi JOANNIS Senioris, Ducis Masoviæ, de data Anni Domini millesimi quadringentesimi decimi tertii, feria tertia intra Octavam Asumptionis MARIÆ, se habere quadraginta mansos mensuræ Culmensis super fluvio *Slina*, cum bina ripa ejusdem fluvii prope a *Lomza*.

Hic incipit Districtus Lomzensis cum Tykocinensi.

Generosus Dominus FRANCISCUS DOBRZYNIECKI Pincerna Czernensis, & Vicecapitaneus Lomzensis incepit ostensionem finium Districtus Lomzensis, cum Ducatu Litvaniæ Districtus Tykocinensis, a villa *Nieciecz*, ab eo videlicet loco, ubi pons per olim Dominum GASTHOLT in fluvio *Narew* destructus est, & ubi Districtus Visnensis esse desiit; continuavit ductionem & ostensionem suam, ea via publica, qua etiam ducebat Districtus Visnensis, videlicet, quæ ducit ex oppido *Goniądz* per villam *Trzciana*, & per montem *Przeływna gora*, & ibat per villam *Lopuchowo* quatuor Domus ipsius villæ ad Masoviam relinquendo, usq; ad pontem per fluvium *Slina* positum, villarum *Lopuchowo* & *Zawady* cognomine communem, quem pontem utraq; villa instaurat, & per quem dicta via publica ascendit in Ducatum Masoviæ, iamq; a ponte ipsa via perdidit effectum finium, sed fluvius ipse *Slina* ab eodem ponte Ducatus ipsos dividit, ferme per medium miliare, fluens versus villam *Sikory* Districtus Bielscensis, usque ad torrentem *Borysowka*, hoc est fines dictæ villæ *Sikory*,

jam enim fluvius *Slina* fluit per Ducatum Litvaniæ, & non dividit deinceps præfatos Ducatus.

VILLA TARGONIE NOBILIUM.

Ex adverſo Dominus STANISŁAUS JURKOWSKI, Vicecapitaneus Tykocinenſis, continuando ductionem, & oſtenſionem Ducatus Litvaniæ, venit ſub villam *Targonie* Diſtrictus Łomzenſis Nobilium, & dixit ſub ipſa villa eſse fines Ducatus Litvaniæ & Maſoviæ in eo loco, ubi fluvius *Slina* in fluvium *Narew* incidit, ducente ipſo fluvio uſq; ad molendinum villæ *Mileiowo*, ubi Diſtrictus Tykocinenſis eſse deſinit, & Bielſcenſis incipit.

Ibidem Nobiles TARGONSCII impediendo ipſam ductionem exhibuerunt Privilegium ſuum ſuper utramque ripam prædicti fluvii *Slina*, petentes ſe circa illud conſervari, quod inter alia Privilegia eſt inſertum, & viam prædictam publicam fines eſſe ſuos dixerunt.

DISTANTIA DIFFERENTIAE.

Inter viam publicam prædictam, & ipſum fluvium *Slina*, diſtantia eſt in longitudine unum miliare, in latitudine vero media quarta miliaris, ſunt ibi mellificia quercina, ex quibus datur mel ad *Łomza*, ſunt etiam prata prædictorum Nobilium TARGONSCIORUM ex Caſtro *Tykocin* occupata; ſunt & tres domus KMETHONUM in villa *Łopuchowo*, unus ſedet in manſo, & duo in mediis manſis.

Hic incipit Diſtrictus Bielſcenſis.

VILLA ZAWADY.

Nobiles in *Zawady* Ducatus Maſoviæ GEDETI dicti, duxerunt fines ſuos inter Ducatum Litvaniæ, & Maſoviæ, foſsa notabili *Row* dicta, in ſiniſtra parte relicta, uſque ad planitiem *Smug* dictam, qua tranſit torrens *Boryſowka* ſive *Lopſa*, & ibant alveo ipſius gurgitis notabili, villam *Sikory Bartowianta* dictam, Ducatus Litvaniæ, in ſiniſtra parte contigue relinquendo,ac iterum præfato gurgite transeundo; ibant & per agros poſtea planitie parva, in ſiniſtrum uſque ad viam publicam, quæ ducit ex villa *Zawady* ad villam *Krawcze* di-

ctam,

ctam, nulla tamen alia ſigna metalia præter ipſum gurgitem in campo, & apud viam oſtenderunt.

VILLA SIKORY.

Ex alia parte Nobiles SIKORSCII Ducatus Litvaniæ inceperunt oſtenſionem finium regundorum ab ea foſsa, qua Nobiles in *Zawady* receperunt aquam fluvii *Slina* ad ſuum molendinum, & ibant recte per eos agros, qui coluntur a Nobilibus in *Zawady* uſq; ad truncum putridum arboris tiliæ *Lipa* dictæ, & iterum ad truncum notabilem pinaticeum, tertio loco ad quandam foveam, ubi aſſerebant truncum arboris piri, quæ in finibus ſtabat, eſſe extractum. Quarto loco truncum querci, veluti & priores pro ſignis finium impoſſibiliter oſtenderunt. Poſtea per agros, & parvam planitiem in dextram partem tranſeuntes, venerunt ad rubeta corticea, & pinaticea, ubi via parva emicuit, quæ olim ex villa *Krawcze* ad villam *Zawady* Parochialem ducebat, & quam præfati ZAWADCII tum conſtanter affirmabant, dividere bona ſua cum bonis Nobilium in *Krawcze*. Poſtremo præfati SIKORSCII ea ipſa via duxerunt uſq; ad viam transverſalem publicam Viſnenſem, & ſupra eandem viam oſtenderunt magnum montem loco ſcopuli acialis dividentis villas *Zawady*, *Sikory*, & *Czybory*, & hic Nobiles SIKORSCII a ductione ulteriori ſe continuerunt; præfati vero Nobiles ZAWADCII teſtati ſunt, quia prædictam ductionem veluti Juribus & poſſeſſioni ſuæ dudum præſcriptæ contrariam pro finibus non ſuſceperunt.

Differentia inter Ducentes.

Diſſident inter ſe partes ductione in longitudinem per viam quartam miliaris, in latitudine vero per mediam quartam miliaris; differentia ipſa habet in ſe agros, rubeta, & prata; deniq; præfati ZAWADCII exhibuerunt ſufficiens Privilegium ſuum ſuper agros præfatos, offerentes ſe illud probaturos. Et hic utriuſq; ductionis finis.

Nobilium in Krawcze *cum nobilibus in* Sikory.

Nobiles KRAWCZOWIE Ducatus Maſoviæ oſtendentes Privilegium Jlluſtris olim Ducis Domini JOANNIS Majoris Maſoviæ de data in

Lomza

Lomza feria tertia poſt Lætare Anno 1420. ſuper decem laneos agri, aliud vero Judicii Terreſtris *Lomzenſis* Anni Domini milleſimi quingenteſimi primi, feria tertia Ramis palmarum, ſuper alios decem manſos, inceperunt ducere fines ſuos cum villis *Sikory* Ducatus Litvaniæ ductione impoſſibili, a quatuor videlicet cumulis lapidum uſque ad magnum truncum quercinum, & dicebant eum in finibus eſse. Iterum inceperunt transverſaliter per agros in ſiniſtram partem ad monticulum lapidibus refertum, inde recte per pratum & ſilvam parvam *Olſzowy* dictam, uſq; ſub ſepes villæ *Sikory*, ubi oſtenderunt pro ſcopulo parietali alium monticulum cum lapidibus. Iterum ducebant longo ſpatio per campum uſq; ad rubeta *brzozowe* dicta, ubi oſtenderunt monticulum non parvum, ſcopulo ſimilem, quem dicebant eſse parietalem. Inde per rubeta uſque per planitiem *Labandzia Biel* dictam, uſq; ad certam foveam penes viam, qua itur ex villa *Zaleſie* ad *Lomza*, affirmantes olim fuiſse arborem pinaticam pro limite ſtantem in eo loco, ubi nunc eſt fovea, & illic ſubſtiterunt.

VILLA SIKORY.

Ex alia parte Nobiles *de Sikory* Ducatus Litvaniæ inceperunt oſtenſionem finium ab eo loco, ubi coeunt fines illorum cum finibus villæ *Zawady*, via videlicet publica, quæ ducit ex *Tykocin* ad *Lomza* uſque ad eum locum ubi argilla foditur, videlicet *Glinki* dictum, poſtea deſcenderunt de ea via publica in ſiniſtrum meta quadam uſq; ad quatuor cumulos lapideos, hoc eſt *Sudki* ſive *Kopce* dictos. Inde iterum ibant & oſtenderunt locum effoſum, quaſi per Nobiles KRAWCZE, utl ocus finium cognoſci non poſſit, & dicebant ſcopulum illic diſiectum. Ab eodem loco ducebant eadem meta, & oſtenderunt octo cumulos lapideos ordinarie per certa ſpatia in ipſa meta poſitos, ubi etiam duo Nobiles in *Krawcze* viri graves JOSEPHUS & GREGORIUS ſuapte fatebantur, in ſiniſtra parte ejuſdem loci fuiſſe jam Ducatum Litvaniæ, & in dextra Ducatum Maſoviæ. Ducebant poſtea præfati SIKOROWIE, ea ipſa meta uſq; ad rubeta corticea,

ad cu-

ad cumulum lapideum, poſtea via parva, uſq; ad viam notabilem, quæ ducit ex oppido *Szuraſz* ad *Lomza*, in qua via occurrens tertius Nobilis de *Krawcze* nomine BARTHOLOMÆUS, vir ſenio confectus, circiter nonagenarius, ſua ſponte confeſſus eſt, quia in læva parte illius viæ eſt terra nobilium in *Sikory*, & in dextra Nobilium KRAWCZE. Poſtremo ducebant SIKOROWIE ea ipſa via notabili ad rubeta pinatica, & oſtenderunt foveam, ubi prius erat arbor pinatica magna, & per Nobiles KRAWCZE ſuccíſa, ideo, quia in ea erant limitum ſigna, & ibi ceſſaverunt a negotio ductionis ſuæ. Differentia inter ducentes in agris alicubi eſt duorum, & alicubi trium ſtadiorum.

Concordantia aliquot Hæreditatum.

Eadem via publica, qua itur ex oppido *Szuraż* ad *Lomza*, & in aliis locis ſemita notabilis *Plozi*, dictas dividit villas Ducatus Maſoviæ, omnes pacificas, in fundis videlicet: *Zambrzyce*, *Czochanie*, *Czwaliny*, *Swiałuki*, *Slaſchy*, *Sliwowo*, *Olſchewo*, *Cholewy*, *Hojudy*, ex parte vero Ducatus Litvaniæ cum iſtis villis coeunt villæ iſtæ etiam in fundis pacificæ, videlicet: *Wnory*, *Grodzkie*, *Kuleſche*, *Byki*, *Golaſche*, *Damps* concordabant ductione ferme ſpatio duorum miliarium, donec ventum eſt ad fines villarum *Golaſſie*, *Noſczyczne* Litvaniæ, cum villa Ducatus Maſoviæ *Kolaki*, *Guniowie*. Namq; primum ventum eſt ad binam viam, quarum una ducit ex *Lomza* ad *Wyſokie*, & altera a villa *Hondy* ad villam *Schanie*. Nobiles Ducatus Litvaniæ GOLASSY eduxerunt via, quæ vadit ad *Schanie* in dextram partem, uſque prope ipſam villam *Schanie*, ad eum locum, ubi arbor pomi non longe diſtat a via; nam ſtatim aſcenderunt in agros in ſiniſtram partem ad pratum, ubi cumulum lapideum jacentem pro ſigno limitum oſtendebant, & poſtea ad truncum quercinum magnum, tandem oſtenderunt foveam, ubi arborem pini limitalem effoſſam eſſe aiebant. Inde recte per pratum & torrentem, in ſilva *Olſzowy* fluentem, ac per paludem *Biel* dictam, uſq; ad viam publicam, quæ ducit ex villa *Schanie* ad oppidum *Wyſokie*, ad eum videlicet locum, ubi eſt

arbor pinatica magna mellificialis, & Diſtrictus Bielſcenſis illic eſſe deſiit; & ibi prædicti Nobiles Golassie fines ducere deſierunt.

Hic incipit Diſtrictus Drohicenſis.

Poſtea Nobiles Tyborowie diſtrictus Drohicenſis, continuantes ductionem Ducatuum, inceperunt negotium oſtenſionis ab aggere veteri villæ *Golaſſie*, & torrente *Damp* dicto, per piſcinam villæ *Schanie* fluente ad aggerem villæ *Czoſchaki*. Inde recte ad arborem tiliæ *Lipa* dictam, poſtea ad villam *Studzianki*, recte penes ſepes ipſius villæ, ac certa ſemita *Plozi* dicta, inter agros villarum *Studzianki*, & *Tybory* jacente, ac plane illos diſtingvente, per ſilvam *Olſzowy*, & certos agros transeundo penes ſepes villæ *Zegadlowo*, *Rzambieyki*, uſq; ad alveum torrentis *Trzcianki* dicti; & illic a ſua ductione ceſſaverunt.

Ex adverſo Nobiles Guniowie Ducatus Maſoviæ reſpondendo ductioni villæ *Golaſſie*, duxerunt fines alia via in partem ſiniſtram, quæ ducit ex *Lomza* ad *Wyſokie*, uſq; ad limites ſive fines Nobilium Uscheinskich Litvanorum, & Nobilium Schanie, & Szczodruchy Maſovitarum, & hic ceſſaverunt a ductione ſua cum *Golaſſie*. Poſtea Nobiles Schainscy & Nobiles de Szczodruchy, reſpondendo ductioni nobilium de *Tybory*, ducebant ea ipſa via verſus villam *Jabłonka*, & venerunt ad certum ſcopulum noviter erectum, inter bona Uscheinskich, & Tyborowsci, & qui ſcopulus angularis veluti, ut dicunt, attingit bona ipſorum Guniowe ducentium. Continuabant præterea ductionem ſuam ea ipſa via uſque ad fines villarum *Tyborowo* Litvaniæ, & *Czachi*, *Kolaki*, Maſoviæ, & hi Nobiles Schainscy & Szczodruchy a negotio finium ſuorum ceſſaverunt. Diſtantia inter ducentes in longitudinem circiter medium miliare, in latitudinem vero magna quarta miliaris.

Item Nobiles Litvaniæ Kolaki de *Czachy*, ſive *Damp*, ſuccedendo continuaverunt oſtenſionem finium inter præfatos Ducatus, eadem etiam via publica, uſque ad bona *Rambiſzewo*, Zegadlii, & parvam viam transverſalem, quæ ducit ex *Tybory* ad *Rambiſzewo* Ze-

wo ZEGADLII Maſoviæ, & hic a negotio finium Nobiles in *Kolaki* ceſſaverunt.

Poſtea Nobiles de *Rambiſzowo* ZEGADLII Ducatus Maſoviæ, inceperunt ductionem finium inter Ducatus, ea ipſa via, qua itur ex *Lomza* ad *Wyſokie*, per campum uſq; ad parvam viam, quæ, dimiſſa via publica, ducit in dextram partem ad villam *Faſcze* Maſoviæ, & *Jabłonka* Litvaniæ; & tandem deſcendentes de ea ipſa via in ſiniſtrum, duxerunt per agros a TYBOROWSKIE cultos, verſus villam *Jabłonka*, dicentes & alicubi oſtendentes, in eo loco olim fuiſſe viam illorum, qua ibant ad Eccleſiam in *Jabłonka*, poſtea uſq; ad quendam cumulum terra & lapidibus erectum, eum ipſum locum dicentes eſſe ſcopulum inter Ducatus. Poſtremo ibant ad truncum quercinum, & iterum ad alium, ubi oſtenderunt cumulum lapidum cum terra mixtorum, inde recte per planitiem uſq; ad parvam viam, & poſtea per campum verſus villam *Jabłonka* jacentem, uſque ad foveam in meta exiſtentem, quem locum foveæ dicebant eſſe pro finibus inter hæreditates, *Faſcze*, *Rambiſzowo* & *Jabłonka*, & ibidem ceſſaverunt, ducere fines nobiles RAMBISZEWSCY ZEGADLOWY Maſovitæ, TYBOROWSKIE & JABLONSCY.

Poſtea Nobiles LASZCZOWIE Maſovitæ duxerunt fines inter Ducatus præfatos, incipiendo a prædicta fovea, apud quam Nobiles de *Rambiſzewo* ZEGADLII ceſſaverunt a negotio ductionis, & iverunt per certam metam notabilem uſq; ad hortum Plebani in *Jabłonka*; tandem penes ſepem Plebani, Cemeterium, per viam publicam, & per planitiem ac prata ad quandam metam finium, in qua eſt via, qua itur ex villa *Jabłonka* ad agros, uſq; ad ſcopulos villæ *Mioduſchy*, poſtea ipſis ſcopulis via transverſali inter agros tendente; & hic prædicti Nobiles *Faſcze* deſierunt ducere fines contra prædictos Nobiles de *Rambiſzewo*, cum quibus exilis prope modum diſtantia controverſiæ ipſis interceſſit cum Nobilibus infraſcriptis, ductioni ſuæ illi correſpondentibus.

Iis ita peractis ex alia parte Nobiles JABLONSCY Litvani incepe-

runt ductionem suam ab aggere piscinæ, sub villa *Rambiszewo* jacentis, ducentes per prata optima alveo gurgitis *Trzcianka*, in partem dextram, postea pertransierunt alium torrentem *Jabłon* dictum, penes *Olszyna* jacentem, etiam in partem dextram, postea ibant transversaliter per agros & per viam, quæ tendit a villa *Mioduschy* ad Ecclesiam in *Jabłonka*, usq; ad scopulum magnum dividentem villas *Mioduschy & Jabłonka* Litvaniæ; & hic JABLONSCY cessaverunt a sua ductione.

Postea prædicti Nobiles FASZCZOWIE prosequendo ductionem suam, qua per Nobiles in *Jabłonka* paulisper remorati erant, convenientes cum Nobilibus Ducatus Litvaniæ in villa *Mioduschy*, duxerunt fines inter Ducatus via præfata transversali, quæ intermediat finibus agrorum utriusq; partis, circa quam viam ostenderunt quinq; scopulos notabiles, pacificam sibi ipsis utrinque recognoscentes possessionem. Consequenter ea ipsa via ibant, concorditer circiter decem stadiis, postea ex eadem via descenderunt in sinistrum in quandam metam notabilem inter agros, qua ibant concorditer omnes usque ad bona Nobilium KRAIEWSKICH eadem meta, qua ipsi ibant, & KRAIEWSCY metam repugnabant, sed ibant in sinistrum uno stadio in latitudine, in longitudinem vero tam longo spatio, quamdiu bona illorum se extendunt. Postea ibant cum MIODUSKIMI Litvanis usque ad bona *Biale Kraiewskie*, quo incipiunt apud silvam *Grabnik* cum bonis Nobilium MIODUSKIMI, & ibant concorditer meta prædicta secundum concordiam, per illos ab aliquot annis initam, ac Libro terrestri Zambroviensi inscriptam, ostendentes incisiones in quinque quercubus loco finium, usq; ad aliam silvam *Grabowy Las* dictam, ubi in quinque arboribus ostendebant incisiones limitales circa campum dictorum Nobilium *Mioduschy*, usque ad scopulum angularem, ubi coeunt fines villarum *Mioduschy*, *Białe kraie*, & *Zarambi*, & ubi Districtus Zambroviensis esse desiit.

Hic incipit Districtus Nurensis.

Nobiles prædicti MIODUSZOWIE continuantes ductionem suam plane

plane inconvenientem cum bonis Nobilium ZARAMBOWIE in Diſtrictu Nurenſi jam confinem, ibant imprimis a præfato ſcopulo aciali per torrentem *Malibrok*, Diſtrictus dividentem, & iterum transverſaliter in dextrum, per agros a Nobilibus de *Zarambi* conſeminatos, uſq; ad metam tranſverſalem, Nobiles SKARZYNSKICH Ducatus Litvaniæ, cum ZARAMBI dividentem; iterum ab eadem meta recte per campum uſq; in villam ZARAMBI *ROMANI* molendinum, & piſcinam in prædicta *Zarembi* conſiſtentem; & hic prædicti Nobiles MIODUSCHOWIE deſierunt a ductione ſua.

In contrarium Nobiles ZAREMBOWIE Maſovitæ a prædicto gurgite *Malibrok* duxerunt fines inter Ducatus prædictos in ſiniſtrum, per metam plane fines demonſtrantem, & in eadem pro ſigno limitum ſex cumulos lapidum cum terra mixtos, poſtea inciſiones *Wręby* dictas in duabus quercubus, & alias inciſiones ſimiles in arboribus tiliarum oſtenderunt, & poſtea ad ſcopulum acialem, ſub arbore alnea *Olſza* dicta, in *Smug* poſitum venerunt, & a negotio ductionis cum *MIODUSKIMI* hic ceſſaverunt.

Diſtantia differentiæ inter ducentes eſt in longum circiter decem ſtadiorum, & in latum trium ſtadiorum. In loco differentiæ ſunt ſegetes affinales per Nobiles de *Zarembi* ſeminatæ.

Nobilium in ZAREMBI cum KACZYNSKI.

Nobiles ZAREMBOWIE Ducatus Maſoviæ continuantes progreſſum inter Ducatum Maſoviæ & Litvaniæ contra Nobiles KACZYNSKIE Litvanos, inceperunt oſtenſionem finium a prædicto ſcopulo aciali ſub alno poſito ubi cum Nobilibus MIODUSCHOWIE a ductione ceſſaverunt. A quo quidem ſcopulo ducebant per planitiem *Smug* dictam, & parva rubeta uſque ad quendam monticulum, quem pro ſcopulo oſtenderunt, & poſtea alium monticulum ſimilem etiam oſtenderunt, ducebant conſequenter eadem planitie, & tredecem truncos magnos quercinos progreſſive poſitos oſtenderunt, dicentes olim fuiſſe in ipſis quercubus inciſiones finium, quæ inciſiones ne pateant hominibus, a KACZYNSKIE ſunt ſucciſæ. Exiverunt

runt tandem in campum per KACZYNSKIE noviter eradicatum, & æstivalibus segetibus conseminatum, & ibant recte per segetes transversaliter in dextrum, versus villam *Rossochate*, inter duas arbores pomi, postea ad arborem tiliæ *Lipa* dictæ, usque ad viam publicam, quæ vadit ex *Lomza* per villam *Rossochate* ad oppidum *Nur*, ubi etiam coeunt fines villarum *Rossochate*, & prædictæ *Kaczyno*; & ibi a ductione sua cessaverunt.

In contrarium Nobiles KACZYNSCY Ducatus Litvaniæ inceperunt ostensionem suam finium, eadem etiam via publica Lomzensi euntes, usq; prope villam *Stare Zaremby Krankowo*, paulisper de via ipsa in dextrum declinantes, ibant penes sepes ipsius villæ, ipsos in sinistro relinquentes, postea eam ipsam viam publicam Lomzensem reassumserunt eademq; fines suos duxerunt usque ad villam *ZAREMBI* ROMANI *Szwanskowie* sub molendinum ipsius villæ, & ad piscinam sub molendino jacentem, & ibidem conformantes se ductioni Nobilium in *Miodufchy* a ductione sua cessaverunt.

Distantia differentiæ est in latitudine viginti stadiorum citra vel ultra, in longitudinem una quarta miliaris.

Concordantia certarum Hæreditatum.

Ubi autem desitum est a finibus per Nobiles ZAREMBOWIE cum Litvanis KACZYNSKIEMI, intermediant Hæreditates & villæ omnes pacifici; Nobilium videlicet *Rossochate* NARTOLTI & *Dambrowa* CHERUBIM; dislimitat autem ipsos Ducatus via publica ex *Lomza* ad *Ciechanowiecz*, per medium villæ *Rossochate* ducens, & villam *Rossochate* per medium ad Ducatus dividens, tenditq; eadem via dividendo Ducatus, relinquendo villam *Dambrowa* Ecclesiasticam, & *Długa Dambrowa* in parte sinistra ad Ducatum Litvaniæ, donec ventum est e regione villæ *Nowa Wieś* DAMBROWSKICH Masoviæ, tum demum præfati nobiles de *Nowa Wieś*, & cum Nobilibus de *Dambrowa łozy* descenderunt in partem sinistram, & consenserunt in certam metam inter agros villarum ipsarum jacentem, ac Ducatus dividentem, usque prope arborem piri in agris Masoviæ stantis, tunc

enim

enim utraq; pars, relinquendo ipſam arborem transverſaliter in ſiniſtrum, ducebant fines contiguitatibus camporum, uſque per viam & ſilvam alneaticam dictorum DAMBROWSKICH communem ad novum campum uſque, & iterum per ſilvam paludinoſam uſq; per aggerem piſcinæ deſertæ, & Nobilis Dominus LAURENTIUS IWANOWSKI nomine Domini NICOLAI KISZKA teſtatus eſt, ibi eſſe fundum ipſius Domini ſui; deinde duxerunt Maſovitæ in dextram partem ad arborem *Grab* in ſiniſtra parte ſtantem, habentem in ſe crucem, quam pro ſigno limitum oſtendebant. Tandem ducebant certa meta, in qua oſtenderunt monticulum lapidibus abundantem, quaſi ſcopulus eſſet, diſiectum, ubi Nobiles KUCZYNSCY Litvani, & Nobiles MODZIELOWIE Maſovitæ, ſuos parietes iam eſſe dicebant, & DAMBROWSCY Litvani etiam dicebant eundem ſuum parietem eſſe cum KUCZYNSKIEMI, & non MODZELOWSKICH. Deinde duxerunt ipſi DAMBROWSCY & MODZELEWSCY Maſovitæ ad ſcopulum notabilem, quem KUCZYNSCY Litvaniæ & DAMBROWSCY Maſoviæ dicebant eſſe ſuum, & præfati MODZELEWSCY dicebant etiam eſſe ſuum; & hic præfati DAMBROWSCY a ſua ductione deſierunt. Verum nobiles in *Modzele* proceſſerunt ulterius uſque ad truncum quercinum, in quo dicebant olim fuiſſe ſigna metalia, & hic a ſua ductione deſierunt.

NOBILES SIENICCII.

A præfato trunco quercino Nobiles SIENICCII Ducatus Maſoviæ, bonis ipſius villæ *Kaplania* Nobilium KUCZYNSKICH contigui, ducebant fines inter bona ſua, villæ *Sienica* & bona villæ *Kaplania*, præfata Ducatus Litvaniæ via publica, quæ ducit ex *Wyſokie* ad *Ciechanowiec*, uſq; ad truncum putrefactum arborem *Brzoſt*, a prædicto trunco quercino non magno ſpatio diſtante, ubi dicebant olim fuisſe ſigna fines deſignantia, ne tamen cognoſci & videri poſſint, ex parte nobilium KUCZYNSKICH arborem eſſe ſucciſam; & in eo loco deſierunt a ductione ſua. Præfati vero nobiles KUCZYNSCY

enervando illorum ductionem, testati sunt terram illam esse suam eamque ad præsens in usu & possessione habere sua.

Nobiles GODLEWSCY *Masovitæ.*

Consequenter Nobiles GODLEWSCY a præfato trunco, per Nobiles SIENICKICH pro signo angulari relicto, continuantes ductionem ex parte Ducatus Masoviæ cum bonis *Kaplania* præfatis, nobilium KUCZYNSKICH Litvanorum, progressi sunt non magno spatio præfata via publica, ex *Wysokie* ad *Ciechanowiec* tendente, advenerunt ad quendam monticulum parvum, quem dicebant esse scopulum suum angularem cum nobilibus Masoviæ in villa *Zawiszty*, viam publicam prædictam, pro limitibus cum villa *Kaplania* relinquentes, a ductione sua se continuerunt. Nobiles tamen KUCZYNSCY, ut prius, dicebant esse fundum suum, illumq; ad præsens possidere, quo ducebant præfati GODLEWSCY.

Nobiles in ZAWISZTY.

Ab eo monticulo, ubi desitum est per Nobiles GODLEWSKICH a negotio finium, Nobiles in *Zawiszty* continuantes ductionem suam ex parte Ducatus Masoviæ, cum bonis villæ præfatæ *Kaplania* Ducatus Litvaniæ, duxerunt præfata via publica, qua itur ex *Wysokie* ad *Ciechanowiec*, bona sua in dextra parte relinquendo, & iverunt per medium villæ præfatæ *Kaplania*, allegantes in sinistra parte esse villam Nobilium KUCZYNSKICH in Ducatu Litvaniæ, in dextra vero dicebant homines noviter esse locatos per KUCZYNSKICH in Ducatu Masoviæ, & in ipsorum hæreditate *Zawiszty*; exeuntes de villa descenderunt de ea ipsa via in dextram, & duxerunt per agros ea ipsa via, quasi decem sulcis in latitudinem usq; ad præfatum, & iterum per agrum. Et ascendentes in quendam monticulum, dicebant in eo loco olim fuisse quendam scopulum eorum angularem, cum nobilibus Masoviæ de *Kuthilowo* bona sua dividentem, & hic cessarunt a sua ductione. KUCZYNSCY autem dicebant in eo loco nunquam fuisse scopulum, sed esse eam totam terram illorum, quam semper

& anno

& anno præſenti ſubditi eorum de villa *Kaplania* pacifice colunt, atq; medietatem villæ prædictæ in dextra parte viæ, non in Ducatu Maſoviæ, ſed in fundo Ducatus Litvaniæ ab antiquo eſſe locatam.

NOBILES KUTYLOWSCII.

Ab eodem loco ubi Nobiles Zawistii Maſoviæ ſubſtiterunt, inceperunt ducere Nobiles Kutylowscii fines contra Luniewskie ducentes parvo ſpatio per agrum, & iterum aſcenderunt in viam prædictam publicam, in ſiniſtram partem, & duxerunt eadem via uſq; ad metam quandam ſatis notabilem in dextra parte, circa quam & ſcopulus terra & lapidibus erectus eſt, & hic Nobiles Kuczynscii teſtati ſunt eam metam & ſcopulum dividere bona eorum a bonis Nobilium Drohicenſium, Luniewskich dictorum, prout & ipſi Luniewscy in ipſa meta ſua aſtiterunt; Kutylowscii conſequenter continuaverunt ductionem ſuam eadem via uſq; prope villam *Luniewo* dictam Litvaniæ, poſtea diverterunt in partem dextram per agros & ſulcos transverſaliter, ducentes uſq; per pratum ferme duobus ſtadiis a ſepibus villæ, & iterum ibant per agros, ſulcos, uſq; per viam transverſalem ad *Kutylowo* ducentem, poſtea aſcenderunt in aliam viam, quæ ex eadem villa *Luniewo* ducit in ſiniſtram ad *Ciechanowiec*, eandem viam pro finibus Ducatuum aſſerentes, & oſtenderunt in dextra parte truncum quercinum, in quo olim ſigna fuiſſe finium dicebant. Venerunt poſtea prope villam *Gnathy* ad arborem tiliæ concavam, cui e regione contigua eſt ſemita limitum in dextra parte, quam aſſerebant Kutylowscii hæreditates ſuas cum villa *Trinische* & *Gnathy* Drohicenſium dividere, & hic ceſſarunt Kutylowscii a ſua ductione. Ex adverſo allegarunt eam viam non eſſe viam magnam Ciechanovienſem, ſed ſemitam eorum, qui frumenta ex campis ad horrea ducunt; proteſtati ſunt etiam Luniewscii, quod in ipſa tilia quam Maſovitæ angularem eſſe dicebant, bona villarum prædictarum dividentem, non ſunt nec apparent ex alia parte talia ſigna.

Nobilium in Trinische contra Luniewo.

Ab eadem tilia & meta nobiles in *Trinische* Masovitæ ducebant fines inter Ducatus ea ipsa via penes villam *Gnathy* Litvaniæ, eandem in dextra parte relinquentes, & ibant ea ipsa via tamdiu, donec incidit in viam magnam ex *Bielsko* ad *Nur*, & ea via magna progredientes, diverterunt per agros aratos in sinistrum, & ducebant non parvo spatio per rubeta, usq; ventum est ad viam magnam transversalem Lomzensem & Ciechanoviensem, & per ipsam viam ad metam *Plozy* dictam, (quæ meta dividit Ducatus præfatos & hæreditates *Ciechanowiec* cum Masovitis *Trinische*) quam metam pro finibus utraq; pars suscepit.

Nobiles KUCZYNSCII Litvani.

Ex alia parte Nobiles Kuczynscii Ducatus Litvaniæ in villa *Kaplania* respondentes ductioni Nobilium Masoviæ, aliquot villarum videlicet Sienickim, Godlewskim & Zawiszom, duxerunt fines suos villæ *Kaplania* dictæ, incipientes negotium ductionis suæ in eo loco, ubi via publica Lomzensis, de qua Nobiles Dambrowscii sinistrum descenderunt, convenit cum via publica, quæ ducit ad oppidum *Wysokie*, & dimittentes eam ipsam viam in *Wysokie* in parte sinistra, iverunt præfata via Lomzensi, relinquentes in sinistra parte villas Masoviæ *Nowa wieś*, *Modzele*, *Szwianki*, villas tres ita dictas, *Sienica*, villas tres eo nomine dictas, ac villæ *Godlewo* tres domos in sinistra parte ad Litvaniam, reliquum villæ in parte dextra ad Ducatum Masoviæ relinquendo. Inde recte ducebant eadem via Lomzensi penes villam *Zawiszty* in dextra parte viæ jacentem usq; ad fines & scopulos notabiles villæ *Kuthilowo* cum præfata villa *Zawiszty* a viginti annis renovatos. Et hic præfati Kuczynscii cessaverunt a sua ductione, quam Domini Masovitæ non susceperunt. Duxerunt autem spatio unius miliarii in longitudinem, novem villas Ducatui Masoviæ adscriptas, prout certa Privilegia coram nobis exhibita ita disponunt Ducatui Litvaniæ impossibiliter tribuendo.

Nobiles

Nobiles LUNIEWSCII *Litvani.*

Conſequenter ubi deſitum eſt per Nobiles KUCZYNSKIE a ductione finium, ſucceſſerunt in eorum locum vicini ipſorum Nobiles LUNIEWSCII etiam Litvani, reſpondendo ductioni Nobilium KUTYLOWSKICH, incipientes ducere fines ab eiſdem ſcopulis per Nobiles KUTYLOWSKIE cum Nobilibus ZAWISTOWSKIE renovatis, & ducebant in longitudinem ſpatio unius miliarii magni, eadem via publica Lomzenſi, relinquentes in parte ſiniſtra octo villas Maſoviæ ad Ducatum Litvaniæ, inconvenienter relinquentes iſtas videlicet *Kutylowo Pyzyſze*, villas quatuor *Kutylowo Skupie*, villas tres & medietatem villæ *Triniſche* in ſiniſtra parte Ducatui Maſoviæ appropriando, uſq; ad borram magnam oppidi *Ciechanowiec* Generoſi Domini NICOLAI KISZKA. Et hic prædicti LUNIEWSCII a ſua ductione, per Nobiles Maſoviæ non ſuſcepta deſierunt.

Concordantia Hæreditatum.

Et poſtquam deſitum eſt a ductione limitum per præfatos Nobiles, Generoſus Dominus NICOLAUS KISZKA cum ſuis cohæredibus in oppido *Ciechanowiec* ex una, & Nobilibus *Triniſchewo* parte ex altera in ſuam ductionem mox ſucceſſerunt, ibantq; concorditer ea ipſa via Lomzenſi, & parvo ſpatio deſcenderunt in partem dextram in ſemitam quandam finibus communem, *Plozy* dictam, ibantq; eadem ſemita uſque ad viam magnam ipſi ſemitæ tranſverſalem, ubi borra Maieſtatis Regiæ ad villam *Zaſzkowo* pertinens, incipit, & pertranſeundo borram prædictam cum borra *Ciechanowiec*. Tum demum Nobiles TYMIENSCII Maſovitæ cum Dominis in *Ciechanowiec* ibant citra controverſiam, ea ipſa ſemita, tam diu, donec ventum eſt ad eum locum, ubi bona Maieſtatis Regiæ villæ *Zaſzkowo*, cum bonis Dominorum in *Ciechanowiec* villæ *Kozarze* coeunt. Siquidem Nobilis Dominus PETRUS CHADZINSKI Vicecapitaneus Nurenſis cum ſenibus ex *Zaſzkowo* ductionem finium ipſa ſemita repugnabant, ſed ibant in ſiniſtram partem inter utraſque hæreditates uſq;

 ad flu-

ad fluvium *Nurzecz* & ipſius medietatem & prata ripæ ipſius fluvii contigua, dicebant Cmethones præfati Regiæ Maieſtatis ſemper habere in pacifica poſſeſſione, quæ quidem prata ab eisdem Cmethonibus ſepta, tum quoq; falcaſtrari, & raſtrari vidimus; factores vero Dominorum in *Ciechanowiec* ducebant fines ſuos ea ipſa ſemita ſive via *Plozi* dicta, penes ipſam villam *Zaskowo* recte ad ipſum fluvium *Nurzecz* prope molendinum aquaticum, quod Maieſtas Regia habet in commune cum ipſis Dominis in *Ciechanowiec* & ibi ceſſaverunt a ſua ductione. Conſequenter præfatus fluvius *Nurzecz* in occidentem ſub oppidum *Nur* fluens, incidit in fluvium *Bug* qui iterum deſignavit Ducatum Litvaniæ & Maſoviæ ſpatio trium miliarium, uſque ad villam *Kiełczowo*, quæ eſt in Ducatu Litvaniæ; ab eadem *Kiełczowo* is ipſe fluvius *Bug* non dividit Ducatus, ſed fluit per Ducatum Maſoviæ. Torrens autem *Wieliącza* dictus, iam tandem dividit Ducatus præfatos, ibidemque incipit Diſtrictus Camenecenſis. Qui quidem torrens *Wieliącza*, non diſtinguit Ducatus, niſi per medium miliarii, videlicet verſus villam *Szadowne* Venerabilis Capituli Varſavienſis, & nulla illic eſt differentia inter ſubditos Maieſtatis Regiæ, uſque ventum eſt ad villam *Kołodziądz* ejuſdem Capituli Varſavienſis, & villam nobilium *Lipki*. Tum demum præfati nobiles in *Lipki* Ducatus Litvaniæ aſſerebant ſe habere injuriam ex præfata villa *Kołodziądz* Ducatus Maſoviæ, videlicet violentam occupationem borræ, & certorum agrorum, parvo quidem ſpatio, ſed utique magno ſuo præjudicio; ſi quidem non ſcopuli notabiles per certos Commiſſarios Maieſtatis Regiæ non ita pridem poſiti diſtinguere debent hæreditates prædictas, verum torrens *Kołodziądz*, ad quem a primo ſcopulo ducebant ad prædictum gurgitem *Kołodziądz*, uſq; ad molendinum prædictæ villæ *Kołodziądz*., Capituli Varſavienſis.

Ex alia parte Factores Venerabilis Capituli Varſavienſis cum inhærentes citatorum adjudicatoriis præfatorum Dominorum Commiſſariorum ſuper præfatos ſcopulos inter ipſas hæreditates

emana-

emanatis, ducebant fines ſuos eisdem ipſis ſcopulis. Et ita utraque pars ceſſavit a ſua ductione. Generoſus vero Dominus ANDREAS FALKOWICZ Capitaneus Drohicenſis aſſerebat prædictos Ducatus diſtingui debere fluvio *Bug*, ab eo loco, ubi fluvius *Nurzecz* in ipſum fluvium *Bug* incidit, & a fluvio *Bug* uſq; ad eum locum, ubi fluvius *Liwiecz* incidit in fluvium *Bug*. Poſtremo vero is ipſe fluvius *Liwiecz* dividere debet Ducatus præfatos, uſque ad eum locum, ubi ſumpſit exordium ſuum.

Conſequenter intermediant certæ hæreditates videlicet ex parte Ducatus Maſoviæ *Modnik* & *Grzebiska*, *Stoczek*, *Matkali*, omnes pacificæ, quæ dividuntur certis locis *Uroczyska* dictis, cum iſtis hæreditatibus Ducatus Litvaniæ, videlicet oppido *Ugoſcza*, *Kozolupi*, *Kalenczyn*, & *Borzycki*. Poſtquam vero ventum eſt ad bona Nobilium LOCHOWSKICH, *Twarogi* dicta Maſoviæ, & bona *Paplinska wola* Ducatus Litvaniæ, controverſia inter prædictos Nobiles utrinq; reperta eſt; nam Nobiles PAPLINSCY inceperunt oſtendere ductionem finium torrente *Linbieſza* dicto, ab eo loco ubi in dextra parte coeunt campi & agri prædictarum hæreditatum, quo quidem torrente ſive alias alveo illius ita ſicco, ut equitibus nobis datus eſt tranſitus in occidentem uſq; ad molendinum Nobilium LOCHOWSKICH Maſoviæ *Dizek* dictum, & iverunt per aggerem, qui eſt poſitus ad uſum dicti molendini ad fluvium inſigniorem, quem PAPLINSCII appellabant *Linbieſza*, in quem alveum aquam copioſiorem inductam ex fluvio *Lyw* PAPLINSCII eſſe dicebant, quod nos propter difficultatem aditus videre non potuimus. Et illic ceſſaverunt a ſua ductione, Nobiles vero LOCHOWSCII teſtabantur, quia is ipſe fluvius non eſt *Linbieſza* ſed *Kamionka*.

Ex alia parte Nobiles Maſoviæ LOCHOWSCY hæredes in *Twarogi*, ab eodem etiam loco, ubi PAPLINSCY ductionem inceperunt, ducere fines ceperunt, non tamen in occidentem ſed in meridiem, alveo etiam prædicti gurgitis *Linbieſza*, uſq; ad fluvium *Liwiecz* e regione molendini aquatici Nobilium PAPLINSKICH *Białe brzegi* di-

cti, molendinum prædictum, agros & silvas in sinistra parte prædictis PAPLINSKICH relinquentes; & hic cessaverunt a sua ductione.

Distantia differentiæ in longum unum quartale miliarii, in latum non dissident, in ea differentia est silva optima communis, & molendinum cum piscina possessionis ad præsens LACHOWSKICH.

Consequenter fluvius *Liwiecz* distinguit ferme pacifice Ducatus prædictos, incipiens a villis *Paplino* Ducatus Litvaniæ, & *Gorki* Ducatus Masoviæ, quibus est intermedius usque ad villam *Baydi* per decem miliaria exceptis paucis hæreditatibus, quæ inter se dissident eo, ut sequitur modo. Nam imprimis Nobiles in *Gorki* Ducatus Masoviæ Districtus Livensis cum nobilibus in *Paplino*, occasione antiqui fluvii, pratorum, & silvarum inter veterem fluvium & partem fluvii *odnoga* dictam consistentium. Ibidem Nobiles in *Thurna* cum Magnifico Domino STANISLAO KISZKA Palatino Vitepscensi in villa *Jakimowicze* hærede, ac Nobiles in *Zukowo* Masovitæ cum Domino NICOLAO WRZELEWSKI in oppido *Mankowody* hærede, inter se dissident, ut in Regestro querelarum descriptum est.

Districtus Lucoviensis incipit.

Fluvius dictus *Zithna* incidens in fluvium *Liwiecz* inter bona *Niwiska* & bona *Osspolie* etiam Nobilium, dividit Districtum Lucoviensem a Livensi, dictusque fluvius *Liwiecz* ab eo loco dividit Ducatus pacifice, & ibi antiqua bona sunt Nobilium *Golicze*, *Strzała*, & *Siedlec* in Districtu Lucoviensi, in Districtu autem Drohicensi villæ Litvanorum istæ congrediuntur *Chodow*, *Kryslin*, *Boski*, &c.

Postea itum est concorditer versus orientem prædicto fluvio *Liwiec* ferme tribus miliaribus, donec ventum est ad villam Nobilium CZEPIELIE Palatinatus Lublinensis & Districtus Lucoviensis, tum demum dissidere cæperunt & suas controversias cum Magnifica Domina ELISABETH PALATINA Trocensi, hærede in oppido *Mordy*, occasione violentæ disjectionis aggeris in fluvio *Liwiecz* existentis, per ipsos nobiles factæ, ostenderunt. Qui præfati Nobiles hære-

hæredes in *Czepielie* oſtenderunt prædictum aggerem diſiectum, & annihilatum quidem eſſe, ſed in fundo proprio, ac ex iſta parte fluvii *Liwiec*, ubi villa illorum conſiſtit, & ideo nullam violentiam inferre prædictæDominæ Palatinæ, ſe feciſſe allegabant, ex eo, quod in ſuis bonis id fecerunt.

Villa Krzymoſze Domini OLIEˎCZKI.

Magnifica Domina ELISABETH SAPIEZYNA præfata Palatina Trocenſis ducendo fines inter Ducatum Litvaniæ & Diſtrictum Lˎucovienſem, in Palatinatu Lublinenſi, oſtendit ſcopulos per Nobiles hæredes in *Czepielie* & *Wielgoż Krzymoſze*, hæredes, ut illa dixit in fundo ſuo bonorum oppidi *Mordy* violenter factos, & petiit deoccupari fundum ſuum a prædictis ſcopulis, veluti in ea parte fluvii *Liwiec*, ubi eſt oppidum ſuum poſitos, ſeu locatos.

Ex alia parte præfati Nobiles de *Czepielie* & *Krzymoſze* hæredes, in Diſtrictu Lucovienſi conſiſtentes, annihilando & perimendo præfatam aſſertionem ipſius Dominæ Palatinæ Trocenſis, exhibuerunt Proceſſum Judiciarium ſufficientem Palatinatus Lublinenſis & Diſtrictus Lucovienſis Succamerialem Generoſi Domini ANDREÆ LASSOTA de *Lˎopiennik*, quo docuerunt prædictos ſcopulos non violenter, ſed ſervato Juris ordine legitime factos.

Præterea oſtendit alveum naturalem prædicti fluvii *Liwiec* ſiccum quidem ad præſens, ſed tranſitu propemodum difficilem & paludinoſum, quem fluvium ſcopulo ultimo aciali non attigerunt, verum ex iſta parte fluvii *Liwiec*, ubi ſunt bona illorum prædicta, ſe continuerunt.

Replicando Domina PALATINA per ſuos prædictos miſſos, dixit non fuiſſe eum naturalem alveum fluvii *Liwiec*, verum deduxit oſtenſionem alterius alvei, verſus orientem, & venit ad particulam alvei aquæ transverſaliter eminentis, in hæreditate *Radzikow Stopki* exiſtentis, & illic alveum naturalem fluvii prædicti eſſe allegabat.

Prædicti

Prædicti vero Nobiles teſtati ſunt ductionem præfatæ Palatinæ veluti Juri communi contrariam, iam in alieno fundo factam, ſe non ſuſcepiſſe, & ita utraq; pars a ſua ductione deſiit.

Villa Radzikow Stopki.

Omnes Nobiles in villis *Radzikowo Stopki* & *Kornicza* citro ultroque recognoverunt, ſe iam pridem ſuſcepiſſe medium fluvii *Liwiecz*, ſive alias medietatem pratorum & paludum inter bona ſua villarum prædictarum, & oppidum *Mordy*, Magnificæ Dominæ ELISABETH SAPIEZYNA Palatinæ Trocenſis in Ducatu Litvaniæ conſiſtentium illorumque ad præſens poſſeſſionem pacificam eam habuiſſe, quod ex parte ipſius Dominæ Palatinæ factores ſui ita eſſe etiam recognoverunt, & prædictam poſſeſſionem utrobique ſuſceperunt.

Conſequenter Nobiles Diſtrictus Lucovienſis in villis dictis *Radzikow Oczki*, *Radzikow Swieſzki*, & *Piory*, *Pythki*, *Oſtoie*, *Koſznow*, *Izdebki*, *Guzy*, & *Sobieże*, contra villas Ducatus Litvaniæ videlicet *Wola*, *Jayki*, *Skolimow*, *Beydy*, *Klimy*, *Dawidy*, *Szydłowka*, *Olſzanka Prochenki*, *Korczowatka*, duxerunt concorditer fines prædicto fluvio *Liwiecz* dicto, uſq; ad villam *Beydy*, ubi is ipſe fluvius *Liwiecz* fluere deſiit.

Hic Diſtrictus Drobicenſis ceſſavit & Mielnicenſis incipit.

Et deſcenderunt poſtea in dextram partem per planitiem *Smug* ſive *Bielawy* dictam, relinquendo villam *Oſtoie* Diſtrictus Lucovienſis in dextra parte, apud quam iterum fluvius *Liwiecz* remerſit, & naturali alveo fluere cæpit, & itum eſt concorditer ex ipſo fluvio ferme per medium miliare, donec ventum eſt ad prata ſeu planitiem magnam, latam, & longam inter Ducatum Litvaniæ, & Diſtrictum Lucovienſem communem, qua planitie ſive prato, itum eſt etiam ferme medio miliari, uſque ad aggerem longum *Przekop* dictum, ab utraq; parte pro finibus ſuſceptum, penes quem etiam aggerem eſt via publica, quæ ducit ex *Lukowo* ad *Mielnik*, & in eodem loco ANTONIUS SOBIECKI fecit magnam contentionem.

Ab eo-

Ab eodem aggere Nobiles KRZESCZY Diſtrictus Lucovienſis in *Weſola* Hæredes, duxerunt fines contra duas villas Litvaniæ *Kożuſzki* & *Luniewo*, in partem ſiniſtram ad quercum magnam. penes quam oſtenderunt monticulum pro ſcopulo, a quo iverunt per campum villæ *Kożuſzki* Domini ZABRZEZINSKI, poſtea per ſilvam, & venerunt in aggerem ſatis longum circiter quinque ſtadiorum, quem etiam dicebant reſpondere priori aggeri *Przekop* dicti, inde per ſilvam paludinoſam ſpatio unius quartæ miliarii, usq; prope campum villæ *Luniewo* in Ducatu Litvaniæ ſitæ; ibant enim in dextram partem ſpatio unius quartæ miliarii uſq; ad torrentem *Krzewicza* dictum, cujus medietate duxerunt uſque ad fines villæ *Grochowka* Polonorum; & hic ceſſaverunt a ſua ductione. In eorum locum ſucceſſerunt Nobiles in *Grochowka* & duxerunt contra villas Litvaniæ *Krzewica* & *Krzymoſzyce* dictas, eo ipſo torrente ſive fluvio *Cężewicza*, uſque ad fines villarum *Wyſokinin* & *Krzymoſze*, ad eum locum, ubi eſt ſcopulus a Nobilibus in *Grochowka* & *Wyſokinin* poſitus, & hic deſierunt a ſua ductione.

Generoſus Dominus IWAN CZYŻ Capitaneus Międzyrzecenſis Nomine Magnifici D. JOANNIS GRONOSTAY Theſaurarii Ducatus Litvaniæ, & Mareſchalci Curiæ, Caſtri *Międzyrzec* tenutarii, duxit fines inter Ducatum Litvaniæ & DiſtrictumLucovienſem, reſpondendo ductioni per Nobiles de *Weſola* & *Grochowka* factæ, incipiendo ab eodem aggere *Przekop* dicto, per ſilvam paludinoſam, & venerunt in aggerem dicto *Przekop* ſimilem, ſpatio quinque ſtadiorum, poſtea per ſilvam, & oſtenderunt imprimis arborem tiliæ cum ſigno inciſionis veluti limitali, poſtea aliam arborem tiliæ etiam cum inciſione, in qua & lapidem parvum invenerunt. Tandem per paludem uſq; ad fluvium ſive torrentem *Krzewicza*, cujus alveo duxerunt uſq; ad eum locum, ubi etiam coeunt fines villarum prædictarum, ubi eſt poſitus ſcopulus acialis a Nobilibus in *Grochowka* & *Wyſokinin*, & hic deſierunt ducere fines ſuos.

Ab eo loco Nobiles in *Wyſokinin Tęczki* Diſtrictus Lucovienſis duxerunt fines contra villam *Krzymoſzyce* Ducatus Litvaniæ in partem ſiniſtram, incipiendo a fluvio *Krzewica* per paludem *Dębowy ſmug* dictam, poſtea alia palude uſque ad pontem, per quem vadunt ad ſilvam ex villis *Krzymoſzyce* & *Wyſokinin Tenczki*, inde recte ad fluvium *Sienicza* prope villam prædictam *Krżymoſzyce*, & hic ceſſaverunt a ſua ductione.

Poſtea Nobiles in *Wyſokie*, *Jakuſze*, Diſtrictus Lucovienſis cum prædicta *Krzymoſzyce* incipientes ab eodem loco, ubi deſierunt WYSOKINSCY TĘCZKOWIE ducere, duxerunt fines prædicto fluvio *Sienicza* uſque prope fines villæ *Leſzczanka* Nobilium Diſtrictus Lucovienſis.

Ex alia parte villa *Krzymoſzyce* Ducatus Litvaniæ duxit fines prædicto fluvio *Krzewicza*, & poſtea alio fluvio *Sienicza* uſq; ad eum locum, ubi prædictus fluvius *Sienicza*, incidit in fluvium dictum *Mała krzna.*

Diſtantia differentiæ a villa prædicta *Wyſokinin Tęczki* ad villam *Krzymoſzyce* eſt in latitudine circiter tria ſtadia.

Bona Majeſtatis Regiæ cum Międzyrzec.

Poſtea Generoſus Dominus MÁTHIAS IWANOWSKI Vicecapitaneus Lucovienſis cum ſuis ſenibus viris grandævis & ſenio confectis ex parte bonorum, villarum Maieſtatis Regiæ *Trzebieſzowo*, & *Dombrowka*, ab eo fluvio *Mała krzna* deſcenderunt in partem ſiniſtram in planitiem magnam paludinoſam *Smug* dictam, & duxerunt fines medietate ipſius planitiei certam partem agrorum in dextra parte ad bona prædicta relinquendo, contra villas Ducatus Litvaniæ *Krzymoſzyce* & *Poſzczyce*, & alias; euntes iterum in prædictum fluvium *Mała krzna.* Cujus quidem fluvii medietate duxerunt in longum ſpatio duorum miliarium, fluvium in ſiniſtra parte relinquendo, uſq; pertranſientes Caſtrum *Międzyrzec* cum Suburbio, illudque in dextra parte ad villas prædictas Maieſtatis Regiæ relinquendo, venerunt

per

per aggerem in pontem, qui eſt inter Caſtrum & molendinum, & ſub eodem ponte, dicto fluvio *Mała krzna* fluentes, progreſſum continuaverunt in dextram partem, uſq; in eum locum, ubi is ipſe fluvius penes aliud molendinum ſub caſtro iacentem incidit in alium fluvium *Wielka krzna* dictum. Quo quidem fluvio *Wielka krzna*, retro aquam duxerunt iterum in partem ſiniſtram.

Incipiendo ab eodem molendino ſub caſtro jacente uſque ad eum locum ubi fluvius *Korza*, quem Litvani vocant *Soinka*, incidit in prædictum fluvium *Wielka krzna*, & poſtea ad planitiem paludinoſam *Bielia* dictam, ubi ſunt duo ſcopuli inſignes ſupra prædicto fluvio *Kozza* conſiſtentes. Inde recte eadem planitie iverunt uſque ad eum locum, ubi fines congrediuntur bonorum Majeſtatis Regiæ villæ *Dąbrowka* & villæ *Tuzow* Nobilium TUZOWSKICH in Diſtrictu Lucovienſi conſiſtentes, & oppidi *Międzyrzec* in Ducatu Litvaniæ conſiſtentes, & ſic ceſſaverunt fines bonorum Majeſtatis Regiæ villarum *Trzebieſzowo*, & *Dąmbrowka* cum bonis Litvaniæ *Międzyrzec*, ex alia parte Nobilis Dominus IWON CZYŻ Capitaneus Miedzyrzecenſis Nomine Domini ſui Magnifici Domini IWON HORNOSTAY Magni Ducatus Litvaniæ Theſaurarii, & Curiæ Mareſchałci, bonorum *Międzyrzec* Tenutarii moderni, cum ſuis ſenibus viris etiam grandævis, reſpondendoque prædictæ ductioni, quæ facta eſt ex parte bonorum Majeſtatis Regiæ villæ *Trzebieſzowo* & *Dąmbrowka*, incepit ducere fines inter Ducatum Litvaniæ & Diſtrictum Lucovienſem a finibus villæ prædictæ *Krzymoſzyce*, & a fluvio dicto *Krzna*, prope villam *Leſzczonka* Nobilium Diſtrictus Lucovienſis, & villam *Strzałki* Ducatus Litvaniæ conſiſtentes, & iniit recta ab eodem fluvio *Przekop*, dicta aquatica, uſque ad monticulum loco ſcopuli, in quo ſtat arbor alni, & poſtea dicta foſſa eundo oſtendit ſimiles monticulos ſive ſcopulos, uſq; ad campum villarum prædictarum *Strzałki* & *Leſzczonka*, ubi oſtendit certas foveas *Glinianki* dictas, & aſſerebat dictis foveis prædictam foſſam eſſe annihilatam; poſtea oſtendit duos truncos pinaticos aſſerens, illic olim fuiſſe arbores cum

ſignis limitalibus; ab iisdem truncis oſtendit foſſam notabilem *Row* dictam, ferme ſpatio quatuor ſtadiorum ſe protendentem, aſſerens dictam foſſam fuiſſe pro legitimis finibus inter Ducatum Litvaniæ & Diſtrictum Lucovienſem, inde vero duxit transverſaliter recte per agros Nobilium LESZCZYNSKICH Polonorum, uſque ad ſilvam alneaticam, ſub qua oſtendit foſſam notabilem ſpatio ſeptem paſſuum in longitudinem, eandem init per ſilvam lutoſam dictam DE̜BOWICKI, in qua aſſerebat & oſtendebat fore fluviolum transeuntem, qui fluit ex palude *Kania*, & abundantiam aquæ in eadem fuiſſe antiquis temporibus aſſerebat, tamen modo exſiccatum, tum in locis aliquibus aquam in eo eminentem oſtendit. Qua quidem ſilva lutoſa duxit fines ſuos penes villam *Dębowiczki* Regiæ Majeſtatis ad *Lukow* pertinentem, eandem in ſiniſtra parte relinquendo, & allegando iſtam villam eſſe in Fundo Litvanico Domini ZABRZEZINSKI locatam. Tandem ab ea villa duxit iterum eadem ſilva lutoſa DE̜BOWICKI ferme per unum & medium miliare in longitudinem, uſq; ad paludem dictam *Kania*, in qua ſunt prata Regiæ Majeſtatis villæ *Trzecieſzow*, & aſſerebat, quod ex eiſdem pratis, quondam foenum pro prædio Międzyrzecenſi accipiebatur. A qua quidem palude *Kania* nuncupata, duxit fines eadem ſilva lutoſa alneatica ad viam, quæ ducit de *Lukow* ad *Międzyrzec*, penes bona Nobilium MOSZYCKICH Diſtrictus Lucovienſis, & bona Maieſtatis Regiæ villæ *Brzozowica*, penes quam viam in parte dextra oſtendit foſſas, alias *Rowki*, quas aſſerebat eſſe *Przekop*, & ibidem oſtendit duos monticulos mediocres, penes quos aſſerebat cum ſuis ſenibus, quod quondam Reges Poloniæ ex *Lukow* ad *Międzyrzec* transeuntes a Conſiliariis, & Proceribus Magni Ducatus Litvaniæ excipiebantur, & a Polonis relinquebantur Litvaniæ.

Deinde duxit fines ab eisdem monticulis præfata ſilva lutoſa dicta *Kania*, & oſtendit arborem pinaticam, in qua ſunt tres inciſiones *Karbi* dictæ, quas aſſerebat eſſe pro ſigno mellificiali olim D. ZABRZEZINSKI. Deinde ab eadem arbore pyri eadem ſilva *Kania*

nia duxit uſque ad fluvium *Krźna*, qui fluit de *Lukow* ad *Międzyrzec*, quem fluvium fore nuncupabat *Chorza*, & non *Krżna*, penes quem fluvium pervenit ad villam Nobilium *Moſzycki* Polonorum, quam villam aſſerebat pertinere quondam ad bona *Międzyrzec* Litvaniæ, & ſervitium Caſtro Międzyrzecenſi exercere; Nobilis vero STANISLAUS LESZCZYNSKI ex parte præfatorum Nobilium affirmabat, præfatam villam in Diſtrictu Lucovienſi ab antiquo conſiſtere, uſque ad præſens, quam villam *Mościska* penes fluvium *Krzna* jacentem quæ *Korza* appellatur, eſſe adhuc Magnum Ducatum Litvaniæ uſque ad parietem villæ *Tuzow* Nobilium, ſed id aſſerebat ſibi non pertinere, ſed Capitaneo Brzeſtenſi. Et a prædicta villa *Moscisk*a duxit fines fluvio *Chozza* dicto, uſq; ad molendinum Regiæ Maieſtatis, ad villam *Kąkolewnicza*, pertinentem medietate dicti fluvii in partem dextram, & init ad alium fluvium parvum dictum *Soſinka* uſq; ad planitiem magnam *Soinka* dictam. Cujus medietate duxit fines inter Ducatum Litvaniæ & Diſtrictum Lucovienſem, uſque ad fines Villæ Maieſtatis Regiæ *Dąmbrowka* cum Nobilibus in *Tuzow* per certos Commiſſarios non pridem factos; & hic ceſſavit ducere fines cum bonis præfatis Majeſtatis Regiæ. Diſtantia utriusq; differentiæ eſt in latitudinem trium miliarium, in longitudinem vero circiter duorum miliarium, in ductione ex parte Regiæ Majeſtatis factæ. Manſerunt iſtæ villæ Domini olim ZABRZEZINSKI conniventia Capitaneorum in *Lukow* in ſolo Maieſtatis Regiæ violenter locatæ, videlicet: *Strzałki*, *Myſie*, *Jodlanka Przechody* cum Suburbio *Nowe miaſto* dicto, & Caſtro *Międzyrzec*. Præterea Senes Majeſtatis Regiæ dixerunt aliam villam *Oſtrowo* dictam, quæ locata erat per D. ZABRZEZINSKI ex Caſtro Lucovienſi, Capitaneatus olim Domini FELICIS ZIELINSKI eſſe depopulatam. Secus vero ex parte bonorum *Międzyrzec* dicebant in parte ductionis, quæ facta eſt ex parte Litvaniæ, non eſſe depopulatam, in qua ductione manſerunt iſtæ villæ *Dębowicki*, *Brzozowica* Regiæ Maieſtatis, & *Moſciska*, ac *Sokole* Nobilium MOSCICKICH cum borris & mellificiis ad dictas villas pertinenti-

nentibus. Adjacentes præfatam villam *Oſtrow* Nobilem quendam POSTRZYCH apud Nobiles KRZYMOSKIE emptionis Jure aſſequutum eſſe, domumq; illic ædificaſſe, & poſtea inde ſua ſponte immigraſſe ad villam *Poſzczysza*, unde exiverat.

Villa Turowo cum Oſtrowki.

Poſtquam deſitum eſt a ductione finium ex parte bonorum Majeſtatis Regiæ cum bonis Litvaniæ *Międzyrzec*, tum demum Nobiles TUROWSCY Diſtrictus Lucovienſis inceperunt ducere fines villæ *Turow* a primo ſcopulo in palude magna *Szoſuka* dicta, per certos Commiſsarios Majeſtatis Regiæ cum bonis villæ *Dąmbrowka* locato, & iverunt in partem ſiniſtram per ipſam paludem recte in borram, & euntes parvo ſpatio oſtenderunt arborem tiliæ, dictam *Lipa*, in quo olim ſuſpenſum furem quendam inſignem Domini ZABRZEZINSKI ſubditum, veluti (Jure omnium dictante) in loco, ubi coeunt fines Litvaniæ cum Diſtrictu Lucovienſi, moris etiam eſſe, quod in finibus ſemper ejuſmodi ſcelerum patratores patibulis addici ſolent. Inde ducebant ſpatio ferme medii miliarii, nulla ſigna limitum oſtendendo, agros tamen ex villa *Oſtrowki* Litvaniæ cultos in tribus locis prætereundo, oſtenderunt poſtea duo loca, quæ dicebant eſſe deputata ad judicandos fures mellificiorum, aut aliorum facinorum patratores, qui in Regno aut Ducatu Litvaniæ ſcelus aliquod patraverint; venerunt poſtea ad planitiem dictam *Szoſuka*, cujus medietate duxerunt fines, uſq; venerunt per agros ex villa Caſtri *Międzyrzec*, *Oſtrowki* dicta, cultos, ad montem *Gorka* dictum, & dixerunt illic convenire bona ſua cum villis *Sielanow* & *Uſtrzech* Generoſi Domini BARTHOLOMAEI KAZANOWSKI Judicis Terræ Lucovienſis; & hic a ſua ductione ceſſaverunt. Interrogati Senes quatuor teſtes Maieſtatis Regiæ ſubditi ſinguli ſeorſim, quid ſentirent de oſtenſione finium per TUROWSKIE facta? reſponderunt unanimes injuſtam eſſe, verum paludem prædictam *Szoſuka* Hæreditates præfatas, diſtingvi debere.

Ex alia

Ex alia parte Dominus IWAN CZYŻ Capitaneus *Międzyrzecensis*, cum suis Senibus duxit fines contra præfatam villam *Turow*, medietate planitiei, dicta *Szosuka*, incipiendo a scopulo insigni, secundo loco in eadem planitie locato, usq; ad certam fossam parvam, *Przekop* dictam, penes viam parvam transversalem, quæ ducit ex villa *Turow* ad *Worsza* Litvaniæ. Et hic cessavit a sua ductione.

Ostrowki Litvaniæ cum Sielanow & Ustrzech Poloniæ.

Ab eadem fossa, *Przekop* dicta, idem Dominus Capitaneus Miedzyrzecensis duxit fines villæ *Ostrowki* Ducatus Litvaniæ cum villis *Sielianow* & *Ustrzech*, Generosi Domini BARTHOLOMAEI KAZANOWSKI Judicis Terræ Lucoviensis medietate planitiei sive paludis *Temielno* dictæ, usq; ad lutum *Bielsko* dictum, & locum paludinosum *Okniska* dictum, ubi coeunt fines Litvaniæ cum bonis Poloniæ *Sielanowo* & *Ustrzech*, & ibi desiit a sua ductione.

Ex alia parte præfatus Dominus BARTHOLOMAEUS KAZANOWSKI Judex Terræ Lucoviensis villarum *Sielianow* & *Ustrzech* Hæres, suscepit pro finibus suis aliam medietatem ipsius paludis *Bielsko*, non tamen ad *Okniska*, sed ad scopulum acialem *Kierzek* dictum, in quo est arbor tiliæ, & qui dividit villas & hæreditates *Ustrzech*, *Branicza*, *Sbielintow* Poloniæ, & *Ostrowki* Litvaniæ; & hic cessavit a sua ductione.

Distantia inter ducentes circa finem est in latitudinem decem stadiorum.

Branicza Polonia contra Wohin.

Ab eodem scopulo *Kierzek* dicto, Nobiles de medietate villarum *Branicza* & *Zbielintowo* in Districtu Lucoviensi existentes, ADAM GUTH, & Dominicus, duxerunt fines inter Ducatum Litvaniæ & Districtum Lucoviensem per paludem *Bielsko* dictam, ad silvam *Siemicziesz* dictam, & iterum per borram parva via eundo usq; ad fluvium *Branka* dictum, ad eum videlicet locum, ubi est molendinum aquaticum Plebani in *Wohin*, & ubi Districtus Lucoviensis esse desiit &

Lubli-

Lublinensis incipit, & ubi coeunt fines medietatis villarum ipsarum *Branicza* & *Shielintow*, cum alia medietate ejusdem villæ *Branicza* in Districtu Lublinensi existente, Nobilium ANDREÆ & ADAM BRANICKICH; & hic ducere fines cessaverunt.

Ex alia parte Nobilis Dominus ALEXIUS SUMA Factor oppidi *Wohin* fines ostendere noluit, ex ea ratione, quia prioribus Revisoribus fines communes inter Regnum Poloniæ & Ducatum Litvaniæ, a tribus septimanis lustrantibus, videlicet Venerabili & Generosis Dominis, MATHIÆ VARGANTH Canonico Vladislaviensi, & MATHIÆ GORECKI Sacræ Maiestatis Regiæ Secretariis, VASSILONI CZYSZKOWICZ Mareschalco Litvaniæ, & ALBERTO NARBORTH Maiestatis Regiæ Notario, iam ostenderit, quod, ut dixit, facere incepit, a Palude *Bielsko* dicto, finium bonorum *Międzyrzec*, & duxit ea ipsa palude per aggerem parvum recte ad fluvium *Woinka* in fluvium *Bronka*, & postea ad piscinam *Luczewo*, ubi Districtum Lucoviensem desiisse dixit, ac testabatur eum scopulum *Kierzek*, fuisse inter bona Ducatus Litvaniæ *Międzyrzec* & *Wohin*, & silvam, per quam duxerunt Nobiles BRANICCII pertinere ad bona *Wohin*; Nobiles vero BRANICCII prædicti testati sunt, quia prædicti priores Revisores inceperunt exercere Officium Revisionis suæ a Districtu Lublinensi, bona vero prædicta sua in Districtu Lucoviensi existere, & tributa omnia laudata in *Lukow* pendere, prout certis quietationibus illius Officii coram Nobis exhibitis ita esse plane docuerunt.

Quatuor senes testes de villis *Branica* & *Sbielintow* interrogati videlicet MATHIAS LITWINEK, MATHIAS SZCZEPANEK, STEPHANUS NICOLAUS KOCZERGA, JOANNES LUKI HOHEY, JOANNES GUGALA Cmethones *in Branicza* & *Sbielintowo* deposuerunt certam scientiam se habere ex suis Prædecessoribus, veram & legitimam esse eam ductionem finium, quæ facta est a Dominis illorum, & parati sunt præstare Jus jurandum, si necessum fuerit.

Conclusio negotii commissi.

His ita peractis nullus deinceps erat, qui in Districtum Lublinensem

nenſem progredi, aut fines ad *Parczewo* ducere vellet. Jam enim hoc ipſum negotium per priores Reviſores Maieſtatis Regiæ, Venerabilem videlicet & Generoſos Dominos MATHIAM WARGAWSKI Canonicum Vladislavienſem, & MATHIAM GORECKI Maieſtatis Regiæ Secretarios, WASSILONEM CZYSKOWICZ Mareſchalcum Litvaniæ, & ALBERTUM NARBORTH Maieſtatis Regiæ Junioris Notarium, penes villam *Branicza* inceptum prius, & poſtea conſumatum erat. Quare & Nos ab executione ulterioris reviſionis finium nos hic neceſſario continuimus, & negotii ſuſcepti finem impoſuimus. Datum in ea medietate villæ *Branicza*, quæ conſiſtit in Diſtrictu Lucovienſi, feria tertia ultima, menſis Auguſti, Anno Domini 1546.

DOCUMENTA

In Wyſoki, Oſtrow, ſuper quinque Manſos.

IN Nomine Domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Nos SIGISMUNDUS DEI Gratia Rex Poloniæ, Magnus Dux Litvaniæ, nec non Terrarum Cracovienſis, Sandomirienſis, Siradienſis, Lancitiæ, Cujaviæ, Ruſſiæ, Pruſſiæ, Maſoviæ, Culmenſis, Elbingenſis Pomeraniæ, &c. Dominus & Hæres. Significamus tenore præſentium, quibus expedit, univerſis harum notitiam habituris, quia Nobilis Brietius MICHAEL de *Zaleſie*, ſuo, & ſuorum Cohæredum Nominibus Nobis ſupplicaverunt, quo in libris, ſeu metricis perpetuitatum Ducatus noſtri Maſoviæ Literas, ſeu notam Donationis quinque Manſorum menſuræ Culmenſis, in, & ſuper bonis *Wyſoki, Oſtrow*, in Diſtrictu Lomzenſi ſitis, ſibi quæri, ac pro parte ſua extradi mandare, authoritateq; noſtra confirmare dignaremur. Quæ quidem Literæ in Metrica Jlluſtris olim Domini JANUSSII Ducis Maſoviæ, Ruſſiæ &c. inventæ ſunt, ſub eo ipſo tenore verborum, ut ſequitur. Anno Domini milleſimo quadringenteſimo nonageſimo quarto, feria quinta ante Conductum Paſchæ proxima, in *Lomza*,

præſentibus Generoſis, & Nobilibus, Zawiſſio de *Kunradziecz* Vexillifero Plocenſi, Mareſchalco Curiæ, JOANNE de *Tyſzyno* Judice Lomzenſi, DACZBOGIO de *Podoſie* Tribuno Ciechanovienſi, & Capitaneo Lomzenſi, JACOBO de *Kzwień* Wiſzegradienſi, JOANNE KOZIEL de *Kamionka* Wiznenſi, Tribunis. Sereniſſimus Princeps JOANNES DEI Gratia Dux Maſoviæ, Ruſſiæ, &c. quinq; Manſos menſuræ Culmenſis, in, & ſuper bonis *Wyſoki Oſtrow*, iacentes, penes granicies *Buſzeniskie*, & *Czach* ex una parte, & rivulum *Danib* nuncupatum, parte ex altera, hæreditate in Diſtrictu Lomzenſi ſitis in longum & latum, cum omnibus, & ſingulis utilitatibus, fructibus, proventibus, emolumentis, obventionibusque generaliter univerſis, quibuſcunq; nominibus nuncupentur, nihil pro ſe, & ſuis Succeſſoribus reſervando, Nobilibus STANISLAO, JOANNI, MICHAELI, Filiis Januſſii de *Zaleſie*; ANDREÆ, & JACOBO Filiis ALEXII de eadem *Zaleſie*, & ipſorum Succeſſoribus legitimis dedit, donavit, & perpetue, & in ævum contulit; de quibus quidem quinq; Manſis præfati Nobiles ſervitia communia, more aliorum Nobilium, Domino Principi facere, & impendere tenebuntur. Nos itaq; SIGISMUNDUS Rex, prænominatæ ſupplicationi præfatorum Nobilium de *Zaleſie*, ut juſtæ & rationabili, benigne annuentes, Literas ſeu, notam infraſcriptam inventam deſcribi, & extradi fecimus, omniaq; & ſingula in eis contenta approbavimus, ratificavimus, & confirmavimus, prout approbamus, ratificamus, & confirmamus; Decernentes illa robur debitæ, & perpetuæ firmitatis obtinere. In quorum tamen uſu & poſſeſſione antehac fuerunt, & ad præſens exiſtunt. In cujus rei teſtimonium Sigillum Noſtrum eſt appenſum. Datum Cracoviæ, feria ſexta ante Dominicam, Judica proxima; Anno Domini milleſimo quingenteſimo triceſimo nono, Regni Noſtri Anno triceſimo tertio. Præſentibus ibidem Reverendo in Chriſto Patre Domino PETRO Epiſcopo Cracovienſi, nec non Magnificis, & Venerabilibus, PETRO KMITHA de *Wiśnicze* Palatino, & Capitaneo Cracovienſi, Regni noſtri Mareſchalco, Scepuſienſi, Premiſlienſi, & Colenſi

Colenſi Capitaneo, Nicolao de *Wolia*, Caſtellano Sandomirienſi, & Sereniſſimæ Conjugis noſtræ Magiſtro Curiæ, Sanocenſi, Lomzenſi, Viſnenſi Capitaneo, Samuele Macieiowski Regni noſtri Vice-Cancellario, & Decano Cracovienſi, & aliis quam plurimis fide dignis, ſincere, & fideliter dilectis. Datum per manus Magnifici Pauli de *Wolia* Regni Poloniæ Cancellarii, Burgrabii Cracovienſis, & Goſtinenſis Capitanei, Nobis ſincere dilecti.

NOBILIUM *in* TYSZKI.

Super Viginti Manſos.

IN Nomine Domini Amen. Ad memoriam rei ſempiternam. Boleslaus DEI Gratia Dux Maſoviæ, & Ruſſiæ Terrarum, nec non Varſzovienſis, Viſzegradienſis, Zakrocimenſis, Ciechanovienſis Dominus, & Hæres Czyrnenſis &c. Significamus tenore præſentium, tam præſentibus, quam futuris, harum notitiam habituris, quibus expedit generaliter univerſis. Quomodo coram Nobis perſonaliter conſtituti Michael, & Joannes germani de *Tyſzki*, ſani utroque exiſtentes ſpiritu, non compulſi, non coacti, nec aliquo dolo, vel fraude circumventi; ſed ipſorum mera, & ſpontanea voluntate, amicorumq; ipſorum maturis, ſalubribuſq; freti conſiliis, viginti manſos ipſorum menſuræ Culmenſis, ſuper flumen *Jabloni*, *Swierczewo*, *Siedlisko*, alias *Tyſzki* nuncupatos, in Diſtrictu Varſzovienſi, prope *Zambrowo* ſituatos, in longum & latum, veluti hujuſmodi viginti manſi in ſuis metis, ſignis, gadibus, & limitibus, ſunt circumferentialiter diſtincti & limitati, & quemadmodum ipſos ſoli tenuerunt, habuerunt, & poſſederunt, nihil omnino Juris, proprietatis, aut Dominii pro ipſis, aut Succeſſoribus ipſorum reſervantes, in eiſdem Matthiae, & Nicolao Fratribus de *Kraiewo*, pro centum ſexagenis groſſorum, monetæ communiter in Terra noſtra currentis, vendiderunt perpetue, & in ævum. Voce irrevocabili reſignantes cum omnibus, & ſingulis, utilitatibus, fructibus, proventibus, redditibus, cenſibus, emolumentis, & obventionibus, generaliter

universis, quibuscunq; nominibus nuncupentur, ad præsens in dictis viginti mansis existentibus, & qui, vel quæ, divina favente Clementia per humanam industriam reperiri poterint quomodolibet in futuro; sit igitur licitum prænominatis MATHIAE & NICOLAO, eorumque legitimis Successoribus hujusmodi viginti mansos cum præscriptis utilitatibus, tenere, habere, regere, gubernare quiete & & pacifice, perpetuisq; temporibus possidere, nec non vendere, commutare, dare, donare, obligare, alienare, & ad usus ipsorum & Successorum eorum beneplacitos convertere, prout ipsis, aut ipsorum Successoribus legitimis melius & utilius videbitur expedire. Nostra tamen nostrorumq; Successorum voluntate, more solito, principaliter requisita de præmissis. In cujus rei testimonium Sigillum nostrum Majus de nostra certa scientia præsentibus est appensum. Actum & datum in *Lomza*, die Sabbatho, in Vigilia Sancti LUCAE Evangelistæ, Anno Domini millesimo quadringentesimo tricesimo nono. Præsentibus Strenuis Nobilibusq; Dominis DERSLAO de *Podoszne* Castellano Wyssogrodiensi, BORUTA de *Falanty* Vexillifero Varsaviensi, JOANNE ROGALA de *Wangrzynowo* Curiæ Nostræ Mareschalco, JOANNE de *Wanszowo* Judice, JACOBO Subiudice Lomzensi, aliisq; quam pluribus nostris fidelibus fide dignis testibus circa præmissa. Scriptum per manus STEPHANI NICOLAI de *Mniszewo* Præpositi Varsaviensis, & Canonici Płocensis Ecclesiarum, Nostræ Curiæ Cancellarii, qui præsentia habuit in Commissis.

In Nomine Domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Nos BOLESLAUS DEI Gratia Dux Masoviæ & Russiæ Terrarum, nec non Varsaviensis, Viszegradiensis, Zacroczymensis, Ciechanoviensis Dominus, & Hæres Czyrnensis &c. Ad notitiam universorum tam præsentium quam futurorum, quorum interest, deducimus, & deduci volumus per præsentes. Quod licet præclarus Princeps Dominus JANUSSIUS Dux Masoviæ olim, Avus noster Charissimus divæ

recorda-

recordationis, viginti manſos menſuræ Culmenſis, in vertice fluminis *Damb* prope Lomzam jacentes, Nobili MARCISSIO Patri SAMBORY KOLAKONIS, & THOMÆ, ob reſpectum ſuorum ſervitiorum donaverat gratioſe ad communia ſervitia; tamen prædicti SAMBORY KOLAK & THOMAS coram Nobis conſtituti, lugubriter expoſuerunt, quodam caſu exuberante fortuito, Privilegium ſuper eoſdem viginti manſos perdiderunt & amiſerunt, petentes humillime, ut ipſorum Privilegium ſuper Donationem prædictam innovare, & reſtaurare dignaremur. Nos vero petitionibus eorum favorabiliter acclinati, recepta tamen penitus de præmiſſis informatione ſufficienti, Donationem hujusmodi ratam, & gratam habentes, prædictis SAMBORIO KOLAKONI, & THOMAE cum ipſorum legitimis Succeſſoribus, de innata Nobis clementia eoſdem, viginti manſos noſtri veri Ducatus & Dominii damus, donamus, aſcribimus, appropriamus, & in verum titulum hæreditarium ex nunc conferimus gratioſe, perpetue & in ævum, cum omnibus & ſingulis utilitatibus, fructibus, proventibus, cenſibus, reditibus, & obventionibus generaliter univerſis, ad præſens in dictis viginti manſis exiſtentibus, & in futurum per diſcretionem humanam quomodolibet adveniendis; mellificiis tamen, ſive apiſteriis in eiſdem manſis exiſtentibus duntaxat exceptis, quæ pro Nobis & noſtris Succeſſoribus plenarie reſervamus, per ipſos & Succeſſores eorum tenendos, habendos, regendos, gubernandos quiete ac pacifice, temporibus perpetuis poſſidendos, nec non vendendos, commutandos, obligandos, donandos, alienandos, & ad uſus ſuos beneplacitos convertendos, prout ipſis legitimis Succeſſoribus melius, & utilius videbitur expedire, cum noſtra & noſtrorum Succeſſorum voluntate, more ſolito, principaliter acquiſita in præmiſſis. Præterea prædicti SAMBORIUS KOLAK, & THOMAS cum ipſorum Succeſſoribus, in recompenſam hujuſmodi donationis & gratiæ, ad quamlibet expeditionem noſtram ſuper equo in valore quatuor ſexagenarum, cum baliſta, in pancerio, & ſubcaleptia, vulgariter *Kłobuczek* dicta, de qui-

 buslibet

buslibet decem mansis, Nobis, & nostris Successoribus equitare, & servire teneantur, aliaque omnia communia servitia, sicut cæteri Terrigenæ in similibus bonis locati, faciunt, facient, & impendent, toties, quoties fuerit opportunum. In cujus rei testimonium Sigillum nostrum majus, de nostra certa scientia, præsentibus est appensum. Actum, & datum in *Lomza*, feria quinta in crastino Sanctorum PETRI & PAULI Apostolorum, Anno Domini millesimo quadringentesimo tricesimo quinto. Præsentibus Strenuissimis, & Nobilibus Viris, JOANNE Judice Lomzensi, JOANNE ROGALA Wiszegradiensi, DERSLAO de PODOSIE Zakrocimensi, Vexilliferis, NICOLAO GIEMZA Czernensi, MICHAELE Varsaviensi, Succamerariis, & aliis quam plurimis nostris fide dignis ad præmissa testibus. Scriptum per manus STEPHANI NICOLAI de MNISZEWO Præpositi Varsaviensis, & Cancellarii Curiæ nostræ, qui præsentia habuit in commissis.

Nobilium in Jabłonowo.

In Nomine Domini Amen. Ad memoriam rei sempiternam. BOLESLAUS DEI Gratia Dux Masoviæ, & Russiæ Terrarum, nec non Varsaviensis, Wiszegradiensis, Zakrocimensis, Ciechanoviensis Dominus, & Hæres Czernensis &c. Significamus tenore præsentium, tam præsentibus, quam futuris harum notitiam habituris, quibus expedit, generaliter universis. Quomodo coram Nobis personaliter constituti JOANNES, JACOBUS, & MATHIAS de *Sonstino*, sani utroq; existentes spiritu, non compulsi, non coacti, nec aliquo dolo, velfraude circumventi, sed ipsorum mera & spontanea voluntate, amicorumque eorum maturis, salubribusque freti consiliis, decem mansos ipsorum mensuræ Culmensis, in *Jabłonowo* Hæreditate, in Districtu Varsaviensi prope Lomzam, super fluvium *Jabłoni* situata, in longum & latum, veluti hujusmodi decem mansi, in suis metis, signis, gadibus, & limitibus sunt circumferentialiter distincti, & limitati, & quemadmodum ipsi soli tenuerunt, habuerunt, & possederunt, nihil omni-

hil omnino Juris, proprietatis, aut dominii prò ipsis, aut ipsorum Successoribus reservantes in eisdem, AEGIDIO, alias IDZIK de *Dambniki*, pro octodecem sexagenis grossorum monetæ communiter in terra nostra currentis, vendiderunt perpetue, & in ævum, voce irrevocabili resignantes, cum omnibus, & singulis utilitatibus, Juribus, ac fructibus, proventibus, censibus, emolumentis, & obventionibus generaliter universis, quibuscunq; nominibus nuncupentur, ad præsens in dictis decem mansis existentibus, & qui, vel quæ, divina favente Clementia, per humanam industriam reperiri poterint, quomolibet in futuro. Sit igitur licitum prænominato AEGIDIO, ejusq; Successoribus legitimis, hujusmodi decem mansos præscriptis utilitatibus, & Juribus, tenere, habere, regere, gubernare, quiete, pacifice, perpetuisque temporibus possidere, nec non vendere, commutare, dare, donare, obligare, alienare, & ad usus suos, & suorum Successorum beneplacitos convertere, prout sibi, aut suis Successoribus legitimis, melius, & utilius videbitur expedire, nostra, tum nostrorum Successorum voluntate, more solito, principaliter requisita de præmissis. In cujus rei testimonium Sigillum Nostrum majus, de certa nostra scientia, præsentibus est appensum. Actum & datum in *Lomza*, feria quinta in Octava Epiphaniæ Domini. Anno ejusdem millesimo quadringentesimo quadragesimo. Præsentibus Nobilibus Dominis, ZIEMAK Ciechanoviensi, JOANNE de WANSOWO Lomzensi, Judicibus. NICOLAO a GORKA Succamerario Zakrocimensi, PETRO KOŻUCHOWSKI, PAULO TABOR de *Powsino*, Aulicis nostris, aliisq; quam plurimis nostris fidelibus, fide dignis testibus circa præmissa. Scriptum per manus STEPHANI de MNISZEWO Præpositi Varsaviensis, & Canonici Plocensis, Curiæ nostræ Cancellarii, qui præsentia habuit in commissis.

NOBILIS THOMAE in Fascze.

CONRADUS DEI Gratia Dux Masoviæ, Russiæ &c. Significamus tenore præsentium, quibus expedit, generaliter universis, quia

de libro

de libro Judicii Lomzensis facta est Nobis plena fides. Quomodo de Anno Domini millesimo quadringentesimo septuagesimo Septimo ex Juris Decreto Nobilis STEPHANUS, MATHIAS OLK sub pæna quinquaginta, alias *pięćdziesiąt*, Nobili THOMÆ FASCZA ad duas septimanas debent, & dividere, & emensurare duos mansos mensuræ Culmensis, in hæreditate *Fascze*, secundum Jus ipsius, penes aream, in qua prius residebat, & hoc omnes consenserunt, & loco istorum duorum mansorum dicti Nobiles STEPHANUS, MATHIAS debent dare duos mansos mensuræ Culmensis in hæreditate *Jabłoni*, in portionibus suis, quæ eis perpetua divisione cesserunt, Nobilibus OLKOWY ANDREÆ, loco hujus, & circa liberum respondere, perpetuum silentium eisdem imponimus, & sibi perpetuam tenutam quiete & pacifice. In cujus rei testimonium Sigillum nostrum mediocre est præsentibus subappensum. Actum & datum in *Lomza* Sabbatho post Festum Sancti FRANCISCI Confessoris; anno Domini millesimo quingentesimo primo.

Rescriptum Nobilium FASCZE *&* JABLONSKIE *Dimissionis.*

Termini communes Lomzenses feria secunda ante Sancti STANISLAI Martyris, in præsentia BARTHOLOMÆI Judicis, PAULI KISIELNICKI, & aliorum, de anno Domini millesimo quadringentesimo septuagesimo sexto, Nobiles ANDREAS & ALEXIUS MATHIAS & STEPHANUS Germani de *Jabłoni* constituti personaliter, palam recognoverunt, quia de bona voluntate inter se perpetuam divisionem fecerunt in hunc modum. Quia Nobiles ANDREAS & ALEXIUS germani tenebunt hæreditatem in *Fascze* penes STEPHANI de KRAIEWO, & TROIANI de ZEGADLI granicies, & usq; in ibi, ubi *Trzcianka* defluxit in fluvium *Jabłoni*, usq; ad verticem fluvii *Brok*, & Nobilis MATHIAS & STEPHANUS tenebunt hæreditatem *Swieczewo*, prout est in suis graniciebus, perpetuo & in ævum. Etiam, si aliquis vicinorum aliquem ex ipsis vexaverit, tunc omnes unanimiter sese opponere tenebuntur, & si,

quod

quod absit, dicta bona ipsis MATHIÆ, & STEPHANO quovis modo alienarentur, tunc apud hæredes e converso in *Fascze* æqualem habebunt portionem, & e converso; & hæc inviolabiliter inter se debent observare, sub vadio decem sexagenarum in mediis grossis, medium Ducatui, & medium parti injuriam passæ, & circa Librum responsuri.

Privilegium Nobilium de Romani ZAREMBI *super triginta Mansos.*

In Nomine Domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam JOANNES DEI Gratia Senior Dux Masoviæ, & Russiæ Terrarum Dominus, & Hæres Czernensis. Significamus tenore præsentium, quibus expedit, tam præsentibus, quam futuris per hæc scripta. Quod consideratis, & inspectis personis, ac fidelibus servitiis Nobis per JOANNEM TIBURCIUM SAPSOFONEM, JANUSSIUM, & NICOLAUM, Hæredes de *Romani* exhibitis fideliter, & impensis, & in posterum, Charissimo Duce per ipsos, & ipsorum pueros, eo celerius Nobis, & nostris Successoribus impendendis, ipsis præmissorum meritorum ob respectum, & ipsorum pueris, triginta mansos mensuræ Culmensis, *Rossochate* vulgariter dictos, super fluvio, *Malibrog* vulgariter dicto, cum utraq; ripa fluvii ejusdem, prope a *Nur* sitos in longum & latum, veluti prædicti triginta mansi sunt limitati, & distincti, dedimus, damus, donamus, adscribimus, appropriamus, & in verum titulum hæreditarium ex nunc gratiose conferimus, perpetue & in ævum, cum omnibus utilitatibus, fructibus, proventibus, redditibus, censibus, usibus, & obventionibus generaliter universis, quibuscunq; nominibus vocitentur, ad præsens cum dictis mansis existentibus, & in posterum Charissimo Duce accrescendis, mellificiis sive apisteriis duntaxat exceptis, quæ pro Nobis & Nostris Successoribus reservamus. Sit igitur licitum prædictis nostris fidelibus, & ipsorum posteris triginta mansos prædictos tenere, habere, regere, gubernare, ac pacifice,

& quiete, temporibus perpetuis poſſidere, nec non vendere, commutare, donare, alienare, obligare, & ad uſus ſuos beneplacitos, & ſuorum puerorum convertere, prout ipſis, & ipſorum pueris melius & utilius videbitur expedire; noſtra ſiquidem, noſtrorumque Succeſſorum voluntas more ſolito requiri debet in præmiſſis. Præterea prædicti noſtri fideles, & ipſorum pueri in recompenſam hujus donationis, de quibuslibet decem manſis, ad quamlibet expeditionem, in equo valoris quatuor ſexagenarum, in pancerio, cum baliſta, & ſubcaleptia, *Kłobuczek* vulgariter dicta, equitare, & cætera omnia communia ſervitia impendere, prout alii Terrigenæ in ſimilibus bonis locati facere & impendere conſveverunt, ſint aſtricti, toties quoties fuerit opportunum; & ut prædicti triginta manſi, eo citius valeant collocari, & in uberiores converti fructus, ipſos de Jure Polonico in Jus Teutonicum, quod Culmenſe dicitur, transferimus, & tranſmutamus, cum omnibus diſpoſitionibus, punctis, articulis, & clauſulis univerſis. Verum, quia pro hujusmodi Juris Datore, donatione, omnes & ſinguli Incolæ triginta manſorum prædictorum ſingulis annis, perpetuisq; temporibus, de quolibet manſo culto & poſſeſſo ad quodlibet Feſtum Beati MARTINI Confeſſoris, & Epiſcopi Venerandi, per octo groſſos Pragenſes Nobis, & noſtris Succeſſoribus dare, & ſolvere teneantur; in cujus recompenſam volumus, quod omnes & ſinguli Incolæ manſorum prædictorum, ab omnibus noſtris ſolutionibus, exactionibus, contributionibus, laboribus, & ſpecialiter ab his, quæ ſequuntur: *Sep, Obzarz Narzaz*, *porco*, *vacca*, *ariete*, *pozewne*, *nieſtane*, *poboz*, *Pſarskie*, *Sokolne*, *Bobrowe*, *Przewod*, *Stroza*, & a cæteris collectis gravaminibus ipſius Juris Polonicalis, angariis, & præangariis generaliter univerſis ſint ſoluti, liberi penitus, & exempti; Caſtrorum Noſtrorum quorumlibet laboribus exceptis, ad quos Incolæ manſorum prædictorum, una cum aliis Incolis in ſimili Jure locatis tranſire tenebuntur, toties quoties fuerit opportunum; eo etiam præſertim excepto, quod, cum nuptias noſtras,

aut

aut puerorum noſtrorum ſexus utriuſq;, Nos Divina diſpoſitione celebrare, aut terram noſtram redimere, aut aliam emere, vel, quod abſit, Nos, aut quempiam ex Filiis noſtris, captivitatem incurrere contigerit, tunc volumus, quod Incolæ prædicti tantam & talem Nobis, Succeſſoribusq; noſtris perſolvant exactionem, quantam, & qualem ſuper alias villas, in æquali Jure locatas, generaliter duxerimus imponendam. Præterea abſolvimus Incolas manſorum prædictorum ab omnibus Judiciis noſtris omnium Judicum, & Subjudicum noſtrorum, Palatinorum, Caſtellanornm, Officialium, & Miniſterialium quorumcunq; ſic, quod de cætero per eosdem non judicentur, nec citentur, & citati, non compareant pæna eoſdem nulla ſequente, niſi coram prænominatis noſtris fidelibus, & ipſorum pueris, aut eorundem ſculteto, jure proprio Teutonico, unicuique reſpondebunt. Item damus prædictis noſtris fidelibus & ipſorum pueris, quod, quotiescunq; & quandocunq; Incolæ Manſorum prædictorum mutuo ſe occiderint, toties integram pænam hujusmodi capitis, pro ſe tollant, cum vero proprius extraneum, aut extraneus ipſorum proprium Incolam interemerit, tunc medietatem hujuſce modi pænæ capitalis pro ſe tollent, recipient, & levabunt. Item damus prædictis noſtris fidelibus, & ipſorum pueris, omnes cauſas tam magnas, quam parvas, criminales, & Civiles judicare; carceres & patibula erigere, omnes exceſſus, & delicta punire, æqualitatem pænæ pro æqualitate criminis imponendo, licet vindicta ſanguinis mutilationem membri, aut ultimum ſupplicium exigat vel depoſcat. In cujus rei teſtimonium Sigillum noſtrum majus præſentibus eſt appenſum. Actum, & datum in *Ciechanow*, feria tertia poſt Feſtum Sancti FRANCISCI, ſub anno milleſimo quadringenteſimo decimo nono. Præſentibus ibidem ſtrenuis ac Nobilibus Viris Dominis &c.

Item præfati Nobiles.

Exhibuernnt ſufficiens Privilegium Jlluſtris olim Domini BOLESLAI, DEI Gratia, Ducis Maſoviæ &c. de data in *Lomza*, feria

quinta ante Dominicam: Ramis Palmarum, anno Domini millesimo quadringentesimo quadragesimo octavo, super viginti mansos mensuræ Culmensis bonorum *Kramkowo* vulgariter nuncupatorum, &c.

Eorundem Nobilium in Zarembi.

Anno Domini millesimo quadringentesimo quadragesimo octavo, feria tertia in crastino Circumcisionis Domini, in Varsavia, præsentibus Dominis JOANNE Palatino Masoviæ, Dobrogostio Varsoviensi, DERSLAO Viszegradiensi, ANDREA Zakrocimensi, NICOLAO Ciechanoviensi, Castellanis; Dominus Dux ratione Kniciorum impensorum, & impendendorum, donavit quinq; mansos mensuræ Culmensis silvæ *Latetowo*, sui veri Ducatus, & Dominii, a graniciebus PAULI, LUCÆ, MATHIÆ, & STANISLAI Germanorum de *Czampkowo*, ad granicies Litvanicales in Districtu Varsoviensi prope *Nur* sitos, prædictis PAULO, NICOLAO, MATHIÆ & STANISLAO de *Czampkowo*, & eorum Posteris perpetuo & in ævum, cum omnibus utilitatibus, mellificiis exceptis.

Ex metrica Terrestri Domini Ducis BOLESLAI *Rescriptum sub Signeto Ducali.*

Privilegium super viginti mansos NICOLAI, & JOANNIS RAMBISZEWSKICH.

In Nomine Domini Amen. Ad memoriam rei sempiternam. BOLESLAUS DEI Gratia Dux Masoviæ & Russiæ Terrarum, nec non Varsoviensis, Viszegradiensis, Zacrocimensis, & Ciechanoviensis Dominus, & Hæres Czernensis, &c. Significamus tam præsentibus, quam futuris, harum notitiam habituris, quomodo considerratis & inspectis personis & fidelibus servitiis, Nobis per JOANNEM, & NICOLAUM germanos de *Rambiszewo* exhibitis, & impensis, & in posterum, una cum ipsorum liberis eo celerius Charissimo Duce impendendis, præmissorum meritorum ob respectum, ipsis

ipſis, & ipſorum univerſis Succeſſoribus legitimis, viginti manſos menſuræ Culmenſis ex utraq; parte rivuli *Zembrzycza* jacentes, *Rambiſzewo* nuncupatos, inter granicies *Faſzczyny Wzdziałkowskie*, & *Ruteni* ſituatos, in longum & latum, veluti dicti viginti manſi in ſuis metis, graniciebus, & limitibus ſunt diſtincti, & limitati, dedimus, donamus, donavimus, adſcribimus, appropriamus, & in verum titulum hæreditarium ex nunc gratioſe conferimus, perpetue, & in ævum, cum omnibus, & ſingulis utilitatibus, fructibus, proventibus, cenſibus, redditibus, & obventionibus generaliter univerſis, quibuſcunque nominibus nuncupentur, ad præſens in eiſdem exiſtentibus, & qui, vel quæ per induſtriam humanam accreſcere poterint, quomodolibet in futuro; mellificiis ſive apiſteriis duntaxat exceptis, quæ pro Nobis, & noſtris Succeſſoribns, ex integro reſervamus. Ideo ſit licitum præfato JOANNI, & NICOLAO, & ipſorum Succeſſoribus legitimis, dictos viginti manſos tenere, habere, regere, gubernare, quiete & pacifice temporibus perpetuis poſſidere, nec non vendere, commutare, donare, alienare, obligare, & ad uſus ſuos beneplacitos convertere, prout ipſis, & ipſorum pueris legitimis melius, & utilius videbitur expedire; Noſtra tamen & noſtrorum Succeſſorum voluntate principaliter requiſita in præmiſſis. Præterea nominati JOANNES & NICOLAUS, in recompenſam hujus donationis, & gratiæ, de quibuslibet decem manſis, ad quamlibet expeditionem, in equo, valoris quatuor ſexagenarum, in pancerio, cum baliſta & ſubcaleptia, *Kłobuczek* vulgariter dicta, equitare, & cætera ſervitia impendere, prout alii Terrigenæ in ſimilibus bonis locati facere, & impendere conſveverunt, ſint adſtricti, toties quoties opus fuerit opportunum. In cujus rei teſtimonium, Sigillum noſtrum majus, de noſtra certa ſcientia, præſentibus eſt appenſum. Actum, & datum in *Łomza*, feria tertia, in feſto Sancti VITI Martyris. Anno Domini milleſimo quadringenteſimo triceſimo quarto, Præſentibus ſtrenuo & Nobilibus Viris BORUTA, Vexillifero Varſovienſi, SANDEONE Ciechanovienſi,

vienſi, MICHAELE Varſovienſi, Succamerariis, & PETRO Tribuno Viſzegradienſi, aliisque quam plurimis noſtris, fidelibus fide dignis, & Cancellarii Curiæ noſtræ, qui præſentia habuit in commiſſis.

Nobilium KUTYLOWSKICH ſuper quadraginta Manſos.

In Nomine Domini Amen. Ad memoriam rei ſempiternam. BOLESLAUS DEI Gratia Dux Maſoviæ & Ruſſiæ Terrarum, nec non Varſovienſis, Viſzegradienſis, Zacrocimenſis, Ciechanovienſis Dominus, & Hæres Czynenſis &c. Significamus tenore præſentium, tam præſentibus, quam futuris, harum notitiam habituris, quibus expedit, generaliter univerſis. Quia, conſideratis & inſpectis fidelibus ſervitiis Nobis per fideles noſtros PETRUM, JOANNEM, & CLEMENTEM, germanos de *Mcziecheno*, exhibitis, & in poſterum aucto fidelitatis ſtudio, Nobis & noſtris Succeſſoribus, una cum ipſorum poſteris eo celerius impendendis, horum meritorum ob reſpectum, ipſis, & ipſorum pueris legitimis, hæreditatem quadraginta manſos menſuræ Culmenſis in ſe continentem, noſtri vero Ducatus, & Dominii, in ſilva *Lantow*, ſuper *Dokudowo* in Diſtrictu Varſavienſi, prope a *Nur* ſituatam in longum, & latum veluti prædicta hæreditas, ſeu quadraginta manſi, in ſuis metis, ſignis, & limitibus, circumferentialiter eſt diſtincta, & ſunt diſtincti, dedimus, damus, donamus, aſſcribimus, appropriamus, & in verum titulum ex nunc gratioſe conferimus, perpetue & in ævum, cum omnibus, & ſingulis utilitatibus, fructibus, redditibus, proventibus, cenſibus, emolumentis & obventionibus generaliter univerſis, quibuſcunq; nominibus nuncupentur, ad præſens in eadem hæreditate exiſtentibus, & qui, vel quæ per humanam induſtriam divina favente Clementia, reperiri poterint quomodolibet in futurum. Quare ſit licitum prædictis PETRO, JOANNI & CLEMENTI, & ipſorum pueris legitimis, dictam hæreditatem, ſeu quadraginta manſos, tenere, habere, regere, gubernare, quiete, & pacifice, perpe-

perpetuis temporibus poſſidere, nec non vendere, dare, commutare, donare, alienare, obligare, & ad uſus ſuos beneplacitos convertere, prout ipſis, & ipſorum Succeſſoribus legitimis melius, & utilius videbitur expedire; Noſtra tamen & noſtrorum Succeſſorum voluntate, more ſolito, principaliter requiſita, de præmiſſis mellificiis ſive apiſteriis in eisdem quadraginta manſis exceptis, quæ pro Nobis & noſtris Succeſſoribus plenarie reſervamus. Præterea prædicti PETRUS, JOANNES, & CLEMENS, & ipſorum legitimi Succeſſores, in recompenſam hujusmodi donationis, & gratiæ, ad quamlibet expeditionem noſtram, in equo valoris quatuor ſexagenarum, cum baliſta, in pancerio, & ſub caleptia, vulgariter *Klobuczek* dicta, de quibuslibet decem manſis, Nobis, & noſtris Succeſſoribus, equitare & ſervire teneantur. Aliaq; omnia communia ſervitia, ſicut cæteri Terrigenæ in ſimilibus bonis locati faciunt, & facere conſveverunt, facient, & impendent, toties quoties fuerit opportunum. Et ut prædicti quadraginta manſi, ſeu Hæreditas, eo celerius collocari, & ad utilitates perduci valeant ampliores, ipſos de Jure Polonico, in Jus Teutonicum, quod Culmenſe dicitur, ex nunc transferimus, & transmutamus, cum omnibus diſpoſitionibus, conditionibus, punctis, articulis & clauſulis generaliter univerſis. Verum, quia pro hujusmodi Juris, & gratiæ donatione, omnes & ſinguli Cmethones, ſive Incolæ dictorum quadraginta manſorum, ſingulis annis, perpetuiſq; temporibus, de quolibet manſo culto & poſſeſſo, ad quodlibet Feſtum Beati MARTINI Confeſſoris, & Epiſcopi Glorioſi, per octo groſſos latos Pragenſes, ratione annualis penſionis, Nobis & noſtris Succeſſoribus dare, & ſolvere debebunt, & teneantur: in cujus recompenſam volumus, quod Incolæ præfatorum quadraginta manſorum ab omnibus, & ſingulis noſtris ſolutionibus, contributionibus, exactionibus, vexationibus, laboribus, cenſibus, & acciſis, collectis gravaminibus, ipſius Juris Polonicalis, angariis, & præangariis generaliter univerſis, ſint ſoluti, liberi penitus, & excepti. Caſtrorum noſtrorum quorumlibet

laboribus duntaxat exceptis, ad quorum operam, una cum aliis Incolis in ſimili Jure Teutonico Culmenſi locatis, tranſire tenebuntur, toties quoties fuerit opportunum; eo etiam præſertim excepto, quod, cum nuptias noſtras, aut puerorum noſtrorum ſexus utriusq; Nos divina diſpoſitione celebrare, aut terram redimere, vel etiam emere, aut, quod abſit, Nos, ſeu quempiam ex Filiis noſtris, captivitatem incurrere contigerit, tunc volumus, quod Incolæ prædicti tantam & talem Nobis, Succeſſoribusq; noſtris perſolvant exactionem, quantam, & qualem ſuper alias villas, in æquali Jure locatas, generaliter duxerimus imponendam. Præterea abſolvimus Incolas manſorum prædictorum ab omnibus Judiciis noſtris omnium Judicum, & Subjudicum noſtrorum, Palatinorum, Caſtellanorum, Officialium, & Miniſterialium quorumcunq; ſic, quod de cætero per eosdem non judicentur, nec citentur, & citati non compareant, pœna eoſdem nulla ſequente, niſi coram prænominatis noſtris fidelibus, & ipſorum pueris, aut eorundem ſculteto, Jure proprio Teutonico, unicuique reſpondebunt. Item damus prædictis noſtris fidelibus & ipſorum pueris, quod, quotiescunque, & quandocunque Incolæ dictorum quadraginta manſorum ſe mutuo occiderint, toties integram pœnam hujuſmodi capitis pro ſe recipient. Cum vero proprius extraneum, aut extraneus proprium Incolam ipſorum interemerit, ex tunc medietatem hujuſcemodi pœnæ capitalis pro ſe tollent, recipient & levabunt. Etiam damus dictis noſtris fidelibus, & ipſorum Succeſſoribus legitimis, infra granicies dictorum quadraginta manſorum, omnes Cauſas tam magnas, quam parvas, criminales, & Civiles judicare, carceres, & patibula erigere, omnes exceſſus, & delicta punire, æqualitatem pœnæ, pro æqualitate criminis imponendo, licet vindicta ſangvinis effuſione, mutilationem membri, aut ultimum ſupplicium exigat, vel depoſcat. In cujus rei teſtimonium Sigillum noſtrum majus, de certa noſtra ſcientia, præſentibus eſt appenſum. Actum, & datum in *Nur*, feria quarta] proxima poſt Octavas Epiphaniæ, Anno Domini milleſimo quadrin-

quadringentesimo tricesimo quinto. Præsentibus Strenuo, Nobilibusq; JOANNE GLOWACZ de *Lanczewicze* Mareschalco nostro, Ziemakone de *Czaksino* Ciechanoviensi, MATHIA de *Czyszewo* Nurensi, Judicibus, CRISTINO Subjudice Nurensi, & PETRO PIERZCHALA Tribuno Wiszegradiensi, aliisq; quam plurimis nostris fidelibus, fide dignis testibus ad præmissa. Scriptis testibus per manus STEPHANI NICOLAI de *Mniszewo* Præpositi Varsaviensis, & Cancellarii nostri, qui præsentia habuit in commissis.

JOANNES, DEI Gratia, Dux Masoviæ, Russiæ &c. Generosi Fideles nostri dilecti. Expositum est Nobis, quomodo providus MIKOSZ, Advocatus in *Kutylowo*, in partibus Russiæ certa bona emit, ibiq; residet, qui Advocatus certa bona Ducalia, ac granicies *Kutylowo* de censu annuo tenuit, & iisdem fruebatur, per cujus recessum in aliam terram, eadem bona Ducalia vacant modo, & infructifera existunt. Requirimus igitur Tuæ Fraternitati, ut eadem bona vacantia Nobilibus CLEMENTI, STEPHANO, JACOBO, MICHAELI, STANISLAO, & NESTIBORIO de *Kutylowo* in Tenutam committat, salvo salario, prout cum eisdem & conferre,, & contractare poterit, quantum dare debeant, ne eadem bona vacantia, ex se nihil fructus afferant. Datum in *Lomza*, feria quarta ante Sancti STANISLAI Martyris & Episcopi venerandi, Anno 1434.

Nobilium TRINISZEWSKICH, *Ductionem Litvanorum perimens*

IN Nomine Domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. JOANNES DEI Gratia Senior, Dux Masoviæ, & Russiæ Terrarum Dominus, & Hæres Czyrnensis. Significamus omnibus & singulis, præsentibus & futuris, præsentium notitiam habituris. Quod cum THOMASSIO, Hæredi de *Kczeszewo*, viginti mensos mensuræ Culmensis, *Koniewo* vulgariter dictos, silvæ nostræ *Kony* di-

ctæ, ſuper rivulo *Kony*, prope a *Nur* jacentes, intuitu ſuorum ſervitiorum dederamus cum utraq; ripa rivali ejuſdem; tandem ipſe THOMASSIUS perſonaliter coram Jlluſtri Principe, Domino JOANNE, Duce Maſoviæ, Filio noſtro Chariſſimo conſtitutus, non compulſus, non coactus, neq; aliquo dolo, vel fraude ſeductus, ſed ipſius mera, & ſpontanea voluntate, ſuorumq; amicorum ſalubri conſilio præhabito, decem manſos menſuræ Culmenſis, viginti manſorum prædictorum in longum & latum, veluti prædicti decem manſi ſunt limitati, & diſtincti, MATHIÆ, DERSLAO, STANISLAO, & SANDEONI hæredibus de *Tyſzki*, pro certa ſumma pecuniæ vendidit, perpetue & in ævum, cum omnibus utilitatibus, fructibus, proventibus, redditibus, cenſibus, uſibus, emolumentis, & obventionibus generaliter univerſis, quibuſcunq; vocabulis appellentur, nunc in dictis decem manſis exiſtentibus, & in poſterum Chariſſimo Duce, per humanam diſcretionem quomodolibet accreſcendis; mellificiis, ſive apiſteriis duntaxat exceptis, quæ pro Nobis, & noſtris Succeſſoribus reſervamus. Quare ſit licitum prædictis noſtris Fidelibus, & ipſorum legitimis Succeſſoribus, decem manſos prædictos tenere, habere, regere, gubernare, & pacifice ac quiete temporibus perpetuis poſſidere, nec non vendere, commutare, donare, alienare, obligare, & ad uſus ſuos beneplacitos, & ſuorum Succeſſorum convertere, prout ipſis, & ipſorum legitimis Succeſſoribus melius, & utilius videbitur expedire. Sed noſtra & noſtrorum Succeſſorum voluntas, more ſolito, requiri debet in præmiſſis. Præterea prædicti noſtri fideles, & ipſorum legitimi Succeſſores, de prædictis decem manſis ad quamlibet expeditionem in equo, valoris quatuor ſexagenarum, in pancerio, cum baliſta, & ſub caleptia, *Kłobuczek* vulgariter dicta equitare, & cætera omnia communia ſervitia impendere, prout alii Terrigenæ in ſimilibus bonis locati facere & impendere conſveverunt, ſint conſtricti, toties, quoties fuerit opportunum. In cujus rei teſtimonium, Sigillum noſtrum majus præſentibus eſt appenſum. Actum, & datum in *Lomza*,

ipſo

ipſo die Sancti AUGUSTINI Confeſſoris glorioſi, ſub anno milleſimo quadringenteſimo decimo nono. Præſentibus ibidem ſtrenuis ac Nobilibus Viris, Dominis JACOBO POCZTA Judice, NATHIBORIO Vexillifero, Ciechanovienſibus, STIBORICO Subcamerario Zacrocimenſi, & Mareſchalco Curiæ Noſtræ, LAURENTIO Subjudice Varſavienſi, & JOANNE de *Kuchary* Hæredibus, noſtris fidelibus teſtibus circa præmiſſa. Scriptum per manus PAULI Płocenſis, & Varſavienſis Eccleſiarum Canonici, Minoris Cancellarii Curiæ noſtræ, qui præſentia habuit in commiſſis.

IN Nomine Domini Amen. Ad memoriam rei ſempiternam. BOLESLAUS DEI Gratia Dux Maſoviæ & Ruſſiæ Terrarum, nec non Varſavienſis, Viſzegradienſis, Zakrocimenſis Dominus, & Hæres Czyrnenſis &c. Significamus tenore præſentium, tam præſentibus, quam futuris, harum notitiam habituris, quibus expedit, generaliter univerſis, quomodo conſideratis, & inſpectis pronis, & fidelibus ſervitiis, Nobis per MATHIAM Hæredem de *Tymianka* exhibitis fideliter. & impenſis, ac in poſterum aucto fidelitatis ſtudio, Nobis, & noſtris Succeſſoribus, una cum ſuis poſteris legitimis, eo celerius impendendis, horum meritorum ob reſpectum, ſibi, & ſuis pueris legitimis viginti manſos menſuræ Culmenſis, noſtri certi Ducatus, & Dominii, circa granicies *Dokudowo*, in Diſtrictu Varſavienſi, prope *Nur* ſituatos, in longum & latum, veluti dicti viginti manſi in ſuis metis, ſignis, gadibus & limitibus ſunt circumferentialiter diſtincti, & limitati, dedimus, damus, donamus, adſcribimus appropriamus, ac in verum titulum hæreditarium ex nunc, de pietate noſtra ducti, gratioſe conferimus, perpetue & in ævum, cum omnibus & ſingulis utilitatibus, fructibus, proventibus, redditibus, cenſibus, emolumentis & obventionibus generaliter univerſis, ad præſens in eiſdem viginti manſis exiſtentibus, quibuſcunque; nominibus nuncupentur, & qui, vel quæ, favente divina Clementia, per humanam induſtriam reperiri poterint quomodoli-

modolibet in futuro. Quare ſit licitum dicto MATHIÆ, & ipſius pueris legitimis, dictos viginti manſos cum præſcriptis utilitatibus tenere, habere, regere, gubernare, quiete, & pacifice, perpetuiſq; temporibus poſſidere, nec non vendere, commutare, dare, donare, obligare, alienare, & ad uſus ſuos, & ſuorum puerorum beneplacitos convertere, prout ſibi, & ſuis pueris legitimis melius, & utilius videbitur expedire; noſtra, tum & noſtrorum Succeſſorum voluntate, more ſolito, principaliter requiſita de præmiſſis; mellificiis duntaxat, ſive apiſteriis in eiſdem exceptis, quæ pro Nobis, & noſtris Succeſſoribus plenarie reſervamus. Præterea prænominatus MATHIAS, & ſui pueri legitimi, in recompenſam hujuſmodi donationis, & gratiæ, ad quamlibet expeditionem noſtram, & noſtrorum Succeſſorum, in equo quatuor ſexagenarum, cum baliſta, in pancerio, & in caleptia vulgariter *Kłobuczek* dicta, de quibuslibet decem manſis Nobis, & noſtris Succeſſoribus equitare, & ſervire teneantur, & alia omnia ſervitia communia, ſicut cæteri Terrigenæ noſtri, in ſimilibus bonis locati, faciunt, & facere conſveverunt, facient, & impendent toties, quoties per Nos, vel Succeſſores noſtros de hoc ipſo fuerint requiſiti. In cujus rei teſtimonium, Sigillum noſtrum majus, de certa noſtra ſcientia, præſentibus eſt appenſum. Actum, & datum in *Zambrowo*, die Dominico ante Feſtum Beati THOMÆ Apoſtoli, anno Domini milleſimo quadringenteſimo triceſimo quinto. Præſentibus ſtrenuis, Nobilibus viris, MICHAELE de *Siemianczyce* Succamerario Varſavienſi, PAULO de *Oſzronow*, STANISLAO Magiſtro coquinæ, NICOLAO NAGORKA de *Dziergowo*, NICOLAO BRODA, SIGISMUNDO de *Kiſzczyce*, & aliis quam plurimis noſtris Fidelibus, fide dignis teſtibus circa præmiſſa. Scriptum per manus STEPHANI NICOLAI de *Moiſzewo* Præpoſiti Varſavienſis, nec non Cancellarii Curiæ noſtræ, qui præſentia habuit in Commiſſis.

Termi-

Terminatio Nobilium in Sienica.

In Nomine Domini Amen. Ad memoriam rei ſempiternam. Boleslaus, DEI Gratia, Dux Maſoviæ, & Ruſſiæ Terrarum, nec non Varſavienſis, Viſzegradienſis, Zacrocimenſis, Ciechanovienſis Dominus, & Hæres Czyrnenſis. Significamus tenore præſentium, tam præſentibus, quam futuris, harum notitiam habituris, quibus expedit, generaliter univerſis. Quod, cum alias præclarus Princeps Dominus Joannes, felicis recordationis, Dux Maſoviæ &c. Jlluſtris Avus noſter Chariſſimus, decem manſos menſuræ Culmenſis ſui veri Ducatus, in *Sienica*, prope *Nur* ſituatos, Nobili Petro de *Sienica* ad communia ſervitia donaverat gratioſe, ſed quia idem Petrus, omiſſis ſervitiis dicti avi noſtri, quibus ratione dictorum decem manſorum fuerat obligatus, ad alienas partes, videlicet in terras Cruciferorum, fugit, & ſe de terris noſtris tranſtulit, propter quod Nos, volentes ſervitia Nobis adaugere, conſideratiſque, & inſpectis fidelibus ſervitiis Nobis per Nobiles, Simonem & Troianum de *Sienica* exhibitis, & impenſis, & in poſterum, aucto fidelitatis ſtudio, Nobis, & noſtris Succeſſoribus, una cum ipſorum pueris legitimis, eo celerius exhibendis, horum meritorum ob reſpectum, ipſis Simoni & Troiano, ac ipſorum pueris legitimis damus decem manſos, alias Petro donatos, una cum aliis decem manſis ibidem in *Sienica* ſimul jacentibus, in Diſtrictu Varſovienſi, prope *Nur* ſituatos, noſtri veri Ducatus, & Dominii, in longum & latum, veluti dicti viginti manſi, in ipſorum metis, ſignis, & limitibus, circumferentialiter ſunt diſtincti, & limitati, dedimus, damus, donamus, appropriamus adſcribimus, & in verum titulum hæreditarium ex nunc conferimus gratioſe, perpetue, & in ævum, cum omnibus & ſingulis utilitatibus, fructibus, redditibus, proventibus, cenſibus, emolumentis, & obventionibus, generaliter univerſis, quibuscunq; nominibus nuncupentur, ad præſens in eiſdem viginti manſis exiſtentibus, & qui, vel quæ per hu-

manam induſtriam, divina favente Clementia, reperiri poterint quomodolibet in futurum. Quare ſit licitum prædictis, SIMONI, & TROIANO, & eorum pueris legitimis, eoſdem viginti manſos, cum præſcriptis utilitatibus habere, tenere, regere, gubernare, quiete & pacifice perpetuis temporibus poſſidere, nec non vendere, commutare, donare, alienare, obligare, & in uſus ſuos beneplacitos convertere, prout ipſis & ipſorum pueris legitimis melius & utilius videbitur expedire, noſtra tamen, & noſtrorum Succeſſorum voluntate, more ſolito principaliter requiſita in præmiſſis; mellificiis ſive apiſteriis in eiſdem viginti manſis exceptis, quæ pro Nobis, & noſtris Succeſſoribus plenarie reſervamus. Præterea prædicti SIMON, & TROIANUS, & ipſorum legitimi Succeſſores in compenſam hujuſmodi donationis, & gratiæ, ad quamlibet expeditionem noſtram, in equo valoris quatuor ſexagenarum, cum baliſta in pancerio & ſub caleptia, vulgariter *Kłobuczek* dicta, de quibuslibet decem manſis equitare, & ſervire teneantur, & alia omnia communia ſervitia, ſicut cæteri terrigenæ in ſimilibus bonis locati, faciunt, & facere conſveverunt, facient, & impendent, toties quoties fuerit opportunum. De quibus quidem decem manſis PETRI, SIMON duas, & TROIANUS tertiam, de aliis vero manſis TROIANUS duas, & SIMON tertiam, partes ſic diviſim poſſidebunt. In cujus rei teſtimonium, ſigillum noſtrum majus, de certa noſtra ſcientia, præſentibus eſt appenſum. Actum, & datum in *Nur* feria tertia in vigilia Sancti THOMÆ Anno Domini milleſimo quadringenteſimo triceſimo quinto. Præſentibus Nobilibus MICHAELE de *Siemianczyce* Subcamerario Varſavienſi, MATHIA de *Ciſzewo* Judice Nurenſi. NICOLAO NAGORKA de *Dzirgowo*, NICOLAO BRODA, & PAULO OSTRZONOWSKI, aliisq; quam pluribus noſtris fidelibus, fide dignis teſtibus circa præmiſſa. Scriptum per manus NICOLAI STEPHANI de *Mniſzewo* Præpoſiti Varſavienſis, & Cancellarii noſtri, qui præſentia habuit in commiſſis.

Nobi-

Nobilium DAMBROWSKICH *Modzelie.*

SIGISMUNDUS DEI Gratia Rex Poloniæ, Magnus Dux Litvaniæ, Russiæ, Prussiæ, Masoviæ &c. Dominus & Hæres. Significamus tenore præsentium, quibus expedit, universis harum notitiam habituris. Quia Nobiles MATHIAS, MARCUS, & STANISLAUS DAMBROWSCI, filii Nobilis olim JOANNIS MODZEL DAMBROWSKI, & ALBERTUS DAMBROWSKI frater eorum patruelis, nec non filii Nobilium MICHAELIS, FALCONIS, & STANISLAI, nepotes præfatorum Nobilium, hæredes de *Długa Dambrowa.* Exhibuerunt coram Nobis literas Jllustris olim Domini CONRADI Ducis Masoviæ, præfato Nobili MODZEL, super locanda villa prædicta *Dambrowa* concessas. Supplicarunt Nobis, ut easdem literas authoritate nostra Regia approbare, ratificare, & confirmare dignaremur. Quarum tenor sequitur. CONRADUS DEI Gratia Dux Masoviæ, Russiæ &c. Significamus tenore præsentium, quibus expedit, universis. Quia ad instantes petitiones pro parte Nobilis JOANNIS MODZEL de *Damrbowa* Nobis oblatas, fidem dedimus, & admisimus, ac admittimus per præsentes villam de cruda radice sylva, in bonis *Dambrowa*, et Districtu Nurensi jacentem & sitam, hoc est, inter bona *Krzeczkowo Kucharskie* ex una parte, ex alia vero parte circa bona KUCZYNSKICH DLUGICH, & KUTILOWSKICH, Jure simili Culmensi locandam, prout alia ipsius villa, dicta *Dambrowa*, est locata, absolventes, & exemptos facientes omnes, & singulos Incolas, sive Cmethones, in præfata silva locandos, ab omnibus & singulis laboribus, censibus, exactionibùs quibuscunq; nostris Ducalibus tam diu, quam diu & ipse JOANNES MODZEL de *Dambrowa* eisdem Cmethonibus villæ prædictæ dederit, & concesserit libertatem. Qua, exspirante, de singulis proventibus, prout & alii Incolæ bonorum ipsius *Dambrowa* prædictorum, Nobis respondere tenebuntur, præter præjudicium tamen bonorum nostrorum Ducalium, si quæ essent contigua Villæ præfatæ locandæ. In cujus rei testimonium, Sigillum nostrum

ſtrum eſt appenſum. Actum & datum in Varſavia, feria ſecunda Feſti Sancti *Joannis Baptiſtæ* milleſimo quadringenteſimo nonageſimo nono. Nos itaq; SIGISMUNDUS Rex ſupplicationibus Nobilium ſuper Jus expreſſorum, veluti juſtis, benigne annuentes, tum ad interceſſionem nonnullorum Conſiliariorum noſtrorum, pro dictis Nobilibus ad Nos factam, Literas præinſertas ratas, & gratas habentes, ipſas in omnibus illarum punctis, clauſulis, & articulis, totoq; earum tenore approbandum, ratificandum, & confirmandum fore duximus, prout approbamus, ratificamus, & confirmamus, decernentes, ipſas robur firmitatis debite obtinere, harum teſtimonio Literarum, quibus in fidem Sigillum noſtrum eſt appenſum. Actum, & datum Cracoviæ, feria ſecunda poſt Feſtum Sancti BARTHOLOMÆI Apoſtoli proxima, Anno Domini milleſimo quingenteſimo triceſimo primo, Regni noſtri vigeſimo quinto.

Relatio Reverendi in CHRISTO Patris Domini PETRI *Epiſcopi Cracovienſis, & Regni Poloniæ Vice Cancellarii.*

Nobilis ANDREAE KUTYLOWSKI.

IN Nomine Domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. BOLESLAUS DEI Gratia, Dux Maſoviæ, Ruſſiæ &c. nec non Varſavienſis, Zacrocimenſis Dominus, & Hæres Terrarum. Significamus tenore præſentium, quibus expedit, generaliter univerſis, tam præſentibus, quam futuris harum notitiam habituris. Quomodo coram Nobis perſonaliter conſtituti Nobiles NIEMIERA de *Mierzanczyno*, & FALCA conſors Nobilis ALEXII de *Kutilowo*, non compulſi non coacti, neq; aliquo dolo, aut fraude circumventi, aut ſeducti, ſed ipſorum mera, ac ſpontanea voluntate, amicorumq; ſuorum ſalubri freti conſilio, ac matura deliberatione præhabita, palam recognoverunt, quia decem manſos Culmenſes paternos LAUTHOVO penes

penes & *Siccincza* & *Sobieczkowa* granicies, in Diſtrictu Nurenſi ſitos in longum & latum, ac veluti prædicti decem manſi in ſuis metis, ſignis, limitibus, ſcopulis, & graniciebus ſunt circumferentialiter diſtincti, conſignati, & limitati, quemadmodum ipſos ſoli tenuerunt, habuerunt, & poſſederunt, cum omni Jure, proprietate, & dominio, ac omnibus, & ſingulis utilitatibus, fructibus, redditibus, proventibus, uſibus, cenſibus, emolumentis, & obventionibus generaliter univerſis, quibuſcunq; nominibus nuncupentur, nihil prorſus in eiſdem reſervantes, Nobili ANDREAE de *Kutylowo* pro duabus viginti Sexagenis groſſorum in mediis groſſis vendiderunt, & voce irrevocabili reſignaverunt perpetuo, & in ævum. Liceat igitur prænominato ANDREÆ dictos decem manſos, cum omni Jure, ac utilitatibus præſcriptis, ejuſq; legitimis Succeſſoribus, tenere, habere, regere, gubernare, uti, frui, pacifice & quiete, perpetuiſq; temporibus poſſidere, nec non dare, donare, vendere, commutare, alienare, obligare, & ad uſus ſuos beneplacitos convertere, prout ſibi & ſuis Succeſſoribus legitimis melius, & utilius videbitur expedire; noſtra tamen & noſtrorum Succeſſorum voluntate in præmiſſis more ſolito principaliter requiſita. Jn cujus rei teſtimonium Sigillum noſtrum majus, de certa noſtra ſcientia, præſentibus eſt appenſum. Actum, & Datum in *Nur* Feria ſexta ipſo Die Sanctorum SIMONIS & JUDA Apoſtolorum glorioſorum, Anno Domini milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo quarto. Præſentibus Dominis, JACOBO de *Mińsko* Caſtellano Czernenſi, JACOBO de *Obryte* Judice Nurenſi, MARTINO de *Maſſyrowo* Canonico Varſavienſi, WSZEBORIO de *Smoliska* Capitaneo Varſavienſi, & Subjudice Zakrocimenſi, & aliis quam pluribus fide dignis teſtibus circa præmiſſa. Scriptum per manus Venerabilis & egregii viri Magiſtri PETRI de *Chodkow* medicinæ Doctoris, Plocenſis, Varſavienſis, Konicenſis Canonici, in *Czerſtko* & *Makow* Curati Eccleſiarum, & Curiæ noſtræ Cancellarii, qui præſentia a nobis habuit in commiſſis.

 Privile-

Privilegium Nobilium in Zaremby.

In Nomine Domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Nos SIGISMUNDUS, DEI GRATIA Rex Poloniæ, Magnus Dux Litvaniæ, nec non Terrarum Cracoviæ, Sandomiriæ, Siradiæ, Lanciciæ, Cujaviæ, Russiæ, Prussiæ, Masoviæ, Culmensis, Elbingensis, Pomeraniæq; Dominus, & Hæres. Manifestum facimus tenore præsentium, quibus expedit, universis & singulis, præsentibus & futuris harum notitiam habituris. Quia Venerabilis JOANNES WOYSLAWSKI Canonicus Varsaviensis, & Notarius terrestris Lomzensis, exhibuit coram Nobis literas Jllustris olim Domini JANUSSII Ducis Masoviæ, Russiæq; in charta pecorina scriptas, & titulo, Sigilloq; pendente ejusdem Ducis communitas, donationem per eundem Ducem præfatum eidem Venerabili JOANNI WOYSLAWSKI infrascriptorum bonorum Nobilium, sive Hæreditatum, post commensurationem eorundem bonorum in Ducatu Masoviæ excrescentium, in se continentes, sanas, salvas, illæsas, omniq; prorsus suspicione carentes, supplicavitq; Nobis, ut easdem literas, & omnia in eis contenta, autoritate nostra Regia approbare, ratificare, & confirmare dignaremur, quarum quidem literarum tenor de verbo ad verbum sequitur, & est talis. JANUSSIUS DEI GRATIA Dux Masoviæ, Russiæ, &c. Significamus tenore præsentium, quibus expedit generaliter universis. Quia habentes in gratioso prospectu multa merita Venerabilis JOANNIS WOYSLAWSKI, Canonici Ecclesiæ Varsaviensis, & Notarii terrestris Lomzensis, ob quæ Nobis plurimum est commendatus, volentesq; eum ad ulteriora servitia nostra facere propensiorem, omnes excrescentias, quæcunq; excrescent per commensurationem in bonis hæreditariis Nobilium subditorum nostrorum, videlicet: In *Krzeczkowo, Oldaki, Polomia, Zarambi, Romani* & *Przezdzieczko*, in Ducatu Nurensi sitis ultra in ea, & Privilegia dictorum Nobilium, & quæ excrescentiæ ad Nos spectant, & pertinent, cum toto

Jure

Jure noſtro, & proprietate, ac cum omnibus & ſingulis utilitatibus, agris,, pratis, hortis, areis, ſylvis, borris, gais, mericis, & aliis omnibus commodis, quibuscunq; appellentur nominibus, in dictis excreſcentiis bonorum, quovis modo ad præſens, & in futurum exiſtentibus, & prout dictæ excreſcentiæ in dictis bonis ſe extendunt in longum & latum, nihil pro Nobis in eiſdem excreſcentiis reſervando, eidem JOANNI WOYSLAWSI Canonico dedimus, & conceſſimus, damuſq; & concedimus per præſentes in perpetuum; quas quidem excreſcentias in præfatis bonis, dictus JOANNES WOYSLAWSKI habebit plenam facultatem eiſdem Nobilibus, ubi, & in quorum bonis repertæ fuerint, & aliis quibuscunque perſonis vendendi, donandi, inſcribendi, & prout ſibi utilius meliusq; videbitur, de eiſdem excreſcentiis pro uſu ſuo diſponendi, & providendi. Jn cujus rei teſtimonium Sigillum noſtrum mediocre, quo utimur, præſentibus eſt appenſum. Datum Lomzæ, feria ſecunda poſt feſtum Circumciſionis Domini. Anno Ejuſdem milleſimo quingenteſimo vigeſimo quinto. ALBERTUS POPIELSKI Vicecancellarius Nos itaq; Sigiſmundus Rex præfatus attendens ſupplicationem prænominati JOANNIS WOYSLAWSKI fore juſtam, & rationi conſonam, præinſertas literas, utpote ſalvas, & nullo vitio obnoxias, omniaq; in eis contenta, autoritate noſtra Regia approbanda, ratificanda, & confirmanda duximus, approbamusq; ratificamus, & cofirmamus, decernentes eas robur perpetuæ firmitatis habituras, tenore præſentium mediante. Jn cujus rei teſtimonium, Sigillum noſtrum præſentibus eſt appenſum. Actum, & datum in conventione generali Piotrcovienſi, feria ſecunda poſt Dominicam ſexageſimæ. Anno Domini milleſimo quingenteſimo trigeſimo octavo. Regni Noſtri Anno trigeſimo ſecundo. Præſentibus Reverendiſſimo, & Reverendis in Chriſto Patribus, Dominis JOANNE Archiepiscopo Gneſnenſi, Legato nato, ac Primate, JOANNE CHOINSKI Cracovienſi, Regni noſtri Cancellario, PETRO de GAMRATI Płocenſi, & SEBASTIANO

BRANICKI Camenecenſi, Epiſcopis, ac Magnificis, Generoſis, & Venerabilibus, JOANNE Comite a *Tharnow* Caſtellano Cracovienſi, & Capitaneo Sandomirienſi, LUCA à *Gorka* Poſnanienſi, PETRO KMITHA de *Wiśnicze* Cracovienſi, & Regni noſtri Mareſchalco, ac Cracoviensi, Scepusienſi, Premisliensi Capitaneo. HIERONYMO LASKI Siradiensi, JANUSSIO LATHALSKI Inovladislaviensi, STANISLAO de *Sprowa* Ruſſiæ, FELICE BRZESKI Plocenſi, PETRO a *Gorimno* Maſoviæ, STANISLAO de *Kutno* Ravenſi, Palatinis. ANDREA a *Gorka* Poſnanienſi, & Capitaneo Majoris Poloniæ Generali. NICOLAO WOLSKI Sandomirienſi, & Sereniſſimæ Conjugis noſtræ Curiæ Magiſtro. JOANNE a Tenczyn Woynicienſi, & Mareſchalco Curiæ noſtræ, SPITKONE a *Tarnow* Radomienſi, Regni noſtri Theſaurario. PAULO a *Wola* Regni noſtri Vice-cancellario, Burgrabio Cracovienſi, & Capitaneo Coſtinenſi, STANISLAO OLECHNICKI Decano, SAMUELE MACIEIOWSKI Canonico Cracovienſi Secretariis noſtris. MARTINO WOLSKI Tribuno Cracovienſi, Theſaurario Curiæ noſtræ, & aliis quam plurimis Dignitariis, Officialibus, & Aulicis noſtris, ſincere Nobis, & fidelibus dilectis. Datum per manus præfati Magnifici PAULI a *Wola* Vice-Cancellarii noſtri, Burgrabii Cracovienſis, & Capitanei Coſtinenſis, ſincere Nobis dilecti.

Relatio ejuſdem Magnifici PAULI *a Wola Regni Poloniæ Vice-Cancellarii, Burgrabii Cracovienſis, & Capitanei Coſtinenſis.*

Ex terminis communibus Łomzenſibus, feria ſecunda ante Feſtum Nativitatis VIRGINIS MARIÆ, *Anno Domini* 1535.

PErſonaliter Conſtitutus Venerabilis Dominus JOANNES WOYSLAWSKI Canonicus Varſavienſis, & terreſtris Notarius Lomzenſis, recognovit, quia tres cum medio manſos menſuræ Culmenſis,

menſis excreſcentiarum in bonis *Romani*, in Diſtrictu Nurenſi, prope *Roſſochate*, penes graniciem *Mioduſzewska*, & penes *Skarżyńska* & *Kraiewska* angulos, cum utraq; ripa parva *Brok*, usq; ad *Stok* penes quinque manſos, qui tres cum medio manſi, per commenſurationem ſeptem cum medio manſorum excreverunt, cum omnibus & ſingulis utilitatibus, cum omni Jure, ſuo dominio, proprietate, Nobilibus STANISLAO, ADÆ, MARTINO, STANISLAO, NICOLAO, STANISLAO, ÆGIDIO olim ANDREÆ STANISLAI, JOANNIS, STANISLAI, ADÆ, MARTINI, JOANNIS, & NICOLAI de *Romani* ZAREMBI, de Diſtrictu Nurenſi, pro quinquaginta ſexagenis groſſorum mediorum vendidit perpetue, & in ævum, omne Jus ſuum in eos transfundendo, & id totum quod ſuperfuerit ultra præfatos tres cum medio manſos. Et quos tres manſos cum medio ad tres partes tenere debent.

Venerabilis Capituli Varſavienſis cum Nobilibus in Lipki.

In Nomine Domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Nos NICOLAUS WODZINSKI de *Międzyrzec* Judex, JOANNES KAMINSKI Succamerarius, BARTHOLOMÆUS POBIEROWSKI Subjudex, NICOLAUS JABLONSKI Vexillifer, Officiales Terræ Drohicenſis, STANIŚLAUS WOYSLAWSKI Judex Livenſis, & STEPHANUS WODZINSKI Vexillifer Varſavienſis de Ducatu Maſoviæ Commiſſarii, & Judices per Sereniſſimum Principem, & Dominum, Dominum SIGISMUNDUM DEI Gratia Regem Poloniæ, Magnum Ducem Litvaniæ, Ruſſiæ, Pruſſiæ, Maſoviæ &c. Patribus infrascriptis, videlicet venerabili Capitulo Eccleſiæ Collegiatæ, SANCTI JOANNIS Baptiſtæ Varſovienſis, & Nobilibus de *Lipki* ad limitanda bona dicti Capituli *Kołodziądz* alias *Raſſny*, & bona præfatorum Nobilium *Lipki*. Significamus tenore præſentium quibus expedit generaliter univerſis, tam præſentibus quam futu-

ris harum notitiam habituris. Quomodo, poſtquam die data præſentium deſcenderamus ad locum differentiarum, & limitationis bonorum prædictorum, ſatisfaciendo Commiſſioni, & Mandatis Sacræ Maieſtatis Regiæ, comparentibus coram Nobis Venerabilibus Dominis ALBERTO POPIELSKI, JOANNE WOYSLAWSKI, PETRO BELSKI, & STANISLAO BONIECKI, Canonicis Collegiatæ Varſavienſis, nec non Nobilibus STANISLAO WSHOLEK, FELICE Fratre ſuo, JOANNE, MATHIA, ANDREA cum omnibus participibus ſuis, & Hæredibus bonorum *Lipki*, auditiſq; utrarumq; partium propoſitis, & reſponſis, ſuper veris, juſtis, & antiquis graniciebus, ſeu ſignis metalibus, inter bona præfata *Kołodziądz* & *Lipki*, ubi præfati Canonici, nomine prædicti Capituli oſtenderunt primum coram Nobis Commiſſariis arborem pinaticam ſtantem, in qua nominatam graniciem angularem dixerunt eſſe bonorum ſuorum cum bonis *Lipki*, & aliis bonis Nobilium *Maleſzewo*, ad quam præfati Nobiles de *Maleſzewo* ibidem tunc præſentes ſe agnoverunt, & eandem graniciem angularem dixerunt eſſe bonorum ſuorum, cum bonis *Lipki* & Capituli. Tandem demonſtraverunt plures arbores exuſtas in pariete, quæ ab antiquo dividebant præfata bona *Lipki* & *Kołodziądz*, in quibus arboribus erant granicies exuſtæ, incipiendo a præfata granicie angulari uſq; ad fluvium *Ugoſcza*, pro qua exuſtione & exciſione granicierum, inculpabant præfatos Nobiles *Lipki*. Inſuper circa juſtum parietem, ubi granicies exciſas, & exuſtas oſtendebant, ex una parte oſtendebant mellificia mellicidarum ad Terram Drohicenſem ſpectantium, & ex altera parte mellificia alia Capituli prædicti, ubi mellicidæ ex utraq; parte ad dictum parietem ab antiquo ſe extendebant, & eundem parietem nunquam tranſcendebant, prout & hodie non tranſgrediuntur, qui mellicidæ circa præfatum parietem in bonis *Kołodziądz* mellificia habentes ſemper & ab antiquo dabant tributa mellis, prout & hodie dant ex præfatis mellificiis Capitulo prædicto, & eſt in uſu ac in poſſeſſione pacifica Capitulum

præfa-

præfatum dicti tributi, & ſolutionis mellicidarum, ac etiam præfatorum bonorum ſuorum, a data Privilegii ſui. Allegabant etiam dicti Canonici, quendam CZARNAK Anteceſſorem dictorum Nobilium de *Lipki*, a quo ipſi dicta bona acquiſiverunt, tenuiſſe & habuiſſe mellificia in bonis *Maleſzewo* & *Lipki*, ad Caſtrum Drohicenſem ſpectantia, ſub ſigno Ruthenico, & alia mellificia in bonis Capituli prædicti, ſub alio ſigno eidem Capitulo ſervientia, circa, & penes granicies prædictas exuſtas & exciſas, quarum ipſi Canonici loca, & truncos oſtendebant. Qui quidem *Czarnak* exiſtens Hæres & poſſeſſor bonorum *Lipki*, non tranſcendebat dictas granicies cum præfatis mellificiis ſuis Ruthenicis, prout modo dicti Nobiles LIPKOWIE, deſtructis graniciebus in toto, violenter intrant in bona dicti Capituli, damna & exciſiones multas inferunt, & eá abſq; omni juſtitia occupare conantur. Conſtituerunt etiam dicti Canonici plures perſonas Nobiles, qui teſtificati ſunt, ſe vidiſſe dictas granicies in præfato pariete ſtantes, & adinſtar Crucis per quendam PIOTRASKO Capitaneum Drohicenſem, inter bona præfata factas & poſitas. Specialiter etiam conſtituerunt Nobilem JOANNEM POGORZELSKI, antiquum Præconem Drohicenſem, qui exiſtens tunc in officio, miſſus erat ad conficiendum dictas granicies adhuc ſtantes, & alias deſtructas, & vidit eas quasdam in toto deſtructas & exciſas, alias etiam ſtantes, quas conſignaverat & connumeraverat. Super quod dicti Nobiles, & Præco jurare fuerunt parati. Conſtituerunt etiam multos mellicidas, qui idem confitebantur, ſicut & præfati Nobiles cum Præcone, & ad id jurare fuerunt parati. Ex adverſo præfati Nobiles LIPKOWIE, educendo granicies pro parte ſua, oſtenderunt circa fluvium *Ugoſcza* monticulum, quem ſcopulum eſſe dicebant; procedentes vero a dicto loco per ſilvam, oſtendebant alios monticulos, quos pro ſcopulis non ſuſcipiebant. Exeundo de ſilva, oſtenderunt quercum conciſam, in qua graniciem eſſe dicebant, ſed deſtructam pēr olim Canonicum RZESZKOWSKI; oſtenderunt etiam & aliam arborem

borem pinaticam, ſimiliter conciſam, cum granicie per eundem Canonicum. A quo loco fecerunt ſatis longum tranſitum per borram, nullum ſignum graniciale oſtendentes, uſque ad locum, qui dicitur *Smug*, dictum *Bohuzya*, quem dicebant fore locum granicialem inter bona præfata uſq; ad flumen, quod fluit & incidit in fluvium *Kołodziądz*; tandem eodem fluvio per villam *Kołodziądz* ducebant, adimentes Curiam, & ædificia ejuſdem Capituli, uſque ad molendinum ejuſdem Capituli, & iterum uſque ad verticem piſcinæ, ſeu rivuli dicti *Kołodziądz*, & exeundo de rivulo, ibant per *Smug* uſque ad illam graniciem angularem bonorum *Maliszewo*, quam non dicebant angularem, ſed ſtare in pariete ipſorum cum *Maliſzewo*, ac poſtea dicti LIPKOWIE conſtituerunt plures Nobiles Teſtes ſuos, qui rem ipſorum & documentum affirmabant, multis itaque allegationibus utriuſque partis ſuper hac controverſia diligenter exauditis, habito inter Nos ſatis longo tractatu, & examine, licet ab utraque parte non vidimus certa ſigna granicialia, tamen de certis cauſis decrevimus ipſis Canonicis, & Capitulo prædicto actoratum, alias *Powod*, ad educendum & comprobandum plenius teſtibus dictas granicies, & parietem antiquum inter bona ipſorum *Kołodziądz* & *Lipki*, ex eo, quia dictum Capitulum eſt in tam diuturna poſſeſſione bonorum ſuorum uſq; ad illa loca, ubi granicies deſtructas oſtendebant, & ex aliis teſtimoniis & rationibus, quas, ut ſupra, allegabant. Et etiam ex eo, quia præfati LIPKOWIE nulla ſigna convenientia oſtenderunt, neq; illos monticulos, quos pro ſcopulis demonſtrabant, pro ſcopulis granicialibus accepimus cum Officio Terreſtri Nobiſcum exiſtente, circa, & per quos monticulos nunquam fuerunt in poſſeſſione, neque unam arborem mellificiariam ſuam ibidem oſtenderunt. Quod Decretum præfati Canonici ſuſcipientes, pro grato, Teſtes hinc inde nominaverunt, & conſcripſerunt decem octo perſonas Nobiles, & fide dignas, ex quibus dicti LIPKOWIE elegerunt ſex teſtes, ex præfatis Canonicis JOANNEM WOYSLAWSKI, ut poſſeſſorem dictorum bonorum *Kołodziądz* elegerunt ad prædictum documentum.

tum. Poſt quod Decretum & præmiſſa omnia, præfatæ partes, ad concordiam, medio, & interpoſitione noſtra, recedentes a Jure & proceſſu iudiciario, pervenerunt, ita quod præfati quatuor Canonici nomine ſuo, & totius Capituli ad petitionem & interceſſionem noſtram dederunt, & donaverunt dictis Nobilibus de *Lipki* perpetue, & in ævum certam partem bonorum ſuorum, circa prædictum parietem, ubi granicies deſtructas, exciſaſq; demonſtrabant, hoc eſt, incipiendo, a fluvio *Ugoſcza*, qui fluit circa prata dicta *Raſſyńskie*, ubi ſcopulum granicialem in terra, & aliam exciſionem granicialem in alno ad inſtar Crucis poſuerunt, procedendo ab illo loco per ſilvam dictam *Panowkąt*, uſq; ad quercum antiquam, quæ vocatur *Trup*, in qua granicies ex utraque parte exciſæ ſunt; A qua quercu procedendo ad viam, quæ duxit ex *Wągrow* in *Raſſiny*, & ab hac via, ubi ex utraque parte ejuſdem viæ duo ſcopuli ſunt poſiti, uſque ad ultimam ſeu angularem graniciem, bonorum *Maliſzewo*, *Lipki*, & *Kołodziądz*. Quam partem bonorum ſeu donationem, quam fecerunt dicti Canonici præfatis Nobilibus de *Lipki*, multis ſcopulis in terra, & Crucibus granicialibus, in arboribus per ordinem utrinq; conſignavimus, & limitavimus. Hoc tamen modo, & conditione appoſita, quod omnes mellicidæ præfati Capituli, quicunque in dicta parte bonorum, dictis Nobilibus LIPKOM donata & conceſſa, ab antiquo habuerunt & habent mellificia ſua, ſeu arbores mellificiarias, debent dicta mellificia & arbores ſuas tenere & poſſidere pacifice, in perpetuum, abſq; omni impedimento ac contradictione dictorum Nobilium de *Lipki*. Quod ſi dicti mellicidæ aliquod damnum, violentiam vel injuriam in præfatis mellificiis ſuis a dictis Nobilibus de *Lipki*, & Succeſſoribus eorum perceperint, ex tunc citati, ſive ad Caſtrum vel ad Judicium Terreſtre Drohicenſe, pro præmiſſis ſtare in primo termino tanquam peremptorio, & reſpondere ibidem tenebuntur. Inſuper ex eadem concordia præfati LIPKOWIE omnia damna ſua, injurias & interfectiones, quæ tempore olim Canonici ROZKOWSKI in,

& pro bonis dicti Capituli fuerunt ſubſecutæ, & exortæ, ratione dictæ donationis & favoris dicti Capituli, dimiſerunt & dimittunt per præſentes. Et ſimiliter præfati Canonici nomine dicti Capituli, Capita Cmethonum ſuorum, per dictos Nobiles eodem tempore occiſa, ac alia omnia damna eis dimiſerunt. Quam concordiam & compoſitionem inter dictas partes de conſenſu eorum factam & ordinatam, nec non granicies & ſcopulos juxta conceſſionem dictorum Canonicorum poſitos, & per ordinem præfatum erectos, ac conſignatos, utraq; pars, tam Capitulum Eccleſiæ prædictæ Varſavienſis, quam etiam præfati omnes Nobiles & poſſeſſores bonorum in *Lipki*, in omnibus articulis & conditionibus firmiſſime tenere & obſervare debebunt, & tenebuntur perpetue & in ævum, ac ſe ad id ſponte ſubmiſerunt & vadio ducentarum marcarum numeri, & monetæ Cracovienſis per Nos ad majorem firmitatem hujus concordiæ appoſito, & per eaſdem partes ſponte ſuſcepto, ac per Præcones Drohicenſem & Camenecenſem ibidem partibus juſtificato. Cujus vadii medietas pertinebit pro Camera Regia, & alia medietas ejuſdem vadii parti concordiam tenenti. In cujus rei teſtimonium Sigilla noſtra propria, quibus utimur, ptæſentibus ſunt appenſa. Datum, & actum in loco differentiarum, & limitationis bonorum præfatorum, feria ſecunda infra Octavas Omnium Sanctorum. Anno Domini milleſimo quingenteſimo Vigeſimo ſexto.



DUKT

DUKT GRANIC
Koronnych y Wielkiego Xięſtwa Litewſkiego.
Anno 1546. *Ex Archivo M.D.L.*

AUGUST Trzeci z BOZEY Łaſki Krol Polſki, Wielki Xiążę Litewſki, Ruſki, Pruſki, Mazowiecki, Kijowſki, Wołyńſki, Podolſki, Podlaſki, Inflantſki, Smoleńſki, Siewierſki, y Czernichowſki, á Dziedziczny Xiążę Saſki y Elektor.

O*Znaymuiemy tym Liſtem, Extraktem Naſzym, komu o tym wiedzieć náleży, iż w Xięgach Metryki Káncellaryi Náſzey Wielkiey Wielkiego Xięstwa Litewskiego znayduie ſię Gránica między Koroną Polſką, á Wielkim Xięstwem Litewſkim, zá Nayiaśnieyſzego Predeceſſora Náſzego Krola Jmci Polſkiego, i Wielkiego Xiążęćia Litewſkiego* ZYGMUNTA AUGUSTA, *przez* WASILA TYSZKIEWICZA, *i* WOYCIECHA LENARTOWICZA *w Roku tyſiącznym pięćſetnym czterdzieſtym ſzoſtym, Miesiąca Auguſta trzeciego dnia uczyniona, i ſupplikowáno Nam ieſt przez Pánow, Rad i Urzędnikow przy Boku Náſzym rezyduiących, ábyśmy tę Granicę z tychże Xiąg Metryki Kancelaryi náſzey W. Wielkiego Xięstwa Lit:* per extractum authentice *wydać pozwolili, ktora ſłowo do ſłowa z Ruſkiego wypiſuiąc, ták ſię w ſobie ma.*

ROku od Národzenia Páńſkiego Tyſiąc pięcſet czterdźieſtego ſzoſtego, Mieſiąca Auguſta trzeciego dnia, we Wtorek, Indykt czwarty. Zá rozkazem Hoſpodara Krola Jmci Wielkiego Xiążęcia ZYGMUNTA AUGUSTA, przez nas WASILA TYSZKIEWICZA, i WOYCIECHA LENARTOWICZA, ſtáło ſię opiſanie granic i ſzkod między Wielkim Xięſtwem Litewſkim, i Koroną Polſką.

OBWOD KORONNY.

NAprzod od Brzeskiego Powiatu, Dworu i Miaſteczka *Woynia*, á z Korony Polskiey od *Párcowa*, z Imienia Ziemian Powiatu Lubelskiego ANDRRZEIA i ADAMA BRANIECKICH; naypierwiey ci to BRANIECCY twierdźili, że początkiem gránicy między máiętnością ich, i Wielkim Xięſtwem, ieſt rzeka *Bránka*, ktora idźie od *Woynia* Miáſta W. Xięſtwa pod młynem Plebána *Woinskiego*, ktory młyn tuż ieſt pod Miáſtem *Woyniem*. Pan ANDRZEY BRANIECKI powiedźiał, że ten młyn *Woynianie* trzymáią od trzydźieſtu lat, potym tenże ANDRZEY mowił, że ten młyn trzymáią *Woynianie*, od dwudźieſtu ſześćiu lat, zá trzećim razem powiedźiał, iż od dwunáſtu lat. Czynili ſobie zá tym pretenſye o wielkie zaboyſtwa, zdźierſtwa, przy bronieniu ſwoiey własności od ludźi Wielkiego Xięſtwa Litewskiego popełnione, i pokazywáli nam regeſtr ſwoich ſzkod, i mowili BRANIECCY, że Krol Jmć ráczył rozkázać Stároſtom ſwoim, ázeby nas bronili od wſzyſtkich naiázdow, zaboyſtwa, grábieży, i od wſzyſtkich krzywd z ſtrony ludźi Wielkiego Xięſtwá; ktemu wywodząc ſwoię ſprawiedliwość, ná większy dowod tego, ſtáwili ſześćiu świádkow Szláchty, ludźi podeſzłych, i ſami pomienieni BRANIECCY z owymi Swiádkámi gotowi byli do przyśięgi. Przytomni támże dway Ziemiánie Powiatu Łukowskiego ADAM GUT, i PIOTR TUROWSKI opowiedźieli, iż tu ſię właśnie ſchodźi Ziemia náſzá Łukowska u tego młynu, i u tey rzeki *Branki*.

Z Wielkiego Xięſtwa Urzędnik *Woinski* imieniem SUMA z poddanemi Hoſpodarskiemi *Woinskiemi* powiedźiał, iż to ieſt grunt z dáwnych wiekow W. Xięſtwa po obudwoch ſtronach tey rzeki, i że nie názywa ſię *Branką*, ale *Woinką*, ktora niżey wpada w *Bránkę*, młyn záś ten iuż od dwuchſet lat ſtoi ná tym mieyſcu ſpokoynie. Był to przed tym młyn chłopski názwány *Jábołczynski*, dla czego i Po-

tomka

tomka tego to *Jabołki* ſtawili; pokázywali też i pale zgniłe tego młynu, i że tam pierwiey młyny bywały, ná dowod tego ſtáwili ludźi dobrych, Bojárow ſtárych, pogránicznych, máiętnych. Opowiedźiał oraz tenże Urzędnik *Woinski*, iż pomieniony młyn ná rzece *Woince* przydány ieſt z łáski Hoſpodarskiey Plebánowi *Woińskiemu* od ſześćiu lat, iak Hoſpodar Krol Jmć fundował Kośćioł w *Woynie*, ná to Urzędnik i ludźie *Woińſcy* gotowi byli przyśiądz z świadkámi. A co ſię tycze ſzkod i zaboyſtw, ná to Urzędnik i ludźie *Woinſcy* odpowiedźieli, iż my żadnych ſzkod im y zaboyſtw nie czynili, do tego ſię nie poczuwamy, ale nam wielkie od nich ſzkody ſą poczynione, o ktore mowić będźiem ná mieyſcu, gdźie będźiemy opowiadać granice náſze.

Branieccy od tego młynku, od rzeki, ktorą mienili bydź *Branką*, á z drugiey ſtrony Woinianie mienili bydź *Woinką* prowadzili nas przez pola, włoki, zaymuiąc opłotki miáſtá *Woinskiego*, i przez krzaki i dąbrowy, niby ná milę, i powiadáli, że po práwey ſtronie ieſt Koronny grunt, á po lewey Wielkiego Xięſtwa. Jadąc przez pole mowili Branieccy, iákby miał tam bydź kopiec po śrzodku pola rozkopány, czego iednak znáku żadnego nie ma; iákoż iadącym przez te pola i krzaki żadnych znákow nie pokazali, ażeśmy przyiechali do trzech kopcow, które mienią bydź uholnicámi, i powiedźieli, iż z tych ieden ieſt kopiec *Párcowski*, drugi Braniecki z *Woiniem* trzeći *Kopeinski* z *Woyniem*, á *Kopeino* z *Woyniem* náleży do W. Xięſtwa. Obaczyliśmy ieden tylko kopiec cáły, o dwoch zaś mowili, iákoby miały bydź rozrzucone od *Woynian*; tych dwoch kopcow znakow mało. Ciż Pánowie Branieccy powiedźieli, iż Przywiley Króla Władysława ná te gránice náſze znayduie ſię u Páná Piotra Kopeinskiego, Ziemiánina W. X. Litewskiego, w ktorym to Przywileju zamyka ſię gránica *Bránieckа z Kopeińską*. Piotr Kopeinski Ziemianin W. Xięſtwa odpowiedźiał: mam ia Przywiley, ale nie Branieckim, tylko mnie ſamemu ná moię właſność służący,

ktory ſwego czáſu pokażę. Urzędnik *Woińſki* Suma z ludźmi *Woinſkiemi* powiedźiał: iż iákośmy pierwiey mowili, że to ieſt ſtawek ná rzecce, ktorą Braniecccy mienią bydź *Branką*, á Woiniánie názywaią *Woinką*, dány Plebánowi *Woinſkiemu* od Krola Jmci Wielkiego Xiążęcia Hoſpodara Náſzego Miłośćiwego; á tak co Braniecccy mowią, iákoby pośrzod pola miáłá bydź ich gránica, kiedy nas prowadźili, nigdźie tego kopca nie było, á tak te pola, krzaki, i dąbrowy po obu ſtronach wſzyſtkie ſą *Woińſkie* W. X. Litewskiego. Y teraz nie mniey ſą Włokámi *Woinſkiemi*, ktore oni w ſtarodawnym i od wiekow záwſze ſpokoynym máią używániu. A co ſię tycze tych trzech kopcow, ktore oni mienią bydź uholnicami, nie ſą to kopce grániczne z Wielkim Xięſtwem, ale wyieżdzał Pan Stároſta Brzeski, Pan Alexander Chodkiewicz, Wojewoda Nowogrodzki, z rozkázu Krola Jmci, i te kopce kazał uſypać Woinianom od Kopeian Ziemian W. Xięſtwa, á temu iuż ieſt lat śiedm. Ná wſzyſtkie tedy cztery ſtrony tych kopcow wſzyſtko náleży do W. X. Litewskiego do *Woyni*; Te zaś dwa kopce, ktore Braniecccy udaią, iákoby Woinianie mieli rozkopać, nie ſą od nich rozkopane, ale ie Pan Wojewoda Sendomirski Pan Tenczynski Staroſta *Párcowski*, wysławſzy ludzi kazał rozkopać, i nie tylko te dwa, ale inſze wſzyſtkie kopce *Woińſkie* kazał JmćP. Stároſta *Párcowski* rozrzućić, czego jawne ſą dowody. Pan Woiewoda Sendomirski Pan Tenczynski, przez Prokuratora ſwego Jana Hryszkowskiego Sędziego Łukowskiego odpowiedźiał, iż pomienione kopce nárożne *Párcowskie* nie ſą rozrzucone z rozkázu Pánâ Staroſty, ale od *Woynian*, iáko też i innych wiele kopcow, ktore pokażę, i że przy tych kopcach nárożnych ieſt śćiana *Párcowska*. Ná tym mieyſcu przytomny Jmci P. Woiewody Nowogrodzkiego Stároſty Brzeskiego, Páná Alexandra Chodkiewicza Ziemiánin Hoſpodarski, Podſtarośći Brzeski, Pan Jan Jacynicz, opowiedźiał imieniem Jmci Páná Wojewody Nowogrodzkiego, iż pomienione ko-

ne kopce ſypáne ſą z rozkazu Krola Jmci zá wyiechaniem Jmci Páná moiego, i że Hoſpodar Jmć rozkazał odiąć nieco gruntu *Woincom* dla Ziemian J. K. MCi Kopeinskich, przetoż nie ieſt to ściana *Párcowska*, ale ieſt to ze wſzyſtkich ſtron grunt Wielkiego Xięſtwa Litewskiego, gdźie wiele kopcow ieſt záſypanych, ktore Jmć Pan Wojewoda Nowogrodzki kazał ſypać między poddanemi Hoſpodarskiemi W. X. Litt. á te kopce Urzędnik *Párcowski* kazał porozkopywać, ktore znáki rozkopáne gotowem ia iáko Urzędnik Páná moiego pokázać.

Potym od tych trzech kopcow uholnych Pánowie Braniecсy poprowadźili proſto ku drodze, ktora idźie z *Woynia* do *Glinnego Stoku*, i pokazáli kopcow dźieśięć, ieden po drugim rozkopánych, mieniąc ie bydź między máiętnością *Sucha Wola* ná południe, á między Branieckiemi ná záchod słońca, mieniąc oraz, iż po obu ſtronach grunt náleży do Korony Polskiey, iáko też, że te kopce ſą od Woinian rozkopáne. Urzędnik *Woiński* Suma z Ludźmi *Woinskiemi* wyznali, iż te kopce rozſypali, á to z tey przyczyny, że Pan Woiewoda Sendomirski, rozkazał ſypać kopce ná ich własney źiemi, ná grunćie W. Xięſtwa, Dworu *Woinskiego*, o co skarżyliśmy ſię Krolowi Jmci i Pánu Stárośćie Brzeskiemu, zá ktorego wiádomośćią pomienione kopce rozkopaliśmy; Jakoż Liſt Hoſpodarski, i Liſty Páná Woiewody Nowogrodzkiego ná dowod tego pokazáli, że zá temi Liſtámi y zá rozkazem Hoſpodarskim te kopce rozkopali. Z tego mieyſca poprowadzili nas Braniecсy przez dąbrowę ku drodze, ktora idźie od Branieckich do *Parcowa*, i pokazali nam kopcow ośm. Już tedy wſzyſtkich kopcow ieſt ośmnaśćie. Tu mowili Braniecсy że te kopce rozkopáne ſą od Woinian, do czego ſię Woinianie przyználi według pierwſzego opiſania, i przydali mowiąc, iż trzy lata temu iáko były uſypane, á trzy lata iak ie rozſypali; á zaś po drugiey ſtronie drogi, co oni mowią, iakoby miały bydź kopce rozſypane, my ſię do tego nie przyznáiem, ániśmy tych kopcow nie

rozko-

rozkopywali. Powiedźieli tedy BRANIECCY, iż poty ieſt gránica náſza.

OBWOD WIELKIEGO XIĘSTWA.

Mieśiąca Auguſta czwarty dźień ná zaiutrz we Srzodę, Indykt 4ty.

POczątek granic Wielkiego Xięſtwa, Dworu WOINSKIEGO, Powiátu Brzeskiego. Naprzod poprowadźili Urzędnik SUMA y poddáni W. Xięſtwa *Woinſcy* od *Bielska* błota, gránic Páná ZABRZEZINSKIEGO Międzyrzeckich błotem do *Lucowa* ſtawu, á od *Lucowa* ſtawu przez groblę do rzeki *Bránki*, gdźie wpadá *Woinka* w tę rzekę, á rzeką *Bránką* do *Horodyſzcza*. Gdy tedy byli w *Horodyſzczu*, Urzędnik *Woinski* ſtánąwſzy tam powiedźiał, iż ná tamtey ſtronie rzeki ieſt Powiat Lukowski, á te *Horodyſzcze* grunt ieſt W. Xięſtwa *Woinski*, i te pola, ktore ſą około niego z ſtrony *Woinskiey* wſzyſtkie ſą *Woińskie*; czego Urzędnik *Woinski* gotow był dowieść świadkámi, Ludźmi dobremi, Szłachtą, y przed námi ich ſtawił, i przyśięgámi potwierdźić chćiał. W tym też *Horodyſzczu* z Korony Polskiey ANDRZEY BRANIECKI z Bráćią ſwoią powiedźiał, iż ten grunt *Horodyſzcze*, ná ktorym WM. Pánowie ſtoićie ieſt włáſne dziedźictwo náſze, ná ktorym Dźiad náſz śiedźiał imieniem SREBRO, i że pod czas Woyny Litwy z Koroną, Litwa tam Zamek ſpáliła, á zá tym pola ktore ſą w około niego, náſze ſą, i tego chćieli dowodami dowieść. Potym zaś od tego *Horodyſzcza* prowadzili nas Woinianie po nád rzeką *Branką*, i mienili tę rzekę bydź gránicą ſwoią. Z tąd nie daleko odiecháwſzy poprowadźili nas w lewo doliną do drogi, powiadáiąc że po prawey ſtronie ieſt Ziemia Korony Polskiey, á po lewey grunt W. Xięſtwa *Woinski*. Z tamtąd prowadźili nas do grobli nád ſtawem, ktory názywáią *Kokorecki*, i náprzećiw tego ſtawu ukazáli nam ná drugiey ſtronie drogi ſieliſzcze. Mowili tedy Woinianie, iż námieniony ſtaw *Kokorecki* i ſieliſzcze náleżáło do człeka *Woinskiego*

skiego

skiego, názwiskiem *Kokoreka*, ktorego potomkowie ſą i teraz w Brześciu.

Ná to BRANIECCY odpowiedźieli, iż co Woinianie mienią bydź rzeką *Woinką*, ta rzeka nie ieſt *Woinka*, ale *Bujenowka*, ktora wpada w rzekę *Bránkę*; á zaś co ſię tycze wſpomienionego ſtawu *Kokoreckiego*, ten ſtaw ieſt naſz, ná ktorym chłop *Kokoreyko* zá cztery korcy żyta groblę uſypał. Od ſtawu prowadźili nas potym przez pole do ſtoku. Będąc ná tym polu pokazali nam Woinianie Krzyż, i powiedźieli, iż ná tym mieyſcu zábili BRANIECCY człeka *Woińskiego*, ktory żyto żął ná właſnym ſwoim gruńcie, i dwoch także inſzych ludzi *Woińskich* zábito ná śmierć w tymże ſamym mieyſcu. BRANIECCY ná to odpowiedźieli: Prawda że tam zabito iednego człowieka iádąc z iarmárku, ale o tamtych nie wiemy; względem zaś tego człeka, gdybyśmy byli kogo winnym ználeźli, práwem poſtąpilibyśmy, tylko że nikt winny ſię nie znalazł. Tym ſtokiem prowadźili nas Woinianie niby ćwierć milę do drogi *Parcowskiey*, ktora idźie od BRANIECKICH do *Párcowa*, mowiąc, iż po práwey ſtronie ieſt grunt Koronny, á po lewey W. Xięſtwa Woiński. Ná tym ſtoku pokazali nam kopiec á potym pień wielkiego dębu, o ktorym to pniu mowili, że ieſt gránicznym znákiem. Gdyśmy zaś przyſzli do drogi, ná tey drodze ukazywali nam Woinianie kopieć, ktory názywaią Uroczyſzczem *Szadimier*; tym gośćińcem prowadzili nas niby ná milę do Uroczyſzcza *Baby*, mowiąc iż po lewey ſtronie ieſt grunt W. Xięſtwa Litewskiego, á po prawey Koronny.

BRANIECCY pokazali po práwey ſtronie drogi kopce znáczne, mowiąc, iż po lewey ſtronie ieſt náſze, á po prawey *Suchowolskie* Koronne, pokazuiąc ná dowod kartę Práwa ſwego od Podkomorzego Lubelskiego. Woinianie odpowiedźieli iż po práwey ſtronie ieſt grunt Koronny, á po lewey náſz, tylko że BRANIECCY ſwywolnie i gwałtownie te kopce uſypali od ſześciu lat, ná gruńcie W. X. Litewskiego. Tamże Woinianie mowili, iż ná tym Uroczyſzczu *Baba* wiele ſię wsi ſchodzi ták z W. Xięſtwa, iáko też i z

Korony Polskiey. Pan Sędzia Lukowski Prokurator oświadczył ſię imieniem Páná TENCZYNSKIEGO, iż wſpomnione Uroczyszcze *Bába*, nie náleży do W. Xięſtwa Litewskiego, ale do Korony. Urzędnik *Woiński* powiedźiał, iż od początku gránic Międzyrzeckich błota *Bielskiego* gdzie ieſt drzewo bártne, po lewey ſtronie, z gruntem weſpoł, wſzyſtko náleży do W. Xięſtwa, i gotowi ieſteśmy tego dowodzić znákámi, ktore ſą ná drzewie. Potym prowadźili nas Woynianie mimo wieś *Czechoſtow* drożką zaymuiąc opłotki, i powiedzieli, że ta wieś *Czechoſtow* oſadzona ieſt przez Páná TENCZYNSKIEGO od dźiewięciu lat, i pokazali trzebieże nowe, oraz do tey wśi połwłoczkow *Woińskich* śiedmdziesiąt odmierzonych, ktore był Pan ALEXANDER CHODKIEWICZ odmierzył Woinianom, á Pan TENCZYNSKI odiął, i do tey wśi przywłaſzczył, trzy lata temu. Z tamtąd przyprowadźili nas Woinianie do ſadzawki *Fragantowey*, od ſadzawki proſto dołem przez ogrody Milanowskie do Bożey Męki, od Bożey Męki drożką do rowu, tu powiedzieli Woinianie iż u tego mieyſca zbiera ſię kopa z W. Xięſtwa, i Korony Polskiey. Od tego rowu poprowadźili nas do granic Kniázia WASILA POLUBINSKIEGO, gdzie ſpótkał nas Urzędnik Kniaźia WASILA POLUBINSKIEGO MITKO, z ludźmi i z świadkami, i powiedźiał, iż tu gránica Kniazia moiego wśi *Jasieńskiey* zaczęła ſię z gránicą W. X. Dworu *Woińskiego*, czego świadkami i Szlachtą gotow był dowodzić. Urzędnik *Woiński* z ludźmi *Woińskiemi* ná przeciw dowodzili świadectwem ludzi dobrych, ſtarych, wiary godnych, i Szlachty wielu, iż począwſzy od gránicy Międzyrzeckiey Uroczyſzcza Bielskiego błota, i przez te wſzyſtkie te hránie, ktorędy nas prowadzili, po práwey ſtronie grunt ieſt Kotónny, á po lewey W. Xięſtwa. Stawili zatym ludźi dobrych, pogránicznych, Szlachtę w leciech podeſzłą, i byli gotowi z tymi świadkami tak o grunt, o barcie, o zagubienie granic, iako też o rozkopanie kopcow przyśiądz.

OBWOD

OBWOD KORONNY.

Mieśiąca Augusta siodmy dzień w Sobotę. Indykt czwárty.

STánąwszy u pierwszego kopca, gdzie pomienione były trzy kopce od Pánow BRANIECKICH, sam Pan Woiewoda Sendomirski, Pan JAN TENCZYNSKI powiedźiał, iż tu trzy kopce były, i to iest narożnica: ieden kopiec od *Woynia*, drugi kopiec od BRANIECKICH, ttzeci kopiec od *Czechostowa* z Kopeińskiemi Ziemiánámi; Jam tę wieś *Czechostow* osadźił od dźieśięćiu lat, á co Pánowie BRANIECCY prowadźili do drogi, ktora idźie od BRANIECKICH do *Párcowa*, tá droga nie iest gránicą W. X. z Koroną, bo drogi nie czynią granic, tylko rzeki, błota, doły, gory i kopce. Ze záś skarżą się ná mnie Woinianie, iákobym ia siedmdźieśiąt połwłoczkow miał wziąć, tegom ia nie uczynił, ponieważ ośiadły tam wśie Krolewskie Ziemiańskie, ktore to wśie granicę między kopcami máią, względem ktorych kopcow ia nie mogę żadney krzywdy uczynić Woinianom. Poprowadził nas zá tym Jmć Pan Woiewoda od tych kopcow lasem niby ná ćwierć milę, i powiedział, że po prawey stronie iest grunt Koronny, á po lewey W. Xięstwa Ziemian Kopeińskich; w tym leśie nie pokazał nam Jmć żadnego znáku. Przyprowadził nas potym do kopca, i rzekł, oto iest kopiec narożnica wśi *Czechostowa* Koronney, z Ziemianami W. Xięstwa Kopeińskiemi; ná koniec rzekł: otomem ia prowadził iak z Urzędu mego przynależało, dáley iuż nie prowadzę.

U tego kopca powiedział Urzędnik *Woiński*, że ten kopiec niedawny iest, bo mu iest tylko sześć lat, iakoż Jmć Pan Woiewoda Sendomirski odpowiedział, że tak iest, iam ten kopiec kazał usypać, szosty temu rok iest. Z tego mieysca wzięli nas Ziemianie Korony Polskiey MILANOWSCY i KOSTROWSCY niby ná połnoc, i poprowadzili przez drożkę nie daleko od wyżey pomienionego kopca, i przez połwłokę *Kopeynickich* mimo domow Ziemian *Kopeynickich* W. Xięstwa drogą przez błoto, ktore MILANOWSCY zowią *Milanowskie*, á *Kopeynianie* názywaią *Ratayskie*, niby ná ćwierć

milę. Nad tym błotem pokazali nam kopiec, mieniąc iakoby ten kopiec miał bydź rozgraniczaiący Koronę Polską z Wielkim Xięſtwem. Náprzećiw temu odpowiedzieli Ziemianie W. Xięſtwa *Kopeyniccy*; to ieſt kopiec náſzey granice z Woiniánami, ktorych kopcow i hrań ná drzewie ieſt wściąż nie mało. Jmć Pan Woiewoda Nowogrodzki Pan ALEXANDER CHODKIEWICZ, i Pan NIKODEM Stároſta Mielnicki, zá rozkázem i liſtem Hoſpodarskim nas tymi kopcy i hraniami, odgraniczyli od Miaſta J K. Mci Hoſpodarskiego *Woynia*, ná co pokazali liſt Hoſpodara Krola Jmći, w ktorym Jego Krolewska Mć Hoſpodar piſze, rozkazuiąc Pánu Wojewodzie Nowogrodzkiemu Staroście Brzeskiemu, i Pánu NIKODEMOWI Stárośćie Mielnickiemn, ażeby Ich Mć pomienionych Ziemian *Kopeińskich* rozgraniczyli ná tych mieyſcach od Miaſta Jego K. Mći *Woynia*. Pokazywali też przy tym i drugi liſt Urzędowy pomienionych wyżey Pánow, w ktorym ſię opiſuie, iż zá rozkazem Hoſpodarskim po te mieyſca náznaczyli Ich Mć granice tak w kopcach, iako też w znakach ná drzewach. Ná dowod czego pokazali liſt Hoſpodarski Krola Jmci Párgaminowy, z zawieſzoną pieczęcią, że Krol Imć raczył im ten ſąd, i wyiazd ná owe grunta liſtem ſwoim Hoſpodarskim ná wieczne czaſy potwierdźić. Jakoż Pan TENCZYNSKI tamże u kopca ſtoiąc powiedział: darmo ſię MILANOWSCY, i KOSTROWSCY wdzieraią, mieniąc ſobie bydź pomieniony kopiec zá granicę między niemi, i Wielkim Xięſtwem, nie ieſt tak, ale to ieſt kopiec między *Woynią*, i *Kopeynianami*. Poprowadzili tedy z tąd Ziemianie Koronni, MILANOWSCY, i KOSTROWSCY w bor ná ćwierć milę, mieniąc bydź Koronny grunt po prawey ſtronie, á W. X. po lewey, i pokazali nam ieſzcze trzy kopce, ná ktore Urzędnik *Woiński* powiedział, iż to ſą te kopce, ná ktoreśmy pierwiey liſt Hoſpodarski i Pánow Wojewody Nowogrodzkiego, i NIKODEMA Staroſty Mielnickiego, rozgraniczenia *Kopeynickich* od *Woynian* pokazali. Potym MILANOWSCY i KOSTROWSCY poprowadzili nas przez dąbrowę

i bor

i bor niby ná dwie mile, żadnego nam znaku nie pokazuiąc, i przyprowadzili do wioski *Rudna* Woińskiey W. Xięſtwa, przez ktorą wieś poprowadzili nas ná wſchod słońca do błota nazwanego *Rudna*; tam ſtánąwſzy pośrzod tego błota, powiedzieli, iż tu ieſt gránica Kniaźiá WASILA POLUBINSKIEGO, i że po lewey ſtronie ieſt grunt Wielkiego Xięſtwa, á po prawey Koronny.

Urzędnik Kniaźia WASILA POLUBINSKIEGO MITKO ſtanąwſzy po śrzod pomienionego błota, powiedział: prawda że tu pośrzod tego błota ieſt granica Kniaźia moiego z *Woyniem*, ale nie z Koroną, *Milanowska* zaś daley, iakoż i kopce ſą z *Woyniem* pośrzod tego błota, i gotow był dowieść tego świadkami, ludźmi dobremi, Szlachtą. Tam przytomny Urzędnik *Woiński* SUMA rzekł: iam tego gotow dowodźić świadkami, ludźmi dobremi, że to nie ieſt gránica *Milanowska*, ani *Koſtrowska*, ale ſzczegulnie *Woińska* z *Jabłońską* Kniaźia WASILA POLUBINSKIEGO, ná co ſtawił ludźi dobrych, Szlachtę i mężow, dwadźieśćia ludźi. Przez śrzodek tego błota poprowadźili *Milanowſcy* i *Koſtrowſcy* weſpoł z Urzędnikiem Kniaźia WASILA POLUBINSKIEGO, gdźie *Milanowſcy* i *Koſtrowſcy* mienili bydź tu granicę z Kniaźiem WASILEM POLUBINSKIM, Urzędnik zaś Kniaźia WASILA POLUBINSKIEGO mienił bydź ná tym mieyſcu granicę z *Woyniem*. Szli zá tym pomienionym błotem ná połtory wiersty, aż do Rudeńskiego moſtu. Do drogi, ktora prowadźi od *Rudeńca* do *Koſtrowa*. Tu powiedział Urzędnik Kniaźia POLUBINSKIEGO: tu ieſt po obu ſtronach, po práwey i po lewey grunt Kniaźia mego, á Koronnego gruntu i piędźi tu nie ma, i przyprowadźił laſem do grobli, mowiąc że ta grobla ieſt ná rzece *Jaſieńce*, ta zaś *Jaſieńka* idźie błotem, i dzieli Koronę od Wielkiego Xięſtwa, á tak iuż od tych mieyſc poczyna ſię grunt W. Xięſtwa, Kniaźia mego po lewey ſtronie, á Koronny po prawey. Od pomienioney grobli *Milanowſcy* i *Koſtrowſcy* udali ſię w lewo błotem, mieniąc bydź ſwoią granicę, Urzędnik zaś Kniaźia WASILA POLUBINSKIEGO

 popro-

poprowadził w práwo błotem, mieniąc bydź ſwoią granicę, i prowadząc nas Urzędnik Kniaźia WASILA pod drzewo wielkie, pokazywał nam hranie, zarośle dawne w olchach, i dębach ná wielu mieyſcach, potym prowadził nas błotem, mieniąc iakoby tam miała bydź *Jaſieńka* rzeczka. MILANOWSCY i KOSTROWSCY prowadzili nas także błotem niedaleko od nich mieyſcami ná połwiersty, mieyſcami ná ſtrzelenie. Zeſzli ſię zá tym ná iedno mieyſce, gdźie było głębſze błoto, tu z obu ſtron tak z W. Xięſtwa Urzęduik Kniazia WASILA POLUBINSKIEGO, iako też MILANOWCY i KOSTROWSCY twierdzili bydź prawdziwą, dawną, i ſpokoyną od dawnych czaſow granicę. Poprowadzili potym daley tym błotem koło rzeczki *Jaśienki* do wielkiey drogi, ktora idźie z Brześćia do *Parcowa*, i w poprzek tey drogi rzeką *Jaſienką* do rzeki *Przewłoki*, ktora idzie pod *Parcow*, á od rzeki *Przewłoki* w wierzch, ktorą to rzekę *Przewłokę* inſzym názwiskiem zowią *Piwoneię*, tąż rzeką *Piwoneią* do *Przewłockich* Ziemian, od *Przewłockich* Ziemian, do *Chmielowskich* Ziemian W. Xięſtwa i Koronnych, potym tąż rzeką do ſtawu, ktory zaiął Pan JAN TENCZYNSKI mieniąc bydź po lewey ſtronie wſzyſtko náleżące do W. Xięſtwa, á po práwey od *Parcowa* do Korony.

OBWOD W. XIESTWA.

Indykt czwarty Miesiąca Auguſta oſmy dzień.

U Pomienionego ſtawu powiedział Podſtarości Brzeski JAN JACYNICZ, iż ten ſtaw ieſt wydzielony zá ſzkody Wielkiego Xięſtwa. Pan JAN TENCZYNSKI rzekł: Krol Jmć kazał mi ten ſtaw zaiąć. Podſtarośći Brzeski zaniosł mánifeſt u tego ſtawu, iż ze wśi nowo oſadzonych z *Hubnina* i *Bundarewski* ktore Pan TENCZYNSKI oſadził przechodząc ciż *Wolanie* z pomienionych wśi, Oſtrowek ná tey ſtronie w wielkim Xięſtwie rozrabiaią, i ſzkodę wielką czynią. Pan TENCŻYNSKI ná to rzekł: iuż ia nie każę tam czynić wſtępow, niech to do W. Xięſtwa należy. Jadąc daley w wierzch pomienioney rzeczki ſtroną Korony Polskiey ná poł wiersty powiedział

wiedźiał Podſtarości Brzeski z ludźmi Hoſpodarskiemi *Kodeńskiemi*, i *Rusiłowskiemi* Kniaźia JANA POLUBINSKIEGO, to ieſt błoto, ktore ſię ciągnie od rzeczki *Piwonei*, po nád tym błotem w wierzch laſu *Bondarewskiego*, po prawey ſtronie grunt Koronny, á Oſtrow W. X. *Kodeński* i *Rusiłowski* po lewey. Prowadźili tedy nas tym błotem *Kodeńczanie* niby poł wierſty do błota, ktore názywáią *Hubnin*, nad ktorym ſtoi wieś przez Páná TENCZYNSKIEGO oſadzona od dźieſięciu lat. Nad tym błotem zaſtánowiwſzy ſię powiedźieli, że po te błoto ieſt hrań náſza z *Parcowem*. Potym poprowadźili proſto ku pomienioney rzece *Piwonei*, mowiąc, że po práwey ſtronie ieſt grunt Koronny Powiatu. Chełmskiego Ziemian SOSNOWSKICH, á po lewey aż do rzeki *Piwonei* W. Xięſtwa. Od tego błota aż do rzeki *Piwonei* pokazywali nam hranie dáwne, zarosle ſtare w ſoſnach wielkich dwudzieſtu i ſześć, á o inſzych wielu mowili, iż ſą wycięte i wykorzenione. Od tych hrań idźie proſto granica náſza przez rzekę *Piwoneię*, weſpoł z granicą Chełmską, Wielkie Xięſtwo po lewey ſtronie, á Korona po prawey. Pan JAN TENCZYNSKI powiedźiał, iż ia mam zá granicę między Koroną i Wielkim Xięſtwem pomienioną rzekę *Piwoneię*, to zaś chłopi zabrali ſobie od dawnego czaſu wſtępami ſwemi, i tego ia nie mam zá granicę; oprocz tego Krol mi też Jmć rozkazał tego bronić, záczym rozkażę tych chłopow wieſzać, i wſzyſtkie te hranie każę wyrąbać.

Tu początek granic W. Xięſtwa z Koroną Polską opiſuiąc, gdźie ná iak wiele mil, BRANIECCY z Korony poczęli prowadźić od ſtawu Plebana *Woińskiego* W. Xięſtwa wzdłuż ná milę, ſam zaś Pan Wojewoda Sendomirski Pan JAN TENCZYNSKI prowadźił ná ćwierć milę. MILANOWSCY z Korony prowadźili do Kniaźia WASILA POLUBINSKIEGO granicy ná trzy mile, przeciw ktorym to MILANOWSKIM ſam Pan TENCZYNSKI powiedźiał, iż oni źle prowadzą, i nadaremnie ſię w to wdzieraią. Ciż MILANOWSCY granicą Kniaźia WASILA POLUBINSKIEGO prowadźili ná połtory wiersty. Urzędnik zaś *Woiński* z W. Xięſtwa prowadził

wadźił od granicy Międzyrzeckiey Páná JANA HORNOSTAIA ná pięć mil do granicy Kniaźia WASILA POLUBINSKIEGO. Tey wſzyſtkiey rożnice między Koroną i W. Xięſtwem w tych mieyſcach gdźie indziey ieſt ná poł milę, á gdźie indźiey ná milę, mieyſcami zaś ná wierſtę, á mieyſcami ná ſtrzelenie z łuku. A Kniaźia WASILA POLUBINSKIEGO ledwie nie wſzyſtka ſpokoyna granica, i mało ieſt rożnice ná błoćie ná połtory wierſty i ta bardzo wąska; od wielkiey drogi iak Kniaźia WASILA granica idźie, także wſzyſtko ſpokoyne aż do *Przewłockich* Ziemian, niby ná milę, á od *Przewłockich* Ziemian do Ziemian *Chmielewskich* ná milę, i to także ſpokoyne; CHMIELOWSCY z *Kodeńczanámi* ludźmi Hoſpodarskiemi W. Xięſtwa milę ſpokoynego máią gruntu aż do błota *Hubnin*. Tu Pan TENCZYNSKI zaiął ſtaw nád brzegiem W. Xięſtwa ná rzece *Piwonei*, co też ſam Pan TENCZYNSKI zeznáie, to tylko przydaiąc że Krol Jmć mnie rozkazał. Ná tym mieyſcu Pan TENCZYNSKI odćiął nie daleko od tego ſtawu od *Kodeńczanow* Brzeskiego Powiatu, ludźi Krola Jmci W. Xięſtwa Oſtrow ná poł milę w zdłuż i w poprzek.

OBWOD KORONNY.

Indykt Czwarty, Mieſiąca Auguſta, dziewiąty dzień w Poniedziałek.

TU ſię zaczyna od Parcowskiego Powiatu, Powiat Chełmski z Brzeskim od błota *Hubnin* trochę poſzedłſzy niby na ſtrzelenie do czapki błotem. Tu ſię zaczęły przez bor aż do rzeki *Piwonei* hranie Chełmskie po prawey ſtronie, á Wielkie Xięſtwo po lewey proſto przez rzekę *Piwoneię* w doł nazwany Mościſzcze, tym dołem Mościſzczem do olchowego bagna, od olchowego bagna do Kropiwki, od Kropiwki do *Skołoty* rzeki w niz, od *Skołoty* rzeki do *Turnui* do połowy laſa, od *Turnui* do ANDRZEIEWSKICH granic Korony Polskiey, do Krzyża, to ieſt do wſzyſtkich SOSNOWSKICH granic ná połtory milę; te granice SOSNOWSKIE Koronne wyżey ſą opiſane, á Kodeńczanie ludzie W. Xię-

W. Xięſtwa, ſpokoynie po obu ſtronach grunt trzymaią. U tego Krzyża Panowie SOSNOWSCY powiedzieli, iż poty ieſt grunt naſz, po prawey ſtronie ANDRZEJEWSKICH Koronny, Chełmskiego Powiatu, a polewey Kodeński W. X. Od krzyżá mowili iednoſtaynie, tak z Korony Polskiey ANDRZEIEWSCY, iako też z Kodnia, i z Jzopolczan, że od tego Krzyża od granicy SOSNOWSKICH, naſza granica ieſt ſpokoyna, do wierzchu *Zadowa*, iakoby na poł milę, i powiedzieli, iż znaki naſze z obu ſtron na tych mieyſcach ſą na drzewie zarąbane.

OBWOD W. XIESTWA.

Indykt Czwarty. Mieſiąca Auguſta dwunáſty dzień we Czwartek.

Poddani W. X. L. Powiatu Brzeskiego, Ludzie Hoſpodarſcy Kodeńſcy imieniem Kul, Omelan, i Naum, z inſzemi przeciwniki ſwemi, tak iáko w Poniedziałek przyprowadzili do oſtatniey ściany granic ſwoich wierzchu *Zadowa*, ktore maia z dobrami Xiążęcia Staroſty Włodzimierskiego *Włodawą*, a z drugiey ſtrony z Ziemianami Powiatu Chełmskiego Koronnemi ANDRZEIEWSKIEMI, ażeprzez niedbalſtwo, niepilność, i nieſtawienie ſię za dosłaniem nawet Panow wyiazdowych Koronnych, ktorzy z námi ieżdzą, tych ANDRZEIEWSKICH od Poniedziałku trzy dni aż do Czwartku czekaliśmy, proteſtuiemy ſię i oświadczamy, iż drugi raz uwodzą Panow wyiazdowych oboyga Państw; ciż tedy pomienieni ludzie Kodeńſcy pokazali tu granice ktore ſą z dobrami Xiążęcia Staroſty Włodzimierskiego. Poczyna ſię zaś granica Xiążęcia Imci Staroſty Włodzimierskiego FEDORA ANDRZEIOWICZA SANGUSZKOWICZA Włodawska od wierzchu *Zadowa*, na ktorey to ścianie i na początku granic, Urzędnik Xiążęcia Włodzimierskiego ſpotkał nas na pierwſzey ściánie z świadkami, Szlachtą, ludźmi uczciwemi opowiedáiąc, iż to ieſt granica Xiążęcia mego, i tu ſię poczyna granica poddanych W. X. Powiatu Brzeskiego z Kodeńskiemi, ktora idzie iadąc od *Par-*

cowa polewey ſtronie wierzchu *Zadowa*, á po prawey ſtronie Chełmski Powiat Ziemian Koronnych Panow ANDRZEIEWSKICH, od wierzchu *Zadowa* błotem *Prybarazem* do Kołodezia, ktore ieſt podle gościńca Brzeskiego, ktory idzie z Korony do W. X. Od tego Kołodezia ponad rzeczką *Skorodnicą*, ktora idzie laſem do brodu *Ulianowa*, ponad tąż rzeką *Skorodnicą* do *Lipicz*. Tu na tym brodzie *Ulianowie* przyiechali do nas Panowie ANDRZEIEWSCY niby iuż na końcu granic ſwoich mowiąc, iż nam Koronnego gruntu odciął do *W.* X. L. Krol ALEXANDER, i chcieli byli to mieć po nas, ażebyśmy ſię ieſzcze trzeci raz dla nich wrocili; My zaś, ktorzy dla ich niedbálſtwa muſieliśmy ſię bawić cztery dni, nie ſądziliśmy za rzecz słuſzną więcey czaſu trawić; od brodu *Ulianowa* do lip, po ktore rzeka *Skorodnica* dzieli, przychodźi granica Koronna Panow STANSKICH, Ziemi Chełmskiey, i rozciąga ſię ponad rzeką *Skorodnicą* aż do moſtu, ktory idzie z *Suchawy* do *Kołaczow*, od moſtu ponad tąż rzeką *Skorodnicą* aż do rzeki *Włodawy*. Ta rzeka (mowili) na poł dzieli dobra Xiążęcia Staroſty Włodzimierskiego z Panami HANSKIEMI. Jadąc ponad brzegiem rzeki *Włodawy* w niz ku moście po prawey ſtronie *Włodawy* powiedźieli, iż ieſt grunt Koronny, á po lewey W. Xięſtwa. U tego moſtu przytomny Urzędnik Xiążęcia Włodzimierskiego ſtawił świadkow ſzlachtę, ludzi ſtarych rożnych Panow, chcąc, i będąc gotowym dowodzić granic Xiążęcia ſwego. Panowie zaś ANDRZEIEWSCY iako do nas do brodu nadiechali, tak iadąc oraz z nami aż do moſtu powiedzieli, iż po lewey ſtronie wſzyſtek grunt ieſt naſz, tylko że Xiąże Staroſta Włodzimierski nam go zabrał. Na to Urzędnik Xiążęcia Staroſty Włodzimierskiego odpowiedział, iż ten grunt nigdy nie był ANDRZEIEWSKICH, ani oni w poſſeſſyi iego nigdy nie mieli. Od moſtu ponad tąż ſamą rzeką *Skorodnicą* do rzeki *Włodawy*; ponad brzegiem tey rzeki *Włodawy* ciągnie ſię granica Xiążęcia Staroſty Włodzimierskiego z Panami HANSKIEMI

SKIEMI na poł w niz rzeki, po prawey ſtronie Koronna, á po lewey W. X. Nad tą rzeką granica idzie ná milę aż do rzeki *Lutoi*, ktora wpada w rzekę *Włodawę*; mowili tedy iż tu ściana Xiążęcia Staroſty Włodzimierskiego z Panami HANSKIEMI po tę rzekę *Lutoię*, á na drugiey ſtronie teyże rzeki *Lutoi* poczyna ſię granica Pani KRUPSKIEY z gránicą Xiążęcia Staroſty Włodzimierskiego ponad brzegiem pomienioney rzeki *Włodawy*, gdzie wpada *Lutoia* w *Włodawę*, i tak ta *Włodawa* czyni granicę Pani KRUPSKIEY z Xiążęciem Staroſtą Włodzimirskim aż do pomienionego moſtu, przez ktory idzie droga z Xięſtwa do Korony.

OBWOD W. XIESTWA.

w Piątek Mieſiąca Auguſta, trzynaſty dzień. Indykt czwarty.

WYiechaliśmy z *Włodawy* do moſtu, ktory ieſt nad rzeką *Włodawą*; tam powiedział Podſtarości Chełmski Páná TARLY Stánisław Zubrzycki, iż ten moſt Chełmianie do połowy rzeki naprawuią z ludźmi Powiatu Brzeskiego. Urzędnik Włodawski Xiążęcia Staroſty Włodzimierskiego Bártłomiey Mincowski rzekł: Mci Panowie oznaymuię Waſzmciom, że Xiążęcia mego Ociec Nieboſzczyk uczynił granicę z Panem Krupskim Nieboſzczykiem, i kopce między ſobą uſypali, i prawem ſię opiſali pod winami, ieżeliby ktora ſtrona dotrzymać nie chciała; przeto rozkazał mi Xiążę moy oznaymić to Wmć Panom, iż pomienioney ugody ſwoiey nie odſtępuie; ieżeliby zaś Pani KRUPSKA dotrzymać nie chciała, tedy Xiążę moy wraca ſię do ſtarey granicy ſwoiey, od rzeki *Lutoi* aż za *Orchow*, za dwie mile po błoto *Babon*. Na to Urzędnik Pani KRUPSKIEY odpowiedźiał: dział Panow moich trwa i do tych czas, ale ia o granicy informacyi od Panow moich nie mam, ani ſię w to wdaię; Przeto opuściwſzy maiętność Pani KRUPSKIEY iechaliśmy od pagorkow, gdzie ſię zaczyna pięta Panow UCHANSKICH z Xiążęciem

żęciem Starostą Włodzimierskim, z dobrami Xiążęcemi Włodawskiemi, błotem *Junicą*, i ztego błota idzie rzeczka *Junica*, a drugą rzeczką do *Sniatenki*, od ktorey to rzeczki *Sniatenki* idźie granica lasem wielkim, przez ktory idą kopce i hranie ná drzewach. Z wielkiego lasu idzie granica przez bor bagnem, ná ktorym ciągnie się granica znaczna przez zárąbane ná drzewach znaki, i przez kopce sypane ná ziemi, aż do lasu i rzeki *Radohoszczy*, dokąd iuż się schodzi granica Kniaźia HOLOWNINA. Tam przytomny Urzędnik Pánow UCHANSKICH imieniem Floryan Zelech z ludźmi swych Panow opowiedziawszy, iako się poczęła granica od pagorkow, od Pánow KRUPSKICH sciany, aż do tego mieysca do rzeki i lasu *Radohoszcza* rzekł: tę maią Pánowie moi UCHANSCY z Xiążęciem Starostą Włodzimierskim, z dobrami Jmci *Włodawą*, spokoyną po te mieysca granicę. Tamże Urzędnik Xiążęcia Starosty Włodźimierskiego powiedźiał, iż poty iest granica Xiążęcia moiego Dobr Jmci *Włodawy*, od wierzchu *Zadowa*; tam gdźie pomieniony Xiążęcia Starosty Włodzimierskiego Urzędnik pokazał swoią granicę z Kodeńskiemi do lip, do sciany Pánow HANSKICH niby ná dwie mile, od lip do *Włodawy* rzeki także niby ná dwie mile, od *Włodawy*, w ktorą wpada *Lutoja* do mostu, ktory iest ná rzece *Włodawie*, i przez ktory idzie droga z W. Xięstwa do Korony, á tego iest ná trzy mile; od mostu do pagorkow niby ná milę, á od pagorkow do rzeki *Radohoszczy*, do granicy Kniaźia HOLOWNINA dwie mile. Wszystkiey tedy Xiążęcia Starosty Włodźimierskiego Włodawskiey granicy od Korony iest ná mil dziesięć.

Tegoż dnia w Piątek; ná tymże mieyscu wedle rzeki *Radohoszczy*, to iest u granicy Xiążęcia Starosty Włodźimierskiego spotkał nas Urzędnik Kniazia FEDORA HOLOWNINA z Dobr Jego *Rożanki* imieniem BOHUSZ CZESZYNSKI, i pokazał nam granicę Dobr Xiążęcia swego mowiąc, iż się tu zaczyna granica Xiążęcia mego Rożańska, ná co podał nam opisanie, w ktorym się wyraża granica z Pánámi UCHANSKIEMI po nád rzeką *Radohoszczą*,

ponad ktorą przez błoto, dźieląc te błoto ná połowę, po lewey ſtronie ieſt grunt W. Xięſtwa, á po prawey Koronny, od tego błota wierzchem *Lubli* laſu, w wierzch bagna, od bagna do boru. Tu Urzędnik Panow UCHANSKICH FLORYAN ZEŁECH rzekł, iż poty ieſt granica Panow moich, i po te mieyſce ludźie Panow moich wiodą granicę, daley ia ſię nie podeymuię prowadźić ludźi Pánow moich, ieżeli zaś tego będźie potrzeba, ná ten czas Pánowie moi pokażą granicę. Urzędnik Kniaźia HOŁOWNINA powiedział, iż ia prowadzę granicą dawną Kniaźia moiego náprzod ku pomienionemu laſowi, z tamtąd zaś przez błoto *Sołomeny brady*, á od *Sołomeny* przez rzekę *Duboćkę* ná błoto, od błota laſem *Derewieckim*, od laſu *Derewieckiego* do *Serbejowey* iamy, od iamy *Serbejowey* do gościńca Łuckiego; tamtędy iádąc pokazywał znaki z obu ſtron ná drzewach dáwne i głębokie, i rzekł, iż tych znákow ieſt więcey. Urzędnik zaś Pánow UCHANSKICH ná to odpowiedźiał: ia granic nie wiem, ale o tym wiem, że to ieſt grunt Pánow moich, i czaſu potrzeby ſię pokaże. Tey wſzyſtkiey granice Kniaźia HOŁOWNINA z Pánámi UCHANSKIEMI ieſt iakby ná dwie mile.

OBWOD W. XIĘSTWA.

Indykt czwarty. Miesiąca Auguſta czternaſty dzień w Sobotę.

Pod *Berebowiczami* ná gośćińcu Łuckim ſtánąwſzy Pan JAN UCHROWIECKI z Staroſtwa Lubomskiego powiedźiał, iż moia granica ieſt do granicy W. Xięſtwa przyległa, ale trzeba ludzi z Staroſtwa Lubomskiego, z *Szacka*, z *Switaſża*, *Zaſzlimia* z Wielkiego Xięſtwa, bez ktorych ia nic czynić nie mogę, ci zaś ludzie Lubomſcy nie ſtanęli, ponieważ Staroſta Lubomski zoſtaie ná usłudze Krola Jmci, á Podſtarości tylko ieſt FOR. Tu Podſtarości Brzeski JAN JACYNICZ imieniem ludzi W. Xięſtwa Powiatu Brzeskiego Oltuſzowskich powiedział, ia WaſzMciow poprowadzę granicą, ktora idzie między Wielkim Xięſtwem i *Lubomlą*, i przyprowadziwſzy do brzozowego brodu rzekł, iż to ieſt granica Wielkiego Xię-

go Xięſtwa z Powiatem Lubomskim z Pánámi Uchrowieckiemi, ktora zaczyná ſię pośrzod tego błota, od granicy Kniażia Hołownina od wſi Jego *Dubka*, i że ponad tym brzozowym brodem do Uroczyſzcza troskowych mchow po prawey ſtronie ieſt grunt Lubomski, po lewey W.X. Od tych troskowych mchow do błota *Zieleńca*, ktore dzieli *Lubomlę* od W. X. Od błota zaś do Uroczyſzcza *Utowki* borem aż do kamiennego Krzyża, po prawey ſtronie grunt Lubomski, po lewey W. X. Od kamiennego Krzyża do laſow nie daleko od joſienia, od laſow do *Zakolnik*, od *Zakolnik* do błota *Nebymechow*, ktore ieſt wedle jeziora *Orzechowa*. Po tych Uroczyſzczach pokazywali znaki graniczne, dawne, i nowe ná wielu drzewach, po obu ſtronach zarąbane i zarosłe, mowiąc iakoby inſze hránie miały bydź wyrąbane i znieśione. Podſtarości Brzeski gotow był tego dowodami dowieść, iż to ieſt ſtarodawna granica wſi W. Xięſtwa z Lubomlą, i ſtawił świadkow, ludzi zacnych, Szlachtę. Tych znakow granicznych, ná pomienionych mieyſcach ieſt wzdłuż niby ná dwie mile. Pan Uchrowiecki rzekł zátym: ktore znaki pokazuią z W. Xięſtwa, ia tych znakow nie mam zá znáki, bo nie ſą ſprawiedliwe, i śrzodkiem moiego gruntu idą.

OBWOD KORONNY.

Mieśiąca Auguſta ſzeſnaſty dźień w Poniedziałek.

STanąwſzy ná drodze, ktora idźie z Brześcia do Łucka Podſtárości Lubomski Paweł Czornostowski z ludźmi Powiatu Lubomskiego powiedział, iż to ieſt Uroczyſzcze *Kobyłka*, tu po lewey ſtronie ieſt grunt W. Xięſtwa, á po prawey Lubomski; ktora to granica idzie od pomienioney *Kobyłki* do jeziora *Oltuskiego*, od jeziora zaś *Oltuskiego* do ieziora *Orzechowa*. Podſtarości Brzeski Jan Jacynicz z ludźmi W. X. Powiatu Brzeskiego powiedział, iż po obu ſtronach ieſt grunt W. X. ktory w ſpokoyney z wiekow zoſtaie poſſeſſyi. Poprowadził nas zátym Podſtarości Lubomski Paweł do Chańskich błot oſtrowami i dąbrowami niby ná milę, niepokazuiąc żadnych znakow, potym pokazał nam

znáki

znáki z obu ſtron ná drzewach zacięte, niby ná połtory milę. Potym przyprowadzili nas Podſtarości Lubomski z PP. Uchanskiemi do ſosny, ktorą mienili bydź oſtatnią z znákow, mowiąc, że po prawey ſtronie ieſt grunt Lubomski, po lewey zaś W. Xięſtwa. Ta ſoſna ſtoi pod laſem ná drodze, ktora idzie od *Radoſza* do *Oltuſza* między wsiami Wielkiego Xięſtwa. Powiedźieli oraz tamże, iż ná pomienioney ſoſnie były znáki graniczne, ale ie wyrąbali Oltuſcy ludzie Wielkiego Xięſtwa. Ná to odpowiedział Podſtarości Brzeski Pan Jan Jacynicz z ludźmi wſpomnionych wsi: po wſzyſtkich tych hraniach ná drzewach zarąbanych, ktoremi prowadzili Podſtarośći Lubomski z Pánámi Uchanskiemi, i z ludźmi Lubomskiemi, Switaſzyńskiemi i Polemczańskiemi to ieſt granica ludźi Powiatu Brzeskiego, wsi Oltuskiey i Rádeskiey nażwána z dáwnych czaſow *Chrypska*, ktorą to *Chrypſzczyznę* Oltuſzanie od dawnych wiekow trzymaią; ta zaś granica ieſt położona od Pana Senka Olizarowicza Staroſty Brzeskiego, ktory za rozkazem W. Xiążęcia Jmci Alexandra ſądźił, i znaki graniczne tu pokładł, ná co też Podſtarości Brzeski Liſt ſądowy Pana Senka Olizarowicza pokazywał, w ktorym ſię opiſuie, że Pan Senko Olizarowicz ſądził, i te tam hranie między temi wſiami naznaczył, ktore to hranie idą nieprzeſtaiąc między innemi wielą wśiami Brzeskiemi, dzieląc więcey iak na pięć mil, aż do wśi Xiążęcia Biskupa Jmci Łuckiego *Zamoſzan*, i proſił nas ażebyśmy poiechali widzieć te hranie do wśi Xiążęcia Jmci Biskupa *Zamoſzan*, niby na trzy mile, chcąc nam ie pokazać. Potym pokazał drugi liſt Namieśnika Brzeskiego Pana Stanisława Michałowicza, w ktorym ſię opiſuie potwierdzenie pomienionego ſądu, i granic Pana Senki Olizarowicza. Na to powiedział Podſtarości Lubomski z Panami Uchanskiemi, iż to ieſt granica, ktora dzieli wielkie Xięſtwo od Lubomla, i że był chłop Chryp náſz poddany, ktory miał grunt tak w Lubomskim, iako i w Wielkim Xięſtwie; iakoż mam ia na Chrypowſzczyznie wieś

moię

moię *Wolę*, i ta wieś nazywa ſię *Chrypską Wolą*, my zaś iakośmy pierwiey powiedzieli, że pomienione hranie naſze idą aż do ieziora Oltuskiego, tak ieſteśmy gotowi znaki pokazać w ſośnie, w ktorą włożona była od dawnieyſzych czaſow motyka. Od owey ſoſny prowadzili na cwierć milę tą wſzyſtką granicą z początku iakby nakoło, na tey zaś cwierći mili nie pokazali żadnych znakow, aż przyprowadzili nas do pnia ogorzałego, w ktorym powiadali, że od Przodkow ich z dawnych czaſow miała bydź włożona w ow pień motyka, i w nim zarosła; ale ludzie Oltuſcy W. X. dowiedziawſzy ſię o tym, pomienioną motykę z ſoſną zpalili. Jakoż pokazali nam ow pień, w ktorym powiedzieli, że znaki ich ſą zagubione, ale my żadnych znakow w onym pniu nie widźieli. Prowadźili zatym nas do ieziora Oltuskiego, ktore to iezioro ieſt pod wśią *Oltuſzowem* W. X. niby na poł milę, nie pokazuiąc żadnych znakow, i powiedźieli, iż podle tego ieziora Oltuskiego, ktore ieſt pod *Oltuſzowem*, granica naſza ciągnie ſię aż do rzeki, ktora idźie z ieziora Orzechowskiego do ieziora Oltuskiego, i pokazali w rogu tego ieziora Orzechowskiego dwie tonie należące do Lubomla. Z tamtąd proſto do młynu Orzechowskiego niby na milę, mowiąc, że pomieniony młyn teraz trzymaią do W. X. do wśi *Orzechowa*, ale ten młyn ſtoi na gruncie Lubomskim.

OBWOD W. XIĘSTWA.

PODſtarości Brzeski powiedział: ktorędy prowadzili Podſtarości Lubomski i Panowie UCHANSCY, to ieſt po obu ſtronach grunt W. X. a co do pomienionych ieźior W. X. aręduią ie każdey zimy, i pieniądze do skarbu Hoſpodarskiego oddaią, tych zaś dwoch toni na iezierze Orzechowskim nigdy iako żywo z Korony nie ciągneli, ani żadnego wſtępu do tego ieziora nie miewali. Ze zaś rzekę między wyżey wſpomnionemi ieziorami mienią ſobie bydź za granicę, tey tam rzeki nigdy nie było, i teraz nie maſz; iakoż ſię to pokazało że iey nie maſz, bośmy tam

tam doieżdżali. Poprowadźił nas zatym Podſtarości Brzeski od Uroczyſzcza *Nebymechow* niby na ćwierć mile, i rzekł, iż tu po prawey ſtronie Koronny grunt, Panow Uchrowieckich, aż do rzeki *Pereweski*, a po lewey W. X. tam zeznali Lubomſcy ludźie Szatożanie, iż to ieſt ściana Panow Uchroweckich z nami Szatożanami. Z tąd poprowadźił nas Podſtarości Brzeski do rzeki *Pereweski*, nie pokazuiąc żadnych znakow niby na poł mile gołym błotem, i powiedźiał, iz tąż rzeką *Pereweską* w wierzch iąkby na poł mile, dzieląc Wielkie Xięſtwo od Lubomla, po prawey ſtronie ieſt grunt Lubomski, a po lewey W. X. aż do Uroczyſzcza *Perewieſia*. Tego Obwodu, ktorędy Podſtarości Brzeski prowadźił od brzozowego brodu do Uroczyſzcza *Pereweſia*, ieſt niby na trzy mile. Drugiego zaś Obwodu, ktorędy z Korony prowadźili od *Kobyłki* do młynu w zdłuż, niby na połpięty mile; a rożnice między brzozowym brodem, i między *Kobyłką* aż po młyn w ſzerz, ieſt od początku niby na poł mile, we ſrzodku na milę, blisko potym poczeła ſię ſchodźić, a na końcu iey było niby na ćwierć milę.

OBWOD W. XIĘSTWA.

Indykt czwarty Mieſiąca Auguſta ſiedmnaſty dzień we Wtorek.

PRzyprowadźił nas Podſtarości Brzeski Jan Jacynicz z ludźmi Orzechowskiemi, i powiedźiał, iż to ieſt Uroczyſzcze *Pereweſie*. Po prawey tedy ſtronie za rzeką *Perewoſią* ieſt grunt Lubomski, po lewey zaś W. X. Tu pokazał na dębie znak na obu ſtronach zarąbany. Podſtarości Lubomski Paweł powiedźiał: Co ty mieniſz bydź granicą pomienioną rzekę *Perewoskę* i Uroczyſzcze *Pereweſie*, to ieſt po obu ſtronach tey rzeki grunt Lubomski, a gdzie ſtoiemy to ieſt *Szacki Oſtrow*, na tey zaś ſtronie rzeki, ieſt grunt ludźi Oſtrowieckich Panow Uchanskich, i my tych hrań nie przyimuiemy za granice. Prowadźił nas za tym Podſtarości Brzeski niby na trzy ſtrzelenia z łuku, i pokazał ſoſnę

w ktorey znaki na obuch ſtronach były zarąbane, i rzekł, iż tû przychodźi wſpomniona rzeka *Pereweska* z Lubomskiego Powiatu, i że tam po obu ſtronach rzeki grunt Lubomski; W. zaś X. z Lubomlą idźie granica pośrzod tego błota, na mil dwanaście. Z tamtąd poprowadźił nas błotem niby na cwierć mile albo też bliżey mianuiąc granicę po śrzodku błota, i przyprowadźił nas do Oſtrowka, w ktorym powiedźiał że ieſt kopiec ſtarodawny, tego kopca znaku mało ieſt; potym proſto tym błotem prowadźił nas niby na cztery ſtrzelenia do drugiego Oſtrowka, w ktorym pokazał nam znak na dębie na obie ſtrony zarąbany, i drûgi dębowy pień wyrąbany, w ktorym mienił że był także znak graniczny. Od tego Oſtrowka proſto, poprowadźił nas do trzeciego Oſtrowka niby na dużą wierſtę, między temi Oſtrowami, naprzeciw ieziora *Moſzon* pokazał nam dwa kopce, w tym zaś trzecim Oſtrowiu pokazano nam dwa znaki na ſoſnach zarąbane po obu ſtronach. Tym błotem proſto prowadźili iakby ieſzcze na dwie wierſty, i pokazali pośrzod błota kopiec wielki chroſtem obrosły, i drzewo brzozę ktora ná nim wyrosła. Od tego kopca prowadźili proſto błotem do laſu *Unecza* Oſtrowa, niby na wierſtę, i pokazali ná dwu ſoſnach znaki zarąbane; od laſu *Unecza* błotem do hruda *Pobiikonia* niby na połtory wierſty; od pomienionego hruda *Pobiikonia* prowadźili laſem i błotem, na ktorym błocie, powiedźiał, iż rzeka *Or* uſtała, pokazuiąc znaki ſwoie niby na dobrą milę, a od tey mile pokazali nam znakow dwadźieścia i dwa na ſoſnach zarąbánych po obu ſtronach, mieniąc że po prawey ſtronie ieſt grunt Lubomski, a po lewey W. X. Przyprowadźił nas zatym na mieyſce *Babie*. Na to powiedźiał Podſtarości Lubomski z Ciwunem i z ludźmi wśi *Szacka*, iż ktorędy ty prowadźiłeś temi to błotami, i pokazywałeś znaki, i kopce, my tych znakow i kopcow nie mamy za słuſzne, bo to ieſt po obu ſtronach ktorędyś ty wiodł grunt Lubomski; á niech nam pokażą albo wymienią tych, ktorzyby mieli te kopce ſypać, i ograniczać,

poniewaz

ponieważ tego nigdy nie bywało, i żawſześmy to ſpokoynie trzymali. U tego mieyſca *Babiego* powiedźiał Podſtarości Brzeski, iż ſię tu kończy granica Lubomska, á zaczyna ſię Powiat Rateński, Granica wśi Orzechowskiey W. X. z granicą Rateńskiey wśi *Zaleskie* u mieyſca *Babiego* od tąd poſzła brzegiem Uroczyſzcza *Pehobo* Oſtrowa, od *Pehobo* do Uroczyzſzca *Ureki*, od *Ureki* do błota *Ora* pośrzod moſtu, ktora to rzeka *Or* idźie tym błotem, i mieyſcami niknie, á mieyſcami ſię pokazuie. Od tych rzek granica zaczyna ſię Chotesławka do połmoſtu *Korolewa*, pośrzod błotá; Tu powiedźiał Podſtarości Brzeski Jan JACYNICZ iakom zaczął pierwiey od *Perewesia*, i prowadźiłem aż do tych czas błotami, i wzwyż pomienionemi Uroczyſzczami, po prawey ſtronie ieſt grunt Lubomski, á po lewey W. X. Podſtarości Rateński Pan WOYCIECH SWIĘCICKI rzekł: ktorędy pokazywał Pan Podſtarości Brzeski po nad rzeką *Or* śrzodkiem błota, i pomienionemi Uroczyszczami, to ieſt grunt Rateński, á ktorędy ia poprowadzę iutro, tędy wſzyſtek po prawey ſtronie grunt będźie Rateński, á po lewey W. X.

OBWOD KORONNY.

Tegoż dnia Mieſiąca Auguſta, ſiedmnaſty dzień we Wtorek.

POdſtarości Lubomski PAWEŁ, z ludźmi Szackiemi poprowadźił nas od młynu Orzechowskiego, ktory ieſt pod wsią W. X. *Orzechowem* opowiadaiąc granicę między Lubomlą i Wielkim Xięſtwem, i prowadźił nas przez pola, błota, dąbrowy, pośrzod gumien Orzechowskich na duże pułtory mile, ale żadnych znakow na tych mieyſcach nie pokazał, i przyprowadźił do błota *Or*, ktore błoto Podſtarości Brzeski z ludźmi W. X. Orzechowskiemi mieni bydź granicą z Lubomlą. Powiedźiał tedy Podſtarości Lubomski, iż po te mieyſca ieſt grunt Szacki Powiatu Lubomskiego, á tu ſię iuż zaczyna granica Rateńska. Tegoż Obwodu Koronnego, zacząwſzy od młynu do gory *Pleſzywey*, ieſt niby

by na połtory mile; á ktorędy Podſtarości Brzeski prowadził począwſzy od *Perewesia* do mieyſca *Babiego* nibi na połtrzeci, albo ná trzy mile, rożnice zaś od ſtawu do *Perewesia* niby ná milę, i tyleż we śrzodku, kończy zas przy Uroczyſzczu nazwanemu błoto *Or*, na ktore ſię zeſzli, mieyſcami ná połmilę á mieyſcami ná ćwierć milę.

OBWOD KORONNY.

Indykt czwarty Mieſiąca Auguſta dziewiętnaſty dzień we Czwartek.

PAn Woyciech Swięcicki Podſtarości Rateński z ludźmi Krola Jmci Rateńskiemi, Zaleskiemi, przyprowadził nas do gory ktorą mienił bydź gorą *Pleſzywą*, i rzekł, iż tu do tey gory trzy granice zchodzą ſię, pierwſza Lubomska ze wśią *Zſackiem*, druga Rateńska, á trzecia Brzeska W. X. Mowił potym że ia ztąd chcę prowadźić, pokazuiąc granicę *Ratna* z Wielkim Xięſtwem. Podſtarości Brzeski Jan Jacynicz z ludźmi W. X. Orzechowskiemi powiedział, iż ta gora ieſt w Wielkim Xięſtwie Litewskim, iakoż widźicie Waſzmć PP. iż Czertezy na tey gorze ſą naſze, granica zaś *Ratna* z Wielkim Xięſtwem, iakom powiedźiał trzeci temu dźień, idźie pośrzod tamtego błota na dwanaście mil, dźieląc *Ratno* od W. X. Jakoż granice WaſzMCm ná owym błocie pokazywałem, bo Ratno i Lubomla należały do W. X. ale odebrano ie za Krola Kazimierza. Od Początku tey gory prowadził nas Swięcicki wedle błota dołem, dąbrową, i laſem, niby na połtory wierſty, á zoſtawiwſzy pomienioną gorę *Pleſzywą* ná ſtronie W. X. na lewey ſtronie, prowadził nas Swięcicki przez błoto, ktore wychodźi z błota wielkiego, ktorego ieſt ná ſtrzelenie; w pomienionym zaś leſie ieſt rzepa zaſiana Orzechowska, gdźie i ſam Pan Swięcicki zeznał, iż ta rzepa zaſiana ieſt od ludźi W. X. Orzechowskich. Podſtarości Brzeski powiedźiał, iż to ieſt po obu ſtronach grunt W. X. á na tym błocie w Oſtrowach ieſt hreczka, i proſo, i pſzczoły w drzewie bartnym ludźi

W.

W. X. Orzechowskich. Pan Swie,cicki powiedźiał iż ktorędy ia prowadzę, to ieſt po prawey ſtronie grunt Rateński, a po lewey W. X. i prowadźił nas Dąbrową, miedzą niw, niby na wierſtę, i przyprowadźił do drogi do hrady, ktora hrada ieſt podle błota wielkiego, tą hradą iechál niby z poł wierſty, potym opuściwſzy tę hradę w prawo ku wielkiemu błotu, prowadził nas w lewo przez mchy i borki niby na wierſtę, a znakow na tych mieyſcach żadnych nigdźie nie pokazał; i przyprowadźił nas do gory, ktorą mienią bydź *Babilecką*, Na to Pan Podſtarości Brzeski z ludźmi powiedźiał, iż to nie ieſt gora *Babilecka*, ale zowią ią *Podmakowiſzczem*, á *Babilecka* gora iuż w tyle. Od tey gory, przez doł nie wielki przeiachawſzy, poprowadźił przez bor gorą, orżyſzcze, gdźie powiedźiał, iż te orż,ſzcze należy do Xięſtwa. Potym zaś gorą prowadźił niby na ſtrzelenie, á od tey gory dołem, od dołu zaś tego prowadźił pagorkami; maiąc ie po lewey i prawey ſtronie, potym wielką hradę porzucił na lewey ſtronie w W. Xięſtwie. Od tych gor, przyprowadźił do drugiey gory trochę więkſzey, tu Podſtarości Brzeski powiedźiał, iż po obu ſtronach ieſt grunt W. X. á tá gora nie ieſt *Babilecka* ale zowią ią *Hoczymską*, i że tu ieſt granica wſi W. X. *Chotesławcow*, i *Orzechowcow*. Od tey gory prowadźił Swie,cicki borem niby na ćwierć milę, potym zaś ową hradą borową niby na ćwierć milę, poblizu błota i znakow żadnych nie pokazał; á z hrady ziachawſzy poprowadźił przez bor niby na ćwierć milę, i przyprowadźił do gory, ktorą mienił bydź *Liſową* gorą ktora to gora przypadła nam z lewey ſtrony z W. X. znakow zaś żadnych na tych mieyſcach nie pokazał, to tylko mowił, iż po prawey ſtronie ieſt grunt Rateński, á po lewey W. X. Podſtarości Brzeski powiedźiał, iż ieſt po obu ſtronach grunt W. X. aż do puł błota *Or*, i iechali tą hradą borem niby na milę, Tam rzekł Swie,cicki iż po prawey ſtronie ieſt grunt Rateński, á po lewey W. X. I tak porzuciwſzy ową hradę w Wielkim Xięſtwie na lewey ſtronie, poprowadźił nas

ponad błotem w prawo. Podſtarości Brzeski powiedźiał, iż to ieſt po obu ſtronách grunt W. X. aż do połowy błota *Or*; Prowadźił nas zá tym SWIĘCICKI przez bor, i przez błota mimo błota wielkiego, niby na ćwierć milę, aż do połowy moſtu, niepokazuiąc znakow żadnych, mieniąc po tę połowę moſtu bydź granicę ſwoię Rateńską po prawey ſtronie, á po lewey W. X. Na to Podſtarości Brzeski odpowiedźiał: ktorędy Pan SWIĘCICKI Podſtarości Rateński z ludźmi Rateńskiemi *Zaleskiemi* wiodł, to ieſt z obu ſtron grunt W. X. śrzodkiem błota *Or*, aż do połmoſtu, To zaś prawdá ieſt, że Połowa moſtu ieſt granicą W. X. z Ratnem, bo ta rzeka mieyſcami niknie, á mieyſcami ſię pokazuie. Pan SWIĘCICKI z ludźmi Rateńskiemi z *Turanami* i *Zaleskiemi* powiedźiał, iż od moſtu do puł błota dźieli rzeka *Or*, po prawey ſtronie Rateński grunt, á po lewey W. X. Z obu ſtron tedy tak Podſtarości Rateński SWIĘCICKI z ludźmi Rateńskiemi, *Turanami* i *Zaleskiemi*, iako też Podſtarości Brzeski JAN z ludźmi W. X. *Chotesławskiemi*, *Orzechowskiemi*, *Lachowczańskiemi*, i *Raczańskiemi*, mowili, iż to ieſt z wiekow granica miedzy *Ratnem* i wielkim Xięſtwem pośrzod tego moſtu, i moſt należy po połowie; zeznaiemy oraz i to, że to błoto ieſt *Or*, od tey gory, ktorą Pan SWIĘCICKI mienił *Pleſzywą*, do moſtu *Korolewa*, do ktorego z obu ſtron ſię przyznaią, iż ieſt granicą między *Ratnem* y Wielkim Xięſtwem, á tego ieſt ná trzy mile; błotem zás od Zaleskiey granice, ktorędy Podſtarości Brzeski prowadźił do pomienionegoż moſtu *Korolewa* o dwie mile, á zás rożnice między temi mieyſcami gdźieindźiey ieſt ná połmilę, á gdźieindźiey ná ćwierć milę.

OBWOD W. XIĘSTWA i KORONNY.

Mieſiąca Auguſta dwudźieſty dźień w Piątek.

PRowadźił nas poſpołu Podſtarości Brzeski JAN JACYNICZ z ludźmi W. Xięſtwa Lachowczanámi, Chotesławſzczanámi, i Orzechowſzczanámi, i Ryczánámi, Podſtarości zaś Rateński Pan WOYCIECH SWIĘCICKI z ludźmi Turskiemi, wſi Rateńskiey, od moſtu nazwá-

názwánego *Korolewa*, ktory moſt z obu ſtron mianuią bydź ſpokoyną granicą między *Ratnem*, i W. Xięſtwem; prowadzili nas potym śrzodkiem błota, mieniąc, iż pomienione błoto *Or* ſpokoyną także ieſt granicą między Wielkim Xięſtwem, i *Ratnem*, niby ná połmilę, do Oſtrowka ſoſnowego, á od tego Oſtrowka poprowadził nas Poſtarości Rateński w lewo, mieniąc tam bydź granicę *Ratna* z Wielkim Xięſtwem, i powiadaiąc iż tędy *Or* idźie. Podſtarości Brzeski poprowadził około tego oſtrowka w prawo, mieniąc tam bydź granicę W. X. z *Ratnem*, i że tamtędy *Or* idzie. Odiechawſzy troche daley od tego oſtrowka ná ſtrzelenie, pokazał nam Pan Woyciech Swięcicki rowek, w ktorym wody mało było, i iazy nie wielkie, mieniąc to bydź rzeką *Or*, Podſtarości Brzeski powiedział, iż to nie ieſt rzeka *Or*, ale ieſt row ludźi W. Xięſtwa, Chotesławskich, w ktorym wiuny łowią. Ztamtąd trochę odiechawſzy pokazał Swięcicki doł bez wody, mieniąc iakoby tu miała rzeczka wyniknąć, żadnego iednak znaku nie ma; od tego zaś dołu odiechawſzy niby ná ćwierć milę, pokazał nam row, gdźie mienił, iż ieſt znak, ktorędy rzeka *Or* idźie. Podſtarości Brzeski powiedział, iż to nie ieſt rzeka *Or*, ale po obu ſtronach grunt W. X. te zaś doły kopane ſą według zwyczaiu ná błocie dla wiunow: Zaczym poprowadźił nas Pan Swięcicki od błota w lewo, błotem podle boru, á wielkie błoto w prawo zoſtawił, y przyprowadził nas do wody, ktora ieſt w rowie, mieniąc tu bydź rzekę *Or* ná ktorym rowie iazy pokazywał. Podſtarości Brzeski powiedział, iż to ieſt po obu ſtronach grunt W. X. y odtąd prowadził nas błotem niby milę, pokazuiąc znaki ná wielu mieyſcach, rowy, z ktorych poznać można, iż kiedy dżdżyſte lato, álbo ná wioſnę, tedy tam może bydź rzeczka, ktorą nazywaią *Orem*, pokazywał záś ná wielu mieyſcach iazy ſuche ná błocie. Powiedział potym Podſtarości Brzeski, iż te uroczyſzcze nie ieſt *Or*, ále to ieſt rzeczka *Nepska* pod Załomliczem Oſtrowem, i płynie pod Wioską W. X. *Lachowcami*, á ná tym błocie po obu ſtronach tey rzeczki, y kto-

y ktorędy prowadzono, to wſzyſtko ieſt grunt W. X. Od tych mieyſc prowadził nás Swie,cicki niby ná połmilę, i przyprowadził, widząc w boku Wieś W. X. *Lachowicze* do brodu, ktory mienił bydź *Orem.* Podſtaroſci Brzeski rzekł: iż to ieſt, Uroczyſzcze *Wecze*, ten záś brod, ieſt, ktorędy ze Wśi W. X, *Lachowicz* bydło pędzą, á ten grunt po obu ſtronach ieſt W. X. Ztąd prowadził nás Swie,cicki błotem niby ná ćwierć milę do brodu mnieyſzego, od tego záś brodu ná trzy ſtrzelenia przyprowadził do trzeciego brodu, mieniąc iákoby tu miał bydź *Or*, i rzekł, iż poty ieſt granica wśi Turskiey, á tu iuż ſię zaczyna granica wśi Korteliz-kiey, Rateńskiey. Podſtaroſci Brzeski powiedział, iż te wſzyſtkie brody wśi *Lachowicz* bydło wybiło, ktore pędzą do puſzczy, i to ieſt błoto, *Ora* zaś rzeczki żadney tu nie ma; bo gdzie indźiey nie maią ktorędy pędzić bydła, iedno tędy, y to wſzyſtko po obu ſtronach ieſt grunt W. X. iakoż i ſami WmćPanowie widzicie iż to ieſt ſzczere błoto. Ztamtąd prowadził Swie,cicki błotem ledwie nie ná milę, i przyprowadził do gory ku hradzie, ktorą gorę mienił bydź *Podhorem*, i poprowadził pomienioną gorą ponad błotem, mianuiąc po prawey ſtronie grunt Rateński, á po lewey W. X. Podſtaroſci Brzeski powiedział: tá gora, ktorą ty mianuieſz *Podhorem*, nie ieſt *Podhorem* ále tá gora idźie z W. X. i zowią ią iáko też i te błoto *Mokrańskie*, i po obu ſtronach grunt ieſt należący do W. X. Prowadźił potym tą gorą z połmilę, ponad błotem, ktore mienił bydź *Orem*, i zawrocił ſię w lewo błotem ku Rayskiemu laſowi, koło borku do krzywych przechodow, á ztąd do moſtu *Perewesia* mieniąc, iakoby te błoto miało bydź *Or*, y powiedział, iż po prawey ſtronie grunt Rateński, á po lewey W. X. Podſtaroſci Brzeski powiedźiał z ludźmi W. X. ktorędy prowadźił Podſtaroſci Rateński z ludźmi Rateńskiemi, to ieſt po obu ſtronach grunt W. X. á nie ieſt to błoto *Or*, ále to ieſt błoto *Mokrańskie* W. X. Prowadzili potym od tey gory po wſzyſtkich tych Uroczyſzczach wyżey namienionymi błotami, niby ná połtory milę w zdłuż.

Tegoż

Tegoż Dnia w piątek. Od pomienionego ſoſnowego gaiku prowadził nas Podſtaroſci Brzeski JAN IACYNICZ z ludźmi W. X. Lachowieckiemi, Chotesławskiemi, i Orzechowskiemi, i z Dydczany do Uroczyſzcza *Wielichowa Oſtrowa* niby ná milę, od tego mieyſca Oſtrowa ſoſnowego żadnych nie widźieliśmy znakow, iednośmy z początku znaleźli rowy znaczne, ná ktorych były iazy, ále te mieyſca były ſuche bez wody, i błoto ſuche. Tu powiedział Podſtaroſci Brzeski, iż to ieſt rzeka *Or* tylko że pod czas tego lata ſuchego wyſchła, potym przeieżdzaiąc do *Oſtrowa Wielichowa* między *Oſtrowem* i ieziorem *Wielichowem* pokazał nam mieyſce, gdzie Podſtaroſci Brzeski powiedział, iż tu rzeka wyniknęła, á potym trzy mieyſca podługowate nie daleko iedne od drugiego, ná ktorych było iazow ośm, i rzekł iż tu zniknęła rzeka *Or*, i od tego mieyſca znowu ſię kryie. Pan SWIĘCICKI powiedział, iż to nie ieſt rzeka *Or*, ále rzeczka z ieziora wychodząca, z Wyżayrzſzcze, á od *Wielichowa* niby ná trzy ſtaie wynurzyła ſię znowu rzeka *Or*, i idzie niby ná milę nie przeſtaiąc, i znowu niknie, á potym niby ná dwa ſtaie wynurza ſię, i zá trzecim razem także ſię wynurza, á natym mieyſcu ieſt iazow pięć, po tym znowu niknie, i daley iey nie było znać áż do *Jaſtrzębiec* Uroczyszcza *Obcza*, od *Obcza* do *Paporotna*, od *Paporotna* do *Domanowa*, tu zaś pokazywali nam wodę nakſztałt ſtudni, mieniąc iż tu rzeka *Or* pokazuie ſię. Od tego mieyſca prowadzili nas ſuchemi błotami ná ćwierć milę, i pokazali nam znak, drugi iáz ná błocie, á przed iazem wodę, ktorą mienili bydź pomienioną rzeką *Or*, ktora idzie od *Domanowa* ponurem, i prowadząc nas do młyna ſuchemi błotami ná ćwierć milę, pokazywali nam dwa znaki, ieden znak row między łozami, gdzie wody nie wiele, mieniąc iż tędy idzie rzeka *Or* ponurem, á nie daleko od tego mieyſca przez drogę przeiechawſzy Korteliską, pokazali ná błocie wodę nakſztałt ſtudni; od tego mieyſca przeprowadźili nas do młynu, gdzie powiedzieli ludzie wśi Mokrońskiey W. X. iż ten młyn należy do nas po po-

łowie, i po połowie do wśi Kortelizkiey Rateńskiey. Od tego młynu prowadzili nas błotami ſuchemi, mowiąc, iż tu rzeka idzie ponurem, y znak podobieńſtwa do rzeki pokazali wodę, oraz dwa iazy ná tym mieyſcu. Od tąd znowu prowadzili nas do drugiego mieyſca do granicy Diwińskiey, i pokazali nam pomienioney rzeki znak wodę, potym laſek iadąc do Ratna, i mowili, iż pomieniona rzeka *Or* dzieli X. L. z *Ratnem*, i że po prawey ſtronie ieſt grunt Rateński, á po lewey W. X. Podſtarości Rateński powiedział, iż to nie ieſt granica W. X. z Ratnem, ále po obu ſtronach ieſt grunt Rateński, á to co mowią, iakoby miała bydź rzeka *Or*, to ſą wyżary, z ktorych wiele Chłopi Rateńſcy kopali dlá łowienia wiunow. Od moſtu *Korolewa*, iako zaczął Podſtarości Rateński z ludźmi Rateńskiemi prowadźić do Diwińskiey granicy, do moſtu *Perewesia*, tego wſzyſtkiego po wſzyſtkich tych granicach ieſt niby na ſześć mil; Od tegoż moſtu *Korolewa*, ktorędy prowadźił Podſtarości Brzeski z ludźmi W. Xięſtwa błotem aż do Diwińskiey granicy, do Uroczyſzcza Hodenia, niby na pięć mil; rożnice zaś pomiędzy temi obwodami z początku na wierſtę, gdźie indźiey na połmilę, á gdźie indźiey na trzy mile, ku końcu zaś ku Diwińskiey granicy, niby na milę.

OBWOD W. XIESTWA.

Mieſiąca Auguſta dwudźieſty trzeci dźień w Poniedziałek.

Podſtarości Brzeski JAN JACYNICZ z ludźmi W. X. Diwińskiemi przyprowadźili nas do Oſtrowa *Hodenia*, i ukazali naprzeciw tego Oſtrowa *Hodenia* znak rzeki row, w ktorym ieſt woda, mieniąc, iż pośrzod tego rowu, błotem rzeka *Or* idźie ponurem, mieyſcami pokazuiąc ſię, a mieyſcami niknąc, ktorego rowu ieſt w poprzek na ſtrzelenie do czapki. Potym prowadźili nas błotem, na ktorym błocie pokazali trzy rowy bez wody, mieniąc, iż tędy rzeka *Or* idźie przy tym też dwa jazy, ieden na błocie, á drugi w rowie. Potym przyprowadzaiąc nas błotem do jezio-

ra Brzeskiego, pokazali nam row predlichowaty bez wody, ktorego rowu było niby na trzy ſtrzelenia, i powiedźieli, iż to ieſt rzeka *Or*, ktora to rzeka ieſt granicą między wielkim Xięſtwem i Ratnem, po prawey ſtronie grunt Rateński, a polewey W. X. przydali też y to, że w to jezioro Brzeskie pomieniona rzeka *Or* wpada. Przyprowadźili potym do jeziora, ktore mienili bydź należącym po połowie do Ratna, i W. X. Od tego ieziora poprowadźili nas trochę w prawo błotem, do gaiku, do ſoſny, w ktorey ſośnie powiadali, iż były znaki ich graniczne we trzech mieyſcach, ale ie wyrąbali i zgładźili Korteliſcy ludźie Włości Rateńskiey, tego zaś gruntu, ktorędy prowadźili nas błotem, od *Hodenia* do ſoſny, ieſt niby na poł milę. Od ſoſny prowadźili nas pośrzod błota do gaiku do dębu, na poł milę, w ktorym dębie pokazywali znaki dawne, z obu ſtron wyrąbane krzyże, od dębu prowadźili proſto śrzodkiem błota na poł milę, do Uroczyſzcza *Zalazow* do lipy, w ktorey pokazywali znaki z obu ſtron wyrąbane krzyże, od lipy prowadźili nas błotem pokazuiąc na brzegu błotá dwie ſoſny, w ktorych mowili, iż ſą znaki, aleśmy tylko z iedney ſtrony widźieli te znaki nie barzo znaczne. Prowadźili nas potym od lipy błotem niby na ćwierć milę, i przyprowadźili do Uroczyſzcza *Baby*, do ſoſny ſuchey, naprzeciw *Dednia*, mowiąc, iż w tey ſośnie były z dawnych czaſow znaki naſze graniczne, ale ludźie Rateńſcy Korteliſcy, zgładźili te znaki i wyrąbali. Podſtarości Rateński Pan SWIĘCICKI rzekł, iż ktorędy Podſtarości Brzeski z ludźmi Diwińskiemi prowadźił, z obu ſtron ieſt grunt Rateński, a co do tych rowow na błocie, ktore oni mienili bydź rzeką *Orem*, te rowy ludźie Rateńſcy Korteliſcy wykopali dla wiunow łowienia, drzewa zaś w ktorych mowili, iż ſą znaki graniczne, te drzewa nie ſą graniczne ale bartne ludźi Korteliskich.

OBWOD KORONNY.

Tegoż Dnia w Poniedźiałek Mieſiąca Auguſta dwudźieſty trzeci dźień

Podſtarości Rateński Pan WOYCIECH SWIĘCICKI z ludźmi

Powiatu Rateńskiego Korteliskiemi prowadźili nas od moſtu, ktory nazywaią *Pereweſiem* i *Orem*, do krzywych przechodow, od krzywych przechodow do *Sobiczowego* mchu, od mchu *Sobiczowa* do *Perekopu*, od *Perekopu* do rzeki *Reſicy*, do Uroczyſzcza *Dednia*, od *Dednia* do krzywego brodu. A tu ſię iuż Samorawska granica wſi Rateńskiey zaczyna; Podſtarości Brzeski JAN JACYNICZ z ludźmi W. X. Diwińskiemi powiedźiał, iż ktorędy Podſtarości Rateński SWIĘCICKI, i ludźie Rateńſcy prowadźili, to ieſt po obu ſtronach, po prawey i lewey grunt W. X., ow zaś brod nie ieſt krzywy, ale zowią go *Meżyborami*. Od pomienionego moſtu *Pereweſia*, ktory drugim nazwizkiem nazywaią Rateńſcy *Orem*, á z W. X. *Pereweſiem*, ktorędy prowadźili z W. X. Uroczyſzczami od *Hodenia* do *Baby*, ieſt niby na dwie mile wzdłuż, ktorędy zaś z *Ratna* prowadźili od pomienionego moſtu *Pereweſia*, do Uroczyſzcza, ktore zowią krzywy brod, ten brod z W. X. nazywaią *Meżyborami* niby dwie mile, rożnice zaś pomiędzy temi Uroczyſzczami w ſzerz mieyſcami ieſt niby na milę.

OBWOD W. XIĘSTWA.

Mieſiąca Auguſta dwudźieſty czwarty dźień we Wtorek. Indykt czwarty.

Podſtarości Brzeski JAN JACYNICZ z ludźmi W. X. Diwińskiemi prowadźili nas od owey *Babki* ſoſny ſuchey śrzodkiem błota *Chwanewa*, od błota śrzodkiem krzywey niwy, od krzywey niwy do *Borockiey* haci ku *Dobrycy*, i powiedźieli, iż tu granica Diwińska z granicą Samorowską wśi Rateńskiey zakończyła ſię, á poczyna ſię granica Szczedrohoska wśi także Rateńskiey.

Tegoż Dnia Podſtarości Brzeski z ludźmi W. X. Diwińskiemi prowadźili od *Dobrycy* do Uroczyſzcza *Hanczarychi*, od *Hanczarychi* do błota *Kunewa*, od błota *Uchomor* do przewozu, od przewozu do Hanczarowego laſu, od laſu do gaiu *Kijewy*, od *Kijewa*, do *Holskich* pagorkow, a te wſzyſtkie Uroczyſzcza idą po nad rzeką *Chomara*; i powiedźieli, iż iuż tu zaczęła ſię granica wśi W. X. Pana AN-

drzeia Doktora Suchlańskiey, Powiatu Kobryńskiego. Podſtarości Rateński Pan Woyciech Swięcicki z ludźmi Powiatu Rateńskiego Samorowskiemi i Szczedrohoskiemi rzekł, iż ktorędy wiodł Podſtarości z ludźmi Diwińskiemi Powiatu Brzeskiego, to ieſt po wſzyſtkich tych Uroczyſzczach grunt Rateński, á gruntu W. X. tam nie ma.

OBWOD KORONNY.

Tegoż dnia Podſtarości Rateński Woyciech Swięcicki z ludźmi Rateńskiemi Lelikowce, Powetyanie i Radoſtowce prowadźili nas od Uroczyſzcza nazwanego *Brod krzywy*, rzeką, ktora przyprowadziła nas do *Oſmulnicy Pleſo*, á drugie *Pleſo* ná teyże rzece nazwaney *Kołoda*, na tey zaś rzece *Kołodźie Horodec Pleſá*, od *Horodca*, *Lyczkowe Pleſo*, od *Lyczkowa Pleſá* do poł ieziora *Lubania*, od ieziora idzie rzeka *Netecza* do *Czaliczowskiey piaty* wśi Powiatu Kobryńskiego.

Podſtarości Brzeski z ludźmi Diwińskiemi powiedźiał: co Podſtarości Rateński z ludźmi Rateńskiemi mianował krzywym brodem, to ieſt brod, iak go nazywaią *Meżybor*, á rzekę zowią *Diwinką*, ieźioro záś przy tey rzece nazywaią *Diwinem*, z ktorego to ieźiora W. X. *Diwina*, wychodzi rzeczka *Netecza*, tá zaś rzeka płynie niby ná dwa ſtrzelenia przez *Oſtrow* W. X. podle *Krywotyna*, i nie dochodząc granicy Czeliſzczewskiey wśi W. X. blisko dwie milę, od granice Czeliſzczewskiey zniknęła; ktorędy záś oni prowadźili tymi to granicami, to wſzyſtko ieſt grunt, W. X. á dziedźiczny náſz Diwiński, i pomienione ieźioro i rzeczkę nazywaią *Diwinem*, od ktorego ieźiorá i rzeki nazywa ſię też wieś naſza *Diwinem*. Wzdłuż tedy, ktorędy z *Ratna* prowadźili, od brodu, ktory Ratnianie nazywaią krzywym, á z W. X. zowią *Meżybor*, wſzyſtkiego tego gruntu do Czeliſzczowskiey granice ieſt niby ná trzy mile; ktorędy záś prowadźił z W. X. Podſtarości Brzeski z ludźmi Diwińskiemi od Uroczyſzcza *Baby* Dowlańskich ludźi

W. X. wzdłuż ieſt niby ná cztery mile; á rożnice w ſzerz w mieyſcach ſzerſzych ieſt niby ná dwie mile, mieyſcami ná połmilę, mieyſcami ná milę.

OBWOD KORONNY.

Mieſiąca Auguſta, dwudzieſty piąty dzień we ſrzodę.

LUdźie W. X. Powiatu Kobryńskiego Uchlańſcy prowadźili nás od granice Diwińskiey Powiatu Brzeskiego błotem, i przyprowadźili do *Oſtrowa Horycy*, gdźie mienili, bydź piatę ſwoią z Diwińskiemi, w ktorym to gaiu pokazali znak ná ſośnie z iedney ſtrony zgładzony i wygubiony, i powiedzieli, iż ten Oſtrow ieſt naſz właſny z dawnych czaſow, z ktorego my służbę służemy i płatę daiem; z tąd do ſuchego laſu prowadzili przez błoto, i w drugim Oſtrowie ná brzoźie ſtarey pokazali nam znaki z obudwuch ſtron drzewa, iadąc źáś błotem od tych *Horyc* do ſuchego laſu mienili bydź po prawey ſtronie grunt Rateński, á po lewey W. X. W trzecim Oſtrowku pokazali drzewo, brzozę ſtarą ná skroś przebitą,, mowiąc iż to ſą ſtroże znakow naſzych, á granica naſza pośrzod błota idźie. Przyprowadzili zá tym do ſuchego laſu, od ſuchego laſu do *Dubina Dorowicza*, od *Dubina* do *Slepiatyſzcza*, z tamtąd do *Lipy* áż do piaty Oſipowskiey, wśi Powiatu Kobryńskiego, ludźi Pana ANDRZEIA DOKTORA. Podſtarośći Rateński WOYCIECH SWIĘCICKI z ludźmi Rateńskiemi Powetczanami powiedział: nie ieſt to granica *Ratna* z wielkim Xięſtwem, ponieważ oni prowadzili po gruncie Rateńskim. Tego wſzyſtkiego w zdłuż od *Horyc* granicy W. X. ludzi Ukolnickich, do granice ludzi Oſipowskich Pána ANDRZEIA DOKTORA ieſt ná połtory milę, á wśi Rateńskiey, *Powetcow* od granice, gdzie oni mienią bydź piatę ſwoią od *Czaliſzczowiczow*, do ANDRZEIA DOKTOROWYCH ludzi wśi iego Oſipowskiey w zdłuż ná połtory milę; rożnice záś od *Horyc*, ktorędy z W. X. ludźie Uchlańſcy prowadźili, ktorędy z *Ratna* Powetczanie wiedli, między temi mieyſcami w ſzerz ná połmilę, á gdźieindźiey ná wierſtę.

O B-

OBWOD KORONNY.

Tegoż dnia Podſtarości Rateński WOYCIECH SWIĘCICKI z ludźmi Rateńskiemi, Powiatu Rateńskiego *Powetczanami* prowadźił nas od Czaliſzczewskiey piaty, wśi W. X. Powiatu Kobryńskiego, do Uroczyſzcża *Rannika*, od *Rannika* do *Uschuchow*, od *Uschuchow* do *Pruhlipka*, od *Pruhlipka* do *Wołoka*, gdzie iuż przychodźi granica ludźi Pana ANDRZEIA DOKTOROWYCH, wśi iego *Oſipowskiey*, y *Hołowczyńskiey* y *Tatarynowicz*; Urzędnik Horodecki JWAN z ludźmi W. X. Uhlańskiemi ná to powiedźiał: Rateńska granica z W. Xięſtwem nie ieſt tu, ktorędy oni prowadźili, ále to ieſt grunt W. X. Powiatu Kobryńskiego, boście przyprowadźili do Kobryńskiey wśi *Czeliſzczewiczow* waſzą granicę, od *Czeliſzczewiczow* znowu zaczeliście, to iuż tędy prowadźicie gruntem Wielkiego Xięſtwa.

OBWOD KORONNY.

Indykt czwarty. Mieſiąca Auguſta dwudzieſty ſzoſty dzień we Czwartek.

ZAcząwſzy od Piaty ludźi Pana DOKTOROWYCH *Oſipowiczow*, rzeki *Wołoki* poprowadźił Staroſta Rateński Pan JAN SWIĘCICKI z ludźmi Rateńskiemi Radoskiemi do Uroczyſzcza *Krywca*, ktore ieſt nad rzeką *Wołoką*, tą záś rzeką áż do *Witerki* piaty, do granice wśi Koronney *Wetel*. Pana ANDRZEIA DOKTORA ludźie ze wśi iego *Oſipowcow*, *Hołowczyc*, *Tatarynowicz*, áni ich Urzędnik Bobrownicki ná tym mieyſcu nie był, áni granic ſwoich nie wywodźił, chociaż do niego doieżdzał Dworzanin Hoſpodarski SASINSKI, ktorego ieſzcze y zbić chciał; tego záś dnia ktoregośmy tam przyiechali, on przed nami z pomienionych wśi odiechał, á gdyśmy sługę naſzego Boienowskiego do niego posłali, upominaiąc go áby granice wyprowadźił, y opowiedźiał krzywdy, NAMIESTNIK iego odpowiedźiał: Krol Jmć do Pana mego wyraźnie w liście piſał, i Pan też moy te wśie trzyma dożywociem, i granic prowadzić nie powinien. Od *Wołoki* rzeki do *Witerka*; ktorędy

dy Pan Swię̨cicki zludźmi Koronnemi Radoskiemi prowadził do granice Wetelskiey wzdłuż ieſt niby ná połtory milę.

OBWOD W. XIĘSTWA.

Tegoż dnia Mieſiąca Auguſta dwudźieſty ſzoſty dzień we Czwartek.

Ziemianin W. X. Gabryel Marchotka prowadźił nás granicą wśi ſwoiey *Welawla*, począwſzy od piaty, wśi Pana Andrzeia Doktora Powiatu Kobryńskiego ludzi Hołowczyckich, od krzywego Oſtrowa błotem ponad rzece *Wołoce*, áż do *kraſney Dubrowki*, do piaty wśi Suliczowskiey Pawła Biiutywskiego, y powiedźiał Marchotka, iż tá granica pośrzod błota tego ſpokoyna ieſt między mną y Powiatem Rateńskim, y mowił daley, że po prawey ſtronie grunt Rateński, á po lewey W. X. wzdłuż tey granice od piaty wśi Pana Doktora *Hołowczyc* do piaty wśi Suliczowskiey, ktorędy Marchotka prowadźił ieſt wzdłuż ná milę.

Tegoż dniá we Czwartek, ludzie W. X. Powiatu Pińskiego Pawła Biiutiwskiego Suliczowſcy powiedzieli, iż naſza granica ieſt ze wśiami Powiatu Rateńskiego *Radoſzowem* i *Wetlanami*, i prowadzili nás Suliczowſcy począwſzy od granice Ziemianina W. X. Gabryela Marchotki, od *Dubrowki* zieloney rzeką *Piną* do Oſtrowa *Troſtyanki*, od Oſtrowa *Troſtianki*, do Oſtrowa *Doſznika*, do granicy wśi Pińskiey *Lachowcow*, mowiąc, iż po prawey ſtronie grunt Rateński, á po lewey W. X. Suliczowskiey granice, od zieloney *Dubrowki*, do Oſtrowa *Doſznika*, wzdłuż ná połmilę. Tu ſię iuż pod tym Doſznikiem poczyna granica wśi Powiatu Pińskiego Lachowieckiey, Boiarow J. K. Mći Marcina Szyrmina, y Jana Poczepowskiego. Powiedzieli zá tym Suliczowſcy, iż my po te mieyſce granicę ſpokoyną zludźmi Rateńskiemi Radoſzowskiemi y Wetlańskiemi mamy. Tey Gabryela Morchotki, y ludźi Pawł̨a Biiutywskiego Suliczowskich ſpokoyney z *Ratnem* granicy wzdłuż ieſt ná połtory mile.

OBWOD

OBWOD W. XIĘSTWA
Augusta dwudziesty siodmy dzień w Piątek.

POprowadzili nás ludźie Ziemian Powiatu Pińskiego Marcina Szyrmina, i Jana Poczepowskiego wśi ich Lachowieckiey, począwszy od *Trostianki* Ostrowa, od piaty ludzi Pawła Biiutywskiego wśi iego Suliczowskiey, i prowadźili między *Batiewa* i między Sieliszcza błotem, áż do *Kalinowki*, kraiem Chmielowa lasu, od Chmielowa lasu, do lasu Besowa, od Besowa lasu mimo zieloną Dubrowkę, od zieloney Dubrowki między *Poczaiowem*, i wioską Poczaiowską, Wetelską, Rateńską, i wśią Lachowicką W. X. z tamtąd pomiędzy *Krasnym* i *Obszczeiem* do Lipin, do granicy Bielińskiey, wśi W. X. Po tych wszystkich Uroczyszczach po prawey stronie grunt Rateński, po lewey W. X. tey zaś granicy wśi Lachowieckiey począwszy od *Trostianki*, Ostrowa do granicy Bielińskiey, wzdłuż iest niby na połtory mile dobre. Na tę granicę Starosta Rateński Pan Jan Swięcicki z ludźmi Rateńskiemi Wetlanami powiedźiał, iż po tych wyżey namienionych Uroczyszczach, iako Pan Gabryel Marchotka z ludźmi swoiemi, i z ludźmi Lachowieckiemi prowadźił, granica spokoyna iest ludźiom Rateńskim Wetlanom, oprocz że na końcu tych granic o ieden Ostrowek niewielki nazwany *Deden* obiedwie strony spor maią.

OBWOD W. XIĘSTWA.
Miesiąca Augusta dwudźiesty osmy dzień w Sobotę.

OD Uroczyszcza pomienionego *Zalipia* ludźie Powiatu Pińskiego J. K. Mci Bielińszczanie prowadźili nas granicą swoią, ktorą mienili sobie bydź ze wśią Rateńską *Wetlem*, począwszy od tego *Zalipia* do wielkiego lasu, od wielkiego lasu do *Zatuczenia* Ostrowa, od *Zatuczenia* do *Zabołocia* do granicy Horeckiey Xiążęcia Alexandra Czartoryskiego, i mowili iż po tych Uroczyszczach znaki graniczne miały bydź w drzewie wrąbáne,

ale poczęto ie gubić za Niebożczyka Staroſty Pińſkiego Pana Iwana Michayłowicza, i że na też mieyſca wyieżdżał za rozkazem Krola Jmci teraźnieyſzy Staroſta Pińſki Pan Piotr Kirdey, na rok poſtanowiony od J. K. Mci, iż miało o ten grunt prawo bydź między Bielańſzczanami, i ludźmi Rateńſkiemi Wetlanami, i z ſtrony Wetlanow miał wyiechać Staroſta Rateńſki Pan Rayski, tylko że Rayski na ten rok złożony od Krola Jmci nie wyiechał, my zaś pomienione znaki graniczne opowiadali Panu Staroście Pińſkiemu, i wielu ludźiom dobrym, ktorzy tamtego roku byli przy Panu Staroście.

Na to Staroſta Rateńſki Pan Jan Swięcicki powiedźiał, iż to ieſt grunt, ktorym pomienieni Bielanie prowadźili, Koronny po obu ſtronach, a nie ieſt granica Rateńſka z W. Xięſtwem.

OBWOD KORONNY.

Tegoż dnia w Sobotę Staroſta Rateńſki Pan Jan Swięcicki z ludźmi Koronnemi Wetlanami, prowadził nas od Oſtrowa Kraſnoho do Przekopu, od Przekopu do Dednia, od Dednia do Ozeryſzcza, od Ozeryſzcza do Maleiowey Węrety, od Maleiowa do Zamkowey rzeczki, od rzeczki do Szybenika, od Szybenika z Panem Połozem Powiatu Pińſkiego W. X. granica ieſt, ktora idźie do Syrowa laſu, od Syrowa laſu do Koroſtową, od Koroſtowa, do Zaieczeho; tu ieſt granica między Panem Połozem, i Xiążęciem Jmścią Czartoryskim wśi Horeckiey W. X. á tu iuż trzecia weſzła granica Ziemian Czyrſkich Koronnych. Ktorędy Pan Jan Swięcicki z ludźmi Rateńſkiemi Wetlanami od Oſtrowa Kraſnoho do Zaieczeho prowadził, ieſt wzdłuż niby na trzy mile.

Na to odpowiedźiał Ziemianin Hoſpodarſki, Pińſkiego Powiatu od Staroſty Pińſkiego Pana Piotra Kirdeia, Maciey Woytkowicz z ludźmi Pińſkiego Powiatu Lachowczanami, Bielańſzczanami, i Hlinianami: po ktorych mieyſcach i Uroczy-

ſzczach

ſzczach prowadźił Staroſta Rateński Pan WOYCIECH SWIĘCICKI z ludźmi Rateńskich wśi, to ieſt po wſzyſtkich Uroczyſzczach grunt W. X. Powiatu Pińskiego, J. K. Mci po obu ſtronach, i zawſze był w ſpokoynym używaniu, wyżey namienionych wśi W. X. Teraz zaś nie tylko pomienionych wśi *Bielina* grunta zaięli, ale też i te ktore nie ſą przyległe granicy wśi Rateńskiey Wetelskiey, to ieſt wieś Bielińska, ma tylko z Ratnem granicę, z ludźmi Wetelskiemi, á Hlinianie i druga wieś *Bielinos*, wśie J. K. Mci i Ziemiańskie, lężą za granicą Bielińską, pierwey namienioney wśi *Bielina*, á tak iuż przeſzedłſzy przez wſzyſtkie grunta wśi *Bielina*, zaſzli teraz na grunt Hliniański, i drugiey wśi Bielińskiey. W zdłuż ktorędy prowadźili Bielanie Powiatu Pińskiego ludźie, od *Zalipia* do *Zabołocia*, granicy Xiążęcia CZARTORYSKIEGO Horeckiey, ieſt niby na połtory mile, á ktorędy prowadźił Staroſta Rateński, począwszy od *Przekopu*, ktory ieſt blisko Kraſnego Oſtrowa aż do granicy Horeckiey, Xiażęcia CZARTORYSKIEGO, i Połozowey, do Uroczyszcza Zaięczego, w zdłuż niby na trzy mile, rożnicy zaś w szerz między temi granicami gdźie indźiey iakby na milę, á gdźie indźiey na połtory mile.

OBWOD W. XIĘSTWA
Mieſiąca Auguſta dwudzieſty dziewiąty dźień w Niedzielę.

OD *Zabłocia* od piaty Bielińskiey wſi W. Xięſtwa poprowadźili ludźie Xiążęcia ALEXANDRA CZARTORYSKIEGO Horczanie ſwoiemi Uroczyſzczami granicą W. X z Ratnem, błotem, ktore Horczanom ieſt poſpolite z Ratnem, naypierwiey do *Perekopu* to ieſt Uroczyſzcza *Okrykow*, od *Perekopu* do *Lipnikow*, od *Lipnikow* między *Ladcem* i *Stareczem*, mowiąc że *Ladec* Oſtrow náleży do W. X. á Starecz Oſtrow do Ratna do Czyrskich, z tamtąd do *Prypiaty* rzeki do Uroczyſzcza *Prorytycy*, *Prypiatą* rzeką w niz idąc po lewey ſtronie grunt W. X. po prawey Rateński aż do Woymina

mina dębu, z tym iednak wſzyſtkim mowili, iż po obu ſtronach pomienioney rzeki *Prypiaty* ieſt grunt W. X. należący do wśi Xiążąt CZARTORYSKICH Koreckiey, á z prawey ſtrony rzeki Prypiaty przychodźi grunt Ziemian Rateńskich Czyrskich, tylko że wſpomnieni Ziemianie Czyrſcy wſtępu do tey rzeki nie maią, i ná tamtey ſtronie Rateńskiey poki Wieſenna Woda trwa, Horczánie hacie i iazy ſwoie ſtawią; Po tych wszyſtkich Uroczyszczach powiedźieli, iż ſpokoyne z Ratnem obeyście maią, á tey wszyſtkiey granicy Xiążąt CZARTORYSKICH, ktorędy nas prowadzili, ieſt niby ná trzy mile wzdłuż.

OBWOD KORONNY.

Indykt Piąty. Mieſiąca Septembra pierwſzy dzień.

MArcin i Suryn Czyrſcy Ziemianie Rateńſcy pokazuią ſwoie granice wśi Czyrskiey ścianę od granic wśi Rateńskiey *Wetla*, ná ktorey to ścianie ſtanąwszy pokazali pień, mieniąc go Uroczyſzczem Soliwonow pień, niedaleko rzeki *Prypiaty*, i powiadaiąc iż po prawey ſtronie do poł rzeki *Prypiaty* ieſt grunt náſz wieczyſty, á po lewey Ráteńskiey wśi Wetla; potym rzeką *Prypiatą* do Uroczyszcza *Toropla* mowiąc, iż do poł rzeki po prawey ſtronie náſze, á po lewey od poł rzeki wszyſtko náleży do W. X. do wśi Horek Xiążęcia CZARTORYSKIEGO; oświadczali ſię przytym, iż pomieniony Xiąże CZARTORYSKI tu ná nászym gruncie ná połowie rzeki ten młyn zbudował, gdzie Pan JAN TENCZYNSKI Woiewoda Sendomirski, i Staroſta Rateński ten młyn po dwa kroć broniąc nászego gruntu, kazał rozrzucać; potym prowadźili tąż rżeką *Prypiatą* w niz do Uroczyszcza *Stulnia* mowiąc: po prawey ſtronie ieſt grunt nasz do poł rzeki z dawnych czaſow, á po lewey W. X. wśi Horek. Tąż rzeką do Uroczyszcza Suliszowa, od Suliszowa do Uroczyszcza Ment, od Uroczyszcza Ment, do Uroczyszcza Kopur, gdźie ſtanąwszy powiedzieli, iż tu ludźie Horeccy Xiążęcia CZARTORYSKIEGO gwałtem ná ich gruncie wieczyſtym ná połowie rzeki *Prypiaty* mieyſce záſtąpili, gdzie ledwieśmy mogli sześć ja-

zow

zow poſtawić, i daley mowiąc rzekli, iż do poł rzeki *Prypiaty* po prawey ſtronie ieſt grunt z wiekow Rateński, á po lewey W. X. Powiatu Pińskiego wſi Olbezia. Od pomienionego wyżey Uroczyszcza Kopur przyprowadźili do Uroczyszcza Mohiłki, gdzie rzeka Cyr wpada w *Prypiat*; tego wszyſtkiego, ktorędy nas prowadźili ieſt niby ná milę. Mowili zatym, iż do poł rzeki *Prypiaty* po prawey ſtronie ieſt grunt nasz wieczyſty, á po lewey W. X. Powiatu Pińskiego, i że ludzie Ilbieźiańſcy Wielkiego Xięſtwa jazow ośm z krzywdą nászą ná nászym własnym gruncie poſtawili, dwa zaś násze zrąbali, gdzie tylko cztery całe zaſtały. Od Uroczyszcza Mohiłki przez błoto do Uroczyszcza Peredela, od Peredela laſem do drożek, od drożek laſem do Szosza Oſtrowa, od Szoſza do Bołoſzowa borem, od Bołoszowa do Łowczey gory, od gory Łowczey ponad błotem do Smorczy, od Smorczy ponad tymże błotem do Chotimiricz, od Chotimiricz mimo śrźednie Uroczyſzcze do Dobrynin, od Dobrynin ponad błotem do moſtku, od moſtku do Smieżna laſu, tym łaſem przez błoto do Uroczyſzcza Medwedewy hołowy, i tu granicę pokazywali Hłuską Ziemianina Rateńskiego Skorutyna; tych Czyrskich oprowadzenia wzdłuż niby ná trzy mile.

Ná to odpowiedźieli Urzędnicy Xiążęcia ANDRZEIA KOSZYRSKIEGO Staroſty Łuckiego Jryk Smietanka, i Tymofley Wołyniec, oraz i Dworzanin Hoſpodarski Pan Lew OBRAZCOW, tudzieſz Urzędnik Xiążęcia ANDRZEIA, KOZECZYN Awakum z ludźmi wsi swoich Jlbiazkiemi, Derewczańskiemi, Bychowieckiemi, Orokomskiemi, Cerzańskiemi Lubieſzewickiemi, Wederzyckiemi, Lbańskiemi, Hłuſzańskiemi, iż co Staroſta Rateński Pan JAN SWIĘCICKI z Ziemianami, i z ludźmi Rateńskiemi mieni, iákoby miały te granice dzielić Xięſtwo z Ratnem, po ktorych granicach prowadzili i Uroczyſzcza opiſywali, to nie ieſt granica W. X. z Ratnem, ále to ieſt grunt po obu ſtronach W. X. i na tym gruncie wſzyſtkie pomienione Uroczyſzcza należą do W. X. Pan JAN SWIĘCICKI Staroſta Rateński powiedział: prawda iż Ratno

tno i Lubomla należały do W. X. nie wiem záś iak odeſzły, rozmowcie ſię ſobie z Krolem Jmćią. Urzędnik Xiążęcia Koszyrskiego rzekł: o tym będzie wiedział Bog i Xiążęta naśi, i ufamy Bogu, iż Hoſpodar Jmć dziedzictwa Xiążąt naſzych nieoddali. U pomienionego Uroczyſzcza Niedźwiedźiey głowy, mowił Pan Jan Swięcicki imieniem Pana Olechny Skoruty, mieniąc bydź granicę Páná Skoruty wśi iego Hłuſzy, między Oſtrowami áż do Kamienia Zamku Xiążęcia Andrzeia Koszyrskiego, Staroſty Łuckiego, mianuiąc po prawey ſtronie Rateński Oſtrow, nazwany Dewin, á drugi Oſtrow Oſowa, mimo Tichor, mowiąc, iż po prawey ſtronie grunt Ráteński, á po lewey W. X. Przyprowadźił nas zatym Pan Jan Swięcicki z ludźmi Hłuſzyńskiemi do ſtawu Xiążęcia Staroſty Łuckiego, Zamku iego Kamienieckiego, ktory ſtaw ieſt pod ſamym Zamkiem Kamieniem, tego zawodu od Niedźwiedźiey głowy do ſtawu Kamieńskiego, ieſt niby ná połtory milę; rzekł tedy Pan Swięcicki imieniem Skoruty: to ieſt grunt wśi Skorutyńskiey Hłuſzy, pośrzod tamtey rzeki po poł Lotoka tego, do ſpuſtu, i tu ſię Skorutyńska granica kończy. Przy tym opowiadał przed nami Pan Woyciech Swięcicki Podſtaroſći Rateński: to ieſt moia granica z Panem Olechnem Skorutą wśi Hłuſzy, tu ſię Skorutyńska kończy, á moiey wśi Rakowego laſu Jlbla poczyna ſię od połrzeki Cyr aż pod Zamek Kamieniecki; gdzie pomienione miaſto Kamień ieſt oſadzone, to ieſt po prawey ſtronie grunt Rateński, á po lewey W. X. i przeiechawſzy miaſto Kamień iakoby ná ośmdzieśiąt, álbo ná ſto Dymow, tąż rzeką pod Zamek w wierzch do Oſtrowa, do Uroczyſzcza Dubrowicy, niby ná milę, powiedźiał; iż po prawey ſtronie ieſt grunt Rateński, á po lewey W. X. Tu sługa Pana Siemaſzki Staroſty Kowelskiego Andrzey Iwanowicz powiedział, iż to ieſt iuż grunt Krola Jmći wśi Niwina, ták po prawey, iako też i po lewey ſtronie W. X. Panu záś Swięcickiemu z Powiatu Rateńskiego i ludziom iego Rakowego laſu Jlblańskim tu w ſtępu żadnego nie ma. Urzędnicy też Xiążęcia

żęcia

żęcia *Koszyrskiego* Wołyniec, i Smietanka powiedzieli, iż ktorędy prowadził Pan Swięcicki, to iest po obu stronach grunt Xiążęcia naszego Zamku iego Kamienieckiego, tu zás iuż się zaczyna granica Krolewska wśi J. K. Mci Niuina. Prowadził nás zatym Pan Woyciech Swięcicki z ludźmi swemi Rakowego lasu Jlblańskiemi, mieniąc bydź granicę swoią ze wśią J. K. Mći Niuinem od pomienionego Uroczyszcza Dubrowicy Ostrowa, do Woszoł ługu do rzeki Cyr, ktory to ług mieni bydź Pan Woyciech Swięcicki rzeczką Dmitrowką, i tą rzeczką Dmitrowką do lasu Uroczyszcza Peredela, od lasu Peredela do ieziora Moczulna, od ieziora Moczulna, do rzeczki Hołyszowki, od Hołyszowki do rzeki Tury, mieniąc bydź po prawey stronie grunt Koronny, á po lewey W. X. i rzekł Swięcicki, iż tu się granica moia kończy, á poczyna się granica wśi Krolewskiey Rateńskiey Welimeckiey, oraz wśi J. K. Mći z W. X. Niuina.

Ná to powiedział Urzędnik Pana Bohdana Siemaszki Starosty Kowelskiego Andrzey Iwanowicz z ludźmi J. K. Mći Niuinskiemi, iż po tych wszystkich Uroczyszczach, po ktorych Pan Woyciech Swięcicki z ludźmi swoiemi prowadźił, i ktore opisywał, to wszystko iest ziemia własna, i grunt maiętności J. K. Mci Niuińskiey, á ta rzeczka, ktorą on mieni Dmitrowką, nie iest Dmitrowka, ale to iest rzeczka Sahoża.

Tegoż dnia ludźie wśi Rateńskiey Welimszczanie prowadźili nás, mieniąc bydź granicę swoię ze wśią J. K. Mći Niuinem rzeczką Hołyszowską w wierzch do młynu Popa Niuińskiego, ktory młyn stoi ná rzece Hołyszowce, od młynu do Bystrzycy rzeczki, i powiedźieli Welimszczanie, iż po tę rzeczkę Bystrzycę kończy się nasza granica z Niuinem, á poczyna się granica od pomienioney rzeczki wśi Rateńskiey Datińskiey ze wśią W. X. Władyki Łuckiego Kaczynem. Ná to Urzędnik J. K. Mći Niuiński Andrzey Iwanowicz z ludźmi J. K. Mći Niuińskiemi powiedźiał: ktorędy Pan Woyciech Swięcicki z ludźmi swemi Powiatu Rateńskie-

teńskiego Rakowa laſu, y Jlblanami y Welimſzczanami prowadził, po tych wyżey opiſanych Uroczyſzczach, to wſzyſtko ieſt właſna, i wieczyſta Ziemia, grunt należący do Krola Jmći do wśi Niuieńskiey, w poſſeſſyi ludzi J. K. Mći od czaſow W. Xiążęcia Witolda, áż do teraźnieyſzych; á tá rzeczka *Byſtrzyca* ieſt granicą wśi J. K. Mći Niuińskiey, ze wśią Władyki Łuckiego *Káczynem*. Tu upomienioney rzeczki Byſtrzycy ſtoiąc ludzie W. X. wśi Władyki Łuckiego Kaczyńscy powiedzieli, iż tá rzeczka Byſtrzyca, dzieli nas od ludzi J. K. Mći Niuińskich, i po obu ſtronach tey rzeczki ieſt grunt W. X. á Rateńskiego tu nic nie ma. Datyńscy ludzie wśi Rateńskiey prowadzili od *Byſtrzycy* rzeczki do *Mateiewa* Oſtrowa, od *Mateiewa* Oſtrowa do *Synowki* rzeki; Kaczyńscy ludzie W X. powiedzieli, iż to ieſt od Byſtrzycy rzeki do rzeki *Synowki* naſza właſna, Oyczyſta, dziedziczna Ziemia, od dawnych czaſow, i my ią w ſpokoynym używaniu, i poſſeſſyi od W. Xiążęcia Witolda áż do tych czas trzymamy. Od *Dubrowicy* Oſtrowa do *Synowki* rzeczki, ktorędy Pan Woyciech Swięcicki z ludźmi Rateńskiemi prowadził, w zdłuż ieſt ná pięć mil. Synowczanie ludzie Rateńscy prowadzili nás mieniąc bydź granicą ſwoią ze wśiami W. X. Staroſty Włodzimierskiego, Xiążęcia Fedora Andrzeiewicza Sanguszkowicza, Marſzałka Ziemi Wołyńskiey z *Melcy*, á Synowczanie od rzeki *Tury*, ponad rzeczką *Synowką*, do ieziora *Synowa*, od ieżiora *Synowa* do *Mokry* rzeczki w niz, od *Mokry* rzeczki do *Oſeczna* błota, od Oſeczna błota do Peſeczna ieżiora, á tam od ieżiora *Peſeczna* ludzie wśi Rateńskiey Zamoſzanie prowadźili, mieniąc bydź ſwoią granicę ze wśiami W. X. Xiążęcia Staroſty Włodźimierskiego Serechowiczami, Hrabowcami, koło rzeki Studenki, ktora w pada w rzekę Wizwę. Od Tury rzeki, gdźie Synowka rzeczka w Turę wpada, od Wizwy rzeki, ktorędy ludźie Rateńſcy Synowcy, ktorych z W. X. drugim imieniem nazywaią Waſilkami, i Zamoſzanie prowadźili nas w zdłuż ná trzy mile. Ná to powiedźiał Urzędnik Xiążęcia Fedora An-

DRZEIEWICZA SANGUSZKOWICZA Marszałka Ziemi Wołyńskiey Starosty Włodźimierskiego, Lukasz Fursowicz, z ludźmi Xiążęcia swoiego: Co powiedźieli ludźie Rateńscy Zamoszanie i Wasilki mieniąc bydź granicę swoią od Tury rzeki, gdźie wpada Synowka rzeka w Turyą do ieźiora Synowa Xiążęcia moiego, to iest po obu stronach tey rzeczki grunt i ziemia własna W. X. Xiążęcia moiego, á od Mokry rzeczki do rzeki Wizwy to iest ziemia i grunt W. X. po obu stronach, Xiążęcia mego z ludźmi J. K. Mci, wśi W. X. Obłapskiemi, Sekuńcami, Hrydczanami i Boiarami Horodyszczańskiemi pospolita Suderew; pomienione zaś wśie Wasilki, i Zamoszanie leżą na ziemi, i gruncie W. X. oyczystym Xiążąt SANGUSZKOWICZOW, będąc osadzone to wśie za Kaźimierza Krola i za Alexandra, i nie iedne tylko te wśie, ale i innych wiele, bo Ratno był to Zamek W. X. iakoż czasu potrzeby będą Panowie nasi oto mowić, iak dawno się stało; i tu rzekł Urzędnik J.K. Mci z W. X. Nuieński ANDRZEY IWANOWICZ, iż tam osobliwy *Ostrow* J. K. Mci nazwany Horowicze, Cerkiewny i Boiarski, ludźi J. K. Mci W. X. tam przychodźi, do rzeki Wizwy.

OBWOD KORONNY.

Mieśiąca Septembra trzeci Dźień.

Pan JAN SWIECICKI Starosta Rateński, z ludźmi Rateńskiemi wśi Hłuchowa, prowadźili nas mięniąc bydź granicę swoią z ludźmi W. X. J. K. Mci Wizowczanami, przez rzekę Wizwę, smugiem, ktory to smug mienili bydź rzeczką Berezowską, ale wody w niey nie było. Prowadźili potym nas niby na poł milę do drogi, ktora idźie od Miasta Wielkiego Xięstwa *Wizwy*, do Ratna, i tu w tey drodze potkał nas Urzędnik Lubomski Pana MIKOLAIA HRABI Andrzey z ludźmi Lubomskiemi Kremianami, i powiedział Pan JAN SWIECICKI wespoł z Urzędnikiem Lubomskim Páná Hrabinym, oraz z temi ludźmi Rátеńskiemi i Lubomskiemi

Kremianami, iż tu iuż zá tą drogą poſpolity ieſt grunt Rateński z Lubomskim wśi *Kremna*, i tym Berezowym ſmugiem prowadzili nas Kremianie do błota *Czawla* niby ná ćwierć milę, mieniąc po prawey ſtronie grunt Lubomski, i Ráteński, á po lewey W. Xięſtwa grunt J. K. Mci. Od *Czawla* prowadzili do Uroczyſzcza Sweteho Ozera, od ieźiora do Uroczyszcza *Oſta* laſu hradą do Teremca, i powiedział Urzędnik P. Hrabin z ludźmi Kremiańskiemi, iż u tey gory Uroczyſzcza *Teremca* kończy ſię granica wśi Rateńskiey, i Lubomskiey Kremiańskiey, á poczyna ſię granica Ziemian Lubomskich Horodeńskich Janá i Waśila *Obramowiczow*. Po tych wszyſtkich Uroczyszczach wzdłuż niby ná dwie mile pokazywali ná wielu mieyſcach znaki wrębywane w ſoſnach, i dębach, á inſze mienili bydź ściosáne i zgładzone od ludźi J. K. Mci Wizowcow, i powiedzieli, iż zá pámięci ſwoiey, i Przodkow ſwoich byli w ſpokoyney poſſeſſyi tych gruntow aż po te czasy, kiedy Kniaź Kowelski te Máiętnosci ſwoie przedał Krolowi Jmci. Ná to powiedźiał Pan PIOTR SIEMASZKO imieniem Bráta ſwego Páná BOHDANA SIEMASZKA Staroſty Kowelskiego, iako zaczęli prowadźić Pan JAN SWIĘCICKI z ludźmi Rateńskiemi, i Lubomskiemi wsi Kremna, od rzeki *Wizwy* ſmugiem, mieniąc go rzeczką Berezową, po wſzyſtkich tych Uroczyſzczach wyżey opiſanych do gory, ktorą mienią bydź Uroczyſzczem Teremcem, to ieſt grunt W. X. JKMci wśi J. K. Mci Wizowskiey, ktorą wieś J. K. Mć ma od Xiążęcia WASILA KOWELSKIEGO, iákoż ci ludzie J. K. Mci Wizowcy, iak dáleko ich pamięć i Przodkow ich zayść może, byli w ſpokoynym dzierżeniu i używaniu tych gruntow, aż do tych czas, á te granice, ktore oni pokazuią, te w drzewie wrąbane hranie położył Kniaź SENDIUSZKO, ktory trzymał Kowel, Ratno, Luboml, Wizwę i wſzyſtkie te wśie, ale to tylko uczynił te hranie od wśi ſwoiey Wizowskiey dla łowow, po ktore to hranie pozwolił wſtępu ná paſznie Wizowcom, á drugie hranie tenże Kniaź SENDIUSZKO uczynił między ſwoiemi máiętnościami Ratnem, Kowłem, i Wizwą, bo

te *Ratno*

te *Ratno* i *Luboml* odebrano do Korony zá Krola KAZIMIERZA, i chce Wasz Mciow tymi hraniami prowadzić, ktore dzielą Ratno, z Kowlem, i z Wizwą.

OBWOD W. XIESTWA.

URzędnik Kniaźia Andrzeia Jmci Michayłowicza SANGUSZKOWICZA KOSZYRSKIEGO, Starosty Łuckiego, Iryk Smietanka, i Tymofiey Wołyniec, i Dworzanin Hospodarski Lew Borysowicz Obrazcow, i Pánowie ZAWISZOWIE, oraz i Kniazia Andrzeia Kozaczyn Urzędnik Awakum ze wśiami swoiemi *Ilbiazcy*, *Derewczany*, *Bykowcy*, *Orokomcy*, *Ceriany*, *Lubeszewcy*, *Wedeny*, *Lblany*, *Hłuszany*, stánąwszy u tego Uroczyszcza u *Woymina duba* powiedzieli, iż w wierzch ponad Prypiatą rzeką po prawey stronie grunt iest W. X. ludźi Xiążęcia CZARTORYSKIEGO Horecki, i po lewey także W. X. Cyrski, ktory nazywaią we wśi Cyrskiey pospolitym, i teraz z nászemi ludźmi w teyże wśi Cyrskiey, maią od nászych ludźi pomienioney wśi Cyrskiey dziesiątą część gruntu miedzę z miedzą, niwę z niwą, sianożęć z sianożęćią, barć z barćią pospolite, bo ci Cyrskie z dawnych wiekow náleżą do W. Xięstwa Powiatu Pińskiego, á osadźili się ná przeciw Powiatu Rateńskiego zá Krola Jmci KAZIMIERZA, i iedno ci sami Cyrskie służbę służą do Ratna, Ludzie zaś naśi, ktorzy we wśi Cyrskiey żyią, iako z wiekow służyli w Wielkim Xięstwie, tak i teraz nam w W. Xięstwie służą, á co Horczanie ludźie W. X. powiedzieli granicę bydź po nad Prypiatą rzeką w niz, to dla tego, że ci Cyrskie wyłamuią się z W. Xięstwa z Powiatu Pińskiego, i służą do Ratna, á gránica W. X. z Koroną iest Pińsk z Ratnem, w tym mieyscu iako prowadzili Horczanie ludźie Xiążęcia CZARTORYSKIEGO błotem pokazuiąc swoie hranie, i przyprowadzili do Prypiaty rzeki do Uroczyszcza *Prorytycy*, i tą Prypiatą rzeką w wierzch przyszła granica W. X. Pińska z Rateńską, po prawey stronie Rateńskich wśi *Wetlan*, i *Szczodroboszcza*, á po lewey W. X. Od *Prorytycy* prowadźili U-

rzędnicy Kniaźia Koſzyrskiego rzeką *Prypiatą* w wierzch do Uroczyſzca *Lipowa Oſtrowa*, od *Lipowa Oſtrowa* tąż rzeką *Prypiatą* w wierzch do *Bryſzczowa Oſtrowa*, od *Bryſzczowa Oſtrowa* do *Lyſey gory*, od *Lyſey gory* do *Koſowa bereha*, i powiedźieli, iż tu ſię kończy granica tych wśi náſzych. Tu ſtoiąc mowili Urzędnicy Kniaźia ANDRZEIA KOSZYRSKIEGO Staroſty Łuckiego, i Dworzanin Hoſpodarski LEW OBRAZCOW, i Pánowie ZAWISZOWIE i Urzędnik Kniaźia Andrzeia Kozeczyn z pomienionemi wyżey wśiami, iż zá Krola Jmci KAZIMIERZA i zá Krola ALEXANDRA, i zá ſzczęśliwego panowania Krola Jmci ſtarſzego ZYGMUNTA ná tym gruncie W. X. w tym obwodzie, oſadźili z Ratna wśie ná imie *Sczytyn*, *Czernce*, *Ilble*, *Rakow les*, *Buzaki*, *Michnowcy*, *Hłuſzy*, *Borki*; i powiedział Urzędnik Kniaźia Koſzyrskiego, iż to drugi rok iak Pan JAN SWIĘCICKI Staroſta Rateński mocą i gwałtem ná gruncie W X. w właſne ieźioro Xiążęcia moiego Kniaźia KOSZYRSKIEGO wſtępuie nazwane *Dobroie*, do tego też ná tymże gruncie W. Xięſtwa wiele drzew bartnych z pſzczołami wyrębuią ludźie Rateńſcy, i ſwoie znamie kładną, i że tego wſzyſtkiego słuſznemi dowodami chce dowodzić. Od *Prorytycy* do *Koſowa bereha*, ktorędy z Wielkiego Xięſtwa Urzędnicy Kniaźia KOSZYRSKIEGO prowadźili rzeką *Prypiatą*, tego wſzyſtkiego wzdłuż ieſt iakby ná ſześć mil. Przyprowadzili potym Urzędnicy Kniazia ANDRZEIA KOSZYRSKIEGO Iryk Smietanka, y Wołyniec z Towarzyszmi ſwemi do moſtu, ktory ieſt ná Prypiaty rzece, y przeiechawszy Prypiat rzekę powiedzieli, iż ponad tą Prypiatą rzeką w wierzch granica ieſt ſtarodawna Pińska z Ratnem, to zaś ieſt Koſow bereh. Tu ſtoiąc powiedzieli Urzędnicy J. K. Mći Naſon, i ANDRZEY IWANOWICZ z ludźmi J. K. Mći dobr J. K. Mći Choteſzowskich, iż z drugiey ſtrony w lewie Prypiaty rzeki, do ktorey przychodźi *Turya* rzeka z W. Xięſtwa od Kowla, ná ktorey ieſt młyn Pana JANA SWIĘCICKIEGO pod Dworem iego Szczytynem, ktory to młyn mienili Urzędnicy Krolewſcy, i Urzędnik Kniaźia Koszyrskiego, iż ſtoi

z krzywdą

z krzywdą naſzą ná włáſnym gruncie W. X. i powiedzieli iż ponad pomienioną rzeką *Turyą* po prawey ſtronie w niz grunt Kniaźia Koszyrskiego, á po lewey ſtronie J. K. Mći áż do Prypiaty rzeki, i Prypiatą w niz áż do Uroczyszcza *Bereha Koſowa* mieniąc po obu ſtronach Prypiaty grunt W. X. Pan JAN SWIECICKI ná to powiedźiał: iż to ieſt po obu ſtronach ták Prypiaty rzeki, iako też i Turyi naſz grunt dźiedźiczny z dawnych czaſow w ſpokoyney poſſeſſyi, á *Choteſzow* i *Moſtyſzcza* wśie J. K. Mći maią należeć do Powiatu Rateńskiego. Od Koſowa berehu prowadźili nas J. K. Mći Urzędnicy z ludźmi J. K. Mći Choteszewskiemi w niz Prypiaty rzeki mowiąc: Iż po prawey ſtronie tey rzeki ieſt grunt Kniaźia Koszyrskiego, á po lewey J. K. Mći. Przyprowadźili nás zá tym ponad tąż rzeką Prypiatą do Uroczyszcza Sieliszcze Sołneczkowe, i powiedźieli, iż to ieſt Oſtrow J. K. Mći ludźi Choteszowskich á to ieſt Sieliszcze poddanego J. K. Mći Choteszowskiego Sołoneczkowa, i że z dawna ten Oſtrow był w poſſeſſyi wśi Choteszowa za W. Xiążęcia WITOLDA i SWIDRYGAYŁA, granica záś Pińska z Ratnem ieſt rzeka *Prypiat*, á ten Oſtrow ieſt w Rateńskim Powiecie, ktorego Oſtrowa od dawnych czaſow ludźie J. K. Mći Choteſzowscy mieli ſpokoyną poſſeſſyą i używanie zá W. Xiażęcia WITOLDA i zá SWIDRYGAYŁA. Pan JAN SWIECICKI powiedźiał iż to ieſt Dźiadźizna moia, i prawda ieſt iż Sołoneczko, ktory wyszedł z Choteszowa, był ná tym troche dalszym mieyscu, álbo ná inszym kącie dalszym tego Oſtrowa, ktory do Ratna służbę służył, z czego powinien był służyć, i służył, lecz gdy potym przeſtał służyć, odięto iemu ten grunt, i przy Ratnie zoſtawiono. Prowadźili nás zátym Urzędnicy J. K. Mći od rzeki Prypiaty zoſtawiwszy Prypiatę w prawo, od Sieliszcza Sołneczkowa błotem iarowym mimo ieźiora, ktore nazywaią Swiętym, máiąc te ieźioro Swięte w lewey ſtronie proſto błotem do drugiego ieźiora Oſtrowa, mieniąc bydź te ieźioro Oſtrowie przez połowę należącym J. K. Mći z Panem JANEM SWIECICKIM. Pan SWIECICKI powie-

powiedział, iż Urzędnik J. K. Mći prowadził połtory mile nazad, i to gruntem moim właſnym Szczytyńskim do drugiego gruntu Newerskiego, i do Dworu mego, ktory ieſt nad ieźiorem Oſtrowie. Urzędnicy J. K. Mći ſtanąwſzy ná końcu tego ieziora Oſtrowia powiedzieli, iż tego ieźiora granica wyſzła błotem Oſtrowem áż do ieźiora Orzechowskiego. Pan SWIECICKI powiedział, iż to wſzyſtko ták błoto, iak i iezioro Oſtrowie do granicy należy wśi J. K. Mći Szczodrohoſzcza Powiatu Rateńskiego, i iadąc tym błotem niby ćwierć milę opowiedział Pan SWIECICKI, iż tu iuż grunt przyſzedł wśi Rateńskich Szczodrohoski po lewey, á Radoſtowski po prawey ſtronie. Urzędnicy J. K. Mći powiedzieli, iż to nie ieſt grunt Szczodrohoski áni Radoſtowski, ále ieſt to wſzyſtko grunt J. K. Mći Choteſzowski aż do ieziora Orzechowa, i prowadzili Urzędnicy J. K. Mći kraiem ieziora Orzechowskiego, iezioro po prawey ſtronie, á grunt J. K. Mći Choteszowski po lewey, i przyprowadzili do rzeki, ktora idzie błotem, ktorą nazywaią Szczuczeia, ále tego czaſu w niey wody nie było, i powiedzieli, iż ſię tu iuż kończy granica J. K. Mći Choteszowska, á zaczyna ſię Xiążęcia ANDRZEIA KOSZYRSKIEGO imienia iego Rzeczyckiego, i prowadzili nas Urzędnicy Xiążęcia ANDRZEIA KOSZYRSKIEGO Smietanka i Wołyniec z ludzmi Xiążęcia ſwego Rzeczyckiemi pomienioną rzeczką Szczuczeią w wierzch do rzeki *Wiazowen*, od *Wiazowen* do *Teſobola* ieźiora, rzucaiąc ieźioro w prawo do Ratna, od *Teſobola* do Komſzanego ieźiora, od Komſzanego ieźiora, do *Koniſzcz* Popow Rateńskich, od Koniſzcz do Załubickich moſtow, od Załubickich moſtow do rzeki Prypiat; tu powiedźiał Urzędnik Xiążęcia Koſzyrskiego, iż to ieſt rzeka Prypiat iakośmy pierwiey to mowili, iż ta rzeka Prypiat czyni granicę Pińską z Ratnem, owzáś Oſtrow, ktorędy Urzędnicy i ludźie J. K. Mći Choteſzowskie, i my też z ludźmi Xiążęcia ſwego prowadźili, ieſt zá granicą Pińską, ále ieſt w używaniu Panow naſzych, i ludźi ich od czaſow W. Xiążęcia WITOLDA aż do tey pory, iedno że nam gwałtem

pſzczoly

pſzczoły wydźieraią, drzewo bartne pſuią, á te wśie *Szczodrobo ſzcze* i *Kamorowo* w tym Oſtrowie ſą ná gruncie naſzym oſadzone. Prowadźili zatym rzeką Prypiatą niby ná poł milę w wierzch, trzymaiąc pośrzod Prypiaty granicę do *Wizwy* rzeki, od *Wizwy* rzeki do moſtu, ktory ieſt ná Wizwie rzece, przez ktory droga idźie z Ratna do Wołynia, i do Włodźimierza, i powiedzieli, iż ſię tu kończy granica Xiażęcia Koſzyrskiego imienia iego Rzeczyckiego, mieniąc grunt Rateński po prawey ſtronie, á W. X. po lewey.

Pan Swiecicki powiedźiał, iż iakom pierwiey to mowił, tak i teraz powiadam, iż ktorędy prowadźili z W. X. tam ieſt po obu ſtronach grunt Rateński, oni opuściwſzy granicę prowadźili przez grunt Rateński od Koſowa bereha, ktorędy Urzędnicy i ludźie J. K. Mći, oraz Urzędnicy i ludźie Xiążęcia Koſzyrskiego prowadzili od Prypiaty, po tych wyżey namienionych Uroczyſzczach do Prypiaty, tego Oſtrowa w zdłuż ieſt niby ná pięć mil, á wſzerz rożnice niby ná trzy mile, gdzieindziey mniey, á gdzieindziey więcey.

OBWOD W. XIESTWA

Jndykt piąty Mieſiąca Septembra ſiodmy dzień.

URzędnik J. K. Mći Andrzey Iwanowicz, i Urzędnik Xiążęcia Staroſty Włodzimierskiego Xiążęcia Fedora Andrzeiewicza Sanguszkowicza Lukaſz Furſowicz z ludźmi wśi J. K. Mći Obłapskimi, Sekuńcami, Hrydkowiczanami, Horodyſzczanami, i z ludźmi Xiążęcia Stároſty Włodzimierskiego wśi Serechowicz, Hrabowcow, Meczan, Synowcow, od moſtu, ktory ieſt ná Wizwie rzece, i przez ktory droga idzie z Ratna ná Wołyń, i do Lubomla, prowadzili ponad tą rzeką Wizwą w wierzch niby ná połtrzeci mile, i przyprowadzili do rzeczki Choczewy, ktora, mowią, że idzie od Panewa Stawiſzcza, i wpada w rzekę Wizwę, mowiąc, iż od tego moſtu, ktory ieſt ná *Wizwie* rzece, do pomienioney rzeczki *Choczewy* ieſt grunt ludzi J. K. Mći i Xiążęcia Staroſty Włodzimierkiego ſpolny wśi wyżey opiſanych, i że po prawey ſtronie rzeki Wizwy ieſt grunt Rateński, á po lewey W. X. á zaś zá rzeczką Cho-

Choczewą iuż ieſt grunt ſamych ludzi J. K. Mći, wśi J. K. Mći Horodyſzczan, Hrydkowcow, Sekuńcow, á to ieſt Oſtrow Korowicze. Pan Jan Swię̨cicki powiedział, iż co wy rzeką Wizwą prowadziliście mieniąc bydź waszym gruntem, to nie ieſt tak, ále to ieſt grunt Rateński wśi Wydreneckich, i nigdy nie należał do W. X. Pan Piotr Siemaszko imieniem Brata ſwego Pana Bohdana Siemaszka Staroſty Kowelskiego z ludźmi W. X. J. K. Mći Wizowcami prowadzili nie daleko ponad rzeką Wizwą do Uroczyszcza Kołodyny ná pole małe, ná ktorym poſiana rzepa wśi Rateńskiey Zeluch, i pokazáł Pan Piotr Siemaszko ſoſnę, w ktorey wręb głęboki z iedney ſtrony, á drugi pień ſoſnowy zrąbany, i rzekł z ludzmi wśi Wizowskiey, iż w tey ſośnie były hranie wrębywane z obu ſtron, ále ie tak rok zgładzono, iakoż zgładzenia tych znakow była wizya z Zamkow Krola Jmći z Łucka i z Włodzimierza, i powiedział, iż to ieſt granica między wśią Wizwą W. X. i wśią Rateńską Hłuchowem. Pan Woyciech Swię̨cicki imieniem Brata ſwego Staroſty Rateńskiego powiedział, iż granice, ktore ukazuie Pan Siemaszko, nie ſą to granice tych wśi, ále to ieſt z obu ſtron grunt Hłuski. Potym Pan Siemaszko z ludźmi Wizowskiemi pokazał pola nowo wyrobione, ná ktorych rzepy poſiane, i powiedział, iż to Hłuſzczanie wśi Rateńskiey nowo wyrobili, i dwa pnie ná nich znieſione, w ktorych mowił, iż znaki były, ktore Hłuſzczanie zagubili, i z tąd prowadził do rzeczki *Kołodiny* przez pole, ná ktorym irżysko, i trzy ſtyrty żyta ſtoią, i ponad tą rzeczką *Kołodiną* prowadzili nas do gory iakoby ná połmilę, á nad tą rzeczką ukazali drzewo Jaſion, w ktorym pokazali hranie, krzyże, mowiąc, iż to ieſt Uroczyſzcze Ladski berwi, i że po lewey ſtronie ieſt grunt W. X. Wizowski, á po prawey wśi Rateńskiey Hłuchowa, iedno że tá rzeczka wyſchła i w niey wodá ieſt mieyſcami, á mieyſcami nie ma. Ná tey záś mili, ná wielu mieyſcach rzepy poſiane, i pola nowo wyrobione, gdzie indziey zaś żyto ná nowinach Hłuſzczanie poſiali, i prowadził nas

nie dale-

nie daleko tego mieyſca, i pokazał drzewo jaśion, w ktorym z ie dney ſtrony wykłoto znak, á z drugiey ſtrony wygładzono.

Ná to Hłuſzczánie ludźie Rateńſcy powiedźieli, iż to ieſt náſza ściana z Dubiczanami i Kremnianami ludźmi Rateńskiemi, i to aż dotąd ieſt w náſzym używaniu; potym ukazali w drzewie jaśionowym, takoż z iedney ſtrony znak wyrąbany, á z drugiey ſtrony wygładzony, á od tego drzewa przyprowadźili nas do Uroczyſzcza *Lipin*, gdźie ukazali we dwoch olchach wielkich kamień wielki, między tymi drzewami urosły, mieniąc tu bydź granicę Wizweńską po lewey ſtronie, á po prawey Dubiczyńską wśi Rateńskiey. Pan SWECICKI ná to odpowiedźiał, iż to ieſt z obu ſtron grunt Rateński, i Dubiczanie ſą w używaniu iego. Pan SIEMASZKO z ludźmi Wizweńskiemi W. Xięſtwa rzekł: iż to ieſt z wiekow grunt Wizweński Wielkiego Xięſtwa. Zá tym prowadzili nas ponad rzeką, ktora z *Kołodin* idźie ponad *Chołopinim* laſem, przez pola, i koſzary, aż do drogi, ktora idźie z Wizwy do Dubiczna, i tam ná drodze pokazali Wizwianie dąb zrąbany, w ktorym mowili, iż były znaki, ále zgładzone ſą, i nie znać ich, przez tę zaś drożkę, do pomienioney rzeki, ktora od laſu *Chołopina* idźie, niby ná dwa ſtrzelenia z łuku pokazali dąb, i ná nim znak z iedney ſtrony drzewa, á z drugiey ſtrony wyrąbany, potym prowadzili nas po nad tymże *Chołopinim* laſem, i pokazali nam dąb, w ktorym Krzyże z obu ſtron, i powiedzieli, iż to ieſt granica Wizweńska z Dubiczanámi wśi Rateńskiey, po lewey ſtronie grunt Wizweński W. X. á po prawey Dubiczański wśi Rateńskiey. Nie daleko tego dębu, we dwu dębach pokazali także znaki, iż te dęby ſą trzy poſpołu ieden od drugiego ná kilka krokow, potym od tych trzech dębow prowadźili nas ponad laſem *Lutin*, przez pola, i paſznie między ſtogi Kremneckie, Rateńskie, mowiąc: iż te pola były Wizeńskie, ale ie gwałtem z Kremna wsi Rháteńskiey odięli; Prowadźili nas potym ponad rzeczką *Lutcią*, krora idźie przez las *Lutin*, i powiedzieli, iż nam bydło zabrano ná tych polach, do czego ſię Ratnianie przy-

 znali;

znali; á potym przyprowadźili do dębu wielkiego, i powiedzieli: iz to ieſt granica náſza Wizewska z Kremnem; Kremnianie zaś powiedźieli to ieſt granica náſza Kremiańska z Luboczyńcami wſiami Rateńskiemi, iedna połowica z Kremna á druga z Luboczyńca i Lubomska. Od tego dębu prowadzili nas ponad rzeczką *Lutoi* do Teremca do Uroczyszcza do gory; tego zaś wſzyſtkiego obwodu od rzeki *Wizwy*, od Uroczyszcza *Kołodina* do *Teremca* gory niby ná trzy mile. A w tym zawodźie, kędy z Ratna P. JAN SWIĘCICKI Staroſta Rateński prowadził, począwſzy od pnia Seliwonowa, ktory ieſt nad Prypiatą po wſzyſtkich wyżey opiſanych Uroczyſzczach, aż do gory Uroczyszcza *Teremca*; iako też, ktorędy obwodźili z W. X. Urzędnicy JKMci, i Urzędnicy Xiążęcia Koſzyrskiego z Towarzyſzami ſwemi, i Urzędnicy Xiążęcia Staroſty Włodzimirskiego; w tych obydwoch zawodach Rateńskich wśi, ktore mowią, iż ſą oſadzone ná gruncie W.X. to ieſt pierwſza wieś we wśi *Cyry* dzieſiąta częśc *Cyrskich.*, druga *Borki*, trzećia *Hłuſzcza* czwarta *Szczodrohoſzcz*, piąta *Sczytyn*, ſzoſta *Czernice*, ſiodme *Buzaki*, oſma *Rakow les*, dziewiąta *Michnowicze*, dziesiąta *Ilble*, iedynaſta *Welimcze*, dwunaſta *Poſtuple*, trzynaſta *Zamſzanie*, czternaſta *Datin*, pietnaſta *Waſilki*. W tymże zawodzie, ktory mianuie StaroſtaRateński, iakoby ná gruncie Rateńskim miały bydź oſadzone wśie z W. X. to ieſt we wśi nazwaney naypierwiey w *Cyrsku*, niby dziewięć częśći, powtore *Hłuſzka*, potrzecie *Weder*, poczwarte *Ilble*, po piąte *Lachwicze*. po ſzoſte *Choteſzew*, poſiodme *Moſtiſzcza*, á tego wſzytkiego, ktorędy Pan JAN SWIĘCICKI prowadził począwſzy od Seliwonowa pnia do gory *Teremca*, wzdłuż ieſt niby ná piętnaście mil; ktorędy zaś Urzędnicy JKMći, i Xiążęcia Koſzyrskiego z towarzyſzmi ſwemi, począwſzy od rzeczki Prorytici, i ktorędy Urzędnicy Xiążęcia Staroſty Włodźimierskiego prowadzili, aż do *gory Teremca*, wzdłuż ieſt niby ná ſiedmnaście mil, á záś rożnicy w ſzerz pomiędzy tymi obwodami, mieyſcami ná dzieſięć mil, mieyſcami ná pięć, gdzie indziey ná dwie, á gdzie indziey mniey.

OBWOD

OBWOD KORONNY.

Jndykt piąty Mieſiąca Septembra trzynaſty dzień w Poniedziałek.

Stanąwſzy u gory Uroczyſzcza *Teremca* Ziemianie Powiatu Lubomskiego Horodeccy Jan, i Waśil prowadzili przez błoto ponad rzeczką Lutoią w niz do rzeki Wizwy, gdzie wpada Lutoia w rzekę Wizwę, i tą rzeką Wizwą w wierzch do rzeki Ochodnoi mowiąc, iż między tymi hraniami ponad pomienioną rzeczką Lutoią, i rzeką Wizwą do rzeczki Ochodnoi z obudwoch ſtron, ták z Korony, iako i z W. X. ieſt ſpokoyna granica. Prowadzili potym Horodeńſcy Ziemianie pomienioną rzeczką Ochodnoią w wierzch do gory Kremianey, do gościńca, i od tey gory zaczęli Ziemianie Lubomſcy, Hrabeńskie, i Okunińskie prowadzić tym gościńcem, ktory idzie z Brześcia do Włodzimierza na Wizwę, mieniąc ten gościniec bydź granicą ze wśią W. X. Xiążęcia FIEDORA WISZNIOWIECKIEGO *Widiutem*, i ze wśią Xiążęcia FIEDORA Staroſty WŁODZIMIERSKIEGO *Smedinem*, aż do Uroczyſzcza rzeczki Czernia, i prowadzili tą drogą niby ná połtore mile, tu Pan PIOTR SIEMASZKO z ludźmi JKMći Parydubskimi powiedział: do tey drogi w tym mieyſcu granica przychodzi wśi ludzi JKMći Parydubskiey, i prowadzili nas weſpoł tą drogą ták z W. X. iako i ź Korony niby ná ćwierć milę, mieniąc bydź tę drogę granicą ſwoią ſpokoyną; potym Grabińſcy z Okuńskimi Ziemianami Lobomskiemi poprowadzili z tey drogi, drugą drogą w lewo, ktora idzie do wśi JKMći W. X. do Parydubow, i prowadzili tą drogą niby ná ćwierć milę, á przyieżdzaiąc do wsi Parydubow nie daleko porzuciwſzy tę drogę w lewo do wśi, poprowadzili nas w prawo ſianożęciami, i polami, i perelesankami niby ná połwerſty bez drogi, tak, iż tam naymnieyſzego kawałka drogi nie pokazali, i w prowadzili nas na tenże gościniec, ktorym Pan. SIEMASZKO z ludźmi JKMći prowadźił, i tu ná tey drodze Grabińskie z Okunińskimi powiedzieli: iż poty ieſt naſza granica, á to záś iuż ieſt grunt Ziemian Stokorskich Koronny.

Tegoż dnia w Poniedziałek Ziemianie Lubomſcy, Stokorſcy powiedzieli

wiedzieli że granica ich ieſt z ludźmi W. X. JKMći Paryduby, od piaty Grabińskiey od drogi gościńca Witoltowa, w ktorych mieyſcach Grabiński zdał granicę ſwoię naprzeciw wśi W. X. Semina do drożki, ktora idzie od Perewał do Łukowa, i powiedział, iż tu u tey drożki przyſzła granica Grabińskiego u potoku. Ná to powiedział Pan PIOTR SIEMASZKO imieniem Brata ſwego Pana BOHDANA SIEMASZKA Staroſty Kowelskiego z ludźmi JKMći Parydubcy: ktorędy Horodeński, Grabiński, Okunińskie, i Stokorskie, prowadzili, to ieſt właſna od wiekow ziemia, i grunt JKMći imienia iego Miłości Parydubskiego. Tego zaś obwodu Stokorskich ieſt niby ná ćwierć milę.

OBWOD W. XIĘSTWA.

Tegoż dnia w Poniedziałek Mieſiąca Septembra trzynaſtego dnia.

Stanąwſzy u gory u Uroczyſzcza *Teremca* powiedział Pan PIOTR SIEMASZKO imieniem Brata ſwego Pana BOHDANA SIEMASZKA Staroſty Kowelskiego, iż comem w ſobotę opowiadał granicę między wśiami JKMći to ieſt Zamku JKMći Wiżowskiego, i wśi ſtarey Wizowskiey, iż granice W. X. z Koroną tu niema, bo Ratno, i Luboml należało do W. X. i było dziedzictwem Kniaziow SENDYUSZKOWICZOW, odeſzło záś pomienione Ratno, i Luboml zá Kazimierza Krola, iako czaſu ſwego to wſzyſtko będzie pokazane, to záś ſą hranie między wśiami Kowelskiemi Wizwą miaſteczkiem, i wśią ſtarą Wizowską; á teraz też opowiadam hranie między wśiami naprzod od Teremca począwſzy ponad rzeczką Lutoią, po prawey ſtronie tey rzeczki Lutoi ieſt grunt Ziemian Lubomskich Horodeńskich, Jana, i Waśila, á po lewey JKMći Wizowski, i ponad tą rzeką Lutoią do rzeki Wizwy, á rzeką Wizwą w wierzch, i poprowadzili między temi hraniami Teremca pomienioną rzeczką Lutoią, i Wizwą do rzeczki Ochodnoi. Z obuſtron ták z Korony, iako i z W. X. ſpokoyną tu maią granicę. Z tąd prowadzili ku Urzyſzczom Ławom, od Ław do Dworu Sanguſzkowego, ktory

był

był w Łowiſzczach, z tamtąd tąż rzeką do Moſtiſzcza Korninu, od moſtiſzcza ku Czornomu pleſu, od czarnego pleſa z rzeki Wizwy opuściwſzy rzekę Wizwę ná prawey ſtronie, do rzeczki Czornoie, á rzeczką czornoią w wierzch do Sołomeni, i tym ſołomenem ku Moſzkowym leskom, od leskow do rzeczki czernicze, rzeczką czernczem, do Demianowa błota, od Demiánowa błota ná drogę wielką, ktora idzie z Brześcia do Włodzimierza ná Wizwę, tą drogą przez wioskę Stachory Ziemian Lubomskich ná brod mieniąc po prawey ſtronie tey wśi grunt Lubomski, á po lewey W. X. wśi JKMći Parydubskiey, i Chodewitskiey, i że u tego kołowrotu granica naſza skończyła ſię. Ná to Ziemianie Stahorſcy Lubomſcy powiedzieli, iż tu po obu ſtronach naſze ieſt dziedzictwo.

OBWOD KORONNY.

Począwſzy od Teremca, i poki Grabiński z Okunińskimi przeſtali ná drodze naprzeciw wśi JKMći Somina, po wſzyſtkich tych Uroczyſzczach ieſt w zdłuż niby ná cztery mile; á ktorędy z W. X. Siemaszko z ludźmi Parydubcy prowadzili, począwſzy od Teremca, áż do wśi Stachor po wſzyſtkich tych Uroczyſzczach wzdłuż ná cztery mile, w obu zás obwodach w ſzerz niby ná milę.

Tegoż dnia skoro z tey wioski u kołowrota wyiechaliśmy, ſpotkali nas ludzie W. X. wśi JKMći Somince, i powiedzieli: iż tu ſię zaczyna naſza granica z Parydubską, i Hodebicką, á zoſtawiwſzy tę drogę wielką w lewo, prowadzili nas w prawo przez pola do błota niby ná ſtrzelenie z łuku, mowiąc, iż pośrzod tego błota ieſt naſza granica Somińska, á po prawey ſtronie tego błota połowa wśi Łukowskiey Ziemianina Łukowskiego Grabińskiego, i tym błotem do olchowego laſu, od olchowego laſu do Dorohinina laſu; tu mienili bydź granicę ſwoią z Okunińskiemi i z Mokowskiemi Ziemianami Łubomskiemi ná poł laſu Dorohinina. Od tego laſu Dorohinina prowadzili nas Somince niby ná dwa ſtrzelenia z łuku, i przyprowádzili do dwoch ieżior, mieniąc bydź ná prawey ſtronie ieżioro Okuninskich

nińskich, Ziemian Lubomskich, á polewey ieżioro Somin, wśi W.X. Somińskiey; tu też powiedzieli iż po prawey ſtronie ieſt grunt Panow OKUNINSKICH, i Pana SWIEĆICKIEGO, wśi iego Truſzkowskiey Powiatu Lubomskiego. Prowadzili zá tym nas ſianożęciami do rzeczki Rudki, mieniąc bydź po prawey grunt Pana SWIECICKIEGO Truſzkowski, á po lewey Somiński W. X. Od tey rzeczki Rudki prowadźili do Łazyſzcza laſu, i w tym leſie mienili bydź po prawey ſtronie grunt KASPARA NOWOSIELSKIEGO Ziemianina Lubomskiego, á po lewey W. X. Somiński. Od tego laſu Łazyſzcz do drugiego laſu Serebowa; u tego laſu Serebowa powiedzieli, iż tu iuż grunt przychodzi z prawey ſtrony Pana SWIEĆICKIEGO Perewałski; od tego laſu Serebowa prowadzili nas do Okuniego błota, od tego błota do Korſzokowa duba, od dębu do drogi Somińskiey, ktora idzie z Somina do Perewał, i powiedzieli, iż ſię tu iuż granica naſza kończy, á poczyna ſię granica Torchowicka wśi Kniazia Staroſty Włodzimierskiego. Tego obwodu, ktorędy Urzędnik Kniaźia Koſzyrskiego z ludźmi Somińskiemi prowadźił, począwſzy od Stahorskiey wśi, do drogi Torchowickiey, po wſzyſtkich tych Uroczyſzczach wzdłuż ieſt niby ná połtore mile. Ná to Pan JAN SWIEĆICKI, Grabińskie Okunińskie powiedźieli: ktorędy prowadzili z W. X. ludzie JKMći Somincy, to wſzyſtko ieſt grunt, i własna ziemia naſza.

OBWOD LUBOMSKI.

Mieſiąca Septembra czternaſty dźień we Wtorek.

Ziemianin Lubomski Grabiński z ludźmi wśi ſwoiey Łukowa powiedźieli, iż granića ich z ludźmi W. X. wśi JKMci, Somina ieſt od Potoku, gdźie mu zdali Ziemianie Stachorſcy. do Uroczyſzcza Sołomca, do piaty Ziemian Lubomskich Okuninskich, i Homakowskich, Obwodu Grabińskiego wzdłuż ieſt iakoby na poł miłe. Na to ludźie W. X. JKMci Somińcy powiedźieli: ktorędy Grabiński prowadźił, to ieſt po wſzyſtkich tych grani-

granicach naſz właſny, i wieczyſty, grunt w ſpokoynym naſzym do tych czas używaniu, ale iak Grabiński tę wieś kupił, tedy nas począł uciskać od ſześćiu lat.

Tegoż dnia Mieſiąca Septembra czternaſty dźień we Wtorek.

Od Sołomca, piaty Grabińskiego, wśi jego Łukowskiey Ziemianie Lubomſcy Okuninſcy powiedźieli, iż granica ich ze wśią W. X. JKMci Sominem idźie od błota Omakowa rzeczką do Sołomca rzeczki, od Sołomca do rowu wykopanego z ieziora Somińskiego, od rowu do Uroczyſzcza Troſzaka Raczyny; i powiedźieli, iż ſię naſza granica tu kończy, á zaczyna ſię granica P. Jana Swięcickiego. Tego Obwodu Okuninskich ieſt niby na milę. Na to odpowiedźieli Urzędnik, i ludźie JKMci Somincy, ktorędy Okunińſcy prowadźili, to ieſt właſny, i wieczyſty grunt naſz, i mamy go w ſpokoyney poſſeſſyi.

Mieſiąca Septembra czternaſty dźień we Wtorek.

Pán Jan Swięcicki powiedźiał mieniąc bydź granicę ſwoią, imienia ſwego Perewalskiego, ze wśią JKMci W. X. Sominem, i zaczął prowadźić granicę od Ziemian Lubomskich Okuninskich wśi ich Omakowskiey, od młynu Okuninskich; z tamtąd rowem do ieziora Somińskiego, i powiedźiał, iż pośrzod tego ieziora ieſt granica iego z Sominem. Od tego ieziora w wierzch do młynu Somińskiego, mowiąc, iakoby ten młyn miał bydź zbudowany na gruncie iego, i mianował tę rzeczkę *Rumianką*, i tąż rzeczką *Rumianką* do brodu, o ktorym, mowił że ieſt na rzecce *Rumiance*, z tamtąd do laſu Oſowego, gdźie mowił P. Swięcicki, iż po lewey ſtronie grunt ieſt W. X. Xcia ſtaroſty Włodźimierskiego, Xcia Fiedora Andrzeiewicza Sanguszkowicza imienia jego Torchowickiego, á po prawey Perewalski. Od tego laſu oſowego zaymuiąc śrzodek błota wielkiego do kopcow ſtarych, ktore tam pośrzod błota ſą, o ktorych nam pierwiey nic nie mowił.

Z tamtąd

Ztamtąd do grobelki, ktora ieſt na teyże rzecce *Rumianoe*, od tey grobelki borem mianuiąc także rzeczkę *Rumiankę*, łozami do wierzchu błota, i powiedźiał iakoby z tego błota miała wychodźić ta rzeczka *Rumianka*. Z tamtąd przez dwie drogi, ktore idą z Perewał, iedna do *Torchowiſzcza*, druga do *Widiuta*, do dębu nad ieziorem mieniąc, iakoby ten dąb miał bydź nazwany kudrawym; Od tego dębu prowadźił niby na klik i pokazuiąc między dwiema ſoſnami kopiec, powiedźiał, iż po lewey ſtronie idźie grunt Xiążęcia Staroſty Włodźimierskiego, á po prawey imienia, ſwego Perewalskiego; z tąd polem do dwoch mogił, od tych dwoch mogił do laſu, ktory nazywaią Wołczyſzczem, śrzodkiem zaś tego laſu Wołczyſzcza do Horozan do kopca; od tego kopca do drugiego kopca, i do Waſilkowego ſtawu, z tamtąd do dwoch mogił do ieziora Sweteho, i ſtanąwſzy pośrzod ieziora powiedźiał po łewey ſtronie ieſt grunt W. X. á po prawey moich wśi. Tamże nad tym ieziorem rzekł, iż tu przychodźi grunt Kniaziow Kurcewiczow, Dobr ich Turyſczan. Na to odpowiedźiał Urzędnik Somiński z ludźmi W. X. Somińskiemi, i Urzędnik Xcia ſtaroſty Włodźimierskiego Dolzki Bohdan Golimont: ktorędy Pan Swięcicki prowadźił granicę tak ze wśią Somińską JKMci, iako też z Dobrami Xcia Fiedora Sanguszkowicza Marſzałka Ziemi Wołyńskiey, Staroſty Włodźimierskiego, Torchowickiemi, i Dolzkiemi, po wſzyſtkich tych granicach, i Uroczyſzczach wiele mianował imion, ktore nie ſą tak zwane, i ktorędy on wiodł, to ieſt grunt wśi JKMci Somina, i maiętności Xciá ſtaroſty Włodźimierskiego Tarchowickiey, i Dolzkiey, i ktore kopce mienił bydź ſobie za granicę, tam kopce nigdy nie bywały, i nie ieſt to granica między temi Maiętnościami. Na te granice myśmy ſami nie wyieżdzali, bośmy cztery dni na Towarzyſzow naſzych oczekiwali, chcąc na granice wyiechać, ale oni u Pana Swięcickiego w Perewałach bawili ſię, i potym ledwie ſzoſtego dnia opiſanie nam przyſłali.

OBWOD

OBWOD W. XIĘSTWA

Mieſiąca Septembra czternaſty dzień we Wtorek.

Na drodze, ktora z Somina do Perewał idźie, przy Korſzokowym dębie, opowiedźiał Urzędnik z ludźmi Xcia Staroſty Włodzimirskiego Jmci Xiążęcia FIEDORA ANDRZEIOWICZA SANGUSZKOWICZA, Dolski Bohdan Golimont, iż tu przy tey drodze kończy ſię granica wśi W. X. Somińskiey, grunt JKMci, á zaczyna ſię granica wśi Xiążęcia mego Torchowickiey, i rzekł, iż tu granicy Koronney nie ma, bo Ratno, i Luboml należało do Xiążąt náſzych SENDIUSZKOWICZOW, iakoż czaſu ſwego o tym Jchmć milczeć nie będą; á co ſię tycze granice między wśiami, ia opowiem. Prowadźił tedy nas od Korſzakowego dębu do młynu wietrznego, gdźie teraz Kaplica ſtoi, i powiedział, iż ta Kaplica poſtanowiona ieſt ná właſney Ziemi Xiążęcia moiego, temu ſą dwa lata; od młynu prowadźił błotem Wołczewskim, aż do Peretoku do Moſzyńskiego laſu, á przy drodze, ktora do Turyczan idźie z Perewał, kopiec ukazał, mieniąc bydź po prawey ſtronie grunt Koronny, á po lewey W. X. i rzekł, iż ſię tu granica wśi Xiążęcia moiego Torchowickiey kończy, á zaczyna ſię ziemia Kniaziow KURCEWICZOW, Maiętności ich Turyczyńskiey. Tego obwodu Xcia Staroſty Włodzimirskiego, maiętności Jego Torchowickiey od Korſzakowego dębu do Moſzeńskiego laſu, do drogi, ktora do Turyczan z Perewał idźie, ieſt wzdłuż ná milę. Pan JAN SWIĘCICKI ná to powiedźiał, iż ktorędy Urzędnik Xiążęcia Staroſty Włodzimierskiego Dolski prowadźił, to wſzyſtko ieſt właſny grunt maiętności moiey Perewalskiey.

OBWOD KORONNY.

Mieśiąca Septembra piętnaſty dzień we Srzodę.

PAn JAN SWIĘCICKI Staroſta Rateński powiedział, mieniąc bydź granicę maiętności ſwoiey Perewalskiey, z Kniaziami KURCEWICZAMI maiętności ich Turyczyna, od ieźiora *Swetebo* ku do-

łowi, mieniąc, iakoby tym dołem miała rzeczka *Romanicha* wyniść z jeżiora *Swetebo*, i prowadził granicę swoią z Kniaziami Kurcewiczami do rzeki *Tury*, od *Tury* poprowadził do rzeki *Turyi*, mowiąc, iż ná tey rżece staw zrobiony, ktory názywaią *Wopichanki*, od tego stawu *Wopichanki* poprowadził do rzeczki Hłuboczycy, ktora wpadła w tenże staw; tą zaś Hłuboczycą przez las Ziabki ná rog błota Korolewa do Bartoszowego Ostrowu. Tu rzekł Pan Swięcicki, iż się skończyła granica Xiążąt Kurcewiczow, á zaczyna się grunt W. X. Pánow Owłuczemskich wśi ich Owłuczyma, po prawey záś stronie mienił bydź swoy grunt Perewalski. Xiąże *Bohdan*, i Xiąże *Michał* Kurcewiczowie ná to powiedzieli: po ktorych granicach Pan Swięcicki prowadził, to iest własność nasza w spokoyney naszey possessyi, á gdy będzie czas, potrafiemy o to z Panem Swięcickim się rozmowić.

OBWOD W. XIĘSTWA.

Miesiąca Septembra piętnasty dzień we środę.

Ná drodze, ktora idzie z Perewał do Turyczan, przy kopcu, gdzie podał granicę Urzędnik Xiążęcia Starosty Włodzimierskiego Dolski Bohdan Golimont z ludźmi wśi Torchowickiey, powiedzieli Xiążęta Kurcewiczowie, Xiąże Bohdan i Xiąże Michał, iż po lewey stronie iest granica nasza począwszy od ieżiora Sweteho, ktore ieżioro ná poł trzymamy z Xiążęciem Jmcią Starostą Włodzimierskim, i między tym ieżiorem, i kopcem, blisko ktorego stoiemy, mamy dwa kopce z Xiążęciem Jmcią Starostą, i te kopce nam pokazali. Poprowadzili potym przez drogę hradą, ktora to droga idzie z Perewał do Turyczan, i powiedzieli, iż tu ná prawey stronie iest ziemia Powiatu Lubomskiego, grunt P. Swięcickiego maiętności iego Perewalskiey, á na lewey W. X. wśi naszey Turyczańskiey Powiatu Włodźimierskiego, i tą hradą prowadzili do stawu Chotenowicz, od tego stawu srzodkiem błota czystoho strugiem do czarney

wody, mowiąc, iż u tey czarney wody granica śię naſza kończy, á poczyna śię ziemia Panow Owłuczemskich; o ſzkodach záś nic nie mowili. Tego obwodu, ktorędy Xiążęta KURCEWICZOWIE prowadzili, począwſzy od ieźiora Sweteho do pomienioney czarney wody wzdłuż ieſt niby ná połmilę.

OBWOD KORONNY.

Tegoż dnia we śrzodę.

Pan Jan SWIĘCICKI powiedział, mieniąc bydź granicę ſwoią Perewalską z Ziemianami W. X. Owłuczyńskimi, Panem ANDRZEIEM, JANEM, i JERZYM GNIEWOSZEWICZAMI od błota, ktore nazywa Pan SWIĘCICKI Korolowym błotem, mowiąc, iakoby tym błotem pomieniona rzeczka Hłuboczyca miała iść w gorę do laſu Tiſzyna, od rogu tego laſu, tąż rzeczką Hłuboczycą do Zukowego Oſtrowu, do Obidowa, mowiąc, iż granica przychodzi Ziemian Lubomskich Oleskich. Ná to Panowie Owłuczemſcy powiedzieli: ktorędy Pan SWIĘCICKI prowadził, to ieſt naſz wieczyſty grunt, ktory my z dawnych czaſow mamy w posſeſſyi, á granica prawdziwa między wśiami naſzemi i Panem SWIĘCICKIM, ieſt iák my pokażemy.

Tegoż dnia opowiadali Ziemianie Oleſcy z ludźmi JKMci Oleskimi Powiatu Lubomskiego granice ſwoie od piaty SWIĘCICKIEGO, maiętności iego Perewał, od Uroczyſzcza Potymia pośrzod błota do Luteho laſu, od Luteho laſu do brodu Neretuia, od Neretuia do Horodyſzcza nad ieźioro, á z Horodyſzcza śrzodkiem ieźiora Neretuia, i śrzodkiem błota do Mezka laſu, á pośrzod tego laſu rzeczką do Domaſzneho, od Domaſzneho do Perechreſtia Uroczyſzcza przy gościńcu Włodzimierskim, od Perechreſtia do hrady, od hrady do Kaczanowa ſtawu, á tam iuż przychodźi granica Włości Horodeńskiey, Staroſtwa Ziemi Bełzkiey Stezyrty, i Zabłocia. Po tych wſzyſtkich Uroczyſzczach mienili bydź Oleſcy ſwoią granicę z Panami Owłuczymskiemi, W. X.

rzucaiąc w lewo, á Koronę w prawo. Ná to Panowie Owłuczymſcy powiedzieli: po ktorych granicach prowadzili Ziemianie Oleſcy z ludźmi Jego K. Mći Powiatu Lubomskiego Oleskimi, to ieſt grunt naſz włáſny, lecz oni gwałtem, i mocą nas ſamych i ludzi naſzych z Ziemi naſzey wypieraią, i wiele nam ſzkod działali w zbożu, przez gwałty, i bicia, przez grabież, i zabieranie bydła, wydzieranie pſzczoł, wyrąbywanie drzewa, bo nas małych Ociec zoſtawił, i matka naſza ieſt wdową. Co chcieli, grabili, żyto, i zboże zabierali, grunta naſze poobeymowali; iakoż w tych grabieżach, i gwałtach ſzkoduiemy ná ośmſet kop groſzy.

OBWOD W. XIĘSTWA.

Tegoż dnia we śrzodę.

Panowie Owłuczymſcy, Pan ANDRZEY, Pan JAN, i Pan IERZY GNIEWOSZEWICZE z ludźmi ſwemi Owłuczymskiemi prowadzili od czarney wody czyſtym błotem, gdzie podali im granicę Xiążęta KURCEWICZOWIE, i powiedźieli, iż po prawey ſtronie ieſt ziemia Powiatu Lubomskiego, grunt Pana SWIĘCICKIEGO, maiętności iego Perewalskiey, á po lewey W. X. grunt imienia naſzego Owłuczymskiego; i prowadzili tym błotem, ktorego dwie części należą do W. X. á trzecia część do maiętności P. SWIĘCICKIEGO Perewalskiey, mianuiąc ná tym błocie Uroczyſzcze Czarną Wodę. Prowadzili potym áż do ſtawu Zukowa, i rzekli, iż tu ſię kończy granica Pana SWIĘCICKIEGO maiętności iego Perewalskiey, á zaczyna ſię iuż naſza granica z Ziemianami, i z ludźmi Krolewskiemi Oleskiemi Powiatu Lubomskiego. Od ſtawu Zukowa prowadzili nas rzeczką Czarną Wodą przez Czortow las, mieniąc bydź po prawey ſtronie grunt Ziemian, i ludzi Oleskich Powiatu Lubomskiego, á po lewey imienia ſwego Owłuczymskiego. Od Czortowego laſu tąż rzeczką Czarną do Stawiſzcza, powiadaiąc, iż przy tym ſtawiſzczu oſadził ludźi ſwoich Ziemianin Lubomski Juchno Oleski ná gruncie naſzym

W. X.

W. X. od dzieſiącu lat. Od tego Stawiſzcza prowadzili pomienionąż rzeczką czarną, maiąc Teſzow las po lewey ſtronie, i niedaleko przeiechawſzy ten las, poprowadzili nas w lewo od Czarney Wody, pokazuiąc trzy kopce, kopiec proſto od kopca, do Uroczyſzcza laſu Wiuniſzcz do rzeczki *Newedomki*, á tą rzeczką *Newedomką* w wierzch do Sieliſzcza Szczołowa, i powiedzieli iż po prawey ſtronie tego Sieliſzcza Szczołowa grunt ieſt Koronny. Z tamtąd prowadzili tąż rzeczką *Newedomką* do Staurowego laſu áż do ieźiora Newedomka, gdzie mowili, iż tu Ziemian, i ludzi Oleskich granica ſię kończy, á zaczyna ſię granica wśi Stezeryckiey Powiatu Horodelskiego. Od tego ieźiora Newedoma prowadzili przez bagna do pagorkow, od pagorkow bagnem ná rog laſu Banilowa przez błoto do Parowca powiadaiąc, iż tu ſię granica naſza kończy, á zaczyna ſię granica wśi W. X. Powiatu Włodzimierskiego Puzowskiey. Tego obwodu, ktorędy Panowie Owłuczymſcy prowadzili, począwſzy od błota czyſtego áż do Parowca granicy Puzowskiey ieſt w zdłuż niby ná połćwierci milę, á ktorędy Oleſcy prowadzili począwſzy od Uroczyſzcza Potymia, po wſzyſtkich Uroczyſzczach do Kaczanowego ſtawu niby ná cztery mile, rożnicy záś iakoby ná dwie mile, á mieyſcami ná milę.

Tegoż dnia przysłał do nas Władyka Jego Miłość Włodzimirski Henadey Urzędnika ſwego Hauryła opowiadaiąc, iż ktorą wieś nazwaną Stężerzyce nadano Cerkwi Włodźimirskiey Przeczyſtey Bogárodzice, i ktora to wieś ieſt ná naſzey ſtronie Buga od W. X. tę wieś niedawno Wojewoda Bełzki, Pan Krupski zaiechał, i teraz trzyma; ta zaś wieś leży między wielą inſzemi wśiami Powiatu Włodzimirskiego, o dwie tylko mile od Włodźimirza, ná co Jego Miłość Władyka ma liſty, i dokumenta, ktore czaſu ſwego zechce pokazać.

OBWOD W. XIĘSTWA.

Mieſiąca Septembra, ſzeſnaſty dzień we Czwartek.

STanąwſzy u Uroczyſzcza *Parowca*, gdzie podali granicę Owłuczemſcy Ziemianie W. X. Powiatu Włodzimirskiego Pan Bohuſz, Tymoſz, i Fiedor maiętnośći ſwoiey Puzowa, powiedzieli, iż tu ieſt granica náſza przy granicy Panow OWŁUCZYMSKICH pod Parowcem, i że po prawey ſtronie ieſt grunt wśi Stezeryckiey Horodelskiego Powiatu, á po lewey W. X. Imienia náſzego Puzowskiego; i prowadzili nas od pomienionego Uroczyſzcza *Parowca* od błota granicą ſwoią, ktorą mienili bydź między wśią ſwoią Puzowską W. X. i między wśią Stezerycką Horodelską do piaſecznego brodu mimo hradę, maiąc tę hradę w prawie ná ſtronie Korony aż do Uroczyſzcza *Leskow*, od *Leskow* prowadzili nas do Samołeſzy, od Samołeſzy do drogi, ktora idzie z Stezerycz do Włodzimierza. Tu powiedzieli Pánowie PUZOWSCY, iż tu przy tey drodze kończy ſię granica náſza, á zaczyna ſię ziemia Uſtiłowska W. X. Tego obwodu, ktorędy Ziemianie Puzowſcy prowadzili począwſzy od Parowca błota do drogi, ktora idzie z Stezerzyć do Włodzimierza ieſt niby ná milę, á w poprzek ná poł milę.

OBWOD W. XIĘSTWA.

Mieſiąca Septembra ſzeſnaſty dzień, tegoż dnia we Cwartek.

ZIemianin Hoſpodarski Pan Michał Kotowicz i Urzędnik Xiążęcia Alexandra WISZNIOWIECKIEGO Uſtiłużki z ludzmi wśi Uſtiłuskiey prowadźił, mieniąc bydź granicę ſwoię ze wśią Horodelską Stezerycami, ktorą to wieś Stezerycze mienili bydź náleżącą do Władyki Włodźimirskiego, nádaną Cerkwi Włodźimirskiey Przeczyſtey Boga-rodzice, ktorą wieś niedawno KRUPSCY gwałtem odebrali; Prowadzili tedy nas pomieniony Michał Kotowicz, i Urzędnik Xiążęcia WISZNIOWIECKIEGO od grobli Puzowskiey wśi W. Xięſtwa aż do wilczych brodow, od wilczych brodow do laſu Horodelskiego Wydrenicy, przez rzekę Wydrenicę do drogi,

ktora idźie od Horodla do Włodźimierza, od tey drogi przez Bug do topolow do puł gaiu ſoſnowego, od gaiu do kraſney gory, powiadaiąc, iż tu pod tą kraſną gorą granica ſię naſza kończy, á poczyna ſię granica Xiążęcia ALEXANDRA WISZNIOWIECKIEGO wśi Jego *Jezowskiey*; co zaś PUZOWSCY mowili bydź granicą ſwoią przy drodze, ktora z Stezerycz idźie do Włodźimierza, ta droga ieſt ná náſzym gruncie. Tego zaś obwodu Michałowego i Urzędnika Xcia WISZNIOWIECKIEGO od grobelki Puzowskiey do kraſney gory ieſt wzdłuż niby ná dwie mile.

OBWOD HORODELSKI KORONNY.

Ná tych granicach nie byliśmy.

Mieśiąca Septembra Siedmnaſty dźień w Piątek.

URoczyſzcze granic Horodelskiego Staroſtwa Ziemi Bełzkiey od Zamku, i od Miaſta, i od wśi, poczyna ſię od granicy Ziemian i ludzi Oleskich Powiatu Lubomskiego, z maiętnością Owłuczymem Ziemian W X. Pánow GNIEWOSZOW. Mowiono tedy bydź granicą Powiatu Horodelskiego od Uroczyſzcza, ktore z Horodla nazywaią Staurowo, od Uroczyſzcza Staurowa do haci, od haci przez bagno, od bagna borem przez gorę, od gory tey przez małe bagno, od tego bagna przez bor do wielkiego bagna, ktore bagno ciągnie ſię do jeźiora *Newedoma*; mieniąc przy tym, iż ná lewey ſtronie ieſt grunt WX. á ná prawey Horodelski. Od jeźiora *Newedoma* do wielkiego bagna, przez ktore droga idzie z miaſteczka Stynia do dębu, od dębu do ſoſny, ktorą nazywali źieloną, ktorey ſoſny tylko pień ſię zoſtał; od ſoſny ná rog hrady przez drogę, powiadaiąc, iż ta hrada miała bydź niby granicą między Wielkim Xięſtwem i Staroſtwem Horodelskim, w prawey ſtronie maiąc grunt Horodelski, á po lewey W. X. do Uroczyſzcza Kaczan ſtáwku, od Kaczan ſtawku śrzodkiem błota do Parowca lasku, á przez ten laſek pośrzod błota mimo uroczyſzcza Czerny oſtrow. Po lewey ſtronie mienili bydź grunt W. X. á po prawey Czerncy oſtrow

do Ho-

do Horodla, á z tąd do uroczyſzcza *Swetymia* jeźiora, á śrzodkiem tego jeźiora do uroczyſzcza Horodyſzcza mimo uroczyſzcze Krolewskie Stanowiſzcze śrzodkiem błota do uroczyſzcza Hodenia, od uroczyſzcza Hodenia błota pośrzod tegoż błota do odnogi, ktora idzie z tegoż błota, od tey odnogi przez krzaki do drogi, á zaś tą drogą wdal przez pole do miedzy, od miedzy do Suhrani zá drogą Włodzimirską ku Milejowemu jeźiorze, á śrzodkiem jeźiora tego przez Bug, od Bugu do błota, tym zaś błotem koło łozy do potoku, ktory płynie z tey łozy ku ſianożęciom Xiążęcia Biskupa Łuckiego; od tych ſianożęci Biskupich podle łoz dołem do Kołodezia uroczyſzcza, ktore názywaią Kámiennym do Stryzowskiey granice, gdzie ná lewey ſtronie mienili bydź grunt WX. á po prawey Horodelski.

Ná to powiedzieli z W.X. Pánowie OWŁUCZEMSCY, i Ziemianie PUZOWSCY z imienia ſwego Puzowa, i Pan Michał KOTOWICZ, i Urzędnik Xiążęcia Alexandra WISZNIOWIECKIEGO Uſtiłuzki, i drugi Urzędnik Xcia WISZNIOWIECKIEGO Jezowski, i Urzędnik Szczęſnego LWOWICZA Czerneykowski, pomieniony oraz Michał KOTOWICZ z Zięciem ſwoim Pánem Hieronimem Wojewodzicem KRUPSKIM, i z Urzędnikiem Szczęſnego LWOWICZA z imienia ſwoiego poſpolitego *ludi ná odnoſtalne* ktorędy prowadzili od Horodla Staroſtwa Koronnego począwſzy od granice Pánow OWŁUCZEMSKICH Ziemian W. X. te wſzyſtkie hranie, i uroczyſzcza ſą w Wielkim Xięſtwie grunt náſz dźiedziczny, i z dawna nąleżący do W. X. iakoż kiedy czas ná to będzie, iaśnie to pokażemy, i dowodami ſprawiedliwemi wedle zwyczaiu prawa poprzeć zechcemy.

OBWOD W. XIĘSTWA.

Mieſiąca Septembra ośmnaſty dźień w Sobotę, Indykt piąty.

URrzędnik X. ALEXANDRA WISZNIOWIECKIEGO Jezowski Bohuſz z ludźmi X. ſwego wśi Jezowskiey ſtanąwſzy przy owey gorze uroczyſzcza Kraſnego powiedział, iż od tey gory kraſney od

piaty

piaty Paná Michała Kotowicza, i Xiążęcia mego wśi Suliczowskiey poczyna śię granica Máiętności Xcia mego Jezowskiey; po prawey ſtronie ieſt Ziemia Horodelska Powiatu Bełzkiego, á po lewey W. X. Prowadził zatym nas mimo tey kraſney gory niby ná połtory wierſty, á porzuciwſzy pomienioną gorę kraſną w prawo, od tey gory proſto do Sawin rowu do Bugu; Tu oświadczał śię Urzędnik Choteczowski Xiążęcia Jmci Biskupa Łuckiego Sebaſtyan Wiwiński, iż tu ná lewey ſtronie Buga w Wielkim Xięſtwie weſpoł z Ziemianami Xcia Wiszniowieckiego Maiętnośći Jego Jezowskiey, w śianożęcie Xcia Jmci Biskupa gwałtem wſtępuie, i zabiera Pan Jan Swięcicki z máiętności ſwoiey Stryżewki; Urzędnik Xcia Wiszniowieckiego rzekł, iż tu śię iuż kończy granica wśi Xcia mego Jezowska, oraz i Xcia Jmci Biskupa Łuckiego, śianożęcie Maiętności Jego Choteczowskiey, i że po lewey ſtronie ieſt grunt W. X. á po prawey Horodelskiego Powiatu, maiętności Paná Swięcickiego Stryżewskiey. Tego obwodu Urzędnika Xiążęcia Wiszniowieckiego od kraſney gory do Sawina rowu do Bugu wzdłuż ieſt niby ná połtory wierſty, á wſzerz niby ná poł milę.

Tegoż dnia od pomienionego mieyſca Sawina rowu prowadźił Urzędnik Szczęſnego Lwowicza wśi W. X. Czerneykowa Turczyn do Buga mowiąc, iż tu granica Páná mego wśi iego Czerneykowa do poł Bugá, i że ná prawey ſtronie grunt Powiatu Horodelskiego maiętnosci P. Swięcickiego Stryżewskiey, na lewey zaś W. X. Ziemia Pana mego; i prowadźił nas po nad Bugiem mieniąc bydź granicę ſwoię po połowę Buga, mimo Wieś i zameczek Stryżowski w wierzch rzeki Bugu, mieniąc ſwoię granicę do połowy Buga niby na poł milę, z tąd przyprowadźił do doliny, ktora śię ciągnie z Ladińskiey Dąbrowy do Buga, i rzekł, iż tu śię kończy granica Pana mego, wśi jego Czerneykowa, á zaczyna śię granica od owey doliny Pana Michała Kotowicza, i Pana mego Szczęſnego, maiętności ich Ludińskiey, z tamtey zaś ſtro-

ny Buga grunt P. Jana SWIĘCICKIEGO, wśi jego Huśińskiey; Tu u tego łohu ſtoiąc opowiedźiał P. Michał KOTOWICZ z Zięciem ſwoim Panem Hieronymem KRUPSKIM, iż poczyna ſię grunt wśi naſzey dźiedźiczney Ludińskiey, mieniąc bydź ſwoię granicę do poł rzeki Buga w wierzch, i poprowadźił nas pod wieś Huśin niby na ćwierć milę, i rzekł, iż pośrzod ſtawu Huśińskiego ieſt naſza granica; á od ſtawu prowadźili nas w wierzch Bugiem aż do wału Uroczyſzcza Terepla, ktory do ſamego ſię Bugu ciągnie; i powiedźieli, iż po prawey ſtronie za Bugiem granica SWIĘCICKIEGO, wśi jego Huśina kończy ſię, á zaczyſię grunt PIOTROWSKIEGO i OSMANSKIEGO maiętności ich Horodka. Prowadźili nas potym w wierzch Bugu mieniąc granicę ſwoię po poł Buga, na prawey ſtronie grunt Horodelskiego Powiatu wśi Horodeckiey, po lewey W. X. wśi Ludińskiey, mimo wieś Horodecką Bugiem, i mimo Horodyſzcze Wołyńskie, ktore ieſt po prawey ſtronie Buga, i mimo wieś ſwoię Ammukowo, aż do Cutnowa wśi Krolewskiey Powiatu Rubieſzowskiego, mowiąc, iż tę Wolę Cutnowo Staroſta Rubieſzowski Pan DĘBOWSKI na właſney Oyczyſtey naſzey Ziemi Ludińskiey oſadźił; potym prowadźili przez rzekę *Cutnewę* w wierzch Buga do Uroczyſzcza Czarney łozy, y rzekli u tey Czarney łozy, iż tu granica naſza od Buga idźie w lewo do Uroczyſzcza Hliniſzcz, mimo Paromowski gay, aż do wśi Władyki Włodźimierskiego Bożenki, á po nad Bugiem w wierzch, to ieſt Powiat Włodźimirski graniczący z Powiatem Bełskim aż do Kryłowa; U tey granicy rzeki Buga od Polakow zabrane wśie Włodźimierskiego Powiatu na imie *Michałow*, *Poromowo*, *Kreczowo*, i *Jozefowo.* Od owego łohu ktorędy prowadźił Michał KOTOWICZ z Zięciem ſwoim P. Hieronymem KRUPSKIM, po nad rzeką Bugiem w wierzch do Uroczyſzcza czarney łozy, w zdłuż ieſt niby na dwie mile, á od czarney łozy do granicy Bożenickiey w zdłuż niby na milę; rożnicy zaś w ſzerz, ktorą SWIĘCICKI, i PIOTROWSCY, i OS-

MANSCY uczynili, mieyſcami na poł milę, á mieyſcami na ćwierć milę. Michał KOTOWICZ, i Urzędnik Szczęſnego powiedźieli iż od Dźiadow i Pradźiadow ſwoich ten grunt maią w poſſeſſyi, ale PIOTROWSCY i OSMANSCY ze wśi ſwoiey Horodka zaboyſtwa, gwałty, grabieże na wielu mieyſcach nam czynią.

OBWOD SWIEˬCICKIEGO.

Mieſiąca Septembra ośmnaſty dźień w Sobotę.

Opowiedźiał Pan Jan SWIEˬCICKI granicę maiętności ſwoiey Stryżowskiey, z maiętnością Xiążęcia Alexandra WISZNIOWIECKIEGO Jezowem, z maiętnością oraz Szczęſnego LWOWICZA Czerneykowem, á Michała KOTOWICZA i Zięcia jego Hieronyma KRUPSKIEGO Woiewodźica Bełzkiego Ludinem, gdźie oraz pokazywał hranie począwſzy od kamienia Kołodeźia, przy ktorym mowiono, iakoby miała bydź piata Powiatu Horodelskiego, od tego Kołodeźia do Bakacz Uroczyſzcza, od Bakacz do Buga, á Bugiem po poł rzeki do Czerneykowa, od Czerneykowa przez Bug łozami do Uroczyſzcza Rudki, od Rudki polem do Mogiły, od Mogiły drogą przez dąbrowy do Huśińskiey granice, do Uroczyſzcza Hłubin wśi ſwoiey Huśina ze wśią Ludińską W. X. i rzekł, iż od pomienionego Hłubina zaczyna ſię granica wśi moiey Huśina ze wśią Ludińską, od Stryżowskiey granice dąbrowami do Uroczyſzcza Diwii gory, á od Diwii gory polami do jeźiora Werenemiſza, i tam zdał Pan SWIEˬCICKI piatę Piotrowskiemu wśi jego Horodka, ktore to granice oboyga wśi Pan SWIEˬCICKI prowadźił niby na dwie mile, i powiedźiał Pan SWIEˬCICKI, iż mam ten grunt w ſpokoyney poſſeſſyi. Na to Panowie Ludińſcy powiedźieli: w tym mieyſcu nas Bug od was dźieli po połowę rzeki, á kędyś ty prowadźił, to ieſt własność naſza.

Tegoż dnia Miesiąca Septembra ośmnasty dzień w Sobotę.

Ziemianie Horodelscy, Piotrowscy, i Ośmańscy powiedzieli bydz granicę maiętności swoiey Horodka z maiętnością Ludińską W. X. Panow Kotowiczow, naprzod od uroczyszcza nazwanego rowu Dąbrową gorą, do uroczyszcza głębokiey doliny, od doliny polami i Dąbrowami do Kaczanowey mogiły, od tey mogiły do połowy ieziora Rakowa, od tego ieziora przez las do Buga; á tego wszystkiego okręgu iest niby ná milę, w szerz záś temi dwiema obwodami Ludińskim i Horodskim niby ná poł milę.

Ná to powiedzieli Panowie Ludińscy: ktorędy prowadźili Panowie Horodeńscy, Piotrowscy, i Osmańscy, to iest dziedzictwo nasze po wszystkich tych granicach, naszą záś granicą iest Bug.

OBWOD W. XIESTWA

Miesiąca Septembra dziewiętnasty dzień w Niedzielę.

U Czarney łozy od piaty Panow Kotowiczow wśi ich Ludińskiey Bortnowa, powiedział Pan Gabryel Dworzanin JK. Mći i wielkiey Xiężny Bony, imieniem Władyki iego Miłości Włodzimirskiego Henadeia, z ludźmi wśi Władyki iego Miłości Bożanek, Dorohinicz, Fursowicz, Tyszkowicz Połupańszczyzny że granica Powiatu Włodźimierskiego z Powiatem Bełskim iest Bug do połowy rzeki, i między wyżey opisanemi wioskami Władyki iego Miłości, i między wśiami Powiatu Włodźimirskiego, ktore to wśie *Lachowie* sobie przywłaszczyli, á insze osadzili ná gruncie Włodzimirskim Władyctwa Włodzimierskiego, to iest, te wśie ktore przyłączyli do Korony, pierwsza *Michałow*, druga *Paromow*, trzecia *Leznica*, czwarta *Kreczowo* te záś wśie, ktore są osadzone ná gruncie Włodźimirskim, i Władycznym, są naprzod *Wołczek*, druga záś nad rzeczką Leznicą nowo osadzona wieś nazwana *Leźnica*. Rzekł tedy pomieniony Dworzanin, iż wyżey

opisane

opiſane wśie odebrane ſą zá Krola Alexandra, te záś oſadzone ſą od ośmiu, álbo naydaley od dzieſiąciu lat. Xiąże MICHAL ZBARAZKI także powiedźiał: nie tylko oderwano wśie od Włodzimierza, ále też i tu do maiętności Pana Woiewody Sendomirskiego Pana Jana TENCZYNSKIEGO do Kryłowa, grunta maiętności moiey Morozowicz pozabierano, i ná Uroczyſzczu Wołczku, gdzie była wieś ludzi moich oſadzona; Jmć Pan Woiewoda Sędomirski tych ludzi moich zagrabił, i z pomienionego Uroczyſzcza ich zpędził, á ſwoią Wolę ná tym Uroczyſzczu Wołczku oſadził. Pan Gabryel powiedźiał, iż ktore ſą granicę między wśiami iego Miłości Władyki, i między wśiami Powiatu Włodźimirskiego, iá WaſzMCw tymi granicami poprowadzę. Prowadźił tedy nás od czarney łozy, od piaty KOTOWICZOW maiętności ich Ludińskiey Bortnowa, ku długiey łozie do Hliniſzcz, od Hliniſzcz do Skomorochowa Kurchanu, od Skomorochowa Kurchanu ku dolinie do Uroczyſzcza Zołobowa, od Uroczyſzcza Zołobowa do Leznicy do drogi, ktora idźie od Poromowa do wioski Leznicy, tą záś drogą do ieźiora Petrowa, maiąc Petrowe ieźiora w lewie, do rzeczki Huski, á tą rzeczką Huską do Bugu, śrzodkiem zaś Bugu w wierzch do Litowiskiey granicy, do wśi Litowiskiey Molnikowa. Tego wſzyſtkiego, ktorędy Gabryel prowadźił począwſzy od czarney łozy po wſzyſtkich tych Uroczyſzczach, áż do rzeki Huski, i gdźie rzeczka Huska wpadła w Bug, á Bugiem do granicy Litowiskiey ieſt niby ná dwie mile.

OBWOD KORONNY.

Mieſiąca Septembra dziewietnaſty dzień.

Granica JeyMći Pani Woiewodźiny Sędomirskiey, maiętności iey Kryłowa z Wołyniem, poczyna ſię u narożnicy Krolewskiey Cucnowki, od Cucnowki áż do Koleczachowego laſu, od Koleczachowego laſu do gościńca, ktory idzie do Bartnowa; á ten gościniec naprzod idzie od ściany Ludińskiey do ściany Ro-

hozańskiey Xiążęcia Biskupa Łuckiego, od tey ściany do ściany Zelinowskiey, takoż Xiążęcia Biskupa Łuckiego opiat, od ściany Zelinowskiey áż do Bortnowa Pana Ludińskiego, ktora tamtędy idzie do Krynice, á od Krynice do ieźiorka Janowki drogi, od ieźiorka do dębu, od dębu do narożnicy Porymowskiey i Bożanki, od tey narożnicy do Petrowa ieźiora, od ieźiora do rzeczki Huski, od Dorohinicz wśi Władyki Włodźimirskiego, á tá rzeczka wpadła w wierzch Leznicy ſtawu JeyMći Páni Woiewodźiny Sędomirskiey, od ſtawu do Tudorkowicz, od Tudorkowicz, do ieźiora, ktore ieſt pod gorą Tudorską, á z tąd do gęſtey łozy, od gęſtey záś łozy do rzeczki Swinki, ktora to Swinka przypiera do granicy Morozowicz. Od ściany Morozowicz áż do ściany Ośmiłowskiey XIĄŻĄT CZARTORYSKICH, á od tego petnic ſtawu do Monikowa tákże XIĄŻĄT CZARTORYSKICH áż do wśi Hołub Pani Gołdaczowey, czego ieſt na dwie mile; Ta granica ieſt od dawnych czaſow maiętności Kryłowskiey z Wołyniem, iakoż ani my ſami, ani Luſtratorowie naſi, ani ſtrona z W. X. temu nieprzeczą.

OBWOD W. X. XIĄŻĄT CZARTORYSKICH

Mieſiąca Septembra dwudźieſty dźień w Poniedźiałek.

Ta ieſt granica Xcia ALEXANDRA i Xcia JANA CZARTORYSKICH maiętności Ich Litowiskiey, ktorą nie dawno położono między wśią należącą do Włodźimierza, ktore teraz służy do Kryłowa Powiatu Bełzkiego, to ieſt nazwiskiem Kreczowo, i między Xcia CZARTORYSKIEGO wśiami Litowiskiemi, na imie Smiłowicze, á drugą Molnikowo, naprzod z Kreczowskim gruntem od ſtawu piatycz, od ſtawu drogą Hołubską, ktora idźie ze Smiłowicz do Hołuby, tą drogą do jeziora Zukowca; i pokazał nam Urzędnik Xiążąt CZARTORYSKICH Litowiski Waſil z ludźmi Litowiskiemi na tym mieyſcu od Uroczyſzcza ſtawu aż do jeźiora Zukowca wzdłuż drogi kopcow trzynaście,

i tu

i tu u tego jeźiora Zukowca przy kopcu powiedźiał, iż ſię tu kończy granica Kreczowska wśi Pani Woiewodźiny Sendomirskiey, á poczyna ſię Ziemia Pani Gołdaczowey wśi Jey Mci Hołuby, á z drugiey ſtrony z W. X. grunt Xiążąt CZARTORYSKICH wśi Ich Mciow Molnikowa. Od tego jeziora Zukowca prowadźili nás ſmuzaliną przez Bug aż do Kamienney łozy, od łozy dąbrową w *kozi rog* przez błoto w wierzch ſtawu Karpowca; w tym mieyſcu od Bugu do wierzchu Karpowca pokazali nam ſześć kopcow, i powiedźieli, iż Pani Gołdaczowey ziemia maiętności jey Hołubek Powiatu Bełzkiego, ieſt po prawey ſtronie, á po lewey ziemia Xiążąt CZARTORYSKICH maiętności Ich Litowiskiey; twierdźili oraz iż na tym obwodźie za granicami oſadźił Pan Gołdacz od dźiewięciu lat wieś ſwoię, nazwiskiem Peſeczno na ſyrowym pniu.

Prowadźił nás potym od Karpowca Uroczyſzcza do Dneprechi rzeczki, od rzeczki Dneprechi do Bliſzczackiego ieźiora, od ieźiora drogą Ukryńską ku Wołczku i Gałce mowiąc, iż ná prawey ſtronie grunt Pani Woiewodźiny maiętności iey Tuderskowskiey, á ná lewey Litowiski; u tegoż Uroczyſzcza Wołczka zaczyna ſię grunt Ziemian Powiatu Bełskiego, Panow Bzowskich. Rzekł tedy, że tę granicę ma z Pany Bzowskiemi ſpokoyną, począwſzy od Wołczka Uroczyſzcza do białych Brzegow, i proſto przez Bug áż do Liwina Oſtrowa, á po Kruhel po drogę, ktora idźie od Litowiza do Zdarow, maiąc Wielkie Xięſtwo w lewo, á Powiat Bełzki w prawo. Z drogi proſto rowem Uroczyſzczem roziezdnym do jeźiora Buzyſzcza, od jeźiora do Bugu, gdźie powiedźiał Urzędnik Litowiski: ná tey ſtronie Bugu w prawo ieſt grunt Pani Woiewodźiny Sędomirskiey maiętności iey Piatikorowa pośrzod Buga do granicy Ziemian Horodyłowcow, á z temi Ziemianami Horodyłowskiemi po poł Buga áż do Krynicy Dymennicy, przy ktorey idźie gośćiniec z Sokala do Włodźimierza; rzekł potym, iż ten gośćiniec oddźiela

la Xiążąt CZARTORYSKICH maiętnośc ich Zdarską od wśi Ziemianina Wielkiego Xięſtwa Lawryna Jwanickiego, i że po prawey ſtronie tey drogi grunt ieſt Ziemianina W.X. Iwanickiego, á po lewey Litowiski wśi Zdarskiey Xiążąt CZARTORYSKICH, i tu zdali granicę Panu Lawrynowi IWANICKIEMU.

Tego wſzyſtkiego, ktorędy prowadźił Urzędnik Litowiski Waśil począwſzy od ſtawu Piatycz do Buga ieſt niby ná połmilę, od Bugu do jeźiora Zukowca, do białych brzegow Bugu niby ná połtory mile, od białych brzegow do Liwina do Uroczyſzcza, i do Kruhla, i do gośćińca, ktory idźie do Litowiza do Zdarow, gdźie granica Litowiska Xiążąt CZARTORYSKICH wyſzła z Bugu, niby ná milę, to ieſt ná trzy mile.

OBWOD KORONNY.

Mieſiąca Septembra dwudźieſty dźień.

Od narożnicy, gdźie zdał granicę Panu Gołdaczowi Urzędnik Pani Woiewodźiny Sędomirskiey, prowadźił Pan Gołdacz granicę ſwoię dawną ponad tą rzeką ktora ſię poczyna Bugiem między wśiami Pani Woiewodziny Sędomirskiey Kreczowem, á ciągnie ſię áż do rzeki, ktorą nazywaią Urynowka, i ktora wpada w Bug, Bugiem záś do rzeki Wołczka, Wołczkiem áż do Narożnicy Pani Woiewodźiny Sędomirskiey wśi iey Mći Tudorskowskiey, do grobli pod młynem, á tego ieſt ná milę. Przeciwko tey granice áni my ſami áni Luſtratorowie naśi, áni ſtrona z W. X. nie odkazała ſię.

OBWOD W. X. LAWRYNA IWANICKIEGO.

Mieſiąca Septembra dwudźieſty pierwſzy dźień we Wtorek.

U przerzeczonego Uroczyſzcza Dimennicy zrzodła, powiedźiał Ziemianin Wielkiego X. Pan Lawrin Iwanicki: tu iá od piaty Uroczyſzcza Demennicy, gdźie Xiążęta CZARTORYSCY zdali, prowadzę WaſzMcw granicami ſtarodawnemi, ktore ſą

między

między W. Xięstwem Powiatu Włodzimierskiego, i między wśią Sokalską Skomorochami prosto drogą, ktora idźie z Włodzimierza do Sokala, pod gaiem wśi Sokalskiey Skoromochow, zostawuiąc gay i wieś Skoromochy w prawo, á w lewo W. X. grunt moy; od gaiu tąż drogą do grobli Ilkowickiey, ktora grobla iest na rzece Roiotinie, i tu zdał granicę swoią Pani Lachowskiey i ludźiom jey Lachowskim. Tą granicą, ktorędy Pan Lawryn prowadźił począwszy od Dymenrice do grobli Ilkowickiey iest niby na poł milę.

OBWOD W.X. PANI LACHOWSKIEY.

Tegoż dnia we Wtorek.

Od tey grobli prowadźili nas ludźie Pani Lachowskiey, wśi Jeymci Lachowskiey, pomienioną rzeczką Roiatyną w wierzch aż do stawu, ktory staw Pan Mleczko Ziemianin Bełzki zastawił ná brzegu W. X. ná gruncie P. Lachowskiey, mianuiąc po prawey stronie tey rzeczki Powiat Bełzki, á po lewey W. Xięstwo, i powiedźieli, iż pośrzod tego stawu ich granica z P. Mleczkiem iest także w wierzch tey rzeczki, aż do źrzodła, ktore iest obrąbione tymi czasami od P. Mleczka; tu u tego źrzodła zdali ludźie P. Lachowskiey piatę swoię Kniaziowi Alexandrowi PORZECKIEMU, maiętności jego Porzecza i wśi Hruszowa. Tego zaś obwodu, ktorędy prowadźili ludźie P. Lachowskiey począwszy od grobli ich Ilkowickiey, aż do źrzodła iest niby na poł milę.

OBWOD W. XIESTWA.

Tegoż dnia we Wtorek.

Od pomienionego źrzodła poprowadził Kniaź Alexander PORZECKI łohem w wierzch, zkąd ta rzeczka poszła niby ná poł milę, i mienił na lewey stronie W. Xięstwo, Powiat Włodźimirski z maiętnościami swemi Porzeczem, i Hruszowem, á na

prawey Powiat Bełzki, maiętność Pana Mleczkowa Staniatin, i tę dolinę porzuciwſzy w prawo prowadźił nas proſto przez gorę do drugiey doliny, na ktorey dolinie pokazał nam koſzaryſzcze, mowiąc, iż tu jego Przodkow, i jego ſamego Wołośia z owcami ſtawali, i tych dąbrow zażywali, i mianował tu po prawey ſtronie grunt Panow Rudkirow wioski ich Łuczyc, ktora zá Alexandra Krola należała do Wielkiego Xięſtwa, do maiętności Bokieiow Peczyfoſtow, á po lewey grunt wśi ſwoiey Hruſzowa; od tego Koſzarzyſzcza poprowadźił do łużka oſowego, z tamtąd do głębokiey iamy, od głębokiey iamy do Kołodeźia, od Kołodeźia do Kuźminey mogiły, od Kuźminey mogiły prowadźił nas do kopcow trzech, ktore to kopce ſą blisko wśi iego Hruſzowa przy drodze, ktora idźie z Meletyna do Włodźimirza ná Hruſzow, i tu powiedział, iż u tych kopcow trzech kończy ſię granica moia, wśi moiey Hruſzowa, á zaczyna ſię grunt Panow Bokieiow maiętności ich Meletyna, gdźie oraz ſchodźi ſię grunt Panow Rukirow maiętności ich Łuczyc. Tego obwodu, ktorędy Kniaż Alexander Porzecki prowadźił, począwſzy od krynicy obrąbioney áż do kopcow po wſzyſtkich tych Uroczyſzczach ieſt niby ná dwie mile.

OBWOD KORONNY.

Dnia dwudzieſtego pierwſzego Septembra.

Pan Horodiłowski Ziemianin Koronny prowadził granicę ſwoię, począwſzy od oſtatniey narożnicy wśi Koronney Pekurow od rzeki Bugu, tymże Bugiem w gorę Holwową, aż do wśi Krolewskiey Powiatu Koronnego, mieniąc bydź po lewey ſtronie W. X. á po prawey grunt Koronny, z ſtrony W. X. wieś Zdarow Xiażąt Czartoryskich, á z drugiey ſtrony Bugu mowił że ieſt w ſpokoynym używaniu bez żadnych krzywd. Tey granicy wzdłuż ieſt ná milę ponad Bugiem.

Tegoż dnia ludźie wśi JKMci Czołwowa pokazali ſwoią granicę

cę dawną ponad rzeką Bugiem w gorę, aż do ściany wśi Skomoroch JKMci, ktorą trzyma Pan Jan Strzałkowski dożywociem, z drugiey ſtrony Bugu ponad wśią Zdarską Wielkiego Xięſtwa Xiążąt Czartoryskich, miąnuiąc po prawey ſtronie grunt Koronny, á po lewey Wielkiego Xięſtwa, przydaiąc oraz, iż ieſt w ſpokoynym, i dawnym używaniu bez żadnych krzywd. Tamże ludźie Koronni wśi Skomorochow Zamku Sokalskiego w dzierżawie P. Mikłasza Podkomorzego Jego Krolewskiey Mci młodego, prowadźili od Bugu do Uroczyſzcza źrzodła *Dymennice*, do drogi, ktora idźie z Włodzimierza do Sokala, á tą drogą aż do Wołczka błota, tym zaś błotem niby ná wierſtę, potym porzuciwſzy te błoto w prawo, prowadzili drogą małą niby ná dwie wierſty do dąbrowy, w ktorey dąbrowie pokazali nam trzy dęby, mowiąc, iakoby te dęby miały bydź okopane, ale nie ieſt tak. Tę drogę opuściwſzy w lewo, prowadzili nas gośćińcem, ktory zowią Tatińcem, aż do gośćińca, ktory idźie z Porzecza do Staniatina, wśi Páná Mleczkowa, podle ktorey mienili bydź dwa kopce ſypane, i mowili, że te kopce miały bydź między wśiami WX. Porzeczem, i Lachowem, á rozrzucone ſą od Kniaźia Porzeckiego.

Tego obwodu, począwſzy od Dymenicy, po wſzyſtkich tych uroczyſzczach ieſt niby ná milę, i tu też oraz ludźie wśi Skoromoskiey zdali granicę ſwoią Ziemianinowi Powiatu Bełzkiego, Panu Stanisławowi Mleczku, ktory poprowadźił nas od tego mieyſca tymże wyżey mianowanym gośćińcem Tatińcem do doliny, od doliny tąż ſamą drogą do dębow, na ktorych powiadał, iż ſą znaki graniczne, przydaiąc, że te znaki Kniaz Porzecki kazał wyrąbać. Od tych dębow prowadźił nas tąż drogą Tatyńcem do Uroczyſzcza Horok, od Horok do Uroczyſzcza Jazwin; tu podał P. Mleczko granicę ſwoię Panu Rudkirowi wśi jego Łuczyc, mieniąc bydź po prawey ſtronie Powiat Bełzki, á po lewey W. Xięſtwo grunt Kniaźia Porzeckiego. Na to ani my ani Luſtratorowie naſi, ani ſtrona z W. X. nie odkazała ſię.

OBWOD W. X. PANOW BOKIEIOW.

Mieśiąca Septembra dwudźieſty wtory dźień we Srzodę.

Stanąwszy u tych trzech kopcow, do ktorych przyprowadźił Kniaź Alexander PORZECKI, do narożnicy tuż podle laſu Kniaźia PORZECKIEGO Hruſzewy, Pan Fedor, i Pan Gabryel BOKIEY powiedźieli, iż tu ſię zaczyna granica naſza, Zameczku naſzego Miletina od granicy Kniaźia PORZECKIEGO, wśi jego Hruſzowy, gdźie też do pomienionych trzech kopcow trzecia ſchodźi ſię granica z prawey ſtrony Ziemianina Powiatu Sokalskiego Jana Rudkira, wśi jego Łuczyc, ktora to wieś Łuczyce za Krola ALEXANDRA należała do W. X. do Peczyſoſtow. Prowadźili nas potym BOKIEIOWIE drogą, ktora idźie z Włodźimierza do Buska, mieniąc po prawey ſtronie grunt *Rukirowski*, á po lewey W. X. grunt maiętności ſwoiey *Miletina*. Od tych trzech kopcow niby na ſtrzelenie z łuku, pokazywali nam trzeci kopiec po prawey ſtronie drogi, i tąż drogą idąc także niby na dwa ſtrzelenia z łuku, pokazali nam kopiec po lewey ſtronie, á z tąd prowadźili nas niby z wierſtę, pokazuiąc kopiec nie daleko od Zameczku ſwego Melityna między drogami, ktore idą z Włodźimierza, i z Sokala do Melityna. Potym przyprowadźili do kopca, ktory ieſt nad brzegiem jeziora Panow BOKIEIOW łuhu, od tego kopca prowadźili przez odnogę Serpaniec pośrzod błota nazwanego łuhu, i brzegiem ſtawu Rukirowego pośrzod błota; poty prowadźili przez te kopce, i wſzyſtkie te mieyſca z obu ſtron ſpokoyne, od tych trzech kopcow pośrzod błota niby na milę.

Z tąd zaś Panowie BOKIEIOWIE prowadźili do odnogi pośrzod Uroczyſzcza Zydowki doliny, mieniąc bydź po prawey ſtronie grunt Rukirowski, á po lewey W. X. grunt maiętności ſwoiey Miletyna. Od Uroczyſzcza Zydowki prowadźili nas PP. BOKIEIOWIE doliną niby na dwa ſtrzelenia, i przyprowadźili na rolę po lewey ſtronie drogi, pokazuiąc nam wzgorek na tey ro-

li; i mowiąc iż tu był kopiec, ale go żorali Panowie Rudkirowie. Od tego mieyſca prowadźili drogą, i tąż doliną Zydowką niby na ſtrzelenie, i pokazali nam po prawey ſtronie drogi pagorek, mieniąc bydź kopcem, i powiedźieli, iż to ieſt drugi kopiec. Opuściwſzy za tym tę drogę i dolinę w prawo, iechali przez gorę pooraną, i pokazali nam pagorek, mieniąc go bydź trzecim kopcem, á podle tego pagorka dąb porąbany, ná ktorym znáki krzyże po obu ſtronach. Daley także potym ukazali dwa dęby, w ktorych krzyże z obu ſtron, á odiachawſzy nie daleko, dwa dęby ieden podle drugiego z krzyżami; potym pokazali kopiec nie daleko, od tego kopca dwa dęby z krzyżami z obu ſtron. Potym prowadzili nas ná ſtrzelenie, i pokazali dąb, w ktorym znáki krzyżowe, á podle niego kopiec znaczny; potym zaś niby ná dwa ſtrzelenia z łuku, przyprowadzili nas do trzech kopcow dobrze znácznych, mowiąc, iż ſię tu zeſzły trzy hranie; ieden kopiec mianowali Leſzczetowski Páná Ostrorogow, drugi Łuczycki Páná Rukirow, trzeci Matowski Pánow Bokiejow, i powiedzieli, iż ktorędyśmy prowadźili, to wſzyſtko po prawey ſtronie grunt Rukirow, á po lewey WX. grunt náſz. Od tych zaś trzech kopcow prowadzili nas do Uroczyſzcza białey krynice. Ná to Rudkir powiedział, iż te znaki nie ſą z PP. Bokieiami, ale ſą z Pánem Ostrorogiem wśi Jego Leſzczotowa, á wśią moią Łuczycą.

Tegoż dnia Ziemianin Sokalski Jan Rudkir prowadźił nas od pośrzodku błota do Uroczyſzcza Puhaczowey gory, od Puhaczowey gory doliną, i gorą przez dąbrowę niby ná ćwierć milę do Kurhana; tu powiedźiał Pan Jan Rudkir, iż ia tu zdawam granicę Pánu Ostrorogowi wśi Jego Leſzczotowa. Pan Chwiedor i Pan Gabryel Bokiey powiedźieli, iż tu nie ma źiemi Páná Oſtrorogowey, ale to ieſt włáſny grunt naſz maiętnośći náſzey Małowa. Od tego Kurhana prowadźił nas Urzędnik Páná Ostrorogow Paſzkowski przez dąbrowę do białey krynice, niby ná trzy ſtrzelenia z łuku, przy ktorey to

białey krynicy ſtoiąc tak Urzędnik Páná OSTROROGOW, iako też Pánowie BOKIEJOWIE powiedźieli, iż ieſt granicą ta biała krynica, po lewey ſtronie grunt WX. á po prawey Koronny. Prowadźili nas potym PP. BOKIEJOWIE weſpoł z Urzędnikiem Páni Wojewodźiny Sędomirskiey tą białą krynicą, wniz pośrzod błota do kopca niby ná trzy ſtrzelenia, ktory kopiec ieſt pośrzod błota, mowiąc, iż pośrzod tego błota ieſt granica Páni Wojewodźiny Sędomirskiey wśi Jey Leſzczetowa, á po lewey ſtronie Ziemianina WX. Medwedewa wśi Jego Leſzka. Tego obwodu PP. BOKIEIOW od Uroczyſzcza Zydowki doliny do białey krynice wzdłuż ieſt niby ná poł milę, á ktorędy Rukier prowadził od Puhaczowey gory do białey krynice wzdłuż takoż ná poł milę, á rożnicy wſzerz między temi obwodami ná trzy ſtrzelenia, w inſzym zaś mieyſcu niby ná trzy ſtrzelenia z łuku. Powiedzieli tedy Pánowie BOKIEJOWIE: cośmy ná ten czas wyprowadzili granicę z P. RUKIEREM, tę do czaſu mamy, á to ieſt ſtárodawna granica, i ta wieś Łuczyce iako ſię ma w ſwoich granicach należała do Peczyfoſtow PP. BOKIEJOW z wiekow dawnych, odebrano zaś zá Krola ALEXANDRA.

OBWOD KORONNY.

Mieſiąca Septembra dwudźieſty trzeci dźień we Czwartek.

URrzędnik Páni Wojewodziny Sędomirskiey Paſzkowski, i Dworzanin Hoſpodarski z WX. Pan Stanisław Medwed prowadzili nas od tego kopca, ktory ieſt pośrzod błota, i ieſt granicą Páni Wojewodziny Sędomirskiey z PP. BOKIEJAMI do haći, ktora ieſt pod wśią WX. Medwedowem, Laſzkami; i powiedział u tey haci Urzędnik Pani Wojewodziny Sędomirskiey, iż poty granica Páni moiey z Wielkim Xięſtwem wśi Jey Leſzczetowa, á tu iuż zdaię granicę z Xięſtwem Pánu Wojewodzicowi Rawskiemu wśi Jego Tartakowa, á zaś Páni moiey granica idzie błotem do Korony w prawo; i prowadził nas Medwed pośrzod błota rzeczką wniz, mianuiąc ſwoią granicę po prawey ſtronie grunt Páni Wojewo-

dźiny

dziny Sędomirskiey Laſzczetowa, á po lewey grunt ſwoy do W. Xięſtwa. Prowadził potym tąż rzeczką od owego kopca, od granicy Páni Wojewodziny Sędomirskiey i Panow BOKIEIOW niby ná poł milę, á od owey haci prowadził pośrzod błota rzeczką aż do czarney łozy, między zaś tą hacią i czarną łozą pokazał nam ośm kopcow, i pietnaście palow wbitych, i rzekł MEDWED że tu ieſt naprzeciwko maiętności moiey granica Ziemian Bobiatyńskich imienia ich Bobiatyna. Od czarney łozy prowadźił nas pośrzod błota tegoż rzeczką wniz niby ná ćwierć mile do haci Bobiatyńskiey, i powiedźiał, iż tu granicę moią żoſtawuię ná błocie, á biorę granicę drugą, ktora idźie z Bobiotyna do Tartakowa.

Pan Stanisław WOLCZKO u tey haci opowiedźiał imieniem Xiążęcia Jmći Biskupa Luckiego, iż tá wieś *Bobiatyn* należy z dawnych czaſow do W. X. do Powiatu Luckiego, i opowiedźiałby to ſam Xże Staroſta Lucki, tylko że ieſt ná posłudze woienney Krola Jmci, iakoż żadney z Korony odpowiedźi, i odporu przeciwko temu nie było. Prowadźił nás potym Medwed ową drogą niby ná ćwierć milę do Perechreſtney drogi, ktora idźie z Laſzkow do Kolpitowa; prowadźił záś ową drogą pierwſzą do Tartakowa, potym tąż drogą od Perechreſtney drogi niby ná ćwierć milę do młyna, ktory zaięty ieſt od Pana Woiewodźica Rawskiego od wśi iego Tartakowa, mowiąc, iż tu owa rzeczka w wierzch, pośrzod błota dźieli maiętność moią Laſzki od maiętności P. Woiewodźica Tartakowa, áż do haci, przez ktorą droga idźie do wśi Spaſowa od Perewiatycz, mianuiąc po prawey ſtronie grunt P. Woiewodźica Rawskiego, á po lewey W. Xięſtwa; i tu u tey haci zdał granicę Panu Alexandrowi GETOLDOWI.

Tu Pan Stanisław WOLCZKO imieniem Xcia Jmci Biskupa Luckiego opowiedźiał, iż wieś Kolpitowo, i druga Staniatyn należy do W. Xięſtwa, odebrano záś ie zá Krola ALEXANDRA

Tuż

Tuż oraz ná tey grobli ſtoiący sługa Pana Woiewodźica Rawſkiego Michał Berezowski powiedźiał, iż ktorędy prowadźił Pan Medwed, to wſzyſtko ieſt grunt Pana moiego, Pana Woiewodźica Rawſkiego. Tego obwodu Medwedowego od owego kopca, granicy Pani Woiewodźiny Sędomirskiey, i PP. Bokieiow do haci, przez ktorą idźie droga do wśi Spaſowa, wzdłuż ieſt niby ná milę, á wſzerz w mieyſcach ſzerſzych niby ná poł milę.

OBWOD W. XIĘSTWA.

Tegoż dnia od połowy tego błota niby ná dwa ſtrzelenia prowadźił nas Pan Alexander Getolt z ludźmi ſwemi Szpikołoskiemi, mieniąc bydź granicę ſwoią z Ziemianami Powiatu Bełzkiego Szafarowskimi wśi ich Spaſowskiey, błotem do grobli, i mowiąc, iż pośrzod tego ſtawu idźie granica iego, po prawey ſtronie grunt Szafarowskich, wśi ich Spaſowskiey, po lewey záś do Wielkiego Xięſtwa grunt iego właſney wśi Szpikołoſow. Od tego ſtawu prowadźił w lewo drogą wielką, ktora idźie do Uroczyſzcza Stawkow do grobli niby ná dwie wierſzty. Służący Szafarowskich Jan powiedźiał, iż iák zaczął prowadźić od owey połowy błota Pan Getolt, i troche wyżey wśi Perwiatycz, gdźie Medwed prowadźił, to ieſt grunt Panow moich. Od Stawkow prowadźił Pan Getolt pośrzod błota, mianuiąc po prawey ſtronie grunt Szafarowskich, á po lewey grunt maiętności ſwoiey Szpikołoskiey, áż do grobli, ktora ieſt ná dolinie Uroczyſzcza Puchaczowgo.

Służący Szafarowskich powiedźiał: ktorędy prowadźi Pan Getolt, to ieſt grunt Panow moich. Prowadźił nas zatym Pan Getolt w wierzch niby ná poł milę mimo gorę Miłową do kołodeźia, ktore, mowił, iż ieſt w wierzch Puhaczowey doliny. Od tego kołodeźia prowadźił przez gorę, i dąbrowę niby ná ćwierć milę przez drogę, ktora idźie ze Spikołoſow do Pereſpy, i powiedźiał, iż u tey drogi granica Szafarowskich

kończy

konczy ſię, á zaczyna ſię granica Páni Pereſopskiey, Páni Dobrzyczewskiey. Przyprowadźił nas potym do kopca, ktory mienił bydź ſwoią granicą z Panią Pereſopską ze wśią jey Pereſpą, Powiatu Bełzkiego, i powiedźiał, iż tę Pereſopską granicę ſpokoyną mam. Od kopca prowadźił nas niby na trzy ſtrzelenia z łuku do drogi, ktora idźie z Sokala do Stoianowa, i pokazał podle tey drogi kopiec, mieniąc bydź granicę swoią, po prawey ſtronie grunt Pani Perelopskiey, á po lewey grunt swoy. Przeiachawſzy drogę prowadźił śrzodkiem błota Mołoziwa aż do ſtawu, krory zowią Mołozońskim, od tego ſtawu łuhiem do drogi, ktora idźie z Stoianowa do Sokala; z tey drogi z gościńca zawrocili w lewo drugą drogąt, ktora idźie do Kniaźia. Tu zdał granicę Hryckowską Alexieiewicza służącemu Deniſowi wśi jego Chuſowá, mianuiąc po prawey ſtronie Powiat Bełzki, grunt Pana Mleczkow wśi Jego *Razdczałowskiey*, po lewey zaś W. X. wśi *Hryckowa*, *Chuſowa*. Tego obwodu Getoldowego od haci, przez ktorą droga idzie ná wieś Spaſow, do drogi, ktora idzie do Kniaziat wzdłuż niby ná milę. Urzędnik Hryckowski Denis prowadźił nas tą drogą niby ná dobrą poł milę do Kurhanu, mieniąc ſobie bydź tędy granicę ze wśiami Powiatu Bełzkiego Biſzewem i Pereſpą, á od tego Kurhanu mienił bydź granicę po prawey ſtronie Páná Lipskiego Ziemianina Powiatu Bełzkiego, wśi Jego Sośna, po lewey zaś Hryckowską wśi jego *Chuſowa*, i przyprowadził do drog roſtaynych, mowiąc, iż ta droga w prawo idźie do Stojanowa, á w lewo do Kniaziat. Prowadził nas potym tą drogą Kniazką, i powiedział iż ná prawey ſtronie ieſt grunt Stoianowski Powiatu Sokalskiego, á po lewey grunt WX. Hryckowski, i prowadził daley tą drogą niby ná poł milę do czarney łozy, mowiąc, iż ſię tu granica Stojanowska skończyła, á poczyna ſię grunt Torski, i że po prawey ſtronie należy do Korony, á po lewey do WX. grunt Hryckowski wśi Chuſowa. Od czarney łozy prowadźił w prawo drogą Perechreſtną dołem, i przyprowadźił do Uroczyſzcza Werbowego łuhu, potym przy-

prowadźiſzy nas do drogi Perechreſtney powiedźiał, iż to ieſt Uroczyſzcze Zboiſzcze. Tego obwodu Hryckowskiego w zdłuż ieſt niby na połtrzeci mile.

Ztąd Urzędnik Władyki Włodźimierskiego Henadeia Hawryło zaczął prowadźić z ludźmi Miaſteczka Jego Miłości Kwaſowskiego, mieniąc bydź granicę ſwoią z Miaſtem Sokalskim Stoianowem, i prowadźił nas doliną, i drogą w lewo, ktora droga idźie odewśi Beſzewa, do Cerkwi Stoianowskiey S. Eliaſza, mowiąc, iż po prawey ſtronie Miaſteczka Stoianowa ieſt grunt Koronny, á po lewey W. X. Miaſteczka Kwaſowa. Prowadzono nas potym dąbrową niby na ćwierć milę, á przeprowadźiwſzy przez drogę, ktora idźie z Łucka do Buska, prowadzono przez pole niby na ćwierć milę, i wprowadzono na drogę, ktora idźie od Beſzowa do Stoianowa, á tą drogą przyprowadzono nas do gościńca Sokalskiego do Mogiły do Uroczyſzcza Perełaina. Tu powiedźiał Urzędnik Władyki Włodźimierskiego, iż tu granica Władyki Włodźimirskiego Miaſta Jego Kwaſowa kończy ſię, á zaczyna ſię Pana Marka Waſilewicza wśi Zerawnika, z Miaſtem Sokalskim Stoianowem, mowiąc, iż po prawey ſtronie grunt należy do Miaſta Stoianowa, á po lewey Maiętności Jego Zerawnickiey, od Kniazkiey granicy do mogiły Perełayney. Obwobu Władyki Włodźimierskiego ieſt na połtory mile, á wſzerz niby na milę. Od Mogiły Perełayney prowadźił nas Pan Marko drogą do Woli, ktora Wola leży nie daleko Cerkwi S. Ili, i ktorą P. Marko mienił bydź oſadzoną od ośmiu lat na gruncie ſwym W. X. miiaiąc zaś tę Wolę w lewo, á Miaſteczko Stoianow w prawo, do błota wielkiego przez jeźioro pośrzod grobli, powiedźiał P. Marko, iż śrzodek tego błota wielkiego dźieli granicę wśi moiey Zerawnickiey, od wśi Koronney Łetowczycy; tym zaś błotem wielkim prowadźił niby na ćwierć milę, do Uroczyſzcza Kurchanu do Tureho rogu; i tu zdał granicę P. Marko Ziemianinowi W. X. Mikicie Rzyszczowskiemu. Podſtarości

ſtarości Sokalski Andrzey powiedźiał: ktorędy prowadźił P. Marko, to wſzyſtko ieſt grunt Koronny, á gruntu P. Marka tu nie-ma. Tego obwodu Pana Marka od Perełayney Mogiły, do Uroczyſzcza Tureho w zdłuż ieſt niby na połmilę, a rożnicy w ſzerz niby na milę.

OBWOD KORONNY.

Mieſiąca Septembra dwudźieſty trzeci dźień we Czwartek.

Urzędnik Pani Woiewodźiny Sendomirskiey P. TENCZYNSKIEY Paſzkowski ſtoiąc przy haci powiedźiał: iakom mianował pierwiey pośrzod błota granicę Pana mego wśi Leſzczetowa, á po lewey ſtronie W. X. wśi Medwedowey Laſzkow, tak teraz zdaię po lewey ſtronie P. Woiewodźicowi Rawskiemu granicę wśi jego Tartakowa, chłopich rohow, Strzelca, Kopytow, á po prawey ſtronie prowadzę gruntem Koronnym. Poprowadźił tedy Pan Woiewodźic od owey haci, i od rzeczki pośrzod błota niby na ſtrzelenie, á potym wźiął w lewo, i prowadźił drugim błotem koło ſamey wśi Laſzkow do grobli pod ſamą wieś Laſzki niby na dwa ſtrzelenia z łuku; i tu na tey grobli ſtoiąc zdał granicę SZAFAROWSKIEMU i JEZIERSKIEMU, Ziemianinom Powiatu Bełzkiego, i powiedźiał P. Woiewodźic, że na pomienione wyżey wśie moie, mam ia Przywileie u ſiebie, ktore czaſu ſwego zechcę pokazać, przydaiąc, iż po lewey ſtronie ieſt grunt W. X. á po prawey Koronny.

Od tey grobli prowadźił nas doliną niby na trzy ſtrzelenia z łuku, potym wieżdżaiąc na gorę, iedną dolinę puścił w prawo Nabożanki, á drugą doliną w lewo prowadźili ſami SZAFAROWSKI z JEZIERSKIM do gory do Spikołoſow, i tam iechali przez pola, i dąbrowy, i drogi, nie ukazuiąc żadnych znakow, aż do drogi, ktora idźie z Laſzkow do Spikołoſow. Tam będąc, sługa P. Medwedow imieniem Pana ſwego powiedźiał, iż ktorędy P. SZAFAROWSKI prowadźi z P. JEZIERSKIM, to ieſt grunt

Pana mego do owey dąbrowki, á od owey dąbrowki grunt ieſt Pana GETOLDOW, gdźie oraz i ſam Pan GETOLD rzekł: ktorędy prowadzą PP. SZAFAROWSKI, i JEZIERSKI, to ieſt właſny grunt maiętności moiey Spikołoſow. Potym prowadzili nas od tey drogi przez pola do doliny, nie pokazuiąc żadnych znakow, przez rżysko, mimo gumna ludźi Páná Getoldowych, i powiedział Pan JEZIERSKI, iż to ieſt dolina, ktora dzieli Xięſtwo od Korony, ktorą nazywáią Nabożanką; á Pan GETOLD rzekł: tak pola, iako też i gumna, ktorędy prowadzą, wſzyſtkie ſą maiętności moiey Spikołoſow. Jadąc od tey grobli blisko milę, Pan JEZIERSKI zdał do poł błota granicę Pánu SZAFAROWSKIEMU, mowiąc, ktorędym prowadźił, po tych mieyſcach ná prawey ſtronie grunt ieſt Koronny ſpolney náſzey maiętności Nabożanek, po lewey zaś Páná GETOLDA, á to do poł błota zdaię granicę Pánu SZAFAROWSKIEMU maiętności Jego Braniewa; Pan GETOLD zaś powiedział; iż ktorędy prowadźili Pánowie Polacy to wſzyſtko ieſt po obu ſtronach grunt Imienia mego Spikołoſow.

Prowadźił tedy P. SZAFAROWSKI błotem, koło wśi, zaymuiąc opłotki Spikołoskie, ponad rzece do gory, niby ná trzy ſtrzelenia z łuku; ktora to rzeczka wychodzi ze ſtawu Spikołoskiego do drogi i doliny, ktora droga idzie z Beſzowa do Spikołoſow, á potym gdy ſię upominał Pan Jan BYSZEWSKI mowiąc: Pánie SZAFAROWSKI dlaczego moy grunt zawodziſz? Pan SZAFAROWSKI odpowiedział: kiedy twoy ieſt, ia dam pokoy; á prowadziwſzy tą drogą, wroćił ſię nazad do owey krynicy i zdał Pánu BYSZEWSKIEMU.

Pan BYSZEWSKI od owey krynicy prowadził do poł ſtawu Páná GETOLDA, ktory ieſt pod dworem Jego Spikołowskim aż do doliny, ktora rozgranicza maiętność P. Hrycka KOSZEWSKIEGO Chuſowo, o ktorey powiedział, że należy do Korony, ale ią trzymáią ku W. Xięſtwu. Tą doliną prowadząc powiedział, iż po prawey ſtronie ieſt grunt moy maiętności moiey Byſzewa, tylko że P. GETOLD

iego

iego teraz używa, á po lewey Pan Hrycko do Wielkiego Xięſtwa. Tą zaś doliną prowadził nas niby ná ſześć ſtrzelenia z łuku nie ukazuiąc znákow, i pierwiey prowadźił niby ná południe, á potym niby ná wſchod Słońca, przez pola i dąbrowy do dębu wielkiego, ktory ſtoi w dolinie, i powiedział że ná nim ieſt znak z iedney ſtrony, ale ten zgładzony, z drugiey zaś ſtrony nic nie znać; á tego wſzyſtkiego ieſt niby ná wierſtę. Pan Getold powiedział: ktorędy prowadzi P. Byszewski, to wſzyſtko po obu ſtronach należy do mnie, do maiętnośći moiey Spikołowskiey, i po lewey ſtronie grunt ieſt Hryckowy Imienia iego Chuſowa.

Od tego dębu prowadźił nas przez dąbrowę, pola, i chroſty do łozy Pińczukowy, od Pińczukowy łozy także prowadził doliną przez pola, i dąbrowy, do łyſey gory, nie pokazuiąc nam żadnych znákow áni ná drzewie, ani kopcow, tylko powiedział, że tu były znáki kopcowe, ale ia niewiem gdzie ich ſzukać, ponieważ ſą zagubione. U tey łyſey gory Pan Byszewski przeſtał, á podał P. Máteuſzowi Wiszniewskiemu, i Pánu Antoniemu Czystowskiemu wśi Jego Torkow; i tu zaczął prowadzić Pan Wiszniewski, od owey gory łyſey doliną pod wieś ſwoią Torki, i tam nas prowadźił doliną Stykowatyczą do drugiey doliny *Rudki*, mimo wieś iedną WX. Chuſow, á drugą Kniazie Moskwa trzyma, máiąc te wśie w lewie, przez pola orane i ſciernie; i rzekł, iż te role, i pola i ſciernie náleżą do moiey wśi Torkow, ale z Xięſtwa przez gwałt ie zarabiaią. Z tąd prowadził przez pola i doliny, i przez drogę wielką, ktora idzie z Stoianowa do Łucka, á z tey ná drogę, ktora idzie z Kniaźiat do Kwaſowa, i tą drogą iadąc, ktora idźie nad doliną, mianował tę dolinę Filipową doliną; i tu zdał Pánu Podſtarościemu Sokalskiemu Pánu Andrzeiowi Oſtrowskiemu. Tego zaś obwodu Paná Wiszniewskiego ieſt ná dobrą poł milę, á po tych wſzyſtkich mieyſcach, ktorędy nas prowadził nie ukazał żadnych znakow, ani kopcow.

Od doliny Filipowey krynicy prowadził nas Pan Ostrowski mieniąc bydź grunt Imienia JMci Sokalskiego Stojanowa, i powiedźiał Pan Podſtaroſci, że ten grunt ieſt teraz w używaniu Władyki Włodźimirskiego, i iego poddanych miaſta Kwaſowa, przydáiąc iż ci poddani zabrali ten grunt gdy ieſzcze puſty leżał. Pomienioną doliną prowadził nas do gośćińca, ktory idzie z Stojanowa do Włodzimierza niby ná ſześć ſtrzelenia z łuku, á tym gośćińcem do mogiły, mowiąc, iż ná tey mogile babę ſpalili z miaſta Kwaſowa, tak iakby ná granicach; od tey mogiły Baby do doliny Czernca przez pole, á tą doliną uroczyſzczem Czerncem do krynicy Czernca, gdzie ieſt gay; od tey krynicy przez błoto do mogił wyſokich, od mogił do ſtawu, przez groblę Wyſocką proſto przez pola niby ná ćwierć milę, ktore to pola gwałtem trzyma Pan Marko Zorawinski, i Władyka Włodzimirski do Kwaſowa; z tamtąd do gośćińca Orzechowskiego, od gośćińca do Rudki przez dąbrowy mimo Synowo do mogiły, przy ktorey, powiadali, iż ieſt kopiec; z tąd zaś do Niebożki jeźiora, gdźie zdał granicę Pánu Duszy mowiąc, iż połowa tego jeźiora náleży do Xięſtwa, á połowa do Korony.

Pan Marko Zorawinski powiedział, iż ktorędy Pan Podſtaroſci Sokalski prowadził z PP. Szlachtą Koronną to wſzyſtko po obu ſtronach ieſt grunt W. X. á właſność moia dźiedziczna maiętności moiey Zorawińskiey, i maiętności Włodzimirskiey Kwaſowa; á co Pan Podſtaroſci pokazuie kopiec, to ieſt kopiec Władyki Łuckiego, i Páná Siemaszka, i moy; grunt zaś W. Xięſtwa. Tego obwodu począwſzy od haci Medwedowey wśi Laſzkow, po wſzyſtkich tych uroczyſzczach do błota jeźiora Nebożki, ieſt niby ná trzy mile.

OBWOD W. XIESTWA

Mieśiąca Septembra dwudzieſty czwarty dźień w Piątek.

Ziemianin W. X. Mikita Rzyszczowski prowadził od owego Tureho rogu pośrzod błota wielkiego, mianuiąc bydź granicę ſwoią ze wſią Koronną Tetywczycami, Piriatinem i Szynkowem, niby

ná dobrą

ná dobrą poł milę aż do błota, ktore przychodźi z lewey ſtrony, nazwane Rudka, ktore to błoto Rudka ieſt náprzeciw dworu Rzyſzczowskiego, i powiedźiał RZYSZCZOWSKI, iż pośrzod tego wielkiego błota ieſt moia granica z Imieniem P. Bohdana SIEMASZKOWYM Buzynem, przydaiąc oraz iż u tego błota Rudki granica ſię moia kończy, á poczyna ſię granica Pana Siemaſzkowa Buzyńska. Tu u tego błota Rudki Urzędnik P. Bohdana Siemaſzkow Buzyński Ihnat powiedźiał bydź granicę ſwoią ze wśią Koronną Baryłowską, i prowadźił nas pośrzod tego błota wielkiego, maiąc wieś Ziemianina W. X. Mikity Rzyſzczowskiego, i ludźi jego po lewey ſtronie w W. Xięſtwie, á wieś Baryłowo po prawey, i rzekł Urzędnik Pana Siemaſzkow, iż naprzeciwko Rzyſzczowskiego Ziemianina W. X. rzeczka na imie Sudyłowka powſtała, i idźie tym błotem; rzucaiąc wielkie błoto w prawo, i pomienioną rzeczkę Sudyłowkę, błotem mnieyſzym prowadźił aż naprzeciw wśi Pana SIEMASZKA Buzyna, i wśi Koronney Baryłowa.

Na to Ziemianin Koronny Maciey Rohal powiedział, iż ta rzeczka Sudyłowka z ſtrony moiego błota powſtała, i idźie po moiey ſtronie, á granica wśi moiey Baryłowa, ze wśią W. X. Pana Siemaſzkową Buzynem ieſt po poł błota wielkiego i błota małego *Końskiego*. Pan Alexander Getold także powiedźiał, iż te błota Końskie, pola, dąbrowy, i oſtrow, ktory nad błotem Końskim ieſt, ſpolne ſą mnie z P. Bohdanem SIEMASZKIEM. Urzędnicy Pana Siemaſzkow, i Pana Alexandrow prowadźili po nad rzeczką Sudyłowką, mieniąc bydź po poł rzeczki granicę ſwoią do Palecznego koła, i mowiąc, iż na prawey ſtronie grunt ieſt wśi Baryłowskiey Buskiego Powiatu, á na lewey W. X. grunt maiętności Buzyńskiey. Od Palecznego koła tąż rzeczką w niz do granicy Kniazia KOSZYRSKIEGO wśi jego Cerkiewney Skryhołowa do Uroczyſzcza Kadołbiſzcza, i tu zdali granicę Urzędnikowi Kniazia KOSZYRSKIEGO Skryhołowskiemu. Tego obwodu

odu Páná SIEMASZKA od Rudki błota do uroczyſzcza Kałdobiſzcza, wzdłuż ieſt niby ná milę. Ziemianin Koronny Rohal powiedział, iż to ieſt Uroczyſzcze moie, i te pola i ſianożęcie do mnie należą, i były zawſze w ſpokoynym używaniu moim, á co P. GETOLD powiada, iż to ieſt grunt Jego ſpolny z P. SIEMASZKIEM, to ieſt moy grunt; i tu u tego Kałdobiſzcza zdał Rohalski granice Páni Maykowey wśi iey *Uwina.*

OBWOD W. XIĘSTWA.

Mieſiąca Septembra dwudzieſty piąty dzień w Sobotę.

URzędnik Kniaźia Alexandra KOSZYRSKIEGO Skryhołowski Paſzko prowadźił nas od uroczyſzcza Kałdobiſzcza, mieniąc bydź granicę ſwoię z Ziemianinem Koronnym Rohalewskim wśi Jego Baryłowa pośrzod rzeczki Sudyłowki, i tą rzeczką prowadźił do ſtawu, i młynu podewśią *Uwinem*, i u tego ſtawu powiedźiał, iż ná prawey ſtronie tey rzeczki ieſt grunt Páni Maykowey Powiatu Buskiego, wśi JKMci *Uwińskiey*, á ná lewey Kniaźia KOSZYRSKIEGO. Prowadził nas zatym od tego ſtawu mieniąc bydź granicę ſwoię pośrzod rzeczki Sudyłowki, aż do Rudki, ktora to Rudka przychodźi z lewey ſtrony, i wpada w tęż rzeczkę Sudyłowkę, mowiąc, iż ſię tu granica moia kończy, á poczyna ſię Ziemianina W. X. Mikity Chutrowskiego, wśi Jego Merweńskiey, powiadaiąc, iż po prawey ſtronie grunt ieſt Koronny, á po lewey W. X. Tego obwodu Urzędnika Kniaźia KOSZYRSKIEGO Skryhołowskiego od Uroczyſzcza Kałdobiſzcza do Rudki wzdłuż ieſt niby ná milę.

Tegoż dnia Ziemianin Hoſpodarski W. X. Mikita Chutrowski prowadźił od Rudki, mieniąc bydź granicę ſwoię ze wśią Koronną Mikołaiowem, tąż rzeczką Sudyłowką do ſtawu, ktory ieſt ná teyże rzeczce Sudyłowce, á od ſtawu tąż rzeczką Sudyłowką, mieniąc bydź granicę ſwoię po poł tey rzeczki do Uroczyſzcza Sieliſzcza Sterkowca. Powiedźiał zaś, iż tu ſię kończy granica wśi Mikolaiewskiey, á zaczyna ſię grunt Panow LASZCZOW Zamku ich Koron-

Koronnego Strymelca, i mienił tu granicę ſwoię po poł rzeczki, na prawey ſtronie do Powiatu Buskiego, á po lewey do W. X. grunt ſwoy Powiatu Łuckiego.

Na to sługa Podſtarościego Powiatu Buskiego P. Jakuba Łopacinskiego, imieniem Piotr, powiedźiał: zkąd prowadźił P. Mikita Chutrowski, mieniąc bydź ſwoią granicą po połowie rzeki, to ieſt grunt wśi Mikołaiewskiey Staroſtwa Buskiego, á granica wśi Mikołaiewskiey z P. Mikitą daley ieſt. Od pomienionego Sieliſzcza Sierkowca prowadźił Mikita po nad tąż rzeczką pod Zamek PP. Łaszczow Strymelc, i pod wieś ſwoią Merwo przez ſtaw, ktory ieſt między Zamkiem PP. Łaszczow i wśią Merwińską niby na milę, od tego ſtawu prowadźił niby na ſtrzelenie z łuku do rzeki Styra, mieniąc po prawey ſtronie grunt PP. Łaszczow, á po lewey W. X. grunt ſwoy. Rzeką Styrem w wierzch do Uroczyſzcza Suſzkowey ſmuhi, niby na milę, á tym ſmugiem prowadźił w wierzch mianuiąc po prawey ſtronie grunt Koronny Szczurowski Powiatu Buskiego, á po lewey W. X. grunt wśi ſwoiey Chutrowa. Od tey ſmuhi Suſzkowey prowadźił przez dąbrowę do Uroczyſzcza Kołodezia niby na trzy ſtrzelenia z łuku, od Kołodezia dołem dąbrową prowadźił ledwie nie poł milę do drogi wielkiey, ktora idźie od Oleska do Łucka naprzeciw Uroczyſzcza Kruhłego borku, i powiedźiał Mikita Chutrowski, iż ſię tu granica moia kończy, á zaczyna ſię ziemia Kniaziow Kurcewiczow wśi Ich Korſowskiey, mianuiąc po prawey ſtronie grunt Koronny Miaſta Szczurowskiego Powiatu Buskiego, á po lewey W. X. wśi jego Chutrowskiey, i tu zdał piatę ſwoią Kniaziom Kurcewiczom wśi Ich Korsowskiey.

OBWOD KORONNY.

Tegoż dnia Ziemianin Koronny Maciey Rohal Barołowski prowadźił, mieniąc bydz granicę wśi ſwoiey Baryłowa błotem wielkim, ktore idźie z Stoianowa, i rozgranicza Imie P. Boh-

W dana

dana SIEMASZKI Bużyn; od tego błota rzucaiąc błoto i rzekę; o ktorey mowił iż śię zaczęła na jego gruncie, i po jego ſtronie mnieyſzym błotem nazwanym Końskim, po nad tym błotem prowadźił przez dąbrowę ſianożęciami, á przychodząc do wśi Kniazia KOSZYRSKIEGO Skryhołowa, pomienione Końskie błoto porzucił w lewo, á przez pole prowadził opiat ku temuż wielkiemu błotu. Tam prowadząc pokazał nam dąb z iedney ſtrony ściosany, mowiąc, iż tu z iedney ſtrony znak był, ale zgładzony, á z drugiey ſtrony znaku nie było, i u tego błota zdał granicę ſwoią Pani Moykowey Imienia jey Uwina. Tego obwodu, ktorędy prowadźił Rohala ieſt niby ná ćwierć milę, i powiedział, ktorędy prowadzą, to ieſt po lewey ſttonie grunt WX. á po prawey Koronny, á te pola P. SIEMASZKO tego roku począł zaśiewać.

Ná to Urzędnik Páná SIEMASZKI Buzyński, i Páná Alexandra GETOLDA Połhanowski powiedźieli, iż gdźie prowadźi Rohala, to ieſt tak pola iako i dąbrowy, ſianożęcie i ſieliſzcze Buzyńskie, ná ktorym tu pierwiey wieś Buzyn ſtała, to wſzyſtko ieſt grunt WX. Pánow náſzych Imienia P. SIEMASZKA Buzyńskiego á Páná Getolda Połhanowa, i to Pánowie náśi máią w dawnym używaniu.

Od owego błota Páni Maykowa z ludźmi wſi Koronney w ſwoiey dzierżawie będącey Uwina, prowadźiła przez pole zaymuiąc wieś Kniaźia KOSZYRSKIEGO Skryhołow do błota drugiego, potym przez las do Oleſzkowego dębu, od tego dębu do Uroczyſzcza Toczyſzcza, od Toczyſzcza do Kniaziey Wodicy, od Wodicy oſowemi łuhami do Mikołaiewskiey granicy, ztamtąd do mogiły ktora ieſt podle dębu Stołowatoho; prowadziła zaś między wsiami W. Xięſtwa Haliczanami, i Kolmowem, á wśią ſwoią Koronną Uwinem, máiąc WXięſtwo po lewey, á Koronę po prawey ſtronie. Tego obwodu od Uwina do Mogiły ieſt niby ná ćwierć milę; i tu u tey mogiły Páni Maykowa zdała granicę wśi Mikołaiewskiey Páná Poznańskiego Staroſtwa Buskiego. Od tey tedy mogiły prowadzili

ludźie

ludzie wśi Mikołaiewskiey do Werbnia, od Werbnia przez gory przez Uroczyſzcze Styrkow do granice Strymelickiey Zamku PP. Laszczow. Tego obwodu Mikołaiewskiego ieſt więcey milę.

Nie doieżdzaiąc do Styrkowca uroczyſzcza Ubołota ná drodze, ktorą nazywa Szlachta Tarską, zdali granicę Mikołaiewscy PP. Lazsczom mowiąc, iż ktorędyśmy prowadźili, po te mieyſce, po tę drogę nárożnicę, ktora ieſt nam z P. Laszczem i Mikitą Chutrowskim, to wſzyſtko po prawey ſtronie náleży do Korony, á po lewey do W. X. Prowadźił nas tedy pomienioną drogą, ktorą Szlachta názywa Tarską, P. Laszcz niby ná ſtrzelenie z łuku, á potym z drogi w lewo dąbrową niby ná ſześć ſtrzelenia z łuku, przyprowadźił nas do drogi, ktora idzie od gośćińca do Strymelcza, á nad tym mieyſcem gdźie ziechał ná drogę ſtoi brzoza bez wierzchu, ſtara, i názwiska to mieyſce nie ma. Tą zaś drogą do odnogi ſtawu, opowiadaiąc, iż po lewey ſtronie ieſt grunt P. Chutrowskiego, á po prawey moy, i ciągnie ſię nád tą drogą niby ná dwa ſtrzelenia z łuku. Potym poprowadźił nas w prawo dąbrową, á drogę porzucił w lewo, i tą dąbrową pośrzod jeźiora proſto przez pole do doliny, ktora ieſt podewśią Merwą P. Chutrowskiego Ziemianina W. X. i pod Strymelcem Zamkiem PP. Laszczow, bo ten Zamek Laszczow ode wśi Chutrowskiey Merwy ieſt ná ſtrzelenie z łuku przez rzeczkę, i błoto. Od tego rowu do rzeczki Sudyłowki niby ná ſtrzelenie nas prowadźił, ktora rzeczka wpada z ſtawu PP. Laszczow w rzekę Styr, mieniąc tę rzekę Styr w niz bydź granicę po połowie z W. Xięſtwem, po prawey ſtronie grunt Koronny, á po lewey W. Xięſtwa. Tą rzeką Styrem do Szelhowa granicy Bereſteckiey Páni Bohuſzowey Podskarbiny Ziemskiey, Imienia JeyMći Bereſteckiego, á od Szelhowa drogą, ktora idzie do Słunwi. Tą drogą prowadźił niby ná poł milę do Uroczyſzcza Szuſzkowey doliny do narożnicy Korſowskiey W. X. á z Korony Szczurowic Páná Poznańskiego dzierżawy, gdzie Pan Lazscz zdał granicę ſwoią P. Poznańskiemu. Tego wſzyſtkiego obwodu

P. Laszcza od mogiły do Sulzkowey doliny ieſt ná trzy mile. á Chutrowskiego obwodu z W. X. od Rudki do drogi, ktora idźie od Oleska do Łucka, ná przeciw Uroczyſzcza kruhłego borku, niby ná trzy mile, á rożnicy w ſzerſz mieyſcem niby ná milę, mieyſcami ná poł milę, gdźie indźiey zaś ná ćwierć milę.

Ná to Urzędnik P. Siemaszka Bohdana Bużyński, i Urzędnik Páná Getolda Pułhanowski, Urzędnik Kniaźia Koszyrskiego Stryhołowski, i Ziemianin W. X. Mikita Chutrowski, powiedźieli: ktorędy prowadzili Maciey Rohala Baryłowski, i Páni Maykowey ludźie Uwinianie, i ludzie P. Poznańskiego Mikołaiewſcy, i PP. Łaszczowie; prowadźili Ziemią W. X. po właſnym gruncie Pánow náſzych; iakoż my od dawnych czaſow w ſpokoyney ten grunt mamy poſseſsyi i używaniu, aż do tego czaſu, ktorego Maciey Rohala Cerkiew nie dawno ná właſnym gruncie náſzym poſtawił. A co Páni Maykowa wieś Skryhołowo zaiechała, ta wieś od wiekow ieſt Cerkiewna Powiatu Przemyślskiego; ktemu też powiedział Chutrowski, iż pomienione Szelhowo ieſt ná właſney ziemi moiey, grunt moy, á granicy żadney P. Łaszcza z Pánią Bohuszową, tu nie ma, tylko ia ieden granicę z Pánią Bohuszową.

OBWOD W. XIESTWA,

Mieſiąca Septembra dwudzieſty ſiodmy dzień w Poniedziałek,

OD Uroczyſzcza kruhłego borku, ktory ieſt blisko drogi wielkiey, ktora idźie z Oleska do Łucka, dokąd przyprowadził P. Mikita Chutrowski, powiedział Urzędnik Kniazia Waſila Kurcewicza dzierżawy Roweńskiey Słonowski Waśko z ludźmi Kniaźia ſwego Słonowskiemi, iż tu po prawey ſtronie ieſt źiemia Oleskiego Powiatu Buskiego wśi Koniuchow, á po lewey W. X. grunt Kniazia náſzego wśi Jego Słonowskiey. Prowadźili tedy nas od Kruhłego borku drogą wielką, ktora idzie od Oleska do Łucka niby ná poł milę, do gory ktorą zowią Uzwodną, á tą gorą prowadźili nas do rzeki Styra, gdźie rzeczka Słonowka wpada

w Styr

w Styr niby ná poł milę, rzeką zaś Styrem w wierzch prowadzili niby ná milę, aż do rzeczki Smolenki, tą rzeczką Smolenką w wierzch prowadzili niby ná poł milę do rudy ſtawu, ktore mieyſce nazywaią uroczyſzczem *Bołdary*, ktory to ſtaw zaſtawił P. Frydrusz Olexy z Imienia ſwego Oleska od dzieśiąciu łat; i powiedzieli, iż po tych wſzyſtkich granicah, ktorędyśmy prowadzili, po prawey ſtronie ieſt Ziemia Olexego wśi iego Koniuch i Szczurowic, á po lewey WX. grunt Kniazia náſzego wśi iego Słonowskiey; i tu u tego ſtawu Uroczyſzcza *Bołdar* przychodzi granica Ziemian WX. Panow Oparypeskich Páná Szczepana, Michała i Jana Michayłowiczow. Powiedział tedy Urzędnik Kniazia Kurcewicza Słonowski, iż w tym obwodzie naſzym zá granicami náſzemi oſadził Pan Frydrusz Oleski wieś ſwoię ná imie *Popowce* ná gruncie Kniaźia náſzego od dzieſiąciu lat.

Ná to powiedział Pan Piotr Podhorecki imieniem P. Stanisława Frydrusza Chorążego Halickiego, iż począwſzy od Szczurowic miaſteczka JKMci Powiatu Buskiego, ktorędy prowadził Urzędnik Kniazia Wasila Kurcewicza, to ieſt wſzyſtko Koronny grunt, należący do wśi Páná mego Nowośielskiey Zamku Oleskiego, á granica Páná mego ieſt rzeczka Słonowka ktora dzieli W. Xięſtwo z gruntem Páná mego aż do wśi W. X. Oparypſow; tey zaś granice pomienioną rzeczką Słonowką ieſt ná dwie mile.

OBWOD W. XIESTWA.

U pomienionego ſtawu Uroczyſzcza Bołdyrskiego zdał Urzędnik Kniazia Wasila Kurcewicza wśi jego Słonowskiey granicę Ziemianom W. X. PP. Oparypeskim Szczepanowi, i Michałowi. Na to powiedźiał Piotr Podhorecki imieniem Pana Frydruſzowym, iż iakom pierwiey powiedźiał, tak i teraz powiadam, iż rzeczka Słonowka ieſt granicą między W. Xięſtwem i gruntem Pana moiego, á ow młyn Bordarski, i owa ruda ieſt na gruncie Pana mego. Po nad pomienionym ſtawem

i po nad rzeczką Smolenką prowadźili Ziemianie W. X. Oparypescy niby na poł milę, mieniąc bydź granicą ſwoią ze wśią Pana Oleskiego Frydrusza Koniuchami; od tey zaś rzeczki prowadźił przez las niby na ćwierć milę do wśi Bielewca, od tey wśi hradą mowiąc, iż ta wieś teraz ieſt P. Frydrusza, ale ſtoi na właſnym gruncie naſzym, za ſtarſzego Krola Jmci Hoſpodara naſzego W. Xiążęcia Zygmunta oſadzona; powiedźieli także Oparypescy, iż za pomienioną wśią Bielewcem na Uroczyſzczu Werbcu, był Dwor i gumno Oyca naſzego.

Na to powiedźiał Pan Piotr Podhorecki, iż to wſzyſtko, ktorędy prowadzą Oparypescy powiadaiąc bydź granicą ſwoią, to ieſt grunt Pana Frydrusza, ktory ma z dawnych czaſow w używaniu, i nie inſza ieſt granica W. X. z Koroną, tylko o ktorey pierwiey namieniłem, rzeczka Słonowka. Przyprowadźili tedy nas wyżey pomienioną hradą Oparypescy do ſoſny porąbaney, na ktorey mienili bydź z obu ſtron hranie, ale powiedźieli, iż ſą wypalone. Potym przyprowadźili do drugiey ſoſny ſpáłoney, na ktorey także mienili bydź hranie, powiadaiąc iż ſą zagubione, tudźieſz pokazali nam znak Kopcowy; prowadźili zaś nas pomienioną hradą niby na ćwierć milę. Od tey hrady prowadźili przez pole i dąbrowę niby na dwa ſtrzelenia, i znowu hradą niby na dwa ſtrzelenia, á na tey hradźie pokazali nam dwa znaki kopcowe. Potym prowadźili nas dąbrową niby na dwie wierſty, polem zaś Uroczyſzczem *Brenym* niby na ćwierć milę, i znowu prowadźili borem niby na poł ſtrzelenie z łuku, i pokazali nam dąb, na ktorym mienili bydź hranie z obu ſtron, mowiąc, iż ludźie Pana Frydruſzowi Koniuchowcy wyrąbali ie i wygubili; iakoż znaki ſą tego, iż tam hranie były; prowadźili zaś tą dąbrową niby na poł milę, pokazuiąc nam w tey dąbrowie mogiłę i dąb na niey porąbany, na ktorym mienili bydź hrań, i przyprowadźili do drogi, ktora idźie ode wsi W. X. Oparypſow, do wśi Koronney Pana Woiewodźica Podolskiego Pana Jana Oleskiego do Brodow, mianuiąc przy

tey

tey drodze Uroczyſzcze Beſed, i powiedźieli iż ſię tu zawſze zchodzą na kopę wieś Oparypeska ze wśią Brodowską, i na prawo wſzelkie, mowiąc oraz, iż na prawey ſtronie wſzyſtek ieſt grunt wśi Brodowskiey, ktory ſię ku laſowi ciągnie, á po lewey ſtronie W. X. grunt wśi naſzey Oparypeskiey.

Od pomienionego Uroczyſzcza Beſed przez dąbrowę niby na milę, polem zaś niby na ćwierć milę, do Uroczyſzcza Sopełnicy do trzech Kurhańcow, i w tey dąbrowie pokazali nam dwa kołodezia, mieniąc ſobie bydź graniczne, ieden Pana Wojewodźica Podolskiego P. Jana Oleskiego wśi jego Brodow, á drugi wśi ſwoiey Oparypeskiey. Od tych kołodezia pokazali gorę, ktorą mienili Orlą gorą; od tey gory ukazali znak trzech kopcow, ieden podle drugiego, nie daleko potym pnie dębowe, mowiąc, iż na nich hranie były, iedno ludźie Panow Oleskich wygubili. U pomienionego zaś Uroczyſzcza gory Sopołniczycy, i u tych trzech kurchańcow powiedźieli, iż ſię tu trzy hranie ſchodzą, iedna wśi W. X. Oparypeska, druga Ziemian W. także Xięſtwa Leduchowskich, á trzecia hrań wśi Pana Jana Wojewodźica Podolskiego Brodowska. Mowili oraz, iż ktorędyśmy prowadźili, to wſzyſtko po prawey ſtronie należy do Korony, á po lewey do W. X. á tu iuż Powiat Łucki ſię kończy, á poczyna ſię Krzemieniecki. Przy tym też opowiedźieli Ziemianie Oparypeſcy, iż w tym zawodźie naſzym, na właſnym gruncie i dawney á właściwey ziemi naſzey Panowie Oleſcy oſadźili wśie, pierwſzą *Bolewiec*, drugą *Wierzbowiec*, trzecią *Sznerowo* tego roku oſadzoną, ktemu też ſtawy na właſnym gruncie naſzym zaſypali, młyny i rudy ku ſwemu pożytkowi porobili, pola i ſianożęcie, drzewa bartne, i jeziora naſze właſne pozabierali, na co mamy liſty i świadectwa, ktore czaſu potrzeby pokażemy; ktorych my gruntow iakośmy z dawnych wiekow mieli poſſeſſyą i używanie, ták i teraz z poſſeſſyi naſzey nie wypuſzczamy. Przy tym i Ziemianie Łuccy Rohoznieńſcy i Knichineńſcy

chineńſcy opowiedźieli iż wieś Brodow Oczernica, za Krola Alexandra odięta ieſt do Korony od Panow Oleskich, ktora ieſt w ſąſiedztwie naſzym.

Na to Pan Piotr Podhorecki imieniem Pana Jana Woiewodźica Podolskiego powiedźiał, iż po tych wſzyſtkich pomienionych Uroczyſzczach, ktorędy prowadźili Oparypeſcy ieſt grunt Pana Woiewodźicow Koronny po obu ſtronach, á te Uroczyſzcza nie ſą granicą W. X. ale właſność Pana Woiewodźicowa, ktory tu nie ma z nikim granice, granica zaś W. X. z Koroną ieſt wyżey po lewey ſtronie, á ten grunt Pan Woiewodźic ma w używaniu od dawnych czaſow.

OBWOD KORONNY.

Mieſiąca Septembra dwudźieſty ſiodmy dźień w Poniedźiałek.

Na wyż pomienioney drodze ſtoiąc Pan Lászcz, ktora to droga idźie z Bereſteczka Imienia Pani Bohuszowey do Słunwi wśi Kniazia Kurcewicza Uroczyſzcza Bułyhina, ktore nazywaią Suſzkową doliną, zdał granicę Urzędnikowi Pana Poznańskiego Panu Janowi Zakrzewskiemu maiętności Pana Poznańskiego Powiatu Buzkiego Szczurowicz; od tego tedy Uroczyſzcza Suſzkowey doliny prowadźił nas P. Zakrzewski drogą niby na ćwierć milę do gory, ktorą zowią Uzwodną, á od tey gory porzuciwſzy drogę w lewo, poprowadźił nas gorą Uzwodną niby na ſtrzelenie z łuku, opuściwſzy potym tęż gorę w prawo, prowadźił nas na ukos pomienioney gory poł milę, przez miedzy i pola zaſiane, przez ściernie i hreczniſzcza, niby na poł milę dobrą, nie pokazuiąc nam żadnych znakow; potym przez ſieliſzcze Kniazia Kurcewicza do rzeki Słonowki, do jazu, ktory zowią *hołowny iez*, i tu Urzędnik Pana Poznańskiego zdał granicę Szczurowicką Jmci Panu Frydruszowi Chorążemu Halickiemu, maiętności Jmci *Popowcow* i *Nowoſiołek*, i powiedźiał, iż po lewey ſtronie ieſt grunt W. X. maiętności Kniazia

Kurce-

KURCEWICZA Słonowa, á po prawey grunt Koronny maiętności Szczurowickiey. Zieżdżaiąc z wyżey namienioney gory Uzwodney, ktorędy prowadźił Urzędnik Pana Poznańskiego z Woytem Szczurowskim, i z Mieszczanami, powiedzieli samiż ludźie P. Poznańskiego, iż dokąd Urzędnik nasz z Woytem iedźie my tego nie wiemy, aleśmy się tu zestarzeli, i granicy inszey nie mieli z Łunwianami iedno tę gorę Uzwodnią, á z tey gory prosto w rzekę Styr.

Na to Urzędnik Kniazia KURCEWICZA z ludźmi wśi Kniazia swego Słonowskiemi powiedźiał: ktorędy Urzędnik P. Poznańskiego prowadźił z ludźmi i z Woytem, to z obu stron należy do W. X. i iest grunt Kniazia moiego, iako też i pomieniony *jez hołowny* właśny iest Kniazia mego, iako sami ludźie P. Poznańskiego zeznaią. Tego obwodu Koronnego, począwszy od Uroczyszcza Suszkowey doliny, po wszystkich tych mieyscach, aż do rzeczki Słonowki, do Uroczyszcza jazu hołownego iest niby na milę; obwodu zaś W. X. ktorędy prowadził Urzędnik KURCEWICZA, począwszy od *Krubłego borku*, po wszystkich tych Uroczyszczach aż do stawu Bołdyrskiego, niby na poł trzeci milę; á rożnice między temi granicami w szerszym mieyscu niby na połtory milę. U uroczyszcza *jazu hołownego*, gdźie zdał granicę Urzędnik P. Poznańskiego Szczurowski, powiedźiał Pan FRYDRUSZ Chorąży Halicki, iż to iest rzeczka Słonowka, i tu się zaczyna granica Oleska Powiatu moiego, á Buzkiego Powiatu kończy się. Prowadźił tedy tą rzeczką Słonowką po poł rzeki w wierzch, na ktorey rzeczce iest most między wśią W. X. Słonowem, á wśią Pana Chorążego Nowośiołkami, ktory most przez połowę naprawuią, i myto na poł biorą, aż do Uroczyszcza Wezyszcz háci, á od Wezyszcz háci po brod Setratiński, przez ktory iadą od Koniuskiey wśi, do wśi Brodskiey, pośrzod stawu Oparypeskiego Ziemian Powiatu Łuckiego, á od młynu tąż rzeczką w wierzch do krynicy Hłybiatynki. U tey

krynicy porzucił rzeczkę Słonowkę w lewo, á prowadźił od krynicy Htybiatynki Pan Frydrusz drogą, ktora idźie ze wśi Oparypſow do Kraſnego pola, i prowadząc tą drogą niby na ſtrzelenie, tam iedną drogę w prawo puścił do Sopelnicz pola, á w lewo prowadźił dołem, drogą, ktorą nazywaią Suchodoł; tą drogą prowadźiwſzy niby na milę, porzucił drogę w lewo do paſzni Oparypeskich, á w prawo poprowadźił nas od Suchodołu przez Pole krasne do gory Drańczy; tu prowadząc nas powiedźiał, iż po lewey ſtronie ieſt grunt W. X. á po prawey Koronny, i zdał na tey gorze granicę Bratu ſwemu Panu Janowi Woiewodźicowi Podolskiemu wśi jego Brodow, á drugiey Czernicy. Na to powiedźieli Ziemianie W. X. Oparypeſcy: ktorędy tylko prowadźił Pan Frydrusz, to wſzyſtko należy do W. X. á ieſt grunt naſz wśi naſzey Oparypeskiey i Niemirowskiey, i ten grunt z dawnych czaſow od Dźiadow, Pradźiadow i Oycow naſzych w ſpokoynym zawſze mieliśmy używaniu, ale go przez gwałt nam odbieraią.

Obwodu Koronnego, ktorędy prowadźił P. Frydrusz od Uroczyſzcza *jazu hołownego*, po wſzyſtkich tych Uroczyſzczach aż do laſow Leduchowskich, ieſt niby na trzy mile. Obwodu zaś W. X. Ziemian Oparypeskich, począwſzy od ſtawu Bołdyrskiego, po wſzyſtkich tych Uroczyſzczach, aż do Uroczyſzcza Sopełnicz, niby na poł trzeci milę; á rożnica między temi obwodami w ſzerſzym mieyſcu ieſt niby na milę.

OBWOD W. XIESTWA

Mieſiąca Septembra dwudźieſty oſmy dźień we Wtorek.

Od trzech Kurhańcow, i od drogi ktorą mianuią Sopełnicką, gdźie podali Ziemianie W. X. Oparypeſcy piatę ſwoią Ziemianom Wielkiego także Xięſtwa Leduchowskim, Panu Gabryelowi, Michałowi, i Panu Hniewoszowi, ciż Panowie Leduchowscy prowadźili nas od pomienioney gory Sopełni-

pełnickiey, i od owych trzech Kurhańcow w doł polem niby na wierſtę, do doliny, ktorą nazywaią Uroczyſzczem Smolnym, á śrzodkiem doliny prowadźili nas niby na milę do drogi, ktora idźie z Brodow do Nakwaſzy, tą zaś drogą idącą po wyżey namienioney dolinie do rzeki *Ikowy*. Tu powiedźieli, iż dokądeśmy prowadźili tym łuhem, po prawey ſtronie ieſt grunt wśi Oleskich Nakwaskiey i Czernickiey, á po lewey W. X. grunt naſz, i przydali mowiąc, iż nad tą rzeką *Ikową*, oſadźili Panowie Olescy chłopow od piąciu łat na właſnym gruncie naſzym; i lubo my tym chłopom pol i śianożęci naſzych robić nie dopuſzczamy, iednak z Oleska mocą i gwałtem zboża naſze zabieraią, nas ſamych biią, grunta i śianożęcie nam pozabierali, grabią nas, i wielkie krzywdy czynią, z tym wſzyſtkim my poſſeſſyi i używania tego gruntu nie uſtępuiemy.

Prowadźili zatym nas pomienioną rzeką *Ikową*, w niz przez ſtawki do ſtawu, ktory ieſt naprzeciw wśi Popowskiey Oleskiey, i u tego ſtawu zdali granicę ſwoię Urzędnikowi Xiążęcia Wiszniowieckiego, Xcia Dmitra i Braci jego Wiszniowieckich Steckowi wśi X X. Ich Mciow Wiſzniowieckiey Krutnowa, mowiąc, iż od tego ſtawu niżey po nad rzeką pograniczny grunt maią ż Xiążęciem Dmitrem Wiszniowieckim, z maiętnością jego Krutnowem. Na to powiedźiał Pan *W*awrzyniec Noſowski imieniem Pana Jana *W*oiewodźica Podolskiego, iż ktorędy prowadźili Ziemianie Leduchowscy, to wſzyſtko ieſt grunt Pana *W*oiewodzicow właſny, i że tu P. *W*oiewodźic granicy z Xięſtwem, ani z nikim z Xięſtwa nie ma.

Tego obwodu, ktorędy prowadźili PP. Leduchowscy począwſzy od trzech kurchańcow, i od gory Sopełnickiey, po wſzyſtkich tych Uroczyſzczach aż do ſtawu, ktory ieſt podle wśi Oleskiey, Popowskiey, ieſt niby na dwie mile, á rożnice między temi obwodami ieſt niby na milę, á gdźie indźiey mniey.

OBWOD KORONNY.

Mieśiąca Septembra dwudźiesty ośmy dzień we Wtorek.

Od gory Dranczy, gdźie zdał granicę swoią Pan Frydrusz Chorąży Halicki wśi swoich *Bielewca*, *Wierzbowca*, i *Sznerewa*, Panu Janowi Oleskiemu Woiewodźicowi Podolskiemu wśi jego *Brodow*, i *Czernowca* ze wśiami W. X. między Oparypsami, Niemierowem, i Leduchowem Powiatu Krzemienieckiego, prowadźił nas Pan Andrzey Zabicki od gory Dranczy, i od lasow Leduchowskich do drugiey gory, między lasami Sopełniczym i Serednym, gdźie Pan Starosta las Sopełniczy mianował lasem Załozkim wśi Czernic i Nakwaszy, wśi Pana Woiewodźica Koronnych, las zaś Seredni mienił bydź Leduchowskich, do Wielkiego Xięstwa, ktory porzuciwszy w lewo, prowadźił nas przez gory, doły, i dąbrowy, aż do drogi krzyżowey, ktorą zowią Krolewską, i ktora idźie z *Leduchowa* do *Oleska*, á druga droga idzie z Popowicz do Duba, ktorego to prowadzenia tą dąbrową iest niby z poł milę, á tą dąbrową prowadząc nie pokazał nam żadnych znakow. Od drogi krzyżowey, ktorą mianuią Krolewską prowadził nas do drogi Poczajowskiey, przez dąbrowę niby ná ćwierć milę, takźe bez znakow; á gdy przyprowadził do drogi Poczajowskiey, ktora idzie z Czernicy do Poczaiowa, ukazał nam podle tey drogi ná lewey stronie Mogiłę, i powiedział Urzędnik Páná Woiewodzica, iakoby ta mogiła miała dzielić wieś Leduchowo W. X. ze wsiami Koronnemi Oleskiem, Wielonem, Popowcami, przydaiąc iż po lewey stronie iest grunt Leduchowski WX. á po prawey Koronny.

Pánowie Leduchowscy Ziemianie WX. Powiatu Krzemienieckiego powiedzieli: ktorędy Pan Andrzey Podstarości Oleski WaszMciow prowadzi, to wszystko z obu stron należy do W. X. i iest grunt nasz dziedziczny, ktory aż do tychczas mamy w używaniu. Od tey mogiły rzucaiąc pomienioną drogę w lewo; prowadził

wadził nas w prawo dąbrową do drugiey mogiły, ktorą zowią Buhaiową, niby ná ćwierć milę. Tu powiedział Pan Andrzey Urzędnik Oleski, iż ta mogiła ieſt granicą Pánu Wojewodzicowi z Xiążęciem Dmitrem, i Brácią Jego Xiążętami Wiszniowieckiemi, ále nie z Leduchowskiemi. Ná to, ſtoiący u tey mogiły Urzędnik Xcia Dmitra Wiszniowieckiego Stecko odpowiedział: co ty mieniſz ten kopiec bydź granicą ſobie z Xiążęciem moim, to nie ieſt granica Xcia mego z Pánem twoim, ale ieſt z Pánami Leduchowskimi, i z Pánámi Łozatynskimi Ziemianami WX. Powiatu Krzemienieckiego, ktorą pomiędzy ſobą máią w W. Xięſtwie; á zaś granica Páná Twego z Xiążęciem moim ieſt ná tym mieyſcu, gdziem ia WaſzMciom zdał, i to WaſzMciom opowiem.

Ziemianie też Powiatu Krzemienieckiego Pánowie Leduchowscy powiedzieli: ponieważ Urzędnik Páná Woiewodzicow Zabicki mieni bydź tu granicę ſwoią z Xiążętami Wiszniowieckiemi, my WaſzMciom to opowiadamy, iż tu nigdy Pan Woiewodzic nie miał, áni ma granicy z Xiążętami Wiszniowieckiemi, ale to ieſt náſza granica weſpoł z Ziemianami Krzemienieckiemi Pánámi Łozatynskiemi, i z Xiążętami IchMciami Wiszniowieckiemi; ktore to hranie my od Pradziadow i Oycow náſzych w ſpokoyney mieli poſſeſsyi, i teraz w ſpokoynym mamy używaniu.

OBWOD W. XIĘSTWA.

Mieśiąca Septembra dwudzieſty dziewiąty dzień we Srzodę.

Od grobli, ktora ieſt pod Popowcami, gdzie zdali piatę Ziemianie W. X. Powiatu Krzemienieckiego Leduchowscy, wsi ſwoiey Leduchowa, prowadził Urzędnik Xcia Dmitra Wiszniowieckiego Stecko, z ludźmi Xcia ſwego Kruteńskiemi, mieniąc bydź granicę ſwoią z Panem Janem Wojewodzicem Podolskim, tąż rzeczką *Ikową* wniz niby ná ćwierć milę, do wsi Dudina, i pod tą wśią Dudinem u brodu ná pomienioney rzeczce powiedział, iż

ten brod ieſt granicą; tu prawa daiemy między ſobą, tak z WX. Kniazie i Pánowie, iako też i z Korony ludzi ſwoich ſtawią do uſprawiedliwienia ſię we wſzyſtkich rzeczach. Od tego brodu prowadził drogą mowiąc, iż po prawey ſtronie pomienioney wsi Dudin ieſt grunt Oleski PP. Wojewodzicow Podolskich, á po lewey WX. grunt Xiążąt náſzych, wsi Ich Kruteńskiey, Łopuſzeńskiey, i Bobrowieckiey; i że po lewey ſtronie tey drogi oſadził Pan JAN Wojewodzic ludzi ná właſnym gruncie Xiążąt moich. Z tego mieyſca prowadził nas tąż drogą niby ná dwie wierſty, i powiedział, iż podle tey drogi ná dębach były hranie, ale ludzie Páná JANA Wojewodzica zagubili, myśmy iednak ich nie widzieli; i tą drogą prowadził ná doł do krynicy, ktorą názywaią Nemeczowa, nád ktorą leży wieś Nemeczowo, mowiąc, iż tu ná prawey ſtronie ieſt wieś P. Wojewodźica, á po lewey grunt Xiążąt moich, i tu u tey krynice zdał piatę Xiążęciu SZCZEPANOWI, i WŁADYSŁAWOWI ZBARAZKIM wśi ich Nezkowcow, Seredca, i Zahoria. Tego obwodu Xiążęcia WISZNIOWIECKIEGO ieſt niby ná milę. Ná to od Páná Wojewodzica Podolskiego Wawrzyniec Noſowski, i Jan Kamieński, powiedzieli, iż po tych wſzyſtkich uroczyſzczach, iak począł prowadzić Urzędnik Xiążęcia WISZNIOWIECKIEGO, aż do tey krynicy, prowadził po gruncie P. Woiewodzica, ktory zawſze miał, i teraz ma w używaniu.

Od owey piaty gdzie zdał granicę Urzędnik Xcia WISZNIOWIECKIEGO, prowadzili Xiążęta ZBARASCY drogą, maiąc wieś Pána JANA Wojewodzica Nemeczowo po prawey ſtronie, á po lewey W. Xięſtwo, grunt ſwoy dziedziczny, i powiedzieli, iż ná gruncie náſzym po lewey ſtronie Jmć Pan JAN Wojewodzic oſadził człeka ſwego. Prowadzili potym tąż drogą przez gorę niby ná ćwierć milę do ieźiora małego, ktore názywaią Czechowym, z tąd znowu drogą niby ná dwa ſtrzelenia do ſtawu, do uroczyſzcza mokrego, ktory to ſtaw ieſt podewsią P. JANA Woiewodzica Podolskiego Palikorowy, mowiąc, iż po poł ſtawu tego ieſt granica náſza,

ſza, po prawey ſtronie grunt Koronny Oleski, á po lewey grunt naſz. Ná to powiedział Wawrzyniec Noſowski imieniem Páná JANA Wojewodzica Podolskiego, iż cokolwiek Xiążęta ZBARASCY mienili bydź gruntem ſwoim, to ieſt grunt P. Woiewodzica Koronny, i tu z nikim z W. Xięſtwa nie ma granicy Pan Woiewodzic. Prowadzili nas zá tym Xiążęta ZBARASCY od ſtawu pomienionego w lewo, drogą niby ná wierſtę, wieś Paná Wojewodzica Palikorowy maiąc po prawey ſtronie, do doliny Uroczyſzcza Urwichwoſtow Wertepa, á podle drogi opowiadali, iż ná dwu mieyſcach ſą znáki z kamieni złożone, że ie rozrzucono, dla zagubienia znakow, i nie zoſtaie ſię tylko ieden kamień wielki w iedney iamie, á druga iama bez kamieni. Powiedzieli przy tym Xiążęta ZBARASCY, iż to P. Wojewodzic Podolski P. JAN oſadził od dwoch lat wieś ná własney ziemi i gruncie náſzym, ktorą to wieś P. Woiewodzic názywa Kutiſzczem.

Od Uroczyſzcza Urwichwoſtow Wertepa prowadzili do drogi, ktora ieſt blisko tego Uroczyſzcza, i ktora idzie od Krzemieńca do Załozcow, á tą drogą prowadzili niby ná ćwierć milę aż do Uroczyſzcza *Doł*, ktore názywaią *Worobiewa łoza*, blisko pomienioney drogi; prowadzili nas potym po nad rzeką, ná poł milę do ſtawu, ktory ieſt ná rzecce Seredcu, mowiąc, iż ten ſtaw zaſtawił Pan Woiewodzic tego roku ná własnym gruncie wsi náſzych Nezkowcow i Seredca, przy tym też ná własney ziemi náſzey oſadził P. Wojewodzic wſie, pierwſzą *Janiſzcze*, drugą *Berezcy*, á trzecią, iáko wyżey ieſt námieniono, *Kutiſzcze*. Pani Woiewodzina zaś Podolska, Páni JADWIGA własną, i dziedziczną wieś náſzą názwaną Dudin bezprawnie, temu lat śiedm, zaiechała, i teraz trzyma; i tu podał piatę ſwoię, Urzędnikowi Xiążęcia DMITRA WISZNIOWIECKIEGO wśi iego Olexyńcow, wniz rzeczki Seredca. Tego obwodu Xiążąt ZBARAZKICH ieſt niby ná połtory milę. Ná to powiedział Wawrzyniec Noſowski, imieniem P. Woiewodzica Podolskiego iż ktorędy prowadzą Xiążęta ZBARAZCY od początku, do tego

Uroczy-

Uroczyſzcza rzeczki Seredca, to wſzytko ieſt grunt P. Woiewodzica, ná ktory, powiada, iż ma Przywileie, á tu P. Wojewodzic nie ma z nikim z W. X. granicy; á co mowią, iakoby miała P. Wojewodzina Podolska wieś Dudin zaiechać, to JeyMć uczyniła zá prawem, i zá Dekretem Pánow Kommiſsarzow Koronnych.

Po nad pomienioną rzeczką Seredcem, od tego ſtawu, gdzie podali granicę Xiążęta Zbarazcy Urzędnikowi Xiążęcia Dmitra Wiszniowieckiego P. Steckowi, prowadził Urzędnik Xcia Dmitra Wiszniowikckiego z ludźmi Xiążęcia ſwego Olexińcami ponad rzeczką Seredcem, wniz, niby ná lekką milę, do rzeki Sereta, i tą rzeką Seretem w niz niby ná lekką milę do rzeki Sereta, á tą rzeką Seretem wniz do Załozec niby ná milę, od Załozcow tąż rzeką Seretem wniz do Czernichowskiey granicy, Xiężny JeyMć Jliney Beaty niby ná milę, do Uroczyſzcza ſtawu Renewskiego, ná teyże rzece Serecie, o ktorym ſtawie mowią, iż go zaſtawił P. Wojewodzic Podolski, i rzekł Urzędnik Xcia Wiszniowieckiego z ludźmi Xiążęcia ſwoiego, iż P. Jan Woiewodzic Podolski przy właſnym gruncie Xiążąt náſzych ná rzece Serecie cztery ſtawy zaſtawił, i pięć wsi oſadził ná właſnym także gruncie Xiążąt náſzych, iedną wieś ná przeciw Załozcow, á cztery wsie ná rzece Mełney.

Ná to od P. Woiewodzica powiedziano, iż ktorędykolwiek prowadzili do granicy Załozkiey, i do granicy Xiężny Jliney Beaty Czernichowskiey, prowadzili przez grunt P. Wojewodzicow; á co mowią, że cztery ſtawy ná gruncie Xcia Wiszniowieckiego ná rzecce Seredcu, i ná drugiey rzece Serecie zaſtawił, i pięć wsi wyżey pomienionych oſadził; to wſzyſtko uczynił ná ſwoim właſnym gruncie, ná ktory ma liſty i przywileie Xcia Dmitra Wiszniowieckiego. Obwodu Xiążąt Zbarazkich począwſzy od owey grobli, ktora ieſt podewsią Popowcami, gdzie Leduchowscy Ziemianie zdali piatę ſwoię Xciu Dmitrowi Wiszniowieckiemu do ſtawu Renewskiego, po wſzyſtkich tych wyżey opiſanych Uroczyſzczach wzdłuż ieſt niby ná poł ſzoſty mile.

OBWOD

OBWOD KORONNY.

Mieſiąca Septembra dwudzieſty dziewiąty dzień we Srzodę.

URzędnik P. JANA Woiewodzica Podolskiego Oleski Andrzey Zabicki, z ludźmi Páná ſwego Wielońskiemi, i Popowickiemi prowadził, mieniąc bydź granicę ſwoię ze wśiami WX. Xcia DMITRA WISZNIOWIECKIEGO Skruteńską, Bobrowcem, i Łopuſznem, od pomienioney mogiły Buhaiowey ná koniec laſu, przez gorę proſto niby ná ćwierć milę do uroczyſzcza *Ozerecz*, ktore ieſt ná rzece *Ikwie* niżey Bobrowcow; od tego uroczyſzcza *Ozerecz*, do Łotkowec Sieliſzcza niby ná dwa ſtrzelenia z łuku, mowiąc, iż Xiążęta WISZNIOWIECCY oſadzili dwie wśie ná gruncie Oleskim názwane Krutnewo, i Bobrowce, i poł wśi Łopuſzna. Od Łotkowec prowadzili niby ná wierſtę przez gory do Łopuſzna, powiadaiąc, iż po poł wsi nád krynicą, po prawey ſtronie ieſt ziemia Páná Wojewodzica Oleska, á po lewey WX. grunt Xiążąt WISZNIOWIECKICH. Od pomienioney krynicy Łopuſzeńskiey prowadzili przez pola i dąbrowy, niby ná poł milę, do uroczyſzcza brzozowych łoz, á od brzozowych łoz dąbrową niby ná ćwierć milę do mogił, ktore ſą poblizu Sieliſzcza Kraſnodubskiego. Od mogił prowadzili drogą, ktora idzie z Nezkowcow, do Zbaraża, niby ná milę, do gory Chołma, do drogi, ktora idzie od Czerniechowa do Wiſzniowca, mowiąc, iż tu ſię kończy granica Oleska z Xiążętami WISZNIOWIECKIEMI, á poczyna ſię z Xiężną ILINA, Zamku iey Kołodca.

Ná to powiedział Urzędnik Xiążąt WISZNIOWIECKICH Stecko, gdzie ſobie mienił bydź granicę Urzędnik Oleski, i ktorędy prowadził, po wſzyſtkich tych uroczyſzczach ieſt właſna Oyczyzna i Dziadzizna Xiążąt WISZNIOWIECKICH, ktore to grunta od Oycow, i Dziadow ſwoich zawſze Xiążęta moi maią w poſſeſſyi, i w ſpokoynym używaniu aż do tych czas; to zaś ieſt granica Wiſzniowiecka z Czernichowem ktorędym ia prowadził, i uroczyſzcza wymieniał. Ale po śmierci Xcia JANA WISZNIOWIECKIEGO, trzy lata temu, wyżey opiſane odemnie granice przeſtępuiąc

ludzie P. Woiewodzica Oleſcy, gwalty i zaboyſtwa czynią, grabieże biorą, ktemu też ná właſnym gruncie Xiążąt moich oſadził od trzech lat P. Woiewodzic pięć wſi, iakom ie mianowicie wyżey opiſał.

Tamże opowiedział Xiąże Szczepan Zbarazki z Bracią ſwoią, co ſamo twierdził i Urzędnik Xcia Dmitra Wiszniowieckiego Pan Stecko, iż w tym obwodzie, ktorędy Urzędnik P. Woiewodzicow Andrzey po właſnym gruncie náſzym prowadził, zaiął wiele właſnych náſzych wsi, ktore od Dziadow i Pradziadow, w ſpokoyney mieliſmy, i teraz mamy poſſeſſyi; á náprzod Xiążąt Wiszniowieckich wieś *Krutniewo*, *Lopuſzno*, i *Bobrowce*, Xiążąt zaś Zbarazkich, Dwor Nezkowce ze wśią, á drugą wieś Seretec, á trzecią Zahorie; tedy w tych dwoch obwodach Xiążąt Zbarazkich i Wiszniowieckich, ktore oni wsie w ſpokoyney maią poſſeſſyi, i ktore ná właſnym ich gruncie P. Woiewodzic oſadził, wſzyſtkich tych wsi ieſt piętnaście. Tego obwodu, ktorędy Urzędnik Páná Jana Woiewodzica Oleski prowadził od Mogiły Buhajowey do gory Chołma, do drogi, ktora idzie z Czerniechowa do Wiſzniowca, wzdłuż ieſt niby ná trzy mile, á ktorędy z W. X. Urzędnik Xiążąt Wiszniowieckich, i Xiążęta Zbarazcy prowadzili od grobli, ktora ieſt podewsią Popowcami do ſtáwu Renewskiego, w tych oboygu Obwodach wzdłuż ieſt niby poł ſzoſty milę, á rożnice wſzerz między temi obwodami niby ná trzy mile.

OBWOD KORONNY.

Mieſiąca Oktobra pierwſzy dzień w Piątek.

OD drogi, ktora idzie od Czerniechowa do Wiſzniowca nie daleko od gory Chołma, tenże Urzędnik Oleski Andrzey Zabicki, prowadził dąbrową, mieniąc bydź granicę P. Jana Woiewodzica Podolskiego z Zamkiem Xiężny Iliney Kołodnem, do białego Cholma gory, á ná tey gorze mienił bydź mogiłę, miaſto

kopca

kopca z kamieni ułożoną, á od tey mogiły wyżey uroczyſzcza Ihrowicy, i wyżey Iwaczewa, aż do Czaſtołowskiey granicy, do mogiły, ktora leży podle drogi Kołodeńskiey w dąbrowie po lewey ſtronie. Tu u tey mogiły ſtoiący Urzędnik Páná JANA Woiewodzica Zabicki weſpoł z Urzędnikiem Jmci P. Poznańskiego, maiętności jego Złoczowskiey, ktora ieſt o pięć mil od Czerniechowa, i z inſzych wśi powiedźieli, iż ta maiętność ſpolna ieſt Panow naſzych; i tu my zdaiemy granicę naſzą Urzędnikowi Tarnopolskiemu, Jmci Pana Krakowskiego, Panu Pyſtryńskiemu. Tego obwodu Urzędnika Pana Jana Woiewodźica Podolskiego, Zabickiego, od gory Chołma, i od drogi, ktora idźie z Czerniechowa do Wiſzniowca, do Czaſtiłowskiey granicy, do mogiły, wzdłuż ieſt niby na trzy mile.

Na to powiedźiał Urzędnik Xiężney ILINEY Beaty Koſteleckiey Kołodeński, Benia, z ludźmi Xiężney ILINEY; nie mniey też i Urzędnicy tak Xiążąt ZBARASKICH, iako też i WISZNIOWIECKICH mowili: gdźiekolwiek Urzędnik Pana Woiewodźicow Zabicki prowadźił, to wſzyſtko po obu ſtronach ieſt W.Xięſtwo, á grunt dźiedźiczny Panow naſzych, ktory oni od Dźiadow i Pradźiadow zawſze w ſpokoynym maią używaniu; nie wiemy zaś dla czego teraz przeczy, wśie oſadza, i ſtawy zaſypywać chce, i w to ſię wdźiera, do czego Ociec i Przodkowie jego nic nie mieli, ani ſię w to wpierali, co ſię czaſu potrzeby iaśnie dowiedźie, i będą umieć Panowie naśi mowić oto z P. Woiewodźicem.

OBWOD W. XIĘSTWA.

Mieſiąca Oktobra pierwſzy dzień w Piątek.

Uſtawu Renewskiego powiedźiał Urzędnik Xcia DMITRA WISZNIOWIECKIEGO Stecko, iż ſię tu maiętności Xiążąt mołich granica kończy, to ieſt u pomienionego ſtawu Renewskiego, ktore mieyſce za ſtarodawną zawſze miano granicę, nawet

kiedy ieſzcze ſtawu nie było, ale był tylko brod Renewski. Tu ia zdaię granicę Xiężnie BEACIE ILINEY maiętności jey Czerniechowa. Od tego tedy ſtawu i Uroczyſzcza brodu Renewskiego prowadził Pan Namieśnik Czerniechowski Bohdan, z Boiarami, Mieſzczanami, i chłopami Xiężny ILINEY Czerniechowskiemi; prowadźili zaś rowem niby na ſtrzelenie z łuku mowiąc, iż po prawey ſtronie ieſt grunt Załozki: á po lewey W. X. grunt Xiężney ILINEY Czerniechowski. Od tego rowu prowadźili nas w lewo przez gorę do drogi, ktora idźie od Załozcow przez wieś Renewśką, o ktorey to wśi mowili, iż ieſt oſadzona na gruncie Czerniechowskim przez P. Jana Woiewodźica Podolskiego od dźieſięciu lat, tą zaś drogą prowadzili niby na ſtrzelenie z łuku, i iedną drogę w lewo porzucili, á drugą wźięli w prawo powiadaiąc, iż tu od dwudźieſtu lat drogi żadney nie było, ale iak P. MORTIN Założce oſadźił, tak te drogi naſtały, i w tym mieyſcu pokazywali hranie w dębie, ale ie Założcy ludźie zagubili. Prowadźili nas potym między pomienionemi drogami przez drożki małe niby na dwa ſtrzelenia do dołow, ktore nazywaią Uroczyſzczem Łozy, á od tego Uroczyſzcza prowadźili dąbrową niby na dwie wierſty, i przyprowadźili do łuhu Belohołowskiego, i pokazywali nam na tey dolinie niby Uroczyſzcze Kołodeź, á tą zaś doliną prowadźili na wierſtę, aż do rzeczki Bełehołowki, na ktorey rzecce ſtaw zrobił Pan Woiewodźic, od dwoch lat, á przez ten ſtaw proſto do Kurhana, mowiąc, iż po lewey ſtronie ieſt grunt Xiężney ILINEY, maiętności jey Czerniechowa, á po prawey Załozki P. Woiewodźica Podolskiego. Od kurhana prowadźili niby na ſtrzelenie przez gorę do doliny, ktorą nazywaią *Bzowicą*, á tą doliną w wierzch, iednę dolinę w prawo porzuciwſzy, prowadźili nas w lewo niby na poł ſtrzelenie, i pokazali Kołodeź mowiąc, iż u tego Kołodeźia bydło i konie Xiążąt naſzych zwykli napaiać, ktore to bydło i konie po tych dąbrowach pasły ſię. Od kołodeźia prowadzono

wadzono nas przez dąbrowę na wierſtę do drogi, ktora idźie od Czerneykowa do Lwowa, i blisko ktorey drogi ieſt Uroczyſzcze nazwane Zydowskie łozy, i tamże mowiono, iż po prawey ſtronie grunt Załozki P. Woiewodźica kończy ſię, á zaczyna ſię Pana Poznańskiego wśi jego Okiiewskiey. Od uroczyſzcza Zydowskich łoz, prowadźili polem wielką poł milę, do Uroczyſzcza dwoch kurhanow Dewiich, i do drogi, ktora idźie od Złoczowa do Kozłowa, i do Trębowli, prowadząc zaś tą drogą do kurchanow, ktore były po lewey ſtronie, tamże powiedźieli, iż granica P. Poznańskiego Okiiewska tu ſię kończy, á zaczyna ſię P. Jana Senenskiego wśi jego Hlinney, i Złoczowa. Prowadźili potym więcey iak na milę, do Uroczyſzcza łoz, ktore mianowali Olechnowemi łozami, i powiedźieli, iż u tych łoz zawſze z pogranicznych wſzyſtkich wśi iak z W. X. tak i z Korony Polskiey, na tych granicach prawo z obu ſtron ſobie daią, co też z Korony Jan Kamieński i Woyt Załozki, imieniem Szymon Pana Woiewodźica zeznali. Z tąd prowadźili niby na ſtrzelenie do Krzyża kamiennego, mowiąc, iż to ieſt Uroczyſzcze Krzyż Olechnowy, ten zaś Krzyż za uderzeniem piorunowym na poł ieſt rozbity, ſam iednak wſzyſtek cały.

Na to od Pana Jana Woiewodźica Podolskiego, Jan Kamieński z Woytem Załozkim Szymonem powiedźieli, iż iak Urzędnik Xiążąt *W*isznioWIECKICH zdał granicę u ſtawu Renewskiego Xieżnie Iliny, zkąd prowadźił potym Urzędnik teyże Xieżny, aż do Uroczyſzcza Zydowskich łoz, gdźie mowiono, iż ſię granica P. *W*oiewodźica Podolskiego kończy, á zaczyna ſię P. Poznańskiego maiętności jego Złoczowskiey, prowadzono przez cały czas właſnym gruntem P. *W*oiewodźica maiętności jego Załozkiey, i ktoredy prowadzono, to ieſt z obu ſtron grunt Koronny, i tu nie ma żadney z *W.* Xieſtwem granicy, oprocz Jmci P. Poznańskiego, z ktorym P. *W*oiewodźicowi ſpolna ieſt ta maiętność, i ſpolne prawo od Przodkow J. K.

Mci nadane. A zaś od P. Poznańskiego sługa jego Mikołay Ostrowski, i Andrzey Miakitski z *Woytem* Jędrzeianopolskim mowili, iż ktoredy Urzędnik Xieżny Jeymci ILINEY, Bohdan począł prowadźić od Zydowskich łoz, od granicy P. *Woiewodźi*ca, aż do Uroczyſzcza łoz, i Krzyża Olechnowego, prowadźił przez grunt naſzego Pana do maiętnosci Złoczowskiey należący, tu zaś nie graniczy Pan naſz tylko z Panami z Oleska, z ktoremi ma ſpolny grunt i ſpolne prawo, á z Xięſtwem żadney inſzey nie ma granice, tylko po rzekę *Serst*, ktora to rzeka ieſt granicą między *W.* Xięſtwem i Koroną.

Od Uroczyſzcza Krzyża Olechnowego prowadźili nas tąż drogą niby na połtory wierſty, do doliny głębokiey, i potym tę drogę w prawo porzucili, á doliną pomienioną prowadźili w lewo mowiąc, iż ſię tu iuż granica Hołohorska Syniańskiego kończy, á zaczyna ſię Powiatu Trębowolskiego wśi Kozłowskiey. Tąż głęboką doliną i daley prowadźili aż do rzeki Ozerney, tą zaś rzeką w niz niby na trzy wierſty, i przyprowadźili do Uroczyſzcza brodu Derłowa, potym tę rzekę porzucili w prawo, á nas w lewo poprowadźili, mowiąc, iż po prawey ſtronie ieſt grunt Powiatu Trębowolskiego wśi Kozłowa, á po lewey *W.* X. Powiatu Czerniechowskiego. Na to powiedźiano od Pana Poznańskiego, iż po tych wſzyſtkich Uroczyſzczach, ktorędy prowadźił Urzędnik Xiężny ILINEY, grunt ieſt Pana naſzego, i inſzey nie ma Pan naſz granicy z Xiężną ILINĄ, chyba rzekę Seret.

Od brodu Derłowa prowadźili polem, zaymuiąc trochę dąbrowy, niby na milę, i przyprowadźili do rudy, ktorą nazywaią grząską, mowiąc, iż tu u tey doliny prawa daią ſobie z obu ſtron iak z W. X. tak i z Trębowelskiego Powiatu, i tu ſię zawſze na prawo zieżdżamy. Od grząskiey rudy prowadźili na wierſtę do kamienia, ktory mianowali granicznym; od kamienia prowadźili polem między dąbrowy, mimo Uroczyſzcze Puckowe

łozy

łozy niby na milę, do Uroczyſzcza, Mogiły duplenatey; i powiedźieli, iż u tey także Mogiły prawa ſobie z obu ſtron daią na granicy, tak z Wielkiego Xięſtwa iako i z Korony. Od tey mogiły prowadzili do ſtawu niby ná połtora ſtrzelenia, ktory to ſtaw ieſt ná rzece Serećie; potym proſto przez ſtaw do jeźiora Płotyczego, i do doliny Uroczyſzca Płotyczego, nád ktorą doliną ieſt uſypana mogiła, mowiąc, iż ten ſtaw od połtora roku Pan TARNOWSKI zaſtanowił z wielką ſzkodą maiętności Xiężny ILINEY Czerniechowskiey, iákoż ten ſtaw iuż ieſt Pánu TARNOWSKIEMU inwadiowany zá dwa Tyśiące dwieście złotych, przydaiąc oraz, iż po prawey ſtronie ieſt grunt Powiatu Trębowolskiego wsi *Petrykowa*, *Berezowcow*, i *Ponatipiia*, á po lewey W. X. Xiężny ILINEY Zamku Jey i wsi Czerniechowskich, i że tu ſię kończy granica Xiężny ILINEY, á zaczyna ſię Xiążąt ZBARAZKICH wsi Ich Łozowa.

Tego obwodu Xiężny ILINEY wzdłuż ieſt niby ná ſześć mil, Koronnego zaś wzdłuż od Buhaiowey mogiły, i po wſzyſtkich tych uroczyſzczach, aż do granicy Czaſtołowskiey, także niby ná ſześć mil, á rożnice między temi dwiema obwodami niby ná pięć mil. Co ſię zaś tycze wsi Xiężny ILINEY, o ktore ſpor idzie, i ktore z dawnych czaſow, od Dziadow i Pradziadow ná pańſzczyznę do Czerniechowa chodzili, służyli nie tylko Przodkom Xiążąt ZBARAZKICH, ále i potomkom Ich aż do Xiężny ILINEY, á teraz po śmierci Xcia ILINA zabráne ſą; pierwſza ieſt *Hłuboczek*, druga *Cebrowſzczyzna*, trzecia *Ozerna* miaſto, czwarta *Sorwirohi*, piąta *Wertelka*, Szoſta *Mſzane*. *Wsie* zaś ktore oſadził Pan Poznański od tąd iak wyrwał ten grunt z rąk Xiężny ILINEY ſą: pierwſza *Sorwirohi*, wieś *Naboryſzna* ktorą drugim imieniem názywaią *Kiſielewcy*, druga *Masłowce*, trzecia *Worobiewſzczyzna*. Przy tym też Pan *Woiewodzic* oſadził dwie ná *Mełney* á trzecią *Noſowce*. Z tych zaś wsi, ktore ſą po śmierci Xcia KONSTANTYNA zabrane, pierwſza ieſt *Renew*, druga *Petraſzewcy*, trzecia *Banin*, czwarta *Biełobołowy*.

Względ-

Względem ſtawow, ktore Pan Krakowski, Pan Poznański, i Pan Jan *Woiewodzic* Podolski po śmierci Xcia ILINA poodbierali, lub inſze nowe powykopowali ná rzece *Hłubocce* ieſt dwadzieścia cztery, pod miaſtem *Ozerną* dwa ſtawy, we wśi *Sorwirobach* ſtaw, we wsi *Bełobołowach* dwa ſtawy, tamże mnieyſzych ſtawow trzy, ná rzece *Wertelce* ſtaw drugi, ná rzece *Wamſzanie* ſtaw; ktore zaś po śmierci Niebofzczyka Xiażęcia ILINA ná gruncie Czerniechowskim porobił, te ſą: pierwſzy ſtaw *Bożeński*, drugi *Wamſzański*, dwa ná *Mełney*; wſzyſtkich tedy ſtawow dawnych ſpuſtnych, ktore po śmierci Xcia Jmci ILINA ſą odebrane, ieſt trzydźieści i cztery, w czym mienią ſobie ná trzy tyſiące kop groſzy, uczynioney ſzkody tamtych lat zá ſpuſty. Tych zaś ſtawow, ktore nowe ſą wykopane po śmierći Xcia Jmci ILINA, ieſt cztery. *W* tymże záwodźie, ktore P. JAN *Woiewodzic* Podolski, mieniąc granicę ſwoię, miaſta i wsie zaiechał, ſą: pierwſze Miaſto i Zamek *Czerniechowo*, drugie *Plaſzkowce*, trzecie *Kopſzany*, czwarte *Jankowy*, piąte *Seryeberebi*, ſzoſte *Oboreńcy*, ſiodme i oſme *Nayborowice*, dziewiąte *Iwaczew*, dzieſiąte *Malſzowce*, iedynáſte *Iwaczowce*. Stawy zaś, ktore ieſzcze Xiężna ILINA trzyma w tymże obwodzie Páná Woiewodzica, ktory ie chce przywłaſzczyć, ſą dwa ná Serecie, zá ktore bierze Xiężna ILINA tysiąc kop, á czaſem i więcey. Ná teyże rzece trzeći ſtaw podewśią *Iwaczewem*, ktory był ſpuſzczony, á nie zaięty; ná *Ichorowieckiey* zaś rzece pięć ſtawow, ná *Czernechowey* rzece dwa ſtawy, ná *Plewyskoreckiey* rzece pięć ſtawow, wſzyſtkich tedy ſtawow w tym obwodzie, ktore Polacy záięli, ieſt pięćdziesiąt i trzy, á wśi i miaſt dwadźieścia ſiedm.

OBWOD KORONNY.

Mieſiąca Oktobra trzeci dźień w Niedźielę.

Urzędnik Pana Krakowskiego Tarnopolski Piſtriński prowadźił nas, mieniąc bydź granicę swoię z Xiążętami ZBARAZKIEMI wśi ich Łozowa, á od pomienioney mogiły do rzeki Uroczy-

Uroczyſzcza Chodorowki dąbrową niby ná poł mile, pomienioną zaś rzeką Chodorowką niby na milę, do uroczyſzcza krynicy, przy ktorey ſą dwie mogiły, i kamień na nich. Tu Urzędnik P. Krakowskiego zdał granicę Dawidowskiemu, mowiąc, iż po prawey ſtronie ieſt grunt Koronny, á po lewey W. X. Xiążąt Zbarazkich. Na to Xiążęta Zbarazcy powiedźieli: ktorędy Urzędnik Pana Krakowskiego Piſtrynski prowadźił, to ieſt właſny i dźiedźiczny grunt naſz, ktory my wſpokoynym od dawnego czaſu mamy aż do tąd używaniu.

Tegoż dnia w Niedźielę. Ziemianin Korony Polskiey Powiatu Trębowelskiego, Jan Dawidowski, z Bratem ſwoim Mikołaiem, prowadźił od Uroczyſzcza krynicy, i od dwoch mogił, gdźie mu Urzędnik Pana Krakowskiego zdał granicę, aż do Uroczyſzcza Jazwin, powiadaiąc, iż tu ieſt granica wśi jego Chodorowicz z W. Xięſtwem, i ze wśiami W. X. Kniazia Alexandra Porzeckiego Lozowem, i Baykowcami. Od Uroczyſzcza Jaziwn, ktore ieſt przy drodze idącey do Bełoho aż do doliny przez dąbrowę, tą zaś doliną do rzeki Chodorowki, od rzeki Chodorowki w poprzek do ośmiu mogił ſypanych, o ktorych mowił, iż ſą uſypane między maiętnością Panow Dawidowskich, Miaſteczkiem Czernelowem, i między Miaſtem W. X. Xiążąt Zbarazkich Zbarażem, i Ochremowcami. Od tych mogił prowadźił nas do kurhanu, ktorego uroczyſzczem niemianowali, od kurhana prowadźił przez dąbrowę i pola, do uroczyſzcza Bereſtok, od uroczyſzcza Bereſtok do rzeki Zadmiſzowki, gdzie zdał granicę Panu Kaſztelanowi Halickiemu wśi jego Kamienney, mieniąc bydź te granice między maiętnoscą Xiążąt Zbarazkich Zamkiem Ich, i Miaſtem Ich Zbarazkim, i wśią Ochremowcami, á między wioskami Dawidowskich Kropiwną i Kalinową rudą. Tego obwodu począwſzy od uroczyſzcza Jazwin do rzeki Zadmiſzowki wzdłuż ieſt niby na trzy mile wielkie.

Xiążę Szczepan Zbarazki z Bracią swoią, na to powiedźiał: ktorędy prowadźili Dawidowscy, to iest własne z wiekow dźiedźictwo nasze, ktore my w spokoyney zawsze aż do tych czas mamy possessyi, á co się tycze lasu *Berestka*, tu siedzieli poddani nasi i dań dawali, á nad to ieszcze wkupowali się ná osadę z Trębowelskiego Powiatu Skałaczanie, i nam z tego gruntu do Zbaraża płacili. Na to Podstarości Trębowelski Jakub Neliski z ludźmi Skałatskiemi powiedźiał: prawda iż tu osiadywali ludźie Skałatscy, i dań do Zbaraża dawali, ale z przymuszenia, i że Xiążęta Zbarazcy to na nich wymagali.

OBWOD W. XIESTWA.

Miesiąca Oktobra trzeci Dźień.

Od doliny y uroczyszcza jeziora Płotyczego, gdźie zdał granicę Urzędnik Xiężny Iliney Czerniechowski Bohdan, prowadźili Xiążęta Zbarazcy, Kniaź Alexander Porzecki, i Kniaź Szczepan z Bracią swoią, mieniąc bydź granicę Zamku swego Zbarazkiego z Panem Krakowskim, ze wśią jego Petrykowem, á z Trębowelskiego Powiatu ze wśią Krolewską Borkami, i powiedźieli, iż to jezioro iest na rzece Serecie, ktore to jezioro zatopił od połtora roku Pan Krakowski P. Tarnowski stawem, ktory záſtawił na brzegu Xiążąt Zbarazkich. Przydali oraz, iż pomienione jezioro do nich z wiekow należało. Od tego jeziora prowadzili niby na połtory milę, w niz po nad rzeką Seretem aż do uroczyszcza grząskiey doliny, i tą doliną grząską w wierzch niby na ćwierć milę, do dwoch kamieni postawionych aż do rzeki Dyczkowey, niby na dwa strzelenia, i aż do końca lasu, ktory nazywaią *Stenki*, od tego lasu niby na trzy strzelenia do końca mostu Borkowskiego, ktory to most stoi na rzece Hnezdney. Tu Xiążęta Zbarazcy powiedźieli, iż była karczma z dawnych czasow do naszych Przodkow należąca, i że na tym moście przy karczmie połowę myta odbierali

bierali Przodkowie naśi. Od moſtu prowadźili niby na trzy ſtrzelenia po nad rzeką Hnezdną w wierzch, potym tę rzekę puſzczaiąc w lewo, prowadźili nas w prawo rzeką Trębowelką, ktora wpada w Hnezdną, i tą Trębowelką w wierzch niby na milę, do dąbrowy, do gaiu uroczyſzcza Klimkowa; od gaiu Klimkowa przez dąbrowę do uroczyſzcza Maryniney rudy, od Maryniney rudy do mogiły Sabarychi, od mogiły Sabarychi prowadźili Xiążęta Zbarazcy, mieniąc bydź granicę Zamku ſwego Zbarazkiego, ze wśią Krolewską Powiatu Trębowelskiego Skałatem, prowadźili zaś polem do drogi, ktora idźie od Romanowki do Skałata, od tey drogi dąbrową do uroczyſzcza Michnowey paſieki, od Michnowey paſieki do uroczyſzcza gołego kamienia, od gołego kamienia dąbrową do laſu, od laſu dąbrową i polem do drogi, ktora idźie od Skałata do Wołoczyſzcz, tą zaś drogą niby na poł milę, do uroczyſzcza Wierzbowych łoz. Od uroczyſzcza Wierzbowych łoz, doliną niby na poł milę, do krynicy mowiąc, iż ſię tu skończyła granica Skałatska, á zaczyna ſię granica Ziemianina Powiatu Trębowelskiego, Andrzeia Orzechowskiego wśi jego Orzechowa,

Od pomienioney krynicy prowadźili dąbrową przez gorę, niby ná poł wierſty do Uroczyſzcza głębokiey doliny, tą záś doliną głęboką niby ná poł wierſty do rzeki Zbruczy. Tu powiedzieli Xiążęta Zbarascy, iż ktorędyśmy prowadźili to wſzyſtko po lewey ſtronie ieſt Ziemia W. Xięſtwa grunt naſz dziedziczny, á po prawey Koronny, i tu ſię granica Zamku naſzego i wśi Zbarazkich kończy, á zaczyna ſię drugiego naſzego Zamku Wołoczyskiego. Tego wſzyſtkiego obwodu, Xiążąt Zbarazkich od doliny, i od jeziora Płotyczego, po wſzyſtkich wyżey opiſanych Uroczyſzczach áż do rzeki Zbruczy ieſt niby ná ośm mil. A Dawidowskich obwodu, począ wſzy od Uroczyſzcza Jaźwin, áż do rzeki Ladmirzewki wzdłuż ieſt niby ná trzy mile, rożnice záś wſzerz między temi obie-

mi obiema obwodami niby ná trzy mile, mieyſcami mniey, á mieyſcami więcey.

OBWOD W. XIĘSTWA

Mieſiąca Oktobra piąty dzień we Wtorek.

Xiąże Szczepan Zbarazki, ktory z Bracią ſwoią wywiodł granicę Zamku, i wśi Zbarazkich do rzeki Zbruczy, opowiadaiąc, iż ſię tu kończy granica ich Zbarazka u głębokiey doliny u rzeki Zbruczy, á poczyna ſię granica drugiego ich Zamku Wołczyckiego, ciż pomienieni Xiążęta Zbarascy prowadzili nas tąż rzeką Zbruczą wniz niby ná dwie mile, mieniąc bydź granicę ſwoię po poł rzeki, maiąc W. Xięſtwo po lewey ſtronie, po prawey zás Powiat Trębowelski wieś, Orzechowską, á drugą Staroſtwa Kamienieckiego Pana Włodki Rożyſzcze, áż do Uroczyſzcza błota Puſtułowskiego, ktore nazywaią błoto ruda, á tym błotem w wierzch do krynicy, od krynicy doliną ná gorę, do kopca, ná ktorym ieſt kamień poſtawiony niby na milę, od kopca i kamienia ná rog dąbrowy przez pole do kopca, ktory ieſt w dąbrowie Szołomney niby ná poł milę do trzech kopcow, od tych trzech kopcow do Siahłowki rudy niby ná ćwierć milę, gdzie Siahłowka w pada w rzekę Bołwanec, i przeſzedłſzy rudę Siahłowkę, porzuciwſzy rudę w prawo, prowadzili ponad rzeczką Bołwancem w wierzch niby ná cztery ſtrzelenia z łuku do ſtawu Xiążąt Zbarazkich, ktory ieſt ná pomienioney rzece Bołwańcu; z tamtąd od grobli ponad tąż rzeczką w w gorę do głębokiey doliny iakby milę, á tą głęboką doliną w gorę do Bozkiey dąbrowy i do gościńca, ktory idzie z Wołoczyſzcz do czarnego Oſtrowa niby ná poł milę, przez tę zaś drogę proſto dąbrową do zieloney krynicy niby ná milę. Tu powiedźieli Xiążęta Zbarazcy, iż w tey dąbrowie naſzey ieſt paſieka Staroſty Kamienieckiego Pana Włodki, ktorey on teraz używa na właſnym gruncie naſzym, za pozwoleniem na-

ſzym

ſzym i za liſtem jego, ktory nam dał na ſiebie. Mowili oraz, iż u tey zieloney krynicy zkończyła ſię granica naſza Wołoczycka W. X. ze wśiami Koronnemi Andrzeia ORZECHOWSKIEGO wśią Orzechowem, Pana Macieia WŁODKI Rożyſzczem, z miaſteczkiem Satanowem CHODOROWSKIEGO, z Kumanowem TELEFUSOWYM, z Horodkiem Swirſzczowym, z Czarnym oſtrowem, ktory ſpolnie trzymaią, Pan SWIRSZCZOWSKI, z Panem WŁODKIEM Staroſtą Kamienieckim. Tego obwodu Xiążąt ZBARAZKICH od głębokiey doliny, do zieloney krynicy wzdłuż ieſt niby na połſiodmy mile, i tu u tey zieloney krynicy zdali granicę Xiążęta ZBARAZCY Xciu Fedorowi WISZNIOWIECKIEMU wśi jego Dorofieiowcow, i Xiężnie ZBARAZKIEY Matce ſwoiey wśi JeyMci Ożechowcow.

Tegoż dnia Urzędnik Xcia Fedora WISZNIOWIECKIEGO Dorofieiewski, Marcin z Urzędnikiem Xiężny ZBARAZKIEY Ożechowskim Mikłaſzem prowadźili od pomienioney zieloney krynicy, mieniąc bydź granicę ſwoią, ze wśią Staroſty Kamienieckiego Pana WŁODKI Czarnym oſtrowem, prowadźili zaś polem do uroczyſzcza czarney łozy, gdźie bywała paſieka, z ktorey dań dawano Xciu WISZNIOWIECKIEMU. Od czarney łozy doliną w wierzch błota Boha, mowiąc, iż u tego błota Boha skończyła ſię granica Xcia WISZNIOWIECKIEGO i Xiężny ZBARAZKIEY, á zaczyna ſię granica Kuźmińska. Tego obwodu Xcia WISZNIOWIECKIEGO i Xiężny ZBARAZKIEY, od zieloney krynicy do błota Boha ieſt niby na dwie mile. Naprzeciw tego obwodu Xiążąt ZBARAZKICH Zamku Ich *Wołoczyc* miał bydź obwod Koronny, ale nam go nie wyprowadzono.

Y ztąd roziechaliśmy ſię z Towarzyſzmi naſzemi Koronnemi.

W Zamku Xiążąt ZBARAZKICH w Wołoczyskach, umowiliśmy ſię byli z pomienionemi Towarzyſzmi naſzemi Koronnemi, ziechać ſie, na granicę nazaiutrz, oni do nas nie wyiechali,

iechali, ale poiechali do Międzyboża odstępuiąc siedm mil od granic; chcieli oni byli, ażebyśmy do nich iechali do Międzyboża, myśmy tam niepoiechali, áleśmy iechali przed się granicą W. X. do Kuźmińskiey włości, i aż do Czudnowskiey granicy. Od Czudnowskiey granicy Powiatu Kijowskiego, do granicy Winnickiey, Bracławskiey; potym do Siemakowcow, i ich przez sługi nasze, iako też i przez listy upominaliśmy, ażeby oni według rozkazania Hospodara Jmci na granicę wyiechali; oni do nas przysłali swego Dziaka wymawiaiąc się raz Tatarami, powtore że nie maią, ktoby im granicę opowiedział iako czarnego Ostrowa Zamku Pana Starosty Kamieńskiego Pana Włodki, ták też Międzyboża Zamku Woiewody Bełzkiego, oraz Zamku Hospodarskiego Chmielnickiego, mowiąc, iż ták Starosta Kamieniecki, iáko też Woiewoda Bełzki są ná posłudze Hospodarskiey, á Pan Wislicki iest we Lwowie; Urzędnik zás Chmielnicki powiada, iż informacyi o tey granicy nie ma od Pana swego; myśmy ná to odpowiedzieli: gdziekolwiekeśmy pierwiey spisywali granice Starostw, Dzierżaw, Zamkow i Dworow Hospodarskich, ták też po Xiążęcych, i Pańskich maiętnościach, w ktorych ich samych nie było, Urzędnicy nam y ludzie starsi szkody swoie, i granice opowiadali, przetośmy żadney zwłoki i omieszkania nie cierpieli, iako nie mniey i teraz lubo Starosta Kuźmiński Pan Siemaszko, i Xiężny Iliney z Czudnowa Urzędnik z sługami i boiarami JeyMci poszli w pogoń zá Tatarami, Urzędnikow iednak i ludzi starych ná mieyscu swoim zostawili, i informacyą im dali; i ci nam granice opowiadali i spisywaliśmy ie. Powtornieśmy ich potym prosili, áby się z nami ziechali między Woniaczynem, i wsią Chmielnicką Jewczem i Ousem, i ázeby tam z nami się rozmowili; bawiliśmy się tedy w Woniaczynie tydzień czekaiąc ná nich, oni do nas przyiechać nie chcieli; potym poiechaliśmy do Winnicy, tam ludzie z pogoni przyszli, i Pan Woiewoda

Bełzki

Bełzki ſam był obecny w Winnicy, i bawiliśmy ſię u Pana Woiewody tydźień, i poſyłaliśmy do nich, á oni bydź nie chcieli, i nam nie odpiſali.

OBWOD W. XIĘSTWA.

Mieſiąca Oktobra ſiodmy dzień we Czwartek.

Woyt Kuźmiński Maxym z Boiarami i ludźmi Kuźmińskiemi prowadzili od błota Boha, gdzie podali granicę ſwoią Urzędnik Xiążęcia Alexandra Wiszniowieckiego Dorefiewski Marcin, i Urzędnik Xiężny Zbarazkiey Ożechowski Mikłaſz, proſto przez dąbrowę, i pole od błota Bożka, z ktorego wychodzi rzeka Bożek, i tą rzeką Bożkiem w niz po poł rzeki áż do wśi Kuzmińskiey Hlebowcow, mianuiąc po prawey ſtronie rzeki Bożka Powiat Kamieniecki grunt Zamku Czarnego Oſtrowa Staroſty Kamienieckiego Pana Włodki, i Pana Swierszcza, á po lewey W. X. Włości Kuźmińskiey. Ode wśi Hlebowcow tąż rzeką Bożkiem w niz do wśi Ziemian Kuźmińskich Kotiużyńcow. Tu powiedźieli, iż granicę maią po poł rzeki Bożka ze wśią Międzybożką Wezdenkami. Ode wśi Kotiużyńcow prowadźili wyżey pomienioną rzeką Bożkiem do wśi Kuźmińskiey Deſzkowcow, mowiąc, iż wieś Deſzkowce ma granicę po poł rzeki ze wśią Międzybożką Chodkowcami, ztamtąd prowadźili tąż rzeką Bożkiem w niz do wśi Jemeiewskiey Powiatu Kuźmińskiego, mieniąc ſobie bydź granicę pośrzod tey rzeki ze wśią Międzybożką Paſzkowcami, ode wśi Jemeiewskiey tymże Bożkiem w niz po poł rzeki, áż do wśi Międzybożkiey Mitkowcow, i do rzeczki Smalczy, ktora wpada w Bożek, mieniąc bydź ſobie granicę połowę tey rzeki Smalczy, i że po prawey ſtronie ieſt Powiat Międzybożki, á po lewey Powiat Kuźmiński. Potym tąż rzeczką Smalczą w wierzch do drogi, ktora idźie od Pilewcow do Międzyboża, tąż záś drogą do krynicy, ktora ieſt pośrzod wśi Pilewcow, áż do rzeki

rzeki Ikowy, á od tey krynicy prosto; przez rzekę Ikowę do ktorey wpada, i przez pole okrągłe áż do drog rozstaynych, iedna idzie do Basarabowa, druga do Hubina, i tą drogą Basarabowską áż do Strożowey mogiły, od tey mogiły do rzeczki Lozwy, gdzie oraz podali granicę Zamku Xiężny ILINY Czudnowskiego.

Tego obwodu, począwszy od błota Boha po wszystkich tych Uroczyszczach áż do rzeki Lozwy, iest blisko dwanaście mil. W tym zás obwodźie włości Kuźmińskiey osadźili Koronni wśie swoie ná gruncie Kuźmińskim JKMci W. X. z Kamieńca wieś *Pilewce* osadzona od dźiewiąciu lat, z Międzyboża pierwsza wieś Pana Hincy osadzona zá Krola Alexandra, druga *Ibnatowce* osadzona od dwunastu lat, trzecia *Małomolińce* osadzona od trzydźiestu lat, czwarta *Wołosowce* osadzona tego roku; wszystkich tedy wśi ná gruncie Kuźmińskim JKMci osadzonych iest pięć

OBWOD W. XIĘSTWA.

Mieśiąca Oktobra dziewiąty dzień w Sobotę.

Urzędnik Xiężny ILINEY Beaty KOSTELECKIEY Czudnowski Ienia, z Boiarami i ludźmi Xiężny ILINEY Czudnowskiemi prowadźił od mogiły strożowey, i od rzeki Lozwy, gdźie zdali granicę swoię ludźie W. X, JKMci włości Kuźmińskiey, mieniąc bydź granicę Czudnowskich wiosek Zurbińcow, Kalińcow z Hruszkiem, Lanowszczyzną, Pelepelszczyzną, Hrydkowczyzną, i Burkowcami Panow KALENIKOWICZOW, ktore teraz trzyma Pan Waśil Tyszkiewicz, tudziesz Hołoweńczyc z Zamkiem Chmielnickim, i ze wśiami Zamku Chmielnickiego Ilatkowcami, Kumanowcami, Zberezną. Prowadźili zás od pomienioney mogiły strożowey, i od rzeki Lozwy czarną drogą mowiąc, iż tu przychodźi granica wśi Wurkowskiey Panow KALENIKOWICZOW, á teraz iest Pana Waśila TYSZKIEWICZA. Tą Czarną drogą do mogiły

mogiły Honczarychy, w wierzch błota Uroczyszczem Mitnika. Tu powiedzieli, iż przychodźi granica wśi Berdyczowskiey Panow KALENIKOWICZOW á teraz Pana Waśila TYSZKIEWICZA. Od błota Mytnika prowadźili do Niemirowskiey Dąbrowki mowiąc, iż tu ſię zchodźi Ziemia Powiatu Kiiowskiego, Ułanowskiego Horodyszcza, od Dąbrowki Niemirowskiey do rudy, do Uroczyszcza białego rękawa, ktore drugim imieniem nazywaią Troſtenec, i tą Rudą w niz áź do uyścia Rudy Hołowczyny, i powiedźieli, iż tu przychodźi granica Horodyszcza Pana Symona KMITY Pikowska. Potym pomienioną rudę Hołowczyną porzuciwszy w lewo ku rzece Snewotowce w wierzch laſu Chodorowskiego. Od tego laſu prowadzili pośrzod rudy Berezowey, á od tey rudy w wierzch rudy Bereźnickiey, od rudy Bereźnickiey do ſtawu Ruminowskiego, od ſtawu Ruminowskiego pomienioną rzeczką w niz do rzeki Boha, mowiąc, iż ktorędyśmy po wſzyſtkich tych uroczyſzczach prowadźili, począwſzy od mogiły ſtrożowey aż do rzeki Boha, tam ieſt po lewey ſtronie grunt W. X. Powiatu Kijowskiego, włości Winnickiey, á po prawey Powiat Chmielnicki. Tego obwodu od mogiły ſtrożowey po wſzyſtkich tych uroczyſzczach aż do rzeki Boha, wzdłuż ieſt niby na dźiewięć mil; i tu zdali granicę wśi Kamienohorskiey W. X. Powiatu Kijowskiego Pani DUBICKIEY.

OBWOD W. XIĘSTWA.

Mieſiąca Oktobra jedynaſty dźień w Poniedźiałek.

Ludźie Pani Anaſtazyi DUBICKIEY, wśi Powiatu Kijowskiego Kamiennohorskiey, włości Winnickiey Semen Ataman, Waſil Janowicz, i Paweł z inſzemi ludźmi Pani ſwoiey prowadźili, mieniąc bydź granicę ſwoią ze wśią Powiatu Chmielnickiego Jewładowską od rzeki Boha, gdźie Ruminowka rzeczka wpada w rzekę Boh, proſto przez rzekę Boh do błota, á błotem

tem do jeziora uroczyſzcza Wiwioneia, i śrzodkiem jeziora do rubeży, ktore ſą przy drodze wielkiey Kamiennohorskiey mowiąc, iż u tey drogi, i u tych rubeżow od dawnych czaſow i od Przodkow ich, o złodźieyſtwo i o wſzelkie krzywdy tak ze wśi Koronnych, iako też i z W. X. Powiatu Kijowskiego ſądy ſię odprawuią. Ztąd poprowadźili proſto przez las do paſieki Jewoiey, ktorą paſiekę Chmielniczanie nie dawnemi czaſy odebrali, i ſami ią trzymaią; od pomienioney zaś Jewskiey paſieki drogą, ktora idźie odewśi Powiatu Chmielnickiego Jewładowskiey do wśi Powiatu Winnickiego Jackowcow, do rzeczki Bobrowki, od rzeki Bobrowki do Rudy Kropiwny, do granicy Ziemianina *W*innickiego Kondrata, wśi jego Jackowcow, mowiąc: ktorędyśmy prowadźili, po tych wſzyſtkich uroczyſzczach po lewey ſtronie ieſt ziemia W. X. Powiatu Kijowskiego grunt Pani naſzey, á po prawey Powiatu Chmielnickiego. Tegoż obwodu ludźi Pani Anaſtazyi Dubickiey, od rzeki Boha do rudy Kropiwney, po tych wſzyſtkich uroczyſzczach wzdłuż ieſt niby na dwie mile.

Do Ziemianina Winnickiego Powiatu Kondrata i Braci jego poſyłaliśmy Dworzanina Hoſpodarskiego, i ſamiśmy przed Panem Symonem KMITA, pomienionemu Kondratowi Jackowskiemu mowili, i z Urzędu Winnickiego nie poiednokrotnieśmy jego obwieſzczali, ażeby nam granice i krzywdy ſwoie opowiedźiał, lub ſpiſał, czekaliśmy na to tydźień, ále on nie przybył, my też granic wśi jego Jackowskiey nie ſpiſali, bośmy nie mieli od kogo wźiąć ſprawy.

OBWOD W. XIESTWA.

Mieſiąca Oktobra dwudzieſty dźień we Srzodę.

Pan Symon KMITA z ludźmi Dworu Hoſpodarskiego, Dźierżawy ſwoiey Woniaczyna opowiedźiał granicę ludźi Woniaczyńskich, Powiatu Winnickiego, ze wśią Powiatu Chmielnickiego

Zurawlem

Zurawlem, od wierzchu potoku Mozowa, lasem, hradą do łozy długiey, ktora iest wyżey uroczyszcza Bryznelewa. Od długiey łozy, przez Suhodolski potok lasem do uyścia Białowińskiego potoku, gdźie ten potok wpada w rzekę Izharyk, mowiąc, iż tu przychodźi granica wśi Powiatu Chmielnickiego Jewcza. Od uyścia Białawińskiego prowadźił nas, maiąc pola Białawińskie po lewey stronie, do Romanowskiey drogi, á przez tę drogę do łozy do drogi Olewitskiey, ktora wychodźi z lasu Jewcza przez pole prosto do długiego lasu, ten las maiąc w prawo, do uroczyszcza Lunewa lasku, ktory iest pośrzod pola; potym śrzodkiem tego lasku przez pole na rog dąbrowy, pośrzod łozy, ktora iest pod Metkowem lasem. Tu powiedźieli, iż ktorędyśmy prowadźili, wszystek iest grunt po lewey stronie W. Xięstwa Powiatu Kijowskiego włości Winnickiey, ludźi Woniaczyńskich á po prawey grunt ludźi Powiatu Chmielnickiego wśi Jewcza i Zurawla; i tu się skończyła granica Woyniaczyńska, á zaczyna się granica Pana Symona Kmity wśi jego Letyna. Tego obwodu Woniaczyńskiego od wierzchu potoku Mozowa, do łozy, ktora iest pod lasem Metkowem, wzdłuż iest niby na połtory milę.

OBWOD W. XIESTWA.

Miesiąca Oktobra dwudźiesty pierwszy dźień we Czwartek.

Pan Symon Kmita z ludźmi wśi swoiey Letyńskiey, prowadźił mieniąc bydź granicę wśi swoiey Letyna, ze wśią Powiatu Kamienieckiego Dziakowcami, od łozy, ktora iest pod lasem Metkowym, gdźie mu granicę zdali ludźie Woniaczyńscy do rudy Zaśiełowskiey polem, á od rudy Zasiełowskiey dąbrową do sianożęci człeka P. Kmity Letyńskiego Buynakowey, od sianożęci Buynakowey dąbrową przez rzeczkę Letinkę, do łozy, ktora iest na rzece Letince. Tu powiedźiał P. Kmita, iż granica Powiatu Kamienieckiego wśi Dźiakowskiey skończyła się, á zaczyna się granica drugiey wśi Powiatu Kamienieckiego Bahrynowskiey.

nowskiey. Od łozy prowadził dąbrową hradą do uroczyſzcza błota Kuliha, potym proſto przez te błoto Kulih doliną i dąbrową do laſu, do uroczyſzcza Dołżka. Od laſu Dołżka do drogi, ktora idźie od Letina do Bahrynowcow, i do brzozy, ktora przy tey drodze ſtoi na wskroś przebita, potym do paſieki Letyńskiey, maiąc tę paſiekę w lewo. Tu powiedział Pan Kmita: ktorędyśmy prowadźili, tam wſzędźie po lewey ſtronie ieſt ziemia W. X. Powiatu Kijowskiego Winnicka, grunt właſny wśi moiey Letińskiey, á po prawey grunt wśi Powiatu Kamienieckiego Dźiakowcow i Bahrynowcow. Y tu ſię granica moia skończyła, á zaczyna ſię Ziemian Mikulinskich wśi ich Mikulina. Tego obwodu Pana Kmity Letińskiego od łozy, ktora ieſt pod laſem Metkowym, do drogi, ktora idźie z Letina do Bahrynowcow do brzozy przebitey wzdłuż ieſt niby na połtrzeci milę.

OBWOD W. XIĘSTWA.

Mieſiąca Oktobra dwudźieſty wtory dźień w Piątek.

Ziemianie Powiatu Winnickiego Jan i Piotr Mikulinscy prowadźili nas, mieniąc bydź granicę wśi ſwoiey Mikulina ze wśią Powiatu Kamienieckiego Bahrynowem, od brzozy przebitey, gdźie zdał im granicę Pan Symon Kmita, dąbrową mimo uroczyſzcze laſu Dołżka, od laſu Dołżka dąbrową aż do rzeki Zhary, i tu zdali granicę Matce ſwey Pani Mikulinskiey wśi jey Poczapincow. Tego obwodu Mikulinskich, od brzozy przebitey do rzeki Zhary, w zdłuż ieſt niby na milę.

Tegoż dnia w Piątek. Ziemianka Hoſpodarska Powiatu Winnickiego Duchna Mikulinska prowadźiła, mieniąc bydź granicę wśi ſwoiey Poczapincow ze wśią Powiatu Chmielnickiego Łyſohorcami, od Mikulińskiey granicy od rzeki Zhary, gdźie rzeczka Kobełka wpada w rzeczkę Zharę, i tą rzeczką Kobełką w wierzch do Łoboykowey doliny, i przez tę dolinę Łobeykową do laſu uroczyſzcza Skoworodczyna, á od rogu Skoworodczyna

rodczyna rudą do rzeczki Rowca, i przez tę rzeczkę Rowiec do Bubnowey doliny. Tu powiedźiała Mikulinska, iż tu przychodźi granica wśi Powiatu Barskiego Kuryłowcow. Prowadźiła nas potym tą Bubnową doliną w gorę lasem Mychowym do potoku, i do drogi, ktora idźie z Poczapińcow do Kuryłowicz, mowiąc, iż ktorędym ia prowadziła, tam ieſt wſzędźie po lewey ſtronie grunt W. X. Powiatu Kijowskiego włości Winnickiey, á wśi moiey Poczapincow, po prawey zaś ieſt ziemia Powiatu Chmielnickiego wśi Lyſohorskiey, á drugiey Powiatu Barskiego Kuryłowcow, i rzekła, iż ſię tu granica moia kończy. á zaczyna ſię Pani Michnowey Jakubowiczowey, i Zięcia jey Pana Fedora Bokieia. Tego obwodu Mikulinskiego wsi Poczapincow, od rzeki Zhary, do drogi, ktora idźie z Poczapińcow do Kuryłowcow, wzdłuż ieſt niby na trzy mile.

OBWOD W. XIĘSTWA.

Mieſiąca Oktobra dwudzieſty trzeci dzień w Sobotę.

Ziemianka Hoſpodarska Powiatu Winnickiego Pani Michnowa Iakubowiczowa Pani Bohdanowa, z Zięciem ſwoim Panem Chwedorem Bokieiem prowadźili, mieniąc bydź granicę wsi ſwoiey Machnowskiey, ze wśią Powiatu Barskiego Kuryłowcami, od granicy Pani Mikulinskiey, wsi iey *Poczapińcow* do drogi, ktora idźie z Poczapińcow do *Kuryłowcow*, gdźie zdała im granicę Mikulinska. Prowadźili záś od tey drogi w lewo przez las Mnichnowski do doliny, á tą doliną do krynicy, ktora wychodźi z rzeczki Olſzanki. Tu powiedźieli iż granica wśi Machnowskiey kończy ſię, á zaczyna ſię drugiey wsi Pani Mnichnowey Nowoſielecka granica, ze wśią Powiatu Barskiego Bielikowcami. Prowadzili zatym pomienioną rzeczką Olſzanką w niz do krynicy, potym też rzeczkę Olſzankę w lewo porzuciwſzy, od krynicy prowadźili pro-

ſto przez gorę do uroczyſzcza Propaſtyſzcza, i do lip. Od uroczyſzcza Propastyſzcz, i od lip, doliną przez drogę, ktora idźie od Bielikowiec do Siemakowicz do uroczyſzcza Osia nie daleko od drogi. Od Oſia doliną przez las, paſiekę Siemakowską maiąc po lewey ſtronie, á po prawey las Bielikowski; od tego laſu przez dąbrowę do Ianczolinowego rogu, rzucaiąc paſiekę Siemakowską w lewo, á w prawo Ziemię Bielikowską. Od rogu Ianczalinowskiego przez dąbrowę do uroczyſzcza Iaźwin, od uroczyſzcza Iaźwin, doliną do uroczyſzcza Saki Ozerca, od Saki przez rzekę Row do pięciu kopcow, ktore porządkiem ieden podle drugiego ſtoią. Od tych kopcow doliną przez laski Mzaczyńskie, od tych laskow do wśi Mołochonowa, á laſem Mołochonowym paſiekę wśi Powiatu Barskiego Bielikowcow maiąc w prawo, á Pani MICHNOWEY paſiekę Siemakowską w lewo wdłuż, od tego laſu áż do ſzlaku Koczmańskiego. Tu powiedźiała Ziemianka Hoſpodarska Pani MICHNOWA JAKUBOWICZOWA z Zięciem ſwoim P. FEDOREM BOKIEIEM, iż tu ſię granica wśi naſzych kończy, á zaczyna ſię Powiatu Bracławskiego, Ziemian Bracławskich Noskowiczow, przydaiąc, iż ktorędyśmy prowadzili, po lewey ſtronie ieſt Ziemia W. Xięſtwa Powiatu Kiiowskiego, włości Winnickiey, wśi naſzyczh *Machnowcow* i *Nowoſielec*, po prawey záś, wśi Powiatu Barskiego *Kuryłowcow* i *Bielikowcow*. Tego obwodu MICHNOWEY IAKUBOWICZOWEY od granicy *Mikulińskiey* do ſzlaku *Koczmańskiego*, po wſzyſtkich tych uroczyſzczach, ieſt wzdłuż niby ná dwie mile.

Tegoż dnia Mieſiąca Oktobra dwudzieſty trzeci dzień w Sobotę.

Ziemianie Powiátu Bracławskiego, JAN, MICHAL, STECKO i BRAYZO NOSZOWICCY prowadzili, mieniąc bydź granicę wśi ſwoiey Noskowskiey ze wśią Powiatu Bracławskiego Słobodkami od ſzlaku Koczmańskiego, gdzie zdała granicę Pani

ni Michnowa Iakubowiczowa, i tym ſzlakiem Koczmań skim mimo rog laſu Mołochonowskiego do laſu Hliniſzcz, od tego laſu uroczyſzcza Hliniſzcz porzuciwſzy w prawo ſzlak Koczmański prowadzili nás dąbrową do laſu uroczyszcza Iarzębatego, od laſu Jarzębatego do rzeczki Morafy, do Kamienia białego, ktory leży nad brzegiem rzeczki Morafy, i przez tę rzeczkę Morafę do uroczyszcza Tryleſow. Potym przez te Tryleſy do rudy, do potoku Hoyczałowskiego, i tą rudą wniz mimo paſiekę pomienionych Ziemian Powiatu Bracławskiego *Noskowcow*, maiąc paſiekę w lewo. Potym tymże potokiem do gory, ktora ieſt nad Woyczałowską doliną, i tu zdali granicę Ziemianinowi Powiatu Bracławskiego Fedorowi Ziałowskiemu mowiąc: ktorędyśmy prowadzili tám po lewey ſtronie grunt ieſt W. X. Powiatu Bracławskiego, naſza właſna i dziedziczna Ziemia. Tego obwodu Noszowiczow od szlaku Koczmanskiego do gory, ktora ieſt nad *Woyczałowską* doliną wzdłuż ieſt niby ná dwie mile.

OBWOD W. XIESTWA.

Mieſiąca Oktobra dwudzieſty czwarty dzień w Niedzielę.

Ziemianin Powiatu Bracławskiego Fedor Ziałowski prowadził, mieniąc bydź granicę wśi ſwoiey Ziałowskiey ze wśią Powiatu Barskiego Kaczmałowską od gory, ktora ieſt nad Woyczałowską doliną, gdzie mu zdali granicę Ziemianie Noszowscy, pomienionymże laſem, uroczyszczem Tryleſowskim doliną i potokiem uroczyszczem Hoyczałowskim, i tą doliną Hoyczałowską wychodząc z owego laſu iak ſię ten las kończy, mieniąc iż po lewey ſtronie grunt ieſt iego dziedziczny Powiatu Kiiowskiego, á po prawey Ziemia Barska, Powiat Kamieniecki. Y tu zdał granicę Ziemianinowi Powiatu Bracławskiego Dankowi Kopysterynskiemu. Tego obwodu Zialowskiego ieſt niby ná poł mile.

Pomienio-

Pomieniony Kopysterynski mieſzka w *Barze*, á tey wśi *Kopyſteryńskiey* z Baru używa, przeto nie było, ktoby tę granicę mogł wyprowadzić. Tenże Danko Kopysterynski powinienby był zdać granicę Ziemianinowi Powiatu Bracławskiego Piotrowi Bratkowiczowi, tylko że ten Piotr Bratkowicz nie był, iedno Podſtarości iego Winnicki Bohusz Szeliwowski. Poſyłaliśmy po kilka razy do niego, i czekaliśmy połtory Niedzieli, ále on nie przybył. Wkrotce potym tenże Piotr Bratko przysłał ná karcie ſpiſaną granicę ſwoią przez Ziemianina Powiatu Bracławskiego Ignacego Kleszczowskiego. Myśmy ten ſpiſek kazali w Xięgi wpiſać, to ieſt Jmie Piotra Bratkowicza: Bratkowska Suhrań z Polakami, z Fedorem Sienkowskim w Powiecie Kamienieckim.

Naprzod hrań począwſzy od Ziemi *Werchniacskiey* poſzła Bratkowska Ziemia z Polską Ziemią Suhrań po wierzch ſtawu Miszkowa, od ſtawu Miſzkowa w wierzch dolin Kaliſzowych, od dolin Kaliſzowych doliną poboyną áż do końca poboyney, od poboyney doliny przez rudę Uſowiſzcze, od rudy Uſowiſzcza do laſu wilczych Jaźwiniſzcz. Tu pomieniony Bratkowicz powinienby był zdać granicę Białemu Skinderowi wśi iego Czerniewcow, ten zás Biały Skinder powinienby zdać granicę Ziemianinowi Powiatu Bracławskiego Rusincowi; á ták wſzyſcy Ziemianie Powiatu Bracławskiego, ktorzy granice maią z Powiatem Barskim, i Kamienieckim áż do granicy Ziemianina Bracławskiego Ignacego Kleszczowskiego nie ſtanęli, i posłuſzeńſtwa ná rozkaz JKMci Hoſpodarski, ná dosłanie i przykazem Xcia Dmitra Fedorowicza Starościca Włodzimirskiego, ktory ieſt ná mieyſcu Oyca ſwego, i ná obwieſzczenie Podſtarościego Bracławskiego nie wykonali, i granic ſwoich nie wyprowadzili.

Stanąwszy przed nami Ziemianin Powiatu Bracławskiego Ignacy Steckowicz Kleſczewski powiedział: od ktorychbym ia

bym iá miał granice moie wziąć nie wiem, bo ie Tatarowie dawno zabrali, i od dawnych czasow ieſt puſta. Iednak opowiadam moią granicę wśi moiey *Ruſowa*, z Ziemianinem Barskim Powiatu Kamienieckiego Benkiem, począwszy od Uyścia rzeczki Buſzy, ktora wychodzi z Powiatu Bracławskiego, á wpada w rzekę Moraſę, w niz polem i dąbrową, áż do rzeki Dnieſtra. Tey granicy iego ieſt niby ná trzy mile. Tu mowił, iż pośrzod tey rzeczki *Moraſy* granica idzie W. X. po lewey ſtronie, á Powiat Kamieniecki grunt Barski po prawey, po rzekę Dnieſtr, w niz Dnieſtra po poł rzeki áż do *Widowa* jeziora idzie W. X. L. Tenże KLESZCZEWSKI powiedział, iż PIOTR Woiewoda Wołoski przeſzły ná właſnym gruncie moim i ná Barskim, ná rzece *Zmarachte* młyn poſtawił, i ná tymże gruncie moim Wołoſza ſwywolnie paſieki ma, ſiano koſi, i paſznie paſie.

Oblata Granic między Powiatami Woiewodztwa Wołynskiego, á Powiatem Pinskim, Kijowskim, y innemi. Anno 1629. dnia 3. 7bra.

Wypis z Xiąg Grodzkich Zamku Łuckiego, Roku Tysiąc Sześćſet Dwudźieſtego Dziewiątego, Mieſiąca Septembra Trzeciego Dnia.

Na Urzędźie Grodzkim Łuckim w Zamku J. K. Mci przedemną IWANEM WYHOWSKIM będącym na ten czas Namieśnikiem Podſtaroſtwa Łuckiego, i Xięgami ninieyſzemi Grodzkiemi Łuckiemi: poſtanowiwſzy ſię oczywiſto Szlachetny Pan WACŁAW RYTEL ſługa Jaśnie Oświeconego Xiążęcia Jmci Jerzego CZARTORYSKIEGO, Imieniem tegoż Pana ſwego dla wpiſania do Xiąg ninieyſzych Grodzkich Łuckich, podał *per*

Oblatam Extrakt Autentyczny, z Pieczęcią więkſzey Kancellaryi W. X. L. z podpiſem ręki Jaśnie Oświeconego Xiążęcia Jmci Albrychta Stanisława RADZIWIŁŁA Kanclerza W. X. L. rozgraniczenia pewnych Woiewodztw, i Powiatow, niżey w tym Extraktcie wpiſanych, mianowicie wyrażonych, o czym ten *Extrakt* ſzerzey w ſobie ma, proſząc áby przyięty, i do Xiąg w piſany był, ktorego Ja Urząd dla wpiſania do Xiąg przyimuiąc czytałem, i tak ſię w ſobie ma. Zygmunt III. Bożą miłością Krol Polski, Wielki Xiążę Litewski, Ruski, Pruski, Mazowiecki, Zmuydźki, Inflandski, Szwedzki, Gotski, Wandalski dźiedźiczny Krol. Oznaymuiem tym Liſtem naſzym, komu o tym wiedźieć należy, iż byliśmy proſzeni o wydanie z Xiąg Kancellaryi naſzey więkſzey W. X. L. Za panowania świątobliwey pamięci Krola Jmci Zygmunta Auguſta Vidimuſem rozgraniczenia Powiatow Wołyńskich, i Wielkiego Xięſtwa Litewskiego, ktore słowo do słowa tak ſię w ſobie ma. Powiat Łucki z Włodźimierskim, począwſzy od granicy Koronney Powiatu Bełskiego, Sioła Łuczyc, w granicę Milatycką, zoſtawuiąc Powiat Łucki w prawo, á Włodźimirski Porzyck w lewo, Naweholyſec, i Podberezie zoſtawuiąc także w prawo, á Jawidow w lewo á Imienia Pana MIKOŁAIA SAPIEHY Koziatyn, i Lemieſzow w prawo, á Białe pole Korbytow, Swinychy, w lewo, á Raczyn w prawo, Korytnica w lewo, Puſtomyt, Błudow, Bubniow, Ozwitycze, Sadow na prawo; Markowicze, Chołopce, Małczanow, Oświatycze na lewo; Witowicz, Drozdnie, i Bytyn, Radowicz na prawo; Robolow Kupeczow na lewo; Mielnica, Brzuchowicze, Uſitowy, Steblin na prawo; Kowel, Nieſuchoiże i Koſzyr Kamień na lewo; Obzyr Czerwiſzcza na prawo; Wielbiaską granicą, á tam ſię poczyna Powiat Piński: Kilkcaſzy, ſioły do Pińska, aż do Czernco Grodka, granica Czernco Grodzką do Czartoryska, zoſtawuiąc Czartorysk ze wſzyſtkiemi ſioły na prawo, w Dąbrowicką granicę, zoſtawuiąc Dombrowickie wſzyſtkie

i Wy-

i Wyſocką na lewo, w Piński Powiat, Stepań ze wſzyſtkiemi ſioły i Sern Xięcia CZARTORYSKIEGO na prawo, w granicę Strzelska, dźierżąc Strzelsko na lewo w rzekę Słucz, á rzeką Słucz w wierzch, gdźie przyszła granica Krzemieniecka do Báráńcow, i Czartoryska, Baranowiec Lucki Powiat, á Czartorysk Krzemieniecki Powiat. Powiat Lucki z Krzemienieckim począwſzy od granicy Polskiey od Strzemelca, Zamku Laſzczowa, po połowie rzeki Styra do Uyſca rzeki Płaſzowki, od tego Uyſcia Perenyską i Werbieńską granicę zoſtawuiąc na lewo, Tesłuczow i Zabobrzyki na prawo ku Krzemieńcu, Rohozne, Wolica z Przyſiołki Wolnickiemi na lewo Lucki Powiat, Kozin, Białogrodko, Milcze na prawo. Zahore Panow Jełowickich, drugie Zahore i Tyniki Xiążęcia Woiewody Kiiowskiego, Rohozow, w Lucki Powiat, Pererosł w Krzemieniecki Powiat, na prawo z Siołami, Dubno na lewo, Antonowce na prawo, Obkon na lewo, Buſzcza na prawo, á Hłuhy na lewo, Machowo na prawo, Bołotkowcy na lewo, Rodoſzcza na prawo, Kuniow na lewo, Borowica na prawo, Połonne na lewo, Mokrzec, Zasław na prawo, Białotyn na lewo, od Białotyna przez Horyń rzekę do Uścia rzeki Chwetochy, á Chwetochą w wierzch do laſu wielkiego Chwetu, na lewo Powiat Lucki, á na prawo Powiat Krzemieniecki, á tym laſem do rzeki Słuczy po połowie ten las dzierżąc, na lewo Powiat Lucki, á na prawo Powiat Krzemieniecki. Nad rzeką Słuczą ſioło Baranowiec w Lucki Powiat, á Czartorysk w Krzemieniecki Powiat, á odtąd w wierzch Słuczy Kijowski Powiat, aż do mogiły Honczarychy, ktora ſtoi nad wielkim głownym Szlakiem Tatarskim, i do granic Koronnych, á granicami Koronnemi, aż do tegoż mieyſca pomienionego Strzemilca, zkąd ſię ta granica poczęła. Granica powiatu Pińskiego, począwſzy Dombrowica i Wyſocko, i Grodek Dawidow, Turow, także od Turowa w wierzch rzeki Prypety zaymuiąc laſu i Chotenicze, i Wychonoſzcz błotami w jezioro Swiętyckie: odtąd błotami

tami mimo Hiczycy, zaymuiąc Zdytow wielki, i z Imienia Jmci Pana Mikołaia Naruſzewicza Chomsko, i Zubiez, odtąd w wierzch rzeką po Hadelsko, po granicę Kobryńską, granicą Kobryńską zaymuiąc wſzyſtkę włość Borodycką po granicę Rateńską ſioła Powſti. Tąż granicą Rateńską zaymuiąc Ilbiaz ze wſzyſtkiemi ſioły i Czerno Horodek, á ztąd Pińską granicą od Czartoryska aż do Dombrowicy Woiewodźtwa Kijowskiego. Xięgi áby były rozłożone na trzech mieyſcach, dla dalekości drogi, i też iż nie ieſt Szlachta częſta, pierwſze Xięgi w Kijowie, drugie w Zytomierzu. Granica Kijowska z Krzemieniecką od Honczarychy, poczyna ſię w Słucz, á Słuczą na doł Czartoryey Pani Siemaſzkowey Starościney Krzemienieckiey, á odtąd do Kołodenney ſioła Szachna, i daley Słuczą do Kamiennego ſioła Pana Babińskiego, w granicę Dombrowicką, dźierżąc po prawo Powiat Kijowski, á po lewo *Piński*, Dombrowicki grunt. A Dombrowicką granicą aż do Uścia rzeki w Borty, zaymuiąc Grudkow granic Horodeńskich, i Turowskich, aż do Mozyrskiey granicy, dźierżąc po Uborti, po prawo ſioła Biskupie i Kanonickie do Prypety Mozyrską granicą, do Brahinskiey granicy, á Brahinską granicą do Dniepru po lewey ſtronie puſzczaiąc włość Rzeczycką, do Lubecza, á z Lubecza wniz Dnieprem po obudwoch ſtronach Dniepra, aż do rzeki Deſny, do Oſtrowca, od tąd do Kijowa Dnieprem dołem, do Czerkaſy Kaniewa, i do białey Cerkwi. Od tąd przez pole proſto między Słobody i Pikowa Powiatową granicą Kijowską, aż do teyże pięty, mogiły Honczarychy; granica Kijow z Zytomierzem po Bruſiłow, od Bruſiłowa proſto przez Dombrowicę, do rzeki Teterewa, i do Imienia Pana Kuchmiſtrzowego Kiſielewicz do ſioła Miropola iegoż Worobiewicz, á od tąd na Zameczek Zabne do rzeki Uſzy, od tąd na ſioło Muchoiedowicze, á od Muchoiedowicz do Słowenney, Słowenną dołem aż do Prypety. Po prawey ſtronie Powiat Kijowski, á po lewey Mozyrski. A przez

rzekę

rzekę Prypet, zostawuiąc po lewo Rzeczyce ze wszystkiemi granicami, á po prawo Brahin ze wszystkim Powiatem Kijowskim aż do Dniepra, i za Dniepr Lubeckiemi granicami do Ostrowy, i do Kijowa, Mozyr, Owrucz, okoliczność granic sioł ma, ale w Mozyrze Hospodar sąd zasiada, á w Owruczu trzecie Xięgi, á z czwartey strony Zytomierz granica z Owruczowem po Sieliszcze Czernowicze. Od tąd Cetno w wierzch do sioła Izaykowicz, á od tąd prosto do Baraszow w Słucz, á tam iuż przyszły granice Wołyńskie. Bracław, i Winnica, tak iako na ten czas, w swoich granicach zostały. Ktorą prożbę My Hospodar widząc być słuszną, wyżey wyrażone rozgraniczenie stronie potrzebuiącey w ten list nasz w pisawszy w roku teraźnieyszym Tysiąc Sześćset Dwudziestym Dziewiątym Miesiąca Februarii szostego dnia wydać rozkazaliśmy, dla czego na większą wagę i pewność pieczęć naszą Wielkiego Xięstwa Litewskiego przycisnąć rozkazaliśmy, Pisan w Warszawie. U tego listu rozgraniczenia pieczęć przyciśniona większey Kancellaryi W. X. L. á podpis ręki Jmci Pana Kanclerza Litt: i Pisarskiey temi słowy *Albrycht* Stanisław Radziwił, Kanclerz W. X. Litt: i Jan Grodenski mp. ktory to *Extrakt* rozgraniczenia, za podaniem i prożbą wzwyż mianowaney osoby, á za przyięciem moim Urzędowym wszystek słowo do słowa do Xiąg Grodzkich iest wpisany, z ktorych Xiąg i ten Wypis pod pieczęcią Grodzką Łucką iest wydany.



LIMITES
Inter Litvaniam & Prussiam.

Ex Tractatu inter ALBERTUM *Ducem in Prussia*, *&* SIGISMUNDUM I. *Regem Poloniæ*, *An:* 1529. *concluso*, quo vetera pacta inter Litvaniam, & Ordinem Teutonicorum inita confirmantur. *Ex Archivo* M. D. L. Liber n. 38. fol: 226.

Quoniam experientia docemur Concordia, & pace vicinorum Regum, Principum, & cæterarum Rerum Publicarum, Rectorum, Subditorumq; res parvas feliciter crescere &c. Quamobrem Nos Albertus &c. Inter ea autem de quibus utriq; Parti hactenus extitit mutua consensio in prædictis antiquis Fæderibus expressa, visum est principio renovare, & servare pro veteri observatione Limites & Terminos infrascriptos.

Item a fine Limitum Ducum Masoviæ, incipiendo a flumine Lyk, a vado dicto kamienny brod, quod iacet in superiori parte ejusdem fluminis Lyk, altius quam isti lacus Greywo & Totzylaw, & ab illo loco directe eundo per solitudinem usq; ad lacum, qui dicitur Rogorth, ita quod medietas ejusdem lacus in terris remaneat Domini Ducis Litvaniæ, & reliqua medietas in terris Ducatus Prussiæ, & ab illo lacu directo tramite per desertum usq; ad quandam aream, dictam Prewoysty, & ab illa area continuando iter directum usq; ad aream dictam Merunisch, & a Merunisch eundo directe usq; ad lacum, qui vocatur Dwystycz, ita tamen quod idem lacus remaneat totus in parte Ducatus Prussiæ, & ab eo lacu, quo directius iri potest ad ortum, seu summitatem fluminis dicti Lepuna, per eundem fluvium descendendo usq; ad consummationem ejus, ubi intrat in fluvium Sy-

rowintha, & ulterius deſcendendo per eundem fluvium Syrowintha, uſq; ad conſummationem ejus, ubi intrat fluvium Seſſupa, & ulterius directe procedendo per ſolitudinem uſque ad ripam fluminis *Memel*, ex oppoſito fluminis dicti Swantha, ubi idem fluvius Swantha intrat fluvium *Memel* prædictum: & hoc quoad terram Sudorum. Eundem fluvium Swantha ſurſum aſcendendo per duo milliaria, & ab illo loco illum fluvium deſerendo, tranſeundnm eſt per ſolitudinem, quo directius iri poteſt, uſq; ad fluvium Jura, relinquendo fluvium *Memel* in ſiniſtro latere, ubiq; per duo milliaria, & dictum fluvium Jura aſcendendo unum milliare, ab eo loco Jura fluvius deſerendus eſt, & tran ſeatur per ſolitudinem, relinquendo fluvios *Memel*, & *Ruſna*, lacum, qui dicitur Nap, & Caſtrum Memel in Samogitto Klupedo appellatum, undique a ſiniſtro latere per tria milliaria, & ſic transeundum eſt ad littus maris ſalſi. Et hæ ſunt Granities Terræ Samagitarum & Pruſſiæ.

Item ne circa Limites diſplicentiæ ſeu controverſiæ valeant ſuſcitari, ubi altera, aut utraque pars innovationem petierit; ita tamen ne altera pars alteram remoretur &c. Acta ſunt hæc in Arce noſtra Montis Regii 21. Menſis Junii Anno Domini 1529.

LIMITES

Inter Litvaniam, & Livoniam 1472.

Ordinatio Limitum inter Litvaniam, & Livoniam, per Commiſſarios ab utraq; parte Conſtitutos facta. Ex Archivo M.D.L. Liber n. 6. fol: 279.

In Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, Amen. Cum ea quæ in tempore fiunt ſimul labuntur cum tempore, & a memoria

moria hominum decidunt, nisi apicibus literarum perennata vivaci memoriæ commendentur, ea propter ad perpetuam memoriam. Nos Lodwig Hostikowicz Palatinus Trocensis Generalis Mareschalcus Terræ Litvaniæ, Joannes Krenszgalowicz Capitaneus Terræ Samogitiæ; Bogdan Andrys Capitaneus Braclaviensis, Ioannes Kruczuk Capitaneus in Lida, Mareschalci tunc Serenissimi Principis & Domini, Domini Casimiri DEI Gratia Regis Poloniæ, Magni Ducis Litvaniæ, Russiæ, Samogitiæ, Prussiæq; Domini, & Hæredis &c. Andreas Peteis artium magister, Decretorum Doctor, Archidiaconus Vilnensis, parte ex una, ex certa scientia & pleno Mandato, & potestate eiusdem Serenissimi Principis & Domini, Domini Casimiri supradicti, & Nos Fratres Conradus de Bergenrode Generalis Mareschalcus Livoniæ, Gerhardus de Malungrade in *Goldien*, Gerhardus de Sben in *Achsidore*, Engelbertus Laspe de *Kronungen* in *Donnenborch* Commendatores, Hieronymus de Belderschein advocatus in *Rosyten* parte ex altera, etiam ex speciali Mandato, & plena potestate Venerabilis, ac Religiosi, & Magnifici Domini Bernardi de Borch, Magistri in Livonia Ordinis Sanctæ Mariæ Domus Theutonicorum: Quorum quidem Mandatorum tenorem, & seriem volumus habere hic pro insertis: Significamus tenore Præsentium Universis & singulis, tam præsentibus, quam futuris: Quomodo descendimus ambæ partes supradictæ in locum, qui vulgo dicitur *Kurgun*, & ibidem stagnum immediate vocatum eodem nomine *Kurgun*, ad sedandum, componendum, & concordandum Controversias, jurgia, differentias, & displicentias, hactenus habitas pro eisdem Graniciebus, & Limitibus. Habitis igitur Tractatibus, colloquiis, consiliis hinc inde, ordinavimus, & disposuimus sub potestate, & Mandato supradictis, modo infra scripto. In primis in loco supra dicto *Kurgun*, & stagno sive lacu eodem nomine nuncupato, fecimus unum colliculum, alias *kopiec*, & fossatam

fatam

ſatam ubi eſt vallis, quæ apparet quaſi quidam alveus fluvialis, ubi conſtitutus eſt quidam ponticulus parvus per eandem vallem, & circa vallem tranſeundo deorſum, fecimus alios colliculos, alias *kopce*, usq; ad ſilvam proxime contiguam, eodem loco *Curgurii* in medio fecimus quædam ſigna in quercubus, & aliis arboribus, quia tamen difficilis erat nobis aut noſtris tranſitus ad executionem omnimodam granicierum & limitum ſic per nos inceptorum, idcirco diſpoſuimus, & ordinavimus, ut pro Feſto Epiphaniarum Domini Noſtri JESU Chriſti, alias pro Feſto trium Regum, Domini de Litvania quatuor ex ſuis, quibus plenam fidem, & ſinceram conſcientiam adhibere poterunt: ſimiliter Domini de Livonia, de quibus eandem fidem habere poterint, mittere debebunt, ut pro termino & loco aſſignatis *Curgum* conveniant, qui de loco incepto jam per nos tranſire debebunt directo tramite verſus medium granicierum, & limitum vulgo appellatorum *Woyſzwiniki*, ubi noſtri ex parte Livoniæ, qui ducent, ordinem limitum oſtendent, & præibunt. Et verſus medium granicierum, quæ vulgo appellantur *Schedibory*, inter quarum granicierum, & limitum per medium directo tramite tranſire debent iidem ductores, & exploratores rectarum viarum, & tramitum inter prædictas granicies. Quod ſi contigerit aliquem angulum magnum, ſive parvum ad partem Livonum, vel noſtram Litvanorum, ſic ut præmittitur, recto tramite tranſeundo, illius ſit partis, in cuius ſortem evenerit. Verum quia cum Dominis prædictis Commendatoribus, nos ſupra dicti de terris Litvaniæ ordinavimus, diſpoſuimus, ut Caſtrum *Bawsko* in certis limitibus conſiſtat: cum ventum fuerit ad granicies Schediborii prædicti, qui incidunt in fluvium *Memel*, ab inde tranſeundo usq; ad fluvium *Muſcha*, quaſi duobus milliaribus, per fluvium vero Memel quaſi tribus milliaribus, ubi fluvius unus *Muſcha* incidit in fluvium *Memel*, a quorum quidem fluminum ſe interſecantium, & incidentium decurſu, eſt caſtrum *Bawsko*, a quo

Caſtro aſcendendo ſurſum per fluvium *Muſcha* eſt mons *Comodra.* Inter ergo granicies *Schediborii* incipiendo a flumine *Memel*, usq; ad montem *Comodra*, & a *Comodra* usq; ad incidentiam prædictorum fluminum inter ſe non debet aliqua diviſio fieri ad ſortem Dominorum Litvanorum, ſed ſolum maneat circa Caſtrum *Bawsko*, & Dominia Dominorum Livoniſtarum. Tranſvadato autem fluvio *Muſcha*, qui a monte *Comodra*, ubi ſunt granicies prædicti *Schediborii* usq; ad granicies *Weyskwiski*, ſunt fere tria milliaria. Nos prædicti ambarum Partium amicabiles Compoſitores ſub pleno Mandato & poteſtate ſupra dictis, ita ordinavimus, & diſpoſuimus, ut inter medium Caſtrum *Bawsko*, & montem *Comodra* incipiant granicies, & limites duci, & aſſignari debent, deorſum deſcendendo usq; ad unum milliare directe, ita quod circa Caſtrum *Bawsko* in duobus milliaribus remaneat iſta planicies, quod fecimus propter captandam benevolentiam & amicabilem compoſitionem, & bonum pacis utrarumq; terrarum. Poſt tranſitum dicti milliaris unius a prædicto Caſtro *Bawsko*, & a monte *Comodra* conſequenter debent continuari granicies, & limites, in medio granicierum prædictarum *Woyſzwiski*, & *Schediborii*, & proſequi usq; ad decurſum fluminis, qui dicitur ſacer fluvius AA. uſq; ubi idem fluvius intrat mare ſalſum. Hæc fecimus nos ſupra dicti deorſum deſcendendo. Aſcendendo vero ſurſum ex parte altera ejusdem lacus ſive ſtagni *Curczymy* ex oppoſito ejusdem vallis, & colliculi, alias *kopca* ſupra dicti fecimus colliculum, & inciſionem ſignorum in una tilia, a quo colliculo & ſignis ſupra dictis, procedendo directe modo ſupra dicto inter medias granicies prædictorum *Woyſzwiski*, & *Schediborij*, usq; ad fluvium *Dwina*. Diviſione ergo facta Domini de Litvania oſtenſores homines, ſi quid fuerit in parte, quod in ſortem Dominorum de Livonia evenerit, transferre debent in ſortem ſuam. Sic e converſo Domini de Litvania transferre debent in ſortem ſuam. Super quibus quidem omnibus præmiſſis ordinationibus

onibus & diſpoſitionibus, nos prædicti Mandatarii corporale juramentum tactis ſacroſanctis Evangeliis de facto inviolabiliter, & inconcuſſe perpetuo, & in ævum tenendo juxta inſcriptiones perpetuæ Pacis juravimus, & ab utraq; parte prædictarum terrarum Litvaniæ, & Livoniæ Domini, Magiſtri & Venerabiles debebunt, & tenebuntur juxta tenorem hujus noſtræ ordinationis & diſpoſitionis granicierum, & limitum factæ jurare. Actum, & datum harum teſtimonio literarum, quarum quidem ejusdem tenoris duas fieri fecimus literas, unam ſigillatam ſigillis noſtris de Litvania, quam tradidimus Dominis de Livonia, aliam ſigillatam noſtris de Livonia, quam tradidimus Dominis de Litvania. Sub Anno Domini Milleſimo Quadringenteſimo Septuageſimo Tertio, Feria quarta ante Kiliani.

Inſtauratio & Renovatio Limitum inter Litvaniam & Livoniam, per Commiſſarios ab utraq; parte deſtinatos facta. Dat: in Rakiſki 25 Jan. An. 1541. Ex Archivo M. D. L. Liber n. 38. fol. 238.

In Nomine Domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Cum ea, quæ fiunt in humanis actibus cito a memoria hominum excidunt, niſi Literarum munimine perennentur. Proinde nos Georgius Chwalczewski Luceorienſis, Venceslaus Wierzbicki Mednicenſis Epiſcopi, Joannes Radziwill, Terræ Samogitiæ Capitaneus Generalis, Pocillator Magni Ducatus Litvaniæ. Tenutariuſq; Vaſiliſcenſis, Joannes Hlebowicz Palatinus Polocenſis, Marſhalcus, Joannes a Domanow Præpoſitus & Plebanus Vilnenſis Sacræ Regiæ Maieſtatis Secretarius, Commiſſarii, & Plenipotentes, vigore ſpecialis & ſufficientis Mandati, a Sereniſſimo & Invictiſſimo Principe, & Domino Domino Sigismundo Dei gratia Rege Poloniæ, Magno Duce Litvaniæ, Rus-

ſiæ, Pruſſiæ, Samogitiæ, Maſoviæ *&c.* Domino & Hærede parte ab una, JOANNES eadem gratia Electus & confirmatus Epiſcopus Crumenſis, JOANNES de REUGO in *Velin Reiborth* de *Skarumberh* in *Revel* Commendatores, HENRICUS de *Thulen* advocatus in *Jarwen*, JOANNES BOGORST, & Philippus de *Brugen* â Reverendo & Magnifico Domino HERMANO de *Brugenbay* HOZEMLEAPFF nuncupato Magiſtro Ordinis Beatæ Mariæ Theutonicorum in Livonia ſimiliter Commiſſarii, & Plenipotentes parte ab altera dati, & deputati ad inſtaurandos & renovandos limites antiquos. Nos præfati Commiſſarii & Plenipotentiarii inter Magnum Ducatum Litvaniæ & terram Livoniæ convenientes ad locum deſignatum & tempus ac diem aſſignatum, poſt longos Tractatus mutuo inter nos habitos, rebus huiusmodi amicabiliter concluſis, & de unanimi voto & conſenſu, cum Dei Omnipotentis auxilio, & ad Pacem perpetuam inter Dominia & habitatores eorum ſancte & juſte conſervandam die Mercurii, quæ fuit duodecima Menſis Januarii anni præſentis, ut infra, opus renovandi & inſtaurandi limites aggreſſi ſumus, & cum Dei adiutorio incepimus ad ipſum locum, & lacum qui dicitur *Kurczmy*, ad ponticulum antiquum duos ſcopulos latitudinis paſſuum quatuor poſuimus, & ereximus, unum ad partem Litvaniæ ad quandam quercum, in qua ſignatæ ſunt Cruces tres, ab altera vero parte ponticuli ſcopulum totidem paſſuum erigi fecimus in eiſdem ambobus, in fundamentis eorum quinq; lapides ad formam Crucis poni juſſimus. Tertium ſcopulum parvum verſus lacum *Kurczmy* retro, qui dicitur *Radvili* reliquimus, qui elevari debet, cum limites ad *Dwinam*, & ultra producentur. Tandem ulterius progredientes per quendam lacum fecimus ſcopulum tertium, quartum vero poſuimus penes tugurium, ſeu ſtantiam Dominorum de Livonia. Quintum poſuimus iuxta parvam paludem. Procedendo ultra deorſum fecimus ſextum ſcopulum in prato. Septimum poſuimus

ſimiliter

ſimiliter in prato ad quercum combuſtam, ubi iuſſimus fieri foveam carbonibus, & lapidibus repletam. Ulterius procedendo ſignavimus quercum magnam in monte, & ſubtus eam foveam fieri juſſimus. Nonum ſcopulum poſuimus ſupra monticulum. Decimum recte eundo fecimus in loco plano. Undecimum juſſimus fieri in loco inferiori. Duodecimum poſuimus in Campo directe ad ſylvam paludinoſam. Ulterius progrediendo ad promontorium fecimus fieri foveam pro tredecimo ſigno. Quatuordecimum ſcopulum fieri juſſimus in prato non remote a foſſa parva. Directe progrediendo poſuimus quintum decimum in prato, & ibidem non remote ſignum factum eſt in arbore. Sextus decimus ſcopulus poſitus eſt in merica quadam. Decimum ſeptimum poſuimus circa rubum. Decimum octavum poſuimus in prato. Deorſum procedendo fecimus fieri ſigna in arboribus. Decimum nonum poſuimus ad truncum quercinum. Vigeſimum fecimus fieri ad quercum parvam, in qua & ſigna ſunt exciſa. Vigeſimum primum ſcopulum fecimus fieri inter duas quercus, ab utroq; latere ſtantes, in quibus & ſigna exciſa. Vigeſimum ſecundum ſcopulum fecimus in rubo habente quercum ſignatam a parte meridionali. Vigeſimum tertium poſuimus in Campo ſupra palum, videndo lacum *Grzeſthy*, a quo recto tramite per ſylvam paludinoſam procedendo poſuimus in altiori promontorio ſcopulum quartum & vigeſimum. Quintum vero ſupra viceſimum prætergrediendo alveum poſuimus in ſylva. Vigeſimum ſextum poſuimus ad lacum *Grzeſthy*, cujus lacus piſcatio ſpectabit ad Dominum Epiſcopum Vilnenſem a locis ſignatis verſus partem Litvaniæ, alia pars lacus ejuſdem ſpectabit ad Livoniam. Ex alia parte ejuſdem lacus *Grzeſthy* poſuimus vigeſimum ſeptimum ſcopulum, & procedunt granicies ſupra ripam lacus uſq; ad quendam rivulum dictum *Ruczay*. Vigeſimum octavum ſcopulum poſuimus ad eundem rivulum, ſupra eundem lacum, quo rivulo ejusq; alveo

granicies antiquæ ultra ducuntur, usq; ad ponticulum, qui est in via, qua vadunt ad Nobilem STRUMBORG. Deinde per transversum viæ, & ponticuli fines antiqui vadunt per paludes, transeundo paludem, posuimus scopulum vigesimum nonum in eminentiori supra paludem sub arbore tilia, ulterius rivulo parvo per sylvam procedendo in fine sylvæ, ab utraq; parte rivuli fecimus fieri duos scopulos. Eundo ulterius in fine paludis posuimus scopulum. Deinde in Campo ubi est siligo Domini Episcopi Vilnensis, fecimus fieri duos Scopulos Tandem per Campum directe penes sylvam procedendo fecimus fieri scopulum ad signum antiquorum limitum in quercu combusta. Quæ signa utraq; pars agnoscit fuisse pro antiquo limite. Procedendo ulterius posuimus scopulum, eundo similiter penes sylvam in loco inferiori Campi, ad eandem sylvam posuimus scopulum. Adhuc eodem Campo procedendo penes rubetum fecimus fieri scopulum. Ulterius eundo in fine Campi posuimus Scopulum sub quodam rubo, ubi terminantur granicies Episcopi Vilnensis cum Livoniensibus, & incipiunt Limites Nobilium de GEDROYCIE. Ulterius eundo per Campum circa antiquos limites prædictorum Nobilium posuimus scopulum. Ab eodem procedendo, & transeundo per angulum paludis, fecimus fieri scopulum in fine Campi parvi, inter duas sylvas parvas. Ulterius progrediendo per Sylvam densam, in eadem sylva in semita antiqua scopulum fieri fecimus. Ab eodem loco ulterius procedendo in rubo, & signo antiquo granicierum similiter scopulum fieri iussimus. Procedendo per eandem sylvam scopulum fieri fecimus, Ulterius progrediendo penes continuatam sylvam in Campo non arato vulgariter *Zarosle* scopulum fieri mandavimus. Continuando iter penes eandem Sylvam, in fine Campi posuimus colliculum. Procedendo per sylvam directe ad duas arbores in quibus sunt signa antiqua granicierum, scopulum similiter novum fieri mandavimus. Deinde remotius trans-

eundo

eundo per ſylvam paludinoſam penes Campum *Strumborg* ad ſylvam Nobilium de GEDROYCIE poſuimus ſcopulum. Procedendo recte per ſylvam paludinoſam, ubi ſunt ſigna antiqua in Campo poſuimus Scopulum. Eundo ulterius penes ſylvam fecimus fieri colliculum. Ab eodem colliculo procedendo recto itinere quaſi magnum medium milliare uſq; ad lacum *Ilgielis*, ſupra quem lacum poſitus eſt ſcopulus, a quo directa linea erunt granicies a ſcopulo ſupra lacum poſito uſq; ad priorem ſcopulum retro ſimiliter poſitum. Ex altera parte lacus ſimiliter poſitus eſt ſcopulus, & erunt granicies Litvaniæ cum Livonia a ſcopulo ad alium ſcopulum per lacum, qui ſcopulus poſitus eſt penes alnus. Tranſeundo directe per montem fecimus fieri ſcopulum ad quoddam pratum parvum, & ſigna fecimus in alvo. Poſt directe procedendo fecimus fieri in Campo colliculum. Ab eodem progrediendo ulterius in quodam parvo rubeto, in loco declivi fecimus ſcopulum. Procedendo ulterius ad quendam rivum in Campum altum aratum, ad quendam lapidem magnum poſuimus ſcopulum. Progrediendo ulterius, tranſeundo parvam ſylvam inferius conſiſtentem poſuimus colliculum. Deinde progrediendo deorſum ad quendam alveum ſeu rivulum in partem ſiniſtram, eo rivulo procedunt granicies uſq; ad lacum *Duboſſy* nuncupatum, cujus lacus medietas ſpectabit ad Litvaniam, & alia medietas ad Livoniam. Transgrediendo lacum prædictum per medium, ad ripam ejus poſuimus ſcopulum, & ibi incipiunt bona Sunyck, a quo procedunt granicies directe antiquæ per borram, qua tranſit. - - - - - - - ad lapidem magnum, fecimus fieri ſcopulum. Et tandem in promontorio a parte dextra poſuimus ſcopulum. Tranſeundo per paludes, & ſylvas habendo Campum parvum in parte dextra, in ſylva fecimus ſcopulum. Progrediendo ulterius per ſylvam in principio Campi, habendo ſylvam a dextris & Campum a ſiniſtra poſuimus colliculum. Progrediendo ſurſum in Campum

per

per montem ad dextram poſuimus ſcopulum, Deinde per promontorium penes ſylvam procedendo in declivo loco penes magnum truncum fecimus fieri ſcopulum, & in deſcenſu Campi fecimus fieri ſcopulum. Tandem directe procedendo in promontorio prope quercum in parte dextra poſuimus ſcopulum, & tranſeundo pratum, progrediendoq; in ſylvam denſiorem ad lapidem non admodum magnum poſuimus ſcopulum. Et ſimiliter tranſeundo per montem in proximo Campo poſuimus colliculum. Progrediendo a loco directo ad locum - - - - - - poſuimus colliculum. Ulterius procedendo deorſum ſimiliter a luco, granicies directe procedunt, & eundo ulterius penes lapidem, ubi eſt via per - - - - poſuimus ſcopulum. Et progrediendo ulterius per quandam foveam in monte inter duos rubos poſuimus colliculum. Remotius procedendo tranſito fine lacus, qui ſpectat - - - - - poſuimus scopulum. Tranſeundo per ſylvam paludinoſam directe in Campo poſuimus ſcopulum; progrediendo remotius per Campum ad fluvium poſuimus ſcopulum, colliculum, quo fluvio - - - - - a dextris, & Campum noviter extirpatum a ſiniſtris poſuimus colliculum; progrediendo longius per ſylvam quandam a luco in manu dextra, ubi idem fluvius - - - - eſt in fine montis, poſuimus colliculum, ab eodem colliculo procedunt granicies per ſylvam - - - in fine ejus in dextra manu penes arborem fecimus fieri ſcopulum, ab eo procedendo verſus ſeptemtrionem recte ſimiliter a luco ducuntur granicies, a quo luco ad manum dextram poſitæ ſunt granicies in rivum, & eodem rivulo continuando per ſylvam procedunt granicies in alium alveum. - - - - - - a luco procedunt fines inferius per ſylvam paludinoſam uſq; ad rivum ſeu fluviolum *Milzupis* dictum; eundo ulterius fluviolo prædicto - - - ſimiliter procedunt - - - - in partem dextram - - - - ad partem ſiniſtram, modicum â flumine altius procedendo, per colliculum, deinde progrediendo per rubetum, ſupra monticulum ad eundem fluviolum.

lum, quem ſupra notavimus, poſuimus ſcopulum & fines - - - - - procedunt eodem fluviolo, quem fluviolum *Milzupis* dimittendo duximus fines ſimiliter ad manum ſiniſtram in montem. Procedendo ulterius habendo ſylvam in dextra, & campum in ſiniſtra, veniendo ad eundem fluviolum poſuimus Colliculum. Eundem fluviolum, quem ſupra, prætergrediendo, habendo ſylvam in manu dextra, tranſito quodam prato poſuimus in monte colliculum. Progrediendo longius per Campum penes rubetum poſuimus ſcopulum - - - - - - quendam alveum in dextra parte, quo prætergreſſo ulterius procedunt granicies uſq; ad ſylvam, ſub cujus ſylvæ cornu poſuimus ſcopulum, a quo tranſeundo ſemitam, procedunt granicies - - - - - alveos paludinoſos, juxta quercum combuſtam fecimus ſcopulum. Ab eodem procedendo ad lacum *Syxsby*, quo procedunt granicies ſupra rivulum, â quo ducuntur in montem ad manum dextram, ubi fecimus fieri ſcopulum, â quo procedendo per montem, & lacum paludinoſam, & rivum, fecimus ſcopulum. Progrediendo per campos, prata & ſylvam ad rivum prædictum *Milzupa* fecimus ſcopulum - - - - - eodem procedendo ad lacum *Myskyny*, ſupra quem lacum fecimus ſcopulum, cujus lacus piſcatio ſpectabit pars una ad medium, ut vocatur *Tonia*, ad Litvaniam, alia pars major ad Livoniam. Tranſeundo lacum ab altera parte in monticulo poſuimus ſcopulum, a quo procedunt granicies. Per ſylvam venientes ad locum a parte ſiniſtra parvis - - - - obſitum habendo a parte dextra ſylvam magnam, poſuimus collem. - - - - - - in ſemita penes ſylvam in parte dextra in fine campi ſupra collem poſuimus ſcopulum, a quo deorſum procedunt granicies. Tandem ſecundo longo itinere directe ad paludem veniendo in montem, in ſylva poſuimus colliculum, â quo procedendo per ſylvam combuſtam in parte ſiniſtra fecimus ſcopulum. Ab eodem continuantur granicies. Tranſeundo longius per ſylvam, & paludes inter campos, ſub quercu

posuimus Colliculum; â quo similiter eundo per sylvam longius posuimus scopulum, non remote â quercu, in quo sunt antiqua signa. Ulterius procedendo per eandem sylvam ad fluvium *Lunyda* posuimus scopulum - - - - - - - bona *Servik*, & incipiunt fines bonorum *Obolie*. Transeundo præfatum fluvium *Lunyda* fecimus similirer scopulum, a quo granicies ulterius ducentes - - - - - - facta est inter nos Commissarios præfatos differentia. Nos enim Commissarii ex Litvania ducti sumus per loca, ut nostri dicebant, antiquarum granicierum RADZIVILI ad partem dextram. Nos vero Commissarii & Plenipotentiarij de Livonia similiter per nostros ducti sumus ad partem sinistram, ubi in illo discrimine. - - - - - - - videbatur aliquid utriq; parti diminui, in qua re componenda, non paucis diebus per nos Commissarios, - - - - - - - - partis laboratum est. Nos Litvaniæ liberam dimissionem bonorum post factas granicies per RADZIVILUM exposceramus; Domini vero Commissarij de Livonia, præterquam - - - - - - - - magnisq; de causis, quas hic enumerare longum, non satis æquum esse dicebant, asserentes se etiam - - - non habere sufficiens Mandatum, proinde â Nobis de Litvania certas inducias dierum ad obtinendam novam instructionem â Magnifico Magistro eorum obtinuerunt, qua sita nobis - - - possessionem hujusmodi tam longi temporis nec licere dimitti asserentes - - - - - - - - Dominum Magistrum eorum generalem conventionem - - - - - - - facere, ac de re hujusmodi consultationem cum suis habere, qua habita de graniciebus - - - - - possessione cum Sacra Regia Majestate velle convenire, & per Nuntios concordare. Petierunt itaq; a Nobis, ut â limitatione prædicta supersederemus, ergo tantisper - - - - - - utrinq; injuria vis & violentia inhibita esse debent, juxta tenorem perpetuæ Pacis, cui perpetuo inhærere est animus. Quantum vero ad bona hisce proximis iam clausis sex annis â Congressu eodem anno in loco *Kurczmy* habita, prout ea Reverendus & Magnificus

Magister

Magiſter coram Nuntiis Regiis, & per ſuos ad eandem Majeſtatem miſſis reſtituere pollicitus erat, iam - - - - - nulla parte reſtituta ſunt, Majeſtas Regia, cui quidquid adhuc in bonis hujuſmodi - - - - - - Magnificum Dominum Magiſtrum reddet certiorem, quo cognito talia bona omnia ad priores Poſſeſſores ſeu eorum Hæredes cum omnibus eorum attinentiis reſtitui debent. In quorum omnium fidem & teſtimonium Sigillis noſtris literas præſentes communimus, quas Dominis de Livonia dedimus. Actum & Datum in Bonis RAKYSKY Die Martis XXV. Menſis Januarij, Anno Domini M. D. X. L. I. Præſentibus Nobilibus Generoſiſq; Viris OLICHNO KRZYWICH Tribuno & Vilico Vilnenſi, Joanne OMYMYCZ TUFFY Vexillifero - - - - - - - - - - & aliis quam pluribus Dominis teſtibus ad præmiſſa.

ODNOWIENIE GRANIC
Między Inflantami i Litwą.
Ex Archiv: M. D. L. Lib: 14. fol: 219.

W Imię Boże Amen. Nayiáśnieyſzy ZYGMUNT z Bożey Łaski Krol Poski, Wielki Xiążę Litewski, Ruski, Pruski, Zmudzki, Mazowiecki, &c. Pan i Dziedzic. Będąc J. K. Mć ná walnym Seymie czaſu wynieśienia ná Wielkie Xięſtwo Litewskie, Ruskie, Zmudzkie i inne Syná JKMci Nayiaśnieyſzego ZYGMUNTA AUGUSTA Krolewica Polskiego, ze wſzyſtkiemi Radami J. K. Mci tak Duchownemi, iáko i Swieckiemi, Páńy herbownemi, Rycerſtwem i Szlachtą, i ze wſzyſtkiemi Ziemianami Poddanemi tegoż W.X.L. zważaiąc ſtarodáwny zwyczay Nayiaśnieyſzych Pánow Krolow Polskich, á Wielkich Xiążąt Litewskich, á oſobliwie Nayiaśnieyſzego KAZIMIERZA Oyca, i Przodkow J. K. Mci ſpokoyne i łaskawe z powolnemi z dawna ku Ich Krolewskim Mciom przerzeczo-

nego W. X. L. Sąśiadami obeyśćie; lubo Zákonu Pánny MARYI Miſtrz Inflantski, tak zá Przodkow, iáko też zá ſzczęśliwego Pánowania J. K. Mci w obronie Ich Krolewskich Mci od Pogan i w pokoiu był, że iednak przez częſte ſwe Posły do J. K. Mci żądał, ażeby, iako naylepiey bydź może, pokoy był ugruntowany, i granice ſtarodawne były poprawione; tedy ná częſte iego żądanie z oſobliwey łaski ku temu ſię J. K. Mć skłoniwſzy weſpoł z Pánámi Radnemi, Rycerſtwem, Szlachtą, i wſzyſtkich Páńſtw J. K. Mci Poddanemi, dla poprawienia granic i utwierdzenia ſtarodawnego pokoiu, posłał J. K. Mć Pánow Radnych, Wielmożnych P. STANISŁAWA STANISŁAWOWICZA Kásztelana Trockiego, Staroſtę Zmudzkiego, P. JANA MIKOŁAIEWICZA RADZIWIŁŁOWICZA Podczaſzego Staroſtę Kowieńskiego, Waśiliskiego, Márkowskiego, Páná BOHUSZA BOHOWITYNOWICZA Podskarbiego Ziemskiego, Marſzałka i Piſarza, i Staroſtę Słonimskiego i Kámienieckiego, w roku z Miſtrzem Inflańtskim umowionym, to ieſt po trzech Krolach oboyga Kalendarzow w tydzień, ná mieyſce leżące podle morza słonego, gdzie wpada *Gilia* w morze, to ieſt Swięta rzeka, i rozkazał wyżey námienionym Posłom J. K. Mć granice Páńſtwa JKMci z Inflantami ſpiſać, i ná toż mieyſce w tymże Roku do wyżey pomienionych Pánow przywieść.

Lib: 14. *fol;* 220. *Annis* 1529.

Tedy iuż granica ſię poczyna Wielkiego Xięſtwa Litewskiego z Inflantami: od Włości Bracławskiey począwſzy od Dźwiny rzeki, od Kámienia, ktory leży w Dźwinie rzece z nápiſem Ruskim, á wyrobiony ieſt nákſztałt kobyły; náprzeciw tego kámienia wpada rzeka nazwana Kobyła, tą rzeką w wierzch do jeziora *Pereświt*, z tego jeziora tąż rzeką Kobyłą w wierzch do jeziora Pluſo trzy mile od Dźwiny. Od jeziora Pluſa, ruczaiem w gorę mila, do ſosny, ná ktorey rubieże i znáki prawdziwe, i ſtare. Od ſoſny do dębu,

dębu, od dębu do rzeki Sołoney, á rzeką Sołoną do jeziora słonego, od jeziora słonego do zakładney mogiły. Od ſosny do zakładney mogiły dwie mile, á tu znaki pewne, to ieſt kamienie wielkie położone. Od zakładney mogiły do jeźiora Okmena, od jeźiora Okmena do krzywego jeziora. Tu podle tego jeziora znak ieſt graniczny, krzyż kamienny. Od tego Krzyża i jeźiora, do jeziora długiego, nad tym jeziorem znak w ſoſnie, kámienie wyrobione. Od tego ieziora w wierzch białego jeziora, gdzie kamień położony ná gránicy, ná ktory wbite obręcze. Od tego kamienia do jeziora białego, ztąd do rzeki Bielicy, á ponad Bielicą rzeką do ſosny, gdzie znak graniczny kamień wyrobiony leży. Od zakładney mogiły do tey ſoſny dwie mile. Tu iuż záczyna ſię Włośc Dryświecka, weſpoł z Włością Bracławską ná przeciwko Inflant.

Włości Dryśweckiey granica z Inflantami: od Soſny do rzeki, ktora wpływa do rzeki Sitno. Nad tą rzeką jedlina ſtoi, á pod jedliną leży znak, kámień wyrobiony. Od jedliny przez bor w jezioro Rycze do Oſtrowka, w ktorym znaki graniczne. Od Oſtrowka do jeziora Rycze do rzeki Orzechowny, tą rzeką w wierzch, do jeziora Orzechowa. Od jeziora Orzechowa, w jezioro Okmenowo do Oſtrowku, w ktorym znaki i granice ſą. Od Bracławskiey Włości, przez Dryświecką włość trzy mile do granicy Smolwoskiey, gdzie ſię ſchodzi Włość Dryśwecka z Smolwianami náprzeciw Inflant.

Smolwianow z Inflantami granica: począwſzy od jeziora Okmena, i od pomienionego Oſtrowku rzeczką kámienną do rzeki Styrni. Zá rzeką Styrnią náprzeciw tego mieyſca, gdzie Kamionka w Styr wpadła, znak graniczny był ná ſośnie, ktory Niemcy zagubili. Od tey ſoſny do mchu Andreykowa, przez mech koło ſtarych mostow do Słoneczney gory. Od Sołneczney gory do pomienionego jeźiora Okmena, od jeziora rźeką Kurczmą, do jeziora Kurczmy. Od jeziora Okmena, gdzie ſię ſchodźi granica Dryświecka z Smolwianami, do jeziora Kurczmy połtrzeci mile. Tu przychodzi

chodzi granica Xiążąt GIEDROYCIOW z Smolwianámi od Kurczmy jeziora.

Dobra Xiążąt GIEDROYCIOW *náprzeciwko Inflant: Włość Suwecka náprzeciw Inflant.*

Włości Suweckiey granica gdźie śię ſchodźi z włością Obelską naprzeciw Inflant, i Bielskiey włości, granica z Inflantami u jeźiora Luwida, od tego jeźiora do Prudowey rzeki, á tą rzeką do jeźiora Suſot. Naprzeciw tego jeźiora ſchodźi śię Włość Rakiska z włością Obelską. Od granicy Suweckiey do granicy Rakiskiey, gdźie śię ſchodźi włość Obelska z włością Rakiską cztery mile naprzeciw Inflant. Od jeźiora Suſoty rzeką Suſeią granica Włości Rakiskiey, Hanuśiskiey, Czadeckiey, Peniańskiey w niz rzeką áż do rzeki Niemna, od jeźiora Suſoty śiedm mil. Tych włości granica z Inflantami, Suſeię przechodząc ku Niemnowi, ſtanąwszy nad Niemnem ná brzegu, zkąd Suſeia w Niemen wpada w niz Niemna patrząc ná rzekę, niżey uścia Suſeiskiego po nad Niemnem, granica z prawey ſtrony Niemna Inflantska, á z tamtey ſtrony Niemna włość Birżańska i Upitska. Tych włości granica z Inflantami Niemnem w niz do Horodyſzcza nazwanego Nowgoyła wyżey Bawska dwie mile. Tu wchodźi Niemen do Inflant po obu ſtronach, á granica od Niemna poſzła iak nayprośćiey do rzeki Muſzy ku Horodyſzczu, ktore ieſt nad Muſzą nazwane Komodra wyżey Bawska iedna mila. Pod tym Horodyſzczem przez rzekę, puſzczaiąc Muſzę po obu ſtronach w Inflanty, od Komodra horodyſzcza i od rzeki Muſzy granica po Suchym poſzła ku ſtaremu gumnisku Bawskiemu, połmile od Bawska, ná ktorym gumnisku ná ten czas dąb ſtał. Od tego tedy dębu do Dworu Ornikowa drogą do Wirſzyty rzeki, nad ktorą ſtał dąb pod Sieliſzczem Rekomom w Schodach ná uściu, gdźie śię

ſchodzi

ſchodźi rzeka Wirſzytis z rzeką Szwitenem. Tamże był znak położony ná dębie. Od tego dębu do jaſienia, od iaſienia do Szołweńskiey granicy, do rzeki Wirczy, gdźie ſię ſchodźi granica Szołweńska z Włością Upitską, ná przeciw Inflant proſto przez *W*irczę rzekę, między włością Szołweńską i Inflantami, po Suchym idźie granica do gory nazwaney Szylaney cztery mile iák nayprościey. Od Szylany gory do rzeki nazwaney Szwety dwie mile do granicy Włości Birżańskiey, gdźie ſię ſchodźi granica włości Birżańskiey z włością Szowłucką, naprzeciw Inflant niżey miaſteczka niebofſzczyka Pana Sirewicza nazwanego Zagor, poł mile od Szołweńskiey granicy przez rzekę Szwetę, Birżańskiey włości granica z Inflantami do rzeki Ryngi, od rzeki Ryngi do rzeki Terwety, od rzeki Terwety do Hruſzowey gory, od Hruſzowey gory, do ieźiorka Karnowpi, temi wſzyſtkiemi rzekami granica idźie iak nayprościey w poprzek od rzeki do rzeki. Od Karnowpi do Włości Dyrwiackiey Ciwuńſtwa P. Jana Stankowicza, gdźie ſię ſchodźi Włość Dyrwiacka z Włością Birżańską naprzeciw Inflant, granica między włością Dyrwiacką ku Inflantom, od Karnowpi rzeką Olskną trzy mile do włości Dyrwiackiey, Ciwuńſtwa Pana Stanisława Wołodkowicza, tąż Olskną połtory mile do granicy włości Birżańskiey, gdźie ſię ſchodźi z włością Dyrwiacką naprzeciw Inflant; Birżańskiey włości granica z Inflantami, puściwszy pomienioną rzekę Olskną po obu ſtronach w Ziemię Litewską, w bor gorą, nazwany Okrywy mila, do rzeki nazwaney Okzera. Tą rzeką w zdłuż do rzeki Wodokſty mila, Wodokſtą rzeką w zdłuż mila do rzeki *W*enty, do Telſzowskiey granicy, gdźie ſię ſchodźi Włość Telſzowska z włością Birżańską, od uścia *W*łości, z ktorey ſtrony ciągnie ſię do *W*enty w niz *W*enty, z tey ſtrony Inflanty, á z drugiey ſtrony *W*enty, w niz poszła ponad *W*entą *W*łość Telszowska z poł milę ná przeciw Inflant ponad rzeką, á puſzczaiąc rzekę *W*entę, po obu ſtronach Inflanty,

ty, od *Wenty* rzeki puszczą dwie mile do rzeczki nazwaney Skutela, przez tę rzeczkę iak nayprościey do rzeki ná imie Łoszy, á Łoszą w wierzch połtory mile. Od rzeki Łoszy lasami i borami mila, áż do rzeki ná imie Trumpy, á Trumpą mila, áż do jeźiora nazwanego Kołtia, przez ktore jeźioro granica idźie, zaymuiąc tego jeźiora dwie częśći do Zmuydźi, á trzecia część do Inflant. Od jeźiora doliną do dębu, ktory stoi ná polu, od dębu polem i lasem prosto do jeźiora Sortia, od tego jeźiora rzeczką Sortią áż do rzeki Opisy dwie mile, gdźie Sorta w Opisę wpada, i gdźie przychodzi granica Włości Wirszeńskiey, á zchodźi się z Włością Telszowską naprzeciw Weszweńskiey Włości granica z Inflantami; od uścia Sorty, gdźie wpada w rzekę Opisę w zdłuż tąż rzeką Opisą dwie mile do rzeki Bartwy, gdźie Opisa w Bartwę wpada, i gdźie zchodźi się granica Włości Plotelskiey z Włością Weszweńską naprzeciw Inflant. Włości Plotelskiey granica z Inflantami: począwszy od rzeki Bartwy, gdźie w nią rzeka Opis wpada, przez rzekę Bartwę, iako nayprościey błotem nazwanym Tiropelke, dwie mile do rzeki zwaney Swięta rzeka, tąż Swiętą rzeką od Tiropelki cztery mile, gdźie Swięta rzeka wpada w morze słone. Tu się skończyła granica W. X. L. z Inflantami.

Ná wyżey wspomnionym walnym Seymie byli Panowie Radni W. X. L. JJOO. Xiąże IAN z Xiążąt Litewskich z Bożey Łaski Biskup Wileński, Xiąże PAWEŁ, Xiążęcia Holszańskiego z Bożey Łaski Biskup Łucki, Xiąże MIKOŁAY z Bożey Łaski Biskup Zmudzki Xże MIKOŁAY WEZGAŁ, Biskup Kiiowski. Wielmożni Panowie, P. ALBRYCHT MARTYNOWICZ GASZTOŁT Comes z Murowanych Gieranon Woiewoda Wileński Kanclerz W. X. L. Starosta Bielski, Mozyrski, Bobruyski. Xże KONSTANTYN IWANOWICZ OSTROWSKI Woiewoda Trocki Hetman Wielki, Starosta Bracławski i Winnicki. P. IERZY MKOŁAIEWICZ RADZIWIŁŁ, Kasztelan Wileński, Starosta Grodźieński, Marszałek Nádworny

Nadworny, Lidzki, Bielicki Dźierżawca. Pan STANISŁAW STANISŁAWOWICZ wyżey mianowany Kommiſarz Kasztelan Trocki, Staroſta Zmuydzki. Pan JAN IANOWICZ Zabrzeźiński Marszałek Ziemski, Woiewoda Nowogrodzki, Dźierżawca Merecki, Oſzmiański i Dawgowski. Pan ANDRZEY IAKUBOWICZ NEMIRA Woiewoda Kiiowski, Dzierżawca Swisłocki. Pan PIOTR STANISŁAWOWICZ Woiewoda Połocki, Staroſta Drohicki, Dźierżawca Ozki i Przełomski. Pan IAN JUREWICZ HLEBOWICZ Woiewoda Witebski, Marſzałek. Pan JAN BOHDANOWICZ SAPIEHA Woiewoda Podlaski, Marſzałek, i inni wſzyſcy Xiążęta i Panowie Radni Ziemi Ruskiey, Kiiowianie, Smolnianie, Połoczanie, Witebszczanie, i Zmuydzcy. Piſał záś te granice Szlachetny Symon KONSTANTYNOWICZ ZABA Chorąży Kiernowski, i OLECHNO FIEDOROWICZ KRZYWIEC, á skończywſzy piſać, przynieśli te ſpiſanie do wyżey namienionych Panow Posłow na brzeg morza słonego, zkąd mieli JchMć zacząć poprawiać granicę. Roku od Narodzenia Pańskiego Tyſiąc Pięćſet dwudzieſtego dziewiątego, Mieſiąca Januarij wtorego dnia, Indykta trzeciego.

F I N I S.



Ee



